

ජාතක-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

2. දුක්ඛපාතො

[151] 1. රාජොවාදජාතකවණ්ණනා

1. දළ්භවග්ගො

දළ්භං දළ්භස්ස ඛිපතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රාජොවාදං ආරබ්භ කට්ඨං. සො තෙසකුණජාතකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) ආචි භවිස්සති. එකස්මිං පන දිවසෙ කොසලරාජා එකං අගතිගතං දුබ්බිනිච්ඡයං අඩ්ඨං විනිච්ඡිනිත්වා භුත්තපාතරාසො අල්ලභත්ථොව අලඬකතරථං අභිරුද්ධ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ඵල්ලපදුමසස්සිරිකෙසු පාදෙසු නිපතීත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අථ නං සත්ථා එතදවොච – “භන්ද කුතො නු ත්වං, මහාරාජ, ආගච්ඡසි දිවා දිවස්සා”ති. “භන්තෙ, අජ්ජ එකං අගතිගතං දුබ්බිනිච්ඡයං අඩ්ඨං විනිච්ඡිනිත්වා ඔකාසං අලභිත්වා ඉදානි තං තිරොත්වා භුඤ්ජිත්වා අල්ලභත්ථොව තුම්භාකං උපට්ඨානං ආගතොමිති”ති. සත්ථා “මහාරාජ, ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨවිනිච්ඡයං නාම කුසලං, සග්ගමග්ගො එස. අනච්ඡරියං බො පනෙතං, යං තුම්භෙ මාදිසස්ස සබ්බඤ්ඤාද්ධස්ස සන්තිකා ඔවාදං ලභමානා ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිනොයාථ. එතදෙව අච්ඡරියං, යං පුබ්බෙ රාජානො අසබ්බඤ්ඤානම්පි පණ්ඩිතානං වචනං සුත්වා ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිනිත්වා වත්තාරි අගතිගමනානි වජ්ජෙත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරොත්වා සග්ගපුරං පුරයමානා අගමිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා ලද්ධගබ්භපරිභාරො සොත්ථිනා මාතුකුච්ඡම්භා නික්ඛමි. නාමග්ගහණදිවසෙ පනස්ස “බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො”ත්වෙව නාමං අකංසු. සො අනුපුබ්බෙන වයජ්ජන්තො සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බස්සපෙසු නිජ්ජන්තිං පත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරොසි, ඡන්දාදිවසෙන අගන්ත්වා විනිච්ඡයං අනුසාසි. තස්මිං එවං ධම්මෙන රජ්ජං කාරොත්තෙ අමච්චාපි ධම්මෙනෙව වොහාරං විනිච්ඡිනිංසු. වොහාරෙසු ධම්මෙන විනිච්ඡයමානෙසු කුට්ඨිකාරකා නාම නාහෙසුං, තෙසං අභාවා අඩ්ඨත්ථාය රාජධිගණ උපරවො පච්ඡිජ්ජි. අමච්චා දිවසම්පි විනිච්ඡයට්ඨානෙ නිසීදිත්වා කඤ්චි විනිච්ඡයත්ථාය ආගච්ඡන්තං අදිස්වා උට්ඨාය පක්කමන්ති, විනිච්ඡයට්ඨානං ඡඩ්ඨෙතබ්බභාවං පාපුණි.

බොධිසත්තො වින්තෙසි – “මයි ධම්මෙන රජ්ජං කාරොත්තෙ විනිච්ඡයට්ඨානං ආගච්ඡන්තා නාම නත්ථි, උපරවො පච්ඡිජ්ජි, විනිච්ඡයට්ඨානං ඡඩ්ඨෙතබ්බභාවං පත්තං, ඉදානි මයා අත්තනො අගුණං පරියෙසිතුං වට්ටති ‘අයං නාම මෙ අගුණො’ති සුත්වා තං පහාය ගුණෙසුයෙව වත්තිස්සාමි”ති. තතො පට්ඨාය “අත්ථි නු බො මෙ කොචි අගුණවාදි”ති පරිගණන්තො අන්තොවළඤ්ජකානං අන්තරෙ කඤ්චි අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා “එතෙ මය්හං භයෙනාපි අගුණං අවත්වා ගුණමෙව වදෙය්‍යු”න්ති බහිවළඤ්ජනකෙ පරිගණන්තො තත්ථාපි අදිස්වා අන්තොනගරෙ පරිගණන්ති. බහිනගරෙ වතුසු ද්වාරෙසු වතුගාමකෙ පරිගණන්ති. තත්ථාපි කඤ්චි අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා “ජනපදං පරිගණන්තිස්සාමි”ති අමච්චෙ රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා රථං ආරුද්ධ සාරථිමෙව ගහෙත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන නගරා නික්ඛමිත්වා ජනපදං පරිගණන්තො යාව පච්චන්තභුමිං ගන්ත්වා කඤ්චි අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා පච්චන්තසීමතො මහාමග්ගෙන නගරාහිමුබොයෙව නිවත්ති.

තස්මිං පන කාලෙ බල්ලිකො නාම කොසලරාජාපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරොත්තො අගුණකථං ගවෙසන්තො හුත්වා අන්තොවළඤ්ජකාදිසු අගුණවාදිං අදිස්වා අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා ජනපදං පරිගණන්තො තං පදෙසං අගමාසි. තෙ උභොපි එකස්මිං නින්තට්ඨානෙ සකට්ඨග්ගෙ අභිමුඛා අහෙසුං, රථස්ස උක්කමනට්ඨානං නත්ථි. අථ බල්ලිකරඤ්ඤො සාරථි බාරාණසිරඤ්ඤො සාරථිං “තව රථං උක්කමාපෙති”ති ආභ. සොපි “අම්භො සාරථි, තව රථං උක්කමාපෙති, ඉමස්මිං රථෙ බාරාණසිරජ්ජසාමිකො බ්‍රහ්මදත්තමහාරාජා නිසින්තො”ති ආභ. ඉතරොපි නං “අම්භො සාරථි, ඉමස්මිං රථෙ කොසලරජ්ජසාමිකො බල්ලිකමහාරාජා නිසින්තො, තව රථං උක්කමාපෙත්වා අම්භාකං රඤ්ඤො රථස්ස ඔකාසං දෙති”ති ආභ. බාරාණසිරඤ්ඤො සාරථි “අයම්පි කිර රාජායෙව, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති වින්තෙත්තො “අත්ථෙසො උපායො”ති වයං පුච්ඡිත්වා “දහරස්ස රථං උක්කමාපෙත්වා මහල්ලකස්ස ඔකාසං දාපෙස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා තං සාරථිං කොසලරඤ්ඤො වයං පුච්ඡිත්වා පරිගණන්තො උභින්තම්පි සමානවයභාවං ඤත්වා රජ්ජපරිමාණං බලං ධනං යසං ජාතිං ගොත්තං කුලපදෙසන්ති සබ්බං පුච්ඡිත්වා “උභොපි තියොජනසතිකස්ස රජ්ජස්ස සාමිනො සමානබලධනයසජාතිගොත්තකුලපදෙසා”ති ඤත්වා “සීලවන්තස්ස ඔකාසං දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “භො සාරථි, තුම්භාකං රඤ්ඤො සීලාවාරො කිදිසො”ති පුච්ඡි. සො “අයඤ්ච අයඤ්ච අම්භාකං රඤ්ඤො සීලාවාරො”ති අත්තනො රඤ්ඤො අගුණමෙව ගුණතො පකාසෙත්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

1. “දළ්භං දළ්භස්ස ඛපති, බල්ලිකො මුදුනා මුදුං;
සාධුමිපි සාධුනා ජෙනි, අසාධුමිපි අසාධුනා;
එතාදිසො අයං රාජා, මග්ගා උය්‍යාහි සාරථී”ති.

තත්ථ දළ්භං දළ්භස්ස ඛපතීති යො දළ්භො හොති බලවදළ්භෙන පහාරෙන වා වචනෙන වා ජීනිතබ්බො, තස්ස දළ්භමෙව පහාරං වා වචනං වා ඛපති. එවං දළ්භොව හුත්වා තං ජීනාතීති දස්සෙති. බල්ලිකොති තස්ස රක්ඛෙය්‍යො නාමං. මුදුනා මුදුන්ති මුදුපුග්ගලං සයම්පි මුදු හුත්වා මුදුනාව උපායෙන ජීනාති. සාධුමිපි සාධුනා ජෙනීති යෙ සාධු සප්පුරිසා, තෙ සයම්පි සාධු හුත්වා සාධුනාව උපායෙන ජීනාති. අසාධුමිපි අසාධුනාති යෙ පන අසාධු, තෙ සයම්පි අසාධු හුත්වා අසාධුනාව උපායෙන ජීනාතීති දස්සෙති. එතාදිසො අයං රාජාති අයං අම්භාකං කොසලරාජා සීලාවාරෙන එවරුපො. මග්ගා උය්‍යාහි සාරථීති අත්තනො රථං මග්ගා උක්කමාපෙත්වා උය්‍යාහි, උප්පට්ඨන යාහි, අම්භාකං රක්ඛෙය්‍යො මග්ගං දෙහිති වදති.

අථ නං බාරාණසිරක්ඛෙය්‍යො සාරථී “අම්භො, කිං පන තයා අත්තනො රක්ඛෙය්‍යො ගුණකථා කථිතා”ති වත්වා “ආමා”ති චුත්තෙ “යදි පන එතෙ ගුණාති වදසි, අගුණා පන කිදිසි”ති වත්වා “එතෙ තාව අගුණා හොන්තු, තුම්භාකං පන රක්ඛෙය්‍යො කිදිසො ගුණො”ති චුත්තෙ “තෙන හි සුණාහි”ති දුතියං ගාථමාන –

2. “අක්කොධෙන ජීනෙ කොධං, අසාධුං සාධුනා ජීනෙ;
ජීනෙ කදරියං දානෙන, සච්චෙනාලිකවාදිනං;
එතාදිසො අයං රාජා, මග්ගා උය්‍යාහි සාරථී”ති.

තත්ථ එතාදිසොති එතෙහි “අක්කොධෙන ජීනෙ කොධං”න්තිආදිවසෙන චුත්තෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො. අයස්සේ කුද්ධං පුග්ගලං සයං අක්කොධො හුත්වා අක්කොධෙන ජීනාති, අසාධුං පන සයං සාධු හුත්වා සාධුනාව උපායෙන ජීනාති, කදරියං ථද්ධමච්ඡරිං සයං දායකො හුත්වා දානෙන ජීනාති. සච්චෙනාලිකවාදිනන්ති මුසාවාදිං සයං සච්චවාදි හුත්වා සච්චෙන ජීනාති. මග්ගා උය්‍යාහි සාරථීති, සම්ම සාරථී, මග්ගතො අපගච්ඡ. එවංවිධිසීලාවාරගුණයුත්තස්ස අම්භාකං රක්ඛෙය්‍යො මග්ගං දෙහි, අම්භාකං රාජා මග්ගස්ස අනුච්ඡවිකොති.

එවං චුත්තෙ බල්ලිකරාජා ව සාරථී ව උභොපි රථා ඔතරිත්වා අස්සෙ මොචෙත්වා රථං අපනෙත්වා බාරාණසිරක්ඛෙය්‍යො මග්ගං අදංසු. බාරාණසිරාජා බල්ලිකරක්ඛෙය්‍යො “රක්ඛෙය්‍යො නාම ඉදක්ඛෙය්‍යො කාතුං වට්ඨති”ති ඔවාදං දත්වා බාරාණසී ගන්ත්වා දානාදීනි පුක්ඛෙය්‍යාති කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි. බල්ලිකරාජාපි තස්ස ඔවාදං ගහෙත්වා ජනපදං පරිග්ගහෙත්වා අත්තනො අගුණවාදිං අදිස්වා ව සකනගරං ගන්ත්වා දානාදීනි පුක්ඛෙය්‍යාති කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරමෙව පුරෙසි.

සත්ථා කොසලරාජස්ස ඔවාදත්ථාය ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බල්ලිකරක්ඛෙය්‍යො සාරථී මොග්ගල්ලානො අහොසි, බල්ලිකරාජා ආනන්දො, බාරාණසිරක්ඛෙය්‍යො සාරථී සාරිපුත්තො, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[152] 2. සිඬගාලජාතකවණ්ණනා රාජොවාදජාතකවණ්ණනා පඨමා.

අසමෙක්ඛිතකම්මන්තන්ති ඉදං සත්ථා කුටාගාරසාලායං විහරන්තො වෙසාලිවාසිකං එකං න්භාපිතපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස කිර පිතා රාජුනං රාජොරොධානං රාජකුමාරානං රාජකුමාරිකානස්ථ මස්සුකරණකෙසසණ්ඨපනඅට්ඨපදට්ඨපනාදීනි සබ්බකිව්වානි කරොති සද්ධො පසන්තො තිසරණගතො සමාදින්නපස්ථවසීලො, අත්තරන්තරෙ සත්ථු ධම්මං සුණන්තො කාලං විනිනාමෙති. සො එකස්මිං දිවසෙ රාජනිවෙසනෙ කම්මං කාතුං ගච්ඡන්තො අත්තනො පුත්තං ගහෙත්වා ගතො. සො තත්ථ එකං දෙවච්ඡරාපට්ඨාගං අලඬිකතපට්ඨන්තං ලිච්ඡවිකුමාරිකං දිස්වා කිලෙසවසෙන පට්ඨෙද්ධවිත්තො හුත්වා පිතරා සද්ධිං රාජනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා “එතං කුමාරිකං ලභමානො ජීවිස්සාමි, අලභමානස්ස මෙ එත්ථෙව මරණං”න්ති ආභාරුපච්ඡෙදං කත්වා මක්ඛෙය්‍යො පරිස්සජිත්වා නිපජ්ජි.

අථ නං පිතා උපසඬකමිත්වා “තාත, අවත්ථුමිහි ඡන්දරාගං මා කරි, හීනපච්චො ත්ථං න්භාපිතපුත්තො, ලිච්ඡවිකුමාරිකා බත්තියධිතා ජාතිසම්පන්නා, න සා තුය්හං අනුච්ඡවිකා, අක්ඛෙය්‍යො තෙ ජාතිගොත්තෙහි සදිසං කුමාරිකං ආනෙස්සාමි”ති ආහ. සො පිතු කථං න ගණ්හි. අථ නං මාතා භාතා භගීනී වුළුපිතා වුළුමාතානි සබ්බෙපි ඤාතකා වෙච මිත්තසුභජ්ජා ව සන්නිපතිත්වා සක්ඛෙය්‍යොපෙත්තාපි සක්ඛෙය්‍යොපෙතුං නාසක්ඛිංසු. සො තත්ථෙව සුස්සිත්වා පරිසුස්සිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. අථස්ස පිතා සරිරකිව්වපෙනකිව්වානි කත්වා තනුසොකො “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති බහුං ගන්ධමාලාවිලෙපනං ගහෙත්වා මහාවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො “කිං නු බො, උපාසක, බහුනි දිවසානි න දිස්සසි”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, උපාසක, ඉදානෙව තව පුත්තො අවත්ථුස්මි ඡන්දරාගං උප්පාදෙත්වා විනාසං පාපුණි, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීත බොරුකතෘත්වය බුද්ධිමත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ සිහයොනියං නිබ්බන්ති. තස්ස ජ කනිට්ඨභාතරො එකා ව හගිනී අහොසි, සබ්බෙසි කඤ්චනගුහායං වසන්ති. තස්සා පන ගුහාය අවිදුරෙ රජතපබ්බතෙ එකා ඵලිකගුහා අත්ථී, තත්ථෙට්ඨො සිඬගාලො වසති. අපරභාගෙ සිහානං මානාපිතරො කාලමකංසු. තෙ හගිනිං සිහපොතිකං කඤ්චනගුහායං යපෙත්වා ගොවරාය පක්කමිත්වා මංසං ආහරිත්වා තස්සා දෙන්ති. සො සිඬගාලො තං සිහපොතිකං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො අහොසි. තස්සා පන මානාපිතූනං ධරමානකාලෙ ඔකාසං නාලත්ථ, සො සත්තන්තමිපි තෙසං ගොවරාය පක්කන්තකාලෙ ඵලිකගුහාය ඔතරිත්වා කඤ්චනගුහාය ද්වාරං ගන්ත්වා සිහපොතිකාය පුරතො ලොකාමිසපටිසංයුත්තං ඵවරූපං රහස්සකථං කථෙසි – “සිහපොතිකෙ, අහමිපි චතුප්පදො, ත්වමිපි චතුප්පදො, ත්වං මෙ පජාපතී හොති, අහං තෙ පති හවිස්සාමි, තෙ මයං සමග්ගා සම්මොදමානා වසිස්සාම, ත්වං ඉතො පටියාය මං කිලෙසවසෙන සඬගණ්හාහි”ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා වින්තෙසි – “අයං සිඬගාලො චතුප්පදානං අන්තරෙ හිතො පටිකුට්ඨො වණ්ඩාලසදිසො, මයං උත්තමරාජකුලසම්මතා, එස බො මයා සද්ධිං අසබ්බිං අනනුවිෂ්ටිකං කථං කථෙති, අහං ඵවරූපං කථං සුත්වා ජීවිතෙන කිං කරිස්සාමි, නාසාවාතං සන්තිරූප්පකිත්වා මරිස්සාමි”ති. අපස්සා එතදහොසි – “මය්හං ඵවමෙව මරණං අයුත්තං, භාතිකා තාව මෙ ආගච්ඡන්තු, තෙසං කථෙත්වා මරිස්සාමි”ති. සිඬගාලොපි තස්සා සන්තිකා පටිවචනං අලභිත්වා “ඉදානි එසා මය්හං කුප්පකිති”ති දොමනස්සප්පත්තො ඵලිකගුහායං පටිසිත්වා නිපජ්ජී.

අට්ඨෙකො සිහපොතකො මහිංසවාරණාදිසු අඤ්ඤතරං වධිත්වා මංසං බාදිත්වා හගිනියා භාගං ආහරිත්වා “අම්ම, මංසං බාදස්සු”ති ආහ. “භාතික, නාහං මංසං බාදාමි, මරිස්සාමි”ති. “කිං කාරණා”ති? සා තං පවත්තිං ආවික්ඛි. “ඉදානි කහං සො සිඬගාලො”ති ව චුත්තෙ ඵලිකගුහායං නිපන්තං සිඬගාලං “ආකාසෙ නිපන්තො”ති මඤ්ඤමානා “භාතික, කිං න පස්සසි, එසො රජතපබ්බතෙ ආකාසෙ නිපන්තො”ති. සිහපොතකො තස්ස ඵලිකගුහායං නිපන්තභාවං අජානන්තො “ආකාසෙ නිපන්තො”ති සඤ්ඤී හුත්වා “මාරෙස්සාමි න”න්ති සිහවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා ඵලිකගුහං හදයෙනෙව පහරි. සො හදයෙන ඵලිතෙන තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්වා පබ්බතපාදෙ පති. අථාපරො ආගච්ඡී, සා තස්සපි තථෙව කථෙසි. සොපි තථෙව කත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්වා පබ්බතපාදෙ පති.

එවං ඡසුපි භාතිකෙසු මනෙසු සබ්බපච්ඡා බොධිසත්තො ආගච්ඡී. සා තස්සපි තං කාරණං ආරොචෙත්වා “ඉදානි සො කුහි”න්ති චුත්තෙ “එසො රජතපබ්බතමත්ථෙකෙ ආකාසෙ නිපන්තො”ති ආහ. බොධිසත්තො වින්තෙසි – “සිඬගාලානං ආකාසෙ පතිට්ඨා නාම නත්ථී, ඵලිකගුහායං නිපන්තකො හවිස්සති”ති. සො පබ්බතපාදං ඔතරිත්වා ඡ භාතිකෙ මනෙ දිස්වා “ඉමෙ අත්තනො බාලතාය පරිගණ්හනපඤ්ඤාය අභාවෙන ඵලිකගුහභාවං අජානිත්වා හදයෙන පහරිත්වා මනා හවිස්සන්ති, අසමෙක්ඛිත්වා අතිතුරිතං කරොන්තානං කම්මං නාම ඵවරූපං හොති”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

3. “අසමෙක්ඛිතකම්මන්තං, තුරිතාහිනිපාතිනං;
සාති කම්මානි තප්පෙන්ති, උණ්හංවජ්ඣොහිතං මුඛෙ”ති.

තත්ථ අසමෙක්ඛිතකම්මන්තං, තුරිතාහිනිපාතිනන්ති යො පුග්ගලො යං කම්මං කත්තුකාමො හොති, තත්ථ දොසං අසමෙක්ඛිත්වා අනුපධාරෙත්වා තුරිතො හුත්වා වෙගෙනෙව තං කම්මං කාතුං අහිනිපතති පක්ඛන්දති පටිපජ්ජති, තං අසමෙක්ඛිතකම්මන්තං තුරිතාහිනිපාතිනං එවං සාති කම්මානි තප්පෙන්ති, සොචෙන්ති කිලමෙත්ති. යථා කිං? උණ්හංවජ්ඣොහිතං මුඛෙති, යථා භුඤ්ජන්තෙන “ඉදං සිතලං ඉදං උණ්හ”න්ති අනුපධාරෙත්වා උණ්හං අජ්ඣොහරණියං මුඛෙ අජ්ඣොහරිතං යපිතං මුඛමිපි කණ්ඨමිපි කුච්ඡමිපි දහති සොචෙති කිලමෙති, එවං තථාරූපං පුග්ගලං සාති කම්මානි තප්පෙන්ති.

ඉති සො සිහො ඉමං ගාථං වත්වා “මම භාතිකා අනුපායකුසලතාය ‘සිඬගාලං මාරෙස්සාමා’ති අතිවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා සයං මනා, අහං පන ඵවරූපං අකත්වා සිඬගාලස්ස ඵලිකගුහායං නිපන්තස්සෙව හදයං ථාලෙස්සාමි”ති සිඬගාලස්ස ආරොහනඔරොහනමග්ගං සල්ලක්ඛෙත්වා තදහිමුඛො හුත්වා තික්ඛන්තුං සිහනාදං නදි, පට්ඨයා සද්ධිං ආකාසං එකනින්නාදං අහොසි. සිඬගාලස්ස ඵලිකගුහායං නිපන්තස්සෙව සිතතසිතස්ස හදයං ඵලි, සො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා “එවං සො සිඬගාලො සිහනාදං සුත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

4. “සිහො ව සිහනාදෙන, දද්දරං අභිනාදයි;
සුත්වා සිහස්ස නිග්ගොසං, සිඬගාලො දද්දරෙ වසං;
හිතො සන්තාසමාපාදි, හදයඤ්චස්ස අප්ඵලි”ති.

තත්ථ සිහොති වත්තාරො සිහා – තිණසිහො, පණ්ඩුසිහො, කාලසිහො, සුරත්තහත්ථපාදො කෙසරසිහොති. තෙසු කෙසරසිහො ඉධ අධිප්පෙතො. දද්දරං අභිනාදයිති තෙන අසනිපාතසද්දසදිසෙන හෙරවතරෙන සිහනාදෙන තං රජතපබ්බතං අභිනාදයි එකනින්නාදං අකාසි. දද්දරෙ වසන්ති ඵලිකමිස්සකෙ රජතපබ්බතෙ වසන්තො. හිතො සන්තාසමාපාදීති මරණභයෙන හිතො විත්තුත්‍රාසං ආපාදි. හදයඤ්චස්ස අප්ඵලිති තෙන වස්ස භයෙන හදයං ඵලිති.

එවං සීහො සිඬගාලං ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා භාතරො එකස්මිං යානෙ පටිච්ඡාදෙන්වා තෙසං මතභාවං භගිනියා ආවික්ඛිත්වා තං සමස්සාසෙන්වා යාවජීවං කඤ්චනගුහායං වසිත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොනාපත්තිපලෙ පතිට්ඨති. “තදා සිඬගාලො න්භාපිතපුත්තො අහොසි, සීහපොතිකා ලිච්ඡවිකුමාරිකා, ඡ කනිට්ඨභාතරො අඤ්ඤතරංපොරා අහෙසුං, ජෙට්ඨභාතිකසීහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[153] 3. සුකරජාතකවණ්ණනා දුතියා. සිඬගාලජාතකවණ්ණනා දුතියා.

චතුස්පදො අහං, සම්මාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මහල්ලකත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ රත්තිං ධම්මස්සවනෙ වත්තමානෙ සත්ථරි ගන්ධකුට්ඨොරෙ රමණීයෙ සොපානඵලකෙ යත්වා භික්ඛුසඬසස්ස සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුට්ඨං පටිට්ඨෙ ධම්මසෙනාපති සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තනො පරිවෙණං අගමාසි. මහාමොග්ගල්ලානොපි පරිවෙණමෙව ගන්ත්වා මුහුත්තං විස්සමිත්වා පෙරස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡි, පුච්ඡිතපුච්ඡිතං ධම්මසෙනාපති ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය විස්සජ්ජෙන්වා පාකට්ඨකාසි. වතස්සොපි පරිසා ධම්මං සුණමානා නිසිදිංසු. තත්ථෙකො මහල්ලකත්ථෙරො චින්තෙසි – “සවාහං ඉමිස්සා පරිසාය මජ්ඣෙකං සාරිපුත්තං ආලුලෙන්තො පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි, අයං මෙ පරිසා ‘බහුස්සුතො අය’න්ති ඤත්වා සක්කාරසම්මානං කරිස්සති”ති පරිසන්තරා උට්ඨාය පෙරං උපසඬකමිත්වා එකමන්තං යත්වා “ආවුසො සාරිපුත්ත, මයමිපි තං එකං පඤ්ඤං පුච්ඡාම, අම්මාකමිපි ඔකාසං කරොහි, දෙහි මෙ විනිච්ඡයං ආවෙධිකාය වා නිවෙධිකාය වා නිග්ගහෙ වා පග්ගහෙ වා විසෙසෙ වා පටිවිසෙසෙ වා”ති ආහ. ථෙරො තං ඔලොකෙන්වා “අයං මහල්ලකො ඉච්ඡාචාරෙ ධීතො තුච්ඡො න කිඤ්ච ජානාති”ති තෙන සද්ධිං අකට්ඨත්වා උජ්ජමානො බීජනි යපෙන්වා ආසනා ඔතරිත්වා පරිවෙණං පාවිසි, මොග්ගල්ලානත්ථෙරොපි අත්තනො පරිවෙණමෙව අගමාසි.

මනුස්සා උට්ඨාය “ගණ්ඨපේතං තුච්ඡමහල්ලකං, මධුරධම්මස්සවනං නො සොතුං න අදාසි”ති අනුබන්ධිංසු. සො පලායන්තො විහාරපච්චන්තෙ භින්නපදරාය වච්චකුටියා පතිත්වා ගුප්තමක්ඛිතො අට්ඨාසි. මනුස්සා තං දිස්වා විජ්ජපට්ඨාරිතො හුත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමංසු. සත්ථා තෙ දිස්වා “කිං උපාසකා අවෙලාය ආගතත්ථා”ති පුච්ඡි, මනුස්සා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා “න ඛො උපාසකා ඉදානෙවෙස මහල්ලකො උජ්ජිලාවිතො හුත්වා අත්තනො බලං අජානිත්වා මහාබලෙහි සද්ධිං පයොජෙන්වා ගුප්තමක්ඛිතො ජාතො, පුබ්බෙසෙ උජ්ජිලාවිතො හුත්වා අත්තනො බලං අජානිත්වා මහාබලෙහි සද්ධිං පයොජෙන්වා ගුප්තමක්ඛිතො අහොසි”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සීහො හුත්වා හිමවන්තපදෙසෙ පබ්බතගුහාය වාසං කප්පෙසි. තස්සා අවිදුරෙ එකං සරං නිස්සාය බහු සුකරා නිවාසං කප්පෙසු. තමෙව සරං නිස්සාය තාපසාපි පණ්ණසාලාසු වාසං කප්පෙසු. අට්ඨකදිවසං සීහො මහිංසවාරණාදීසු අඤ්ඤතරං වධිත්වා යාවදත්ථං මංසං බාදිත්වා තං සරං ඔතරිත්වා පානියං පිට්ඨිත්වා උත්තරි. තස්මිං බණෙ එකො ධුලසුකරො තං සරං නිස්සාය ගොවරං ගණ්ඨාති. සීහො තං දිස්වා “අඤ්ඤං එකදිවසං ඉමං බාදිස්සාමි, මං ඛො පන දිස්වා පුන න ආගච්ඡෙය්‍යා”ති තස්ස අනාගමනභයෙන සරතො උත්තරිත්වා එකෙන පස්සෙන ගන්තුං ආරභි. සුකරො ඔලොකෙන්වා “එස මං දිස්වා මම භයෙන උපගන්තුං අසක්කොන්තො භයෙන පලායති, අජ්ජ මයා ඉමිනා සීහෙන සද්ධිං පයොජෙන්තුං වට්ටති”ති සීසං උක්ඛිපිත්වා තං සුද්ධත්ථාය අවිහයන්තො පයමං ගාථමාහ –

5. “චතුස්පදො අහං සම්ම, ත්වම්පි සම්ම චතුස්පදො;
එහි සම්ම නිවත්තස්සු, කිං තු භීතො පලායසි”ති.

සීහො තස්ස කථං සුත්වා “සම්ම සුකර, අජ්ජ අම්මාකං තයා සද්ධිං සඬගාමො නන්ථි, ඉතො පන සත්තමෙ දිවසෙ ඉමස්මිංයෙව යානෙ සඬගාමො හොතු”ති වත්වා පක්කාමි. සුකරො “සීහෙන සද්ධිං සඬගාමෙස්සාමි”ති හට්ඨපහට්ඨො තං පවත්ති. ඤාතකානං ආරොවෙසි. තෙ තස්ස කථං සුත්වා භීතතසිතා “ඉදානි ත්වං සබ්බෙපි අම්හෙ නාසෙස්සසි, අත්තනො බලං අජානිත්වා සීහෙන සද්ධිං සඬගාමං කත්තුකාමොති, සීහො ආගන්ත්වා සබ්බෙපි අම්හෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති, සාහසිකකම්මං මා කරි”ති ආහංසු. සොපි භීතතසිතො “ඉදානි කිං කරොමි”ති පුච්ඡි. සුකරා “සම්ම, ත්වං එතෙසං තාපසානං උච්චාරභුමිං ගන්ත්වා පුතිගුප්තෙ සත්ත දිවසානි සරිරං පරිවට්ටෙන්වා සුක්ඛාපෙන්වා සත්තමෙ දිවසෙ සරිරං උස්සාවබ්බිත්තුහි තෙමෙන්වා සීහස්ස ආගමනතො පුරිමතරං ගන්ත්වා වාතයොගං ඤත්වා උපරිවාතෙ තිට්ඨ, සුවිජාතිකො සීහො තව සරිරගන්ධං සායිත්වා තුය්හං ජයං දත්වා ගමිස්සති”ති ආහංසු. සො තථා කත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ අට්ඨාසි. සීහො තස්ස සරිරගන්ධං සායිත්වා ගුප්තමක්ඛිතභාවං ඤත්වා “සම්ම සුකර, සුන්දරො තෙ ලෙසො චින්තිතො, සවෙ ත්වං ගුප්තමක්ඛිතො නාහවිස්ස, ඉධෙව තං ජීවිතක්ඛයං අපාපෙස්සං, ඉදානි පන තෙ සරිරං නෙව මුඛෙන ධංසිතුං, න පාදෙන පහරිතුං සක්කා, ජයං තෙ දම්මි”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

6. “අසුචි පුතිලොමොසි, දුග්ගන්ධො වාසි සුකර;
සවෙ යුජ්ජිතුකාමොසි, ජයං සම්ම දදාමි තෙ”ති.

තත්ථ පුතිලොමොති මිල්භමක්ඛිතත්තා දුග්ගන්ධලොමො. දුග්ගන්ධො වාසිති අනිට්ඨපෙගුච්ඡපටිකුලගන්ධො හුත්වා වාසසි. ජයං, සම්ම, දදාමි තෙති “තුය්හං ජයං දෙමි, අහං පරාජිතො, ගච්ඡ ත්ව”න්ති වත්වා සීහො තතොව

නිවන්තිත්වා ගොවරං ගහෙත්වා සරෙ පානියං පිවිත්වා පබ්බතගුහමෙව ගතො. සුකරොපි “සිහො මෙ ජිනො”ති ඤාතකානං ආරොවෙසී . තෙ භික්ඛසිනා “පුන එකදිවසං ආගව්ඡන්තො සිහො සබ්බෙව අමිහෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති”ති පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සුකරො මහල්ලකො අහොසි, සිහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[154] 4. උරගජාතකවණ්ණනා සුකරජාතකවණ්ණනා තතියා.

ඉධුරගානං පවරො පවිට්ඨොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සෙණ්ණිකණ්ඩනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. කොසලරඤ්ඤො කිර සෙවකා සෙණ්ණිපමුඛා ද්වෙ මහාමත්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං දිට්ඨට්ඨානෙ කලහං කරොන්ති, තෙසං වෙරිභාවො සකලතගරෙ පාකටො ජාතො. තෙ නෙව රාජා, න ඤාතිමිත්තා සමග්ගෙ කාතුං සක්ඛිංසු. අපේකදිවසං සත්ථා පවිට්ඨසමයෙ බොධනෙය්‍යාබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො තෙසං උභින්නම්පි සොනාපන්නිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිස්වා පුනදිවසෙ එකකොව සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා තෙසු එකස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. සො නික්ඛමිත්වා පත්තං ගහෙත්වා සත්ථාරං අන්තොනිවෙසනං පවෙසෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා නිසීදාපෙසි. සත්ථා නිසීදිත්වා තස්ස මෙන්තාභාවනාය ආනිසංසං කට්ඨෙත්වා කල්ලවිත්තතං ඤත්වා සව්වානි පකාසෙසි, සො සව්වපරියොසානෙ සොනාපන්නිප්ලෙ පතිට්ඨති.

සත්ථා තස්ස සොනාපන්නභාවං ඤත්වා තමෙව පත්තං ගාභාපෙත්වා උට්ඨාය ඉතරස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. සොපි නික්ඛමිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “පවිසථ, භන්තෙ”ති සරං පවෙසෙත්වා නිසීදාපෙසි. ඉතරොපි පත්තං ගහෙත්වා සත්ථාරා සද්ධිංයෙව පාවිසි. සත්ථා තස්ස එකාදස් මෙන්තානිසංසෙ වණ්ණෙත්වා කල්ලවිත්තතං ඤත්වා සව්වානි පකාසෙසි, සව්වපරියොසානෙ සොපි සොනාපන්නිප්ලෙ පතිට්ඨති. ඉති තෙ උභොපි සොනාපන්නා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අව්වයං දස්සෙත්වා බමාපෙත්වා සමග්ගා සම්මොදමානා එකජ්ඣාසයා අගෙසුං. තං දිවසඤ්ඤෙව ව භගවතො සම්මුඛාව එකතො භුඤ්ජිංසු. සත්ථා භත්තකිව්වං නිට්ඨාපෙත්වා විහාරං අගමාසි. තෙ බහුනි මාලාගන්ධවිලෙපනානි වෙව සප්පිමධුපාණිතාදීනි ව ආදාය සත්ථාරා සද්ධිංයෙව නික්ඛමිංසු. සත්ථා භික්ඛුසඩ්ධිසෙන වත්තෙ දස්සිතෙ සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි.

භික්ඛු සායන්භසමයෙ ධම්මසභායං සන්ථු ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සත්ථා අදන්තදමකො, යෙ නාම ද්වෙ මහාමත්තෙ චිරං වායමමානොපි නෙව රාජා සමග්ගෙ කාතුං සක්ඛි, න ඤාතිමිත්තාදයො සක්ඛිංසු, තෙ එකදිවසෙනෙව තථාගතෙන දමිතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවාහං ඉමෙ ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ අකාසිං, පුබ්බෙපෙනෙ මයා සමග්ගා කතායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුඞ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බාරාණසියං උස්සවෙ සොසිතෙ මහාසමජ්ජං අහොසි. බහු මනුස්සා වෙව දෙවනාගසුපණ්ණාදයො ව සමජ්ජදස්සනත්ථං සන්තිපතිංසු. තත්තෙකස්මිං යානෙ එකො නාගො ව සුපණ්ණො ව සමජ්ජං පස්සමානා එකතො අට්ඨංසු. නාගො සුපණ්ණස්ස සුපණ්ණභාවං අජානන්තො අංසෙ භත්ථං යිපෙසි. සුපණ්ණො “කෙන මෙ අංසෙ භත්ථො යිපිතො”ති නිවන්තිත්වා ඔලොකෙන්තො නාගං සඤ්ජානි. නාගොපි ඔලොකෙන්තො සුපණ්ණං සඤ්ජානිත්වා මරණභයතජ්ජිතො නගරා නික්ඛමිත්වා නදීපිට්ඨෙන පලායි. සුපණ්ණොපි “තං ගහෙස්සාමි”ති අනුබන්ධි. තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො තාපසො හුත්වා තස්සා නදියා තීරෙ පණ්ණසාලාය වසමානො දිවා දරථපටිප්පස්සම්භනත්ථං උදකසාටිකං නිවාසෙත්වා වක්කලං බහි යිපෙත්වා නදිං ඔතරිත්වා න්භායති. නාගො “ඉමං පබ්බජිතං නිස්සාය ජීවිතං ලභිස්සාමි”ති පකතිවණ්ණං විජහිත්වා මණ්ඩන්ධවණ්ණං මාපෙත්වා වක්කලන්තරං පාවිසි. සුපණ්ණො අනුබන්ධමානො තං තත්ථ පවිට්ඨං දිස්වා වක්කලෙ ගරුභාවෙන අග්ගහෙත්වා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “භන්තෙ, අහං ජාතො, තුම්භාකං වක්කලං ගණ්භථ, ඉමං නාගං බාදිස්සාමි”ති ඉමමත්ථං පකාසෙතුං පයමං ගාථමාහ –

7. “ඉධුරගානං පවරො පවිට්ඨො, සෙලස්ස වණ්ණෙන පමොක්ඛමිච්ඡං;
බුඞ්මඤ්ඤ වණ්ණං අපවායමානො, බුභුක්ඛිතො නො විතරාමි භොත්තු”න්ති.

තත්ථ ඉධුරගානං පවරො පවිට්ඨොති ඉමස්මිං වක්කලෙ උරගානං පවරො නාගරාජා පවිට්ඨො. සෙලස්ස වණ්ණෙනාති මණ්ඩන්ධෙන, මණ්ඩන්ධො හුත්වා පවිට්ඨොති අත්ථො. පමොක්ඛමිච්ඡන්ති මම සන්තිකා මොක්ඛං ඉච්ඡමානො. බුඞ්මඤ්ඤ වණ්ණං අපවායමානොති අහං පන තුම්භාකං බුඞ්මවණ්ණං සෙට්ඨවණ්ණං පුප්පෙන්තො ගරුං කරොන්තො. බුභුක්ඛිතො නො විතරාමි භොත්තුන්ති එතං නාගං වක්කලන්තරං පවිට්ඨං ජාතොපි සමානො භක්ඛිතුං න සක්කොමිති.

බොධිසත්තො උදකෙ යීතොයෙව සුපණ්ණරාජස්ස ථුතිං කත්වා දුතියං ගාථමාහ –

8. “සො බුඞ්මගුත්තො චිරමෙව ජීව, දිබ්‍යා ව තෙ පාතුභවන්තු භක්ඛා;
යො බුඞ්මවණ්ණං අපවායමානො, බුභුක්ඛිතො නො විතරාසි භොත්තු”න්ති.

තත්ප් සො බ්‍රහ්මගුත්තොති සො ත්වං බ්‍රහ්මගොපිතො බ්‍රහ්මරක්ඛිතො හුත්වා. දිබ්‍යා ව තෙ පාතුභවන්තු භක්ඛාති දෙවතානං පරිභොගාරභා භක්ඛා ව තව පාතුභවන්තු, මා පාණාතිපාතං කත්වා නාගමංසබ්බාදකො අහොසි.

ඉති බොධිසත්තො උදකෙ ධීතොව අනුමොදනං කත්වා උත්තරිත්වා වක්කලං නිවාසෙත්වා තෙ උභොපි ගහෙත්වා අස්සමපදං ගන්ත්වා මෙත්තාභාවනාය වණ්ණං කපෙත්වා ද්වෙපි ජනෙ සමග්ගෙ අකාසි. තෙ තතො පට්ඨාය සමග්ගා සම්මොදමානා සුඛං වසිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා නාගො ව සුපණ්ණො ව ඉමෙ ද්වෙ මහාමත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[155] 5. හග්ගජාතකවණ්ණනා උරගජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

ජීව වස්සසතං හග්ගාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනසමීපෙ පසෙනදිකොසලෙන රඤ්ඤා කාරිතෙ රාජකාරාමෙ විහරන්තො අත්තතො බිපිතකං ආරබ්භ කපෙසි. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ සත්ථා රාජකාරාමෙ වතුපරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙත්තො බිපි. භික්ඛු “ජීවතු, හන්තෙ භගවා, ජීවතු, සුගතො”ති උච්චාසද්දං මහාසද්දං අකංසු, තෙන සද්දෙන ධම්මකථාය අත්තරායො අහොසි. අප්ඨ බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “අපි නු බො, භික්ඛවෙ, බිපිතෙ ‘ජීවා’ති චුත්තො තප්පච්චයා ජීවෙය්‍ය වා මරෙය්‍ය වා”ති? “නො භෙනං හන්තෙ”ති. “න, භික්ඛවෙ, බිපිතෙ ‘ජීවා’ති වත්තබ්බො, යො වදෙය්‍ය ආපත්ති දුක්කට්ඨසා”ති (චූළව. 288). තෙන බො පන සමයෙන මනුස්සා භික්ඛුනං බිපිතෙ “ජීවථ, හන්තෙ”ති වදන්ති, භික්ඛු කුක්කුච්චායන්තා නාලපන්ති. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති – “කප්ඤ්ඤි නාම සමණා සකායුත්තියා ‘ජීවථ, හන්තෙ’ති චූච්චමානා නාලපිස්සන්ති”ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. ගිහී, භික්ඛවෙ, මඬගලිකා, අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගිහීනං “ජීවථ, හන්තෙ”ති චූච්චමානෙන “චිරං ජීවා”ති වත්තුන්ති. භික්ඛු භගවන්තං පුච්ඡිංසු – “හන්තෙ, ජීවපට්ඨිවා නාම කදා උජ්ජන්ත”න්ති? සත්ථා “භික්ඛවෙ, ජීවපට්ඨිවා නාම පොරාණකාලෙ උජ්ජන්ත”න්ති වත්වා අතීතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස පිතා වොහාරං කත්වා ජීවිකං කප්පෙති, සො සොළසවස්සද්දෙසිකං බොධිසත්තං මණිකභණ්ඩං උක්ඛිපාපෙත්වා ගාමනිගමාදිසු වරන්තො බාරාණසිං පත්වා දොචාරිකස්ස සරෙ හත්තං පවාපෙත්වා භුඤ්ජිත්වා නිවාසට්ඨානං අලහන්තො “අවෙලාය ආගතා ආගන්තුකා කත්ප්ඨ වසන්ති”ති පුච්ඡි. අප්ඨ නං මනුස්සා “බ්‍රහ්මගරෙ එකා සාලා අත්ථී, සා පන අමනුස්සපරිග්ගතිතා. සවෙ ඉච්ඡථ, තත්ප්ඨ වසථා”ති ආහංසු. බොධිසත්තො “එථ, තාත, ගච්ඡාම, මා යක්ඛස්ස භායිත්ථ, අහං තං දමෙත්වා තුම්භාකං පාදෙසු පාතෙස්සාමි”ති පිතරං ගහෙත්වා තත්ප්ඨ ගතො. අප්පස්ස පිතා එලකෙ නිපජ්ජී, සයං පිතු පාදෙ සම්බාහන්තො නිසිදි. තත්ප්ඨ අධිවත්ථො යක්ඛො ද්වාදස වස්සානි වෙස්සවණං උපට්ඨන්තිවා තං සාලං ලහන්තො “ඉමං සාලං පට්ට්ඨමනුස්සෙසු යො බිපිතෙ ‘ජීවා’ති වදති, යො ව ‘ජීවා’ති චුත්තෙ ‘පට්ඨිවා’ති වදති, තෙ ජීවපට්ඨිවහාණිතො යපෙත්වා අවසෙසෙ බාදෙය්‍යාසි”ති ලභි. සො පිට්ඨිවංසපුණාය වසති. සො “බොධිසත්තස්ස පිතරං බිපාපෙස්සාමි”ති අත්තතො ආනුභාවෙන සුබ්බමචුණ්ණං විස්සජ්ජෙසි, චුණ්ණො ආගන්ත්වා තස්ස නාසපුටෙ පාවිසි. සො එලකෙ නිපන්තකොව බිපි, බොධිසත්තො න “ජීවා”ති ආහ. යක්ඛො තං බාදිතුං පුණාය ඔතරති. බොධිසත්තො තං ඔතරන්තං දිස්වා “ඉමිනා මෙ පිතා බිපාපිතො භවිස්සති, අයං සො බිපිතෙ ‘ජීවා’ති අවදන්තං බාදකයක්ඛො භවිස්සති”ති පිතරං ආරබ්භ පඨමං ගාථමාහ –

9. “ජීව වස්සසතං හග්ග, අපරානි ව විසති;
මා මං පිසාවා බාදන්තු, ජීව ත්වං සරදොසන”න්ති.

තත්ප්ඨ හග්ගාති පිතරං නාමෙනාලපති. අපරානි ව විසතින්ති අපරානි ව විසති වස්සානි ජීව. මා මං පිසාවා බාදන්තුති මං පිසාවා මා බාදන්තු. ජීව ත්වං සරදොසනන්ති ත්වං පන විසුත්තරං වස්සසතං ජීවාති. සරදොසනඤ්ඤි ගණියමානං වස්සසනමෙව හොති, තං පුරිමෙහි විසාය සද්ධිං විසුත්තරං ඉධ අධිජ්ජෙතං.

යක්ඛො බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා “ඉමං තාව මාණවං ‘ජීවා’ති චුත්තත්තා බාදිතුං න සක්කා, පිතරං පනස්ස බාදිස්සාමි”ති පිතු සන්තිකං අගමාසි. සො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා වින්තෙසි – “අයං සො ‘පට්ඨිවා’ති අභණන්තානං බාදකයක්ඛො භවිස්සති, පට්ඨිවා කට්ඨස්සාමි”ති. සො පුත්තං ආරබ්භ දුතියං ගාථමාහ –

10. “ත්වම්පි වස්සසතං ජීවං, අපරානි ව විසති;
විසං පිසාවා බාදන්තු, ජීව ත්වං සරදොසන”න්ති.

තත්ප්ඨ විසං පිසාවා බාදන්තුති පිසාවා හලාහලවිසං බාදන්තු.

යක්ඛො තස්ස වචනං සුත්වා “උභොපි මෙ න සක්කා බාදිතු”න්ති පටිනිවත්ති. අප්ඨ නං බොධිසත්තො පුච්ඡී – “හො යක්ඛ, කස්මා ත්වං ඉමං සාලං පට්ට්ඨමනුස්සෙ බාදසි”ති? “ද්වාදස වස්සානි වෙස්සවණං උපට්ඨන්තිවා ලද්ධත්තා”ති. “කිං පන සබ්බෙව බාදිතුං ලභසි”ති? “ජීවපට්ඨිවහාණිතො යපෙත්වා අවසෙසෙ බාදාමි”ති. “යක්ඛ,

ත්වං පුබ්බෙපි අකුසලං කත්වා කක්ඛලො ඵරුසො පරචිතියකො හුත්වා නිබ්බත්තො, ඉදානිපි තාදිසං කම්මං කත්වා තමො තමපරායණො භවිස්සති, තස්මා ඉතො පටියාය පාණානිපාතාදීහි විරමස්සු”ති තං යක්ඛං දමෙත්වා නිරයභයෙන තප්පෙත්වා පඤ්චස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා යක්ඛං පෙසනකාරකං විය අකාසි.

පුනදිවසෙ සඤ්චරන්තා මනුස්සා යක්ඛං දිස්වා බොධිසත්තෙන වස්ස දම්මභාවං ඤාත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙස්සුං – “දෙව, එකො මාණවො තං යක්ඛං දමෙත්වා පෙසනකාරකං විය කත්වා යීතො”ති. රාජා බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා සෙනාපතිට්ඨානෙන යිපෙසි, පිතු වස්ස මහන්තං යසං අදාසි. සො යක්ඛං බලිපට්ඨගාහකං කත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ජීවපට්ඨං නාම තස්මිං කාලෙ උප්පන්න”න්ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා යක්ඛො අඬගුලිමාලො අහොසි, රාජා ආනන්දො, පිතා කස්සපො, පුත්තො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[156] 6. අලිතචිත්තජාතකවණ්ණනා හග්ගජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

අලිතචිත්තං නිස්සායානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු එකාදසනිපාතෙ සංවරජාතකෙ (ජා. 1.11.97 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සො පන භික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, වීරියං ඔස්සජී”ති චුත්තෙ “සච්චං, භගවා”ති ආහ. අථ තං සත්ථා “නනු ත්වං, භික්ඛු, පුබ්බෙ වීරියං අවිස්සජ්ජෙත්වා මංසපෙසිසදිස්සස්ස දහරකුමාරස්ස ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ රජ්ජං ගහෙත්වා අදාසි, ඉදානි කස්මා එවරුපෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සජ්ජී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බාරාණසිතො අවිදුරෙ වඩ්ඪකීගාමො අහොසි, තත්ථ පඤ්චසතා වඩ්ඪකී වසන්ති. තෙ නාවාය උපරිසොතං ගන්ත්වා අරඤ්ඤෙ ගෙහසම්භාරදාරුනී කොට්ටෙන්වා තත්ථෙව එකභූමිකද්විභූමිකාදිහෙදෙ ගෙහසම්භාරෙ සජ්ජෙත්වා ථම්මතො පටියාය සබ්බදාරුස්ස සඤ්ඤා කත්වා නදීතිරං නෙත්වා නාවං ආරොපෙත්වා අනුසොතෙන නගරං ආගන්ත්වා යෙ යාදිසානි ගෙහානි ආකඬ්ඛන්ති, තෙසං තාදිසානි කත්වා කභාපණෙ ගහෙත්වා පුන තත්ථෙව ගන්ත්වා ගෙහසම්භාරෙ ආහරන්ති. එවං තෙසං ජීවිකං කප්පෙන්තානං එකස්මිං කාලෙ ඛන්ධාවාරං ඛන්ධිත්වා දාරුනී කොට්ටෙන්තානං අවිදුරෙ එකො හත්ථී බදිරබාණුකං අක්කම්. තස්ස සො බාණුකො පාදං විජ්ඣාමි, බලවච්චෙදානා වත්තන්ති, පාදො උද්ධුමායිත්වා පුබ්බං ගණ්ඨි. සො වෙදනාප්පත්තො තෙසං දාරුකොට්ටනසද්දං සුත්වා “ඉමෙ වඩ්ඪකී නිස්සාය මය්හං සොත්ථී භවිස්සති”ති මඤ්ඤමානො තීහි පාදෙහි තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා අවිදුරෙ නිපජ්ජී, වඩ්ඪකී තං උද්ධුමානපාදං දිස්වා උපසඬකම්ත්වා පාදෙ බාණුකං දිස්වා තිබ්බෙවාසියා බාණුකස්ස සමන්තතො ඔධිං දත්වා රජ්ජුයා ඛන්ධිත්වා ආකඬ්ඛන්තා බාණුං නිහරිත්වා පුබ්බං මොවෙත්වා උණ්හොදකෙන ධොවිත්වා තදනුරුපෙහි හෙසජ්ජෙහි මක්ඛෙන්වා නවිරස්සෙව වණං එාසුකං කරිංසු.

හත්ථී අරොගො හුත්වා චිත්තෙසි – “මයා ඉමෙ වඩ්ඪකී නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං, ඉදානි තෙසං මයා උපකාරං කාතුං වට්ටති”ති. සො තතො පටියාය වඩ්ඪකීහි සද්ධිං රුක්ඛෙ නිහරති, තච්ඡෙත්තානං පරිවත්තෙන්වා දෙති, වාසිආදීනි උපසංහරති, සොණ්ඩාය වෙයෙත්වා කාළසුත්තකොටියං ගණ්ඨානි. වඩ්ඪකීපිස්ස හොජනවෙලාය එකෙකං පිණ්ඩං දෙන්තා පඤ්ච පිණ්ඩසතානි දෙන්ති. තස්ස පන හත්ථීස්ස පුත්තො සබ්බසෙනො හත්ථාජානීයපොතකො අත්ථී, තෙනස්ස එතදහොසි – “අහං එතරහි මහල්ලකො. ඉදානි මයා ඉමෙසං වඩ්ඪකීනං කම්මකරණත්තාය පුත්තං දත්වා ගන්තුං වට්ටති”ති. සො වඩ්ඪකීනං අනාවක්ඛිත්වාව අරඤ්ඤා පටිසිත්වා පුත්තං ආනෙත්වා “අයං හත්ථීපොතකො මම පුත්තො, තුම්හෙහි මය්හං ජීවිතං දින්තං, අහං වො වෙජ්ජවෙනනත්ථාය ඉමං දම්මී, අයං තුම්හාකං ඉතො පටියාය කම්මානි කරිස්සති”ති වත්වා “ඉතො පටියාය, පුත්තක, යං මයා කත්තබ්බං කම්මං, තං ත්වං කරොහී”ති පුත්තං ඔවදිත්වා වඩ්ඪකීනං දත්වා සයං අරඤ්ඤා පාටිසි.

තතො පටියාය හත්ථීපොතකො වඩ්ඪකීනං වචනකරො ඔවාදක්ඛමො හුත්වා සබ්බකිව්වානි කරොති. තෙපි තං පඤ්චභි පිණ්ඩසතෙහි පොසෙන්නි, සො කම්මං කත්වා නදිං ඔතරිත්වා න්හත්වා කිළින්වා ආගච්ඡති, වඩ්ඪකීදාරකාපි තං සොණ්ඩාදිස්ස ගහෙත්වා උදකෙපි ථලෙපි තෙන සද්ධිං කිළන්ති. ආජානීයා පන හත්ථීනොපි අස්සාපි පුරිසාපි උදකෙ උච්චාරං වා පස්සාවං වා න කරොන්ති, තස්මා සොපි උදකෙ උච්චාරපස්සාවං අකත්වා බහිනදීතිරෙයෙව කරොති. අට්ඨකස්මිං දිවසෙ උපරිනදියා දෙවො වස්සි, අථ සුක්ඛං හත්ථීලණ්ඩං උදකෙන නදිං ඔතරිත්වා ගච්ඡන්තං බාරාණසිනගරතිත්ථෙ එකස්මිං ගුම්බෙ ලග්ගෙන්වා අට්ඨාසි. අථ රඤ්ඤො හත්ථීගොපකා “හත්ථී න්හාපෙස්සාමා”ති පඤ්ච හත්ථීසතානි නයිංසු. ආජානීයලණ්ඩස්ස ගන්ධං සායිත්වා එකොපි හත්ථී නදිං ඔතරිතුං න උස්සති. සබ්බෙපි නඬගුට්ඨං උක්ඛිපිත්වා පලායිතුං ආරහිංසු, හත්ථීගොපකා හත්ථාවරියානං ආරොවෙස්සුං. තෙ “උදකෙ පරිපන්ථෙන භවිතබ්බ”න්ති උදකං සොධාපෙත්වා තස්මිං ගුම්බෙ තං ආජානීයලණ්ඩං දිස්වා “ඉදමෙන්ථ කාරණ”න්ති ඤාත්වා වාටිං ආහරාපෙත්වා උදකස්ස පුරෙත්වා තං තත්ථ මද්දිත්වා හත්ථීනං සරීරෙ සිඤ්චාපෙස්සුං, සරීරානි සුගන්ධානි අහෙස්සුං. තස්මිං කාලෙ තෙ නදිං ඔතරිත්වා න්හායිංසු.

හත්ථාවරියා රඤ්ඤො තං පවත්ති. ආරොවෙත්වා “තං හත්ථාජානීයං පරියෙසිත්වා ආනෙතුං වට්ටති, දෙවා”ති ආහංසු. රාජා නාවාසඬ්ඝාටෙහි නදිං පක්ඛන්දිත්වා උද්ධංගාමීහි නාවාසඬ්ඝාටෙහි වඩ්ඪකීනං වසනට්ඨානං සම්පාපුණි.

හත්ථිපොතකො නදියං කිළින්තො හෙරිසද්දං සුත්වා ගන්ත්වා වඩ්ඪකීනං සන්තිකෙ අට්ඨාසි. වඩ්ඪකී රක්ඛො පච්චුග්ගමනං කත්වා “දෙව, සවෙ දාරුහි අත්ථො, කිං කාරණං ආගතත්ථ, කිං පෙසෙත්වා ආහරාපෙතුං න වට්ටති”ති ආහංසු. “නාහං, හණ්, දාරුනං අත්ථාය ආගතො, ඉමස්ස පන හත්ථිස්ස අත්ථාය ආගතොමිති”ති. “ගාහාපෙත්වා ගච්ඡ, දෙවා”ති. හත්ථිපොතකො ගන්තුං න ඉච්ඡී. “කිං කාරාපෙති, හණ්, හත්ථි”ති? “වඩ්ඪකීනං පොසාවතිකං ආහරාපෙති, දෙවා”ති. “සාධු, හණ්”ති රාජා හත්ථිස්ස වතුන්තං පාදානං සොණ්ඩාය නඩ්ගුට්ඨස්ස ව සන්තිකෙ සතසහස්සසතසහස්සකභාපණෙ යපාපෙසි. හත්ථි එත්තකෙනාපි අගන්ත්වා සබ්බවඩ්ඪකීනං දුස්සයුගෙසු වඩ්ඪකීහරියානං නිවාසනසාටකෙසු දින්තෙසු සද්ධිංකිලිතානං දාරකානඤ්ච දාරකපරිහාරෙ කතෙ නිවත්තිත්වා වඩ්ඪකී ව ඉත්ථියො ව දාරකෙ ව ඔලොකෙත්වා රක්ඛො සද්ධිං අගමාසි.

රාජා තං ආදාය නගරං ගන්ත්වා නගරඤ්ච හත්ථිසාලඤ්ච අලඬිකාරාපෙත්වා හත්ථිං නගරං පදක්ඛිණං කාරෙත්වා හත්ථිසාලං පවෙසෙත්වා සබ්බාලඬිකාරෙහි අලඬිකරිත්වා අභිසෙකං දත්වා ඔපවය්හං කත්වා අත්තනො සභායට්ඨානෙ යපෙත්වා උපඩ්ඪරජ්ජං හත්ථිස්ස දත්වා අත්තනා සමානපරිහාරං අකාසි. හත්ථිස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය රක්ඛො සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජං හත්ථගතමෙව අහොසි. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස රක්ඛො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්සා ගබ්භපරිපාකකාලෙ රාජා කාලමකාසි. හත්ථි පන සවෙ රක්ඛො කාලකතභාවං ජානෙය්‍ය, තත්ථෙවස්ස හදයං එලෙය්‍ය, තස්මා හත්ථිං රක්ඛො කාලකතභාවං අජානාපෙත්වා උපට්ඨායිංසු. රක්ඛො පන කාලකතභාවං සුත්වා “කුච්ඡං කිර රජ්ජ”න්ති අනන්තරසාමන්තකොසලරාජා මහතියා සෙනාය ආගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙසි. නගරවාසිනො ද්වාරානි පිදහිත්වා කොසලරක්ඛො සාසනං පභිණංසු – “අම්භාකං රක්ඛො අග්ගමහෙසී පරිපුණ්ණගබ්භා ‘ඉතො කිර සත්තමෙ දිවසෙ පුත්තං විජායිස්සති’ති අඩ්ගච්ඡපාපායකා ආහංසු. සවෙ සා පුත්තං විජායිස්සති, මයං සත්තමෙ දිවසෙ යුද්ධං දස්සාම, න රජ්ජං, එත්තකං කාලං ආගමෙට්ඨා”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිඡී.

දෙවී සත්තමෙ දිවසෙ පුත්තං විජායි. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ පන මහාජනස්ස අලීනචිත්තං පග්ගණ්හන්තො ජාතොති “අලීනචිත්තකුමාරො”ත්ථෙවස්ස නාමං අකංසු. ජාතදිවසතොයෙව පනස්ස පට්ඨාය නාගරා කොසලරක්ඛො සද්ධිං යුජ්ඣංසු. නින්තායකත්තා සඩ්ගාමස්ස මහත්තම්පි බලං යුජ්ඣමානං ථොකං ථොකං ඔසක්කති. අමච්චා දෙවියා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “මයං එවං ඔසක්කමානෙ බලෙ පරාජයභාවස්ස භායාම, අම්භාකං පන රක්ඛො කාලකතභාවං, පුත්තස්ස ජාතභාවං, කොසලරක්ඛො ආගන්ත්වා යුජ්ඣානභාවඤ්ච රක්ඛො සභායකො මඩ්ගලහත්ථි න ජානාති, ජානාපෙම න”න්ති පුච්ඡංසු. සා “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා පුත්තං අලඬිකරිත්වා දුකුලචුම්බටකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පාසාදා ඔරුය්හ අමච්චගණපරිවුතා හත්ථිසාලං ගන්ත්වා බොධිසත්තං හත්ථිස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “සාමී, සභායො තෙ කාලකතො, මයං තුය්හං හදයථාලනභයෙන නාරොවයිමිහ, අයං තෙ සභායස්ස පුත්තො, කොසලරාජා ආගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙත්වා තව පුත්තෙන සද්ධිං යුජ්ඣති, බලං ඔසක්කති, තව පුත්තං ත්වඤ්ඤෙව වා මාරෙහි, රජ්ජං වාස්ස ගණ්හිත්වා දෙහි”ති ආහ.

තස්මිං කාලෙ හත්ථි බොධිසත්තං සොණ්ඩාය පරාමසිත්වා උක්ඛිපිත්වා කුමිහෙ යපෙත්වා රොදිත්වා බොධිසත්තං ඔතාරෙත්වා දෙවියා හත්ථෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “කොසලරාජං ගණ්හිස්සාමී”ති හත්ථිසාලතො නික්ඛමී. අපස්ස අමච්චා වම්මං පටිමුඤ්චිත්වා අලඬිකරිත්වා නගරද්වාරං අවාපුරිත්වා තං පරිවාරෙත්වා නික්ඛමීංසු. හත්ථි නගරා නික්ඛමීත්වා කොඤ්චනාදං කත්වා මහාජනං සන්තාසෙත්වා පලාපෙත්වා බලකොට්ඨකං හින්දිත්වා කොසලරාජානං වූළාය ගහෙත්වා ආනෙත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මාරණත්ථායස්ස උට්ඨිතෙ වාරෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය අජ්ජමන්තො හොහි, ‘කුමාරො දහරො’ති සඤ්ඤං මා කරී”ති ඔවදිත්වා උය්‍යාපෙසි. තතො පට්ඨාය සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජං බොධිසත්තස්ස හත්ථගතමෙව ජාතං, අඤ්ඤො පටිසන්තු නාම උට්ඨහිතුං සමත්ථො නාහොසි. බොධිසත්තො සත්තවස්සිකකාලෙ අභිසෙකං කත්වා අලීනචිත්තරාජා නාම හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

11. “අලීනචිත්තං නිස්සාය, පහට්ඨා මහතී වමු;
කොසලං සෙනාසන්තුට්ඨං, ජීවග්ගාහං අගාහයි.
12. “එවං නිස්සයසම්පන්නො, භික්ඛු ආරද්ධවීරියො;
භාවයං කුසලං ධම්මං, යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියා;
පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛයන්ති එවං.

තත්ථ අලීනචිත්තං නිස්සායාති අලීනචිත්තං රාජකුමාරං නිස්සාය. පහට්ඨා මහතී වමුති “පවෙණ්ණරජ්ජං නො දිට්ඨ”න්ති හට්ඨතුට්ඨා හුත්වා මහතී සෙනා. කොසලං සෙනාසන්තුට්ඨන්ති කොසලරාජානං සෙන රජ්ජෙන අසන්තුට්ඨං පරරජ්ජලොභෙන ආගතං. ජීවග්ගාහං අගාහයිති අමාරෙත්වා සා වමු තං රාජානං හත්ථිනා ජීවග්ගාහං ගණ්හාපෙසි. එවං නිස්සයසම්පන්නො යථා සා වමු, එවං අඤ්ඤොපි කුලපුත්තො නිස්සයසම්පන්නො කලාණ්ණමිත්තං බුද්ධං වා බුද්ධසාවකං වා නිස්සයං ලහිත්වා. භික්ඛුති පරිසුද්ධාධිවචනමෙතං. ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො වතුදොසාපගතෙන වීරියෙන සමන්තාගතො. භාවයං කුසලං ධම්මන්ති කුසලං නිරවජ්ජං සත්තතිංසබොධිපක්ඛියසඩ්ධාතං ධම්මං භාවෙත්තො. යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියාති වතුහි යොගෙහි ඛෙමස්ස නිබ්බානස්ස පාපුණන්තත්ථාය තං ධම්මං භාවෙත්තො. පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛයන්ති එවං.

විපස්සනනො පටියාය ඉමං කුසලං ධම්මං භාවෙන්තො සො කල්‍යාණමිත්තුපනිස්සයසම්පන්නො භික්ඛු අනුපුබ්බෙන විපස්සනාඤ්ඤාණානි ච භෙට්ඨිමමග්ගඵලානි ච පාපුණන්තො පරියොසානෙ දසන්නම්පි සංයොජනානං ඛයන්තෙ උප්පන්නත්තා සබ්බසංයොජනක්ඛයසඬ්ඛානං අරහත්තං පාපුණාති. යස්මා චා නිබ්බානං ආගම්ම සබ්බසංයොජනානි ඛියන්ති, තස්මා තම්පි සබ්බසංයොජනක්ඛයමෙව, එවං අනුපුබ්බෙන නිබ්බානසඬ්ඛානං සබ්බසංයොජනක්ඛයං පාපුණාතිති අත්ථො.

ඉති භගවා අමතමහානිබ්බානෙන ධම්මදෙසනාය කුටං ගහෙන්වා උත්තරිපි සව්වානි පකාසෙන්වා ඡාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨති. “තදා මාතා මහාමායා, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා අහොසි, රජ්ජං ගහෙන්වා දින්නහත්ථී අයං ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු, හත්ථිස්ස පිතා සාරිපුත්තො, සාමන්තකොසලරාජා මොග්ගල්ලානො, අලීනචිත්තකුමාරො පත අහමෙව අහොසි”න්ති.

[157] 7. ගුණජාතකවණ්ණනා අලීනචිත්තජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

යෙන කාමං පණාමෙතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ආනන්දත්ථෙරස්ස සාටකසහස්සලාභං ආරබ්භ කටෙසි. ථෙරස්ස කොසලරඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ ධම්මවාචනවත්ථු භෙට්ඨා මහාසාරජාතකෙ (ජා. 1.1.92) ආගතමෙව. ඉති ථෙරෙ රඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ ධම්මං වාචෙන්තෙ රඤ්ඤො සහස්සග්ගිනිකානං සාටකානං සහස්සං ආහරිසිත්ථ. රාජා තතො පඤ්ච සාටකසතානි පඤ්චන්තං දෙවිසතානං අදාසි. තා සබ්බාපි තෙ සාටකෙ යථෙත්වා පුනදිවසෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස දත්වා සයං පුරාණසාටකෙයෙව පාරුපිත්වා රඤ්ඤො පාතරාසට්ඨානං අගමංසු.

රාජා “මයා තුම්භාකං සහස්සග්ගිනිකා සාටකා දාපිතා, කස්මා තුම්භෙ තෙ අපාරුපිත්වාච ආගතා”ති පුච්ඡි. “දෙව, අම්භෙහි තෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස දින්නා”ති. “ආනන්දත්ථෙරෙන සබ්බෙ ගහිතා”ති? “ආම, දෙවා”ති. “සම්මාසම්බුද්ධෙන තිව්චරං අනුඤ්ඤාතං, ආනන්දත්ථෙරො දුස්සවණ්ණජ්ජං මඤ්ඤෙ කරිස්සති, අතිබහු තෙන සාටකා ගහිතා”ති ථෙරස්ස කුප්ඤ්ඤිත්වා භුත්තපාතරාසො විහාරං ගන්ත්වා ථෙරස්ස පරිවෙණං පවිසිත්වා ථෙරං වන්දිත්වා නිසිත්තො පුච්ඡි – “අපි, හන්තෙ, අම්භාකං සරෙ ඉත්ථියො තුම්භාකං සන්තිකෙ ධම්මං උග්ගණ්හන්ති වා සුණන්ති වා”ති? “ආම, මහාරාජ, ගහෙතබ්බයුත්තකං ගණ්හන්ති, සොතබ්බයුත්තකං සුණන්ති”ති. “කිං තා සුණන්තියෙව, උදාහු තුම්භාකං නිවාසනං වා පාරුපනං වා දදන්ති”ති? “තා අජ්ජ, මහාරාජ, සහස්සග්ගිනිකානි පඤ්ච සාටකසතානි අදංසු”ති. “තුම්භෙහි ගහිතානි තානි, හන්තෙ”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “නනු, හන්තෙ, සත්ථාරා තිව්චරමෙව අනුඤ්ඤාත”න්ති? “ආම, මහාරාජ, භගවතා එකස්ස භික්ඛුනො තිව්චරමෙව පරිභොගසීසෙන අනුඤ්ඤාතං, පටිග්ගහණං පත අවාරිතං, තස්මා මයාපි අඤ්ඤෙසං ජිණ්ණවීරිකානං දාතුං තෙ සාටකා පටිග්ගහිතා”ති. “තෙ පත භික්ඛු තුම්භාකං සන්තිකා සාටකෙ ලභිත්වා පොරාණවීරානි කිං කරිස්සන්ති”ති? “පොරාණසඬ්ඛාටිං උත්තරාසඬ්ඛං කරිස්සන්ති”ති? “පොරාණඋත්තරාසඬ්ඛං කිං කරිස්සන්ති”ති? “අත්තරවාසකං කරිස්සන්ති”ති. “පොරාණඅත්තරවාසකං කිං කරිස්සන්ති”ති? “පච්චත්ථරණං කරිස්සන්ති”ති. “පොරාණපච්චත්ථරණං කිං කරිස්සන්ති”ති? “භුම්මත්ථරණං කරිස්සන්ති”ති. “පොරාණභුම්මත්ථරණං කිං කරිස්සන්ති”ති? “පාදපුඤ්ජනං කරිස්සන්ති”ති. “පොරාණපාදපුඤ්ජනං කිං කරිස්සන්ති”ති? “මහාරාජ, සද්ධාදෙයාං නාම විනිපාතෙතුං න ලබ්භති, තස්මා පොරාණපාදපුඤ්ජනං වාසියා කොට්ටෙන්වා මත්තිකාය මක්ඛෙන්වා සෙනාසනෙසු මත්තිකාලෙපනං කරිස්සන්ති”ති. “හන්තෙ, තුම්භාකං දින්නං යාව පාදපුඤ්ජනාපි තස්සිතුං න ලබ්භති”ති? “ආම, මහාරාජ, අම්භාකං දින්නං තස්සිතුං න ලබ්භති, පරිභොගමෙව හොති”ති.

රාජා තුට්ඨො සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා ඉතරානිපි ගෙහෙ යපිතානි පඤ්ච සාටකසතානි ආහරාපෙන්වා ථෙරස්ස දත්වා අනුමොදනං සුත්වා ථෙරං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. ථෙරො පයම්ලද්ධානි පඤ්ච සාටකසතානි ජිණ්ණවීරිකානං භික්ඛුනං අදාසි. ථෙරස්ස පත පඤ්චමත්තානි සද්ධිවිහාරිකසතානි, තෙසු එකො දහරභික්ඛු ථෙරස්ස බහුපකාරො පරිවෙණං සම්මජ්ජති, පානියපරිභොජනියං උපට්ඨපෙනි, දන්නකට්ඨං මුඛොදකං න්භානොදකං දෙති, වච්චකුට්ඡන්තාසරසෙනාසනානි පටිජග්ගති, හත්ථපරිකම්මපාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මාදීනි කරොති. ථෙරො පච්ඡා ලද්ධානි පඤ්ච සාටකසතානි “අයං මෙ බහුපකාරො”ති යුත්තවසෙන සබ්බානි තස්සෙව අදාසි. සොපි සබ්බෙ තෙ සාටකෙ භාජෙන්වා අත්තනො සමානුපජ්ඣායානං අදාසි.

එවං සබ්බෙපි තෙ ලද්ධසාටකා භික්ඛු සාටකෙ ඡින්නත්වා රජිත්වා කණ්කාරපුප්ඵවණ්ණානි කාසායානි නිවාසෙන්වා ව පාරුපිත්වා ව සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා එවමාහංසු – “හන්තෙ, සොතාපන්නස්ස අරියසාවකස්ස මුඛොලොකනදානං නාම අත්ථී”ති. “න, භික්ඛවෙ, අරියසාවකානං මුඛොලොකනදානං නාම අත්ථී”ති. “හන්තෙ, අම්භාකං උපජ්ඣායෙන ධම්මහණ්ඩාගාරිකත්ථෙරෙන සහස්සග්ගිනිකානං සාටකානං පඤ්ච සතානි එකස්සෙව දහරභික්ඛුනො දින්නානි, සො පත අත්තනා ලද්ධෙ භාජෙන්වා අම්භාකං අදාසි”ති. “න, භික්ඛවෙ, ආනන්දො මුඛොලොකනභික්ඛං දෙති, සො පනස්ස භික්ඛු බහුපකාරො, තස්මා අත්තනො උපකාරස්ස උපකාරවසෙන ගුණවසෙන යුත්තවසෙන ‘උපකාරස්ස නාම පච්චුපකාරො කාතුං වට්ටති’ති කතඤ්ඤුකතවෙදිභාවෙන අදාසි. පොරාණකපණ්ඩිතාපි හි අත්තනො උපකාරානඤ්ඤෙව පච්චුපකාරං කරිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතිතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො සිහො හුත්වා පබ්බතගුහායං වසති. සො එකදිවසං ගුහාය නික්බ්‍රිත්වා පබ්බතපාදං ඔලොකෙසි, තං පන පබ්බතපාදං පරික්ඛිපිත්වා මහාසරො අහොසි. තස්ස එකස්මිං උන්නතට්ඨානෙ උපරිපද්ධකද්දමපිටියෙ මුදුනි හරිතතිණානි ජායිංසු. සසකා වෙව හරිණාදයො ව සල්ලහුකමිගා කද්දමමත්ථකෙ විවරන්තා තානි බාදන්ති. තං දිවසමපි එකො මිගො තානි බාදන්තො විවරති. සිහො “තං මගං ගණ්ඨස්සාමි”ති පබ්බතමත්ථකා උප්පතිත්වා සිහවෙගෙන පක්ඛන්දි, මිගො මරණභයතප්පිතො විරවන්තො පලායි. සිහො වෙගං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො කලලපිටියෙ නිපතිත්වා ඔසිදිත්වා උග්ගන්තුං අසක්කොන්තො චත්තාරො පාදා ඵමිහා විය ඔසිදිත්වා සත්තාහං නිරාහාරො අට්ඨාසි.

අථ තං එකො සිඬගාලො ගොවරජපසුතො තං දිස්වා භයෙන පලායි. සිහො තං පක්කොසිත්වා “හො සිඬගාල, මා පලායි, අහං කලලෙ ලග්ගො, ජීවිතං මෙ දෙහි”ති ආහ. සිඬගාලො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අහං තං උද්ධරෙය්‍යාං, උද්ධටො පන මං බාදෙය්‍යාසිති භායාමි”ති ආහ. “මා භායි, නාහං තං බාදිස්සාමි, මහන්තං පන තෙ ගුණං කරිස්සාමි, එකෙනුපායෙන මං උද්ධරාහි”ති. සිඬගාලො තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා චතුන්නං පාදානං සමන්තා කලලෙ අපනෙත්වා චතුන්නමපි පාදානං චතස්සො මාතිකා බණිත්වා උදකාහිමුඛං අකාසි, උදකං පටිසිත්වා කලලං මුදුං අකාසි. තස්මිං බණෙ සිඬගාලො සිහස්ස උදරන්තරං අත්තනො සිසං පවෙසෙත්වා “වායාමං කරොහි, සාමි”ති උච්චාසද්දං කරොන්තො සිසෙන උදරං පහරි. සිහො වෙගං ජනෙත්වා කලලා උග්ගන්ත්වා පක්ඛන්දිත්වා ථලෙ අට්ඨාසි. සො මුහුත්තං විස්සමිත්වා සරං ඔරුය්‍ය කද්දමං ධොවිත්වා න්භායිත්වා දරථං පටිප්පස්සමිහෙත්වා එකං මහිංසං වධිත්වා දායාහි ඔවිජ්ඣාමිත්වා මංසං උබ්බන්තෙත්වා “බාද, සමිමා”ති සිඬගාලස්ස පුරතො යපෙත්වා තෙන බාදිතෙ පවිජා අත්තනා බාදි, පුන සිඬගාලො එකං මංසපෙසිං ඩංසිත්වා ගණ්ඨි. “ඉදං කිමත්ථාය, සමිමා”ති ව චුත්තෙ “තුමිහාකං දාසි අත්ථි, තස්සා භාගො භවිස්සති”ති ආහ. සිහො “ගණ්ඨාහි”ති වත්වා සයමපි සිහියා අත්ථාය මංසං ගණ්ඨිත්වා “එහි, සමිම, අමිහාකං පබ්බතමුද්ධති යත්වා සබ්බා වසනට්ඨානං ගමිස්සාමා”ති වත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මංසං බාදාපෙත්වා සිඬගාලඤ්ච සිඬගාලිඤ්ච අස්සාසෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය ඉදානි අහං තුමිහෙ පටිජග්ගිස්සාමි”ති අත්තනො වසනට්ඨානං නෙත්වා ගුහාය ද්වාරෙ අඤ්ඤිස්සා ගුහාය වසාපෙසි. තෙ තතො පට්ඨාය ගොවරාය ගවිජන්තා සිහිඤ්ච සිඬගාලිඤ්ච යපෙත්වා සිඬගාලෙන සද්ධිං ගන්ත්වා නානාමිගෙ වධිත්වා උහොපි තත්ථෙව මංසං බාදිත්වා ඉතරාසමපි ද්වින්නං ආහරිත්වා දෙනති.

එවං කාලෙ ගවිජන්තෙ සිහි ද්වෙ පුත්තෙ විජායි, සිඬගාලිපි ද්වෙ පුත්තෙ විජායි. තෙ සබ්බෙහි සමග්ගවාසං වසිංසු. අපෙකදිවසං සිහියා එතදහොසි – “අයං සිහො සිඬගාලඤ්ච සිඬගාලිඤ්ච සිඬගාලපොතකෙ ව අතිවිය පියායති, නුනාමස්ස සිඬගාලියා සද්ධිං සන්ථවො අත්ථි, තස්මා එවං සිනෙහං කරොති, යංනුනාහං ඉමං පිළෙත්වා තප්පෙත්වා ඉතො පලාපෙය්‍යා”න්ති. සා සිහස්ස සිඬගාලං ගහෙත්වා ගොවරාය ගතකාලෙ සිඬගාලිං පිළෙසි තප්පෙසි “කිංකාරණා ඉමස්මිං යානෙ වසති, න පලායසි”ති? පුත්තාපිස්සා සිඬගාලිපුත්තෙ තථෙව තප්පයිංසු. සිඬගාලි තමත්ථං සිඬගාලස්ස කථෙත්වා “සිහස්ස වචනෙන එතාය එවං කතභාවමිපි න ජානාම, විරං වසිමිහා, නාසාපෙය්‍යාපි නො, අමිහාකං වසනට්ඨානමෙව ගවිජාමා”ති ආහ. සිඬගාලො තස්සා වචනං සුත්වා සිහං උපසඬකමිත්වා ආහ – “සාමි, විරං අමිහෙහි තුමිහාකං සන්තිකෙ නිචුත්ථං, අතිවිරං වසන්තා නාම අප්පියා හොන්ති, අමිහාකං ගොවරාය පක්කන්තකාලෙ සිහි සිඬගාලිං විහෙයෙති ‘ඉමස්මිං යානෙ කස්මා වසථ, පලායථා’ති තප්පෙති, සිහපොතකාපි සිඬගාලපොතකෙ තප්පෙත්ති. යො නාම යස්ස අත්තනො සන්තිකෙ වාසං න රොවෙති, තෙන සො ‘යාහි’ති නිහරිතබ්බොව, විහෙය්‍යං නාම කිමත්ථිය”න්ති වත්වා පට්ඨං ගාථමාහ –

13. “යෙන කාමං පණාමෙති, ධම්මො බලවතං මිගී;
උන්නදන්ති විජානාහි, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ යෙන කාමං පණාමෙති, ධම්මො බලවතන්ති බලවා නාම ඉස්සරො අත්තනො සෙවකං යෙන දිසාභාගෙන ඉච්ඡති, තෙන දිසාභාගෙන සො පණාමෙති නිහරති. එස ධම්මො බලවතං අයං ඉස්සරානං සභාවො පවෙණ්ධම්මොව, තස්මා සවෙ අමිහාකං වාසං න රොවෙථ, උජුකමෙව නො නිහරථ, විහෙය්‍යෙන කො අත්ථොති දීපෙන්නො එවමාහ. මිගීති සිහං ආලපති. සො හි මිගරාජතාය මිගා අස්ස අත්ථිති මිගී. උන්නදන්තිතිපි තමෙව ආලපති. සො හි උන්නතානං දන්තානං අත්ථිතාය උන්නතා දන්තා අස්ස අත්ථිති උන්නදන්ති. “උන්නතදන්ති”තිපි පාඨොයෙව. විජානාහිති “එස ඉස්සරානං ධම්මො”ති එවං ජානාහි. ජාතං සරණතො භයන්ති අමිහාකං තුමිහෙ පතිට්ඨානට්ඨෙත සරණං, තුමිහාකඤ්ඤෙව සන්තිකා භයං ජාතං, තස්මා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගමිස්සාමාති දීපෙති.

අපරො නයො – තව මිගී සිහි උන්නදන්තිමම පුත්තදාරං තප්පෙත්ති යෙන කාමං පණාමෙති, යෙන යෙනාකාරෙන ඉච්ඡති, තෙන පණාමෙති පවත්නති, විහෙය්‍යෙතිපි පලාපෙතිපි, එවං ත්වං විජානාහි, තත්ථ කිං සක්කා අමිහෙහි කාතුං. ධම්මො බලවතං එස බලවත්තානං සභාවො, ඉදානි මයං ගමිස්සාම. කස්මා? ජාතං සරණතො භයන්ති.

තස්ස වචනං සුත්වා සිහො සිහිං ආහ – “භද්දෙ, අසුකස්මිං නාම කාලෙ මම ගොවරත්ථාය ගන්ත්වා සත්තමෙ දිවසෙ ඉමිනා සිඬගාලෙන ඉමාය ව සිඬගාලියා සද්ධිං ආගතභාවං සරසි”ති. “ආම, සරාමි”ති. “ජානාසි පන මය්‍යං සත්තාහං අනාගමනස්ස කාරණ”න්ති? “න ජානාමි, සාමි”ති. “භද්දෙ, අහං ‘එකං මගං ගණ්ඨස්සාමි’ති විරජ්ඣාමිත්වා කලලෙ ලග්ගො, තතො නික්බ්‍රිත්තුං අසක්කොන්තො සත්තාහං නිරාහාරො අට්ඨාසිං, ස්වාහං ඉමං සිඬගාලං නිස්සාය ජීවිතං ලහිං, අයං මෙ ජීවිතදායකො සභායො. මිත්තධම්මෙ යාතුං සමත්ථො හි මිත්තො දුබ්බලො නාම නත්ථි, ඉතො

14. “අපි වෙපි දුබ්බලො මිත්තො, මිත්තධම්මෙසු තිට්ඨති;
සො ඤාතකො ව ඛන්ථු ව, සො මිත්තො සො ව මෙ සබ්බා;
දායීති මාතිමඤ්ඤිත්ථො, සිඬිගාලො මම පාණදො”ති.

තත්ථ අපි වෙපිති ඵකො අපිසද්දො අනුග්ගහත්ථො, ඵකො සම්භාවනත්ථො. තත්තායං යොජනා – දුබ්බලොපි වෙ මිත්තො මිත්තධම්මෙසු අපි තිට්ඨති, සවෙ යාතුං සක්කොති, සො ඤාතකො ව ඛන්ථු ව, සො මෙත්තචිත්තතාය මිත්තො, සො ව මෙ සභායට්ඨෙන සබ්බා. දායීති මාතිමඤ්ඤිත්ථොති, හද්දෙ, දායාසම්පන්නෙ සිහි මා මය්හං සභායං වා සභායං වා අතිමඤ්ඤි, අයඤ්ඨි සිඬිගාලො මම පාණදොති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා සිඬිගාලිං බමාපෙත්වා තතො පටියාය සපුත්තාය තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසී. සීහපොතකාපි සිඬිගාලපොතකෙහි සද්ධිං කීළමානා සම්මොදමානා මාතාපිතුනං අතික්කන්තකාලෙපි මිත්තභාවං අභිත්ථිත්වා සම්මොදමානා වසිංසු. තෙසං කිර සත්තකුලපරිවට්ටෙ අභිජ්ජමානා මෙත්ති අගමාසී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ කෙච්චි සොතාපන්නා, කෙච්චි සකදාගාමීනො, කෙච්චි අනාගාමීනො, කෙච්චි අරහන්තො අහෙසුං. “තදා සිඬිගාලො ආනන්දො අහොසි, සීහො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[158] 8. සුභනුජාතකවණ්ණනා ගුණජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

නයිදං විසමසීලෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ද්වෙව වණ්ඩනික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙ. තස්මිඤ්ඨි සමයෙ ජෙනවනෙපි ඵකො භික්ඛු වණ්ඩො අහොසි ඵරුසො සාහසිකො ජනපදෙපි. අට්ඨකදිවසං ජානපදො භික්ඛු කෙනවිදෙව කරණියෙන ජෙනවනං අගමාසී, සාමණෙරා වෙව දහරහික්ඛු ව තස්ස වණ්ඩභාවං ජානන්ති. “තෙසං ද්විත්තං වණ්ඩානං කලහං පස්සිස්සාමා”ති කුතුහලෙන තං භික්ඛුං ජෙනවනවාසිකස්ස පරිවෙණං පහිණිංසු. තෙ උභොපි වණ්ඩා අඤ්ඤමඤ්ඤං දිස්වා ව පියසංවාසං සංසන්දිංසු සමිංසු, හත්ථපාදපිට්ඨිසම්බාහනාදීනි අකංසු. ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, වණ්ඩා භික්ඛු අඤ්ඤෙසං උපරි වණ්ඩා ඵරුසා සාහසිකා, අඤ්ඤමඤ්ඤං පන උභොපි සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසා ජාතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, ඵතරහි කථාය සන්නිසින්තා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙනෙ අඤ්ඤෙසං වණ්ඩා ඵරුසා සාහසිකා, අඤ්ඤමඤ්ඤං පන සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසා ව අහෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස සබ්බත්ථසාධකො අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. සො පන රාජා ථොකං ධනලොභපකතිකො, තස්ස මහාසොණො නාම කුට්ඨස්සො අත්ථි. අථ උත්තරාපථකා අස්සවාණිජා පඤ්ච අස්සසතානි ආනෙසුං, අස්සානං ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. තතො පුබ්බෙ පන බොධිසත්තො අස්සෙ අග්ඝාපෙත්වා මූලං අපරිභාපෙත්වා දාපෙසී. රාජා තං පරිභායමානො අඤ්ඤං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, අස්සෙ අග්ඝාපෙහි, අග්ඝාපෙත්තො ව පඨමං මහාසොණං යථා තෙසං අස්සානං අත්තරං පවිසති, තථා විස්සජ්ජෙත්වා අස්සෙ ඩංසාපෙත්වා වණිතෙ කාරාපෙත්වා දුබ්බලකාලෙ මූලං භාපෙත්වා අස්සෙ අග්ඝාපෙය්‍යාසී”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකාසී.

අස්සවාණිජා අනත්තමනා හුත්වා තෙන කතකිරියං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. බොධිසත්තො “කිං පන තුම්භාකං නගරෙ කුට්ඨස්සො නත්ථි”ති පුව්ඡී. “අත්ථි සාමී, සුභනු නාම කුට්ඨස්සො වණ්ඩො ඵරුසො”ති. “තෙන හි පුන ආගච්ඡන්තා තං අස්සං ආනෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පුන ආගච්ඡන්තා තං කුට්ඨස්සං ගාභාපෙත්වා ආගච්ඡිංසු. රාජා “අස්සවාණිජා ආගතා”ති සුත්වා සීහපඤ්ජරං උග්ඝාටෙන්වා අස්සෙ ඔලොකෙන්වා මහාසොණං විස්සජ්ජාපෙසී. අස්සවාණිජාපි මහාසොණං ආගච්ඡන්තං දිස්වා සුභනුං විස්සජ්ජාපෙසුං. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පත්වා සරීරානි ලෙහන්තා සම්මොදමානා අට්ඨංසු. රාජා බොධිසත්තං පුව්ඡී – “පස්සසී ඉමෙ ද්වෙව කුට්ඨස්සා අඤ්ඤෙසං වණ්ඩා ඵරුසා සාහසිකා, අඤ්ඤෙ අස්සෙ ඩංසිත්වා ගෙලඤ්ඤං පාපෙත්ති, ඉදානි අඤ්ඤමඤ්ඤං පන සරීරං ලෙහන්තා සම්මොදමානා අට්ඨංසු, කිං නාමෙත”න්ති? බොධිසත්තො “නයිමෙ, මහාරාජ, විසමසීලා, සමසීලා සමධාතුකා ව ඵතෙ”ති වත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

15. “නයිදං විසමසීලෙන, සොණෙන සුභනු සහ;
සුභනුපි තාදිසොයෙව, යො සොණස්ස සගොචරො.
16. “පක්ඛන්දිනා පගබ්භෙන, නිච්චං සන්දානබාදිනා;
සමෙති පාපං පාපෙන, සමෙති අසතා අස”න්ති.

තත්ථ නයිදං විසමසීලෙන, සොණෙන සුභනු සභානි යං ඉදං සුභනු කුට්ඨස්සො සොණෙන සද්ධිං පෙමං කරොති, ඉදං න අත්තනො විසමසීලෙන, අථ බො අත්තනො සමසීලෙනෙව සද්ධිං කරොති. උභොපි හෙතෙ අත්තනො

අනාවාරනය දුස්සීලනය සමසීලා සමධාතුකා. සුභනුපි තාදිසොයෙව, යො සොණස්ස සගොවරොති යාදිසො සොණො, සුභනුපි තාදිසොයෙව, යො සොණස්ස සගොවරො යංගොවරො සොණො, සොපි තංගොවරොයෙව. යථෙව හි සොණො අස්සගොවරො අස්සෙ ඩංසෙන්නොව වරති, තථා සුභනුපි. ඉමීනා නෙසං සමානගොවරනං දස්සෙති.

තෙ පන ආවාරගොවරෙ එකතො කත්වා දස්සෙතුං “පක්ඛන්දිනා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පක්ඛන්දිනාති අස්සානං උපරි පක්ඛන්දනසීලෙන පක්ඛන්දනගොවරෙන. පගබ්භෙනාති කායපාගබ්භියාදිසමන්තාගතෙන දුස්සීලෙන. නිව්චං සන්දානබාදිනාති සදා අත්තනො ඛන්ධනායොත්තං බාදනසීලෙන බාදනගොවරෙන ව. සමෙති පාපං පාපෙනාති එතෙසු අඤ්ඤතරෙන පාපෙන සද්ධිං අඤ්ඤතරස්ස පාපං දුස්සීලාං සමෙති. අසනා අසන්ති එතෙසු අඤ්ඤතරෙන අසනා අනාවාරගොවරසම්පන්නෙන සහ ඉතරස්ස අසං අසාධුකම්මං සමෙති, ගුපාදිති විය ගුපාදිති එකතො සංසන්දති සද්ධිං නිබ්බිසෙසමෙව හොතිති.

එවං වත්වා ව පන බොධිසත්තො “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම අතිලුද්ධෙන න භවිතබ්බං, පරස්ස සන්තකං නාම නාසෙතුං න වට්ටති”ති රාජානං ඔවදිත්වා අස්සෙ අග්ගාපෙත්වා භූතමෙව මූලං දාපෙසි. අස්සවාණ්ජා යථාසභාවමෙව මූලං ලභිත්වා භට්ඨතුට්ඨා අගමංසු. රාජාපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ද්වෙ අස්සා ඉමෙ ද්වෙ දුට්ඨහික්ඛු අහෙසුං, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[159] 9. මොරජාතකවණ්ණනා සුභනුජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

උදෙතයං වක්ඛුමා එකරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සො හි හික්ඛු හික්ඛුති සත්ථු සන්තිකං නීතො “සච්චං කිර, ත්චං හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති වුත්තෙ “සච්චං, හන්තෙ”ති වත්වා “කිං දිස්වා”ති වුත්තෙ “එකං අලඬකතපටියත්තසරිරං මාතුගාමං ඔලොකෙත්වා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “හික්ඛු මාතුගාමො නාම කස්මා තුම්භාදිසානං විත්තං නාලුලෙස්සති, පොරාණකපණ්ඩිතානම්පි හි මාතුගාමස්ස සද්දං සුත්වා සත්ත වස්සසතාති අසමුදාවණ්ණකිලෙසා ඔකාසං ලභිත්වා බණෙනෙව සමුදාවරිංසු. විසුද්ධාපි සත්තා සංකිලිස්සන්ති, උත්තමයසසමඬිගිනොපි ආයසකාං පාපුණන්ති, පගෙව අපරිසුද්ධා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුභ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො මොරයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අණ්ඩකාලෙපි කණ්කාරමකුලවණ්ණඅණ්ඩකොසො හුත්වා අණ්ඩං හින්දිත්වා නික්ඛන්තො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි දස්සනීයො පාසාදිකො පක්ඛානං අත්තරෙ සුරත්තරාජීවරාජීතො, සො අත්තනො ජීවිතං රක්ඛන්තො තිස්සො පබ්බතරාජීයො අතික්කම්ම වතුත්ථාය පබ්බතරාජීයා එකස්මිං දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතතලෙ වාසං කප්පෙසි. සො පහාතාය රත්තියා පබ්බතමත්ථකෙ නිසින්තො සූරියං උග්ගවිජන්තං ඔලොකෙත්වා අත්තනො ගොවරභූමියං රක්ඛාවරණත්ථාය බුභ්මමන්තං ඛන්ධන්තො “උදෙතය”න්තිආදිමාහ.

17. “උදෙතයං වක්ඛුමා එකරාජා,
හරිස්සවණ්ණො පථවිජ්ජහාසො;
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පථවිජ්ජහාසං,
තයාජ්ජ ගුත්තා විහරෙමු දිවස”න්ති.

තත්ථ උදෙතීති පාවිනලොකධාතුතො උග්ගවිජ්ජති. වක්ඛුමාති සකලවක්කවාලවාසීනං අන්ධකාරං විධමිත්වා වක්ඛුපටිලාභකරණෙන යං තෙන තෙසං දින්නං වක්ඛු, තෙන වක්ඛුනා වක්ඛුමා. එකරාජාති සකලවක්කවාලෙ ආලොකකරානං අත්තරෙ සෙට්ඨවිසිට්ඨට්ඨෙන එකරාජා. හරිස්සවණ්ණොති හරිසමානවණ්ණො, සුවණ්ණවණ්ණොති අත්ථො. පථවිජ්ජහාසොති පථවියා පහාසො. තං තං නමස්සාමිති තස්මා තං එවරූපං භවන්තං නමස්සාමි වන්දාමි. තයාජ්ජ ගුත්තා විහරෙමු දිවසන්ති තයා අජ්ජ රක්ඛිතා ගොපිතා හුත්වා ඉමං දිවසං වතුඉරියාපථවිහාරෙන සුඛං විහරෙයාම.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය සූරියං නමස්සිත්වා දුතියගාථාය අතීතෙ පරිනිබ්බුතෙ බුද්ධෙ වෙව බුද්ධගුණෙ ව නමස්සති.

“යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙදගු සබ්බධම්මෙ, තෙ මෙ නමො තෙ ව මං පාලයන්තු;
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා, නමො විමුත්තානං නමො විමුත්තියා;
ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො වරති එසනා”ති.

තත්ථ යෙ බ්‍රාහ්මණාති යෙ බාහිතපාපා විසුද්ධිබ්‍රාහ්මණා. වෙදගුති වෙදානං පාරං ගතාතිපි වෙදගු, වෙදෙහි පාරං ගතාතිපි වෙදගු. ඉධ පන සබ්බෙ සබ්බතාසබ්බතධම්මෙ විදිතෙ පාකටෙ කත්වා ගතාති වෙදගු. තෙනෙවාහ “සබ්බධම්මෙ”ති. සබ්බෙ ඛන්ධායතනධාතුධම්මෙ සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන අත්තනො ඤාණස්ස විදිතෙ

පාකටෙ කත්වා ගතා, තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා දසසහස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙන්වා බොධිතලෙ සම්මාසම්බොධිං පත්වා සංසාරං වා අතික්කන්තාති අත්ථො. තෙ මෙ නමොති තෙ මම ඉමං නමක්කාරං පටිච්ඡන්තු. තෙ ව මං පාලයන්තුති එවං මයා නමස්සිතා ව තෙ භගවන්තො මං පාලෙන්තු රක්ඛන්තු ගොපෙන්තු. නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා, නමො විමුක්තානං නමො විමුක්තියාති අයං මම නමක්කාරො අතීතානං පරිනිබ්බුතානං බුද්ධානං අත්ථු, තෙසඤ්ඤෙව චතුසු ව මග්ගෙසු චතුසු ඵලෙසු ඤාණසංඛිතාය බොධියා අත්ථු, තථා තෙසඤ්ඤෙව අරහත්තඵලවිමුක්තියා විමුක්තානං අත්ථු, යා ව නෙසං තදඛිගච්ඡිත්ති වික්ඛම්භනවිමුක්ති සමුව්ඡෙදවිමුක්ති පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්ති නිස්සරණවිමුක්තිති පඤ්චවිධා විමුක්ති, තස්සා නෙසං විමුක්තියාපි අයං මය්හං නමක්කාරො අත්ථුති. “ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො චරති එසනා”ති ඉදං පන පදද්වයං සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ආභ. තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, සො මොරො ඉමං පරිත්තං ඉමං රක්ඛං කත්වා අත්තනො ගොචරභූමියං පුප්ඵළාදීනං අත්ථාය නානප්පකාරාය එසනාය චරති.

එවං දිවසං චරිත්වා සායං පබ්බතමත්ථකෙ නිසීදිත්වා අත්ථභිගතං සූරියං ඔලොකෙන්තො බුද්ධගුණෙ ආචර්ජෙන්වා නිවාසට්ඨානෙ රක්ඛාවරණත්ථාය පුන භ්‍රමමන්තං බන්ධන්තො “අපෙතය”න්ති ආදිමාභ.

18. “අපෙතයං චක්ඛුමා එකරාජා, හරිස්සවණ්ණො පට්චිප්පභාසො;
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පට්චිප්පභාසං, තයාප්ප ගුත්තා විහරෙමු රත්තිං.

“යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙදගු සබ්බධම්මෙ, තෙ මෙ නමො තෙ ව මං පාලයන්තු;
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බොධියා, නමො විමුක්තානං නමො විමුක්තියා;
ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො වාසමකප්පයි”ති.

තත්ථ අපෙතීති අපයාති අත්ථං ගච්ඡති. ඉමං සො පරිත්තං කත්වා, මොරො වාසමකප්පයිති ඉදම්පි අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ආභ. තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, සො මොරො ඉමං පරිත්තං ඉමං රක්ඛං කත්වා අත්තනො නිවාසට්ඨානෙ වාසං කප්පයිත්ථ, තස්ස රත්තිං වා දිවා වා ඉමස්ස පරිත්තස්සානුභාවෙන නෙව භයං, න ලොමහංසො අහොසි.

අපේකො බාරාණසියා අවිදුරෙ නෙසාදගාමවාසී නෙසාදො භිමවන්තපදෙසෙ විචරන්තො තස්මිං දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතමත්ථකෙ නිසීන්තං බොධිසත්තං දිස්වා ආගන්ත්වා පුත්තස්ස ආරොවෙසි. අපේකදිවසං බෙමා නාම බාරාණසිරඤ්ඤා දෙවී සුපිනෙන සුවණ්ණවණ්ණං මොරං ධම්මං දෙසෙන්තං දිස්වා පබුද්ධකාලෙ රඤ්ඤා ආරොවෙසි – “අහං, දෙව, සුවණ්ණවණ්ණස්ස මොරස්ස ධම්මං සොතුකාමා”ති. රාජා අමච්චෙ පුච්ඡී. අමච්චා “බ්‍රාහ්මණා ජාතිස්සන්ති”ති ආහංසු. බ්‍රාහ්මණා තං සුත්වා “සුවණ්ණවණ්ණා මොරා නාම භොන්ති”ති වත්වා “කත්ථ භොන්ති”ති චුත්තෙ “නෙසාදා ජාතිස්සන්ති”ති ආහංසු. රාජා නෙසාදෙ සන්නිපාතෙන්වා පුච්ඡී. අථ සො නෙසාදපුත්තො “ආම, මහාරාජ, දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතො නාම අත්ථී, තත්ථ සුවණ්ණවණ්ණො මොරො වසති”ති ආභ. “තෙන භි තං මොරං අමාරෙන්වා බන්ධන්වා ආනෙහි”ති. නෙසාදො ගන්ත්වා තස්ස ගොචරභූමියං පාසෙ ඔඩ්ඬෙසි. මොරෙන අක්කන්තට්ඨානෙපි පාසො න සඤ්චරති. නෙසාදො ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො සත්ත වස්සානි විචරිත්වා තත්ථෙව කාලමකාසි. බෙමාපි දෙවී පත්ථිතං අලභමානා කාලමකාසි.

රාජා “මොරං මෙ නිස්සාය දෙවී කාලකතා”ති කුප්ඤ්ඤිත්වා “භිමවන්තපදෙසෙ දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතො නාම අත්ථී, තත්ථ සුවණ්ණවණ්ණො මොරො වසති, යෙ තස්ස මංසං බාදන්ති, තෙ අජරා අමරා භොන්ති”ති අක්ඛරං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබාපෙන්වා සුවණ්ණපට්ටං මඤ්ජුසාය නික්ඛිපාපෙසි. තස්මිං කාලකතෙ අඤ්ඤා රාජා රජ්ජං පත්වා සුවණ්ණපට්ටං වාචෙන්වා “අජරො අමරො භවිස්සාමි”ති අඤ්ඤං නෙසාදං පෙසෙසි. සොපි ගන්ත්වා බොධිසත්තං ගහෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව කාලමකාසි. එතෙනෙව නියාමෙන ඡ රාජපරිච්චා ගතා. අථ සත්තමො රාජා රජ්ජං පත්වා එකං නෙසාදං පහිණි. සො ගන්ත්වා බොධිසත්තෙන අක්කන්තට්ඨානෙපි පාසස්ස අසඤ්චරණභාවං, අත්තනො පරිත්තං කත්වා ගොචරභූමිගමනභාවඤ්චස්ස ඤත්වා පච්චන්තං ඔතරිත්වා එකං මොරිං ගහෙන්වා යථා හත්ථතාලසද්දෙන නච්චති, අච්ඡරාසද්දෙන ව වස්සති, එවං සික්ඛාපෙන්වා තං ආදාය ගන්ත්වා මොරෙන පරිත්තෙ අකතෙ පාතොයෙව පාසයට්ඨියො රොපෙන්වා පාසෙ ඔඩ්ඬෙන්වා මොරිං වස්සාපෙසි. මොරො විසභාගං මාතුගාමසද්දං සුත්වා කිලෙසාතුරො හුත්වා පරිත්තං කාතුං අසක්කුණ්ත්වා ගන්ත්වා පාසෙ බජ්ඤ්ඤි. අථ නං නෙසාදො ගහෙන්වා ගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤා අදාසි.

රාජා තස්ස රූපසම්පත්තිං දිස්වා තුට්ඨමානසො ආසනං දාපෙසි. බොධිසත්තො පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “මහාරාජ, කස්මා මං ගණ්හාපෙසි”ති පුච්ඡී. “යෙ කිර තව මංසං බාදන්ති, තෙ අජරා අමරා භොන්ති, ස්වාහං තව මංසං බාදිත්වා අජරො අමරො භොතුකාමො තං ගණ්හාපෙසි”න්ති. “මහාරාජ, මම තාව මංසං බාදන්තා අජරා අමරා භොන්තු, අහං පන මරිස්සාමි”ති ? “ආම, මරිස්සසි”ති. “මයි මරන්තෙ පන මම මංසමෙව බාදිත්වා කිත්ති කත්වා න මරිස්සන්ති”ති ? “ත්වං සුවණ්ණවණ්ණො, තස්මා කිර තව මංසං බාදකා අජරා අමරා භවිස්සන්ති”ති. “මහාරාජ, අහං පන න අකාරණා සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො, පුබ්බෙ පනාහං ඉමස්මිංයෙව නගරෙ වක්කවන්ති රාජා හුත්වා සයම්පි පඤ්ච සීලානි රක්ඛිං, සකලවක්කවාලවාසිනොපි රක්ඛාපෙසිං, ස්වාහං කාලං කරිත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තො, තත්ථ යාවතායුකං යත්වා තතො වුතො අඤ්ඤස්ස අකුසලස්ස නිස්සන්දෙන මොරයොනියං නිබ්බන්තිත්වාපි පොරාණසීලානුභාවෙන සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො”ති. “ත්වං වක්කවන්ති රාජා හුත්වා සීලං රක්ඛිත්වා සීලඵලෙන සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො”ති කථමීදං අමිහෙහි සද්ධාතබ්බං. අත්ථී නො කොචි සක්ඛි”ති ? “අත්ථී, මහාරාජා”ති.

“කො නාමා” ති? “මහාරාජ, අහං චක්කවත්තිකාලෙ රතනමයෙ රටේ නිසිදිත්වා ආකාසෙ විවරිං, සො මෙ රටො මඬගලපොක්කරණියා අත්තොභූමියං නිදහාපිනො, තං මඬගලපොක්කරණිනො උක්ඛිපාපෙහි, සො මෙ සක්ඛි භවිස්සති” ති.

රාජා “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා පොක්කරණිනො උදකං භරාපෙත්වා රථං නීහරාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස සද්දහි. බොධිසත්තො “මහාරාජ, යපෙත්වා අමතමහානිබ්බානං අවසෙසා සබ්බෙ සබ්බතඨමිමා හුත්වා අභාවිනො අනිච්චා බයවයධම්මායෙවා” ති රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා රාජානං පඤ්චස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨාපෙසි. රාජා පසන්නො බොධිසත්තං රජ්ජෙන පුජෙත්වා මහත්තං සක්කාරං අකාසි. සො රජ්ජං තස්සෙව පටිනියායාදෙත්වා කතිපාහං චසිත්වා “අප්පමත්තො භොහි, මහාරාජා” ති ඔවදිත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා දණ්ඩකහිරඤ්ඤපබ්බතමෙව අගමාසි. රාජාපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහි. “තදා රාජා ආනන්දො අභොසි, සුවණ්ණමොරො පන අහමෙව අභොසි” ති.

[160] 10. විනිලජාතකවණ්ණනා මොරජාතකවණ්ණනා නවමා.

එවමෙව නුත රාජානන්ති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස සුගතාලයං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. දෙවදත්තෙ හි ගයාසීසගතානං ද්විත්තං අග්ගසාවකානං සුගතාලයං දස්සෙත්වා නිපන්තෙ උභොපි ථෙරා ධම්මං දෙසෙත්වා අත්තනො නිස්සිතකෙ ආදාය වෙළුවනං අගමිංසු. තෙ සත්ථාරා “සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො තුම්හෙ දිස්වා කිං අකාසි” ති පුට්ඨා “හත්තෙ, සුගතාලයං දස්සෙත්වා මහාවිනාසං පාපුණි” ති ආරොචෙසුං. සත්ථා “න බො, සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම අනුකිරියං කරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පාපුණියෙවා” ති චත්වා ථෙරෙහි යාවිනො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලායං විදෙහරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්ති. සො වයප්පත්තො තක්කසීලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි. තදා එකස්ස සුවණ්ණහංසරාජස්ස ගොවරභූමියං කාකියා සද්ධිං සංවාසො අභොසි. සා පුත්තං විජාසි. සො නෙව මාතුපතිරූපකො අභොසි, න පිතු. අපස්ස විනිලකධාතුකත්තා “විනිලකො” ත්වෙව නාමං අකංසු. හංසරාජා අභිණ්භං ගන්ත්වා පුත්තං පස්සති. අපරෙ පනස්ස ද්වෙ හංසපොතකා පුත්තා අහෙසුං. තෙ පිතරං අභිණ්භං මනුස්සපථං ගච්ඡන්තං දිස්වා පුට්ඨිංසු – “තාත, තුම්හෙ කස්මා අභිණ්භං මනුස්සපථං ගච්ඡං” ති? “තාතා, එකාය මෙ කාකියා සද්ධිං සංවාසමත්ථාය එකො පුත්තො ජානො, ‘විනිලකො’ තිස්ස නාමං, තමහං දට්ඨුං ගච්ඡාමි” ති. “කහං පනෙතෙ වසන්ති” ති? “විදෙහරට්ඨෙ මිටීලාය අවිදුරෙ අසුකස්මිං නාම යානෙ එකස්මිං තාලග්ගෙ වසන්ති” ති. “තාත, මනුස්සපථො නාම සාසඬකො සප්පට්ඨයො, තුම්හෙ මා ගච්ඡට්, මයං ගන්ත්වා තං ආනෙස්සාමා” ති ද්වෙ හංසපොතකා පිතරා ආචික්ඛිතසඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා තං විනිලකං එකස්මිං දණ්ඩකෙ නිසීදාපෙත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන දණ්ඩකොටියං ධංසිත්වා මිටීලානගරමත්ථකෙන පායිංසු. තස්මිං බණෙ විදෙහරාජා සබ්බසෙතචතුසින්ධවයුත්තරථරෙ නිසිදිත්වා නගරං පදක්ඛිණං කරොති. විනිලකො තං දිස්වා විත්තෙසි – “මය්හං විදෙහරඤ්ඤා කිං නානාකාරණං, එස චතුසින්ධවයුත්තරටේ නිසිදිත්වා නගරං අනුසඤ්චරති, අහං පන හංසයුත්තරටේ නිසිදිත්වා ගච්ඡාමි” ති. සො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

19. “එවමෙව නුත රාජානං, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං;
අස්සා වහන්ති ආජඤ්ඤා, යථා හංසා විනිලක” ති.

තත්ථ එවමෙවානි එවං එව, නුනානි පරිචිතක්කෙ නිපාතො. එකංසෙපි වට්ටනියෙව. වෙදෙහන්ති විදෙහරට්ඨසාමිකං. මිටීලග්ගහන්ති මිටීලගෙහං, මිටීලායං සරං පරිග්ගහෙත්වා වසමානන්ති අත්ථො. ආජඤ්ඤානි කාරණාකාරණාජානනාකා. යථා හංසා විනිලකන්ති යථා ඉමෙ හංසා මං විනිලකං වහන්ති, එවමෙව වහන්ති.

හංසපොතකා තස්ස වචනං සුත්වා කුජ්ඣිත්වා “ඉධෙව නං පාතෙත්වා ගමිස්සාමා” ති විත්තං උප්පාදෙත්වාපි “එවං කතෙ පිතා නො කිං චක්ඛති” ති ගරහභයෙන පිතු සන්තිකං තෙත්වා තෙන කතකිරියං පිතු ආචික්ඛිංසු. අප් නං පිතා කුජ්ඣිත්වා “කිං ත්වං මම පුත්තෙහි අධිකතරොසි, යො මම පුත්තෙ අභිභවිත්වා රටේ යුත්තසින්ධවෙ විය කරොසි, අත්තනො පමාණං න ජානාසි. ඉමං යානං තච අගොචරො, අත්තනො මාතු වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡාහි” ති තජ්ජෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

20. “විනිල දුග්ගං හජසි, අභූමිං තාත සෙවසි;
ගාමන්තකානි සෙවස්සු, එතං මාතාලයං තවා” ති.

තත්ථ විනිලානි තං නාමෙතාලපති. දුග්ගං හජසිති ඉමෙසං වසෙන ගිරිදුග්ගං හජසි. අභූමිං, තාත, සෙවසිති, තාත, ගිරිවිසමං නාම තච අභූමි, තං සෙවසි උපගච්ඡසි. එතං මාතාලයං තවානි එතං ගාමන්තං උක්කාරට්ඨානං

ආමකසුසානට්ඨානඤ්ච තව මාතු ආලයං ගෙහං වසනට්ඨානං, තත්ථ ගච්ඡාහිති. එවං තං තජ්ජේත්වා “ගච්ඡට්, නං මිටීලනගරස්ස උක්කාරභූමියඤ්ඤෙව ඔතාරෙත්වා එටා”ති පුත්තෙ ආණාපෙසි, තෙ තටා අකංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා විනීලකො දෙවදත්තො අහොසි, ද්වෙ භංසපොතකා ද්වෙ අග්ගසාවකා අහෙසුං, පිතා ආනන්දො අහොසි, විදෙහරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

විනීලජාතකවණ්ණනා දසමා.

දළ්භවග්ගො පයමො.

තස්සුද්දානං –

රාජොවාදඤ්ච සිඬගාලං, සුකරං උරගං භග්ගං;
අලීනචිත්තගුණඤ්ච, සුභත්ත මොරවිනීලං.

[161] 1. ඉන්ද්‍රසමානගොත්තජාතකවණ්ණනා **2. සන්ථවවග්ගො**

න සන්ථවං කාපුරිසෙන කයිරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවජාතිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස වත්ථු නවකතිපාතෙ ගිජ්ඣජාතකෙ (ජා. 1.9.1 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “පුබ්බෙපි ත්වං, භික්ඛු, දුබ්බවතාය පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා මත්තභත්ථිපාදෙහි සඤ්චුණ්ණිතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වුඩ්ඪිප්පත්තො සරාවාසං පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චන්තං ඉසිසතානං ගණසත්ථා හුත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වාසං කජ්ජෙසි. තදා තෙසු තාපසෙසු ඉන්ද්‍රසමානගොත්තො නාමෙකො තාපසො අහොසි දුබ්බවො අනොවාදකො. සො එකං භත්ථිපොතකං පොසෙසි. බොධිසත්තො සුත්වා තං පක්කොසිත්වා “සච්චං කිර ත්වං භත්ථිපොතකං පොසෙසි”ති පුච්ඡි. “සච්චං, ආචරිය, මතමාතිකං එකං භත්ථිපොතකං පොසෙමි”ති. “භත්ථිපොතො නාම වුඩ්ඪිප්පත්තා පොසකෙයෙව මාරෙත්ති, මා තං පොසෙහි”ති. “තෙන චිතා වත්තිතුං න සක්කොමි ආචරියා”ති. “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සෙහි”ති. සො තෙන පොසියමානො අපරභාගෙ මහාසරිරො අහොසි.

අට්ඨකස්මිං කාලෙ තෙ ඉසයො වනමුලප්ලාථලත්ථාය දුරං ගන්ත්වා තත්ථෙව කතිපාභං වසිංසු. භත්ථිපි අග්ගදක්ඛිණවාතෙ පහින්තමදො හුත්වා තස්ස පණ්ණසාලං විද්ධංසෙත්වා පානියසටං භින්දිත්වා පාසාණප්ලකං බිපිත්වා ආලම්බනප්ලකං ලුඤ්චිත්වා “තං තාපසං මාරෙත්වාග්ග ගමිස්සාමි”ති එකං ගහනට්ඨානං පවිසිත්වා තස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි. ඉන්ද්‍රසමානගොත්තො තස්ස ගොවරං ගහෙත්වා සබ්බෙසං පුරතොව ආගච්ඡන්තො තං දිස්වා පකතිසඤ්ඤායෙවස්ස සන්තිකං අගමාසි. අප්ථ නං සො භත්ථි ගහනට්ඨානා නික්ඛමිත්වා සොණ්ඩාය පරාමසිත්වා භූමියං පාතෙත්වා සිසං පාදෙන අක්කමිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා මද්දිත්වා කොඤ්චනාදං කත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. සෙසතාපසා තං පවත්තිං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. බොධිසත්තො “කාපුරිසෙහි නාම සද්ධිං සංසග්ගො න කාතබ්බො”ති වත්වා ඉමා ගාටා ආභ –

21. “න සන්ථවං කාපුරිසෙන කයිරා, අරියො අනරියෙන පජානමත්ථං;
විරානුචුත්ථොපි කරොති පාපං, ගජො යථා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තං.

22. “යං ත්වෙව ජඤ්ඤා සදිසො මමන්ති, සීලෙන පඤ්ඤාය සුතෙන වාපි;
තෙනෙව මෙත්තිං කයිරාප්ථ සද්ධිං, සුබො භවෙ සජ්ජුරිසෙන සඬගමො”ති.

තත්ථ න සන්ථවං කාපුරිසෙන කයිරාති කුච්ඡිතෙන කොධපුරිසෙන සද්ධිං තණ්හාසන්ථවං වා මිත්තසන්ථවං වා න කයිරාප්ථ. අරියො අනරියෙන පජානමත්ථන්ති අරියොති වත්තාරො අරියා ආචාරඅරියො ලිඬගඅරියො දස්සනඅරියො පටිවෙධඅරියොති. තෙසු ආචාරඅරියො ඉධ අධිජ්ජෙතො. සො පජානමත්ථං අත්ථං පජානන්තො අත්ථානත්ථකුසලො ආචාරෙ ධීතො අරියපුග්ගලො අනරියෙන නිල්ලජ්ජෙන දුස්සීලෙන සද්ධිං සන්ථවං න කරෙය්‍යාති අත්ථො. කිං කාරණා? විරානුචුත්ථොපි කරොති පාපන්ති, යස්මා අනරියො චිරං එකතො අනුචුත්ථොපි තං එකතො නිවාසං අගණෙත්වා කරොති පාපං ලාමකකම්මං කරොතියෙව. යථා කිං? ගජො යථා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තන්ති, යථා සො ගජො ඉන්ද්‍රසමානගොත්තං මාරෙත්තො පාපං අකාසිති අත්ථො. යං ත්වෙව ජඤ්ඤා සදිසො මමන්තිආදියු යං ත්වෙව පුග්ගලං “අයං මම සීලාදීහි සදිසො”ති ජානෙය්‍ය, තෙනෙව සද්ධිං මෙත්තිං කයිරාප්ථ, සජ්ජුරිසෙන සද්ධිං සමාගමො සුබාවහොති.

එවං බොධිසත්තො “අනොවාදකෙන නාම න භවිතබ්බං, සුසික්ඛිතෙන භවිතුං වට්ඨති”ති ඉසිගණං ඔවදිත්වා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තස්ස සරිරකිච්චං කාරෙත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තො අයං දුබ්බවො අහොයි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොයි”න්ති.

[162] 2. සන්ථවජාතකවණ්ණනා ඉන්ද්‍රසමානගොත්තජාතකවණ්ණනා පටිමා.

න සන්ථවස්මා පරමත්ථී පාපියොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අග්ගිපුහනං ආරබ්භ කටෙසි. චන්ද්‍ර හෙට්ඨා නඩගුට්ඨජාතකෙ (ජා. 1.1.144 ආදයො) කට්ඨසදිසමෙව. භික්ඛු තෙ අග්ගිං පුහන්තෙ දිස්වා “හන්තෙ, ජට්ඨා නානප්පකාරං මිච්ඡාතපං කරොන්ති, අත්ථී නු බො එත්ථ වුඩ්ඪී”ති භගවන්තං පුච්ඡංසු. “න, භික්ඛවෙ, එත්ථකාවි වුඩ්ඪී නාම අත්ථී, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අග්ගිපුහනෙ වුඩ්ඪී අත්ථීති සඤ්ඤාය වීරං අග්ගිං පුහිත්වා තස්මිං කම්මෙ අවුඩ්ඪීමෙව දිස්වා අග්ගිං උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා සාබාදිහි පොටෙත්වා පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසු”න්ති චන්ද්‍ර ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. මාතෘපිතරො තස්ස ජාතග්ගිං ගහෙත්වා තං සොළසවස්සුද්දෙසෙ යීතං ආහංසු – “කිං, තාත, ජාතග්ගිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරිස්සයි, උදාහු තයො වෙදෙ උග්ගණ්හිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා සරාවාසං වසිස්සයි”ති. සො “න මෙ සරාවාසෙන අත්ථො, අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො භවිස්සාමි”ති ජාතග්ගිං ගහෙත්වා මාතෘපිතරො චන්දිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පණ්ණසාලාය වාසං කප්පෙත්වා අග්ගිං පරිවරි. සො එකදිවසං නිමන්තිතට්ඨානං ගන්ත්වා සප්පිනා පායාසං ලභිත්වා “ඉමං පායාසං මහාබ්‍රහ්මනො යජිස්සාමි”ති තං පායාසං ආහරිත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා “අග්ගිං තාව භවන්තං සප්පියුත්තං පායාසං පායෙමි”ති පායාසං අග්ගිමිහි පක්ඛිපි. බහුසිනෙහෙ පායාසෙ අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තමත්තෙයෙව අග්ගි ජලිත්වා පච්චුග්ගතාහි අවිච්ඡි පණ්ණසාලං ඤාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො භීතතසිතො පලායිත්වා බහි යත්වා “කාපුරිසෙහි නාම සන්ථවො න කාතබ්බො, ඉදානි මෙ ඉමිනා අග්ගිනා කිච්ඡෙන කතා පණ්ණසාලා ඤාපිතා”ති චන්ද්‍ර පටිමං ගාථමාහ –

23. “න සන්ථවස්මා පරමත්ථී පාපියො, යො සන්ථවො කාපුරිසෙන හොති;
සන්තප්පිතො සප්පිනා පායසෙන, කිච්ඡාකතං පණ්ණසාලං අදය්හි”ති.

තත්ථ න සන්ථවස්මාති තණ්හාසන්ථවාපි ව මිත්තසන්ථවාපි වාති දුට්ඨාපි එතස්මා සන්ථවා පරං උත්තරි අඤ්ඤං පාපතරං නත්ථී, ලාමකතරං නාම නත්ථීති අත්ථො. යො සන්ථවො කාපුරිසෙනාති යො පාපකෙන කාපුරිසෙන සද්ධිං දුට්ඨොපි සන්ථවො, තතො පාපතරං අඤ්ඤං නත්ථී. කස්මා? සන්තප්පිතො ...පෙ....අදය්හිති, යස්මා සප්පිනා ව පායාසෙන ව සන්තප්පිතොපි අයං අග්ගි මයා කිච්ඡෙන කතං පණ්ණසාලං ඤාපෙසිති අත්ථො.

සො එවං චන්ද්‍ර “න මෙ තයා මිත්තදුබ්භිනා අත්ථො”ති තං අග්ගිං උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා සාබාහි පොටෙත්වා අන්තොභිමවන්තං පටිසිත්වා එකං සාමමිගිං සිහස්ස ව බාග්ගස්ස ව දිපිනො ව මුඛං ලෙහන්තිං දිස්වා “සප්පුරිසෙහි සද්ධිං සන්ථවා පරං සෙය්‍යො නාම නත්ථී”ති වින්තෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

24. “න සන්ථවස්මා පරමත්ථී සෙය්‍යො, යො සන්ථවො සප්පුරිසෙන හොති;
සිහස්ස බාග්ගස්ස ව දිපිනො ව, සාමා මුඛං ලෙහති සන්ථවෙනා”ති.

තත්ථ සාමා මුඛං ලෙහති සන්ථවෙනාති සාමා නාම මිගි ඉමෙසං තිණ්ණං ජනානං සන්ථවෙන සිනෙහෙන මුඛං ලෙහතිති.

එවං චන්ද්‍ර බොධිසත්තො අන්තොභිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොයි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තෙන සමයෙන තාපසො අහමෙව අහොයි”න්ති.

[163] 3. සුසිමජාතකවණ්ණනා සන්ථවජාතකවණ්ණනා දුතියා.

කාළා මිගා සෙතදන්තා තච්චෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡන්දකදානං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි කදාව එකමෙව කුලං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස දානං දෙති, කදාව අඤ්ඤතිත්ථියානං දෙති, කදාව ගණබන්ධනෙන බහු එකතො හුත්වා දෙන්නි, කදාව වීථිසභාගෙන, කදාව සකලනගරවාසිනො ඡන්දකං සංහරිත්වා දානං දෙන්නි. ඉමස්මිං පන කාලෙ සකලනගරවාසිනො ඡන්දකං සංහරිත්වා සබ්බපරික්ඛාරදානං සප්පෙත්වා ද්වෙ කොට්ඨාසා හුත්වා එකච්චෙ “ඉමං සබ්බපරික්ඛාරදානං අඤ්ඤතිත්ථියානං දස්සාමා”ති ආහංසු, එකච්චෙ “බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්සා”ති. එවං පුනප්පුනං කථාය චන්තමානාය අඤ්ඤතිත්ථියසාවකෙහි අඤ්ඤතිත්ථියානඤ්ඤෙව, බුද්ධසාවකෙහි “බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්සෙවා”ති වුත්තෙ සම්බහුලං කරිසාමා”ති සම්බහුලාය කථාය “බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස දස්සාමා”ති වදන්තායෙව බහුකා ජාතා, තෙසඤ්ඤෙව කථා පතිට්ඨාසි. අඤ්ඤතිත්ථියසාවකා බුද්ධානං දාතබ්බදානස්ස අන්තරායං කාතුං නාසක්ඛිංසු. නාගරා බුද්ධප්පමුඛං

හික්බූසඬිසං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ අදංසු. සත්ථා අනුමොදනං කත්වා මහාජනං මග්ගඵලෙහි පබ්බොධෙත්වා ජෙතවනවිහාරමෙව ගන්ත්වා හික්බූසඬිසෙන වත්තෙ දස්සිතෙ ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ යත්වා සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුට්ඨං පාවිසි.

සායන්හසමයෙ හික්බූ ධම්මසභායං සන්නිපතිත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අඤ්ඤාතිත්ථියසාවකා බුද්ධානං දාතබ්බදානස්ස අන්තරායකරණත්ථාය වායමන්තාපි අන්තරායං කාතුං නාසක්ඛිංසු, තං සබ්බපරික්ඛාරදානං බුද්ධානංයෙව පාදමූලං ආගතං, අහො බුද්ධබලං නාම මහන්ත”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, එතෙ අඤ්ඤාතිත්ථියසාවකා ඉදානෙව මය්හං දාතබ්බදානස්ස අන්තරායකරණත්ථාය වායමන්ති, පුබ්බෙපි වායමිංසු, සො පන පරික්ඛාරො සබ්බකාලෙපි මමෙව පාදමූලං ආගච්ඡති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං සුසීමො නාම රාජා අහොසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතස්ස බ්‍රාහ්මණයා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ පිතා කාලමකාසි. සො පන ධර්මානකාලෙ රඤ්ඤො හත්ථිමඬිගලකාරකො අහොසි. හත්ථිනං මඬිගලකරණට්ඨානෙ ආහතඋපකරණහණ්ඩඤ්ඤව හත්ථාලඬිකාරඤ්ඤව සබ්බං සොයෙව අලත්ථ. එවමස්ස එකෙකස්මිං මඬිගලෙ කොට්මත්තං ධනං උප්පජ්ජති. අථ තස්මිං කාලෙ හත්ථිමඬිගලජණො සම්පාපුණි. සෙසා බ්‍රාහ්මණා රාජානං උපසඬකම්ත්වා “මහාරාජ, හත්ථිමඬිගලජණො සම්පත්තො, මඬිගලං කාතුං වට්ටති. පුරොහිතබ්‍රාහ්මණස්ස පන පුත්තො අතිදහරො, නෙව තයො වෙදෙ ජානාති, න හත්ථිසුත්තං, මයං හත්ථිමඬිගලං කරිස්සාමා”ති ආහංසු. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. බ්‍රාහ්මණා පුරොහිතපුත්තස්ස හත්ථිමඬිගලං කාතුං අදත්වා “හත්ථිමඬිගලං කත්වා මයං ධනං ගණ්හිස්සාමා”ති හට්ඨතුට්ඨා විවරන්ති. අථ “චතුත්ථෙ දිවසෙ හත්ථිමඬිගලං හවිස්සති”ති බොධිසත්තස්ස මාතා තං පවත්ති. සුත්වා “හත්ථිමඬිගලකරණං නාම යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා අම්මාකං වංසො, වංසො ච නො ඔසක්කිස්සති, ධනා ච පරිහාසිස්සාමා”ති අනුසොවමානා පරොදි.

බොධිසත්තො “කස්මා, අම්ම, රොදසි”ති වත්වා තං කාරණං සුත්වා “නනු, අම්ම, අහං මඬිගලං කරිස්සාමි”ති ආහ. “තාත, ත්වං නෙව තයො වෙදෙ ජානාසි, න හත්ථිසුත්තං, කථං මඬිගලං කරිස්සසි”ති. “අම්ම, කදා පන හත්ථිමඬිගලං කරිස්සති”ති? “ඉතො චතුත්ථෙ දිවසෙ, තාතා”ති. “අම්ම, තයො පන වෙදෙ පගුණෙ කත්වා හත්ථිසුත්තං ජානනකආවරියො කහං වසති”ති? “තාත, එවරුපො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො ඉතො විසයොජනසතමත්ථකෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං වසති”ති. “අම්ම, අම්මාකං වංසං න නාසෙස්සාමි, අහං ස්වෙ එකදිවසෙනෙව තක්කසිලං ගන්ත්වා එකරත්තෙනෙව තයො වෙදෙ ච හත්ථිසුත්තඤ්ඤව උග්ගණ්හිත්වා පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා චතුත්ථෙ දිවසෙ හත්ථිමඬිගලං කරිස්සාමි, මා රොදි”ති මාතරං සමස්සාසෙත්වා පුනදිවසෙ බොධිසත්තො පාතොව භුඤ්ජිත්වා එකකොව නික්ඛම්ත්වා එකදිවසෙනෙව තක්කසිලං ගන්ත්වා ආවරියං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි.

අථ නං ආවරියො “කුතො ආගතොසි, තාතා”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිතො, ආවරියා”ති. “කෙනත්ථෙතා”ති? “තුම්මාකං සන්නිකෙ තයො වෙදෙ ච හත්ථිසුත්තඤ්ඤව උග්ගණ්හනත්ථායා”ති. “සාධු, තාත, උග්ගණ්හා”ති. බොධිසත්තො “ආවරිය, මය්හං කම්මං අව්වාසික”න්ති සබ්බං පවත්ති. ආරොචෙත්වා “අහං එකදිවසෙනෙව විසයොජනසතං ආගතො, අජ්ජෙවෙකරත්තිං මය්හමෙව ඔකාසං කරොථ, ඉතො තතියදිවසෙ හත්ථිමඬිගලං හවිස්සති, අහං එකෙනෙව උද්දෙසමග්ගෙන සබ්බං උග්ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා ආවරියං ඔකාසං කාරෙත්වා ආවරියස්ස භුත්තකාලෙ සයං භුඤ්ජිත්වා ආවරියස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සහස්සත්ථිකං පුරතො යපෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිත්තො පරියත්තිං පට්ඨපෙත්වා අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ තයො වෙදෙ ච හත්ථිසුත්තඤ්ඤව නිට්ඨපෙත්වා “අඤ්ඤොපි අත්ථි, ආවරියා”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි තාත, සබ්බං නිට්ඨිත”න්ති වුත්තෙ “ආවරිය, ඉමස්මිං ගන්ථෙ එත්තකං පදපච්චාහට්ඨං, එත්තකං සජ්ඣායසම්මොහට්ඨානං, ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙ අත්තෙවාසිකෙ එවං වාචෙය්‍යාථා”ති ආවරියස්ස සිප්පං සොධෙත්වා පාතොව භුඤ්ජිත්වා ආවරියං වන්දිත්වා එකදිවසෙනෙව බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා මාතරං වන්දිත්වා “උග්ගහිතං තෙ, තාත, සිප්ප”න්ති වුත්තෙ “ආම, අම්මා”ති වත්වා මාතරං පරිතොසෙසි.

පුනදිවසෙ හත්ථිමඬිගලජණො පට්ඨාදියිත්ථ. සතමන්තෙ හත්ථිසොණ්ඩාලඬිකාරෙ ව සුවණ්ණද්ධපෙ හෙමජාලසඤ්ජන්තෙ කත්වා යපෙසුං, රාජඬිගණං අලඬිකරිංසු. බ්‍රාහ්මණා “මයං හත්ථිමඬිගලං කරිස්සාම, මයං කරිස්සාමා”ති මණ්ඩිතපසාධිතා අට්ඨංසු. සුසීමොපි රාජා සබ්බාලඬිකාරපට්මණ්ඩිතො උපකරණහණ්ඩං ගාහාපෙත්වා මඬිගලට්ඨානං අගමාසි. බොධිසත්තොපි කුමාරපරිහාරෙන අලඬිකතො අත්තනො පරියාය පුරක්ඛිතපරිවාරිතො රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා “සච්චං කිර, මහාරාජ, තුම්හෙ අම්මාකං වංසඤ්ඤව අත්තනො වංසඤ්ඤව නාසෙත්වා ‘අඤ්ඤෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි හත්ථිමඬිගලං කාරෙත්වා හත්ථාලඬිකාරඤ්ඤව උපකරණානි ච තෙසං දස්සාමා’ති අවචුත්ථා”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

25. “කාළා මීගා සෙනදන්තා තවීමෙ, පරොසතං හෙමජාලාහිජන්තා;
තෙ තෙ දදාමීති සුසීම ඛුසි, අනුස්සරං පෙත්තිපිතාමහාන”න්ති.

තත්ථ තෙ තෙ දදාමීති සුසීම ඛුසිති තෙ එතෙ තව සන්නකෙ “කාළා මීගා සෙනදන්තා”ති එවං ගතෙ පරොසතං සබ්බාලඬිකාරපට්මණ්ඩිතෙ හත්ථි අඤ්ඤෙසං බ්‍රාහ්මණානං දදාමීති සච්චං කිර, හො සුසීම, එවං ඛුසිති අත්ථො. අනුස්සරං පෙත්තිපිතාමහානන්ති අම්මාකඤ්ඤව අත්තනො ව වංසෙ පිතුපිතාමහානං ආච්ඡණ්ණං සරන්තොයෙව. ඉදං

වුත්තං හොති – මහාරාජ, යාව සත්තමකුලපරිවට්ටා තුම්භාකං පෙත්තිපිතාමහානං අම්භාකං පෙත්තිපිතාමහා ව හත්ථිමඬගලං කරොන්ති, සො ත්වං එවං අනුස්සරන්තොපි අම්භාකඤ්ච අත්තනො ව වංසං නාසෙත්වා සච්චං කිර එවං බුසිති.

සුසීමො රාජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

26. “කාළා මිගා සෙනදන්තා මමීමෙ, පරොසතං හෙමජාලාහිජන්තා;
තෙ තෙ දදාමීති වදාමි මාණව, අනුස්සරං පෙත්තිපිතාමහාන”න්ති.

තත්ථ තෙ තෙ දදාමීති තෙ එතෙ හත්ථි අඤ්ඤෙසං බ්‍රාහ්මණානං දදාමීති සච්චමෙව මාණව වදාමි, නෙව හත්ථි බ්‍රාහ්මණානං දදාමීති අත්ථො. අනුස්සරන්ති පෙත්තිපිතාමහානං කිරියං අනුස්සරාමියෙව, නො නානුස්සරාමි, අම්භාකං පෙත්තිපිතාමහානං හත්ථිමඬගලං තුම්භාකං පෙත්තිපිතාමහා කරොන්තිති පන අනුස්සරන්තොපි එවං වදාමියෙවාති අධිප්පායෙනෙවමාහ.

අථ නං බොධිසත්තො එතදවොච – “මහාරාජ, අම්භාකඤ්ච අත්තනො ව වංසං අනුස්සරන්තොයෙව කස්මා මං යපෙත්වා අඤ්ඤෙහි හත්ථිමඬගලං කාරාපෙථා”ති. “ත්වං කිර, තාත, තයො වෙදෙ හත්ථිසුත්තඤ්ච න ජානාසි”ති මය්හං ආරොවෙසුං, තෙනාහං අඤ්ඤෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි කාරාපෙමීති. “තෙන හි, මහාරාජ, එත්තකෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකබ්‍රාහ්මණොපි තිසු වෙදෙසු වා හත්ථිසුත්තෙසු වා එකදෙසමිපි යදි මයා සද්ධිං කට්ඨං සමත්තො අත්ථි, උට්ඨහතු, තයොපි වෙදෙ හත්ථිසුත්තඤ්ච සද්ධිං හත්ථිමඬගලකරණෙන මං යපෙත්වා අඤ්ඤො සකලජම්බුදිපෙපි ජානන්තො නාම තත්ථි”ති සිහනාදං නදි. එකබ්‍රාහ්මණොපි තස්ස පටිසත්තු හුත්වා උට්ඨාතුං නාසක්ඛි. බොධිසත්තො අත්තනො කුලවංසං පතිට්ඨාපෙත්වා මඬගලං කත්වා බහුං ධනං ආදාය අත්තනො නිවෙසනං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොනාපන්තා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො, කෙචි අරහත්තං පාපුණ්සු. “තදා මාතා මහාමායා අහොසි, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා, සුසීමො රාජා ආනන්දො, දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො සාරිපුත්තො, මාණවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[164] 4. ගිජ්ඣාජාතකවණ්ණනා සුසීමජාතකවණ්ණනා තතියා.

යං නු ගිජ්ඣො යොජනසතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං මාතුපොසකහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු සාමජාතකෙ (ජා. 2.22.296 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පන තං හික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං, හික්ඛු, ගිහී පොසෙසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ “කිං පන තෙ හොන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “මාතාපිතරො මෙ, හත්තෙ”ති වුත්තෙ “සාධු සාධු”ති තස්ස සාධුකාරං දත්වා “මා, හික්ඛෙව, ඉමං හික්ඛුං උජ්ඣායිත්ථ, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ගුණවසෙන අඤ්ඤාතකානම්පි උපකාරං අකංසු, ඉමස්ස පන මාතාපිතුනං උපකාරකරණං භාරොයෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ගිජ්ඣාකුට්ඨකතෙ ගිජ්ඣායොනියං නිබ්බන්තිත්වා මාතාපිතරො පොසෙති. අට්ඨකස්මිං කාලෙ මහතී වාතවුට්ඨි අහොසි. ගිජ්ඣා වාතවුට්ඨිං සහිතුං අසක්කොන්තා සීතභයෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා පාකාරස්මිපෙ ව පරිබාසමිපෙ ව සීතෙන කම්පමානා නිසිදිංසු. තදා බාරාණසිසෙට්ඨි නගරා නික්ඛමිත්වා න්භායිතුං ගච්ඡන්තො තෙ ගිජ්ඣො කිලමන්තෙ දිස්වා එකස්මිං අනොවස්සකට්ඨානෙ සන්තිපාතෙත්වා අග්ගිං කාරාපෙත්වා ගොසුසානං පෙසෙත්වා ගොමංසං ආහරාපෙත්වා තෙසං දාපෙත්වා ආරක්ඛං යපෙසි. ගිජ්ඣො වූපසන්තාය වාතවුට්ඨියා කල්ලසරීරා හුත්වා පබ්බතමෙව අගමංසු. තෙ තත්ථෙව සන්තිපතිත්වා එවං මන්තයිංසු – “බාරාණසිසෙට්ඨිනා අම්භාකං උපකාරො කතො, කතුපකාරස්ස ව නාම පච්චුපකාරං කාතුං වට්ටති, තස්මා ඉතො පට්ඨාය තුම්භෙසු යො යං වත්ථං වා ආහරණං වා ලභති, තෙන තං බාරාණසිසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ ආකාසඬගණෙ පාතෙතබ්බ”න්ති.

තතො පට්ඨාය ගිජ්ඣො මනුස්සානං වත්ථාහරණානි ආතපෙ සුක්ඛාපෙත්තානං පමාදං ඔලොකෙත්වා සෙනා විය මංසපෙසිං සහසා ගහෙත්වා බාරාණසිසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ ආකාසඬගණෙ පාතෙත්ති. සො ගිජ්ඣානං ආහරණභාවං ඤත්වා සබ්බානි තානි විසුංයෙව යපෙසි. “ගිජ්ඣො නගරං විලුම්පන්ති”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “එකං ගිජ්ඣම්පි තාව ගණ්භථ, සබ්බං ආහරාපෙස්සාමි”ති තත්ථ තත්ථ පාසෙ වෙව ජාලාති ව ඔඬ්ඬාපෙසි. මාතුපොසකගිජ්ඣො පාසෙ බජ්ඣ, තං ගහෙත්වා “රඤ්ඤො දස්සෙස්සාමා”ති නෙන්නි. බාරාණසිසෙට්ඨි රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තො තෙ මනුස්සෙ ගිජ්ඣං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “මා ඉමං ගිජ්ඣං බාධයිංසු”ති සද්ධිඤ්ඤෙව අගමාසි. ගිජ්ඣං රඤ්ඤො දස්සෙසුං. අථ නං රාජා පුච්ඡි – “තුම්භෙ නගරං විලුම්පිත්වා වත්ථාදීනි ගණ්භථා”ති. “ආම, මහාරාජා”ති. “කස්ස තානි දින්නානි”ති? “බාරාණසිසෙට්ඨිස්සා”ති. “කිංකාරණා”ති? “අම්භාකං තෙන ජීවිතං ද්විත්තං, උපකාරස්ස නාම පච්චුපකාරං කාතුං වට්ටති, තස්මා අදම්භා”ති. අථ නං රාජා “ගිජ්ඣො කිර යොජනසතමත්ථකෙ යත්ථා කුණපං පස්සන්ති, කස්මා ත්වං අත්තනො ඔඬ්ඬිතං පාසං න පස්සෙසි”ති වත්ථා පයමං ගාථමාහ –

27. “යං නු ගිජ්ඣො යොජනසතං, කුණපානි අවෙක්ඛති;
කස්මා ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣසී”ති.

තත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, නුති නාමත්ථෙ නිපාතො. ගිජ්ඣො නාම යොජනසතං අතික්කමිත්වා ධීතානි කුණපානි අවෙක්ඛති, පස්සතීති අත්ථො. ආසජ්ජාපිති ආසාදෙත්වාපි, සම්පාපුණිත්වාපිති අත්ථො. “ත්ථං අත්තනො අත්ථාය ඔඩ්ඛිතං ජාලඤ්ච පාසඤ්ච පත්වාපි කස්මා න බුජ්ඣසී”ති පුච්ඡි.

ගිජ්ඣො තස්ස වචනං සුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

28. “යදා පරාභවො හොති, පොසො ජීවිතසඬ්ඛයෙ;
අථ ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣති”ති.

තත්ථ පරාභවොති විනාසො. පොසොති සත්තො.

ගිජ්ඣස්ස වචනං සුත්වා රාජා සෙට්ඨිං පුච්ඡි – “සච්චං කිර, මහාසෙට්ඨි, ගිජ්ඣොති කුම්භාකං ගෙහෙ වත්ථාදීනි ආභතානී”ති. “සච්චං, දෙවා”ති. “කභං තානී”ති? “දෙව, මයා තානි සබ්බානි විසුං යපිතානි, යං යෙසං සන්තකං, තං තෙසං දස්සාමි, ඉමං ගිජ්ඣං විස්සජ්ජෙප්පා”ති ගිජ්ඣං විස්සජ්ජාපෙත්වා මහාසෙට්ඨිං සබ්බෙසං සන්තකානි දාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකභික්ඛු සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති. “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, බාරාණසියෙට්ඨි සාරිපුත්තො, මාතුපොසකගිජ්ඣො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[165] 5. නකුලජාතකවණ්ණනා ගිජ්ඣජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

සද්ධිං කත්වා අමිත්තෙනානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සෙණිහණ්ඩනං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා උරගජාතකෙ (ජා. 1.2.7-8) කටීතසදිසමෙව. ඉධාපි සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉමෙ ද්වෙ මහාමත්තා ඉදානෙව මයා සමග්ගා කතා, පුබ්බෙපාභං ඉමෙ සමග්ගෙ අකාසිංයෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා සරාචාසං පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාභාරො හිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. තස්ස වඩ්කමනකොටියං එකස්මිං වම්මිකෙ නකුලො, තස්සෙව සන්තිකෙ එකස්මිං රුක්ඛබ්බලෙ සප්පො ව වාසං කප්පෙසි. තෙ උහොපි අභිනකුලා නිව්වකාලං කලභං කරොන්ති. බොධිසත්තො තෙසං කලභෙ ආදීනවඤ්ච මෙන්තාභාවනාය ව ආනිසංසං කටෙත්වා “කලභං නාම අකත්වා සමග්ගවාසං වසිතුං වට්ටති”ති ඔවදිත්වා උහොපි තෙ සමග්ගෙ අකාසි. අථ සප්පස්ස බහිනික්ඛන්තකාලෙ නකුලො වඩ්කමනකොටියං වම්මිකස්ස බ්ලද්ද්වාරෙ සිසං නිහරිත්වා මුඛං විවරිත්වා නිපන්තො අස්සසන්තො පස්සසන්තො නිද්දං උපගඤ්ඡි. බොධිසත්තො තං තථා නිද්දායමානං දිස්වා “කිං නු බො තෙ නිස්සාය භයං උප්පන්න”න්ති පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

29. “සන්ධිං කත්වා අමිත්තෙන, අණ්ඩපේන ජලාබුජ;
විවරිය දායං සෙසි, කුතො තෙ භයමාගත”න්ති.

තත්ථ සන්ධිං කත්වාති මිත්තභාවං කරිත්වා. අණ්ඩපේනානි අණ්ඩකොසෙ නිබ්බත්තෙන නාගෙන. ජලාබුජානි නකුලං ආලපති. සො හි ජලාබුමිහි ජාතත්තා “ජලාබුජො”ති වුවිචති. විවරියානි විවරිත්වා.

එවං බොධිසත්තෙන චුත්තො නකුලො “අයා, පච්චාමිත්තො නාම න අවජානිතබ්බො ආසඩ්ඛිතබ්බොයෙවා”ති වත්ථා දුතියං ගාථමාහ –

30. “සඬ්ඤ්ඤාපෙව අමිත්තස්මිං, මිත්තස්මිමපි න විස්සසෙ;
අභයා භයමුප්පන්නං, අපි මූලානි කන්තති”ති.

තත්ථ අභයා භයමුප්පන්නන්ති න ඉතො තෙ භයමුප්පන්නන්ති අභයො, කො සො? මිත්තො. යඤ්චි මිත්තස්මිමපි විස්සාසෙ සති තතො භයං උප්පජ්ජති, තං මූලානිපි කන්තති, මිත්තස්ස සබ්බරත්ථානං විදිතත්තා මූලසච්චාය සංවත්තතිති අත්ථො.

අථ තං බොධිසත්තො “මා භායි, යථා සප්පො තයි න දුබ්භති, එවමභං කරිස්සාමි, ත්ථං ඉතො පට්ඨාය තස්මිං ආසඩ්ඛං මා කරි”ති ඔවදිත්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. තෙපි යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා සප්පො ච නකුලො ච ඉමෙ ද්වෙ මහාමත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[166] 6. උපසාලකජාතකවණ්ණනා නකුලජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

උපසාලකනාමානීති ඉදං සත්ථා වෙඵ්වනෙ විහරන්තො එකං උපසාලකං නාම සුසානසුද්ධිකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨි. සො කිර අඬ්ඨො අහොසි මහද්ධනො, දිට්ඨගතික්කත්තා පන ධුරවිහාරෙ වසන්තානම්පි බුද්ධානං සඬ්ගහං නාම න අකාසි. පුත්තො පනස්ස පණ්ඩිතො අහොසි ඤාණසම්පන්නො. සො මහල්ලකකාලෙ පුත්තං ආහ – “මා බො මං, තාත, අඤ්ඤස්ස වසලස්ස ක්‍රමාපිතසුසානෙ ක්‍රමාපෙති, එකස්මිං පන අනුච්ඡිට්ඨසුසානෙයෙව මං ක්‍රමාපෙය්‍යාසි”ති. “තාත, අහං තුම්භාකං ක්‍රමාපෙතබ්බයුත්තකං යානං න ජානාමි, සාධු වත මං ආදාය ගන්ත්වා ‘ඉමස්මිං යානෙ මං ක්‍රමාපෙය්‍යාසි’ති තුම්භෙව ආචික්ඛවා”ති. බ්‍රාහ්මණො “සාධු, තාතා”ති තං ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා ගිජ්ඣකුට්ඨමත්ථකං අභිරුහිත්වා “තාත, ඉදං අඤ්ඤස්ස වසලස්ස අක්‍රමාපිතට්ඨානං, එත්ථ මං ක්‍රමාපෙය්‍යාසි”ති වත්වා පුත්තෙන සද්ධිං පබ්බතා ඔතරිතුං ආරභි.

සත්ථා පන තං දිවසං පච්චුසකාලෙ බොධනෙය්‍යාබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො තෙසං පිතෘපුත්තානං සොනාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං අද්දස. තස්මා මග්ගං ගහෙන්වා ධීතලුද්දකො විය පබ්බතපාදං ගන්ත්වා තෙසං පබ්බතමත්ථකා ඔතරන්තානං ආගමයමානො නිසීදි, තෙ ඔතරන්තා සත්ථාරං අද්දසංසු. සත්ථා පටිසන්ථාරං කරොන්තො “කහං ගම්ස්සථ බ්‍රාහ්මණා”ති පුච්ඡි. මාණවො තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “තෙන හි එහි, තව පිතරා ආචික්ඛිතට්ඨානං ගච්ඡාමා”ති උභො පිතෘපුත්තෙ ගහෙන්වා පබ්බතමත්ථකං ආරුය්හ “කතරං යාන”න්ති පුච්ඡි. මාණවො “ඉමෙසං තිණ්ණං පබ්බතානං අන්තරං ආචික්ඛි, හන්තෙ”ති ආහ. සත්ථා “න බො, මාණව, තව පිතා ඉදානෙව සුසානසුද්ධිකො, පුබ්බෙපි සුසානසුද්ධිකොව, න වෙස ඉදානෙව ‘ඉමස්මිං යානෙ මං ක්‍රමාපෙය්‍යාසි’ති තව ආචික්ඛති, පුබ්බෙපි ඉමස්මිංයෙව යානෙ අත්තනො ක්‍රමාපිතභාවං ආචික්ඛි”ති වත්වා තෙන යාටිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඉමස්මිඤ්ඤෙව රාජගහෙ අයමෙව උපසාලකො බ්‍රාහ්මණො අයමෙවස්ස පුත්තො අහොසි. තදා බොධිසත්තො මගධරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පරිපුණ්ණසිප්පො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙන්වා ක්‍රමානකීළං කීළන්තො හිමවන්තපදෙසෙ වීරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ගිජ්ඣකුට්ඨෙ පණ්ණසාලායං විහාසි. තදා සො බ්‍රාහ්මණො ඉම්නාව නියාමෙන පුත්තං වත්වා පුත්තෙන “තුම්භෙයෙව මෙ තථාරූපං යානං ආචික්ඛවා”ති චුත්තෙ “ඉදමෙව යාන”න්ති ආචික්ඛිත්වා පුත්තෙන සද්ධිං ඔතරන්තො බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස සන්තිකං උපසඬ්ඣකම්. බොධිසත්තො ඉම්නාව නියාමෙන පුච්ඡිත්වා මාණවස්ස වචනං සුත්වා “එහි, තව පිතරා ආචික්ඛිතට්ඨානස්ස උච්ඡිට්ඨභාවං ච අනුච්ඡිට්ඨභාවං ච ජානිස්සාමා”ති තෙහි සද්ධිං පබ්බතමත්ථකං ආරුය්හ “ඉදං තිණ්ණං පබ්බතානං අන්තරං අනුච්ඡිට්ඨට්ඨාන”න්ති මාණවෙන චුත්තෙ “මාණව, ඉමස්මිංයෙව යානෙ ක්‍රමාපිතකානං පමාණං නත්ථි, තවෙව පිතා ඉමස්මිංයෙව රාජගහෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙයෙව නිබ්බත්තිත්වා උපසාලකොයෙව නාම හුත්වා ඉමස්මිංයෙව පබ්බතන්තරෙ වුද්දස ජාතිසහස්සානි ක්‍රමාපිතො. පථවියඤ්ඤි අක්‍රමාපිතට්ඨානං ච අසුසානට්ඨානං ච සීසානං අනිවෙසිතට්ඨානං ච ලද්ධුං න සක්කා”ති පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

31. “උපසාලකනාමානි , සහස්සානි චතුද්දස;
අස්මිං පදෙසෙ දඬ්ඨානි, නත්ථි ලොකෙ අනාමනං.
32. “යම්හි සච්චඤ්ච ධම්මො ච, අහිංසා සංයමො දමො;
එතං අරියා සෙවන්ති, එතං ලොකෙ අනාමන”න්ති.

තත්ථ අනාමනන්ති මතට්ඨානං. තඤ්ඤි උපචාරවසෙන “අමත”න්ති වුවචති, තං පටිසෙධෙන්තො “අනාමන”න්ති ආහ. “අනමත”න්තිපි පාඨො, ලොකස්මිඤ්ඤි අනමතට්ඨානං අසුසානං නාම නත්ථිති අත්ථො. යම්හි සච්චඤ්ච ධම්මො වානි යස්මිං පුග්ගලෙ චතුසච්චවත්ථුකං පුබ්බභාගසච්චඤ්ඤාණඤ්ච ලොකුත්තරධම්මො ච අත්ථි. අහිංසානි පරෙසං අවිහෙසා අවිහෙය්‍යා. සංයමොති සීලසංයමො. දමොති ඉන්ද්‍රියදමනං. ඉදඤ්ච ගුණජාතං යම්හි පුග්ගලෙ අත්ථි, එතං අරියා සෙවන්ති, අරියා බුද්ධා ච පච්චෙකබුද්ධා ච බුද්ධසාවකා ච එතං යානං සෙවන්ති, එවරූපං පුග්ගලං උපසඬ්ඣකමන්ති හජන්තිති අත්ථො. එතං ලොකෙ අනාමනන්ති එතං ගුණජාතං ලොකෙ අමතභාවසාධනතො අනාමනං නාම.

එවං බොධිසත්තො පිතෘපුත්තානං ධම්මං දෙසෙන්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙයි, සච්චපරියොසානෙ උභො පිතෘපුත්තා සොනාපත්තිඵලෙ පනිට්ඨංසු. “තදා පිතෘපුත්තාව එතරහි පිතෘපුත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අභුත්වා භික්ඛසි භික්ඛුනි ඉදං සත්ථා රාජගහං උපනිස්සාය තපොදාරාමෙ විහරන්තො සමිද්ධිපෙරං ආරබ්භ කපෙසි. එකදිවසඤ්ඤි ආයස්මා සමිද්ධි සබ්බරත්තිං පධානං පදහින්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය න්හත්වා සුවණ්ණවණ්ණං අත්තභාවං සුක්ඛාපයමානො අත්තරවාසකං නිවාසෙත්වා උත්තරාසඬිගං හත්ථෙන ගහෙත්වා අට්ඨාසි සුපරිකම්මකතා විය සුවණ්ණපටිමා. අත්තභාවසමිද්ධියායෙව භිස්ස “සමිද්ධි”ති නාමං අහොසි. අපස්ස සරීරසොහග්ගං දිස්වා එකා දෙවධිතා පටිබද්ධවිත්තා පෙරං එවමාහ – “ත්වං බොසි, භික්ඛු, දහරො යුවා සුසු කාළකෙසො භද්දෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො අහිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො, එවරුපස්ස තව කාමෙ අපරිභුඤ්ජිත්වා කො අත්ථො පබ්බජ්ජාය, කාමෙ තාව පරිභුඤ්ජස්සු, පච්ඡා පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරිස්සසි”ති. අප් නං පෙරො ආහ – “දෙවධිතෙ, ‘අසුකස්මි’ නාම වයෙ ධීතො මරිස්සාමි”ති මම මරණකාලං න ජානාමි, එස මෙ කාලො පටිච්ඡන්තො, තස්මා තරුණකාලෙයෙව සමණධම්මං කත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමි”ති. සා පෙරස්ස සන්තිකා පටිසන්ථාරං අලභින්වා තත්ථෙව අත්තරධායි. පෙරො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා එතමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, සමිද්ධි, ත්වඤ්ඤෙව එතරහි දෙවධිතාය පලොභිතො, පුබ්බෙසි දෙවධිතරො පබ්බජිතෙ පලොභිංසුයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිප්පත්තිං පත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා භිමවන්තපදෙසෙ එකං ජාතස්සරං නිස්සාය වාසං කප්පෙසි. සො සබ්බරත්තිං පධානං පදහින්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය න්හත්වා එකං වක්කලං නිවාසෙත්වා එකං හත්ථෙන ගහෙත්වා සරීරං වොදකං කරොන්තො අට්ඨාසි. අපස්ස රුපසොහග්ගප්පත්තං අත්තභාවං ඔලොකෙත්වා පටිබද්ධවිත්තා එකා දෙවධිතා බොධිසත්තං පලොභයමානා පඨමං ගාථමාහ –

33. “අභුත්වා භික්ඛසි භික්ඛු, න හි භුත්වාන භික්ඛසි;
භුත්වාන භික්ඛු භික්ඛස්සු, මා තං කාලො උපච්චගා”ති.

තත්ථ අභුත්වා භික්ඛසි භික්ඛුනි භික්ඛු ත්වං දහරකාලෙ කිලෙසකාමවසෙන වත්ථුකාමෙ අභුත්වා භික්ඛාය වරසි. න හි භුත්වාන භික්ඛසිති නනු නාම පඤ්ච කාමගුණෙ භුත්වා භික්ඛාය වරිතබ්බං, කාමෙ අභුත්වා භික්ඛාවරියං උපගතොසි. භුත්වාන භික්ඛු භික්ඛස්සුති භික්ඛු දහරකාලෙ තාව කාමෙ භුඤ්ජිත්වා පච්ඡා මහල්ලකකාලෙ භික්ඛස්සු. මා තං කාලො උපච්චගාති අයං කාමෙ භුඤ්ජනකාලො දහරකාලො, තං මා අතික්කමතුති.

බොධිසත්තො දෙවතාය වචනං සුත්වා අත්තනො අප්ඤ්ඤායං පකාසෙත්තො දුතියං ගාථමාහ –

34. “කාලං වොහං න ජානාමි, ඡන්තො කාලො න දිස්සති;
තස්මා අභුත්වා භික්ඛාමි, මා මං කාලො උපච්චගා”ති.

තත්ථ කාලං වොහං න ජානාමිති වොති නිපාතමත්තං. අහං පන “පඨමවයෙ වා මයා මරිතබ්බං මජ්ඣිමවයෙ වා පච්ඡිමවයෙ වා”ති එවං අත්තනො මරණකාලං න ජානාමි. පණ්ඩිතෙන හි පුග්ගලෙන –

“ජීවිතං බ්‍යාධි කාලො ව, දෙහනික්ඛෙපනං ගති;
පඤ්චෙතෙ ජීවලොකස්මිං, අනිමිත්තා න නායරෙ”ති.

ඡන්තො කාලො න දිස්සතීති යස්මා “අසුකස්මිං නාම වයකාලෙ හෙමන්තාදිඋතුකාලෙ වා මයා මරිතබ්බං”න්ති මය්හම්පෙස ඡන්තො භුත්වා කාලො න දිස්සති, සුප්පටිච්ඡන්තො භුත්වා ධීතො න පඤ්ඤායති. තස්මා අභුත්වා භික්ඛාමිති තෙන කාරණෙන පඤ්ච කාමගුණෙ අභුත්වා භික්ඛාමි. මා මං කාලො උපච්චගාති මං සමණධම්මකරණකාලො මා අතික්කමතුති අත්ථො. ඉමිනා කාරණෙන දහරොව සමානො පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරොමිති. දෙවධිතා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා තත්ථෙව අත්තරධායි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දෙවධිතා අයං දෙවධිතා අහොසි, අහමෙව තෙන සමයෙන තාපසො අහොසි”න්ති.

සෙනො බලසා පතමානොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අත්තප්ඤ්ඤායං සකුණොවාදසුත්තං (සං. නි. 5.372) ආරබ්භ කපෙසි. එකදිවසඤ්ඤි සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “ගොවරෙ, භික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ”ති (සං. නි. 5.372) ඉමං සංයුත්තමභාවග්ගෙ සුත්තන්තං කපෙත්තො “කුමිහෙ තාව තිට්ඨථ, පුබ්බෙ තිරච්ඡාගතොසි සකං පෙත්තිකවිසයං පභාය අගොවරෙ වරන්තා පච්චාමිත්තානං හත්ථපථං ගන්ත්වාපි අත්තනො පඤ්ඤාසම්පත්තියා උපායකොසල්ලෙන පච්චාමිත්තානං හත්ථා මුච්චිංසු”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො ලාපසකුණයොනියං නිබ්බන්තිත්වා නඩගලකට්ඨකරණෙ ලෙඩ්ඬුට්ඨානෙ වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං “සකවිසයෙ ගොවරගහණං පභාය පරවිසයෙ ගොවරං ගණ්ඨිස්සාමි”ති අට්ඨපරියන්තං අගමාසි. අප් නං තත්ථ ගොවරං ගණ්ඨන්තං දිස්වා සකුණග්ඨි සහසා අප්ඤ්ඤාපත්තා අග්ගහෙසි. සො සකුණග්ඨියා හරියමානො එවං පරිදෙවසි – “මයමෙවමහ අලක්ඛිකා, මයං අප්පසුඤ්ඤා, යෙ මයං අගොවරෙ වරිමිහ පරවිසයෙ, සවෙප්ප මයං ගොවරෙ වරෙය්‍යාම සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ, න ම්‍යායං සකුණග්ඨි අලං අභවිස්ස යදිදං යුද්ධායා”ති. “කො පන, තෙ ලාප, ගොවරො සකො පෙත්තිකො විසයො”ති? “යදිදං නඩගලකට්ඨකරණං ලෙඩ්ඬුට්ඨාන”න්ති. අප් නං සකුණග්ඨි සකෙ බලෙ අපත්ථද්ධා අමුඤ්ඤි – “ගච්ඡ බො, ත්වං ලාප, තත්‍රපි මෙ ගන්ත්වා න මොක්ඛස්සි”ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා මහන්තං ලෙඩ්ඬුං අභිරුහිත්වා “එහි බො දානි සකුණග්ඨි”ති සෙනං අවිහයන්තො අට්ඨාසි. සකුණග්ඨි සකෙ බලෙ අපත්ථද්ධා උභො පක්ඛෙ සන්තස්ස ලාපසකුණං සහසා අප්ඤ්ඤාපත්තා. යදා පන තං ලාපො “බහුආගතා බො ම්‍යායං සකුණග්ඨි”ති අඤ්ඤාසි, අප් පරිවන්තිත්වා තස්සෙව ලෙඩ්ඬුස්ස අන්තරං පච්චාපාදි. සකුණග්ඨි වෙගං සන්ධාරෙත්‍වං අසක්කොන්ති තත්ථෙව උරං පච්චතාලෙසි. එවං සා හින්තෙන හදයෙන නික්ඛන්තෙහි අක්ඛිති ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා ඉමං අතීතං දස්සෙත්වා “එවං, හික්ඛෙවෙ, තිරච්ඡානගතාපි අගොවරෙ වරන්තා සපත්තහත්ථං ගච්ඡන්ති, ගොවරෙ පන සකෙ පෙත්තිකෙ විසයෙ වරන්තා සපත්තෙ නිග්ගණ්ඨන්ති, තස්මා තුම්හෙපි මා අගොවරෙ වරථ පරවිසයෙ. අගොවරෙ , හික්ඛෙවෙ, වරතං පරවිසයෙ ලච්ඡති මාරො ඔතාරං, ලච්ඡති මාරො ආරම්මණං. කො ව, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛුනො අගොවරො පරවිසයො? යදිදං පඤ්ච කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ච? වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා...පෙ. ... අයං, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛුනො අගොවරො පරවිසයො”ති වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා පට්ඨං ගාථමාහ –

35. “සෙනො බලසා පතමානො, ලාපං ගොවරයායිනං;
සහසා අප්ඤ්ඤාපත්තොව, මරණං තෙනුපාගමි”ති.

තත්ථ බලසා පතමානොති “ලාපං ගණ්ඨිස්සාමි”ති බලෙන ථාමෙන පතමානො. ගොවරයායිනන්ති සකවිසයා නික්ඛමිත්වා ගොවරත්ථාය අට්ඨපරියන්තෙ යීතං. අප්ඤ්ඤාපත්තොති සම්පත්තො. මරණං තෙනුපාගමිති තෙන කාරණෙන මරණං පත්තො.

තස්මිං පන මරණං පත්තෙ ලාපො නික්ඛමිත්වා “දිට්ඨා වත මෙ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨි”ති තස්ස හදයෙ යත්වා උදානං උදානෙත්තො දුතියං ගාථමාහ –

36. “සොහං නයෙන සම්පත්තො, පෙත්තිකෙ ගොවරෙ රතො;
අපෙනසත්තු මොදාමි, සම්පස්සං අත්ථමත්තනො”ති.

තත්ථ නයෙනාති උපායෙන. අත්ථමත්තනොති අත්තනො අරොගභාවසංඛිතං වුඩ්ඪිං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු හික්ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. “තදා සෙනො දෙවදත්තො අහොසි, ලාපො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[169] 9. අරකජාතකවණ්ණනා සකුණග්ඨිජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යො වෙ මෙත්තෙන චිත්තෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මෙත්තසුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා හික්ඛු ආමන්තෙසි – “මෙත්තාය, හික්ඛෙවෙ, වෙතොවිමුත්තියා ආසෙවිතාය භාවිතාය බහුලිකතාය යානිකතාය වත්ථුකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය එකාදසානිසංසා පාටිකඛ්ඛා. කතමෙ එකාදස? සුඛං සුපති, සුඛං පටිබුජ්ඣති, න පාපකං සුපිනං පස්සති, මනුස්සානං පියො හොති, අමනුස්සානං පියො හොති, දෙවතා රක්ඛන්ති, නාස්ස අග්ගි වා විසං වා සත්ථං වා කමති, තුවටං චිත්තං සමාධියති, මුඛවණ්ණො විජ්ජයිදති, අසම්මුල්භො කාලං කරොති, උත්තරි අප්පට්ඨිජ්ඣන්තො බ්‍රහ්මලොකුපගො හොති. මෙත්තාය, හික්ඛෙවෙ, වෙතොවිමුත්තියා ආසෙවිතාය...පෙ.... සුසමාරද්ධාය ඉමෙ එකාදසානිසංසා පාටිකඛ්ඛා”ති (අ. නි. 11.15). ඉමෙ එකාදසානිසංසෙ ගහෙත්වා යීතං මෙත්තාභාවනං වණ්ණෙත්වා “හික්ඛෙවෙ, හික්ඛුනා නාම සබ්බසත්තෙසු ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන මෙත්තා භාවෙතබ්බා, හිතොපි හිතෙන ඵරිතබ්බො, අහිතොපි හිතෙන ඵරිතබ්බො, මජ්ඣන්තොපි හිතෙන ඵරිතබ්බො. එවං සබ්බසත්තෙසු ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන මෙත්තා භාවෙතබ්බා, කරුණා මුදිතා උපෙක්ඛා භාවෙතබ්බා, වතුසු බ්‍රහ්මචිහාරෙසු කම්මං කාතබ්බමෙව. එවං කරොන්තො හි මග්ගං වා එලං වා අලහන්තොපි බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි සත්ත වස්සානි මෙත්තං භාවෙත්වා සත්ත සංවට්ටවිට්ටකප්පෙ බ්‍රහ්මලොකස්මිංයෙව වසිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ එකස්මිං කප්පෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා චතුත්තං බ්‍රහ්මචිහාරානං ලාභී අරකො නාම සත්ථා හුත්වා හිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි, තස්ස මහා පරිවාරො අහොසි. සො ඉසිගණං ඔවදන්තො “පබ්බජිතෙන නාම මෙත්තා භාවෙතබ්බා, කරුණා මුදිතා උපෙක්ඛා භාවෙතබ්බා. මෙත්තචිත්තඤ්ඤි නාමෙතං අප්පනාප්පත්තං බ්‍රහ්මලොකපරායණං සාධෙති”ති මෙත්තාය ආනිසංසං පකාසෙත්තො ඉමා ගාථා ආහ –

37. “යො වෙ මෙත්තෙන චිත්තෙන, සබ්බලොකානුකම්පති;
උද්ධං අධො ව තිරියං, අප්පමාණෙන සබ්බසො.

38. “අප්පමාණං හිතං චිත්තං, පරිපුණ්ණං සුභාවිතං;
යං පමාණකතං කම්මං, න තං තත්ත්වසිස්සති”ති.

තත්ථ යො වෙ මෙත්තෙන චිත්තෙන, සබ්බලොකානුකම්පතීති ඛත්තියාදීසු වා සමණබ්‍රාහ්මණෙසු වා යො කොචි අප්පමාණෙන මෙත්තෙන චිත්තෙන සකලං සත්තලොකං අනුකම්පති. උද්ධන්ති පට්ඨිතො යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනබ්‍රහ්මලොකා. අධොති පට්ඨියා හෙට්ඨා උස්සදෙ මහානිරයෙ. තිරියන්ති මනුස්සලොකෙ, යත්තකානි චක්කවාළානි ච තෙසු සබ්බෙසු එත්තකෙ යානෙ නිබ්බත්තා සබ්බෙ සත්තා අවෙරා භොන්තු, අඛ්‍යාපජ්ඣා අනිසා, සුඛි අත්තානං පරිහරන්තුති එවං භාවිතෙන මෙත්තෙන චිත්තෙනාති අත්ථො. අප්පමාණෙනාති අප්පමාණසත්තානං අප්පමාණාරම්මණත්තා අප්පමාණෙන. සබ්බසොති සබ්බාකාරෙන, උද්ධං අධො තිරියන්ති එවං සබ්බසුගතිදුග්ගතිවසෙනාති අත්ථො.

අප්පමාණං හිතං චිත්තන්ති අප්පමාණං කත්වා භාවිතං සබ්බසත්තෙසු හිතචිත්තං. පරිපුණ්ණන්ති අවිකලං. සුභාවිතන්ති සුවඩ්ඪීතං, අප්පනාවිත්තස්සෙනං නාමං. යං පමාණකතං කම්මන්ති යං “අප්පමාණං අප්පමාණාරම්මණ”න්ති එවං ආරම්මණත්තිකවසෙන ව චසිභාවජ්ජන්තිවසෙන ව අවඩ්ඪිත්වා කතං පරිත්තං කාමාවචරකම්මං. න තං තත්ත්වසිස්සතීති තං පරිත්තං කම්මං යං තං “අප්පමාණං හිතං චිත්ත”න්ති සබ්බගතං රූපාවචරකම්මං, තත්‍ර න අවසිස්සති. යථා නාම මහොසෙන අජ්ඣොත්ථට්ටං පරිත්තොදකං ඔසස්ස අබ්භන්තරෙ තෙන අසංහිරමානං නාවසිස්සති න තිට්ඨති, අථ ඛො මහොසොව තං අජ්ඣොත්ථරිත්වා තිට්ඨති, එවමෙව තං පරිත්තකම්මං තස්ස මහග්ගතකම්මස්ස අබ්භන්තරෙ තෙන මහග්ගතකම්මෙන අච්ඡන්දිත්වා අග්ගහිතවිපාකොකාසං හුත්වා න අවසිස්සති න තිට්ඨති, න සක්කොති අත්තනො විපාකං දාතුං, අථ ඛො මහග්ගතකම්මමෙව තං අජ්ඣොත්ථරිත්වා තිට්ඨති විපාකං දෙතිති.

එවං බොධිසත්තො අන්තෙවාසිකානං මෙත්තාභාවනාය ආනිසංසං කථෙත්වා අපරිනිනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා සත්ත සංවට්ටිවට්ටකජ්ජෙ න ඉමං ලොකං පුත අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අහොසි, අරකො පන සත්ථා අහමෙව අහොසි”න්ති.

[170] 10. කකණ්ටකජාතකවණ්ණනා අරකජාතකවණ්ණනා නවමා.

නායං පුරෙ උණ්ණමතීති ඉදං කකණ්ටකජාතකං මහාඋම්භිගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආචිච්ඡිස්සති.

කකණ්ටකජාතකවණ්ණනා දසමා.

සන්ථවචග්ගො දුතියො.

තස්සුද්දානං –

ඉන්ද්‍රසමානගොත්තඤ්ච, සන්ථවං සුසිමං ගිජ්ඣං;
නකුලං උපසාළකං, සමීද්ධි ව සකුණග්ගි;
අරකඤ්ච කකණ්ටකං.

[171] 1. කල්‍යාණධම්මජාතකවණ්ණනා 3. කල්‍යාණවග්ගො

කල්‍යාණධම්මොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං බධිරසස්සුං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියඤ්චි එකො කුටුම්භිකො සද්ධො පසන්තො තිසරණගතො පඤ්චසීලෙන සමන්තාගතො. සො එකදිවසං බහුනි සප්පිආදීනි භෙසජ්ජානි වෙව පුජ්ජන්තවත්ථාදීනි ව ගහෙන්වා “ජෙනවනෙ සන්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සොස්සාමී”ති අගමාසි. තස්ස තත්ථ ගතකාලෙ සස්සු බාදනීයභොජනීයං ගහෙන්වා ධිතරං දට්ඨකාමා තං ගෙහං අගමාසි, සා ව ථොකං බධිරධාතුකා භොති. සා ධිතරා සද්ධිං භුත්තභොජනා භත්තසම්මදං විනොදයමානා ධිතරං පුච්ඡ – “කිං, අම්ම, භත්තා තෙ සම්මොදමානො අවිච්ඡිදමානො පියසංවාසං වසති”ති. “කිං, අම්ම, කථෙථ යාදිසො තුම්භාකං ජාමානා සීලෙන වෙව ආචාරසම්පදාය ව, තාදිසො පබ්බජිතොපි දුල්ලභො”ති. උපාසිකා ධිතු වචනං සාධුකං අසල්ලක්ඛෙන්වා “පබ්බජිතො”ති පදමෙව ගහෙන්වා “අම්ම, කස්මා තෙ භත්තා පබ්බජිතො”ති මහාසද්දං අකාසි. තං සුත්වා සකලගෙහවාසිනො “අම්මාකං කිර කුටුම්භිකො පබ්බජිතො”ති විරවිංසු. තෙසං සද්දං සුත්වා ද්වාරෙන සඤ්චරන්තා

“කිං නාම කිරෙන” න්ති පුච්ඡිංසු. “ඉමස්මිං කිර ගෙහෙ කුටුම්භිකො පබ්බජිතො” ති. සොපි බො කුටුම්භිකො දසබලස්ස ධම්මං සුත්වා විහාරා නික්ඛම්ම ගතරං පාවිසි.

අප් නං අන්තරාමග්ගෙයෙව එකො පුරිසො දිස්වා “සම්ම, ත්වං කිර පබ්බජිතොති තව ගෙහෙ පුත්තදාරපරිජනො පරිදෙවති” ති ආහ. අප්ස්ස එතදභොසි – “අයං අපබ්බජිතමෙව කිර මං ‘පබ්බජිතො’ ති වදති, උප්පන්නො බො පන මෙ කල්‍යාණසද්දො න අන්තරධාපෙනබ්බො, අප්පෙව මයා පබ්බජිතුං වට්ටති” ති තතොව නිවත්තිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං නු බො, උපාසක, ඉදානෙව බුද්ධුපට්ඨානං කත්වා ගන්ත්වා ඉදානෙව පව්වාගතොසි” ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොචෙත්වා “භත්තෙ, කල්‍යාණසද්දො නාම උප්පන්නො න අන්තරධාපෙනං වට්ටති, තස්මා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා ආගතොමිහි” ති ආහ. සො පබ්බජ්ජ්ඤ්ථ උපසම්පද්ඤ්ථ ලභිත්වා සම්මා පටිපන්නො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. ඉදං කිර කාරණං භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටං ජාතං. අපේකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, අසුකො නාම කුටුම්භිකො ‘උප්පන්නො කල්‍යාණසද්දො න අන්තරධාපෙනබ්බො’ ති පබ්බජිත්වා ඉදානි අරහත්තං පත්තො” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ‘උප්පන්නො කල්‍යාණසද්දො විරාධෙතුං න වට්ටති’ ති පබ්බජිංසුයෙවා” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අච්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පාපුණි. සො එකදිවසං නිවෙසනා නික්ඛම්ත්වා රාජුපට්ඨානං අගමාසි. අප්ස්ස සස්සු “ධිතරං පස්සිස්සාමි” ති තං ගෙහං අගමාසි, සා ථොකං බධිරධාතුකාති සබ්බං පච්චුප්පන්නවත්ථුසද්දසමෙව. තං පන රාජුපට්ඨානං ගන්ත්වා අත්තනො සරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා එකො පුරිසො “තුම්භෙ කිර පබ්බජිතාති තුම්භාකං ගෙහෙ මහාපරිදෙවො පවත්ති” ති ආහ. බොධිසත්තො “උප්පන්නො කල්‍යාණසද්දො නාම න අන්තරධාපෙනං වට්ටති” ති තතොව නිවත්තිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, මහාසෙට්ඨි, ඉදානෙව ගන්ත්වා පුන ආගතොසි” ති චුත්තෙ “දෙව, ගෙහජනො කිර මං අපබ්බජිතමෙව ‘පබ්බජිතො’ ති වත්වා පරිදෙවති, උප්පන්නො බො පන කල්‍යාණසද්දො න අන්තරධාපෙනබ්බො, පබ්බජ්ජ්ඣාමහං, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාමි” ති එතමත්ථං පකාසෙතුං ඉමා ගාථා ආහ –

41. “කල්‍යාණධම්මොති යදා ජනින්ද, ලොකෙ සමඤ්ඤං අනුපාපුණාති;
තස්මා න භියොප් නරො සපඤ්ඤො, හිරියාපි සන්නො සුරමාදියන්ති.
42. “සායං සමඤ්ඤා ඉධ මජ්ජ පත්තා, කල්‍යාණධම්මොති ජනින්ද ලොකෙ;
තාහං සමෙක්ඛං ඉධ පබ්බජ්ජ්ඣං, න හි මත්ථි ඡන්දො ඉධ කාමභොගෙ” ති.

තත්ථ කල්‍යාණධම්මොති සුන්දරධම්මො. සමඤ්ඤං අනුපාපුණාතීති යදා සීලවා කල්‍යාණධම්මො පබ්බජිතොති ඉදං පඤ්ඤත්තිවොහාරං පාපුණාති. තස්මා න භියොපාති තතො සාමඤ්ඤතො න පරිභායෙට්. හිරියාපි සන්නො සුරමාදියන්තීති, මහාරාජ, සප්පුරිසා නාම අජ්ඣන්තසමුට්ඨිකාය හිරියා බහිද්ධසමුට්ඨිතෙන ඔත්තජ්ජෙනපි එතං පබ්බජිතධුරං ගණ්හන්ති. ඉධ මජ්ජ පත්තාති ඉධ මයා අජ්ජ පත්තා. තාහං සමෙක්ඛන්ති තං අහං ගුණවසෙන ලද්ධසමඤ්ඤං සමෙක්ඛන්තො පස්සන්තො. න හි මත්ථි ඡන්දොති න හි මෙ අත්ථි ඡන්දො. ඉධ කාමභොගෙති ඉමස්මිං ලොකෙ කිලෙසකාමවත්ථුකාමපරිභොගෙහි.

බොධිසත්තො එවං වත්වා රාජානං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා හිමවත්තපදෙසං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි” න්ති.

[172] 2. දද්දරජාතකවණ්ණනා කල්‍යාණධම්මජාතකවණ්ණනා පඨමා.

කො නු සද්දෙන මහතාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්භි කාලෙ බහු බහුස්සුතා භික්ඛු මනොසිලාතලෙ නදමානා තරුණසීහා විය ආකාසගඬ්ඨං ඔතාරෙන්තා විය සඬ්ඨසමජ්ඣෙ සරභාණං භණන්ති. කොකාලිකො තෙසු සරභාණං භණන්තෙසු අත්තනො තුව්ඡ්භාවං අජානිත්වා ව “අහමිපි සරභාණං භණ්ස්සාමි” ති භික්ඛුනං අන්තරං පවිසිත්වා “අම්භාකං සරභාණං න පාපෙන්නි. සවෙ අම්භාකමිපි පාපෙය්‍යුං, මයමිපි භණෙය්‍යාමා” ති භික්ඛුසඬ්ඨෙස්ස නාමං අග්ගභෙත්වා ව තත්ථ තත්ථ කටෙන්නො ආභිණ්ඩති. තස්ස සා කථා භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටා ජාතා. භික්ඛු “විමංසිස්සාම තාව න” න්ති සඤ්ඤාය එවමාහංසු – “ආචුසො කොකාලික, අජ්ජ සඬ්ඨෙස්ස සරභාණං භණාමි” ති. සො අත්තනො බලං අජානිත්වා ව “සාධු” ති සම්පට්ඨිත්වා “අජ්ජ සරභාණං භණ්ස්සාමි” ති අත්තනො සප්පායං යාගුං පිටි, බජ්ජකං බාදි, සප්පායෙනෙව සුපෙන භුඤ්ජි.

සුරියෙ අත්ථඬ්ගතෙ ධම්මස්සවනකාලෙ සොසිතෙ භික්ඛුසඬ්ඨෙසො සන්තිපති. සො කණ්ටකුරණ්ඩකවණ්ණං කාසාවං නිවාසෙන්වා කණ්කාරපුප්ඵවණ්ණං වීවරං පාරුපිත්වා සඬ්ඨසමජ්ඣං පවිසිත්වා ථෙරෙ වන්දිත්වා අලඬ්ඨකතරතමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තවරධම්මාසනං අභිරුහිත්වා චිත්‍රඛිජනිං ගහෙන්වා “සරභාණං භණ්ස්සාමි” ති නිසිදි,

තාවදෙවස්ස සරිරා සෙදා මුවිටිංසු, සාරජ්ජං ඔක්කම්, පුබ්බගාථාය පඨමං පදං උදාහරිත්වා අනන්තරං න පස්සි. සො කම්පමානො ආසනා ඔරුග්ග ලජ්ජිතො සඬ්ඝමජ්ඣුතො අපක්කම්ම අත්තනො පරිවෙණං අගමාසි. අඤ්ඤො ඛණ්ණස්සුතො භික්ඛු සරභාණං හණි. තතො පට්ඨාය භික්ඛු තස්ස තුව්ඡ්භාවං ජානිංසු. අපේකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, පඨමං කොකාලිකස්ස තුව්ඡ්භාවො දුජ්ජානො, ඉදානි පනෙස සයං නදිත්වා පාකටො ජානො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරගි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව නදිත්වා පාකටො ජානො, පුබ්බෙපි නදිත්වා පාකටො අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවන්තපදෙසෙ සිහයොනියං නිබ්බන්තිත්වා ඛණ්ණං සීහනං රාජා අහොසි. සො අනෙකසිහපරිවාරො රජතගුහායං වාසං කප්පෙසි. තස්ස අවිදුරෙ එකිස්සාය ගුහාය එකො සිඬගාලොපි වසති. අපේකදිවසං දෙවෙ වස්සිත්වා විගතෙ සබ්බෙ සීහා සීහරාජස්සෙව ගුහද්වාරෙ සන්තිපතිත්වා සීහනාදං නදන්තා සීහකීළං කීළිංසු. තෙසං එවං නදිත්වා කීළනකාලෙ සොපි සිඬගාලො නදති. සීහා තස්ස සද්දං සුත්වා “අයං සිඬගාලො අම්භෙහි සද්ධිං නදති”ති ලජ්ජිතා තුණ්හි අභෙසුං. තෙසං තුණ්හිභූතකාලෙ බොධිසත්තස්ස පුත්තො සීහපොතකො “තාත, ඉමෙ සීහා නදිත්වා සීහකීළං කීළන්තා එතස්ස සද්දං සුත්වා ලජ්ජාය තුණ්හි ජාතා, කො නාමෙස අත්තනො සද්දෙන අත්තනං ජානාපෙති”ති පිතරං පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ -

43. “කො නු සද්දෙන මහතා, අභිනාදෙති දද්දරං;
තං සීහා නප්පටිනදන්ති, කො නාමෙසො මිගාධිභු”ති.

තත්ථ අභිනාදෙති දද්දරන්ති දද්දරං රජතපබ්බතං එකනාදං කරොති. මිගාධිභුති පිතරං ආලපති. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො - මිගාධිභු මිගජෙට්ඨක සීහරාජ පුච්ඡාමි තං “කො නාමෙසො”ති.

අපස්ස වචනං සුත්වා පිතා දුතියං ගාථමාහ -

44. “අධමො මිගජාතානං, සිඬගාලො තාත වස්සති;
ජාතිමස්ස ජිගුච්ඡන්තා, තුණ්හි සීහා සමච්චරෙ”ති.

තත්ථ සමච්චරෙති සන්ති උපසග්ගමත්තං, අච්චන්තිති අත්ථො, තුණ්හි හුත්වා නිසීදන්තිති චුත්තං හොති. පොත්ථකෙසු පන “සමච්ඡරෙ”ති ලිබන්ති.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො නාදෙන අත්තනං පාකටං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා සිඬගාලො කොකාලිකො අහොසි, සීහපොතකො රාහුලො, සීහරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[173] 3. මක්කටජාතකවණ්ණනා දද්දරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

තාතමාණවකො එසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු පකිණ්ණකනිපාතෙ උද්දාලකජාතකෙ (ජා. 1.14.62 ආදයො) ආවිභවිස්සති. තදා පන සත්ථා “භික්ඛවෙ, නායං භික්ඛු ඉදානෙව කුහකො, පුබ්බෙපි මක්කටො හුත්වා අග්ගිස්ස කාරණා කොහඤ්ඤං අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා සරාවාසං සණ්ඨපෙසි. අපස්ස බ්‍රාහ්මණී එකං පුත්තං විජායිත්වා පුත්තස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ කාලමකාසි. බොධිසත්තො තස්සා පෙනකිච්චං කත්වා “කිං මෙ දානි සරාවාසෙන, පුත්තං ගහෙත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති අස්සුමුඛං ඤාතිමිත්තවග්ගං පහාය පුත්තං ආදාය භිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථ වනමුලප්ලාහාරො වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං වස්සානකාලෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ සාරදාරුති අග්ගිං ජාලෙත්වා විසිබ්බන්තො එලකත්ථරෙ නිපජ්ජි, පුත්තොපිස්ස තාපසකුමාරකො පිතු පාදෙ සම්බාහන්තොව නිසීදි.

අපේකො වනමක්කටො සිතෙන පිළියමානො තස්ස පණ්ණසාලාය තං අග්ගිං දිස්වා “සවාහං එත්ථ පවිසිස්සාමි, ‘මක්කටො මක්කටො’ති මං පොටෙත්වා නීහරිස්සන්ති, අග්ගිං විසිබ්බෙතුං න ලභිස්සාමි, අත්ථි දානි මෙ උපායො, තාපසවෙසං ගහෙත්වා කොහඤ්ඤං කත්වා පවිසිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා එකස්ස මතතාපසස්ස වක්කලානි නිවාසෙත්වා පච්ඡිඤ්ථ අඬකුසයට්ඨිඤ්ථ ගහෙත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ එකං තාලරුක්ඛං නිස්සාය සංකුටිතො අට්ඨාසි. තාපසකුමාරකො තං දිස්වා මක්කටභාවං අජානන්තො “එකො මහල්ලකතාපසො සිතෙන පිළිතො අග්ගිං විසිබ්බෙතුං ආගතො භවිස්සති”ති පිතු තාපසස්ස කටෙත්වා “එතං පණ්ණසාලං පවෙසෙත්වා විසිබ්බාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පිතරං ආලපන්තො පඨමං ගාථමාහ -

45. “තාත මාණවකො එසො, තාලමුලං අපස්සිතො;
අගාරකඤ්චිදං අත්ථි, හන්දි දෙමස්සගාරක”න්ති.

තත්ප් මාණවකොති සත්තාධිවචනං. තෙන “තාත, එසො එකො මාණවකො සත්තො එකො තාපසො”ති දීපෙනි. තාලමුලං අපස්සිකොති තාලක්ඛන්ධං නිස්සාය යීතො. අගාරකඤ්චිදං අත්ථීති ඉදඤ්ච අමිභාකං පබ්බජිතාගාරං අත්ථී, පණ්ණසාලං සන්ධාය වදති. භන්දාති වචස්සග්ගන්තේ නිපාතො. දෙමස්සගාරකන්ති එතස්ස එකමන්තෙ වසනත්ථාය අගාරකං දෙම.

බොධිසත්තො පුත්තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨාය පණ්ණසාලද්වාරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තො තස්ස මක්කටභාවං ඤත්වා “තාත, මනුස්සානං නාම න එවරුපං මුඛං හොති, මක්කටො එස, නයිධ පක්කොසිතබ්බො”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

46. “මා බො ත්වං තාත පක්කොසි, දුසෙය්‍යා නො අගාරකං;
නෙතාදිසං මුඛං හොති, බ්‍රාහ්මණස්ස සුසිලිනො”ති.

තත්ප් දුසෙය්‍යා නො අගාරකන්ති අයඤ්චි ඉධ පට්ටියො සමානො ඉමං කිච්ඡෙන කතං පණ්ණසාලං අග්ගිනා වා ක්‍රමාපන්නො උච්චාරාදීති වා කරොන්නො දුසෙය්‍යා. නෙතාදිසන්ති “එතාදිසං බ්‍රාහ්මණස්ස සුසිලිනො මුඛං න හොති, මක්කටො එසො”ති වත්වා බොධිසත්තො එකං උම්මුකං ගහෙන්වා “කිං එත්ප් තිට්ඨසී”ති බිපිත්වා තං පලාපෙසි. මක්කටො වක්කලාති ඡඩ්ඛෙන්වා රුක්ඛං අභිරුහිත්වා වනයණ්ඩං පාවිසි. බොධිසත්තො වත්තාරො බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මක්කටො අයං කුභකභික්ඛු අහොසි, තාපසකුමාරො රාහුලො, තාපසො පන අභමෙව අහොසී”න්ති.

- [174] 4. දුබ්භියමක්කටජාතකණ්ණනා මක්කටජාතකවණ්ණනා තතියා.

අදම්භ තෙ වාරි පහුතරුපන්ති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසඤ්චි ධම්මසභායං භික්ඛු දෙවදත්තස්ස අකතඤ්ඤුමිත්තදුබ්භිභාවං කටෙන්නා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අකතඤ්ඤු මිත්තදුබ්භී, පුබ්බෙපි එවරුපො අහොසී”ති වත්වා අතිතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සරාවාසං සණ්ඨපෙසි. තස්මිං පන සමයෙ කාසිරට්ඨෙ වත්තනිමභාමග්ගෙ එකො ගම්භීරො උදපානො හොති අනොතරණියො තිරච්ඡානානං, මග්ගප්පටිපන්නා පුඤ්ඤත්ථිකා මනුස්සා දීසරජ්ජුකෙන වාරකෙන උදකං උස්සිඤ්චිත්වා එකිස්සා දොණියා පුරෙත්වා තිරච්ඡානානං පාතියං දෙන්ති. තස්ස සාමන්තතො මහන්තං අරඤ්ඤං, තත්ප් බහු මක්කටා වසන්ති. අප් තස්මිං මග්ගෙ ද්වෙ තිණි දිවසානි මනුස්සසඤ්චාරො පච්ඡිජ්ජී, තිරච්ඡානා පාතියං න ලභිංසු. එකො මක්කටො පිපාසාතුරො හුත්වා පාතියං පරියෙසන්තො උදපානස්ස සන්තිකෙ විවරති. බොධිසත්තො කෙනවිදෙව කරණියෙන තං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා තත්ප් ගච්ඡන්තො පාතියං උත්තාරෙත්වා පිවිත්වා හන්තපාදෙ ධොවිත්වා යීතො තං මක්කටං අද්දස. අප්ස්ස පිපාසිතභාවං ඤත්වා පාතියං උස්සිඤ්චිත්වා දොණියං ආකිරිත්වා අදාසි, දත්වා ව පන “විස්සමිස්සාමි”ති එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිපජ්ජී. මක්කටො පාතියං පිවිත්වා අවිදුරෙ නිසීදිත්වා මුඛමක්කටිකං කරොන්නො බොධිසත්තං භිංසාපෙසි. බොධිසත්තො තස්ස තං කිරියං දිස්වා “අරෙ දුට්ඨමක්කට, අහං තව පිපාසිතස්ස කිලන්තස්ස බහුං පාතියං අදාසිං, ඉදානි ත්වං මය්හං මුඛමක්කටිකං කරොසි, අහො පාපජනස්ස නාම කතො උපකාරො නිරන්තකො”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

47. “අදම්භ තෙ වාරි පහුතරුපං, සම්මාභිතත්තස්ස පිපාසිතස්ස;
සො දානි පිත්වාන කිරිඬකරොසි, අසඬගමො පාපජනෙන සෙය්‍යො”ති.

තත්ප් සො දානි පිත්වාන කිරිඬකරොසීති සො ඉදානි ත්වං මයා දින්නපාතියං පිවිත්වා මුඛමක්කටිකං කරොන්නො “කිරි කිරි”ති සද්දං කරොසි. අසඬගමො පාපජනෙන සෙය්‍යොති පාපජනෙන සද්ධිං සඬගමො න සෙය්‍යො, අසඬගමොව සෙය්‍යොති.

තං සුත්වා සො මිත්තදුබ්භී මක්කටො “ත්වං ‘එත්තකෙනවෙතං නිට්ඨිත’න්ති සඤ්ඤං කරොසි, ඉදානි තෙ සීසෙ වච්චං පානෙන්වා ගමිස්සාමි”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

48. “කො තෙ සුතො වා දිට්ඨො වා, සීලවා නාම මක්කටො;
ඉදානි බො තං ඔභච්ඡං, එසා අස්මාක ධම්මතා”ති.

තත්‍රායං සඬබ්බෙපත්ථො – හො බ්‍රාහ්මණ, “මක්කටො කතගුණජානනකො ආචාරසම්පන්නො සීලවා නාම අත්ථී”ති කභං තයා සුතො වා දිට්ඨො වා, ඉදානි බො අහං තං ඔභච්ඡං වච්චං තෙ සීසෙ කත්වා පක්කමිස්සාමි, අස්මාකඤ්චි මක්කටානං නාම එසා ධම්මතා අයං ජාතිසභාවො, යදිදං උපකාරකස්ස සීසෙ වච්චං කාතබ්බන්ති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො උට්ඨාය ගන්තුං ආරභි. මක්කටො තඨිකණ්ණෙඤ්ඤෙව උප්පතිත්වා සාබ්බං නිසීදිත්වා ඔලම්බකං ඔතරන්තො විය තස්ස සීසෙ වච්චං පාතෙන්වා විරවන්තො වනයස්සං පාවිසි. බොධිසත්තො න්හත්වා අගමාසි.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො, පුබ්බෙපි මයා කතගුණං න ජානාසියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මක්කටො දෙවදත්තො අහොසි, බ්‍රාහ්මණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[175] 5. ආදිවච්ඡපට්ඨානජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

සබ්බෙසු කිර භූතෙසුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා කථිතසදිසමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙන්වා මහාපරිවාරො ගණසත්ථා හුත්වා භිමවන්තෙ වාසං කප්පෙසි. සො තත්ථ විරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය පබ්බතා ඔරුග්ග පච්චන්තෙ එකං ගාමං නිස්සාය පණ්ණසාලායං වාසං උපගඤ්ඡි. අටෙකො ලොලමක්කටො ඉසිගණෙ භික්ඛාචාරං ගතෙ අස්සමපදං ආගන්ත්වා පණ්ණසාලා උත්තිණ්ණා කරොති, පානීයසටෙසු උදකං ඡඩ්ඨෙති, කුණ්ඩිකං භින්දති, අග්ගිසාලායං වච්චං කරොති. තාපසා වස්සං වසිත්වා “ඉදානි භිමවන්තො පුප්ඵළසමීද්ධො රමණියො, තත්ථෙව ගමිස්සාමා”ති පච්චන්තගාමවාසිකො ආපුච්ඡි. මනුස්සා “ස්වෙ, භන්තෙ, මයං භික්ඛං ගහෙන්වා අස්සමපදං ආගමිස්සාම, තං පරිභුඤ්ජිත්වා ව ගමිස්සාම”ති වත්වා දුතියදිවසෙ පහුතං බාදනීයභොජනීයං ගහෙන්වා තත්ථ අගමංසු. තං දිස්වා සො මක්කටො වින්තෙසි – “කොහඤ්ඤං කත්වා මනුස්සෙ ආරාධෙන්වා මය්හමපි බාදනීයභොජනීයං ආභරාපෙස්සාමි”ති. සො තාපසවරණං වරන්තො විය සීලවා විය ව හුත්වා තාපසානං අවිදුරෙ සූරියං නමස්සමානො අට්ඨාසි. මනුස්සා තං දිස්වා “සීලවන්තානං සන්තිකෙ වසන්තා සීලවන්තා භොන්ති”ති වත්වා පඨමං ගාමමාහ –

49. “සබ්බෙසු කිර භූතෙසු, සන්ති සීලසමාහිතා;
පස්ස සාධමිගං ජමිමං, ආදිවච්ඡපතිට්ඨති”ති.

තත්ථ සන්ති සීලසමාහිතාති සීලෙන සමන්තාගතා සංවිජ්ජන්ති, සීලවන්තා ව සමාහිතා ව එකග්ගවිත්තා සංවිජ්ජන්තිති අත්ථො. ජමිමන්ති ලාමකං. ආදිවච්ඡපතිට්ඨතීති සූරියං නමස්සමානො තිට්ඨති.

එවං තෙ මනුස්සෙ තස්ස ගුණං කටෙන්තෙ දිස්වා බොධිසත්තො “තුම්හෙ ඉමස්ස ලොලමක්කටස්ස සීලාචාරං අජානිත්වා අවත්ථුස්මිංයෙව පසන්නා”ති වත්වා දුතියං ගාමමාහ –

50. “නාස්ස සීලං විජානාම, අනඤ්ඤාය පසංසම;
අග්ගිහුත්තඤ්ඤෙව උහන්තං, ද්වෙ ව භින්නා කමණ්ඩලු”ති.

තත්ථ අනඤ්ඤායාති අජානිත්වා. උහන්තන්ති ඉමිනා පාපමක්කටෙන ඌහදං. කමණ්ඩලුති කුණ්ඩිකා. “ද්වෙ ව කුණ්ඩිකා තෙන භින්නා”ති එවමස්ස අගුණං කටෙසි.

මනුස්සා මක්කටස්ස කුහකභාවං ඤත්වා ලෙඩ්ඛුඤ්ඤෙව යට්ඨිඤ්ඤෙව ගහෙන්වා පොටෙන්වා පලාපෙන්වා ඉසිගණස්ස භික්ඛං අදංසු. ඉසියොපි භිමවන්තමෙව ගන්ත්වා අපරිභීනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මක්කටො අයං කුහකො භික්ඛු අහොසි, ඉසිගණො බුද්ධපරිසා, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[176] 6. කළායමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා ආදිවච්ඡපට්ඨානජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

බාලො වතායං දුමසාබගොවරොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ වස්සකාලෙ කොසලරඤ්ඤො පච්චන්තො කුපි. තත්ථ ඨිතා යොධා ද්වෙ තිණ් යුද්ධානි කත්වා පච්චන්තීකෙ අභිභවිතුං අසක්කොන්තා රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසුං. රාජා අකාලෙ වස්සානෙයෙව නික්ඛමිත්වා ජෙනවනයමීපෙ බන්ධාචාරං බන්ධිත්වා වින්තෙසි – “අහං අකාලෙ නික්ඛන්තො, කන්දරපදරාදයො උදකපුරා, දුග්ගමො මග්ගො, සත්ථාරං උපසඬ්ඨකමිස්සාමි, සො මං ‘කහං ගච්ඡසි, මහාරාජා’ති පුච්ඡිස්සති, අපාහං එකමත්ථං ආරොවෙස්සාමි, න බො පන මං සත්ථා සම්පරාධිකෙනෙවත්ථෙව අනුග්ගණ්හාති, දිට්ඨධම්මිකෙනාපි අනුග්ගණ්හාතියෙව, තස්මිං සවෙ මෙ ගමනෙන අවුඩ්ඨි හවිස්සති, ‘අකාලො, මහාරාජා’ති වක්ඛති. සවෙ පන වුඩ්ඨි හවිස්සති, කුණ්භි හවිස්සති”ති. සො ජෙනවනං පවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා “හන්ද කුතො

නු ත්වං, මහාරාජ, ආගව්‍යසි දිවා දිවස්සා”ති පුච්ඡි. “භන්තෙ, අහං පච්චන්තං වූපසමෙතං නික්ඛන්තො ‘තුම්හෙ වන්දිත්වා ගම්ස්සාමී’ති ආගතොමිති”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපි, මහාරාජ, රාජානො සෙනාය අබ්භුග්ගව්‍යමානාය පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා අකාලෙ අබ්භුග්ගමනං නාම න ගම්සු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො සබ්බත්ථකඅමුවො අහොසි. අථ රඤ්ඤො පච්චන්තෙ කුපිතෙ පච්චන්තයොධා පණ්ණං පෙසෙසුං. රාජා වස්සකාලෙ නික්ඛමිත්වා උය්‍යානෙ බන්ධාවාරං බන්ධි, බොධිසත්තො රඤ්ඤො සන්තිකෙ අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ අස්සානං කළායෙ සෙදෙත්වා ආහරිත්වා දොණියං පක්ඛිපිංසු. උය්‍යානෙ මක්කටෙසු එකො මක්කටො රුක්ඛො ඔත්තරිත්වා තතො කළායෙ ගහෙත්වා මුඛං පුරෙත්වා භත්ථෙහිපි ගහෙත්වා උජ්ජනිත්වා රුක්ඛෙ නිසිදිත්වා බාදිතුං ආරභි, අථස්ස බාදමානස්ස භත්ථකො එකො කළායො භූමියං පති. සො මුඛෙන ව භත්ථෙහි ව ගහිතෙ සබ්බෙ කළායෙ ඡඩ්ඛෙත්වා රුක්ඛො ඔරුය්හ තමෙව කළායං ඔලොකෙන්තො තං කළායං අදිස්වා ව පුන රුක්ඛං අභිරුහිත්වා අඩ්ඛෙ සහස්සපරාජිතො විය සොවමානො දුම්මුඛො රුක්ඛසාබායං නිසිදි. රාජා මක්කටස්ස කිරියං දිස්වා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පස්සථ, කිං නාමෙතං මක්කටෙන කත”න්ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “මහාරාජ, බහුං අනවලොකෙන්වා අජ්ජං ඔලොකෙන්වා දුබ්බද්ධිනො බාලා එවරූපං කරොන්ති යෙවා”ති වත්වා පට්ඨං ගාථමාහ –

51. “බාලො වතායං දුමසාබගොවරො, පඤ්ඤො ජනිත්ද නයිමස්ස විජ්ජති;
කළායමුට්ඨිං අවකිරිය කෙවලං, එකං කළායං පතිතං ගවෙසති”ති.

තත්ථ දුමසාබගොවරොති මක්කටො. සො හි දුමසාබාසු ගොවරං ගණ්භාති, සාව අස්ස ගොවරො සඤ්චරණභූමිභූතා, තස්මා “දුමසාබගොවරො”ති වුච්චති. ජනිත්දාති රාජානං ආලපති. රාජා හි පරමිස්සරභාවෙන ජනස්ස ඉන්දොති ජනිත්දො. කළායමුට්ඨිත්ති වණකමුට්ඨිං. “කාලරාජමාසමුට්ඨි”න්තිපි වදන්තියෙව. අවකිරියාති අවකිරිත්වා. කෙවලන්ති සබ්බං. ගවෙසතිති භූමියං පතිතං එකමෙව පරියෙසති.

එවං වත්වා පුන බොධිසත්තො තං උපසඩ්ධකමිත්වා රාජානං ආමන්තෙත්වා දුකියං ගාථමාහ –

52. “එවමෙව මයං රාජ, යෙ වඤ්ඤෙ අතිලොභිනො;
අජ්ජෙන බහුං ජියාම, කළායෙනෙව වානරො”ති.

තත්‍රායං සබ්බෙපත්ථො – මහාරාජ, එවමෙව මයඤ්ච යෙ වඤ්ඤෙ ලොභාභිභූතා ජනා සබ්බෙපි අජ්ජෙන බහුං ජියාම. මයඤ්චි එතරහි අකාලෙ වස්සානසමයෙ මග්ගං ගවිජන්තා අජ්ජකස්ස අත්ථස්ස කාරණා බහුකා අත්ථා පරිභායාම. කළායෙනෙව වානරොති යථා අයං වානරො එකං කළායං පරියෙසමානො තෙනෙකෙන කළායෙන සබ්බකළායෙහි පරිභීනො, එවං මයමිපි අකාලෙන කන්දරපදරාදීසු පුරෙසු ගවිජමානා අජ්ජමත්තකං අත්ථං පරියෙසමානා බහුහි භත්ථිවාහනඅස්සවාහනාදිහි වෙව බලකායෙන ව පරිභාසිස්සාම. තස්මා අකාලෙ ගන්තුං න වට්ටතිති රඤ්ඤො ඔවාදං අදාසි.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා තතො නිවත්තිත්වා බාරාණසිමෙව පාවිසි. වොරාපි “රාජා කිර වොරමද්දනං කරස්සාමිති නගරා නික්ඛන්තො”ති සුත්වා පච්චන්තො පලායිංසු. පච්චජ්ජන්තෙපි වොරා “කොසලරාජා කිර නික්ඛන්තො”ති සුත්වා පලායිංසු. රාජා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා උට්ඨායාසනා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා සාවත්ථිමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමුවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[177] 7. තින්දුකජාතකවණ්ණනා කළායමුට්ඨිජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

ධනුහත්ථකලාපෙහිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමී ආරබ්භ කටෙසි. සත්ථා හි මහාබොධිජාතකෙ (ජා. 2.18.124 ආදයො) විය උමඬිගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) විය ව අත්තනො පඤ්ඤාය වණ්ණං වණ්ණිතං සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව තථාගතො පඤ්ඤවා, පුබ්බෙපි පඤ්ඤවා උපායකුසලොයෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො වානරයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අසිතිසහස්සවානරගණපරිවාරො හිමවන්තපදෙසෙ වාසං කජ්ජෙසි. තස්සාසන්තෙ එකො පච්චන්තගාමකො කදාවි වසති, කදාවි උබ්බසති. තස්ස පන ගාමස්ස මජ්ඣෙ සාබාට්ටපසම්පන්නො මධුරඵලො එකො තින්දුකරුක්ඛො අත්ථි, වානරගණො උබ්බසිතකාලෙ ආගන්ත්වා තස්ස ඵලානි බාදති. අථාපරස්මීං ඵලවාරෙ සො ගාමො පුන ආවාසො අහොසි දළ්භපරික්ඛිත්තො ද්වාරයුත්තො, සොපි රුක්ඛො ඵලභාරනමිතසාබො අට්ඨාසි. වානරගණො වින්තෙසි – “මයං පුබ්බෙ අසුකගාමෙ තින්දුකඵලානි බාදාම, ඵලිතො නු බො සො එතරහි රුක්ඛො, උදාහු නො, ආවසිතො සො ගාමො, උදාහු නො”ති. එවඤ්ච පන වින්තෙත්වා “ගවිජ ඉමං පචත්තිං ජානාහි”ති එකං වානරං පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා රුක්ඛස්ස ව ඵලිතභාවං ගාමස්ස ව ගාළ්භවාසභාවං ඤත්වා ආගන්ත්වා වානරානං ආරොවෙසි.

වානරා තස්ස ඵලිතභාවං සුත්වා “මධුරානි තින්ද්‍රකඵලානි බාදිස්සාමා”ති උස්සාහජානා වානරින්දස්ස තමත්ථං ආරොවෙසුං. වානරින්දො “ගාමො ආවාසො අනාවාසො”ති පුච්ඡී. “ආවාසො, දෙවා”ති. “තෙන හි න ගන්තබ්බං. මනුස්සා හි බහුමායා භොන්ති”ති. “දෙව, මනුස්සානං පටිසල්ලානාවෙලාය අභිඨරත්තසමයෙ බාදිස්සාමා”ති බහු ගන්ත්වා වානරින්දං සම්පට්ඨිජාපෙත්වා හිමවන්තා ඔතරිත්වා තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ මනුස්සානං පටිසල්ලානාකාලං ආගමයමානා මහාපාසාණපිට්ඨෙ සයින්වා මජ්ඣිමයාමෙ මනුස්සෙසු නිද්දං ඔක්කමන්තෙසු රුක්ඛං ආරුය්හ ඵලානි බාදිංසු. අපේකො පුරිසො සරීරකිව්වෙන ගෙහා නික්කමිත්වා ගාමමජ්ඣගතො වානරෙ දිස්වා මනුස්සානං ආචික්ඛි. බහු මනුස්සා ධනුකලාපං සන්තය්හින්වා නානාවුධහත්ථා ලෙඩ්ඞුදණ්ඩාදිති ආදාය “පහානාය රත්තියා වානරෙ ගණ්හිස්සාමා”ති රුක්ඛං පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. අසීතිසහස්සවානරා මනුස්සෙ දිස්වා මරණභයනජ්ජිනා “නත්ථි නො අඤ්ඤං පටිස්සරණං අඤ්ඤත්‍ර වානරින්දෙනා”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පඨමං ගාථමාහංසු –

53. “ධනුහත්ථකලාපෙහි, තෙත්තිංසවරධාරිහි;
සමන්තා පරිකිණ්ණමිහ, කථං මොක්ඛො භවිස්සති”ති.

තත්ථ ධනුහත්ථකලාපෙහිති ධනුකලාපහත්ථෙහි, ධනුනි වෙව සරකලාපෙ ව ගහෙත්වා යීතෙහිති අත්ථො. තෙත්තිංසවරධාරිහිති තෙත්තිංසා වුවුවන්ති බග්ගා, උත්තමබග්ගධාරිහිති අත්ථො. පරිකිණ්ණමිහාති පරිවාරිතමිහ. කථන්ති කෙන නු බො උපායෙන අමිහාකං මොක්ඛො භවිස්සතිති.

තෙසං කථං සුත්වා වානරින්දො “මා භායිත්ථ, මනුස්සා නාම බහුකිව්වා, අජ්ජපි මජ්ඣිමයාමො වත්තති, අපි නාම තෙසං ‘අමිහෙ මාරෙස්සාමා’ති පරිවාරිතානං ඉමස්ස කිව්වස්ස අන්තරායකරං අඤ්ඤං කිව්වං උජ්ජප්පෙය්‍යා”ති වානරෙ සමස්සාසෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

54. “අජ්ජෙව බහුකිව්වානං, අත්ථො ජායෙථ කොචි නං;
අත්ථි රුක්ඛස්ස අවිජින්නං, ඛජ්ජථඤ්ඤෙව තින්ද්‍රක”න්ති.

තත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, අජ්ජෙව බහුකිව්වානං මනුස්සානං අඤ්ඤො කොචි අත්ථො උජ්ජප්පෙය්‍යාති අයමෙවෙත්ථ අත්ථො. අත්ථි රුක්ඛස්ස අවිජින්නන්ති ඉමස්ස රුක්ඛස්ස ඵලානං ආකඨ්ඨනපරිකඨ්ඨනවසෙන අවිජින්නං බහු යානං අත්ථි. ඛජ්ජථඤ්ඤෙව තින්ද්‍රකන්ති තින්ද්‍රකඵලං ඛජ්ජථඤ්ඤෙව. තුම්හෙ හි යාවතකෙන වො අත්ථො අත්ථි, තත්තකං බාදථ, අමිහාකං පහරණකාලං ජානිස්සාමාති.

ඵවං මහාසත්තො කපිගණං සමස්සාසෙසි. ඵත්තකඤ්ඤි අස්සාසං අලභමානා සබ්බෙපි තෙ ඵලිතෙන හදයෙන ජීවිතක්ඛයං පාපුණෙය්‍යුං. මහාසත්තො පන ඵවං වානරගණං අස්සාසෙත්වා “සබ්බෙ වානරෙ සමානෙථා”ති ආහ. සමානෙත්තා තස්ස භාගිනෙය්‍යාං සෙනකං නාම වානරං අදිස්වා “සෙනකො නාගතො”ති ආරොවෙසුං. “සවෙ සෙනකො නාගතො, තුම්හෙ මා භායිත්ථ, ඉදානි වො සො සොන්ථිං කරිස්සති”ති. සෙනකොපි බො වානරගණස්ස ගමනකාලෙ නිද්දායින්වා පච්ඡා පමුද්ධො කඤ්චි අදිස්වා පදානුපදිකො හුත්වා ආගච්ඡන්තො මනුස්සෙ දිස්වා “වානරගණස්ස භයං උජ්ජන්ත”න්ති ඤත්වා එකස්මිං පරියන්තෙ ගෙහෙ අග්ගිං ජාලෙත්වා සුත්තං කත්තන්තියා මහල්ලකිත්ථියා සන්තිකං ගන්ත්වා බෙත්තං ගච්ඡන්තො ගාමදාරකො විය එකං උම්මුකං ගහෙත්වා උපරිවානෙ යත්වා ගාමං පදිපෙසි. මනුස්සා මක්කටෙ ජඩ්ඛෙත්වා අග්ගිං නිබ්බාපෙතුං අගමංසු. වානරා පලායන්තා සෙනකස්සත්ථාය එකෙකං ඵලං ගහෙත්වා පලායිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා භාගිනෙය්‍යාං සෙනකො මහානාමො සක්කො අහොසි, වානරගණො බුද්ධපරිසා, වානරින්දො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[178] 8. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා තින්ද්‍රකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අභිවාතකරොගමුත්තං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියං කිර එකස්මිං කුලෙ අභිවාතකරොගො උජ්ජප්ඡී. මාතාපිතරො පුත්තං ආහංසු – “තාත, මා ඉමස්මිං ගෙහෙ වස, හින්තිං හින්දිත්වා පලායින්වා යත්ථ කත්ථවි ගන්ත්වා ජීවිතං රක්ඛ, පච්ඡා ආගන්ත්වා ඉමස්මිං නාම යානෙ මහානිධානං අත්ථි, තං උද්ධරිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා සුබෙන ජීවෙය්‍යාසි”ති. පුත්තො තෙසං වචනං සම්පට්ඨිජන්වා හින්තිං හින්දිත්වා පලායින්වා අත්තනො රොගෙ වූපසන්තෙ ආගන්ත්වා මහානිධානං උද්ධරිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා සරාවාසං වසි. සො එකදිවසං සජ්ජිතෙලාදිති වෙව වත්ථවිජාදනාදිති ව ගාභාපෙත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “තුම්හාකං ගෙහෙ අභිවාතකරොගො උජ්ජන්තොති අස්සුමිහ, කින්ති කත්වා මුත්තොසි”ති පුච්ඡී, සො තං පවත්තිං ආචික්ඛි. සත්ථා “පුබ්බෙපි බො, උපාසක, භයෙ උජ්ජන්තෙ අත්තනො වසනට්ඨානෙ ආලයං කත්වා අඤ්ඤත්ථ අගතා ජීවිතක්ඛයං පාපුණංසු, අනාලයං පන කත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතා ජීවිතං ලභිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිගාමකෙ කුම්භකාරකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා කුම්භකාරකම්මං කත්වා පුත්තදාරං පොසෙසි. තදා පන බාරාණසියං මහානදියා සද්ධිං එකාබද්ධො මහාජාතස්සරො

අහොයි. සො බහුඋදකකාලෙ නදියා සද්ධිං එකොදකො හොති, උදකෙ මන්දිභුතෙ විසුං හොති. මච්ඡකච්ඡපා පන “ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ සුචුට්ඨිකා භවිස්සති, ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ දුබ්බුට්ඨිකා”ති ජානන්ති. අප් තස්මිං සරෙ නිබ්බන්තමච්ඡකච්ඡපා “ඉමස්මිං සංවච්ඡරෙ දුබ්බුට්ඨිකා භවිස්සති”ති ඤත්වා උදකස්ස එකාබද්ධකාලෙයෙව තම්භා සරා නික්ඛම්ත්වා නදිං අගමිංසු. එකො පන කච්ඡපො “ඉදං මෙ ජාතට්ඨානං වඩ්ඪිතට්ඨානං, මාතාපිතුහි වසිතට්ඨානං, න සක්කොම් ඉමං ජහිතු”න්ති නදිං න අගමාසි. අප් නිදාසසමයෙ තත්ථ උදකං ඡ්ඡ්ඡි, සො කච්ඡපො බොධිසත්තස්ස මත්තිකගහණට්ඨානෙ භූමිං බණ්ණත්වා පාවිසි. බොධිසත්තො “මත්තිකං ගහෙස්සාම්”ති තත්ථ ගන්ත්වා මහාකුද්දාලෙන භූමිං බණ්ණන්තො කච්ඡපස්ස පිට්ඨිං භිත්තිත්වා මත්තිකපිණ්ඩං විය කුද්දාලෙනෙව නං උද්ධරිත්වා ථලෙ පාතෙසි. සො වෙදනාප්පත්තො හුත්වා “වසනට්ඨානෙ ආලයං ජහිතුං අසක්කොන්තො එවං විනාසං පාපුණි”න්ති වත්වා පරිදෙවමානො ඉමා ගාථා අවොච –

55. “ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙ, ඉති පඬිකෙ අවස්සයිං;
තං මං පඬිකො අප්ඤ්ඤාභවි, යථා දුබ්බලකං තථා;
තං තං වදාමි භග්ගව, සුඤ්ඤාහි වචනං මම.

56. “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, සුඛං යත්රාධිගච්ඡති;
තං ජනිත්තං භවිත්තඤ්ඤව, පුරිසස්ස පජානතො;
යම්හි ජීවෙ තම්හි ගච්ඡෙ, න නිකෙතහතො සියා”ති.

තත්ථ ජනිත්තං මෙ භවිත්තං මෙති ඉදං මම ජාතට්ඨානං, ඉදං මම වඩ්ඪිතට්ඨානං. ඉති පඬිකෙ අවස්සයින්නි ඉමිනා කාරණෙනාහං ඉමස්මිං කද්දමෙ අවස්සයිං නිපජ්ජිං, වාසං කප්පෙසින්නි අත්ථො. අප්ඤ්ඤාභවිති අධිඅභවි විනාසං පාපෙසි. භග්ගවාති කුම්භකාරං ආලපති. කුම්භකාරානඤ්ඤි නාමගොත්තපඤ්ඤත්ති එසා, යදිදං භග්ගවාති. සුඛන්ති කායිකචෙතසිකස්සාදං. තං ජනිත්තං භවිත්තඤ්ඤවාති තං ජාතට්ඨානඤ්ඤව වඩ්ඪිතට්ඨානඤ්ඤව. “ජානිත්තං භාවිත්ත”න්ති දිසවසෙනපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. පජානතොති අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං ජානන්තස්ස. න නිකෙතහතො සියාති නිකෙතෙ ආලයං කත්වා අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා නිකෙතෙන හතො, එවරූපං මරණදුක්ඛං පාපිතො න භවෙය්‍යාති.

එවං සො බොධිසත්තෙන සද්ධිං කපේන්තො කාලමකාසි. බොධිසත්තො තං ගහෙත්වා සකලගාමවාසිනො සන්තිපාතාපෙත්වා තෙ මනුස්සෙ ඔවදන්තො එවමාහ – “පස්සථ ඉමං කච්ඡපං, අයං අඤ්ඤෙසං මච්ඡකච්ඡපානං මහානදිං ගමනකාලෙ අත්තනො වසනට්ඨානෙ ආලයං ඡිත්තිතුං අසක්කොන්තො තෙහි සද්ධිං අගන්ත්වා මම මත්තිකගහණට්ඨානං පවිසිත්වා නිපජ්ජි. අප්ස්සාහං මත්තිකං ගණ්හන්තො මහාකුද්දාලෙන පිට්ඨිං භිත්තිත්වා මත්තිකපිණ්ඩං විය නං ථලෙ පාතෙසිං, අයං අත්තනා කතකම්මං සරිත්වා ද්විති ගාථාහි පරිදෙවිත්වා කාලමකාසි. එවමෙස අත්තනො වසනට්ඨානෙ ආලයං කත්වා මරණං පත්තො, තුම්භෙපි මා ඉමිනා කච්ඡපෙන සද්ධිං අහුවත්ථ, ඉතො පට්ඨාය ‘මය්‍හං රූපං මය්‍හං සද්දො මය්‍හං ගන්ධො මය්‍හං රසො මය්‍හං ඵොට්ඨබ්බො මය්‍හං පුත්තො මය්‍හං ධිතා මය්‍හං දාසදාසිපරිච්ඡෙදො මය්‍හං භිරඤ්ඤසුචණ්ණ’න්ති තණ්හාවසෙන උපහොගවසෙන මා ගණ්හිත්ථ, එකකොවෙස සත්තො තිසු භවෙසු පරිවත්තති”ති. එවං බුද්ධච්ඡිලාය මහාජනස්ස ඔවාදමදාසි, සො ඔවාදො සකලජම්බුදීපං පත්ථරිත්වා සට්ඨිමත්තාති වස්සසහස්සාති අට්ඨාසි. මහාජනො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි, බොධිසත්තොපි තපේව පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො කුලපුත්තො සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨාසි. “තදා කච්ඡපො ආනන්දො අහොසි, කුම්භකාරො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[179] 9. සතධම්මජාතකවණ්ණනා කච්ඡපජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

තඤ්ඤව අප්පන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකච්ඡතිවිධං අනෙසනං ආරබ්භ කපේසි. එකස්මිඤ්ඤි කාලෙ බහු භික්ඛු වෙජ්ජකම්මෙන දුතකම්මෙන පභිණ්ණකම්මෙන ජඩ්ඝපෙසනිකෙන පිණ්ඩපටිපිණ්ඩෙනාති එවරූපාය එකච්ඡතිවිධාය අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙසුං. සා සාකෙතජාතකෙ (ජා. 1.2.173-174) ආවිභවිස්සති. සත්ථා තෙසං තථා ජීවිකකප්පනභාවං ඤත්වා “එතරහි බො බහු භික්ඛු අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙන්නි, තෙ පන එවං ජීවිකං කප්පෙත්වා යක්ඛත්තභාවා පෙතත්තභාවා න මුච්චිස්සන්ති, ධුරගොණා හුත්වාව නිබ්බන්තිස්සන්ති, නිරයෙ පටිසන්ධිං ගණ්හිස්සන්ති, එතෙසං භිත්තථාය සුඛත්ථාය අත්තප්ඤ්ඤාසයං සකපටිභානං එකං ධම්මදෙසනං කපේතුං වට්ටති”ති භික්ඛුසඬ්ඝං සන්තිපාතාපෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, එකච්ඡතිවිධාය අනෙසනාය පච්චයා උප්පාදෙතබ්බො. අනෙසනාය හි උප්පන්නො පිණ්ඩපාතො ආදිත්තලොභගුළුසදිසො හලාහලවිසුපමො. අනෙසනා හි නාමෙසා බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි ගරහිතබ්බො පටිකුට්ඨා. අනෙසනාය උප්පන්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජන්තස්ස හි භාසො වා සොමනස්සං වා නත්ථි. එවං උප්පන්නො හි පිණ්ඩපාතො මම සාසනෙ වණ්ඩාලස්ස උච්ඡිට්ඨගොජනසදිසො, තස්ස පරිභොගො සතධම්මමාණවස්ස වණ්ඩාලුච්ඡිට්ඨහත්තපරිභොගො විය හොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො වණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කෙනවිදෙව කරණියෙන පාටෙයානණ්ඩුලෙ ව භත්තපුට්ඨස්ස ව ගහෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ බාරාණසියං එකො මාණුවො අත්ථි සතධම්මො නාම උදිච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තො. සොපි කෙනවිදෙව කරණියෙන තණ්ඩුලෙ ව භත්තපුට්ඨස්ස අගහෙත්වා ව මග්ගං පටිපජ්ජී, තෙ උභොපි මහාමග්ගෙ සමාගච්ඡිංසු. මාණුවො බොධිසත්තං “කිංජාතිකොසී”ති පුච්ඡී. සො “අහං වණ්ඩාලො”ති වත්වා “ත්වං කිංජාතිකොසී”ති මාණුවො පුච්ඡී. “උදිච්චබ්‍රාහ්මණො අහ”න්ති. “සාධු ගච්ඡාමා”ති තෙ උභොපි මග්ගං අගමංසු. බොධිසත්තො පාතරාසවෙලාය උදකථාසුකට්ඨානෙ නිසීදිත්වා භත්තපුට්ඨස්ස ධොවිත්වා භත්තපුට්ඨස්ස මොවෙත්වා “මාණව, භත්තං භුඤ්ජාහි”ති ආහ. “නත්ථි, අරෙ වණ්ඩාල, මම භත්තෙන අත්ථො”ති. බොධිසත්තො “සාධු”ති පුට්ඨකභත්තං උච්ඡිට්ඨං අකත්වා ව අත්තනො යාපනමත්තං අඤ්ඤස්මිං පණ්ණෙ පක්ඛිපිත්වා පුට්ඨකභත්තං බන්ධිත්වා එකමන්තෙ යපෙත්වා භුඤ්ජිත්වා පාතියං පිචිත්වා ධොතභත්තපාදො තණ්ඩුලෙ ව සෙසභත්තස්ස අදාය “ගච්ඡාම, මාණව”ති මග්ගං පටිපජ්ජී.

තෙ සකලදිවසං ගන්ත්වා සායං උභොපි එකස්මිං උදකථාසුකට්ඨානෙ න්හත්වා පච්චුත්තරිංසු. බොධිසත්තො ථාසුකට්ඨානෙ නිසීදිත්වා භත්තපුට්ඨස්ස මොවෙත්වා මාණවං අනාපුච්ඡිත්වා භුඤ්ජිතුං ආරභී. මාණුවො සකලදිවසං මග්ගගමනෙන කිලන්තො ඡාතජ්ඣක්තො “සවෙ මෙ භත්තං දස්සති, භුඤ්ජිස්සාමි”ති ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසී. ඉතරො කිඤ්චි අවත්වා භුඤ්ජතෙව. මාණුවො චිත්තෙසි – “අයං වණ්ඩාලො මය්හං අවත්වා ව සබ්බං භුඤ්ජති නිප්පිළෙත්වාපි තං ගහෙත්වා උපරි උච්ඡිට්ඨභත්තං ඡඩ්ඛෙත්වා සෙසං භුඤ්ජිතුං වට්ටති”ති. සො තථා කත්වා උච්ඡිට්ඨභත්තං භුඤ්ජී. අට්ඨස්ස භුත්තමත්තස්සෙව “මයා අත්තනො ජාතිගොත්තකුලපදෙසානං අනනුච්ඡවිකං කතං, වණ්ඩාලස්ස නාම මෙ උච්ඡිට්ඨභත්තං භුත්ත”න්ති බලවච්ඡපට්ඨාරො උප්පජ්ජී, තාවදෙවස්ස සලොහිතං භත්තං මුඛතො උග්ගච්ඡී. සො “අප්පමත්තකස්ස වත මෙ කාරණා අනනුච්ඡවිකං කම්මං කත”න්ති උප්පන්නබලවසොකතාය පරිදෙවමානො පට්ඨං ගාථමාහ –

57. “තඤ්ච අප්පඤ්ච උච්ඡිට්ඨං, තඤ්ච කිච්ඡෙන නො අදා;
සොහං බ්‍රාහ්මණජාතිකො, යං භුත්තං තම්පි උග්ගත”න්ති.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යං මයා භුත්තං, තං අප්පඤ්ච උච්ඡිට්ඨස්ස, තඤ්ච සො වණ්ඩාලො න අත්තනො රුට්ඨා මං අදාසි, අථ බො නිප්පිළියමානො කිච්ඡෙන කසිරෙන අදාසි, සොහං පරිසුද්ධබ්‍රාහ්මණජාතිකො, තෙනෙව මෙ යං භුත්තං, තම්පි සද්ධිං ලොභිතෙන උග්ගතන්ති.

එවං මාණුවො පරිදෙවිත්වා “කිං දාති මෙ එවරුපං අනනුච්ඡවිකං කම්මං කත්වා ජීවිතෙනා”ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා කස්සචි අත්තානං අදස්සෙත්වා ව අනාථමරණං පත්තො.

සත්ථා ඉමං අතීතං දස්සෙත්වා “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, සතධම්මමාණවස්ස තං වණ්ඩාලච්ඡිට්ඨකං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො අයුත්තභොජනස්ස භුත්තත්තා නෙව භාසො, න සොමනස්සං උප්පජ්ජී, එවමෙව යො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙන්තො තථාලද්ධපච්චයං පරිභුඤ්ජති, තස්ස බුද්ධපටිකුට්ඨගරභිතජීවිතභාවතො නෙව භාසො, න සොමනස්සං උප්පජ්ජති”ති වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

58. “එවං ධම්මං නිරංකත්වා, යො අධම්මෙන ජීවති;
සතධම්මොව ලාභෙන, ලද්ධෙනපි න නන්දති”ති.

තත්ථ ධම්මන්ති ආජීවපාරිසුද්ධිසිලධම්මං. නිරංකත්වාති නිහරිත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා. අධම්මෙනාති එකච්ඡති යා අනෙසනසඬ්ඛාතෙන මිච්ඡාජීවෙන. සතධම්මොති තස්ස නාමං, “සන්තධම්මො”තිපි පාඨො. න නන්දතී යථා සතධම්මො මාණුවො “වණ්ඩාලච්ඡිට්ඨකං මෙ ලද්ධ”න්ති තෙන ලාභෙන න නන්දති, එවං ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො කුලපුත්තො අනෙසනාය ලද්ධලාභං පරිභුඤ්ජන්තො න නන්දති න තුස්සති, “බුද්ධගරභිතජීවිකාය ජීවාමි”ති දොමනස්සප්පත්තො භොති. තස්මා අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙන්තස්ස සතධම්මමාණවස්සෙව අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අනාථමරණං මරිතුං වරන්ති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං දෙසෙත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු භික්ඛු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සු. “තදා මාණුවො ආනන්දො අහොසි, අහමෙව වණ්ඩාලපුත්තො අහොසි”න්ති.

[180] 10. දුද්දදජාතකවණ්ණනා සතධම්මජාතකවණ්ණනා නවමා.

දුද්දදං දදමානානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ගණදානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිර ද්වෙ සභායකා කුටුම්භියපුත්තා ඡන්දකං සංහරිත්වා සබ්බපරික්ඛාරදානං සප්පෙන්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඛං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ අදංසු. තෙසු ගණප්පට්ඨකො සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදිත්වා “භත්තෙ, ඉමස්මිං දානෙ බහුදායකාපි අත්ථි අප්පදායකාපි, තෙසං සබ්බෙසම්පි ‘ඉදං දානං මහජ්ඵලං භොතු’”ති දානං නියායාදෙසී. සත්ථා “තුම්භෙහි බො උපාසකා බුද්ධප්පමුඛස්ස

හික්බූසඬ්ඝස්ස දානං දත්වා එවං නියායාදෙන්තෙහි මහාකම්මං කතං, පොරාණකපණ්ඩිතාපි දානං දත්වා එවමෙව නියායාදිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා සරාවාසං පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ගණසත්ථා හුත්වා හිමවන්තපදෙසෙ චිරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං වරමානො බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ ද්වාරගාමෙ සපරිවාරො හික්බාය වරි. මනුස්සා හික්බං අදංසු. පුනදිවසෙ බාරාණසියං වරි, මනුස්සා සම්පියායමානා හික්බං දත්වා ගණබන්ධනෙන ඡන්දකං සංහරිත්වා දානං සප්පෙත්වා ඉසිගණස්ස මහාදානං පවත්නයිංසු. දානපරියොසානෙ ගණපෙට්ඨකො එවමෙව වත්වා ඉමීනාව නියාමෙන දානං නියායාදෙසි. බොධිසත්තො “ආවුසො, චිත්තප්පසාදෙ සති අප්පකං නාම දානං නත්ථී”ති වත්වා අනුමොදනං කරොන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

59. “දුද්දදං දදමානානං, දුක්කරං කම්ම කුබ්බතං;
අසන්තො නානුකුබ්බන්ති, සතං ධම්මො දුරන්තයො.
60. “තස්මා සතඤ්ච අසතං, නානා භොති ඉතො ගති;
අසන්තො නිරයං යන්ති, සන්තො සග්ගපරායණා”ති.

තත්ථ දුද්දදන්ති දානං නාම ලොභදොසවසිකෙහි අපණ්ඩිතෙහි දාතුං න සක්කා, තස්මා “දුද්දද”න්ති වුවිච්ඡි. තං දදමානානං. දුක්කරං කම්ම කුබ්බතන්ති තදෙව දානකම්මං සබ්බෙහි කාතුං න සක්කාති දුක්කරං. තං කුරුමානානං. අසන්තොති අපණ්ඩිතා බාලා. නානුකුබ්බන්ති ති කම්මං නානුකරොන්ති. සතං ධම්මොති පණ්ඩිතානං සභාවො. දානං සන්ධායෙන වුත්තං. දුරන්තයොති ඵලසම්බන්ධවසෙන දුජ්ජානො, ඵවරුපස්ස දානස්ස ඵවරුපො ඵලච්ඡාකො භොතිති දුරනුබොධො. අපිච දුරන්තයොති දුරධිගමො, අපණ්ඩිතෙහි දානං දත්වා දානඵලං නාම ලද්ධං න සක්කාතිපි අත්ථො. නානා භොති ඉතො ගතිති ඉතො වචිත්වා පරලොකං ගච්ඡන්තානං පටිසන්ධිග්ගහණං නානා භොති. අසන්තො නිරයං යන්තිති අපණ්ඩිතා දුස්සිලා දානං අදත්වා සීලං අරක්ඛිත්වා නිරයං ගච්ඡන්ති. සන්තො සග්ගපරායණාති පණ්ඩිතා පන දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා උපොසථකම්මං කරිත්වා තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා සග්ගපරායණා භොන්ති, මහන්තං සග්ගසුඛසම්පත්තිං අනුභවන්තිති.

එවං බොධිසත්තො අනුමොදනං කරිත්වා වත්තාරො වස්සිකෙ මාසෙ තත්ථෙව වසිත්වා වස්සාතික්කමෙ හිමවන්තං ගන්ත්වා ඤානං නිබ්බන්තෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකුපගො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අභොසි, ගණසත්ථා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

දුද්දදජාතකවණ්ණනා දසමා.

කල්‍යාණවග්ගො තතියො.

තස්සුද්දදානං –

කල්‍යාණධම්මං දද්දරං, මක්කට්ඨ දුබ්භිමක්කට්ඨං;
ආදිච්චුපට්ඨානඤ්චෙව, කල්‍යාණවුට්ඨි තිත්ථුකං;
කච්ඡපං සතධම්මඤ්ච, දුද්දදන්ති ව තෙ දස.

[181] 1. අසදිසජාතකවණ්ණනා

4. අසදිසවග්ගො

ධනුග්ගහො අසදිසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාහිනික්ඛමනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකදිවසඤ්ඤි හික්බූ ධම්මසභායං සන්තිසින්නා භගවතො මහාහිනික්ඛමපාරම්. වණ්ණෙන්නා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්බවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්බවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, පුබ්බෙපි සෙනච්ඡන්තං පහාය නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස සොත්ථිනා ජාතස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “අසදිසකුමාරො”ති නාමං අකංසු. අථස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ අඤ්ඤො පුඤ්ඤවා සත්තො දෙවියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස සොත්ථිනා ජාතස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තෙසු බොධිසත්තො සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ අට්ඨාරස ව සිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා තෙසු ඉස්සාසසිප්පෙ අසදිසො හුත්වා බාරාණසිං පච්චාගමී. රාජා කාලං කරොන්තො “අසදිසකුමාරස්ස රජ්ජං දත්වා බ්‍රහ්මදත්තස්ස ඔපරජ්ජං දෙථා”ති වත්වා කාලමකාසි. තස්මිං කාලකතෙ බොධිසත්තො අත්තනො රජ්ජෙ දියමානෙ

“න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො” නි පටික්ඛිපි, බ්‍රහ්මදත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. බොධිසත්තො “මය්හං රජ්ජෙන අත්ථො නත්ථි” නි කිඤ්චිපි න ඉච්ඡි, කනිට්ඨෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ පකනියා වසනාකාරොනෙව වසි. රාජපාදමුලිකා “අසදිසකුමාරො රජ්ජං පත්ථෙති” නි වත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙ බොධිසත්තං පරිභින්නිංසු. සොපි තෙසං වචනං ගහෙත්වා පරිභින්නවිත්තො “භාතරං මෙ ගණ්හං” නි මනුස්සෙ පයොජෙසි.

අපේකො බොධිසත්තස්ස අත්ථවරකො තං කාරණං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. බොධිසත්තො කනිට්ඨභාතිකස්ස කුජ්ඣත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤං රට්ඨං ගන්ත්වා “එකො ධනුග්ගහො ආගන්ත්වා රාජද්වාරෙ යිතො” නි රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රාජා “කිත්තකං භොගං ඉච්ඡමි” නි පුච්ඡි. “එකසංවච්ඡරොන සතසහස්ස” නි. “සාධු ආගච්ඡතු” නි. අප් නං ආගන්ත්වා සමීපෙ යිතං පුච්ඡි – “ත්වං ධනග්ගහොසි” නි? “ආම, දෙවා” නි. “සාධු මං උපට්ඨහස්සු” නි. සො තතො පට්ඨාය රාජානං උපට්ඨති. තස්ස පරිබ්බයං දියමානං දිස්වා “අතිබහු ලහති” නි පොරාණකධනුග්ගහා උජ්ඣායංසු. අපේකදිවසං රාජා උයානං ගන්ත්වා මඩගලසිලාපට්ටසමීපෙ සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා අමිබරුක්ඛමුලෙ මහාසයනෙ නිපත්තො උද්ධං ඔලොකෙත්තො රුක්ඛග්ගෙ එකං අමිබපිණ්ඩං දිස්වා “ඉමං න සක්කා අභිරුහිත්වා ගණ්හිතු” නි ධනුග්ගහෙ පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං අමිබපිණ්ඩං සරොන ඡිත්තදිත්වා පාතෙතුං සක්ඛිස්සවා” නි ආහ. න තං, දෙව, අමිභාකං ගරු, දෙවෙන පන තො බහුවාරෙ කම්මං දිට්ඨපුබ්බං, අධුනාගතො ධනුග්ගහො අමිහෙහි බහුතරං ලහති, තං පාතාපෙඨාති.

රාජා බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා “සක්ඛිස්සමි, තාත, එතං පාතෙතු” නි පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජ, එකං ඔකාසං ලහමානො සක්ඛිස්සාමි” නි. “කතරොකාස” නි? “තුමිභාකං සයනස්ස අත්තොකාස” නි. රාජා සයනං හරාපෙත්වා ඔකාසං කාරෙසි. බොධිසත්තස්ස හත්ථෙ ධනු නත්ථි, නිවාසනාත්තරෙ ධනුං සන්තය්හිත්වා විවරති, තස්මා “සාණිං ලද්ධං වට්ටති” නි ආහ. රාජා “සාධු” නි සාණිං ආහරාපෙත්වා පරික්ඛිපාපෙසි. බොධිසත්තො අත්තොසාණිං පච්ඡිත්වා උපරිතිවත්ථං සෙනවත්ථං හරිත්වා එකං රත්තපටං නිවාසෙත්වා කච්ඡං බන්ධිත්වා එකං රත්තපටං උදරෙ බන්ධිත්වා පසිබ්බකතො සන්ධියුත්තං බග්ගං නිහරිත්වා වාමපස්සෙ සන්තය්හිත්වා සුවණ්ණකඤ්චුකං පටිමුඤ්චිත්වා වාපනාලිං පිට්ඨියං සන්තය්හිත්වා සන්ධියුත්තමෙණ්ඩකමහාධනුං ආදාය පවාලවණ්ණං ජියං ආරොපෙත්වා උණ්භියං සිසෙ පටිමුඤ්චිත්වා තිබ්බමුරුප්පං නබෙහි පරිවත්තයමානො සාණිං ද්විධා කත්වා පට්ඨං ඵාලෙත්වා අලඬකතනාගකුමාරො විය නික්ඛමිත්වා සරඛිපනට්ඨානං ගන්ත්වා මුරුප්පං සන්තය්හිත්වා රාජානං ආහ – “කිං, මහාරාජ, එතං අමිබපිණ්ඩං උද්ධං ආරොහනකණ්ඩෙන පාතෙමි, උදාහු අධො ඔරොහනකණ්ඩෙනා” නි. “තාත, බහු මයා ආරොහනකණ්ඩෙන පාතෙත්තා දිට්ඨපුබ්බා, ඔරොහනකණ්ඩෙන පන පාතෙත්තා මයා න දිට්ඨපුබ්බා, ඔරොහනකණ්ඩෙන පාතෙමි” නි. “මහාරාජ, ඉදං කණ්ඩං දුරං ආරොහිස්සති, යාව වාතුමහාරාජිකභවනං, තාව ගන්ත්වා සයං ඔරොහිස්සති, යාවස්ස ඔරොහනං, තාව තුමිහෙහි අධිවාසෙතුං වට්ටති” නි. රාජා “සාධු” නි සමපට්චිඡි.

අප් නං පුන ආහ – “මහාරාජ, ඉදං කණ්ඩං පන ආරොහමානං අමිබපිණ්ඩවණ්ටං යාවමජ්ඣං කන්තමානං ආරොහිස්සති, ඔරොහමානං කෙසග්ගමත්තමපි ඉතො වා එත්තො වා අගන්ත්වා උජ්ඣඤ්ඤෙව පතිත්වා අමිබපිණ්ඩං ගහෙත්වා ඔතරිස්සති, පස්ස, මහාරාජා” නි වෙගං ජනෙත්වා කණ්ඩං බිපි. තං කණ්ඩං අමිබපිණ්ඩවණ්ටං යාවමජ්ඣං කන්තමානං අභිරුහි. බොධිසත්තො “ඉදාති තං කණ්ඩං යාව වාතුමහාරාජිකභවනං ගතං භවිස්සති” නි ඤත්වා පඨමං බිත්තකණ්ඩතො අධිකතරං වෙගං ජනෙත්වා අඤ්ඤං කණ්ඩං බිපි, තං ගන්ත්වා පුරිමකණ්ඩපුඩ්බෙ පහරිත්වා නිවත්තිත්වා සයං තාවතිංසභවනං අභිරුහි. තත්ථ නං දෙවතා අග්ගහෙසුං, නිවත්තකණ්ඩස්ස වාතඡිත්තසද්දො අසනිසද්දො විය අහොසි. මහාජනෙත “කිං එසො සද්දො” නි චුත්තෙ බොධිසත්තො “නිවත්තකණ්ඩස්ස සද්දො” නි වත්වා අත්තනො අත්තනො සරීරෙ කණ්ඩස්ස පනතභාවං ඤත්වා භීතතසිතං මහාජනං “මා භායිත්ථා” නි සමස්සාසෙත්වා “කණ්ඩස්ස භූමියං පතිතුං න දස්සාමි” නි ආහ. කණ්ඩං ඔතරමානං කෙසග්ගමත්තමපි ඉතො වා එත්තො වා අගන්ත්වා උජ්ඣඤ්ඤෙව පතිත්වා අමිබපිණ්ඩං ඡිත්තදි. බොධිසත්තො අමිබපිණ්ඩයා ව කණ්ඩස්ස ව භූමියං පතිතුං අදත්වා ආකාසෙයෙව සමිපට්චිජන්තො එකෙන හත්ථෙත අමිබපිණ්ඩං, එකෙන හත්ථෙත කණ්ඩං අග්ගහෙසි. මහාජනො තං අච්ඡරියං දිස්වා “න තො එවරුපං දිට්ඨපුබ්බ” නි මහාපුරිසං පසංසති උන්තදති අප්ථොටෙති අඬුලියො විධුනති, වෙලුක්ඛෙපසහස්සානි පවත්තෙති. රාජපරිසාය තුට්ඨපභට්ඨාය බොධිසත්තස්ස දින්නධනං කොට්මත්තං අහොසි. රාජාපිස්ස ධනවස්සං වස්සෙත්තො විය බහුං ධනං මහන්තඤ්ච යසං අදාසි.

එවං බොධිසත්තෙ තෙන රඤ්ඤො සක්කතෙ ගරුකතෙ තත්ථ වසන්තෙ “අසදිසකුමාරො කිර බාරාණසියං නත්ථි” නි සත්ත රාජානො ආගන්ත්වා බාරාණසිනගරං පරිවාරෙත්වා “රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා” නි රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසු. රාජා මරණභයහීතො “කුහිං මෙ භාතා වසති” නි පුච්ඡිත්වා “එකං සාමන්තරාජානං උපට්ඨහති” නි සුත්වා “මම භාතිකෙ අනාගච්ඡන්තෙ මය්හං ජීවිතං නත්ථි, ගච්ඡප් තස්ස මම වචනෙන පාදෙ වන්දිත්වා බමාපෙත්වා ගණ්හිත්වා ආගච්ඡථා” නි දුතෙ පාහෙසි. තෙ ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස තං පවත්ති. ආරොවෙසු. බොධිසත්තො තං රාජානං ආපුච්ඡිත්වා බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා රාජානං “මා භායි” නි සමස්සාසෙත්වා කණ්ඩෙ අක්ඛරානි ඡිත්තදිත්වා “අහං අසදිසකුමාරො ආගතො, අඤ්ඤං එකකණ්ඩං බිපන්තො සබ්බෙසං වො ජීවිතං හරිස්සාමි, ජීවිතෙන අත්ථිකා පලායන්තු” නි අට්ඨාලකෙ ඨත්වා සත්තන්තං රාජුතං භුඤ්ජන්තානං කඤ්චනපාතිමකුලෙයෙව කණ්ඩං පාතෙසි. තෙ අක්ඛරානි දිස්වා මරණභයහීතා සබ්බෙව පලායංසු. එවං මහාසත්තො බුද්දකමක්ඛිකාය පිචනමත්තමපි ලොභිතං අනුප්පාදෙත්වා සත්ත රාජානො පලාපෙත්වා කනිට්ඨභාතරං අපලොකෙත්වා කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා “එවං, භික්ඛවෙ, අසද්දිසකුමාරො සත්ත රාජානො පලාපෙත්වා විජිතසඬිගාමො ඉසිපඛිබජ්ජං පඛිබජිතො”ති අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

61. “ධනුග්ගහො අසද්දිසො, රාජපුත්තො මහබ්බලො;
දුරෙපාති අක්ඛණවෙධි, මහාකායප්පදාලනො.
62. “සබ්බාමිත්තෙ රණං කත්වා, න ච කඤ්චි විහෙයයි;
භාතරං සොත්ථිං කත්වාන, සංයමං අප්ඤ්ඤාපාගමී”ති.

තත්ථ අසද්දිසොති න කෙවලං නාමෙනෙව, බලවීරියපඤ්ඤාහිපි අසද්දිසොච. මහබ්බලොති කායබලෙනපි පඤ්ඤාබලෙනපි මහබ්බලො. දුරෙපාතීති යාව වාතුමහාරාජිකභවනා තාවතිංසභවනා ච කණ්ඩං පෙසෙනුං සමත්ථතාය දුරෙපාති. අක්ඛණවෙධිති අවිරාධිතවෙධි. අප්ථ වා අක්ඛණා වුව්චති විජ්ජු, යාව එකා විජ්ජු නිවිජරති, තාව තෙනොභාසෙන සත්තට්ඨ වාරෙ කණ්ඩානි ගහෙත්වා විජ්ඤාතිති අක්ඛණවෙධි. මහාකායප්පදාලනොති මහත්තෙ කායෙ පදාලෙති. වම්මකායො, දාරුකායො, ලොහකායො, අයොකායො, වාලිකකායො, උදකකායො, ඵලකකායොති ඉමෙ සත්ත මහාකායා නාම. තත්ථ අඤ්ඤො වම්මකායපදාලනො මහිංසවම්මං විනිවිජ්ඤාති, සො පන සත්තම්පි මහිංසවම්මානං විනිවිජ්ඤාතියෙව. අඤ්ඤො අට්ඨඨගුලබ්භලං උදුම්බරපදරං, වතුරඨගුලබ්භලං අසනපදරං විනිවිජ්ඤාති, සො පන ඵලකසත්තම්පි එකතො බද්ධං විනිවිජ්ඤාති, තථා ද්වඨගුලබ්භලං තම්බලොභපට්ටං, අඨගුලබ්භලං අයපට්ටං. වාලිකසකට්ඨස බදරසකට්ඨස පලාලසකට්ඨස වා පච්ඡාභාගෙන කණ්ඩං පවෙසෙත්වා පුරෙභාගෙන අනිපාතෙති, පකතියා උදකෙ වතුරසභට්ඨානං කණ්ඩං පෙසෙති, ථලෙ අට්ඨථසභන්ති එවං ඉමෙසං සත්තන්තං මහාකායානං පදාලනතො මහාකායප්පදාලනො. සබ්බාමිත්තෙති සබ්බෙ අමිත්තෙ. රණං කත්වාති යුද්ධං කත්වා පලාපෙසීති අත්ථො. න ච කඤ්චි විහෙයයිති එකමිපි න විහෙයෙයි. අවිහෙයයන්තොයෙව පන තෙහි සද්ධිං කණ්ඩපෙසනෙනෙව රණං කත්වා. සංයමං අප්ඤ්ඤාපාගමීති සීලසංයමං පඛිබජ්ජං උපගතො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා කනිට්ඨභාතා ආනන්දො අහොසි, අසද්දිසකුමාරො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[182] 2. සඬිගාමාවචරජාතකවණ්ණනා අසද්දිසජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

සඬිගාමාවචරො සුරොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නන්දන්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සත්ථරි හි පට්ඨගමනෙන කපිලපුරං ගන්ත්වා කනිට්ඨභාතිකං නන්දරාජකුමාරං පඛිබාජෙත්වා කපිලපුරා නික්ඛම්ම අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ගන්ත්වා විහරන්තෙ ආයස්මා නන්දො භගවතො පත්තං ආදාය තථාගතෙන සද්ධිං ගෙහා නික්ඛම්මනකාලෙ “නන්දකුමාරො කිර සත්ථාරා සද්ධිං ගච්ඡති”ති සුත්ථා අඨස්සුල්ලිබ්බෙනෙහි කෙසෙහි වාතපානන්තරෙන ඔලොකෙත්වා “තුච්චං බො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති ඉදං ජනපදකල්‍යාණියා වුත්තවචනං අනුස්සරන්තො උක්කණ්ඨිතො අනභිරතො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකපාතො ධම්මසන්ථතගන්තො අහොසි. සත්ථා තස්ස තං පවත්ති ඤත්වා “යංනුනාහං නන්දං අරභන්තෙ පතිට්ඨාපෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා තස්ස වසනපරිවෙණං ගන්ත්වා පඤ්ඤන්තාසනෙ නිසින්තො “කච්චි, නන්ද, ඉමස්මිං සාසනෙ අභිරමසී”ති පුච්ඡි. “භන්තෙ, ජනපදකල්‍යාණියා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා නාභිරමාමී”ති. “භිමවන්තවාරිකං ගතපුබ්බොසි නන්දා”ති? “න ගතපුබ්බො, භන්තෙ”ති. “තෙන හි ගච්ඡාමා”ති. “නන්දී මෙ, භන්තෙ, ඉද්ධි, කතාහං ගමිස්සාමී”ති. සත්ථා “අහං තං, නන්ද, මම ඉද්ධිබලෙන නෙස්සාමී”ති ථෙරං භත්ථෙ ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්දන්තො අන්තරාමග්ගෙ එකස්මිං ඤාමබෙත්තෙ ඤාමබාණුකෙ නිසින්තං ඡින්නකණ්ණනාසනඨගුට්ඨං ඤාමලොමං ඡින්නජවිං වම්මමත්තං ලොභිතපලිගුණ්ඨිතං එකං පලුට්ඨමක්කට්ටං දස්සෙයි – “පස්සෙයි, නන්ද, එතං මක්කට්ටි”න්ති. “ආම, භන්තෙ”ති. “සුට්ඨු පච්චක්ඛං කරොහී”ති.

අප්ථ නං ගහෙත්වා සට්ඨියොජනිකං මනොසිලාතලං, අනොතත්තදහාදයො සත්ත මහාසරෙ, පඤ්ච මහානදියො, සුචණ්ණපබ්බතරජතපබ්බතමණිපබ්බතපට්ඨණ්ඨිතං අනෙකසත්තරාමණෙය්‍යකං භිමවන්තපබ්බතඤ්ච දස්සෙත්වා “තාවතිංසභවනං තෙ, නන්ද, දිට්ඨපුබ්බ”න්ති පුච්ඡන්ත්වා “න , දිට්ඨපුබ්බං, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “එහි, නන්ද, තාවතිංසභවනං තෙ දස්සෙයිස්සාමී”ති තත්ථ නෙත්වා පණ්ඩුකම්බලසීලාසනෙ නිසීදි. සක්කො දෙවරාජා ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවසඬිසෙන සද්ධිං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අඨස්සියකොට්ඨසඬිකා තස්ස පරිවාරිකා පඤ්චසතා කකුට්ඨාදා දෙවච්ඡරායොපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා ආයස්මන්තං නන්දං තා පඤ්චසතා අච්ඡරා කිලෙසවසෙන පුනප්පුනං ඔලොකාපෙසි. “පස්සෙයි, නන්ද, ඉමා කකුට්ඨාදිනියො අච්ඡරායො”ති? “ආම, භන්තෙ”ති. “කිං නු බො එතා සොභන්ති, උදාහු ජනපදකල්‍යාණී”ති. “සෙය්‍යාථාපි, භන්තෙ, ජනපදකල්‍යාණීං උපනිධාය සා පලුට්ඨමක්කට්ටි, එවමෙව ඉමා උපනිධාය ජනපදකල්‍යාණී”ති. “ඉදානි කිං කරිස්සෙයි නන්දා”ති? “කිං කම්මං කත්වා, භන්තෙ, ඉමා අච්ඡරා ලභන්ති”ති? “සමණධම්මං කත්වා”ති. “සවෙ මෙ, භන්තෙ, ඉමාසං පටිලාභත්ථාය භගවා පාටිභොගො හොති, අහං සමණධම්මං කරිස්සාමී”ති. “කරොහි, නන්ද, අහං තෙ පාටිභොගො”ති. එවං ථෙරො දෙවසඬිසස්ස මජ්ඣෙක වථාගතං පාටිභොගං ගහෙත්වා “මා, භන්තෙ, අනිපපඤ්චං කරොථ, එථ ගච්ඡාම, අහං සමණධම්මං කරිස්සාමී”ති ආහ. සත්ථා තං ආදාය ජෙනවනමෙව පච්චාගමී. ථෙරො සමණධම්මං කාතුං ආරභී.

සත්ථා ධම්මසෙනාපතිං ආමන්තෙත්වා “සාරිපුත්ත, මයං කතිට්ඨභානා නන්දො තාවතිංසදෙවලොකෙ දෙවසඬ්ඨස්ස මජ්ඣේ දෙවච්ඡරානං කාරණං මං පාටිභොගං අග්ගහෙසී”ති තස්ස ආචික්ඛි. එතෙත්තපායෙන මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස මහාකස්සපත්ථෙරස්ස අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ධම්මභණ්ඩාගාරිකආනන්දත්ථෙරස්සානි අසීති යා මහාසාවකානං යෙභුයොන ච සෙසභික්ඛූනං ආචික්ඛි. ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරො නන්දත්ථෙරං උපසඬ්ඨකමිත්වා “සච්චං කිර ත්වං, ආවුසො නන්ද, තාවතිංසදෙවලොකෙ දෙවසඬ්ඨස්ස මජ්ඣේ ‘දෙවච්ඡරා ලහන්තො සමණධම්මං කරස්සාමී’ති දසබ්බං පාටිභොගං ගණ්ඨී”ති වත්වා “නනු එවං සන්නෙ තව බ්‍රහ්මවරියවාසො මාතුගාමසන්නිස්සිතො කිලෙසසන්නිස්සිතො, තස්ස තෙ ඉත්ථීනං අත්ථාය සමණධම්මං කරොත්තස්ස භතියා කම්මං කරොත්තෙන කම්මකාරකෙන සද්ධිං කිං නානාකරණ”න්ති ථෙරං ලජ්ජාපෙසි නින්තෙජං අකාසි. එතෙත්තපායෙන සබ්බෙපි අසීති මහාසාවකා අවසෙසභික්ඛූ ච තං ආයස්මන්තං නන්දං ලජ්ජාපයිංසු.

සො “අයුත්තං වත මෙ කත”න්ති හිරියා ච ඔත්තජ්ජෙන ච වීරියං දල්භං පග්ගණ්ඨිත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඨකමිත්වා “අහං, භත්තෙ, භගවතො පටිස්සවං මුඤ්චාමී”ති ආහ. සත්ථාපි “යදා ත්වං, නන්ද, අරහත්තං පත්තො, තදායෙවාහං පටිස්සවා මුත්තො”ති ආහ. එතමත්ථං විදිත්වා ධම්මසභායං භික්ඛූ කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “යාච ඔවාදක්ඛමො වායං, ආවුසො, නන්දත්ථෙරො එකොවාදෙනෙව හිරොත්තජ්ජං පච්චුපට්ඨපෙත්වා සමණධම්මං කත්වා අරහත්තං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිස්සිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි නන්දො ඔවාදක්ඛමොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොත්තෙ බොධිසත්තො භත්ථාවරියකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයජ්ජත්තො භත්ථාවරියසිජ්ජෙ නිජ්ජන්තිං පත්තො එකං බාරාණසිරඤ්ඤො සපත්තරාජානං උපට්ඨාසි. සො තස්ස මඬගලභත්ථී සුසික්ඛිතං කත්වා සික්ඛාපෙසි. සො රාජා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්ඨිස්සාමී”ති බොධිසත්තං ගහෙත්වා මඬගලභත්ථී ආරුය්හ මහතියා සෙනාය බාරාණසිං ගන්ත්වා පරිවාරෙත්වා “රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා”ති රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසි. බ්‍රහ්මදත්තො “යුද්ධං දස්සාමී”ති පාකාරද්වාරට්ටාලකගොපුරෙසු බලකායං ආරොපෙත්වා යුද්ධං අදාසි. සපත්තරාජා මඬගලභත්ථී වම්මෙන ඡාදෙත්වා සයම්පි වම්මං පටිමුඤ්චිත්වා භත්තික්ඛන්ධවරගතො තිබ්ණං අඬ්ඝුසං ආදාය “නගරං භින්දිත්වා පච්චාමිත්තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා රජ්ජං භත්ථගතං කරස්සාමී”ති භත්ථී නගරාහිමුඛං පෙසෙසි. සො උණ්භකලලානි වෙච යන්තපාසාණෙ ව නානාජ්ජකාරානි ච පහරණානි විස්සජ්ජෙත්තෙ දිස්වා මරණභයභීතො උපසඬ්ඨකමිතුං අසක්කොත්තො පටික්කමි. අථ නං භත්ථාවරියො උපසඬ්ඨකමිත්වා “තාත, ත්වං සුරො සඬ්භාමාවචරො, එවරුපෙ යානෙ පටික්කමනං නාම තුය්හං නානුච්ඡවික”න්ති වත්වා භත්ථී ඔවදන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

63. “සඬ්භාමාවචරො සුරො, බලවා ඉති විස්සුතො;
කිං නු තොරණමාසජ්ජ, පටික්කමසි කුඤ්ජර.
64. “ඔමද්ද ඛිජ්ජං පලිසං, එසිකානි ච අබ්බහ;
තොරණානි ච මද්දිත්වා, ඛිජ්ජං පවිස කුඤ්ජරා”ති.

තත්ථ ඉති විස්සුතොති, තාත, ත්වං පවත්තසම්පහාරං සඬ්භාමං මද්දිත්වා අවචරණතො සඬ්භාමාවචරො, ථීරහදයනාය සුරො, ලාමසම්පත්තියා බලවාති එවං විස්සුතො පඤ්ඤාතො පාකටො. තොරණමාසජ්ජාති නගරද්වාරසඬ්ඛාතං තොරණං පත්වා. පටික්කමසිති කිං නු බො ඔසක්කසි, කෙන කාරණෙන නිවත්තසිති වදති. ඔමද්දාති අවමද්ද අධො පාතය. එසිකානි ච අබ්බහාති නගරද්වාරෙ සොළසරතනං අට්ඨරතනං භූමියං පවෙසෙත්වා නිච්චලං කත්වා නිබ්බානා එසිකත්ථම්භා හොන්ති, තෙ ඛිජ්ජං උද්ධර ලුඤ්චාහිති ආණාපෙති. තොරණානි ච මද්දිත්වාති නගරද්වාරස්ස පිට්ඨසඬ්ඝාටෙ මද්දිත්වා. ඛිජ්ජං පවිසාති සිසං නගරං පවිස. කුඤ්ජරාති නාගං ආලපති.

තං සුත්වා නාගො බොධිසත්තස්ස එකොවාදෙනෙව නිවත්තිත්වා එසිකත්ථම්භෙ සොණ්ඩාය පලිවෙයෙත්වා අභිච්ඡන්තකානි විය ලුඤ්චිත්වා තොරණං මද්දිත්වා පලිසං ඔතාරෙත්වා නගරද්වාරං භින්දිත්වා නගරං පවිසිත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා භත්ථී නන්දො අහොසි, රාජා ආනන්දො, භත්ථාවරියො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[183] 3. වාලොදකජාතකවණ්ණනා සඬ්භාමාවචරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

වාලොදකං අජ්ජරසං නිභීනන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පඤ්චසතෙ විසාසාදෙ ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථීයං කිර පඤ්චසතා උපාසකා සරාවාසපලිබොධං පුත්තදාරස්ස නියායාදෙන්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණන්තා එකතොච විචරන්ති. තෙසු කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, එකොපි පුටුජ්ජනො නාම නත්ථී, සත්ථාරං නිමන්තෙන්නාපි තෙ උපාසකෙ අන්තොකරිත්වාච නිමන්තෙන්නි. තෙසං පන දන්තකට්ඨමුබොදකවත්ථගන්ධමාලදායකා පඤ්චසතා වූච්චට්ඨාකා විසාසාදා හුත්වා වසන්ති. තෙ භුත්තපාතරාසා නිද්දායිත්වා උට්ඨාය අචිරවතිං ගන්ත්වා නදීතරෙ උන්නදන්තා මල්ලයුද්ධං යුජ්ඣන්ති. තෙ පන පඤ්චසතා උපාසකා

අප්පසද්දා අප්පනිග්ගොසා පටිසල්ලානමනුසුඤ්ජන්ති. සත්ථා තෙසං විසාසාදානං උච්චාසද්දං සුත්වා “කිං එසො, ආනන්ද, සද්දො”ති ථෙරං පුච්ඡන්වා “විසාසාදසද්දො, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “න ඛො, ආනන්ද, ඉමෙ විසාසාදා ඉදානෙව විසාසං ඛාදිත්වා උන්නදන්ති, පුබ්බෙපි උන්නදන්තියෙව, ඉමෙපි උපාසකා න ඉදානෙව සන්තිසින්නා, පුබ්බෙපි සන්තිසින්නායෙවා”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො රඤ්ඤො අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. අපේකස්මිං කාලෙ සො රාජා “පච්චන්තො කුපිතො”ති සුත්වා පඤ්චසතෙ සින්ධුවෙ කප්පාපෙත්වා චතුරඬ්ඛිනියා සෙනාය ගන්ත්වා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා බාරාණසිමෙව පච්චාගන්ත්වා “සින්ධවා කිලන්තා අල්ලරසමෙව තෙසං මුද්දිකපානං දෙථා”ති ආණාපෙසි. සින්ධවා ගන්ධපානං පිවිත්වා අස්සසාලං ගන්ත්වා අත්තනො අත්තනො යානෙසු අවිධංසු. තෙසං පන දින්නාවසිට්ඨකං අප්පරසං බහුකසටං අහොසි. මනුස්සා “ඉදං කිං කරොමා”ති රාජානං පුච්ඡංසු. රාජා උදකෙන මද්දිත්වා මකච්චිලොතිකාහි පරිස්සාවෙන්වා “යෙ ගද්දා සින්ධවානං නිවාපං පහිංසු, තෙසං දාපෙථා”ති දාපෙසි. ගද්දා කසටඋදකං පිවිත්වා මත්තා හුත්වා චිරවන්තා රාජඬ්ඛිගණෙ විවරිංසු. රාජා මහාවාතපානං විවරිත්වා රාජඬ්ඛිගණං ඔලොකයමානො සමීපෙ ධීතං බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පස්ස, ඉමෙ ගද්දා කසටොදකං පිවිත්වා මත්තා හුත්වා චිරවන්තා උප්පන්නා විවරන්ති, සින්ධවකුලෙ ජාතසින්ධවා පන ගන්ධපානං පිවිත්වා නිස්සද්දා සන්තිසින්නා න උප්පිලවන්ති, කිං නු ඛො කාරණං”න්ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ —

65. “වාලොදකං අප්පරසං නිහීනං, පිත්වා මදො ජායති ගද්දානං;
ඉමඤ්ච පිත්වාන රසං පණිතං, මදො න සඤ්ජායති සින්ධවාන”න්ති.

තත්ථ වාලොදකන්ති මකච්චාලෙහි පරිස්සාවිතඋදකං. “වාලොදක”න්තිපි පායො. නිහීනන්ති නිහීනරසභාවෙන නිහීනං. න සඤ්ජායතීති සින්ධවානං මදො න ජායති, කිං නු ඛො කාරණන්ති පුච්ඡි.

අප්පස කාරණං ආචික්ඛන්තො බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ —

66. “අප්පං පිවිත්වාන නිහීනපච්චො, සො මජ්ජති තෙන ජනිත්ද පුට්ඨො;
ධොරස්භසීලී ච කුලම්භි ජාතො, න මජ්ජති අග්ගරසං පිවිත්වා”ති.

තත්ථ තෙන ජනිත්ද පුට්ඨොති ජනිත්ද උත්තමරාජ යො නිහීනපච්චො, තෙන නිහීනපච්චභාවෙන පුට්ඨො මජ්ජති පමජ්ජති. ධොරස්භසීලීති ධොරස්භසීලො ධුරවහනකආචාරෙන සම්පන්නො ජාතිසින්ධවො. අග්ගරසන්ති සබ්බපයමං ගහිතං මුද්දිකරසං පිවිත්වාපි න මජ්ජති.

රාජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා ගද්දො රාජඬ්ඛිගණා නිහරාපෙත්වා තස්සෙව ඔවාදෙ ධීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා පඤ්චසතා ගද්දා ඉමෙ විසාසාදා අහෙසුං, පඤ්චසතා සින්ධවා ඉමෙ උපාසකා, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[184] 4. ගිරිදත්තජාතකවණ්ණනා වාලොදකජාතකවණ්ණනා තතියා.

දුසිතො ගිරිදත්තෙනාති ඉදං සත්ථා වෙථවනෙ විහරන්තො එකං විපක්ඛසෙවිං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා මභිළාමුඛජාතකෙ (ජා. 1.1.26) කටීතමෙව. සත්ථා පන “න, භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛු ඉදානෙව විපක්ඛං සෙවති, පුබ්බෙපෙස විපක්ඛසෙවකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං සාමරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. රඤ්ඤො පන පණ්ඩවො නාම මඬ්ඛලස්සො, තස්ස ගිරිදත්තො නාම අස්සබන්ධො, සො බඤ්ජො අහොසි. අස්සො මුබරජ්ජුකෙ ගහෙත්වා තං පුරතො පුරතො ගච්ඡන්තං දිස්වා “මං එස සික්ඛාපෙති”ති සඤ්ඤාය තස්ස අනුසික්ඛන්තො බඤ්ජො අහොසි. තස්ස අස්සස්ස බඤ්ජභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙසුං, රාජා වෙජ්ජෙ පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා අස්සස්ස සරීරෙ රොගං අපස්සන්තා “රොගමස්ස න පස්සාමා”ති රඤ්ඤො කථයිංසු. රාජා බොධිසත්තං පෙසෙසි — “ගච්ඡ වයස්ස, එත්ථ කාරණං ජානාහි”ති. සො ගන්ත්වා බඤ්ජඅස්සබන්ධසංසග්ගෙන තස්ස බඤ්ජභුතභාවං ඤාත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොචෙන්වා “සංසග්ගදොසෙන නාම එවං හොති”ති දස්සෙන්තො පයමං ගාථමාහ —

67. “දුසිතො ගිරිදත්තෙන, හයො සාමස්ස පණ්ඩවො;
පොරාණං පකතිං භිත්වා, තස්සෙවානුචිධියාති”ති.

තත්ථ හයො සාමස්සාති සාමස්ස රඤ්ඤො මඬ්ඛලස්සො. පොරාණං පකතිං භිත්වාති අත්තනො පොරාණපකතිං සිඬ්ඛාරභාවං පභාය. අනුචිධියාතීති අනුසික්ඛති.

අප්‍රේමයා රාජා “ඉදානි වයස්ස කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො “සුන්දරං අස්සබන්ධං ලභිත්වා යථා පොරාණො භවිස්සති”ති වත්වා දුතියං ගාථමාභ –

68. “සචෙ ච තනුජො පොසො, සිඛරාකාරකප්පිතො;
ආනනෙ නං ගහෙත්වාන, මණ්ඩලෙ පරිවත්තයෙ;
ඛේපමෙව පහන්ත්වාන, තස්සෙවානුච්චියාති”ති.

තත්ථ තනුජොති තස්ස අනුජො. අනුරූපං ජාතො හි අනුජො, තස්ස අනුජො තනුජො. ඉදං චුත්තං හොති – සචෙ හි, මහාරාජ, තස්ස සිඛිගාරස්ස ආචාරසම්පන්නස්ස අස්සස්ස අනුරූපං ජාතො සිඛිගාරො ආචාරසම්පන්නො පොසො. සිඛරාකාරකප්පිතොති සිඛරෙන සුන්දරෙන ආකාරෙන කප්පිතකෙසමස්සු තං අස්සං ආනනෙ ගහෙත්වා අස්සමණ්ඩලෙ පරිවත්තෙයා, ඛේපමෙවෙස තං බඤ්ජ්ජාචං පභාය “අයං සිඛිගාරො ආචාරසම්පන්නො අස්සගොපකො මං සික්ඛාපෙති”ති සඤ්ඤාය ඛේපමෙව තස්ස අනුච්චියාති අනුසික්ඛිස්සති, පකතිභාවෙයෙව යස්සතිති අත්ථො. රාජා තථා කාරෙසි, අස්සො පකතිභාවෙ පතිට්ඨාසි. රාජා “තිරච්ඡානානම්පි නාම ආසයං ජානිස්සති”ති තුට්ඨවිත්තො බොධිසත්තස්ස මහන්තං යසං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ගිරිදත්තො දෙවදත්තො අහොසි, අස්සො විපක්ඛසෙවකො භික්ඛු, රාජා ආනන්දො, අමච්චපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[185] 5. අනභිරතිජාතකවණ්ණනා ගිරිදත්තජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

යථොදකෙ ආචිලෙ අප්පසන්නෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණකුමාරං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සාවත්ථියං කිර එකො බ්‍රාහ්මණකුමාරො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු බහු ඛත්තියකුමාරෙ ච බ්‍රාහ්මණකුමාරෙ ච මන්නෙ වාවෙසි. සො අපරභාගෙ සරාවාසං සණ්ඨපෙත්වා වත්ථාලඬිකාරදාසදාසිඛෙත්තවත්ථුගොමහිංසපුත්තදාරාදීනං අත්ථාය විත්තයමානො රාගදොසමොභවසිකො හුත්වා ආචිලවිත්තො අහොසි, මන්නෙ පටිපාටියා පරිවත්තෙතුං නාසක්ඛි, ඉතො විතො ච මන්නා න පටිභංසු. සො එකදිවසං බහුං ගන්ධමාලාදිං ගහෙත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං, මාණව, මන්නෙ වාවෙසි, පගුණා තෙ මන්නා”ති පුච්ඡී. “පුබ්බෙ මෙ, භත්තෙ, මන්නා පගුණා අහෙසුං, සරාවාසස්ස පන ගහිතකාලතො පට්ඨාය විත්තං මෙ ආචිලං ජාතං, තෙන මෙ මන්නා න පගුණා”ති. අප්‍රේමයා සත්ථා “න බො, මාණව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තෙ විත්තස්ස අනාචිලකාලෙ තව මන්නා පගුණා අහෙසුං, රාගාදිහි පන ආචිලකාලෙ තව මන්නා න පටිභංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං මන්නෙ උග්ගණ්හිත්වා දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා බාරාණසියං බහු ඛත්තියකුමාරෙ ච බ්‍රාහ්මණකුමාරෙ ච මන්නෙ වාවෙසි. තස්ස සන්තිකෙ එකො බ්‍රාහ්මණමාණවො තයො වෙදෙ පගුණෙ අකාසි, එකපදෙපි නික්කඩ්ඛො පිට්ඨිආචරියො හුත්වා මන්නෙ වාවෙසි. සො අපරෙන සමයෙන සරාවාසං ගහෙත්වා සරාවාසවිත්තාය ආචිලවිත්තො මන්නෙ පරිවත්තෙතුං නාසක්ඛි. අප්‍රේමයා ආචරියො අත්තනො සන්තිකං ආගතං “කිං, මාණව, පගුණා තෙ මන්නා”ති පුච්ඡිත්වා “සරාවාසගහිතකාලතො පට්ඨාය මෙ විත්තං ආචිලං ජාතං, මන්නෙ පරිවත්තෙතුං න සක්කොමි”ති චුත්තෙ “තාත, ආචිලෙ විත්තමිහි පගුණාපි මන්නා න පටිහන්ති, අනාචිලෙ පන විත්තෙ අප්පටිභාණං නාම නත්ථී”ති වත්වා ඉමා ගාථා ආභ –

69. “යථොදකෙ ආචිලෙ අප්පසන්නෙ, න පස්සති සිප්පිකසම්බුකඤ්ච;
සක්ඛරං වාලුකං මච්ඡගුම්ඛං, එවං ආචිලමිහි විත්තෙ;
න සො පස්සති අත්තදත්ථං පරත්ථං.
70. “යථොදකෙ අච්ඡෙ විප්පසන්නෙ, සො පස්සති සිප්පිකසම්බුකඤ්ච;
සක්ඛරං වාලුකං මච්ඡගුම්ඛං, එවං අනාචිලමිහි විත්තෙ;
සො පස්සති අත්තදත්ථං පරත්ථං”න්ති.

තත්ථ ආචිලෙති කද්දමාලුළිතෙ. අප්පසන්නෙති තායෙව ආචිලතාය අච්ඡපසන්නෙ. සිප්පිකසම්බුකඤ්චාති සිප්පිකඤ්ච සම්බුකඤ්ච. මච්ඡගුම්ඛන්ති මච්ඡසං. එවං ආචිලමිහි එවමෙව රාගාදිහි ආචිලෙ විත්තෙ. අත්තදත්ථං පරත්ථන්ති නෙව අත්තදත්ථං න පරත්ථං පස්සතිති අත්ථො. සො පස්සතිති එවමෙව අනාචිලෙ විත්තෙ සො පුරිසො අත්තදත්ථං පරත්ථඤ්ච පස්සතිති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණකුමාරො සොනාපත්තිපලෙ පතිට්ඨති. “තදා මාණවො අයමෙව මාණවො අහොසි, ආචරියො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[186] 6. දඩ්චාහනජාතකවණ්ණනා අනභිරතිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

වණ්ණගන්ධරසුපෙතොති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො විපක්ඛසෙවිං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. වන්ථු හෙට්ඨා කථීතමෙව. සත්ථා පන “භික්ඛවෙ, අසාධුසන්තිවාසො නාම පාපො අනත්ථකරො, තත්ථ මනුස්සභූතානං තාව පාපසන්තිවාසස්ස අනත්ථකරතාය කිං වත්තබ්බං, පුබ්බෙ පන අසාතෙන අමධුරෙන නිම්බරුක්ඛෙන සද්ධිං සන්තිවාසමාගම්ම මධුරරසො දිබ්බරසපටිභාගො අවෙනනො අම්බරුක්ඛොපි අමධුරො තිත්තකො ජාතො”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ කාසිරට්ඨෙ වත්තාරො භාතරො බ්‍රාහ්මණා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජන්වා හිමවන්තපදෙසෙ පටිපාටියා පණ්ණසාලා කත්වා වාසං කප්පෙසුං. තෙසං ජෙට්ඨකභාතා කාලං කත්වා සක්කත්තං පාපුණි. සො තං කාරණං ඤාත්වා අන්තරන්තරා සත්තට්ඨදිවසව්වයෙන තෙසං උපට්ඨානං ගවිජන්තො එකදිවසං ජෙට්ඨකතාපසං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා – “හන්තෙ, කෙන තෙ අත්ථො”ති පුච්ඡි. පණ්ඩුරොගො තාපසො “අග්ගිනා මෙ අත්ථො”ති ආහ. සො තං සුත්වා තස්ස වාසිඵරසුකං අදාසි. වාසිඵරසුකො නාම දණ්ඨෙ පවෙසනවසෙන වාසිපි හොති ඵරසුපි. තාපසො “කො මෙ ඉමං ආදාය දාරුනි ආහරිස්සති”ති ආහ. අථ නං සක්කො ඵවමාහ – “යදා තෙ, හන්තෙ, දාරුනි අත්ථො, ඉමං ඵරසුං හත්ථොන පහරිත්වා ‘දාරුනි මෙ ආහරිත්වා අග්ගිං කරොහී’ති වදෙය්‍යාසි, දාරුනි ආහරිත්වා අග්ගිං කත්වා දස්සති”ති. තස්ස වාසිඵරසුකං දත්වා දුතියමිපි උපසඩ්ධකම්ථවා “හන්තෙ, කෙන තෙ අත්ථො”ති පුච්ඡි. තස්ස පණ්ණසාලාය හත්ථිමග්ගො හොති, සො හත්ථිහි උපද්දුතො “හත්ථිනං මෙ වසෙන දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තෙ පලාපෙහී”ති ආහ. සක්කො තස්ස එකං හෙරිං උපනාමෙත්වා “හන්තෙ, ඉමස්මිං තලෙ පහටෙ තුම්භාකං පච්චාමිත්තා පලාසිස්සන්ති, ඉමස්මිං තලෙ පහටෙ මෙත්තචිත්තා හුත්වා චතුරඩ්ගිනියා සෙනාය පරිවාරෙස්සන්ති”ති වත්වා තං හෙරිං දත්වා කනිට්ඨස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, කෙන තෙ අත්ථො”ති පුච්ඡි. සොපි පණ්ඩුරොගධාතුකොව, තස්මා “දධිනා මෙ අත්ථො”ති ආහ. සක්කො තස්ස එකං දධිසට්ඨං දත්වා “සවෙ තුම්භෙ ඉච්ඡමානා ඉමං ආසිඤ්චෙය්‍යාථ, මහානදි හුත්වා මහොසං පවත්තෙත්වා තුම්භාකං රජ්ජං ගහෙත්වා දාතුං සමත්ථොපි භවිස්සති”ති වත්වා පක්කාමි. තතො පට්ඨාය වාසිඵරසුකො ජෙට්ඨභාතිකස්ස අග්ගිං කරොති, ඉතරෙන හෙරිතලෙ පහටෙ හත්ථි පලායන්ති, කනිට්ඨො දධිං පරිභුඤ්ජති.

තස්මිං කාලෙ එකො සුකරො එකස්මිං පුරාණගාමට්ඨානෙ වරන්තො ආනුභාවසම්පන්නං එකං මණික්ඛන්ධං අද්දස. සො තං මණික්ඛන්ධං මුඛෙන ඩංසිත්වා තස්සානුභාවෙන ආකාසෙ උප්පතිත්වා සමුද්දස්ස මජ්ඣෙ එකං දීපකං ගන්ත්වා “එත්ථ දානි මයා වසිතුං වට්ටති”ති ඔතරිත්වා එසුකට්ඨානෙ එකස්ස උදුම්බරරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං තස්මිං රුක්ඛමුලෙ මණික්ඛන්ධං පුරතො යපෙන්වා නිද්දං ඔක්කම්. අට්ඨකො කාසිරට්ඨවාසී මනුස්සො “නිරුපකාරො එස අම්භාක”න්ති මාතාපිතුහි ගෙහා නික්කඩ්ඪිතො එකං පට්ටනගාමං ගන්ත්වා නාවිකානං කම්මකාරො හුත්වා නාවං ආරුය්හ සමුද්දමජ්ඣෙ භින්තාය නාවාය ඵලකෙ නිපන්නො තං දීපකං පත්වා ඵලාඵලානි පරියෙසන්තො තං සුකරං නිද්දායන්තං දිස්වා සණිකං ගන්ත්වා මණික්ඛන්ධං ගණ්හිත්වා තස්ස ආනුභාවෙන ආකාසෙ උප්පතිත්වා උදුම්බරරුක්ඛෙ නිසිදිත්වා වින්තෙසි – “අයං සුකරො ඉමස්ස මණික්ඛන්ධස්ස ආනුභාවෙන ආකාසවාරිකො හුත්වා ඉධ වසති මඤ්ඤෙ, මයා පඨමමෙව ඉමං සුකරං මාරෙන්වා මංසං බාදිත්වා පච්ඡා ගන්තුං වට්ටති”ති. සො එකං දණ්ඨකං හඤ්ජිත්වා තස්ස සීසෙ පාතෙති. සුකරො පබුජ්ඣිත්වා මණිං අපස්සන්තො ඉතො විතො ව කම්පමානො විධාවති, රුක්ඛෙ නිසින්තපුරිසො හසි. සුකරො ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා තං රුක්ඛං සීසෙන පහරිත්වා තත්ථොව මතො.

සො පුරිසො ඔතරිත්වා අග්ගිං කත්වා තස්ස මංසං පචිත්වා බාදිත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා හිමවන්තමත්ථකෙන ගවිජන්තො අස්සමපදං දිස්වා ජෙට්ඨභාතිකස්ස තාපසස්ස අස්සමෙ ඔතරිත්වා ද්විභතීහං වසිත්වා තාපසස්ස වත්තපටිවත්තං අකාසි, වාසිඵරසුකස්ස ආනුභාවඤ්ච පස්සි. සො “ඉමං මයා ගහෙතුං වට්ටති”ති මණික්ඛන්ධස්ස ආනුභාවං තාපසස්ස දස්සෙත්වා “හන්තෙ, ඉමං මණිං ගහෙත්වා වාසිඵරසුකං දෙථා”ති ආහ. තාපසො ආකාසෙන වරිතුකාමො තං ගහෙත්වා වාසිඵරසුකං අදාසි. සො තං ගහෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා වාසිඵරසුකං පහරිත්වා “වාසිඵරසුක තාපසස්ස සීසං ඡින්දිත්වා මණික්ඛන්ධං මෙ ආහරා”ති ආහ. සො ගන්ත්වා තාපසස්ස සීසං ඡින්දිත්වා මණික්ඛන්ධං ආහරි. සො වාසිඵරසුකං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ යපෙන්වා මජ්ඣමතාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කතිපාහං වසිත්වා හෙරියා ආනුභාවං දිස්වා මණික්ඛන්ධං දත්වා හෙරිං ගණ්හිත්වා පුරිමනයෙනෙව තස්සපි සීසං ඡින්දාපෙන්වා කනිට්ඨං උපසඩ්ධකම්ථවා දධිසට්ඨස්ස ආනුභාවං දිස්වා මණික්ඛන්ධං දත්වා දධිසට්ඨං ගහෙත්වා පුරිමනයෙනෙව තස්ස සීසං ඡින්දාපෙන්වා මණික්ඛන්ධඤ්ච වාසිඵරසුකඤ්ච හෙරිඤ්ච දධිසට්ඨඤ්ච ගහෙත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා බාරාණසියා අවිදුරෙ යත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො “යුද්ධං වා මෙ දෙතු රජ්ජං වා”ති එකස්ස පුරිසස්ස හත්ථො පණ්ණං පාහෙසි.

රාජා සාසනං සුත්වාච “වොරං ගණ්හිස්සාමි”ති නික්ඛම්. සො එකං හෙරිතලං පහරි, චතුරඩ්ගිනී සෙනා පරිවාරෙසි. රඤ්ඤො අවත්ථරණභාවං ඤාත්වා දධිසට්ඨං විස්සජ්ජෙසි, මහානදි පවත්ති. මහාජනො දධිමිති ඔසිදිත්වා නික්ඛම්තුං නාසක්ඛි. වාසිඵරසුකං පහරිත්වා “රඤ්ඤො සීසං ආහරා”ති ආහ, වාසිඵරසුකො ගන්ත්වා රඤ්ඤො සීසං ආහරිත්වා පාදමුලෙ නික්ඛිපි. එකොපි ආවුධං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛි. සො මහන්තෙන බලෙන පරිවුතො නගරං පවිසිත්වා අභිසෙකං කාරෙන්වා දධිවාහනො නාම රාජා හුත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි.

තස්සෙකදිවසං මහානදියං ජාලකරණ්ඩකෙ කීළන්තස්ස කණ්ණමුණ්ඩදහනො දෙවපරිභොගං එකං අම්බපක්කං ආගන්ත්වා ජාලෙ ලග්ගි, ජාලං උක්ඛිපන්නා තං දිස්වා රඤ්ඤො අදංසු. තං මහන්තං සට්ඨපමාණං පරිමණ්ඩලං සුචණ්ණවණ්ණං අහොසි. රාජා “කිස්ස ඵලං නාමෙත”න්ති වනවරකෙ පුච්ඡිත්වා “අම්බඵල”න්ති සුත්වා

පරිභ්‍රාමයක් වන තස්ස අට්ඨං අත්තනො උය්‍යානෙ රොපාපෙත්වා බිරොදකෙන සිඤ්චාපෙසි. රුක්ඛො නිබ්බන්ධිත්වා තතියෙ සංචච්ඡරෙ එලං අදාසි. අම්බස්ස සක්කාරො මහා අහොසි, බිරොදකෙන සිඤ්චන්ති, ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං දෙන්ති, මාලාදාමානි පරික්ඛිපන්ති, ගන්ධතෙලෙන දීපං ජාලෙන්ති, පරික්ඛෙපො පනස්ස පටසාණියා අහොසි. එලානි මධුරානි සුවණ්ණවණ්ණානි අහෙසුං. දධිවාහනරාජා අඤ්ඤෙසං රාජුනං අම්බඵලං පෙසෙන්නො අට්ඨිතො රුක්ඛනිබ්බන්ධනහයෙන අඩ්ඤානිබ්බන්ධනට්ඨානං මණ්ඩුකකණ්ටකෙන විජ්ඣන්වා පෙසෙසි. තෙසං අම්බං බාදිත්වා අට්ඨි රොපිතං න සම්පජ්ජති. තෙ “කිං නු බො එත්ථ කාරණං”න්ති ප්‍රච්ඡන්තා තං කාරණං ජානිංසු.

අපේකො රාජා උය්‍යානපාලං පක්කොසිත්වා “දධිවාහනස්ස අම්බඵලානං රසං නාසෙත්වා තිත්තකභාවං කාතුං සක්ඛිස්සසි”ති ප්‍රච්ඡන්වා “ආම, දෙවා”ති චුත්තෙ “තෙන හි ගච්ඡාහි”ති සහස්සං දත්වා පෙසෙසි. සො බාරාණසිං ගන්ත්වා “එකො උය්‍යානපාලො ආගතො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා තෙන පක්කොසාපිතො පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “ත්වං උය්‍යානපාලො”ති ප්‍රට්ඨො “ආම, දෙවා”ති වත්වා අත්තනො ආනුභාවං වණ්ණෙසි. රාජා “ගච්ඡ අම්භාකං උය්‍යානපාලස්ස සන්තිකෙ හොහි”ති ආහ. තෙ තතො පට්ඨාය ද්වෙ ජනා උය්‍යානං පටිජගන්ති. අධුනාගතො උය්‍යානපාලො අකාලපුප්ඵානි සුට්ඨ පුප්ඵාපෙන්නො අකාලඵලානි ගණ්භාපෙන්නො උය්‍යානං රමණියං අකාසි. රාජා තස්ස පසිදිත්වා පොරාණකඋය්‍යානපාලං නිහරිත්වා තස්සෙව උය්‍යානං අදාසි. සො උය්‍යානස්ස අත්තනො හත්ථගනභාවං ඤත්වා අම්බරුක්ඛං පරිවාරෙත්වා නිම්බෙ ව එග්ගවල්ලියො ව රොපෙසි, අනුපුබ්බෙන නිම්බා වඩ්ඪිංසු, මූලෙහි මූලානි, සාබා හි ව සාබා සංසට්ඨා ඔනද්ධවිනද්ධා අහෙසුං. තෙන අසාතඅමධුරසංසග්ගෙන තාවමධුරඵලො අම්බො තිත්තකො ජාතො නිම්බපණ්ණසදිසරසො, අම්බඵලානං තිත්තකභාවං ඤත්වා උය්‍යානපාලො පලාසි.

දධිවාහනො උය්‍යානං ගන්ත්වා අම්බඵලං බාදන්නො මුඛෙ පට්ඨං අම්බරසං නිම්බකසටං විය අජ්ඣොහරිතුං අසක්කොන්නො කක්කාරෙත්වා නිට්ඨුහි. තදා බොධිසත්තො තස්ස අත්ථමම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පණ්ඩිත, ඉමස්ස රුක්ඛස්ස පොරාණකපරිහාරතො පරිහීනං නත්ථි, එවං සන්තෙපිස්ස ඵලං තිත්තකං ජාතං, කිං නු බො කාරණං”න්ති ප්‍රච්ඡන්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

71. “වණ්ණගන්ධරසුපෙතො , අම්බොයං අහුවා පුරෙ;
තමෙව පූජං ලභමානො, කෙනම්බො කටුකජ්ඵලො”ති.

අපස්ස කාරණං ආචික්ඛන්නො බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

72. “පුච්ඡන්දපරිවාරො, අම්බො තෙ දධිවාහන;
මූලං මූලෙන සංසට්ඨං, සාබා සාබා නිසෙවරෙ;
අසාතසන්තිවාසෙන, තෙනම්බො කටුකජ්ඵලො”ති.

තත්ථ පුච්ඡන්දපරිවාරොති නිම්බරුක්ඛපරිවාරො. සාබා සාබා නිසෙවරෙති පුච්ඡන්දස්ස සාබායො අම්බරුක්ඛස්ස සාබායො නිසෙවන්ති. අසාතසන්තිවාසෙනාති අමධුරෙහි පුච්ඡන්දෙහි සද්ධිං සන්තිවාසෙන. තෙනාති තෙන කාරණෙන අයං අම්බො කටුකජ්ඵලො අසාතඵලො තිත්තකඵලො ජාතොති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා සබ්බෙහි පුච්ඡන්දෙ ව එග්ගවල්ලියො ව ඡින්දාපෙත්වා මූලානි උද්ධරාපෙත්වා සමන්තා අමධුරපංසුං හරාපෙත්වා මධුරපංසුං පක්ඛිපාපෙත්වා බිරොදකසක්ඛරොදකගන්ධොදකෙහි අම්බං පටිජග්ගාපෙසි. සො මධුරසංසග්ගෙන පුන මධුරොව අහොසි. රාජා පකතිඋය්‍යානපාලස්සෙව උය්‍යානං නිය්‍යාදෙන්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අහමෙව පණ්ඩිතාමච්චො අහොසි”න්ති.

[187] 7. වතුමට්ඨජාතකවණ්ණනා දධිවාහනජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

උච්චෙ විටභිමාරුස්භානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මහල්ලකභික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි. එකදිවසං කිර ද්විසු අග්ගසාවකෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං පඤ්ඤපුච්ඡනවිස්සජ්ජනකථාය නිසින්තෙසු එකො මහල්ලකො භික්ඛු තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා තතියො හුත්වා නිසිදිත්වා “හන්තෙ, මයම්පි තුම්හෙ පඤ්ඤං පුච්ඡස්සාම, තුම්හෙපි අත්තනො කඩ්ඛං අම්හෙ පුච්ඡථ”ති ආහ. ථෙරා තං ඡිගුවිජිත්වා උට්ඨාය පක්කමිංසු. ථෙරානං ධම්මං සොතුං නිසින්තපරිසා සමාගමස්ස භින්තකාලෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං අකාලෙ ආගතත්ථා”ති චුත්තෙ තං කාරණං ආරොචයිංසු. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා එතං ඡිගුවිජිත්වා අකපෙත්වා පක්කමන්ති, පුබ්බෙහි පක්කමිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. අථ ද්වෙ හංසපොතකා විත්තකුට්ඨබ්බතා නික්ඛමිත්වා තස්මිං රුක්ඛෙ නිසිදිත්වා ගොවරාය ගන්ත්වා නිවත්තන්තාපි තස්මිංයෙව විස්සමිත්වා විත්තකුට්ඨං ගච්ඡන්ති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තෙසං බොධිසත්තෙන සද්ධිං විස්සාසො අහොසි. ගච්ඡන්තා ව ආගච්ඡන්තා ව අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදිත්වා ධම්මකථං කපෙත්වා පක්කමිංසු. අපේකදිවසං

තෙසු රුක්බග්ගෙ නිසිදිත්වා බොධිසත්තෙන සද්ධිං කට්ඨන්තෙසු එකො සිඬිගාලො තස්ස රුක්බස්ස හෙට්ඨා යත්වා තෙහි භංසපොතකෙහි සද්ධිං මන්තෙත්තො පයමං ගාථමාහ –

73. “උච්චෙ විට්ඨිමාරුය්හ, මන්තයචිහො රහොගතා;
නිචෙ ඔරුය්හ මන්තචිහො, මිගරාජාපි සොස්සති”ති.

තත්ථ උච්චෙ විට්ඨිමාරුය්හානි පකතියා ව උච්චෙ ඉමස්මිං රුක්බෙ උච්චතරං එකං විටපං අභිරුහිත්වා.
මන්තයචිහොති මන්තෙථ කට්ඨං. නිචෙ ඔරුය්හානි ඔතරිත්වා නිචෙ යානෙ යත්වා මන්තෙථ. මිගරාජාපි සොස්සතීති අත්තානං මිගරාජානං කත්වා ආහ. භංසපොතකා ජිගුච්ඡිත්වා උට්ඨාය චිත්තකුට්ඨෙව ගතා.

තෙසං ගතකාලෙ බොධිසත්තො සිඬිගාලස්ස දුතියං ගාථමාහ –

74. “යං සුවණ්ණො සුවණ්ණෙන, දෙවො දෙවෙන මන්තයෙ;
කිං තෙත්ථ වතුමට්ඨස්ස, බිලං පච්ඡාපි ජම්බුකා”ති.

තත්ථ සුවණ්ණොති සුන්දරවණ්ණො. සුවණ්ණොනාති දුතියෙන භංසපොතකෙන. දෙවො දෙවෙනාති තෙයෙව ද්වෙ දෙවෙ කත්වා කට්ඨං. වතුමට්ඨස්සානි සරිරෙන ජාතියා සරෙන ගුණෙනාති ඉමෙහි වතුහි මට්ඨස්ස සුද්ධස්සානි අක්ඛරත්ථො. අසුද්ධංයෙව පන තං පසංසාවචනෙන නින්දන්තො එවමාහ, වතුහි ලාමකස්ස කිං තෙ එත්ථ සිඬිගාලස්සානි අයමෙත්ථ අධිප්පායො. “බිලං පච්ඡාපි”ති ඉදං බොධිසත්තො හෙරවාරම්මණං දස්සෙත්වා තං පලාපෙත්තො ආහ.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬිගාලො මහල්ලකො අහොසි, ද්වෙ භංසපොතකා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා, රුක්බදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[188] 8. සිහකොත්ථුජාතකවණ්ණනා වතුමට්ඨජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සිහඬිගුලී සිහනබොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කට්ඨං. එකදිවසං කිර කොකාලිකො අඤ්ඤෙසු බහුස්සුතෙසු ධම්මං කට්ඨන්තෙසු සයම්පි කට්ඨකාමො අහොසීති සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව විත්ථාරෙනබ්බං. තං පන පවත්තිං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො සද්දෙන පාකටො ජාතො, පුබ්බෙපි පාකටො අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ සිහො හුත්වා එකාය සිඬිගාලියා සද්ධිං සංවාසමන්වාය පුත්තං පටිලභි. සො අඬිගුලීහි නබෙහි කෙසරෙන වණ්ණෙන සණ්ඨානෙනාති ඉමෙහි ආකාරෙහි පිතුසදිසො අහොසි, සද්දෙන මාතුසදිසො. අට්ඨකදිවසං දෙවෙ වස්සිත්වා විගතෙ සිහෙසු නදිත්වා සිහකීලං කීලන්තෙසු යොපි තෙසං අත්තරෙ නදිතුකාමො හුත්වා සිඬිගාලිකං නාදං නදි. අට්ඨස්ස සද්දං සුත්වා සිහා තුණ්හි අහෙසු. තස්ස සද්දං සුත්වා අපරො බොධිසත්තස්ස සජාතිපුත්තො “තාත, අයං සිහො වණ්ණාදීහි අම්මෙහි සමානො, සද්දො පනස්ස අඤ්ඤාදිසො, කො නාමෙසො”ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

75. “සිහඬිගුලී සිහනබො, සිහපාදපතිට්ඨිතො;
සො සිහො සිහසඬිසම්භි, එකො නදති අඤ්ඤාථා”ති.

තත්ථ සිහපාදපතිට්ඨිතොති සිහපාදෙහෙව පතිට්ඨිතො. එකො නදති අඤ්ඤාථාති එකොව අවසෙසසිහෙහි අසදිසෙන සිඬිගාලසද්දෙන නදන්තො අඤ්ඤාථා නදති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “තාත, එස තව භාතා සිඬිගාලියා පුත්තො, රූපෙන මයා සදිසො, සද්දෙන මාතරා සදිසො”ති වත්වා සිඬිගාලිපුත්තං ආමන්තෙත්වා “තාත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය ඉධ වසන්තො අප්පසද්දො වස, සවෙ පුන නදිස්සසි, සිඬිගාලභාවං තෙ ජාතිස්සන්ති”ති ඔවදන්තො දුතියං ගාථමාහ –

76. “මා ත්වං නදි රාජපුත්ත, අප්පසද්දො වනෙ වස;
සරෙන බො තං ජානෙය්‍යුං, න හි තෙ පෙත්තිකො සරො”ති.

තත්ථ රාජපුත්තාති සිහස්ස මිගරඤ්ඤො පුත්ත. ඉමඤ්ච පන ඔවාදං සුත්වා පුන සො නදිතුං නාම න උස්සහි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬිගාලො කොකාලිකො අහොසි, සජාතිපුත්තො රාහුලො, මිගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[189] 9. සිහවම්මජාතකවණ්ණනා සිහකොත්ථුජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

නෙතං සිහස්ස නදිතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකඤ්ඤෙව ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො ඉමස්මිං කාලෙ සරහඤ්ඤං භණ්ණකාමො අහොසි. සත්ථා තං පවත්තිං සුත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කස්සකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කසිකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙසි. තස්මිං කාලෙ එකො වාණිජො ගුහභාරකෙන වොහාරං කරොන්තො විවරති. සො ගතගතට්ඨානෙ ගුහස්ස පිට්ඨිතො භණ්ඩිකං ඔතාරත්වා ගුහං සිහවම්මෙන පාරුපිත්වා සාලියවබ්බත්තෙසු විස්සජ්ජෙති. බෙත්තරක්ඛකා තං දිස්වා “සීහො” ති සඤ්ඤාය උපසඬකම්තුං න සක්කොන්ති. අට්ඨකදිවසං සො වාණිජො එකස්මිං ගාමද්වාරෙ නිවාසං ගහෙත්වා පාතරාසං පවාපෙන්තො තතො ගුහං සිහවම්මං පාරුපිත්වා යවබ්බත්තෙ විස්සජ්ජෙසි. බෙත්තරක්ඛකා “සීහො” ති සඤ්ඤාය තං උපසඬකම්තුං අසක්කොන්තා ගෙහං ගන්ත්වා ආරොවෙසුං. සකලගාමවාසීනො ආවුධානි ගහෙත්වා සඬබ්බෙ ධම්මෙන්තා හෙරියො වාදෙන්තා බෙත්තසම්මං ගන්ත්වා උන්නදිංසු, ගුහො මරණභයභීතො ගුහරවං රචි. අට්ඨස්ස ගුහභාවං ඤත්වා බොධිසත්තො පට්ඨං ගාමමාහ –

77. “නෙතං සිහස්ස නදිතං, න බ්‍යග්ගස්ස න දිපිනො;
පාරුතො සිහවම්මෙන, ජම්මො නදති ගුහො” ති.

තත්ථ ජම්මොති ලාමකො. ගාමවාසීනොපි තස්ස ගුහභාවං ඤත්වා තං අට්ඨිති භඤ්ජන්තා පොට්ඨත්වා සිහවම්මං ආදාය අගමංසු.

අට්ඨ සො වාණිජො ආගන්ත්වා තං බ්‍යසනභාවජ්ජත්තං ගුහං දිස්වා දුතියං ගාමමාහ –

78. “විරම්පි බො තං බාදෙය්‍ය, ගුහො හරිතං යවං;
පාරුතො සිහවම්මෙන, රචමානොව දුසයි” ති.

තත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, අයං ගුහො අත්තතො ගුහභාවං අජානාපෙන්වා සිහවම්මෙන පාරුතො විරම්පි කාලං හරිතං යවං බාදෙය්‍යාති අත්ථො. රචමානොව දුසයිති අත්තතො පන ගුහරවං රචමානොවෙස අත්තානං දුසයි, නත්ථෙත්ථ සිහවම්මස්ස දොසොති. තස්මිං ඵලං කට්ඨෙන්තෙයෙව ගුහො තත්ථෙව නිපන්තො මරි, වාණිජොපි තං පහාය පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වාණිජො දෙවදත්තො අහොසි, ගුහො කොකාලිකො, පණ්ඩිතකස්සකො පන අභමෙව අහොසි” ති.

[190] 10. සීලානිසංසජාතකවණ්ණනා නවමා. සිහවම්මජාතකවණ්ණනා නවමා.

පස්ස සද්ධාය සීලස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සද්ධං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සද්ධො පසන්තො අරියසාවකො එකදිවසං ජෙනවනං ගවිජන්තො සායං අවිරවතිනදීරං ගන්ත්වා නාවිකෙ නාවං තීරෙ යටෙත්වා ධම්මස්සවනත්ථාය ගතෙ තිත්ථෙ නාවං අදිස්වා බුද්ධාරම්මණං පීතිං ගහෙත්වා නදිං ඔතරි, පාදා උදකම්භි න ඔසිදිංසු. සො පට්ඨිතලෙ ගවිජන්තො විය වෙමජ්ඣං ගතකාලෙ විචිං පස්සි. අට්ඨස්ස බුද්ධාරම්මණං පීති මන්දා ජාතා, පාදා ඔසිදිතුං ආරභිංසු, සො පුන බුද්ධාරම්මණං පීතිං දල්භං කත්වා උදකපිට්ඨෙවෙව ගන්ත්වා ජෙනවනං පවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසිදි. සත්ථා තෙන සද්ධං පටිසත්ථාරං කත්වා “උපාසක, කච්චි මග්ගං ආගවිජන්තො අප්පකිලමට්ඨෙ ආගතොසි” ති පුච්ඡිත්වා “භත්තෙ, බුද්ධාරම්මණං පීතිං ගහෙත්වා උදකපිට්ඨෙ පතිට්ඨං ලභිත්වා පට්ඨිං මද්දන්තො විය ආගතොමිති” ති චුත්තෙ “න බො පන, උපාසක, ත්වඤ්ඤෙව බුද්ධගුණෙ අනුස්සරිත්වා පතිට්ඨං ලද්ධො, පුබ්බෙපි උපාසකා සමුද්දමජ්ඣෙ නාවාය භින්නාය බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තා පතිට්ඨං ලභිංසු” ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ සොනාපන්තො අරියසාවකො එකෙන න්භාපිතකුටුම්භිකෙන සද්ධං නාවං අභිරුහි, තස්ස න්භාපිතස්ස හරියා “අය්‍ය, ඉමස්ස සුබදුක්ඛං තව භාරො” ති න්භාපිතං තස්ස උපාසකස්ස හත්ථෙ නික්ඛිපි. අට්ඨ සා නාවා සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දමජ්ඣෙ භින්නා, තෙපි ද්වෙ ජනා එකස්මිං ඵලකෙ නිපන්තා එකං දීපකං පාපුණ්ණං. තත්ථ සො න්භාපිතො සකුණෙ මාරත්වා පවිත්වා බාදන්තො උපාසකස්සපි දෙති. උපාසකො “අලං මය්හ” ති න බාදති. සො විත්තෙසි – “ඉමස්මිං යානෙ අම්භාකං යටෙත්වා තිණි සරණානි අඤ්ඤා පතිට්ඨා නත්ථි” ති. සො තිණිණං රතනානං ගුණෙ අනුස්සරි. අට්ඨස්සානුසරන්තස්ස තස්මිං දීපකෙ නිබ්බත්තො නාගරාජා අත්තතො සරිරං මහානාවං කත්වා මාපෙසි, සමුද්දදෙවතා නියාමකො අහොසි, නාවා සත්තභි රතනෙහි පුරයිත්ථ, තයො කුපකා ඉන්දනීලමණිමයා අහෙසුං, සුවණ්ණමයො ලඬකාරො, රජතමයානි යොත්තානි, සුවණ්ණමයානි යට්ඨිථියානි.

සමුද්දදෙවතා නාවාය යත්වා “අත්ථි ජම්බුදීපගම්කා” ති සොසෙසි. උපාසකො “මයං ගම්ස්සාමා” ති ආහ. තෙන හි ඵහි, නාවං අභිරුහාති. සො නාවං අභිරුහිත්වා න්භාපිතං පක්කොසි, සමුද්දදෙවතා – “තුය්හඤ්ඤෙව ලබ්භති, න එතස්සා” ති ආහ. “කිංකාරණා” ති? “එතස්ස සීලගුණාවාරො නත්ථි, තං කාරණං. අභඤ්ඤි තුය්හං නාවං ආහරිං, න එතස්සා” ති. “හොතු, අහං අත්තනා දින්නදානෙන රක්ඛිතසීලෙන භාවිතභාවනාය එතස්ස පත්තිං දම්මි” ති. න්භාපිතො

“අනුමොදාමි, සාමි” ති ආහ. දෙවතා “ඉදානි ගණ්ඨිස්සාමි” ති තමිපි ආරොපෙත්වා උභොපි ජනෙ සමුද්දා නික්කාමෙත්වා නදියා බාරාණසිං ගන්ත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන ද්වින්තමිපි තෙසං ගෙහෙ ධනං පතිට්ඨපෙත්වා “පණ්ඩිතෙහෙව සද්ධිං සංසග්ගො නාම කාතබ්බො. සචෙ හි ඉමස්ස න්භාපිතස්ස ඉමිනා උපාසකෙන සද්ධිං සංසග්ගො නාහවිස්ස, සමුද්දමජ්ඣෙයෙව නස්සිස්සා” ති පණ්ඩිතසංසග්ගගුණං කථයමානා ඉමා ගාථා අවොච –

79. “පස්ස සද්ධාය සීලස්ස, වාගස්ස ච අයං ඵලං;
නාගො නාවාය වණ්ණෙන, සද්ධං වහතුපාසකං.
80. “සබ්භිරෙව සමාසෙථ, සබ්භි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතඤ්ඨි සන්තිවාසෙන, සොත්ථිං ගච්ඡති න්භාපිතො” ති.

තත්ථ පස්සාති කඤ්චි අනියමෙත්වා පස්සථාති ආලපති. සද්ධායාති ලොකියලොකුත්තරාය සද්ධාය. සීලෙපි ඵසෙව නයො. වාගස්සාති දෙයාධම්මපරිච්චාගස්ස චෙව කිලෙසපරිච්චාගස්ස ච. අයං ඵලන්ති ඉදං ඵලං, ගුණං ආනිසංසන්ති අත්ථො. අථ වා වාගස්ස ච ඵලං පස්ස, අයං නාගො නාවාය වණ්ණෙනාති ඵවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. නාවාය වණ්ණෙනාති නාවාය සණ්ඨානෙන. සද්ධන්ති තිස්ස රතනෙසු පතිට්ඨිතසද්ධං. සබ්භිරෙවාති පණ්ඩිතෙහියෙව . සමාසෙථාති එකතො ආවසෙයා, උපවසෙයාති අත්ථො. කුබ්බෙථාති කරෙයා. සන්ථවන්ති මිත්තසන්ථවං. තණ්භාසන්ථවො පන කෙනවිපි සද්ධිං න කාතබ්බො. න්භාපිතොති න්භාපිතකුටුම්භිකො. “නාහවිතො” තිපි පායො.

ඵචං සමුද්දදෙවතා ආකාසෙ යත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා ඔවදිත්වා නාගරාජානං ගණ්ඨිත්වා අත්තනො විමානමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා සොතාපන්නඋපාසකො පරිනිබ්බාසි, නාගරාජා සාරිපුත්තො අහොසි, සමුද්දදෙවතා පන අහමෙව අහොසි” ති.

සීලානිසංසජාතකවණ්ණනා දසමා.

අසදිසවග්ගො චතුත්ථො.

තස්සුද්දානං –

අසදිසඤ්ච සධ්ගාමං, වාලොදකං ගිරිදත්තං;
නභිරති දධිවාහං, චතුමට්ඨං සීහකොට්ඨං;
සීහවම්මං සීලානිසංසං.

[191] 1. රුහකජාතකවණ්ණනා 5. රුහකවග්ගො

අපි රුහක ඡින්නාපිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු අට්ඨකතිපානෙ ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “අයං තෙ භික්ඛු ඉත්ථි අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි තෙ එසා සරාජිකාය පරිසාය මජ්ඣෙ ලජ්ජාපෙත්වා ගෙහා නික්කමනාකාරං කාරෙසි” ති වත්ථා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස රුහකො නාම පුරොහිතො අහොසි, තස්ස පුරාණි නාම බ්‍රාහ්මණි හරියා. රාජා බ්‍රාහ්මණස්ස අස්සභණ්ඩකෙන අලඬකරිත්වා අස්සං අදාසි. සො තං අස්සං ආරුය්භ රඤ්ඤො උපට්ඨානං ගච්ඡති. අථ නං අලඬකතඅස්සස්ස පිට්ඨෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තං ආගච්ඡන්තඤ්ච දිස්වා තභිං තභිං ධීතා මනුස්සා “අහො අස්සස්ස රුපං, අහො අස්සො සොහති” ති අස්සමෙව පසංසන්ති. සො ගෙහං ආගන්ත්වා පාසාදං අභිරුය්භ හරියං ආමන්තෙසි – “හද්දෙ , අම්භාකං අස්සො අතිවිය සොහති, උභොසු පස්සෙසු ධීතා මනුස්සා අම්භාකං අස්සමෙව වණ්ණෙන්නි” ති. සා පන බ්‍රාහ්මණි ථොකං ඡින්නිකා ධුත්තිකධාතුකා, තෙන නං ඵවමාහ – “අයා, ත්වං අස්සස්ස සොහනකාරණං න ජානාසි, අයං අස්සො අත්තනො අලඬකතං අස්සභණ්ඩකං නිස්සාය සොහති, සචෙ ත්වම්පි අස්සො විය සොහිතුකාමො අස්සභණ්ඩකං පිළන්ධිත්වා අන්තරවිටීං ඔරුය්භ අස්සො විය පාදෙ කොට්ටයමානො ගන්ත්වා රාජානං පස්ස, රාජාපි තං වණ්ණයිස්සති, මනුස්සාපි තඤ්ඤෙව වණ්ණයිස්සන්ති” ති.

සො උම්මත්තකජාතිකො බ්‍රාහ්මණො තස්සා වචනං සුත්වා “ඉමිනා නාම කාරණෙන සා මං වදති” ති අජානිත්වා තථාසඤ්ඤී හුත්වා තථා අකාසි. යෙ යෙ පස්සන්ති, තෙ තෙ පරිභාසං කරොන්තා “සොහති ආවරියො” ති වදිංසු. රාජා පන තං “කිං, ආවරිය, පිත්තං තෙ කුපිතං , උම්මත්තකොසි ජාතො” තිආදීති වත්ථා ලජ්ජාපෙසි. තස්මිං කාලෙ

බ්‍රාහ්මණෝ “අයුත්තං මයා කත”න්ති ලජ්ජිතො බ්‍රාහ්මණියා කුප්‍යස්සිත්වා “තායමිහි සරාජිකාය පරිසාය අන්තරෙ ලජ්ජාපිතො, පොථෙත්වා තං නික්කඩ්ඪිස්සාමි”ති ගෙහං අගමාසි. ධුත්තිකබ්‍රාහ්මණී තස්ස කුප්‍යස්සිත්වා ආගමනභාවං ඤත්වා පුරොතරඤ්ඤෙව චූළද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා රාජනිවෙසනං ගත්ත්වා චතුර්වර්ගපඤ්ඤාභං තත්ථෙව අහොසි. රාජා තං කාරණං ඤත්වා පුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා “ආචරිය, මාතුගාමස්ස නාම දොසො හොතියෙව, බ්‍රාහ්මණියා ඛම්තුං වට්ඨති”ති බමාපනත්ථාය පඨමං ගාථමාහ –

81. “අපි රුහක ඡින්නාපි, ජියා සන්ධියතෙ පුන;
සන්ධියස්සු පුරාණියා, මා කොධස්ස වසං ගමී”ති.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – හො රුහක, නනු ඡින්නාපි ධනුජියා පුන සන්ධියති සටියති, එවමෙව ත්වම්පි පුරාණියා සද්ධිං සන්ධියස්සු, කොධස්ස වසං මා ගමීති.

තං සුත්වා රුහකො දුතියං ගාථමාහ –

82. “විජ්ජමානෙසු වාකෙසු, විජ්ජමානෙසු කාරිසු;
අඤ්ඤං ජියං කරිස්සාමි, අලඤ්ඤෙව පුරාණියා”ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, ධනුකාරමුද්‍රවාකෙසු ව ජියකාරකෙසු ව මනුස්සෙසු විජ්ජමානෙසු අඤ්ඤං ජියං කරිස්සාමි, ඉමාය ඡින්නාය පුරාණියා ජියාය අලං, නත්ථි මෙ කොච අත්ථොති. එවඤ්ඤෙව පන වත්වා තං නිහරිත්වා අඤ්ඤං බ්‍රාහ්මණිං ආනෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා, බ්‍රාහ්මණී, පුරාණදුතියිකා අහොසි, රුහකො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[192] 2. සිරිකාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා පඨමා. රුහකජාතකවණ්ණනා

ඉත්ථි සියා රුපවතීති ඉදං සිරිකාළකණ්ණිජාතකං මහාඋමඬගජාතකෙ ආච්චවිස්සති.

[193] 3. චූළපද්මජාතකවණ්ණනා සිරිකාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

අයමෙව සා අහමපි සො අනඤ්ඤොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. වත්ථු උම්මාදන්තිජාතකෙ (ජා. 2.20.57 ආදයො) ආච්චවිස්සති. සො පන භික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති චුත්තෙ “සච්චං, හගවා”ති වත්වා “කෙන පන ත්වං උක්කණ්ඨාපිතො”ති චුත්තෙ “අහං, හන්තෙ, එකං අලඬකතපටියත්තං මාතුගාමං දිස්වා කිලෙසානුවත්තකො හුත්වා උක්කණ්ඨිතොමිහි”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “භික්ඛු, මාතුගාමො නාම අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි බහුමායා, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො දක්ඛිණජාණුලොභිතං පායෙත්වා යාවජීවිතදානමපි දත්වා මාතුගාමස්ස චිත්තං න ලභිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බන්ති, නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “පදුමකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තස්ස අපරෙත ඡ කනිට්ඨභානිකා අහෙසුං. තෙ සත්තපි ජනා අනුපුබ්බෙන චුඩ්ඪිජ්ජන්තා සරාවාසං ගහෙත්වා රඤ්ඤො සභායා විය විවරන්ති. අථෙකදිවසං රාජා රාජධිගණං ඔලොකෙත්තො ධීතො තෙ මහාපරිවාරෙන රාජුපටියානං ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ මං වධිත්වා රජ්ජමපි ගණ්හෙය්‍යු”න්ති ආසඬකං උප්පාදෙත්වා තෙ පක්කොසාපෙත්වා – “තාතා, තුමිහෙ ඉමස්මිං නගරෙ වසිතුං න ලභං, අඤ්ඤත්ථ ගත්ත්වා මම අච්චයෙන ආගන්ත්වා කුලසන්තකං රජ්ජං ගණ්හං”ති ආහ. තෙ පිතු වචනං සම්පට්ඨිත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො සරානි ගත්ත්වා පජාපතියො ආදාය “යත්ථ වා තත්ථ වා ගත්ත්වා ජීවිස්සාමා”ති නගරා නික්ඛම්ත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තා එකං කන්තාරං පත්වා අන්තපානං අලභමානා බුදුං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා “මයං ජීවමානා ඉත්ථියො ලභිස්සාමා”ති කනිට්ඨස්ස හරියං මාරෙත්වා තෙරස කොට්ඨාසෙ කත්වා මංසං බාදිංසු. බොධිසත්තො අත්තනො ව හරියාය ව ලද්ධිකොට්ඨාසෙසු එකං යථෙත්වා එකං ද්වෙපි බාදිංසු. එවං ඡ දිවසෙ ඡ ඉත්ථියො මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු.

බොධිසත්තො පන දිවසෙ දිවසෙ එකෙකං යථෙත්වා ඡ කොට්ඨාසෙ යථෙසි. සත්තමෙ දිවසෙ “බොධිසත්තස්ස හරියං මාරෙස්සාමා”ති චුත්තෙ බොධිසත්තො තෙ ඡ කොට්ඨාසෙ තෙසං දත්වා “අජ්ජ තාව ඉමෙ ඡ කොට්ඨාසෙ බාදං, ස්වෙ ජානිස්සාමා”ති වත්වා තෙසං මංසං බාදිත්වා නිද්දායනකාලෙ හරියං ගහෙත්වා පලායි. සා ථොකං ගත්ත්වා “ගන්තුං න සක්කොමි, සාමි”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො බන්ධෙනාදාය අරුණුග්ගමනවෙලාය කන්තාරා නික්ඛමි. සා සුරියෙ උග්ගතෙ “පිපාසිතාමිහි, සාමි”ති ආහ. බොධිසත්තො “උදකං නත්ථි, හද්දෙ”ති වත්වා පුනප්පුනං කථිතෙ බග්ගෙන දක්ඛිණජාණුකං පහරිත්වා – “හද්දෙ, පානියං නත්ථි, ඉදං පන මෙ දක්ඛිණජාණුලොභිතං පිචමානා

නිසිදාහි” කි ආහ. සා තථා අකාසි. තෙ අනුපුබ්බෙන මහාගඬගං පත්වා පිචිත්වා ච න්හත්වා ච ඵලාඵලං බාදිත්වා ඵාසුකට්ඨානෙ විස්සමිත්වා එකස්මිං ගඬගානිවත්තනෙ අස්සමපදං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසුං.

අටේකදිවසං උපරිගඬගාය රාජාපරාධිකං වොරං හත්ථපාදෙ ව කණ්ණනාසඤ්ච ජිනදිත්වා එකස්මිං අම්බණකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මහාගඬගාය පවාහෙසුං. සො මහත්තං අට්ටස්සරං කරොන්තො තං යානං පාපුණි. බොධිසත්තො තස්ස කරුණං පරිදෙව්නසද්දං සුත්වා “දුක්ඛජ්ජත්තො සත්තො මයි යිතෙ මා නස්සි” කි ගඬගානීරං ගන්ත්වා තං උත්තාරෙත්වා අස්සමපදං ආනෙත්වා කාසාවධොවනලෙපනාදීනි වණපටිකම්මං අකාසි. හරියා පනස්ස “ඵවරුපං නාම දුස්සිලං කුණ්ඩං ගඬගාය ආවාහෙත්වා පටිජග්ගන්තො විවරති” කි වත්වා තං කුණ්ඩං ජිගුච්ඡමානා නිට්ඨුහන්ති විවරති. බොධිසත්තො තස්ස වණෙසු සංවිරුල්ලෙහෙසු හරියාය සද්ධිං තං අස්සමපදෙයෙව යපෙත්වා අට්ටිතො ඵලාඵලානි ආහරිත්වා තඤ්ච හරියඤ්ච පොසෙසි. තෙසු ඵවං වසන්තෙසු සා ඉත්ථි එතස්මිං කුණ්ඩෙ පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා තෙන සද්ධිං අනාවාරං වරිත්වා එකෙනුපායෙන බොධිසත්තං මාරොකුකාමා හුත්වා ඵවමාහ – “සාමී, අහං තුම්හාකං අංසෙ නිසිදිත්වා කත්තාරා නික්ඛමමානා එකං පබ්බතං ඔලොකෙත්වා අයො පබ්බතමිති නිබ්බත්තදෙවතෙ ‘සවෙ අහං සාමිකෙන සද්ධිං අරොගා ජීවිතං ලභිස්සාමි, බලිකම්මං තෙ කරිස්සාමි’ කි ආයාචිං, සා මං ඉදානි උත්තාසෙති, කරොමස්සා බලිකම්ම” න්ති. බොධිසත්තො තං මායං අජානන්තො “සාධු” කි සම්පට්චිජිත්වා බලිකම්මං සජ්ජෙත්වා තාය බලිභාජනං ගාහාපෙත්වා පබ්බතමත්ථකං අභිරුහි. අථ නං සා ඵවමාහ – “සාමී, දෙවතායපි ත්වඤ්ඤෙව උත්තමදෙවතා, පයමං තාව තං වනපුජ්ජෙහි පුජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා වන්දිත්වා පච්ඡා දෙවතාය බලිකම්මං කරිස්සාමි” කි. සා බොධිසත්තං පපාතාහිමුලං යපෙත්වා වනපුජ්ජෙහි පුජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා වන්දිතුකාමා විය හුත්වා පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා පිට්ඨියං පහරිත්වා පපාතෙ පාතෙත්වා “දිට්ඨා මෙ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨි” කි තුට්ඨමානසා පබ්බතා ඔරොහිත්වා කුණ්ඩස්ස සන්තිකං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි පපාතානුසාරෙන පබ්බතා පතන්තො උදුම්බරරුක්ඛමත්ථකෙ එකස්මිං අකණ්ටකෙ පත්තසඤ්ජන්තෙ ගුම්බෙ ලග්ගි, හෙට්ඨාපබ්බතං පන ඔරොහිතුං න සක්කා. සො උදුම්බරඵලානි බාදිත්වා සාබන්තරෙ නිසිදි. අටේකො මහාසරිරො ගොධරාජා හෙට්ඨාපබ්බතපාදතො අභිරුහිත්වා තස්මිං උදුම්බරඵලානි බාදති. සො තං දිවසං බොධිසත්තං දිස්වා පලායි, පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා එකස්මිං පස්සෙ ඵලානි බාදිත්වා පක්කාමි. සො ඵවං පුනජ්ජුනං ආගච්ඡන්තො බොධිසත්තෙන සද්ධිං විස්සාසං ආපජ්ජිත්වා “ත්වං ඉමං යානං කෙන කාරණෙන ආගතොසි” කි පුච්ඡිත්වා “ඉම්මා නාම කාරණෙන” කි චුත්තෙ “තෙන හි මා භායි” කි වත්වා බොධිසත්තං අත්තනො පිට්ඨියං නිපජ්ජාපෙත්වා ඔතාරෙත්වා අරඤ්ඤතො නික්ඛමිත්වා මහාමග්ගෙ යපෙත්වා “ත්වං ඉම්මා මග්ගෙන ගච්ඡාහි” කි උයොපෙත්වා අරඤ්ඤමෙව පාවිසි. බොධිසත්තො එකං ගාමකං ගන්ත්වා තත්ථෙව වසන්තො පිතු කාලකතභාවං සුත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා කුලසන්තකෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාය පදුමරාජා නාම හුත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡ සතසභස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා දානං අදාසි.

සාපි බො ඉත්ථි තං කුණ්ඩං බන්ධෙ නිසිදාපෙත්වා අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා මනුස්සපටෙ භික්ඛං වරමානා යාගුහන්තං සංහරිත්වා තං කුණ්ඩං පොසෙසි. මනුස්සා “අයං තෙ කිං භොති” කි පුච්ඡියමානා “අහං එතස්ස මාතුලධිතා, පිතුච්ඡාපුත්තො මෙ ඵසො, එතස්සෙව මං අදංසු, සාහං වජ්ඣප්පත්තමිති අත්තනො සාමිකං උක්ඛිපිත්වා පරිහරන්ති භික්ඛං වරිත්වා පොසෙමි” කි. මනුස්සා “අයං පතිබ්බතා” කි තතො පට්ඨාය බහුතරං යාගුහන්තං අදංසු. අපරෙ පන ජනා ඵවමාහංසු – “ත්වං මා ඵවං විවරි, පදුමරාජා බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙති, සකලජම්බුදිපං සඬබොහෙත්වා දානං දෙති, සො තං දිස්වා තුස්සිස්සති, තුට්ඨො තෙ බහුං ධනං දස්සති, තව සාමිකං ඉධෙව නිසිදාපෙත්වා ගච්ඡා” කි ථීරං කත්වා චෙත්තපච්ඡිං අදංසු. සා අනාවාරා තං කුණ්ඩං චෙත්තපච්ඡියං නිසිදාපෙත්වා පච්ඡිං උක්ඛිපිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා දානසාලාසු භුඤ්ජමානා විවරති. බොධිසත්තො අලඬකතභන්ටික්ඛන්ධවරගතො දානග්ගං ගන්ත්වා අට්ඨන්තං වා දසන්තං වා සහන්තං දානං දත්වා පුන ගෙහං ගච්ඡති. සා අනාවාරා තං කුණ්ඩං පච්ඡියං නිසිදාපෙත්වා පච්ඡිං උක්ඛිපිත්වා තස්ස ගමනමග්ගෙ අට්ඨාසි.

රාජා දිස්වා “කිං එත” න්ති පුච්ඡි. “එකා, දෙව, පතිබ්බතා” කි. අථ නං පක්කොසාපෙත්වා සඤ්ජානිත්වා කුණ්ඩං පච්ඡියා නීහරාපෙත්වා “අයං තෙ කිං භොති” කි පුච්ඡි. සා “පිතුච්ඡාපුත්තො මෙ, දෙව, කුලදත්තිකො සාමිකො” කි ආහ. මනුස්සා තං අන්තරං අජානන්තා “අහො පතිබ්බතා” කි ආදීනි වත්වා තං අනාවාරිත්ථිං වණ්ණයිංසු. පුන රාජා “අයං තෙ කුණ්ඩො කුලදත්තිකො සාමිකො” කි පුච්ඡි. සා රාජානං අසඤ්ජානන්ති “ආම, දෙවා” කි සුරා හුත්වා කටෙසි. අථ නං රාජා “කිං එස බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො, නනු ත්වං පදුමකුමාරස්ස හරියා අසුකරඤ්ඤො ධිතා, අසුකා නාම මම ජාණුලොහිතං පිචිත්වා ඉමස්මිං කුණ්ඩෙ පටිබද්ධවිත්තා මං පපාතෙ පාතෙසි. සා ඉදානි ත්වං නලාටෙන මච්චුං ගහෙත්වා මං ‘මතො’ කි මඤ්ඤමානා ඉමං යානං ආගතා, නනු අහං ජීවාමි” කි වත්වා අඵච්චෙ ආමන්තෙත්වා “හො, අමච්චා නනු වාහං තුම්හෙහි පුට්ඨො ඵවං කටෙසිං ‘මම කතිට්ඨභාතිකා ඡ ඉත්ථියො මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු, අහං පන මය්හං හරියං අරොගං කත්වා ගඬගානීරං තෙත්වා අස්සමපදෙ වසන්තො එකං වජ්ඣප්පත්තං කුණ්ඩං උත්තාරෙත්වා පටිජග්ගිං. සා ඉත්ථි එතස්මිං පටිබද්ධවිත්තා මං පබ්බතපාදෙ පාතෙසි. අහං අත්තනො මෙත්තවිත්තතාය ජීවිතං ලභි” න්ති. යාය අහං පබ්බතා පාතිතො, න සා අඤ්ඤා, එසා දුස්සිලා, සොපි වජ්ඣප්පත්තො කුණ්ඩො න අඤ්ඤො, අයමෙවා” කි වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

86. “ඉමඤ්ච ජම්මං මුසලෙන හන්ත්වා, ලුද්දං ඡවං පරදාරූපසෙවිං; ඉමිස්සා ච නං පාපපතිබ්බතාය, ජීවන්තියා ඡින්දප් කණ්ණනාස” න්ති.

තත්ථ යමාහ කොමාරපති මමන්ති යං එසා “අයං මෙ, කොමාරපති, කුලදන්තිකො සාමිකො” ති ආහ, අයමෙව සො, න අඤ්ඤො. “යමාහු , කොමාරපති” තිපි පාඨො. අයමෙව හි පොත්ථකෙසු ලිබ්බො, තස්සාපි අයමෙවත්ථො, වචනවිපල්ලාසො පනෙත්ථ වෙදිතබ්බො. යඤ්ඤි රඤ්ඤා චුත්තං, තදෙව ඉධ ආගතං. වජ්ඣන්තියොති ඉත්තියො නාම වජ්ඣා වධිතබ්බා එව. තත්ථ ඉත්තියු සච්චන්ති එතාසු සභාවො නාමෙකො තත්ථි. “ඉමඤ්ච ජම්මං” න්ති ආදි ද්විත්තමිපි තෙසං දණ්ඩාණාපනවසෙන චුත්තං. තත්ථ ජම්මන්ති ලාමකං. මුසලෙන හන්ත්වාති මුසලෙන හන්ත්වා පොථෙත්වා අට්ඨිති හඤ්ඤිත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කත්වා. ලුද්දන්ති දාරුණං. ඡවන්ති ගුණාභාවෙන නිජ්ජීවං මතසදිසං. ඉමිස්සා ච තන්ති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, ඉමිස්සා ච පාපපතිබ්බතාය අනාචාරාය දුස්සිලාය ජීවන්තියාව කණ්ණනාසං ඡින්දප්වාති අත්ථො.

බොධිසත්තො කොධං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එවං තෙසං දණ්ඩං ආණාපෙත්වාපි න තථා කාරෙසි . කොපං පන මන්දං කත්වා යථා සා පච්ඡිං සීසතො ඔරොපෙතුං න සක්කොති, එවං ගාල්හතරං බන්ධාපෙත්වා කුණ්ඨං තත්ථ පක්ඛිපාපෙත්වා අත්තනො විජිතා නිහරාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ඡ භාතරො අඤ්ඤතරා ථෙරා අහෙසුං, හරියා විඤ්චමාණවිකා, කුණ්ඨො දෙවදත්තො, ගොධරාජා ආනන්දො, පදුමරාජා පන අහමෙව අහොසි” න්ති.

[194] 4. මණිවොරජාතකවණ්ණනා චූළපදුමජාතකවණ්ණනා තතියා.

න සන්ති දෙවා පවසන්ති නුනාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො වධාය පරිසක්කන්තං දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා පන සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති” ති සුත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්හං වධාය පරිසක්කතියෙව, පරිසක්කන්තොපි පන මං වධිතුං නාසක්ඛි” ති වත්ථා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසිතො අවිදුරෙ ගාමකෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්ති. අට්ඨස්ස වයප්පත්තස්ස බාරාණසිතො කුලධිතරං ආනෙසුං, සා සුවණ්ණවණ්ණා අහොසි අභිරූපා දස්සනියා දෙවච්ඡරා විය පුප්ඵලතා විය ලලමානා මත්තකින්තරී විය ච සුජාතානි නාමෙන පතිබ්බතා සීලාචාරසම්පන්නා වත්තසම්පන්නා. නිව්වකාලමිපිස්සා පතිවත්තං සස්සුවත්තං සසුරවත්තඤ්ච කතමෙව හොති, සා බොධිසත්තස්ස පියා අහොසි මනාපා. ඉති උහොපි තෙ සම්මොදමානා එකවිත්තා සමග්ගවාසං වසිංසු.

අට්ඨකදිවසං සුජාතා “මාතාපිතරො දට්ඨුකාමාමිති” ති බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. “සාධු, හද්දෙ, ගම්ගපාථෙයාං පහොනකං පටියාදෙහි” ති බජ්ජවිකතිං පවාපෙත්වා බජ්ජකාදීනි යානකෙ යපෙත්වා යානකං පාචෙත්තො යානකස්ස පුරතො අහොසි, ඉතරා පච්ඡතො. තෙ නගරසම්පං ගන්ත්වා යානකං මොවෙත්වා න්හත්වා භුඤ්ජිංසු. පුන බොධිසත්තො යානකං යොජෙත්වා පුරතො නිසීදි, සුජාතා වත්ථානි පරිවත්තෙත්වා අලභිකරිත්වා පච්ඡතො නිසීදි. යානකස්ස අන්තොනගරං පටිට්ඨකාලෙ බාරාණසිරාජා හන්ථික්ඛන්ධවරගතො නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො තං පදෙසං අගමාසි. සුජාතා ඔතරිත්වා යානකස්ස පච්ඡතො පදසා පායාසි. රාජා තං දිස්වා තස්සා රූපසම්පත්තියා ආකඬ්ඨියමානලොචනො පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා එකං අමච්චං ආණාපෙසි – “ගච්ඡ ත්වං එතිස්සා සස්සාමිකභාවං චා අස්සාමිකභාවං චා ජානාහි” ති. සො ගන්ත්වා තස්සා සස්සාමිකභාවං ඤත්වා “සස්සාමිකා කිර, දෙව, යානකෙ නිසින්තො පුරිසො එතිස්සා සාමිකො” ති ආහ.

රාජා පටිබද්ධවිත්තං විනොදෙතුං අසක්කොන්තො කිලෙසාතුරො හුත්වා “එකෙන තං උපායෙන මාරාපෙත්වා ඉත්තීං ගණ්හිස්සාමි” ති වින්තෙත්වා එකං පුරිසං ආමන්තෙත්වා “ගච්ඡ, හො, ඉමං චූළාමණිං වීථිං ගච්ඡන්තො විය හුත්වා එතස්ස පුරිසස්ස යානකෙ පක්ඛිපිත්වා එහි” ති චූළාමණිං දත්වා උයොයාපෙසි. සො “සාධු” ති තං ගහෙත්වා ගන්ත්වා යානකෙ යපෙත්වා “යපිතො මෙ, දෙවා” ති ආගන්ත්වා ආරොවෙසි. රාජා “චූළාමණි මෙ නට්ඨො” ති ආහ, මනුස්සා එකකොලාහලං අකංසු. රාජා “සබ්බද්වාරානි පිදහිත්වා සඤ්චාරං ඡින්දිත්වා වොරං පරියෙසපා” ති ආහ, රාජපුරිසා තථා අකංසු, නගරං එකසඬ්ඛොහං අහොසි. ඉතරො පුරිසො මනුස්සෙ ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හො, යානකං යපෙහි, රඤ්ඤො චූළාමණි නට්ඨො, යානකං සොධෙස්සාමි” ති යානකං සොධෙත්තො අත්තනා යපිතමණිං ගහෙත්වා බොධිසත්තං ගහෙත්වා “මණිවොරො” ති හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව පොථෙත්වා පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා නෙත්වා “අයං මණිවොරො” ති රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජාපි “සීසමස්ස ඡින්දප්වා” ති ආණාපෙසි.

අට්ඨ නං රාජපුරිසා වතුක්කෙ වතුක්කෙ කසාහි තාලෙන්තා දක්ඛිණද්වාරෙන නගරා නික්ඛමාපෙසුං. සුජාතාපි යානකං පහාය බාහා පග්ගස්ථ පරිදෙවමානා “සාමි, මං නිස්සාය ඉමං දුක්ඛං පත්තොසි” ති පරිදෙවමානා පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. රාජපුරිසා “සීසමස්ස ඡින්දිස්සාමා” ති බොධිසත්තං උත්තානං නිපජ්ජාපෙසුං. තං දිස්වා සුජාතා

අත්තනො සිලගුණං ආවජ්ජේත්වා “නත්ථි වත මඤ්ඤෙ ඉමස්මිං ලොකෙ සිලවන්තානං විභෙදකෙ පාසසාහසිකමනුස්සෙ නිසෙධෙත්තුං සමත්ථා දෙවතා නාමා”තිආදීනි වත්වා පටමං ගාථමාහ –

87. “න සන්ති දෙවා පවසන්ති නුත, න හි නුත සන්ති ඉධ ලොකපාලා;
සහසා කරොන්තානමසඤ්ඤතානං, න හි නුත සන්ති පටිසෙධිතාරො”ති.

තත්ථ න සන්ති, දෙවති ඉමස්මිං ලොකෙ සිලවන්තානං ඔලොකනකා පාපානඤ්ච නිසෙධකා න සන්ති නුත දෙවා. පවසන්ති නුතාති එවරුපෙසු වා කිච්චෙසු උප්පන්නෙසු නුත පවසන්ති පවාසං ගච්ඡන්ති. ඉධ, ලොකපාලාති ඉමස්මිං ලොකෙ ලොකපාලසම්මතා සමණබ්‍රාහ්මණාපි සිලවන්තානං අනුග්ගාහකා න හි නුත සන්ති. සහසා කරොන්තානමසඤ්ඤතානන්ති සහසා අවිමංසිත්වා සාහසිකං දාරුණං කම්මං කරොන්තානං දුස්සිලානං. පටිසෙධිතාරොති එවරුපං කම්මං මා කරිත්ථ, න ලබ්භා එතං කාතුන්ති පටිසෙධෙන්නා නත්ථිති අත්ථො.

එවං තාය සිලසම්පන්නාය පරිදෙවමානාය සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො නිසින්තාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි, සක්කො “කො නු බො මං සක්කත්තතො වාවතුකාමො”ති ආවජ්ජේත්තො ඉමං කාරණං ඤත්වා “බාරාණසිරාජා අතිඵරුසකම්මං කරොති, සිලසම්පන්නං සුජාතං කිලමෙති, ගන්තුං දානි මෙ වට්ටති”ති දෙවලොකා ඔරුය්හ අත්තනො ආනුභාවෙන හත්ථිපිට්ඨෙ නිසින්තං තං පාපරාජානං හත්ථික්ඛන්ධතො ඔතාරෙත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය උත්තානං නිපජ්ජාපෙත්වා බොධිසත්තං උක්ඛිපිත්වා සබ්බාලඬිකාරෙහි අලඬිකරිත්වා රාජවෙසං ගාභාපෙත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසිදාපෙසි. රාජපුරිසා ඵරසුං උක්ඛිපිත්වා සිසං ඡින්නදානා රඤ්ඤො සිසං ඡින්නදිංසු, ඡින්නකාලෙයෙව වස්ස රඤ්ඤො සිසභාවං ජානිංසු. සක්කො දෙවරාජා දිස්සමානකසරිරෙනෙව බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස රාජාභිසෙකං කත්වා සුජාතාය ව අග්ගමහෙසිට්ඨානං දාපෙසි. අමච්චා වෙව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ව සක්කං දෙවරාජානං දිස්වා “අධම්මිකරාජා මාරිතො, ඉදානි අමහෙහි සක්කදත්තිකො ධම්මිකරාජා ලද්ධො”ති සොමනස්සප්පත්තා අහෙසුං.

සක්කොපි ආකාසෙ යත්වා “අයං වො සක්කදත්තිකො රාජා, ඉතො පටියාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙස්සති. සචෙ හි රාජා අධම්මිකො හොති, දෙවො අකාලෙ වස්සති, කාලෙ න වස්සති, ඡාතභයං රොගභයං සත්ථභයන්ති ඉමානි තිණි භයානි උපගතානෙව හොන්ති”ති ඔවදන්තො දුතියං ගාථමාහ –

88. “අකාලෙ වස්සති තස්ස, කාලෙ තස්ස න වස්සති;
සග්ගා ව වචති යානා, නනු සො තාවතා හතො”ති.

තත්ථ අකාලෙති අධම්මිකරඤ්ඤො රජ්ජෙ අයුත්තකාලෙ සස්සානං පක්කකාලෙ වා ලායනමද්දනාදිකාලෙ වා දෙවො වස්සති. කාලෙති යුත්තපයුත්තකාලෙ වපනකාලෙ තරුණසස්සකාලෙ ගබ්භග්ගහණකාලෙ ව න වස්සති. සග්ගා ව වචති යානාති සග්ගසඬ්ඛාතා යානා දෙවලොකා වචතිති අත්ථො. අධම්මිකරාජා හි අප්පට්ඨාභවසෙන දෙවලොකා වචති නාම, සග්ගෙපි වා රජ්ජං කාරෙත්තො අධම්මිකරාජා තතො වචතිති අත්ථො. නනු සො තාවතා හතොති නනු සො අධම්මිකො රාජා එත්තකෙන හතො හොති. අථ වා එකංසවාථි එත්ථ නු-කාරො, නෙසො එකංසෙන එත්තාවතා හතො, අට්ඨස්ස පන මහානිරයෙසු සොළසසු ව උස්සදනිරයෙසු දිසරත්තං සො හඤ්ඤිස්සතිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

එවං සක්කො මහාජනස්ස ඔවාදං දත්වා අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව අගමාසි. බොධිසත්තොපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අධම්මිකරාජා දෙවදත්තො අහොසි, සක්කො අනුරුද්ධො, සුජාතා රාහුලමාතා, සක්කදත්තියරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[195] 5. පබ්බතූපත්ථරජාතකවණ්ණනා මණ්ඩවොරජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

පබ්බතූපත්ථරෙ රම්මෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කටෙසි. කොසලරඤ්ඤො කිර එකො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුස්සි. රාජාපි පරිච්ඡිංසමානො තං තථතො ඤත්වා “සත්ථු ආරොවෙස්සාමි”ති ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “හන්තෙ, අමිහාකං අන්තෙපුරෙ එකො අමච්චො පදුස්සි, තස්ස කිං කාතුං වට්ටති”ති පුච්ඡි. අථ නං සත්ථා “උපකාරකො තෙ, මහාරාජ, සො ව අමච්චො සා ව ඉත්ථි පියා”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, හන්තෙ, අතිවිස උපකාරකො සකලං රාජකුලං සන්ධාරෙති, සාපි මෙ ඉත්ථි පියා”ති චුත්තෙ “මහාරාජ, ‘අත්තනො උපකාරකෙසු සෙවකෙසු පියාසු ව ඉත්ථිසු දුබ්භිතුං න සක්කා’ති පුබ්බෙපි රාජානො පණ්ඨිතානං කථං සුත්වා මජ්ඣන්තාව අහෙසු”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආභරි.

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. අට්ඨස්ස රඤ්ඤො එකො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුස්සි. රාජා නං තථතො ඤත්වා “අමච්චොපි මෙ බහුපකාරො, අයං ඉත්ථිපි මෙ පියා, ද්වෙපි ඉමෙ නාසෙතුං න සක්කා , පණ්ඨිතාමච්චං පඤ්භං පුච්ඡිත්වා සචෙ සහිතබ්බං භවිස්සති, සහිස්සාමි, නො වෙ, න සහිස්සාමි”ති බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා ආසනං

දත්වා “පණ්ඩිත, පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි”ති වත්වා “පුච්ඡට, මහාරාජ, විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති චුත්තෙ පඤ්භං පුච්ඡන්තො පටිමං ගාථමාහ –

89. “පබ්බතූපත්ථරෙ රම්මෙ, ජාතා පොක්ඛරණී සිවා;
තං සිඬගාලො අපාපායි, ජානං සිහෙන රක්ඛිත”න්ති.

තත්ථ පබ්බතූපත්ථරෙ රම්මෙති හිමවන්තපබ්බතපාදෙ පත්ථරිත්වා යීතෙ අඬගණට්ඨානෙනි අත්ථො. ජාතා පොක්ඛරණී සිවාති සිවා සිතලා මධුරොදකා පොක්ඛරණී නිබ්බන්තා, අපිච ඛො පොක්ඛරසඤ්ජන්තා නදිපි පොක්ඛරණියෙව. අපාපායීති අප-ඉති උපසග්ගො, අපායීති අත්ථො. ජානං සිහෙන රක්ඛිතන්ති සා පොක්ඛරණී සිහපරිභොගා සිහෙන රක්ඛිතා, සොපි නං සිඬගාලො “සිහෙන රක්ඛිතා අය”න්ති ජානන්තොව අපායි. තං කිං මඤ්ඤති, බාලො සිඬගාලො සිහස්ස අභායිත්වා පිට්ඨො ඵවරූපං පොක්ඛරණීන්ති අයමෙත්ථාධිප්පායො.

බොධිසත්තො “අද්ධා එතස්ස අත්තෙපුරෙ එකො අමච්චො පදුට්ඨො භවිස්සති”ති ඤත්වා දුතියං ගාථමාහ –

90. “පිචන්ති චෙ මහාරාජ, සාපදානි මහානදිං;
න තෙන අනදී හොති, ඛමස්සු යදි තෙ පියා”ති.

තත්ථ සාපදානීති න කෙවලං සිඬගාලොව, අවසෙසානි සුනඛපසදබ්බ්ලාරම්භාදීනි සබ්බසාපදානි තං පොක්ඛරසඤ්ජන්තන්තා “පොක්ඛරණී”ති උද්ධනාමං නදිං පිචන්ති චෙ. න තෙන අනදී හොතීති නදියඤ්ඨි ද්විපදවතුප්පදාපි අභිමච්ඡාපි සබ්බෙ පිපාසිතා පානියං පිචන්ති, න සා තෙන කාරණෙන අනදී නාම හොති, නාපි උච්ඡිට්ඨනදී. කස්මා? සබ්බෙසං සාධාරණන්තා. යථා නදී යෙන කෙනවි පිතා න දුස්සති, ඵවං ඉත්ථිපි කිලෙසවසෙන සාමිකං අතික්කම්ත්වා අඤ්ඤෙන සද්ධිං සංවාසං ගතා නෙව අනිත්ථි හොති. කස්මා? සබ්බෙසං සාධාරණභාවෙන. නාපි උච්ඡිට්ඨිත්ථි. කස්මා? ඔදකන්තිකතාය සුද්ධභාවෙන. ඛමස්සු යදි තෙ පියාති යදි පන තෙ සා ඉත්ථි පියා, සො ච අමච්චො ඛහුපකාරො, තෙසං උභින්නම්පි ඛමස්සු මජ්ඣන්තභාවෙන තිට්ඨාහීති.

ඵවං මහාසත්තො රඤ්ඤො ඔවාදං අදාසි. රාජා තස්ස ඔවාදෙ යත්වා “පුන ඵවරූපං පාපකම්මං මා කරිත්වා”ති වත්වා උභින්නම්පි ඛමි. තතො පට්ඨාය තෙ ඔරම්ඤ. රාජාපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි. කොසලරාජාපි ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා තෙසං උභින්නම්පි ඛමිත්වා මජ්ඣන්තො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[196] 6. වලාහකස්සජාතකවණ්ණනා පබ්බතූපත්ථරජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

යෙ න කාහන්ති ඔවාදන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො හි හික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිරි ත්වං, හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කිං කාරණා”ති චුත්තෙ “එකං අලඬකකං මාතුගාමං දිස්වා කිලෙසවසෙනා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “ඉත්ථියො නාමෙතා හික්ඛු අත්තනො රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බෙහි චෙව ඉත්ථිකුත්තවිලාසෙහි ච පුරිසෙ පලොභෙත්වා අත්තනො වසෙ කත්වා වසං උපගතභාවං ඤත්වා සීලවිනාසඤ්චෙව ධනවිනාසඤ්ච පාපනට්ඨෙන ‘යක්ඛිනියො’ති චුච්චන්ති. පුබ්බෙපි හි යක්ඛිනියො ඉත්ථිකුත්තෙන එකං පුරිසසත්ථං උපසඬකම්ත්වා වාණිජෙ පලොභෙත්වා අත්තනො වසෙ කත්වා පුන අඤ්ඤෙ පුරිසෙ දිස්වා තෙ සබ්බෙපි ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා උභොහි හනුකපස්සෙහි ලොහිතෙන පග්ගරන්තෙන මුඛං පුරාපෙත්වා බාදිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ තම්බපණ්ණිදීපෙ සිරිසවත්ථු නාම යක්ඛනගරං අහොසි, තත්ථ යක්ඛිනියො වසිංසු. තා භින්නනාචානං වාණිජානං ආගතකාලෙ අලඬකතපටියන්තා බාදනීයභොජනියං ගාහාපෙත්වා දාසිගණපරිවුතා දාරකෙ අඬකෙනාදාය වාණිජෙ උපසඬකම්ත්ති. තෙසං “මනුස්සාවාසං ආගතම්හා”ති සඤ්ජානනත්ථං තත්ථ තත්ථ කසිගොරක්ඛාදීනි කරොන්තෙ මනුස්සෙ ගොගණෙ සුනබෙති ඵවමාදීනි දස්සෙන්ති, වාණිජානං සන්තිකං ගන්ත්වා “ඉමං යාගුං පිචට්, හත්තං භුඤ්ජට්, බාදනියං බාදට්”ති වදන්ති. වාණිජා අජානන්තා තාහි දින්නං පරිභුඤ්ජන්ති. අථ තෙසං බාදිත්වා භුඤ්ජිත්වා පිචිත්වා විස්සමිතකාලෙ පටිසන්ථාරං කරොන්ති, “තුම්හෙ කත්ථ වාසිකා, කුතො ආගතා, කහං ගච්ඡිස්සට්, කෙන කම්මෙන ඉධාගතත්ථා”ති පුච්ඡන්ති. “භින්නනාචා හුත්වා ඉධාගතම්හා”ති චුත්තෙ “සාධු, අය්‍යා, අම්භාකම්පි සාමිකානං නාවං අභිරුහිත්වා ගතානං තීණි සංචච්ඡරානි අතික්කන්තානි, තෙ මතා භවිස්සන්ති; තුම්හෙපි වාණිජායෙව, මයං තුම්භාකං පාදපරිවාරිකා භවිස්සාමා”ති වත්වා තෙ වාණිජෙ ඉත්ථිකුත්තභාවභාවිලාසෙහි පලොභෙත්වා යක්ඛනගරං නෙත්වා සචෙ පට්ඨගහිතා මනුස්සා අත්ථි, තෙ දෙවසඬබ්බිකාය බන්ධිත්වා කාරණසරෙ පක්ඛිපන්ති, අත්තනො වසනට්ඨානෙ භින්නනාවෙ මනුස්සෙ අලහන්තියො පන පරතො කල්‍යාණිං ඔරතො නාගදීපන්ති ඵවං සමුද්දතීරං අනුසඤ්චරන්ති. අයං තාසං ධම්මතා.

අපේකදිවසං පඤ්චසතා භින්නනාචා වාණිජා තාසං නගරසමීපෙ උත්තරිංසු. තා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා පලාහෙත්වා යක්ඛනගරං නෙත්වා පටංගං ගතීතෙ මනුස්සෙ දෙවසඬ්ඛිකාය ඛන්ධිත්වා කාරණසරෙ පක්ඛිපිත්වා ජෙට්ඨයක්ඛිතී ජෙට්ඨකවාණිජං, සෙසා සෙසෙති තා පඤ්චසතා යක්ඛිතියො තෙ පඤ්චසතෙ වාණිජෙ අත්තනො සාමිකෙ අකංසු. අප්පං ජෙට්ඨයක්ඛිතී රත්තිභාගෙ වාණිජෙ නිද්දං උපගතෙ උට්ඨාය ගන්ත්වා කාරණසරෙ මනුස්සෙ මාරත්වා මංසං බාදිත්වා ආගච්ඡති, සෙසාපි තපෙව කරොන්ති. ජෙට්ඨයක්ඛිතියා මනුස්සමංසං බාදිත්වා ආගතකාලෙ සරිරං සීතලං හොති. ජෙට්ඨවාණිජො පරිගණ්හන්තො තස්සා යක්ඛිතිභාවං ඤාත්වා “ඉමා පඤ්චසතා යක්ඛිතියො භවිස්සන්ති, අමිහෙහි පලායිතුං වට්ටති”ති පුනදිවසෙ පාතොව මුඛධොවනත්ථාය ගන්ත්වා සෙසවාණිජානං ආරොචෙසි – “ඉමා යක්ඛිතියො, න මනුස්සිත්ථියො, අඤ්ඤෙසං භින්නනාචානං ආගතකාලෙ තෙ සාමිකෙ කත්වා අමිහෙපි බාදිස්සන්ති, එව ඉතො පලායිස්සාමා”ති තෙසු පඤ්චසතෙසු අඬ්ඬතෙයාසතා “න මයං එතා විජිහිතුං සක්ඛිස්සාම, තුමිහෙ ගච්ඡට්, මයං න පලායිස්සාමා”ති ආහංසු. ජෙට්ඨවාණිජො අත්තනො වචනකාරෙ අඬ්ඬතෙයාසතෙ ගහෙත්වා තාසං භීතො පලායි.

තස්මිං පන කාලෙ බොධිසත්තො චලාහකස්සයොනියං නිබ්බන්ති, සබ්බසෙනො කාළසීසො මුඤ්ජකෙසො ඉද්ධිමා වෙහාසඬ්ගමො අහොසි. සො භිමවන්තො ආකාසෙ උප්පතිත්වා තම්බපණ්ණිදීපං ගන්ත්වා තත්ථ තම්බපණ්ණිසරෙ පල්ලලෙ සයංජාතසාලිං බාදිත්වා ගච්ඡති. එවං ගච්ඡන්තො ච “ජනපදං ගන්තුකාමා අත්ථී”ති තික්ඛන්තුං කරුණාපරිභාවිතං මානුසිං වාවං භාසති. තෙ බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා උපසඬ්කමිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස “සාමී, මයං ජනපදං ගමිස්සාමා”ති ආහංසු. තෙන හි මය්හං පිට්ඨිං අභිරුහ්ඨාති. අප්පෙකච්චෙ අභිරුහිංසු, තෙසු එකච්චෙ වාලධිං ගණ්හිංසු, එකච්චෙ අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා අට්ඨංසුයෙව. බොධිසත්තො අත්තමසො අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා යීතෙ සබ්බෙපි තෙ අඬ්ඬතෙයාසතෙ වාණිජෙ අත්තනො ආනුභාවෙන ජනපදං නෙත්වා සකසකට්ඨානෙසු පතිට්ඨපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ආගමාසි. තාපි බො යක්ඛිතියො අඤ්ඤෙසං ආගතකාලෙ තත්ථ ඔභිතකෙ අඬ්ඬතෙයාසතෙ මනුස්සෙ වධිත්වා බාදිංසු.

සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “භික්ඛවෙ, යථා තෙ යක්ඛිතීනං වසං ගතා වාණිජා ජීවිතක්ඛයං පත්තා, චලාහකස්සරාජස්ස වචනකරා වාණිජා සකසකට්ඨානෙසු පතිට්ඨිතා, එවමෙව බුද්ධානං ඔවාදං අකරොන්තා භික්ඛුපි භික්ඛුනියොපි උපාසකාපි උපාසිකායොපි චතුසු අපායෙසු පඤ්චවිධඛන්ධනකම්මකරණට්ඨානාදීසු මහාදුක්ඛං පාපුණන්ති. ඔවාදකරා පන තිස්සො කුලසම්පත්තියො ච ඡ කාමසග්ගෙ විසති බ්‍රහ්මලොකෙති ඉමාති ව යානාති පත්වා අමතමහානිබ්බානං සච්ඡිකත්වා මහන්තං සුඛං අනුභවන්ති”ති වත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

91. “යෙ න කාහන්ති ඔවාදං, නරා බුද්ධෙන දෙසිතං;
බ්‍යසනං තෙ ගමිස්සන්ති, රක්ඛස්සිභිව වාණිජා.
92. “යෙ ච කාහන්ති ඔවාදං, නරා බුද්ධෙන දෙසිතං;
සොත්ථීං පාරං ගමිස්සන්ති, චලාහෙනෙව වාණිජා”ති.

තත්ථ යෙ න කාහන්තිති යෙ න කරිස්සන්ති. බ්‍යසනං තෙ ගමිස්සන්තිති තෙ මහාවිනාසං පාපුණිස්සන්ති. රක්ඛස්සිභිව වාණිජාති රක්ඛස්සිභි පලාහිතවාණිජා විය. සොත්ථීං පාරං ගමිස්සන්තිති අනන්තරායෙන නිබ්බානං පාපුණිස්සන්ති. චලාහෙනෙව වාණිජාති චලාහෙනෙව “ආගච්ඡට්”ති චුත්තා තස්ස වචනකරා වාණිජා විය. යථා හි තෙ සමුද්දපාරං ගන්ත්වා සකසකට්ඨානං අගමංසු, එවං බුද්ධානං ඔවාදකරා සංසාරපාරං නිබ්බානං ගච්ඡන්තිති අමතමහානිබ්බානෙන ධම්මදෙසනාය කුටං ගණ්හි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපත්තිඵලසකදාගාමිඵලඅනාගාමිඵලඅරහත්තඵලානි පාපුණිංසු. “තදා චලාහකස්සරාජස්ස වචනකරා අඬ්ඬතෙයාසතා වාණිජා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, චලාහකස්සරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[197] 7. මිත්තාමිත්තජාතකවණ්ණනා චලාහකස්සජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

න නං උම්භයතෙ දිස්වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. අඤ්ඤතරො භික්ඛු “මයා ගතීතෙ මය්හං උපජ්ඣායො න කුජ්ඣිස්සති”ති උපජ්ඣායෙන යපිතං විස්සාසෙන එකං වත්ථබ්බෙසං ගහෙත්වා උපාහනත්ථවිකං කත්වා පච්ඡා උපජ්ඣායං ආපුච්ඡි. අප්පං නං උපජ්ඣායො “කිංකාරණා ගණ්හි”ති වත්වා “මයා ගතීතෙ න කුජ්ඣිස්සතිති තුමිහාකං විස්සාසෙනා”ති චුත්තෙ “කො මයා සද්ධිං තුය්හං විස්සාසො නාමා”ති වත්වා කුද්ධො උට්ඨන්තිවා පහරි. තස්ස සා කිරියා භික්ඛුසු පාකටා ජාතා. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො කිර දහරො උපජ්ඣායස්ස විස්සාසෙන වත්ථබ්බෙසං ගහෙත්වා උපාහනත්ථවිකං අකාසි. අප්පං නං උපජ්ඣායො ‘කො මයා සද්ධිං තුය්හං විස්සාසො නාමා’ති වත්වා කුද්ධො උට්ඨන්තිවා පහරි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය තුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස භික්ඛු අත්තනො සද්ධිවිහාරිකෙන සද්ධිං අවිස්සාසිකො, පුබ්බෙපි අවිස්සාසිකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා ගණසත්ථා හුත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. තස්මිං ඉසිගණෙ එකො තාපසො බොධිසත්තස්ස වචනං අකත්වා එකං මතමානිකං හත්ථිපොතකං පටිජග්ගි. අප්ථං සො වුද්ධිජ්ජත්තො මාරෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තස්ස සරිරකිව්චං කත්වා ඉසිගණො බොධිසත්තං පරිවාරෙත්වා – “හත්තෙ, කෙන නු කො කාරණෙන මිත්තභාවො වා අමිත්තභාවො වා සක්කා ජානිතු”න්ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනා”ති ආචික්ඛන්තො ඉමා ගාථා අවොච –

93. “න නං උම්භයනෙ දිස්වා, න ච නං පටිනන්දති;
වක්ඛුති වස්ස න දදාති, පටිලොමඤ්ච වත්තති.
94. “එනෙ භවන්ති ආකාරා, අමිත්තස්මිං පතිට්ඨිතා;
යෙහි අමිත්තං ජානෙය්‍ය, දිස්වා සුත්වා ච පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ න නං උම්භයනෙ දිස්වාහි යො හි යස්ස අමිත්තො හොති, සො තං පුග්ගලං දිස්වා න උම්භයනෙ, හසිතං න කරොති, පහට්ඨාකාරං න දස්සෙති. න ච නං පටිනන්දතීති තස්ස වචනං සුත්වාපි තං පුග්ගලං න පටිනන්දති, සාධු සුභාසිතන්ති න වානුමොදති. වක්ඛුති වස්ස න දදාතිති වක්ඛුනා වක්ඛුං ආභව්ච පටිමුඛො හුත්වා න ඔලොකෙති, අඤ්ඤානො වක්ඛුති හරති. පටිලොමඤ්ච වත්තතීති තස්ස කායකම්මම්පි වචිකම්මම්පි න රොවෙති, පටිලොමගාහං ගණ්හාති පච්චතිකගාහං. ආකාරාති කාරණාති. යෙහි අමිත්තන්ති යෙහි කාරණෙහි තාති කාරණාති දිස්වා සුත්වා ච පණ්ඩිතො පුග්ගලො “අයං මෙ අමිත්තො”ති ජානෙය්‍ය, තතො විපරිතෙහි පන මිත්තභාවො ජානිතබ්බොති.

එවං බොධිසත්තො මිත්තාමිත්තභාවකාරණාති ආචික්ඛන්ති බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා හත්ථිපොසකතාපසො සද්ධිවිහාරිකො අහොසි, හත්ථි උපජ්ඣායො, ඉසිගණො වුද්ධිපරිසා, ගණසත්ථා පන අභමෙච අහොසි”න්ති.

[198] 8. රාධජාතකවණ්ණනා මිත්තාමිත්තජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

පවාසා ආගතො තාතාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සත්ථාරා “සච්චං කිර, ත්වං භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති පුට්ඨො “සච්චං, හත්තෙ”ති වත්වා “කිංකාරණා”ති චුත්තෙ “එකං අලඬකතඉත්ථිං දිස්වා කිලෙසවසෙනා”ති ආහ. අප්ථං සත්ථා “මාතුගාමො නාම භික්ඛු න සක්කා රක්ඛිතුං, පුබ්බෙපි දොවාරිකෙ යපෙත්වා රක්ඛන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්ඛිංසු, කිං තෙ ඉත්ථියා, ලද්ධාපි සා රක්ඛිතුං න සක්කා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො සුවයොනියං නිබ්බන්ති, “රාධො”තිස්ස නාමං, කනිට්ඨභාතා පනස්ස පොට්ඨපාදො නාම. තෙ උභොපි තරුණකාලෙයෙව එකො ලුද්දකො ගහෙත්වා බාරාණසියං අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි, බ්‍රාහ්මණො තෙ පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පටිජග්ගි. බ්‍රාහ්මණස්ස පන බ්‍රාහ්මණී අරක්ඛිතා දුස්සිලා. සො වොහාරකරණත්ථාය ගච්ඡන්තො තෙ සුවපොතකෙ ආමන්තෙත්වා “තාතා, අහං වොහාරකරණත්ථාය ගච්ඡාමි, කාලෙ වා විකාලෙ වා තුම්භාකං මාතු කරණකම්මං ඔලොකෙය්‍යාථ, අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස ගමනභාවං වා අගමනභාවං වා ජානෙය්‍යාථ”ති බ්‍රාහ්මණිං සුවපොතකානං පටිච්ඡාපෙත්වා අගමාසි. සා තස්ස නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය අනාචාරං වරි, රත්තිම්පි දිවාපි ආගච්ඡන්තානඤ්ච ගච්ඡන්තානඤ්ච පමාණං නත්ථි.

තං දිස්වා පොට්ඨපාදො රාධං පුච්ඡි – “බ්‍රාහ්මණො ඉමං බ්‍රාහ්මණිං අම්භාකං නිය්‍යාදෙත්වා ගතො, අයඤ්ච පාපකම්මං කරොති, වදාමි න”න්ති. රාධො “මා වදාහි”ති ආහ. සො තස්ස වචනං අග්ගහෙත්වා “අම්ම, කිංකාරණා පාපකම්මං කරොසි”ති ආහ. සා තං මාරෙතුකාමා හුත්වා “තාත, ත්වං නාම මය්හං පුත්තො, ඉතො පට්ඨාය න කරිස්සාමි, එහි, තාත, තාවා”ති පියායමානා විය පක්කොසිත්වා ආගතං ගහෙත්වා “ත්වං මං ඔවදසි, අත්තනො පමාණං න ජානාසි”ති ගීවං පරිවත්තෙත්වා මාරෙත්වා උද්ධනන්තරෙසු පක්ඛිපි. බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා විස්සමිත්වා බොධිසත්තං “කිං, තාත රාධ, මාතා තෙ අනාචාරං කරොති, න කරොති”ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

95. “පවාසා ආගතො තාත, ඉදානි නවිරාගතො;
කච්චින්තු තාත තෙ මාතා, න අඤ්ඤමුපසෙවතී”ති.

තස්සත්ථො – අහං, තාත රාධ, පවාසා ආගතො, සො වම්භි ඉදානෙච ආගතො නවිරාගතො, තෙන පචන්තිං අජානන්තො තං පුච්ඡාමි – “කච්චි නු තෙ, තාත, මාතා අඤ්ඤං පුරිසං න උපසෙවතී”ති.

රාධො “තාත, පණ්ඩිතා නාම භූතං වා අභූතං වා අනිය්‍යානිකං නාම න කට්ඨෙසු”න්ති ඤාපෙන්නො දුතියං ගාථමාහ –

96. “න බො පනෙතං සුභණං, ගිරං සච්චුපසංභිතං;

සයෙට් පොට්ටිපාදොව, මුම්මුරේ උපකුටිතෝ”ති.

තත්ථ ගිරන්ති වචනං. තඤ්ඤි යථා ඉදානි ගිරා, එවං තදා “ගිර”න්ති වුච්චති, සො සුවපොතකො ලිඛිතං අනාදිස්ත්වා එවමාහ. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – තාත, පණ්ඩිතෙන නාම සවිචුපසංහිතං යථාභූතං අත්ථයුත්තං සභාවච්චනම්පි අනියානිකං න සුභණං. අනියානිකඤ්ඤි සච්චං භණන්තො සයෙට් පොට්ටිපාදොව, මුම්මුරේ උපකුටිතො, යථා පොට්ටිපාදො කුක්කුලේ ක්කාමො සයති, එවං සයෙයානි. “උපකුටිතො”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො.

එවං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා “මයාපි ඉමස්මිං යානෙ වසිතුං න සක්කා”ති බ්‍රාහ්මණං ආපුච්ඡිත්වා අරඤ්ඤමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා පොට්ටිපාදො ආනන්දො අහොසි, රාධො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[199] 9. ගහපතිජාතකවණ්ණනා රාධජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

උභයං මෙ න ඛමතිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතමෙව භික්ඛුං ආරඬ්භ කට්ඨෙසි. කට්ඨන්තො ච “මාතුගාමො නාම අරක්ඛිතො, පාපකම්මං කත්වා යෙන කෙනචි උපායෙන සාමිකං වඤ්චෙතියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සරාවාසං ගණ්ඨි. තස්ස භරියා දුස්සීලා ගාමභොජකෙන සද්ධිං අනාවාරං වරති. බොධිසත්තො තං ඤත්වා පරිග්ගණ්ඨන්තො වරති. තදා පන අත්තොවස්සෙ බීජෙසු නිභට්ඨෙසු ජාතකං අහොසි, සස්සානං ගඬ්භගහණකාලො ජාතො. සකලගාමවාසිනො “ඉතො මාසද්වයෙන සස්සානි උද්ධරිත්වා විහිං දස්සාමා”ති එකතො හුත්වා ගාමභොජකස්ස හත්ථතො එකං ජරගොණං ගහෙත්වා මංසං බාදිංසු.

අට්ඨකදිවසං ගාමභොජකො ඛණං ඔලොකෙත්වා බොධිසත්තස්ස ඛහිගතවෙලායං ගෙහං පාවිසි. තෙසං සුඛනිපන්තක්ඛණෙයෙව බොධිසත්තො ගාමද්වාරෙන පවිසිත්වා ගෙහාහිමුඛො පායාසි. සා ඉත්ථී ගාමද්වාරාහිමුඛි තං දිස්වා “කො නු බො එසො”ති උම්මාරෙ යත්වා ඔලොකෙත්ති “සොයෙවා”ති ඤත්වා ගාමභොජකස්ස ආචික්ඛි, ගාමභොජකො හිතො පකම්පි. අථ නං සා “මා භායි, අත්ථෙට්ඨො උපායො, අම්හෙහි තව හත්ථතො ගොණමංසං බාදිතං, ත්වං මංසමූලං සොධෙත්තො විය භොහි, අහං කොට්ඨං ආරුය්හ කොට්ඨද්වාරෙ යත්වා ‘විහි නත්ථී’ති වක්ඛාමි. ත්වං ගෙහමජ්ඣෙ යත්වා ‘අම්භාකං සරෙ දාරකා ජාතා, මංසමූලං මෙ දෙහි’ති පුනප්පුනං වොදෙයාසි”ති වත්වා කොට්ඨං ආරුය්හ කොට්ඨද්වාරෙ නිසීදි. ඉතරො ගෙහමජ්ඣෙ යත්වා “මංසමූලං දෙහි”ති වදති. සා කොට්ඨද්වාරෙ නිසින්තා “කොට්ඨෙ විහි නත්ථී, සස්සෙ උද්ධරන්තෙ දස්සාමි ගච්ඡාහි”ති ආහ.

බොධිසත්තො ගෙහං පවිසිත්වා තෙසං කිරියං දිස්වා “ඉමාය පාපාය කතඋපායො එස හවිස්සති”ති ඤත්වා ගාමභොජකං ආමන්තෙත්වා “සො ගාමභොජක අම්හෙ තව ජරගොණස්ස මංසං බාදන්තා ‘ඉතො මාසද්වයෙන විහිං දස්සාමා’ති බාදිමිහ, ත්වං අඬ්ඪමාසම්පි අනතික්කම්ත්වා ඉදානෙව කස්මා ආහරාපෙසි, න ත්වං ඉමිනා කාරණෙන ආගතො, අඤ්ඤෙන කාරණෙන ආගතො හවිස්සසි, මය්හං තව කිරියා න රුච්චති, අයම්පි අනාවාරා පාපධම්මා කොට්ඨෙ විහිනං අභාවං ජානාති, සා දානි කොට්ඨං ආරුය්හ ‘විහි නත්ථී’ති වදති, ත්වම්පි ‘දෙහි’ති වදති, උහින්තම්පි වො කරණං මය්හං න රුච්චති”ති එතමත්ථං පකාසෙත්තො ඉමා ගාථා අවොච –

97. “උභයං මෙ න ඛමති, උභයං මෙ න රුච්චති;
යාවායං කොට්ඨමොතිණ්ණා, නදස්සං ඉති භාසති.

98. “තං තං ගාමපති බුමි, කදරෙ අප්පස්මි ජීවිතෙ;
ද්වෙ මාසෙ සඬගරං කත්වා, මංසං ජරග්ගවං කිසං;
අප්පත්තකාලෙ වොදෙසි, තම්පි මය්හං න රුච්චති”ති.

තත්ථ තං තං ගාමපති බුමිති, අම්හො ගාමජෙට්ඨක, තෙන කාරණෙන තං වදාමි. කදරෙ අප්පස්මි ජීවිතෙති අම්භාකං ජීවිතං නාම කදරඤ්ඤෙව ඵද්ධං ලුඛං කසිරං අප්පඤ්ඤෙව මන්දං පරිත්තං, තස්මිං නො එවරුපෙ ජීවිතෙ වත්තමානෙ. ද්වෙ මාසෙ සඬගරං කත්වා, මංසං ජරග්ගවං කිසන්ති අම්භාකං මංසං ගණ්ඨන්තානං ජරග්ගවං කිසං දුබ්බලං ජරගොණං දදමානො ත්වං “ද්විහි මාසෙහි මූලං දාතබ්බ”න්ති එවං ද්වෙ මාසෙ සඬගරං පරිච්ඡෙදං කත්වා. අප්පත්තකාලෙ වොදෙසිති තස්මිං කාලෙ අසම්පත්තෙ අන්තරාව වොදෙසි. තම්පි මය්හං න රුච්චතිති යා වායං පාපධම්මා දුස්සීලා අත්තොකොට්ඨෙ විහිනං නත්ථීභාවං ජානමානාව අජානන්ති විය හුත්වා කොට්ඨමොතිණ්ණා

කොට්ඨාසවලට යන දිනට පෙර ඉතිරි භාණ්ඩ, යඤ්ච ත්වං අකාලෙ වොදෙසි, තම්පිති ඉදං උභයමපි මම නෙව බමති න රුවිවතීති.

එවං සො කපේත්තොව ගාමභොජකං චූළාය ගහෙන්වා කඩ්ඪිත්වා ගෙහමජ්ඣෙ පානෙන්වා “ගාමභොජකොම්හිති පරස්ස රක්ඛිතගොපිතභණ්ඩෙ අපරජ්ඣකම්”ති ආදීහි පරිභාසිත්වා පොථෙන්වා දුබ්බලං කත්වා ගීවාය ගහෙන්වා ගෙහා නික්කඩ්ඪිත්වා තම්පි දුට්ඨඉත්ථිං කෙසෙසු ගහෙන්වා කොට්ඨා ඔතාරෙන්වා නිජපොථෙන්වා “සවෙ පුන එවරූපං කරොසි, ජානිස්සසි”ති සන්තප්පෙසි. තතො පට්ඨාය ගාමභොජකො තං ගෙහං ඔලොකෙතුම්පි න විසති, සාපි පාපා පුන මනසාපි අතිවරිතුං නාසක්ඛි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ගාමභොජකො දෙවදත්තො, නිග්ගහකාරකො ගහපති පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[200] 10. සාධුසිලජාතකවණ්ණනා ගහපතිජාතකවණ්ණනා නවමා.

සරිරද්ධන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපේසි. තස්ස කිර වතස්සො ධිතරො අහෙසුං. තා වත්තාරො ජනා පත්ථෙන්ති, තෙසු එකො අභිරූපො සරිරසම්පන්නො, එකො වයප්පන්නො මහල්ලකො, එකො ජාතිසම්පන්නො, එකො සිලවා. බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “ධිතරො නිවෙසෙන්නෙන පතිට්ඨාපෙන්නෙන කස්ස නු බො දාතබ්බා, කිං රූපසම්පන්නස්ස, උදාහු වයප්පන්නස්ස, ජාතිසම්පන්නසිලවන්නානං අඤ්ඤතරස්සා”ති. සො චින්තෙන්නොපි අජානිත්වා “ඉමං කාරණං සම්මාසම්බුද්ධො ජානිස්සති, තං පුච්ඡිත්වා එතෙසං අන්තරෙ අනුච්ඡිකස්ස දස්සාමි”ති ගන්ධමාලාදීනි ගාභාපෙන්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො ආදිතො පට්ඨාය තමත්ථං ආරොචෙන්වා “හත්තෙ, ඉමෙසු වතුසු ජනෙසු කස්ස දාතුං වට්ටති”ති පුච්ඡි. සත්ථා “පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා එතං පඤ්ඤං කප්පිංසු, භවසඬ්ඛෙපගතත්තා පන සල්ලක්ඛෙතුං න සක්කොසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පන්නො තක්කසිලායං සිජ්ජං උග්ගණ්හිත්වා ආගන්ත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහොසි. අපේකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස වතස්සො ධිතරො අහෙසුං, තා එවමෙව වත්තාරො ජනා පත්ථපිංසු. බ්‍රාහ්මණො “කස්ස නු බො දාතබ්බා”ති අජානන්තො “ආවරියං පුච්ඡිත්වා දාතබ්බයුත්තකස්ස දස්සාමි”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං පුච්ඡන්තො පට්ඨං ගාමමාහ –

99. “සරිරද්ධං වුඩ්ඪ්ඨං, සොජච්චං සාධුසිලියං;
බ්‍රාහ්මණං තෙව පුච්ඡාම, කන්තු තෙසං වනිම්භසෙ”ති.

තත්ථ “සරිරද්ධං”න්ති ආදීහි තෙසං වතුන්නං විජ්ජමානෙ ගුණෙ පකාසෙති. අයඤ්ඤෙන්ථ අධිජ්ජායො – ධිතරො මෙ වත්තාරො ජනා පත්ථෙන්ති, තෙසු එකස්ස සරිරද්ධාමත්ථි, සරිරසම්පදා අභිරූපභාවො සංවිජ්ජති. එකස්ස වුඩ්ඪ්ඨං වුඩ්ඪිභාවො මහල්ලකතා අත්ථි. එකස්ස සොජච්චං සුජාතිතා ජාතිසම්පදා අත්ථි. “සුජච්ච”න්තිපි පායො. එකස්ස සාධුසිලියං සුන්දරසිලභාවො සිලසම්පදා අත්ථි. බ්‍රාහ්මණං තෙව පුච්ඡාමාති තෙසු අසුකස්ස නාමොතා දාතබ්බාති අජානන්තා මයං භවන්තං බ්‍රාහ්මණඤ්ඤෙව පුච්ඡාම. කන්තු තෙසං වනිම්භසෙති තෙසං වතුන්නං ජනානං කං වනිම්භසෙ, කං ඉච්ඡාම, කස්ස තා කුමාරිකා දදාමාති පුච්ඡති.

තං සුත්ථා ආවරියො “රූපසම්පදාදිසු විජ්ජමානාසුපි විපන්නසිලො ගාරය්හො, තස්මා තං නප්පමාණං, අම්භාකං සිලවන්නභාවො රුවිවතී”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො දුතියං ගාමමාහ –

100. “අත්ථො අත්ථි සරිරස්මිං, වුඩ්ඪ්ඨස්ස නමො කරෙ;
අත්ථො අත්ථි සුජාතස්මිං, සිලං අස්මාක රුවිවතී”ති.

තත්ථ අත්ථො අත්ථි සරිරස්මින්නි රූපසම්පන්නෙ සරිරෙපි අත්ථො විසෙසො වුද්ධි අත්ථියෙව, “නත්ථි”ති න වදාමි. වුඩ්ඪ්ඨස්ස නමො කරෙති වුඩ්ඪ්ඨභාවස්ස පන නමක්කාරමෙව කරොමි. වුඩ්ඪ්ඨභාවො හි වන්දනමානනං ලභති. අත්ථො අත්ථි සුජාතස්මින්නි සුජාතෙපි පුරිසෙ වුඩ්ඪි අත්ථි, ජාතිසම්පන්නිපි ඉච්ඡිතබ්බායෙව. සිලං අස්මාක රුවිවතීති අම්භාකං පන සිලමෙව රුවිවති. සිලවා හි ආචාරසම්පන්නො සරිරද්ධාවරිහිතොපි පුජ්ජො පාසංසොති. බ්‍රාහ්මණො තස්ස වචනං සුත්ථා සිලවත්තස්සෙව ධිතරො අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – සච්චපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා බ්‍රාහ්මණො අයමෙව බ්‍රාහ්මණො අහොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සාධුසිලජාතකවණ්ණනා දසමා.

රුහකවග්ගො පඤ්චමො.

තස්සුද්දානං -

රුහකං සිරිකාළකං, පදුමං මණිවොරකං;
පබ්බතපත්ථරවලාහං, මිත්තාමිත්තඤ්ච රාධඤ්ච;
ගහපති සාධුසිලං.

[201] 1. බන්ධනාගාරජාතකවණ්ණනා **6. නතංදළ්භවග්ගො**

න තං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බන්ධනාගාරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිං කිර කාලෙ බහු සන්ධිවිජේදකපන්ථසාතකවොරෙ ආනෙත්වා කොසලරඤ්ඤො දස්සෙසුං. තෙ රාජා අද්දබන්ධනරජ්ජුබන්ධනසඬ්ඛලිකබන්ධනෙනි බන්ධාපෙසි. තිංසමත්තා ජානපදා හික්ඛු සත්ථාරං දට්ඨුකාමා ආගන්ත්වා දිස්වා වන්දිත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය වරන්තා බන්ධනාගාරං ගන්ත්වා තෙ වොරෙ දිස්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා සායන්හසමයෙ තථාගතං උපසඬ්ඛමිත්වා “හන්තෙ, අජ්ජ අමහෙහි පිණ්ඩාය වරන්තෙහි බන්ධනාගාරෙ බහු වොරා අද්දබන්ධනාදීහි බද්ධා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා දිට්ඨා, තෙ තාති බන්ධනාති ඡින්දිත්වා පලායිතුං න සක්කොන්ති, අත්ථි තු බො තෙහි බන්ධනෙහි ටීරතරං නාම අඤ්ඤං බන්ධන”න්ති පුවඡිංසු. සත්ථා “හික්ඛෙවෙ, කිං බන්ධනාති නාමෙතාති, යං පනෙතං ධනඤ්ඤපුත්තදාරාදීසු තණ්හාසඬ්ඛාතං කිලෙසබන්ධනං, එතං එතෙහි බන්ධනෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන ටීරතරං, එවං මහන්තම්පි පනෙතං දුච්ඡින්දනියං බන්ධනං පොරාණකපණ්ඩිතා ඡින්දිත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං දුග්ගතගහපතිකුලෙ නිබ්බත්ති, තස්ස වයප්පත්තස්ස පිතා කාලමකාසි. සො හතිං කත්වා මාතරං පොසෙසි, අප්පස්ස මාතා අනිච්ඡමානස්සෙව එකං කුලධීතරං ගෙහෙ කත්වා අපරභාගෙ කාලමකාසි. භරියායපිස්ස කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සො ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං අජානන්තො “හද්දෙ, ත්වං හතිං කත්වා ජීවාහි, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ . සාපි “ගබ්භො මෙ පතිට්ඨිතො, මයි විජාතාය දාරකං දිස්වා පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තස්සා විජාතකාලෙ “හද්දෙ, ත්වං සොත්ථිතා විජාතා, ඉදානාහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආපුච්ඡි. අප් නං සා “පුත්තකස්ස තාව ට්ඨාපානතො අපගමනකාලං ආගමෙහි”ති වත්වා පුත ගබ්භං ගණ්හි.

සො වින්තෙසි - “ඉමං සම්පට්ඨිජාපෙත්වා ගන්තුං න සක්කා, ඉමස්සා අනාවික්ඛිත්වා ව පලායිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සො තස්සා අනාවික්ඛිත්වා රත්ථිභාගෙ උට්ඨාය පලායි. අප් නං නගරගුන්තිකා අග්ගහෙසුං. සො “අහං, සාමි, මාතුපොසකො නාම, විස්සජ්ජෙප් ම”න්ති තෙහි අත්තානං විස්සජ්ජාපෙත්වා එකස්මිං යානෙ වසිත්වා අග්ගද්වාරෙතෙව නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො විහාසි. සො තත්ථ වසන්තො “එවරුපම්පි නාම මෙ දුච්ඡින්දනියං පුත්තදාරබන්ධනං කිලෙසබන්ධනං ඡින්දිත”න්ති උදානං උදානෙන්තො ඉමා ගාථා අවොච -

101. “න තං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරා, යදායසං දාරුප්පබ්බජඤ්ච;
සාරත්තරත්තා මණිකුණ්ඩලෙසු, පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා.
102. “එතං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරා, ඔහාරිනං සිථිලං දුප්පමුඤ්චං;
එතම්පි ඡෙත්වානා වජන්ති ධීරා, අනපෙක්ඛිතො කාමසුඛං පහායා”ති.

තත්ථ ධීරාති ධිතිමන්තා, ධික්කතපාපාති ධීරා. අප් වා ධි වුච්චති පඤ්ඤා, තාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතාති ධීරා, බුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධසාවකා බොධිසත්තා ව ඉමෙ ධීරා නාම. යදායසන්තිආදීසු යං සඬ්ඛලිකසඬ්ඛාතං අයසා නිබ්බත්තං ආයසං, යං අද්දබන්ධනසඬ්ඛාතං දාරුජං, යඤ්ච පබ්බජනිණෙහි වා අඤ්ඤෙහි වා වාකාදීහි රජ්ජුං කත්වා කතරජ්ජුබන්ධනං, තං ආයසාදිං ඡින්දිතුං සක්කුණෙයාභාවෙන ධීරා දළ්භං ටීරන්ති නාහු න කට්ඨන්ති. සාරත්තරත්තාති සාරත්තා හුත්වා රත්තා, බලවරාගරත්තාති අත්ථො. මණිකුණ්ඩලෙසුති මණිසු ව කුණ්ඩලෙසු ව, මණියුත්තෙසු වා කුණ්ඩලෙසු.

එතං දළ්භන්ති යෙ මණිකුණ්ඩලෙසු සාරත්තරත්තා, තෙසං යො ව සාරාගො, යා ව තෙසං පුත්තදාරෙසු අපෙක්ඛා තණ්හා, එතං කිලෙසමයං බන්ධනං දළ්භං ටීරන්ති ධීරා ආහු. ඔහාරිනන්ති ආකඩ්ඪිත්වා වතුසු අපායෙසු පාතනතො අවහරති හෙට්ඨා හරති ඔහාරිනං. සිථිලන්ති බන්ධනට්ඨානෙ ඡට්ඨම්මමංසාති න ඡින්දති, ලොහිතං න නිහරති, බන්ධනභාවම්පි න ජානාපෙති, ථලප්ථලප්ථාදීසු කම්මානි කාතුං දෙතිති සිථිලං. දුප්පමුඤ්චන්ති තණ්හාලොභවසෙන හි එකවාරම්පි උප්පන්නං කිලෙසබන්ධනං දට්ඨට්ඨානතො කච්ඡපො විය දුම්මොවයං හොතිති දුප්පමුඤ්චං. එතම්පි ඡෙත්වානාති එතං එවං දළ්භම්පි කිලෙසබන්ධනං ඤාණබග්ගෙන ඡින්දිත්වා අයදාමාති ඡින්දිත්වා මත්තවරවාරණා විය

පඤ්ඡරේ ඡිත්තීන්වා සිහපොතකා විය ව ධිරා වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ උක්කාරභූමිං විය ඡිගුච්ඡමානා අනපෙක්ඛිනො හුත්වා කාමසුඛං පභාය වජන්ති පක්කමන්ති, පක්කමීන්වා ව පන භිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බප්පං පබ්බජිත්වා ඤානසුඛෙන චිත්තාමෙන්තිති.

එවං බොධිසත්තො ඉමං උදානං උදානෙන්වා අපරිභීනප්ඤ්ඤානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙච්චි සොනාපන්නා, කෙච්චි සකදාගාමීනො, කෙච්චි අනාගාමීනො, කෙච්චි අරහන්තො අහෙසුං. “තදා මාතා මහාමායා අහොසි, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා, හරියා රාහුලමාතා, පුත්තො රාහුලො, පුත්තදාරං පභාය නික්ඛමීන්වා පබ්බජිතො පුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[202] 2. කෙළිසිලජාතකවණ්ණනා බන්ධනාගාරජාතකවණ්ණනා පඨමා.

භංසා කොඤ්ඤා මයුරා වානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං ලකුණ්ඩකභද්දියං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිරායස්මා බුද්ධසාසනෙ පාකටො අහොසි පඤ්ඤානො මධුරස්සරො මධුරධම්මකට්ඨිකො පටිසම්භිදාප්පන්තො මහාබිණ්ණසවො අසීනියා මහාටෙරානං අන්තරො පමාණෙන ඔමකො ලකුණ්ඩකො සාමණෙරො විය, බුද්දකො කීළනත්ථාය කතො විය. තස්මිං එකදිවසං තථාගතං වන්දිත්වා ජෙනවනකොට්ඨකං ගතෙ ජනපදා තිංසමන්තා භික්ඛු “දසබ්බං වන්දිස්සාමා”ති ජෙනවනං පටිසන්තා විහාරකොට්ඨකෙ ථෙරං දිස්වා “සාමණෙරො එසො”ති සඤ්ඤාය ථෙරං විවරකණ්ණෙ ගණ්හන්තා හත්ථෙ ගණ්හන්තා සීසං ගණ්හන්තා නාසාය පරාමසන්තා කණ්ණෙසු ගහෙන්වා වාලෙන්වා හත්ථකුක්කුච්චං කන්වා පත්තවිවරං පටිසාමෙන්වා සත්ථාරං උපසඬකමීන්වා වන්දිත්වා නිසීදිත්වා සත්ථාරා මධුරපටිසන්ථාරෙරෙ කතෙ පුච්ඡිංසු – “හන්තෙ, ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරො කිර නාමෙකො තුම්භාකං සාවකො මධුරධම්මකට්ඨිකො අත්ථි, කභං සො ඉදානි”ති. “කිං පන, භික්ඛවෙ, දට්ඨුකාමත්ථා”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “යං, භික්ඛවෙ, තුම්භෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ දිස්වා විවරකණ්ණාදියු ගණ්හන්තා හත්ථකුක්කුච්චං කන්වා ආගතා, එස සො”ති. “හන්තෙ, එවරුපො පත්ථිතපත්ථනො අභිනිහාරසම්පන්නො සාවකො කිංකාරණා අප්පෙසක්ඛො ජාතො”ති? සත්ථා “අන්තතා කතපාපකම්මං නිස්සායා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා අහොසි. තදා බ්‍රහ්මදත්තස්ස ජිණ්ණං ජරාප්පත්තං හත්ථිං වා අස්සං වා ගොණං වා දස්සෙතුං න සක්කා, කෙළිසිලො හුත්වා තථාරූපං දිස්වාච අනුබන්ධාපෙති, ජිණ්ණසකට්ඨි දිස්වා භිත්ථාපෙති, ජිණ්ණමාතුගාමෙ දිස්වා පක්කොසාපෙන්වා උදරෙ පහරාපෙන්වා පාතාපෙන්වා පුන උට්ඨාපෙන්වා භායාපෙති, ජිණ්ණපුරිසෙ දිස්වා ලඬ්ඝකෙ විය භූමියං සංපරිවත්තකාදිකීළං කීළාපෙති, අපස්සන්තො “අසුකසරෙ කිර මහල්ලකො අත්ථි”ති සුත්වාපි පක්කොසාපෙන්වා කීළති. මනුස්සා ලජ්ජන්තා අන්තතො මාතාපිතරො තිරොරට්ඨානි පෙසෙන්ති, මාතුපට්ඨානධම්මො පිතුපට්ඨානධම්මො පටිඡ්ඡි, රාජසෙවකාපි කෙළිසිලාච අහෙසුං. මතමතා වත්තාරො අපායෙ පුරෙන්නි, දෙවපරිසා පරිභායති.

සක්කො අභිතවෙ දෙවපුත්තෙ අපස්සන්තො “කිං නු බො කාරණ”න්ති ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤත්වා “දමෙස්සාමි න”න්ති මහල්ලකවණ්ණං අභිනිමිනිත්වා ජිණ්ණයානකෙ ද්වෙ තක්කවාටියො ආරොපෙන්වා ද්වෙ ජරගොණෙ යොපෙන්වා එකස්මිං ඡණ්දිවසෙ අලඬකතහත්ථිං අභිරුහිත්වා බ්‍රහ්මදත්තෙ අලඬකතනගරං පදක්ඛිණං කරොන්තෙ පිලොතිකනිවත්ථො තං යානකං පාපෙන්තො රඤ්ඤො අභිමුඛො අගමාසි. රාජා ජිණ්ණයානකං දිස්වා “එතං යානකං අපනෙථා”ති වදති. මනුස්සා “කභං, දෙව, න පස්සාමා”ති ආහංසු. සක්කො අන්තතො ආනුභාවෙන රඤ්ඤොයෙව දස්සෙසි. අථ නං බහුසම්පන්නෙ තස්මිං තස්ස උපරිභාගෙන පාපෙන්තො රඤ්ඤො මත්ථකෙ එකං වාටිං භිත්තීන්වා නිවත්තාපෙන්තො දුතියං භිත්තී. අථස්ස සීසනො පට්ඨාය ඉතො විතො ව තක්කං පග්ගරති, සො තෙන අට්ටියති හරායති ඡිගුච්ඡති. අථස්ස තං උපද්දුතභාවං ඤත්වා සක්කො යානකං අන්තරධාපෙන්වා සක්කත්තභාවං මාපෙන්වා වජිරහත්ථො ආකාසෙ යත්වා “පාප අධම්මිකරාජ, කිං ත්වං මහල්ලකො න භවිස්සසි, තව සරීරං ජරා න පහරිස්සති, කෙළිසිලො හුත්වා වුඩ්ඪෙ විහෙය්නකම්මං කරොසි, එකකං තං නිස්සාය එතං කම්මං කන්වා මතමතා අපායෙ පරිපුරෙන්නි, මනුස්සා මාතාපිතරො පටිජග්ගිතුං න ලහන්ති. සවෙ ඉමම්භා කම්මා න විරම්ස්සසි, වජිරෙන තෙ සීසං පදාලෙස්සාමි, මා ඉතො පට්ඨායෙන කම්මං අකත්ථා”ති සන්තප්පෙන්වා මාතාපිතුනං ගුණං කට්ඨන්වා වුඩ්ඪාපවායිකකම්මස්ස ආනිසංසං පකාසෙන්වා ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි. රාජා තතො පට්ඨාය තථාරූපං කම්මං කාතුං චිත්තම්පි න උප්පාදෙසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

103. “භංසා කොඤ්ඤා මයුරා ව, හත්ථයො පසදා මිගා;
සබ්බෙ සිහස්ස භායන්ති, නත්ථි කායස්මි තුල්‍යතා.

104. “එවමෙව මනුස්සෙසු, දහරො වෙපි පඤ්ඤවා;
සො හි තත්ථ මහා භොති, නෙව බාලො සරිරවා”ති.

තත්ප් පසදා මිගානි පසදසඩබාතා මිගා, පසදා මිගා ව අවසෙසා මිගා වානිපි අත්පො. “පසදමිගා”නිපි පායො, පසදා මිගානි අත්පො. නත්පී කායස්මි තුලාතානි සරිරෙ පමාණං නාම නත්පී. යදි භවෙයා, මහාසරිරා හත්පීනො වෙව පසදමිගා ව සිහං මාරයා, සිහො හංසාදයො බුද්දකසරිරෙයෙව මාරයා, බුද්දකායෙව සිහස්ස භායෙයා, න මහන්තා. යස්මා පනෙනං නත්පී, තස්මා සබ්බෙපි තෙ සිහස්ස භායන්ති. සරිරවානි බාලො මහාසරිරොපි මහා නාම න හොති, තස්මා ලකුණ්ඩකහද්දියො සරිරෙන බුද්දකොපි මා තං ඤාණෙනපි බුද්දකොති මඤ්ඤිත්ථාති අත්පො.

සත්පා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සව්වානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සව්වපරියොසානෙ තෙසු භික්ඛුසු කෙවි සොතාපන්නා, කෙවි සකදාගාමීනො, කෙවි අනාගාමීනො, කෙවි අරහන්තො අහෙසුං. “තදා රාජා ලකුණ්ඩකහද්දියො අහොසි, සො තාය කෙළිසීලතාය පරෙසං කෙළිනිස්සයො ජාතො, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[203] 3. බන්ධජාතකවණ්ණනා කෙළිසීලජාතකවණ්ණනා දුතියා.

විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තන්ති ඉදං සත්පා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං කිර ජන්නාසරද්වාරෙ කට්ඨානි ඵාලෙන්තං පුත්තිරුක්ඛන්තරා නික්ඛමීත්වා එකො සප්පො පාදභිගුලියං ඩංසි, සො තත්පෙව මනො. තස්ස මතභාවො සකලවිභාරෙ පාකට්ටො අහොසි. ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො කිර භික්ඛු ජන්නාසරද්වාරෙ කට්ඨානි ඵාලෙන්තො සප්පෙන දට්ඨො තත්පෙව මනො”ති. සත්පා ආගන්ත්වා “කාය තුන්ප්, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “සවෙ සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු චත්තාරි අභිරාජකුලානි ආරබ්භ මෙත්තං අභාවයිස්ස, න නං සප්පො ඩංසෙයා. පොරාණකතාපසාපි අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ චතුසු අභිරාජකුලෙසු මෙත්තං භාවෙත්වා තානි අභිරාජකුලානි නිස්සාය උප්පජ්ජනකභයතො මුච්චිංසු”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා හිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං ගඩ්ගානිවත්තෙන අස්සමපදං මාපෙත්වා කුමාරකිළං කීළන්තො ඉසිගණපරිවුතො විභාසි. තදා ගඩ්ගානීරෙ නානප්පකාරා දීඝජාතිකා ඉසින් පරිපන්නං කරොන්ති, යෙභුයොන ඉසයො ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. තාපසා තමත්ථං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. බොධිසත්තො සබ්බෙ තාපසෙ සන්නිපාතාපෙත්වා “සවෙ තුම්හෙ චතුසු අභිරාජකුලෙසු මෙත්තං භාවෙයාථ, න වො සප්පා ඩංසෙයා, තස්මා ඉතො පට්ඨාය චතුසු අභිරාජකුලෙසු එවං මෙත්තං භාවෙට්ඨා”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ –

105. “විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං ඵරාපට්ඨෙ මෙ;
ජබ්‍යාපුත්තෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං කණ්භාගොතමකෙහි වා”ති.

තත්ප් විරූපක්ඛෙහි මෙ මෙත්තන්ති විරූපක්ඛනාගරාජකුලෙහි සද්ධිං මය්හං මෙත්තං. ඵරාපට්ඨාදීසුපි එසෙව නයො. එතානිපි හි ඵරාපට්ඨනාගරාජකුලං ජබ්‍යාපුත්තනාගරාජකුලං කණ්භාගොතමකනාගරාජකුලන්ති නාගරාජකුලානෙව.

එවං චත්තාරි නාගරාජකුලානි දස්සෙත්වා “සවෙ තුම්හෙ එතෙසු මෙත්තං භාවෙතුං සක්ඛිස්සට්, දීඝජාතිකා වො න ඩංසිස්සන්ති න විහෙයෙස්සන්ති”ති චත්වා දුතියං ගාථමාහ –

“අපාදකෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං ද්විපාදකෙහි මෙ;
චතුප්පදෙහි මෙ මෙත්තං, මෙත්තං බහුප්පදෙහි මෙ”ති.

තත්ප් පට්ඨපදෙන ඔදිස්සකං කත්වා සබ්බෙසු අපාදකෙසු දීඝජාතිකෙසු වෙව මච්ඡෙසු ව මෙත්තාභාවනා දස්සිතා, දුතියපදෙන මනුස්සෙසු වෙව පක්ඛිජාතෙසු ව, තතියපදෙන හත්ථිඅස්සාදීසු සබ්බචතුප්පදෙසු, චතුත්ථපදෙන විච්ඡිකසනපදිඋච්චාලිභිගපාණකමක්කට්ඨාදීසු.

එවං සරූපෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්වා ඉදානි ආයාවනවසෙන දස්සෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“මා මං අපාදකො හිංසි, මා මං හිංසි ද්විපාදකො;
මා මං චතුප්පදො හිංසි, මා මං හිංසි බහුප්පදො”ති.

තත්ප් මා මන්ති එතෙසු අපාදකාදීසු කොවි එකොපි මා මං හිංසතු, මා විහෙයෙතුති එවං ආයාවන්තා මෙත්තං භාවෙට්ඨාති අත්පො.

ඉදානි අනොදිස්සකවසෙන මෙත්තාභාවනං දස්සෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“සබ්බෙ සත්තා සබ්බෙ පාණා, සබ්බෙ භූතා ව කෙවලා;
සබ්බෙ භද්‍රානි පස්සන්තු, මා කඤ්චි පාපමාගමා”ති.

තත්ථ තණ්හාදිට්ඨිවසෙන වට්ටෙ පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස ආසන්නා විසන්නා ලග්ගා ලග්ගිතාති සත්තා,
අස්සාසපස්සාසපවත්තසංඛාතෙන පාණනවසෙන පාණා, භූතභාවිතනිබ්බත්තනවසෙන භූතාති එවං
වචනමත්තවිසෙසො වෙදිතබ්බො. අවිසෙසෙන පන සබ්බානිපෙතානි පදානි සබ්බසත්තසංඛාතානෙව. කෙවලාති
සකලා. ඉදං සබ්බසද්දස්සෙව හි පරියායවචනං. භද්‍රානි පස්සන්තුති සබ්බෙපෙනෙ සත්තා භද්‍රානි සාධුනි කල්‍යාණානෙව
පස්සන්තු. මා කඤ්චි පාපමාගමාති එතෙස්ස කඤ්චි එකං සත්තමිපි පාපං ලාමකං දුක්ඛං මා ආගමා, මා ආගච්ඡතු මා
පාපුණාතු, සබ්බෙ අවෙරා අබ්‍යාපජ්ජා සුඛි නිද්දුක්ඛා හොන්තුති.

එවං “සබ්බසත්තෙස්ස අනොදිස්සකවසෙන මෙත්තං භාවෙට්ඨා”ති වත්ථා පුන තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ
අනුස්සරාපෙතුං –

106. “අප්පමාණො බුද්ධො, අප්පමාණො ධම්මො;
අප්පමාණො සංඛ්‍යො”ති ආහ.

තත්ථ පමාණකරානං කිලෙසානං අභාවෙන ගුණානඤ්ච පමාණාභාවෙන බුද්ධරතනං අප්පමාණං. ධම්මොති
නව්විධො ලොකුත්තරධම්මො. තස්සපි පමාණං කාතුං න සක්කාති අප්පමාණො. තෙන අප්පමාණෙන ධම්මෙන
සමන්තාගතත්තා සංඛ්‍යොපි අප්පමාණො.

ඉති බොධිසත්තො “ඉමෙසං තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ අනුස්සරට්ඨා”ති වත්ථා තිණ්ණං රතනානං
අප්පමාණගුණතං දස්සෙත්වා සප්පමාණෙ සත්තෙ දස්සෙතුං –

“පමාණවත්තානි සරිසපානි, අහි විච්ඡික සතපදි;
උණ්ණනාහි සරඬු මුසිකා”ති ආහ.

තත්ථ සරිසපානීති සප්පදිසපානිකානං නාමං. තෙ හි සරත්තා ගච්ඡන්ති, සිරොන වා සපන්තිති සරිසපා.
“අහි”තිආදි තෙසං සරුපතො නිදස්සනං. තත්ථ උණ්ණනාහීති මක්කටකො. තස්ස හි නාහිතො උණ්ණාසදිසං සුත්තං
නික්ඛමති, තස්මා “උණ්ණනාහී”ති වුච්චති. සරඬුති සරගොළිකා.

ඉති බොධිසත්තො “යස්මා එතෙසං අන්තොරාගාදයො පමාණකරා ධම්මා අත්ථි, තස්මා තානි සරිසපාදීනි
පමාණවත්තානී”ති දස්සෙත්වා “අප්පමාණානං තිණ්ණං රතනානං ආනුභාවෙන ඉමෙ පමාණවත්තා සත්තා
රත්තින්දිවං පරිත්තකම්මං කරොන්තුති එවං තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ අනුස්සරට්ඨා”ති වත්ථා තතො උත්තරි
කත්තබ්බං දස්සෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

“කතා මෙ රක්ඛා කතා මෙ පරිත්තා, පටික්කමන්තු භූතානි;
සොහං නමො භගවතො, නමො සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධාන”න්ති.

තත්ථ කතා මෙ රක්ඛාති මයා රතනත්තයගුණෙ අනුස්සරන්තෙන අත්තනො රක්ඛා ගුත්ති කතා. කතා මෙ
පරිත්තාති පරිත්තාණම්මිපි මෙ අත්තනො කතං. පටික්කමන්තු භූතානීති මයි අහිතජ්ඣාසයානි භූතානි පටික්කමන්තු
අපගච්ඡන්තු. සොහං නමො භගවතොති සො අහං එවං කතපරිත්තො අතීතස්ස පරිනිබ්බුතස්ස සබ්බස්සපි බුද්ධස්ස
භගවතො නමො කරොමි. නමො සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානන්ති විසෙසෙන පන අතීතෙ පටිපාටියා පරිනිබ්බුතානං
සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං නමො කරොමිති.

එවං “නමක්කාරං කරොන්තාපි සත්ත බුද්ධෙ අනුස්සරට්ඨා”ති බොධිසත්තො ඉසිගණස්ස ඉමං පරිත්තං බන්ධිත්වා
අදාසි. ආදිතො පන පටියාය ද්විති ගාථාහි වතුස්ස අහිරාජකුලෙස්ස මෙත්තාය දීපිතත්තා ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන වා
ද්විත්තං මෙත්තාභාවනානං දීපිතත්තා ඉදං පරිත්තං ඉධ වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං, අඤ්ඤං වා කාරණං පරියෙසිතබ්බං.
තතො පටියාය ඉසිගණො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා මෙත්තං භාවෙසි, බුද්ධගුණෙ අනුස්සරි. එවමෙනෙස්ස
බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තෙස්සයෙව සබ්බෙ දිස්සාතිකා පටික්කමිංසු. බොධිසත්තොපි බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අහොසි, ගණසත්ථා
පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අපි චිරක පස්සෙසිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සුගතාලයං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. දෙවදත්තස්ස පරිසං ගහෙන්වා ආගතෙසු හි ථෙරෙසු සත්ථා “සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො තුම්හෙ දිස්වා කිං අකාසී”ති පුච්ඡිත්වා “සුගතාලයං, හන්තෙ, දස්සෙසී”ති චුත්තෙ “න ඛො, සාරිපුත්ත, ඉදානෙව දෙවදත්තො මම අනුකිරියං කරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙසි විනාසං පාපුණ්”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ උදකකාකයොනියං නිබ්බත්තිත්වා එකං සරං උපනිස්සාය වසී, “චිරකො”තිස්ස නාමං අහොසි. තදා කාසිරට්ඨෙ දුබ්භික්ඛං අහොසි, මනුස්සා කාකහත්තං වා දාතුං යක්ඛනාගබ්ලිකම්මං වා කාතුං නාසක්ඛිංසු. ඡාතකරට්ඨතො කාකා යෙභුයොන අරඤ්ඤං පටිසිංසු. තත්ථෙකො ඛාරාණසිවාසී සවිට්ඨකො නාම කාකො කාකිං ආදාය චිරකස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තං සරං නිස්සාය එකමන්තෙ වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං තස්මිං සරෙ ගොවරං ගණ්හන්තො චිරකං සරං ඔතරිත්වා මච්ඡෙ බාදිත්වා පටිචුත්තරිත්වා සරිරං සුක්ඛාපෙන්නං දිස්වා “ඉමං උදකකාකං නිස්සාය සක්කා බහු මච්ඡෙ ලද්ධං, ඉමං උපට්ඨනිස්සාමි”ති තං උපසඬකම්මත්වා “කිං, සම්මා”ති චුත්තෙ “ඉච්ඡාමි තං සාමි උපට්ඨනිතු”න්ති වත්වා “සාධු”ති තෙන සම්පට්චිඡිතො තතො පට්ඨාය උපට්ඨාසි. චිරකොපි තතො පට්ඨාය අත්තතො යාපනමත්තං බාදිත්වා මච්ඡෙ උද්ධරිත්වා සවිට්ඨකස්ස දෙති. සොපි අත්තතො යාපනමත්තං බාදිත්වා සෙසං කාකියා දෙති.

තස්ස අපරභාගෙ මානො උප්පජ්ජි – “අයම්පි උදකකාකො කාලකො, අහම්පි කාලකො, අක්ඛිතුණ්ඩපාදෙහිපි එතස්ස ව මය්හඤ්ච නානාකරණං නත්ථි, ඉතො පට්ඨාය ඉමිනා ගතිතමච්ඡෙහි මය්හං කම්මං නත්ථි, අහමෙව ගණ්හිස්සාමි”ති. සො චිරකං උපසඬකම්මත්වා “සම්ම, ඉතො පට්ඨාය අහමෙව සරං ඔතරිත්වා මච්ඡෙ ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා “න ත්වං, සම්ම, උදකං ඔතරිත්වා මච්ඡෙ ගණ්හනකකුලෙ නිබ්බත්තො, මා නස්සී”ති තෙන වාරියමානොපි වචනං අනාදියිත්වා සරං ඔරුය්හ උදකං පටිසිත්වා උම්මුජ්ජමානො සෙවාලං ඡින්දිත්වා නික්ඛම්තුං නාසක්ඛි, සෙවාලන්තරෙ ලග්ගි, අග්ගතුණ්ඩමෙව පඤ්ඤාසි. සො නිරස්සාසො අත්තොඋදකෙයෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්. අට්ඨස්ස හරියා ආගමනං අපස්සමානා තං පවත්තිං ඡානනත්ථං චිරකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “සාමි, සවිට්ඨකො න පඤ්ඤායති, කහං නු ඛො සො”ති පුච්ඡමානා පට්ඨං ගාථමාහ –

107. “අපි චිරක පස්සෙසි, සකුණං මඤ්ජුභාණකං;
මයුරගීවසඬකාසං, පතිං මය්හං සවිට්ඨක”න්ති.

තත්ථ අපි, චිරක, පස්සෙසිති, සාමි චිරක, අපි පස්සෙසි. මඤ්ජුභාණකන්ති මඤ්ජුභාණිනං. සා හි රාගවසෙන “මයුරස්සරො මෙ පති”ති මඤ්ඤති, තස්මා එවමාහ. මයුරගීවසඬකාසන්ති මොරගීවසමානවණ්ණං.

තං සුත්වා චිරකො “ආම, ඡානාමි තෙ සාමිකස්ස ගතට්ඨාන”න්ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

108. “උදකථලවරස්ස පක්ඛිනො, නිච්චං ආමකමච්ඡහොජිනො;
තස්සානුකරං සවිට්ඨකො, සෙවාලෙ පලිගුණ්ඨිතො මනො”ති.

තත්ථ උදකථලවරස්සාති උදකෙ ව ථලෙ ව වරිතුං සමත්ථස්ස. පක්ඛිනොති අත්තානං සන්ධාය වදති. තස්සානුකරන්ති තස්ස අනුකරොන්තො. සෙවාලෙ පලිගුණ්ඨිතො මනොති උදකං පටිසිත්වා සෙවාලං ඡින්දිත්වා නික්ඛම්තුං අසක්කොන්තො සෙවාලපරියොනද්ධො අත්තොඋදකෙයෙව මනො, පස්ස, එතස්ස තුණ්ඩං දිස්සතිති. තං සුත්වා කාකී පරිදෙවිත්වා ඛාරාණසිමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ඡාතකං සමොධානෙසි – “තදා සවිට්ඨකො දෙවදත්තො අහොසි, චිරකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[205] 5. ගඬිගෙයාඡාතකවණ්ණනා චිරකඡාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

සොහති මච්ඡො ගඬිගෙයොනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ද්වෙ දහරහික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තෙ කිර සාවත්ථිවාසිනො කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා අසුභභාවනං අනුනුසුඤ්ඡිත්වා රූපපසංසකා හුත්වා රූපං උපලාලෙන්තා විවරිංසු. තෙ එකදිවසං “ත්වං න සොහසී, අහං සොහාමි”ති රූපං නිස්සාය උප්පන්නවිවාදා අවිදුරෙ නිසින්නං එකං මහල්ලකත්ථෙරං දිස්වා “එසො අම්භාකං සොහනභාවං වා අසොහනභාවං වා ඡානිස්සති”ති තං උපසඬකම්මත්වා “හන්තෙ, කො අම්හෙසු සොහනො”ති පුච්ඡිංසු. සො “ආවුසො, තුම්හෙහි අහමෙව සොහනතරො”ති ආහ. දහරා “අයං මහල්ලකො අම්හෙහි පුච්ඡිතං අකට්ඨත්වා අපුච්ඡිතං කට්ඨති”ති තං පරිභාසිත්වා පක්කම්මිංසු. සා තෙසං කිරියා හික්ඛුසඬසෙ පාකටා ඡාතා. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො මහල්ලකො ථෙරො කිර තෙ රූපනිස්සිතකෙ දහරෙ ලජ්ජාපෙසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉමෙ ද්වෙ දහරා ඉදානෙව රූපපසංසකා, පුබ්බෙපෙතෙ රූපමෙව උපලාලෙන්තා විවරිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො ගඬිගාතීරෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. තදා ගඬිගායමුත්තානං සමාගමට්ඨානෙ ගඬිගෙයොසා ව යාමුත්තෙයොසා ව ද්වෙ මච්ඡා “අහං සොහාමී, ත්වං න සොහසී”ති රූපං නිස්සාය විචදමානා අවිදුරෙ ගඬිගාතීරෙ කච්ඡපං නිපන්නං දිස්වා “එසො අමිහාකං සොහනභාවං වා අසොහනභාවං වා ජානිස්සති”ති තං උපසඬකමිත්වා “කිං නු බො, සම්ම කච්ඡප, ගඬිගෙයොසා සොහති, උදාහු යාමුත්තෙයොසා”ති පුච්ඡිංසු. කච්ඡපො “ගඬිගෙයොසාපි සොහති, යාමුත්තෙයොසාපි සොහති, තුම්හෙහි පන ද්විති අහමෙව අතිරෙකතරං සොහාමී”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො පයමං ගාථමාහ –

109. “සොහති මච්ඡො ගඬිගෙයොසා, අපො සොහති යාමුත්තො;
වතුප්පදොයං පුරිසො, නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො;
ඊසකායතගිවො ව, සබ්බෙව අතිරොවති”ති.

තත්ථ වතුප්පදොයන්ති වතුප්පදො අයං. පුරිසොති අත්තානං සන්ධාය වදති. නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලොති සුඡාතො නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො. ඊසකායතගිවොති රජා විය ආයතගිවො. සබ්බෙව අතිරොවතීති එවං සණ්ඨානසම්පන්නො කච්ඡපො සබ්බෙව අතිරොවති, අහමෙව සබ්බෙ තුම්හෙ අතික්කමිත්වා සොහාමීති වදති.

මච්ඡා තස්ස කථං හුත්වා “අමිහො! පාපකච්ඡප අමිහෙහි පුච්ඡිතං අකථෙත්වා අඤ්ඤමෙව කථෙසී”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

110. “යං පුච්ඡිතො න තං අක්ඛාසි, අඤ්ඤං අක්ඛාසි පුච්ඡිතො;
අත්ථප්පසංසකො පොසො, නායං අස්මාක රුච්චතී”ති.

තත්ථ අත්තප්පසංසකොති අත්තානං පසංසනසීලො අත්තුක්කංසකො පොසො. නායං අස්මාක රුච්චතීති අයං පාපකච්ඡපො අමිහාකං න රුච්චති න ඛමතීති කච්ඡපස්ස උපරි උදකං බිපිත්වා සකට්ඨානමෙව ගමිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ද්වෙ මච්ඡා ද්වෙ දහරහික්ඛු අහෙසුං, කච්ඡපො මහල්ලකො, ඉමස්ස කාරණස්ස පච්චක්ඛකාරිකා ගඬිගාතීරෙ නිබ්බන්තරුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[206] 6. කුරුඬිගමිගජාතකවණ්ණනා ගඬිගෙයාජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

ඉඬ්ඝ වට්ටමයං පාසන්ති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කථෙසි. තදා හි සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති”ති සුත්වා “න, හික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො කුරුඬිගමිගො හුත්වා අරඤ්ඤෙ එකස්ස සරස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං ගුම්බෙ වාසං කප්පෙසි. තස්සෙව සරස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං රුක්ඛග්ගෙ සතපන්නො, සරස්මිං පන කච්ඡපො වාසං කප්පෙසි. එවං තෙ තයොපි සභායකා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියසංවාසං වසිංසු. අපෙකො මිගලුද්දකො අරඤ්ඤෙ වරන්තො පානීයනිත්ථෙ බොධිසත්තස්ස පදවලඤ්ජං දිස්වා ලොහනිගළසදිසං වට්ටමයං පාසං ඔඩ්ඬිත්වා අගමාසි. බොධිසත්තො පානීයං පාතුං ආගතො පයමයාමෙයෙව පාසෙ බජ්ඣන්තවා බද්ධරවං රචි. තස්ස තෙන සද්දෙන රුක්ඛග්ගෙන සතපන්නො උදකතො ව කච්ඡපො ආගන්ත්වා “කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති මන්තයිංසු. අථ සතපන්නො කච්ඡපං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, තච දන්තා අත්ථී, ත්වං ඉමං පාසං ඡින්නද, අහං ගන්ත්වා යථා සො නාගච්ඡති, තථා කරිස්සාමී, එවං අමිහෙහි ද්විති කතපරක්කමෙන සභායො නො ජීවිතං ලභිස්සති”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො පයමං ගාථමාහ –

111. “ඉඬ්ඝ වට්ටමයං පාසං, ඡින්නද දන්තෙහි කච්ඡප;
අහං තථා කරිස්සාමී, යථා නෙහිති ලුද්දකො”ති.

අථ කච්ඡපො වම්මවරන්තං බාදිතුං ආරහි, සතපන්නො ලුද්දකස්ස වසනගාමං ගතො අවිදුරෙ රුක්ඛෙ නිසිදි. ලුද්දකො පච්චුසකාලෙයෙව සත්තිං ගහෙත්වා නික්ඛමී. සකුණො තස්ස නික්ඛමනභාවං ඤත්වා වස්සිත්වා පක්ඛෙ පජ්ජොටෙත්වා තං පුරිමද්වාරෙන නික්ඛමන්තං මුඛෙ පහරි. ලුද්දො “කාලකණ්ණිකා සකුණෙනමිහි පහටො”ති නිවත්තිත්වා ථොකං සයිත්වා පුන සත්තිං ගහෙත්වා උට්ඨාසි. සකුණො “අයං පයමං පුරිමද්වාරෙන නික්ඛන්තො ඉදානි පච්ඡිමද්වාරෙන නික්ඛමිස්සති”ති ඤත්වා ගන්ත්වා පච්ඡිමගෙහෙ නිසිදි. ලුද්දොපි “පුරිමද්වාරෙන මෙ නික්ඛන්තෙන කාලකණ්ණිකා සකුණො දිට්ඨො, ඉදානි පච්ඡිමද්වාරෙන නික්ඛමිස්සාමී”ති පච්ඡිමද්වාරෙන නික්ඛමි, සකුණො පුන වස්සිත්වා ගන්ත්වා මුඛෙ පහරි. ලුද්දො “පුනපි කාලකණ්ණිකා සකුණෙන පහටො, න දානි මෙ එස නික්ඛමිතුං දෙති”ති නිවත්තිත්වා යාව අරුණුග්ගමනා සයිත්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය සත්තිං ගහෙත්වා නික්ඛමී. සකුණො වෙගෙන ගන්ත්වා “ලුද්දො ආගච්ඡති”ති බොධිසත්තස්ස කථෙසි.

තස්මිං ඛණේ කච්ඡපෙන එකමෙව වම්මවද්ධං යපෙන්වා සෙසවරත්තා බාදිතා භොන්ති. දන්තා පනස්ස පනනාකාරජ්ජන්තා ජාතා, මුඛතො ලොහිතං පග්ගරති. බොධිසත්තො ලුද්දපුත්තං සත්තිං ගහෙන්වා අසනිවෙගෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා තං වද්ධං ඡීන්දිත්වා වනං පාවිසි, සකුණො රුක්ඛග්ගෙ නිසිදි, කච්ඡපො පන දුබ්බලත්තා තත්ථෙව නිපජ්ජී. ලුද්දො කච්ඡපං ගහෙන්වා පසිබ්බකෙ පක්ඛිපිත්වා එකස්මිං බාණුකෙ ලග්ගෙයි. බොධිසත්තො නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො කච්ඡපස්ස ගහිතභාවං ඤත්වා “සභායස්ස ජීවිතදානං දස්සාමි”ති දුබ්බලො විය හුත්වා ලුද්දස්ස අත්තානං දස්සෙයි. සො “දුබ්බලො එස භවිස්සති, මාරෙස්සාමි න”න්ති සත්තිං ආදාය අනුබන්ධි. බොධිසත්තො නාතිදුරෙ නාව්වාසන්තෙ ගච්ඡන්තො තං ආදාය අරඤ්ඤං පාවිසි, දුරං ගතභාවං ඤත්වා පදං වඤ්ඤෙන්වා අඤ්ඤෙන මග්ගෙන වාතවෙගෙන ගන්ත්වා සිඬගෙන පසිබ්බකං උක්ඛිපිත්වා භූමියං පාතෙන්වා එළෙන්වා කච්ඡපං නිහරි. සතපත්තොපි රුක්ඛා ඔතරි. බොධිසත්තො ද්විත්තමපි ඔවාදං දදමානො “අහං තුම්හෙ නිස්සාය ජීවිතං ලහිං, තුම්හෙහි සභායකස්ස කත්තබ්බං මය්හං කතං, ඉදානි ලුද්දො ආගන්ත්වා තුම්හෙ ගණ්භෙය්සා, තස්මා, සම්ම සතපත්ත, ත්වං අත්තනො පුත්තකෙ ගහෙන්වා අඤ්ඤත්ථ යාහි, ත්වම්පි, සම්ම කච්ඡප, උදකං පටිසාහි”ති ආහ. තෙ තථා අකංසු.

සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ -

112. “කච්ඡපො පාවිසි වාරිං, කුරුඬගො පාවිසි වනං;
සතපත්තො දුමග්ගම්හා, දුරෙ පුත්තෙ අපානයි”ති.
තත්ථ අපානයිති ආනයි, ගහෙන්වා අගමාසිති අත්ථො;

ලුද්දොපි තං යානං ආගන්ත්වා කඤ්චි අපස්සිත්වා ඡින්නපසිබ්බකං ගහෙන්වා දොමනස්සජ්ජන්තො අත්තනො ගෙහං අගමාසි. තෙ තයොපි සභායා යාවජීවං විස්සාසං අවිජ්ජන්දිත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි - “තදා ලුද්දකො දෙවදත්තො අභොසි, සතපත්තො සාරිපුත්තො, කච්ඡපො මොග්ගල්ලානො, කුරුඬගම්ගො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[207] 7. අස්සකජාතකවණ්ණනා කුරුඬගම්ගජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

අයමස්සකරාජෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොහනං ආරබ්භ කථෙයි. සො හි භික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර, ත්වං භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති චුත්තෙ “පුරාණදුතියිකායා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “න ඉදානෙව තස්සා භික්ඛු ඉත්ථියා තයි සිනෙහො අත්ථි, පුබ්බෙපි ත්වං තං නිස්සාය මහාදුක්ඛං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ පාටලිනගරෙ අස්සකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙයි. තස්ස උපරි නාම අග්ගමහෙසි පියා අභොසි මනාපා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා අතික්කන්තා මානුසවණ්ණං, අපත්තා දිබ්බවණ්ණං. සා කාලමකාසි, තස්සා කාලකිරියාය රාජා සොකාහිභූතො අභොසි දුක්ඛි දුම්මනො. සො තස්සා සරීරං දොණියං නිපජ්ජාපෙන්වා තෙලකලලං පක්ඛිපාපෙන්වා හෙට්ඨාමඤ්චෙ යපාපෙන්වා නිරාහාරො රොදමානො පරිදෙවමානො නිපජ්ජී. මාතාපිතරො අවසෙසඤ්ඤාතකා මිත්තාමච්චබ්බාහමණගහපතිකාදයොපි “මා සොච්ච, මහාරාජ, අනිච්චා සඬ්ඛාරා”තිආදීනි වදන්තා සඤ්ඤාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. තස්ස විලපන්තස්සෙව සත්ත දිවසා අතික්කන්තා. තදා බොධිසත්තො පඤ්චාහිඤ්ඤාඅට්ඨසමාපත්තිලාභී තාපසො හුත්වා හිමවන්තපදෙසෙ විහරන්තො ආලොකං වඩ්ඤත්වා දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඡම්බුදීපං ඔලොකෙන්තො තං රාජානං තථා පරිදෙවමානං දිස්වා “එතස්ස මයා අවස්සයෙන භවිතබ්බ”න්ති ඉද්ධානුභාවෙන ආකාසෙ උප්පතිත්වා රඤ්ඤො උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා මඬගලසිලාපට්ටෙ කඤ්චනපට්ටො විය නිසිදි.

අථෙකො පාටලිනගරවාසී බ්‍රාහ්මණමාණවො උය්‍යානං ගතො බොධිසත්තං දිස්වා වන්දිත්වා නිසිදි. බොධිසත්තො තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං, මාණව, රාජා ධම්මිකො”ති පුච්ඡී. “ආම, භන්තෙ, ධම්මිකො රාජා, භරියා පනස්ස කාලකතා, සො තස්සා සරීරං දොණියං පක්ඛිපාපෙන්වා විලපමානො නිපන්තො, අජ්ජ සත්තමො දිවසො, කිස්ස තුම්හෙ රාජානං එවරුපා දුක්ඛා න මොවෙථ, යුත්තං නු බො තුම්හාදිසෙසු සීලවන්තෙසු සංච්ජ්ජමානෙසු රඤ්ඤො එවරුපං දුක්ඛං අනුභවිතු”න්ති. “න බො අහං, මාණව, රාජානං ජානාමි, සචෙ පන සො ආගන්ත්වා මං පුච්ඡෙය්ස, අභමෙවස්ස තස්සා නිබ්බන්තට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙයෙව තං කථාපෙය්ස”න්ති. “තෙන හි, භන්තෙ, යාව රාජානං ආනෙමි, තාව ඉමෙව නිසිද්දා”ති මාණවො බොධිසත්තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙත්වා “තස්ස දිබ්බචක්ඛුකස්ස සන්තිකං ගන්තුං වට්ටති”ති ආහ.

රාජා “උපරිං කිර දට්ඨං ලහිස්සාමි”ති තුට්ඨමානසො රථං අභිරුහිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො - “සච්චං කිර තුම්හෙ දෙවියා නිබ්බන්තට්ඨානං ජානාමා”ති පුච්ඡී. “ආම, මහාරාජා”ති. “කත්ථ නිබ්බන්තා”ති? “සා බො, මහාරාජ, රුපස්මිංයෙව මත්තා පමාදමාගම්ම කලායාණකම්මං අකත්වා ඉමස්මිංයෙව උය්‍යානෙ ගොමයපාණකයොනියං නිබ්බන්තා”ති. “නාහං සද්දහාමි”ති. “තෙන හි තෙ දස්සෙන්වා කථාපෙමි”ති. “සාධු කථාපෙමා”ති. බොධිසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙන “උභොපි ගොමයපිණ්ඩං වට්ටයමානා රඤ්ඤො පුරතො ආගච්ඡන්තු”ති තෙසං ආගමනං අකාසි. තෙ තථෙව ආගමිංසු. බොධිසත්තො තං දස්සෙන්තො “අයං තෙ, මහාරාජ, උපරිදෙවි, තං ජහිත්වා ගොමයපාණකස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො ගච්ඡති, පස්සථ න”න්ති ආහ. භන්තෙ “උපරි නාම

ගොමයපාණකයොනියං නිබ්බන්තිස්සති”ති න සද්දහාමහ”න්ති. “කථාපෙමි නං, මහාරාජා”ති. “කථාපෙට්, හන්තෙ”ති.

බොධිසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙන තං කථාපෙත්තො “උපරි”ති ආහ. සා මනුස්සභාසාය “කිං, හන්තෙ”ති ආහ. “ත්වං අතීතභවෙ කා නාම අහොසි”ති? “හන්තෙ, අස්සකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසි උපරි නාම අහොසි”න්ති. “කිං පන තෙ ඉදානි අස්සකරාජා පියො, උදාහු ගොමයපාණකො”ති? “හන්තෙ, සො මය්හං පුරිමජාතියා සාමිකො, තදා අහං ඉමස්මිං උය්‍යානෙ තෙන සද්ධිං රූපසද්දගන්ධරසපොඨධ්වනිබ්බෙ අනුභවමානා විවරිං. ඉදානි පන මෙ භවසඬ්ඛෙපගතකාලතො පට්ඨාය සො කිං හොති, අහඤ්ඤි ඉදානි අස්සකරාජානං මාරොත්වා තස්ස ගලලොභිතෙන මය්හං සාමිකස්ස ගොමයපාණකස්ස පාදෙ මක්ඛෙය්‍යා”න්ති වත්වා පරිසමජ්ඣෙ මනුස්සභාසාය ඉමා ගාථා අවොච –

113. “අයමස්සකරාජෙන , දෙසො විවරිතො මයා;
අනුකාමය කාමෙන, පියෙන පතිනා සහ.

114. “නවෙන සුඛදුක්ඛෙන, පොරාණං අපිට්ඨයති;
තස්මා අස්සකරඤ්ඤාව, කීටො පියතරො මමා”ති.

තත්ථ අයමස්සකරාජෙන, දෙසො විවරිතො මයාති අයං රමණීයො උය්‍යානපදෙසො පුබ්බෙ මයා අස්සකරාජෙන සද්ධිං විවරිතො. අනුකාමය කාමෙනාති අනුති නිපාතමත්තං, මයා තං කාමයමානාය තෙන මං කාමයමානෙන සභාති අත්ථො. පියෙනාති තස්මිං අත්තභාවෙ පියෙන. නවෙන සුඛදුක්ඛෙන, පොරාණං අපිට්ඨයතීති, හන්තෙ, නවෙන හි සුඛෙන පොරාණං සුඛං, නවෙන ච දුක්ඛෙන පොරාණං දුක්ඛං පිට්ඨයති පටිච්ඡාදියති, එසා ලොකස්ස ධම්මතාති දීපෙති. තස්මා අස්සකරඤ්ඤාව, කීටො පියතරො මමාති යස්මා නවෙන පොරාණං පිට්ඨයති, තස්මා මම අස්සකරාජතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන කීටොච පියතරොති.

තං සුත්වා අස්සකරාජා විජ්ජාසාරී හුත්වා තත්ථ ධීතොච කුණපං නීහරාපෙත්වා සීසං න්හත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා නගරං පටිසිත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං කත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තොපි රාජානං ඔවදිත්වා නිස්සොකං කත්වා හිමවන්තමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා උපරි පුරාණදුතියිකා අහොසි, අස්සකරාජා උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු, මාණවො සාරිපුත්තො, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[208] 8. සුසුමාරජාතකවණ්ණනා අස්සකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අලං මෙනෙහි අම්බෙහීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා හි සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති”ති සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, සන්තාසමත්තම්පි පන කාතුං න සක්ඛි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොත්තෙ හිමවන්තපදෙසෙ බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බන්තිත්වා නාගබ්ලො ථාමසම්පන්නො මහාසරීරො සොහග්ගප්පත්තො හුත්වා ගඬගානිවත්තෙන අරඤ්ඤායතනෙ වාසං කප්පෙසි. තදා ගඬගාය එකො සුසුමාරො වසි. අට්ඨස්ස හරියා බොධිසත්තස්ස සරිරං දිස්වා තස්ස හදයමංසෙ දොහළං උප්පාදෙත්වා සුසුමාරං ආහ – “අහං සාමි, එතස්ස කපිරාජස්ස හදයමංසං බාදිතුකාමා”ති. “හද්දෙ, මයං ජලගොවරා, එසො ඵලගොවරො, කිත්ති නං ගණ්ඨිතුං සක්ඛිස්සාමා”ති. “යෙන කෙනචි උපායෙන ගණ්ඨ, සවෙ න ලභිස්සාමි, මරිස්සාමි”ති. “තෙන හි මා සොචි, අත්ථෙකො උපායො, බාදාපෙස්සාමි තං තස්ස හදයමංසං”න්ති සුසුමාරිං සමස්සාසෙත්වා බොධිසත්තස්ස ගඬගාය පානියං පිටිත්වා ගඬගානීරෙ නිසින්තකාලෙ සන්තිකං ගන්ත්වා එවමාහ – “වානරින්ද, ඉමස්මිං පදෙසෙ කසායඵලානි බාදන්තො කිං ත්වං නිවිට්ඨට්ඨානෙයෙව වරසි, පාරගඬගාය අම්බලබ්‍රජාදීනං මධුරඵලානං අන්තො නත්ථි, කිං තෙ තත්ථ ගන්ත්වා ඵලාඵලං බාදිතුං න වට්ටති”ති? “කුම්භීලරාජ, ගඬගා මහොදකා විත්ථිණ්ණා, කථං තත්ථ ගම්ස්සාමි”ති? “සවෙ ඉච්ඡසි, අහං තං මම පිට්ඨං ආරොපෙත්වා නෙස්සාමි”ති. සො සද්දහිත්වා “සාධු”ති සම්පට්චිඡ. “තෙන හි එහි පිට්ඨං මෙ අභිරුහා”ති ච චුත්තෙ තං අභිරුහි. සුසුමාරො ථොකං නෙත්වා උදකෙ ඔසිදාපෙසි.

බොධිසත්තො “සම්ම, උදකෙ මං ඔසිදාපෙසි, කිං නු බො එත”න්ති ආහ. “නාහං තං ධම්මසුධම්මතාය ගහෙත්වා ගච්ඡාමි, හරියාය පන මෙ තච හදයමංසෙ දොහළො උප්පත්තො, තමහං තච හදයං බාදාපෙතුකාමො”ති. “සම්ම, කට්ඨෙත්තෙන තෙ සුන්දරං කතං. සවෙ හි අම්භාකං උදරෙ හදයං භවෙය්‍යා, සාබග්ගෙසු වරන්තානං වුණ්ණවිචුණ්ණං භවෙය්‍යා”ති. “කහං පන තුම්භෙ ඨපෙථා”ති? බොධිසත්තො අවිදුරෙ එකං උදුම්බරං පක්කඵලපිණ්ඩසඤ්ජන්තං දස්සෙත්තො “පස්සෙතානි අම්භාකං හදයානි එතස්මිං උදුම්බරෙ ඔලම්බන්ති”ති ආහ. “සවෙ මෙ හදයං දස්සසි, අහං තං න මාරෙස්සාමි”ති. “තෙන හි මං එත්ථ නෙහි, අහං තෙ රුක්ඛෙ ඔලම්බන්තං දස්සාමි”ති. සො තං ආදාය තත්ථ අගමාසි. බොධිසත්තො තස්ස පිට්ඨිතො උප්පතිත්වා උදුම්බරරුක්ඛෙ නිසිදිත්වා “සම්ම, බාල සුසුමාර, ‘ඉමෙසං

සත්තානං හදයං නාම රුක්ඛග්ගෙ හොති'ති සඤ්ඤී අහොසි, බාලොසි, අහං තං වඤ්චෙසිං, තව ඵලාඵලං තවෙව හොතු, සරීරමෙව පන තෙ මහන්තං පඤ්ඤා පන නත්ථී"ති වත්වා ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො ඉමා ගාථා අවොව –

115. “අලං මෙනෙහි අම්බෙහි, ජම්බුහි පනසෙහි ව;
යානි පාරං සමුද්දස්ස, වරං මය්හං උදුම්බරො.

116. “මහති වත තෙ බොන්දි, න ව පඤ්ඤා තදුපිකා;
සුසුමාර වඤ්චිතො මෙසි, ගච්ඡ දානි යථාසුඛ”න්ති.

තත්ථ අලං මෙනෙහි යානි තයා දීපකෙ නිද්දිට්ඨානි, එතෙහි මය්හං අලං. වරං මය්හං උදුම්බරොති මය්හං අයමෙව උදුම්බරරුක්ඛො වරං. බොන්දිති සරීරං. තදුපිකානි පඤ්ඤා පන තෙ තදුපිකා තස්ස සරීරස්ස අනුච්ඡවිකා නත්ථී. ගච්ඡ දානි යථාසුඛන්ති ඉදානි යථාසුඛං ගච්ඡ, නත්ථී තෙ හදයමංසගහණුපායොති අත්ථො. සුසුමාරො සහස්සං පරාජිතො විය දුක්ඛී දුම්මනො පජ්ඣායන්තොව අත්තනො නිවාසට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සුසුමාරො දෙවදත්තො අහොසි, සුසුමාරි විඤ්චමාණවිකා, කපිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[209] 9. කුක්කුටජාතකවණ්ණනා සුසුමාරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

දිට්ඨා මයා වනෙ රුක්ඛානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං දහරහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර අත්තනො සරීරස්ස ගුත්තිකම්මෙ ඡෙකො අහොසි. “සරීරස්ස මෙ න සුඛං භවෙය්‍යා”ති භයෙන අතිසීතං අවිචුණ්භං පරිභොගං න කරොති, “සීතණ්හෙහි සරීරං කිලමෙය්‍යා”ති භයෙන බහි න නික්ඛමති, අතිකිලින්නඋත්තණ්ඩුලාදිනි න භුඤ්ජති. තස්ස සා සරීරගුත්තිකුසලතා සඬ්ඝමජ්ඣෙ පාකටා ජාතා. හික්ඛු ධම්මසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො දහරො කිර හික්ඛු සරීරගුත්තිකම්මෙ ඡෙකො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, අයං දහරො ඉදානෙව සරීරගුත්තිකම්මෙ ඡෙකො, පුබ්බෙපි ඡෙකොව අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. අට්ඨෙකො සකුණුලුද්දකො එකං දීපකකුක්කුටමාදාය වාලරජ්ජුඤ්ච යට්ඨිඤ්ච ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ කුක්කුටෙ බන්ධන්තො එකං පලායිත්වා අරඤ්ඤං පච්චයං පොරාණකුක්කුටං බන්ධිතුං ආරභි. සො වාලපාසෙ කුසලතාය අත්තානං බන්ධිතුං න දෙති, උට්ඨායුට්ඨාය නිලියති. ලුද්දකො අත්තානං සාබාපල්ලවෙහි පට්ච්ඡාදෙන්වා පුනප්පුනං යට්ඨිඤ්ච පාසඤ්ච ඔඩ්ඬෙති. කුක්කුටො තං ලජ්ජාපෙතුකාමො මානුසිං වාවං නිව්ඡාරෙන්වා පඨමං ගාථමාහ –

117. “දිට්ඨා මයා වනෙ රුක්ඛා, අස්සකණ්ණා විහිටකා;
න තානි එවං සක්කන්ති, යථා ත්වං රුක්ඛ සක්කසි”ති.

තස්සත්ථො – සම්ම ලුද්දක, මයා ඉමස්මිං වනෙ ජාතා බහු අස්සකණ්ණා ව විහිටකා ව රුක්ඛා දිට්ඨපුබ්බා, තානි පන රුක්ඛානි යථා ත්වං සක්කසි සඬ්ඝමසි ඉතො චිතො ව විවරසි, එවං න සක්කන්ති න සඬ්ඝමන්ති න විවරන්තිති.

එවං වත්වා ව පන සො කුක්කුටො පලායිත්වා අරඤ්ඤත්ථ අගමාසි. තස්ස පලායිත්වා ගතකාලෙ ලුද්දකො දුතියං ගාථමාහ –

118. “පොරාණකුක්කුටො අයං, හෙත්වා පඤ්ජරමාගතො;
කුසලො වාලපාසානං, අපක්කමති භාසති”ති.

තත්ථ කුසලො වාලපාසානන්ති වාලමයෙසු පාසෙසු කුසලො අත්තානං බන්ධිතුං අදත්වා අපක්කමති වෙව භාසති ව, භාසිත්වා ව පන පලාතොති එවං වත්වා ලුද්දකො අරඤ්ඤෙ වරින්වා යථාලද්ධමාදාය ගෙහමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ලුද්දකො දෙවදත්තො අහොසි, කුක්කුටො කායගුත්තිකුසලො දහරහික්ඛු, තස්ස පන කාරණස්ස පච්චක්ඛකාරිකා රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[210] 10. කන්දගලකජාතකවණ්ණනා කුක්කුටජාතකවණ්ණනා නවමා.

අම්භො කො නාමයං රුක්ඛොති ඉදං සත්ථා වෙඵවනෙ විහරන්තො සුගතාලයං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සත්ථා “දෙවදත්තො සුගතාලයං අකාසි”ති සුත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්හං අනුකිරියං කරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පාපුණියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ රුක්ඛකොට්ටකසක්කුණයොනියං නිබ්බන්ති, “බදිරවනියො”තිස්ස නාමං අහොසි. සො බදිරවනෙයෙව ගොවරං ගණ්හි, තස්සෙකො කන්දගලකො නාම සභායො අහොසි, සො සිම්බලිපාලිහද්දකවනෙ ගොවරං ගණ්හාති. සො එකදිවසං බදිරවනියස්ස සන්තිකං අගමාසි. බදිරවනියො “සභායො මෙ ආගතො”ති කන්දගලකං ගහෙත්වා බදිරවනං පවිසිත්වා බදිරබන්ධං තුණ්ඩෙන පහරිත්වා රුක්ඛතො පාණකෙ නිහරිත්වා අදාසි. කන්දගලකො දින්නෙ දින්නෙ මධුරප්‍රවෙ විය ඡින්දිත්වා ඡින්දිත්වා බාදි. තස්ස බාදන්තස්සෙව මානො උප්පජ්ජි – “අයම්පි රුක්ඛකොට්ටකයොනියං නිබ්බන්තො, අහම්පි, කිං මෙ එතෙන දින්නගොවරෙන, සයමෙව බදිරවනෙ ගොවරං ගණ්හිස්සාමි”ති. සො බදිරවනියං ආහ – “සම්ම, මා ත්වං දුක්ඛං අනුභවි, අහමෙව බදිරවනෙ ගොවරං ගණ්හිස්සාමි”ති.

අප්‍රං නං සො “හන්ද ත්වං සම්ම, සිම්බලිපාලිහද්දකාදිවනෙ නිස්සාරෙ ගොවරග්ගහණකුලෙ ජාතො, බදිරා නාම ජාතසාරා ථද්ධා, මා තෙ එතං රුවිච්චි”ති ආහ. කන්දගලකො “කිං දානාහං න රුක්ඛකොට්ටකයොනියං නිබ්බන්තො”ති තස්ස වචනං අනාදිසිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා බදිරරුක්ඛං තුණ්ඩෙන පහරි. තාවදෙවස්ස තුණ්ඩං හිජ්ජි, අක්ඛිති නික්ඛමනාකාරප්පත්තානි ජාතානි, සිසං ඵලිතං. සො බන්ධෙ පතිට්ඨාතුං අසක්කොන්තො භූමියං පතිත්වා පයමං ගාථමාහ –

119. “අම්භො කො නාමයං රුක්ඛො, සින්නපත්තො සකණ්ටකො;
යත්ථ එකප්පහාරෙන, උත්තමඛිගං විහිජ්ජිත”න්ති.

තත්ථ අම්භො කො නාමයං රුක්ඛොති, හො බදිරවනිය, කො නාම අයං රුක්ඛො. “කො නාම සො”තිපි පායො. සින්නපත්තොති සුබ්‍රමපත්තො. යත්ථ එකප්පහාරෙනාති යස්මිං රුක්ඛෙ එකෙනෙව පහාරෙන. උත්තමඛිගං විහිජ්ජිතන්ති සිසං හින්තං, න කෙවලඤ්ච සිසං, තුණ්ඩමපි හින්තං. සො වෙදනාප්පත්තාය බදිරරුක්ඛං “කිං රුක්ඛො නාමෙසො”ති ජානිතුං අසක්කොන්තො වෙදනාප්පත්තො හුත්වා ඉමාය ගාථාය විජ්ජෙයි.

තං වචනං සුත්වා බදිරවනියො දුතියං ගාථමාහ –

120. “අචාරි වතායං චිතුදං වනානි, කට්ඨඛගරුක්ඛෙසු අසාරකෙසු;
අථාසදා බදිරං ජාතසාරං, යත්ථ බිහිදා ගරුළො උත්තමඛිග”න්ති.

තත්ථ අචාරි වතායන්ති අචරි වත අයං. චිතුදං වනානිති නිස්සාරසිම්බලිපාලිහද්දකවනානි චිතුදන්තො විජ්ඣන්තො. කට්ඨඛගරුක්ඛෙසුති වනකට්ඨකොට්ඨාසෙසු රුක්ඛෙසු. අසාරකෙසුති නිස්සාරෙසු පාලිහද්දකසිම්බලිආදියු. අථාසදා බදිරං ජාතසාරන්ති අප්‍රං පොතකකාලතො පට්ඨාය ජාතසාරං බදිරං සම්පාපුණි. යත්ථ බිහිදා ගරුළො උත්තමඛිගන්ති යත්ථ බිහිදාති යස්මිං බදිරෙ අහින්දි පදාලයි. ගරුළොති සකුණො. සබ්බසක්කුණානඤ්ඤෙනං සගාරවසප්පතිස්ස වචනං.

ඉති නං බදිරවනියො වත්වා “හො කන්දගලක, යත්ථ ත්වං උත්තමඛිගං අහින්දි, බදිරො නාමෙසො සාරරුක්ඛො”ති ආහ. සො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කන්දගලකො දෙවදත්තො අහොසි, බදිරවනියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කන්දගලකජාතකවණ්ණනා දසමා.

නතංදළ්භවග්ගො ඡට්ඨො.

තස්සද්දානං –

බන්ධනාගාරං කෙළිසිලං, බණ්ඩං වීරකගඬගෙයාං;
කුරුඬගමස්සකඤ්චෙව, සුසුමාරඤ්ච කුක්කුටං;
කන්දගලකන්ති තෙ දස.

[211] 1. සොමදත්තජාතකවණ්ණනා 7. බීරණපම්භවග්ගො

අකාසි යොග්ගන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාඨදායිත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො හි ද්වින්නං තිණ්ණං ජනානං අන්තරෙ එකවචනම්පි සම්පාදෙත්වා කට්ඨෙසුං න සක්කොති, සාරජ්ජබ්‍රලො “අඤ්ඤං කට්ඨෙසාමි”ති අඤ්ඤමෙව කට්ඨෙසි. තස්ස තං පවත්තිං හික්ඛු ධම්මසභායං කට්ඨෙන්නා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛෙව, ලාඨදායී ඉදානෙව සාරජ්ජබ්‍රලො, පුබ්බෙපි සාරජ්ජබ්‍රලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බොධිසත්තයා බ්‍රහ්මදත්ත රජයේ කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරටියේ අඤ්ඤාතරස්මි බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා පුන ගෙහං ආගන්ත්වා මාතෘපිතුනං දුග්ගතභාවං ඤත්වා “පරිනිනකුලනො සෙට්ඨිකුලං පතිට්ඨපෙස්සාමි”ති මාතෘපිතරො ආපුච්ඡිත්වා බොධිසත්තං ගන්ත්වා රාජානං උපට්ඨාසි. සො රඤ්ඤො පියො අහොසි මනාපො. අප්පස්ස පිතුනො “ද්විතියෙව ගොණෙහි කසිං කත්වා ජීවිකං කප්පෙන්නස්ස එකො ගොණො මනො. සො බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා “තාත, එකො ගොණො මනො, කසිකමිමං න පවත්ති, රාජානං එකං ගොණං යාවාහි”ති ආහ. “තාත, නවිරස්සෙව මෙ රාජා දිට්ඨො, ඉදානෙව ගොණං යාවිතුං න යුත්තං, තුමිහෙ යාවටා”ති. “තාත, ත්වං මය්හං සාරජ්ජබ්‍රලභාවං න ජානාසි, අහඤ්ඤි ද්විත්තං තිණ්ණං සම්මුඛෙ කපං සම්පාදෙතුං න සක්කොමි. සවෙ අහං රඤ්ඤො සන්නිකං ගොණං යාවිතුං ගමිස්සාමි, ඉමම්පි දත්වා ආගමිස්සාමි”ති. “තාත, යං හොති, තං හොතු, න සක්කා මයා රාජානං යාවිතුං, අපිව බො පනාහං තුමිහෙ යොග්ගං කාරෙස්සාමි”ති. “තෙන හි සාධු මං යොග්ගං කාරෙහි”ති.

බොධිසත්තො පිතරං ආදාය බිරණප්ථම්හකසුසානං ගන්ත්වා තත්ථ තත්ථ තිණකලාපෙ බන්ධිත්වා “අයං රාජා, අයං උපරාජා, අයං සෙනාපති”ති නාමානි කත්වා පටිපාටියා පිතු දස්සෙත්වා “තාත, ත්වං රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා ‘ජයතු, මහාරාජා’ති එවං ඉමං ගාථං වත්වා ගොණං යාවෙය්‍යාසි”ති ගාථං උග්ගණ්හාපෙසි –

“ද්වෙ මෙ ගොණො මහාරාජ, යෙහි බෙත්තං කසාමසෙ;
තෙසු එකො මනො දෙව, දුතියං දෙහි බත්තියා”ති.

බ්‍රහ්මණො එකෙන සංවච්ඡරෙන ඉමං ගාථං පගුණං කත්වා බොධිසත්තං ආහ – “තාත, සොමදත්ත, ගාථා මෙ පගුණා ජාතා, ඉදානි අහං යස්ස කස්සවි සන්නිකෙ වත්තුං සක්කොමි, මං රඤ්ඤො සන්නිකං නෙහි”ති. සො “සාධු, තාතා”ති තථාරූපං පණ්ණාකාරං ගාභාපෙත්වා පිතරං රඤ්ඤො සන්නිකං නෙසි. බ්‍රහ්මණො “ජයතු, මහාරාජා”ති වත්වා පණ්ණාකාරං අදාසි. රාජා “අයං තෙ සොමදත්ත බ්‍රහ්මණො කිං හොති”ති ආහ. “පිතා මෙ, මහාරාජා”ති. “කෙනටියෙනාගතො”ති? තස්මිං බණෙ බ්‍රහ්මණො ගොණයාවනත්ථාය ගාථං වදන්තො –

“ද්වෙ මෙ ගොණො මහාරාජ, යෙහි බෙත්තං කසාමසෙ;
තෙසු එකො මනො දෙව, දුතියං ගණ්හ බත්තියා”ති. – ආහ;

රාජා බ්‍රහ්මණෙන විරජ්ඣිත්වා කට්ඨභාවං ඤත්වා සිතං කත්වා “සොමදත්ත, තුම්භාකං ගෙහෙ බහු මඤ්ඤෙ ගොණා”ති ආහ. “තුමිහෙහි දින්නා භවිස්සන්ති, මහාරාජා”ති. රාජා බොධිසත්තස්ස තුස්සිත්වා බ්‍රහ්මණස්ස සොළස ගොණෙ අලඬකාරභණ්ඩකෙ නිවාසනගාමඤ්චස්ස බ්‍රහ්මදෙය්‍යං දත්වා මහත්තෙන යසෙන බ්‍රහ්මණං උයොපෙසි. බ්‍රහ්මණො සබ්බසෙතස්සිත්ථවයුත්තං රථං අභිරුද්ධ මහත්තෙන පරිවාරෙන ගාමං අගමාසි. බොධිසත්තො පිතරා සද්ධිං රථෙ නිසිදිත්වා ගච්ඡන්තො “තාත, අහං තුමිහෙ සකලසංවච්ඡරං යොග්ගං කාරෙසිං, සන්නිට්ඨානකාලෙ පන තුම්භාකං ගොණං රඤ්ඤො අදත්ථා”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

121. “අකාසි යොග්ගං ධුවමජ්ජමත්තො, සංවච්ඡරං බිරණප්ථම්හකස්මිං;
බ්‍යාකාසි සඤ්ඤං පරිසං විගය්හ, න නිය්‍යමො තායති අප්පසඤ්ඤ”න්ති.

තත්ථ අකාසි යොග්ගං ධුවමජ්ජමත්තො, සංවච්ඡරං බිරණප්ථම්හකස්මිත්ති, තාත, ත්වං නිව්චං අප්පමත්තො බිරණප්ථම්හමයෙ සුසානෙ යොග්ගං අකාසි . බ්‍යාකාසි සඤ්ඤං පරිසං විගය්හාති අප්ථ ව පන පරිසං විගාහිත්වා තං සඤ්ඤං විඅකාසි විකාරං ආපාදෙසි, පරිවත්තෙසිති අත්ථො. න නිය්‍යමො තායති අප්පසඤ්ඤන්ති අප්පසඤ්ඤං නාම පුග්ගලං නිය්‍යමො යොග්ගාවිණ්ණං වරණං න තායති න රක්ඛති.

අප්පස්ස වචනං සුත්වා බ්‍රහ්මණො දුතියං ගාථමාහ –

122. “ද්වයං යාවනකො තාත, සොමදත්ත නිගච්ඡති;
අලාහං ධනලාහං වා, එවංධම්මා හි යාවනා”ති.

තත්ථ එවංධම්මා හි යාවනාති යාවනා හි එවංසභාවාති.

සත්ථා “න, හික්ඛෙව, ලාඨදායී ඉදානෙව සාරජ්ජබ්‍රලො, පුබ්බෙපි සාරජ්ජබ්‍රලොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො, සොමදත්තස්ස පිතා ලාඨදායී අහොසි, සොමදත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[212] 2. උච්ඡිට්ඨන්තජාතකවණ්ණනා පඨමා. සොමදත්තජාතකවණ්ණනා

අඤ්ඤො උපරිමො වණ්ණොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො හි හික්ඛු සත්ථාරා “සච්චං කිර, ත්වං හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කො තං

උක්කණ්ඨාපෙසි”ති වුත්තෙ “පුරාණදුතියිකා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “භික්ඛු අයං තෙ ඉත්ථි අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි අත්තනො ජාරස්ස උච්ඡිට්ඨකං භොජෙසි”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං යානෙ භික්ඛං වරින්වා ජීවිකකප්පකෙ කපණෙ නට්ඨකාදුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො දුග්ගතො දුරුපකො හුත්වා භික්ඛං වරින්වා ජීවිකං කප්පෙසි. තදා කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං ගාමකෙ එකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සීලා පාපධම්මා අතිවාරං වරති. අපේකදිවසං බ්‍රාහ්මණෙ කෙනවිදෙව කරණියෙන බිහි ගතෙ තස්සා ජාරො තං බණං ඔලොකෙත්වා තං ගෙහං පාවිසි. සා තෙන සද්ධිං අතිවරින්වා “මුහුත්තං අව්ඡ, භුඤ්ජිත්වා ව ගමිස්සසි”ති භත්තං සම්පාදෙත්වා සුපබ්බාඤ්ජනසම්පන්නං උණ්භහත්තං වඩ්ඪෙත්වා “ත්වං භුඤ්ජා”ති තස්ස දත්වා සයං බ්‍රාහ්මණස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා ද්වාරෙ අට්ඨාසි. බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණියා ජාරස්ස භුඤ්ජනට්ඨානෙ පිණ්ඩං පච්චාසිසත්තො අට්ඨාසි.

තස්මිං බණෙ බ්‍රාහ්මණො ගෙහාහිමුබ්බො ආගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණී තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා වෙගෙන පවිසිත්වා “උට්ඨෙහි, බ්‍රාහ්මණො ආගච්ඡති”ති ජාරං කොට්ඨෙ ඔතාරෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පවිසිත්වා නිසින්තකාලෙ ඵලකං උපනෙත්වා භත්ථංධොවනං දත්වා ඉතරෙන භුත්තාවසිට්ඨස්ස සීතභත්තස්ස උපරි උණ්භහත්තං වඩ්ඪෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි. සො භත්තෙ භත්ථං ඔතාරෙත්වා උපරි උණ්භං හෙට්ඨා ව භත්තං සීතලං දිස්වා වින්තෙසි – “ඉමිනා අඤ්ඤස්ස භුත්තාධිකෙන උච්ඡිට්ඨභත්තෙන භවිතබ්බං”න්ති. සො බ්‍රාහ්මණීං පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

123. “අඤ්ඤො උපරිමො වණ්ණො, අඤ්ඤො වණ්ණො ව හෙට්ඨිමො;
බ්‍රාහ්මණී ත්වෙව පුච්ඡාමි, කිං හෙට්ඨා කිඤ්ච උප්පරි”ති.

තත්ථ වණ්ණොති ආකාරො. අයඤ්ඤි උපරිමස්ස උණ්භහාවං හෙට්ඨිමස්ස ව සීතභාවං පුච්ඡන්තො ඵලමාහ. කිං හෙට්ඨා කිඤ්ච උප්පරිති වුඩ්ඪිතභත්තෙන නාම උපරි සීතලෙන, හෙට්ඨා උණ්භෙන භවිතබ්බං, ඉදඤ්ච පන න තාදිසං, තෙන තං පුච්ඡාමි – “කෙන කාරණෙන උපරි භත්තං උණ්භං, හෙට්ඨිමං සීතලං”න්ති.

බ්‍රාහ්මණී අත්තනා කතකම්මස්ස උත්තානභාවහයෙන බ්‍රාහ්මණෙ පුනස්පුනං කටේන්තෙපි තුණ්භියෙව අහොසි. තස්මිං බණෙ නට්ඨත්තස්ස එතදහොසි – “කොට්ඨෙ නිසීදාපිතපාපපුරිසෙන ජාරෙන භවිතබ්බං, ඉමිනා ගෙහස්සාමිකෙන, බ්‍රාහ්මණී පන අත්තනා කතකම්මස්ස පාකට්ඨාවහයෙන කිඤ්චි න කටේති, භන්දාහං ඉමිස්සා කතකම්මං පකාසෙත්වා ජාරස්ස කොට්ඨකෙ නිසීදාපිතභාවං බ්‍රාහ්මණස්ස කටේමි”ති. සො බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහා නික්කන්තකාලතො පට්ඨාය ඉතරස්ස ගෙහපවෙසනං අතිවරණං අග්ගභත්තභුඤ්ජනං බ්‍රාහ්මණියා ද්වාරෙ යත්වා මග්ගං ඔලොකනං ඉතරස්ස කොට්ඨෙ ඔතාරිතභාවන්ති සබ්බං තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා දුතියං ගාථමාහ –

124. “අහං නටොස්මි හද්දන්තෙ, භික්ඛකොස්මි ඉධාගතො;
අයඤ්ඤි කොට්ඨමොතිණ්ණො, අයං සො යං ගවෙසසි”ති.

තත්ථ අහං නටොස්මි, හද්දන්තෙති, සාමි, අහං නට්ඨානිකො. භික්ඛකොස්මි ඉධාගතොති ස්වාහං ඉමං යානං භික්ඛකො භික්ඛං පරියෙසමානො ආගතොස්මි. අයඤ්ඤි කොට්ඨමොතිණ්ණොති අයං පන එතිස්සා ජාරො ඉමං භත්තං භුඤ්ජන්තො තව හයෙන කොට්ඨං ඔතිණ්ණො. අයං සො යං ගවෙසසිති යං ත්වං කස්ස නු බො ඉමිනා උච්ඡිට්ඨකෙන භවිතබ්බන්ති ගවෙසසි, අයං සො. වුළාය නං ගහෙත්වා කොට්ඨා නිහරින්වා යථා න පුනෙවරුපං පාපං කරොති, තථා අස්ස සතිං ජනෙහීති වත්ථා පක්කාමි. බ්‍රාහ්මණො උභොපි තෙ යථා නං න පුනෙවරුපං පාපං කරොන්ති, තප්පනපොථනෙහි තථා සික්ඛාපෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා බ්‍රාහ්මණී පුරාණදුතියිකා අහොසි, බ්‍රාහ්මණො උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු, නට්ඨත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[213] 3. හරුජාතකවණ්ණනා උච්ඡිට්ඨභත්තජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ඉසීනමන්තරං කත්වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කටේසි. භගවතො හි භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ව ලාභසක්කාරො මහා අහොසි. යථාහ –

“තෙන බො පන සමයෙන භගවා සක්කතො හොති ගරුකතො මානිතො පූජිතො අපවිතො ලාභී විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසප්පරික්ඛාරානං. භික්ඛුසඬ්ඨොපි බො සක්කතො හොති...පෙ.... පරික්ඛාරානං. අඤ්ඤතිත්ථියා පන පරිබ්බාජකා අසක්කතා හොන්ති...පෙ.... පරික්ඛාරානං”න්ති (උදා. 14).

තෙ එවං පරිභීනලාභසක්කාරා අහොරත්තං ගුල්භසන්නිපාතං කත්වා මන්තයන්ති “සමණස්ස ගොතමස්ස උප්පන්නකාලතො පට්ඨාය මයං භතලාභසක්කාරා ජාතා, සමණො ගොතමො ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තො ජාතො, කෙන නු බො කාරණෙනස්ස එසා සම්පන්නී”ති. තත්‍රෙකෙ එවමාහංසු – “සමණො ගොතමො සකලජම්බුදිපස්ස

උත්තමට්ඨානෙ භූමිසිසෙ වසති. තෙනස්ස ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජති”ති, සෙසා “අත්ථෙතං කාරණං, මයම්පි ජෙනවනපිට්ඨෙ තිත්ථියාරාමං කාරෙමු, එවං ලාභිනො භවිස්සාමා”ති ආභංසු. තෙ සබ්බෙපි “එවමෙන”න්ති සන්තිට්ඨානං කත්වා “සචෙපි මයං රඤ්ඤො අනාරොචෙන්වා ආරාමං කාරෙස්සාම, භික්ඛු වාරෙස්සන්ති, ලඤ්ජං ලභිත්වා අභිජ්ජනකො නාම නත්ථි, තස්මා රඤ්ඤො ලඤ්ජං දත්වා ආරාමට්ඨානං ගණ්භිස්සාමා”ති සම්මන්තෙන්වා උපට්ඨාකෙ යාවිත්වා රඤ්ඤො සහසහස්සං දත්වා “මහාරාජ, මයං ජෙනවනපිට්ඨියං තිත්ථියාරාමං කරිස්සාම, සචෙ භික්ඛු ‘කාතුං න දස්සාමා’ති තුම්භාකං ආරොචෙන්ති, නෙසං පටිච්චනං න දාතබ්බං”න්ති ආභංසු. රාජා ලඤ්ජලොභෙන “සාධු”ති සම්පට්චිඡි.

තිත්ථියා රාජානං සඛගණ්භිත්වා වඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙන්වා කම්මං පට්ඨපෙසුං, මහාසද්දො අහොසි. සත්ථා “කෙ පනෙනෙ, ආනන්ද, උච්චාසද්දමහාසද්දා”ති පුච්ඡි. “අඤ්ඤතිත්ථියා, හත්තෙ, ජෙනවනපිට්ඨියං තිත්ථියාරාමං කාරෙන්ති, තත්ථෙප්පො සද්දො”ති. “ආනන්ද, නෙතං යානං තිත්ථියාරාමස්ස අනුච්ඡවිකං, තිත්ථියා උච්චාසද්දකාමා, න සක්කා තෙහි සද්ධිං වසිතු”න්ති වත්වා භික්ඛුසඬ්ඨිං සන්තිපාතෙන්වා “ගච්ඡට්, භික්ඛවෙ, රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්වා තිත්ථියාරාමකරණං නිවාරෙට්ඨා”ති ආභ. භික්ඛුසඬ්ඨිසො ගන්ත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ අට්ඨාසි. රාජා සඬ්ඨස්ස ආගතභාවං සුත්වාපි “තිත්ථියාරාමං නිස්සාය ආගතා භවිස්සන්ති”ති ලඤ්ජස්ස ගහිතන්තා “රාජා ගෙහෙ නත්ථි”ති වදාපෙසි. භික්ඛු ගන්ත්වා සත්ථු ආරොචෙසුං. සත්ථා “ලඤ්ජං නිස්සාය එවං කරොති”ති ද්වෙ අග්ගසාවකෙ පෙසෙසි. රාජා තෙසම්පි ආගතභාවං සුත්වා තථෙව වදාපෙසි. තෙපි ආගන්ත්වා සත්ථු ආරොචෙසුං. සත්ථා “න ඉදානි, සාරිපුත්ත, රාජා ගෙහෙ නිසිදිතුං ලභිස්සති, ඛහි නික්ඛම්ස්සති”ති පුනදිවසෙ පුබ්බණ්ඨස්ස නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමාසි. රාජා සුත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා පත්තං ගහෙන්වා සත්ථාරං පවෙසෙන්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සඬ්ඨස්ස යාගුඛජ්ජකං දත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. සත්ථා රඤ්ඤො එකං පරියායධම්මදෙසනං ආරභන්තො “මහාරාජ, පොරාණකරාජානො ලඤ්ජං ගහෙන්වා සීලවන්තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කාරෙන්වා අත්තනො රට්ඨස්ස අස්සාමිනො හුත්වා මහාවිනාසං පාපුණංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආභරි.

අතීතෙ භරුරට්ඨෙ භරුරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො පඤ්චාභිඤ්ඤො අට්ඨසමාපත්තිලාභී ගණසත්ථා තාපසො හුත්වා භිමවන්තපදෙසෙ චිරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය පඤ්චසතතාපසපරිවුතො භිමවන්තා ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන භරුනගරං පත්වා තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්වා නගරා නික්ඛම්ත්වා උත්තරද්වාරෙ සාඛාවිට්ඨපමිපත්තස්ස වටරුක්ඛස්ස මූලෙ නිසිදිත්වා භත්තකිච්චං කත්වා තත්ථෙව රුක්ඛමූලෙ වාසං කප්පෙසි. එවං තස්මිං ඉසිගණෙ තත්ථ වසන්තෙ අඬ්ඪමාසච්චයෙන අඤ්ඤො ගණසත්ථා පඤ්චසතපරිවාරො ආගන්ත්වා නගරෙ භික්ඛාය වරිත්වා නගරා නික්ඛම්ත්වා දක්ඛිණද්වාරෙ තාදිසස්සෙව වටරුක්ඛස්ස මූලෙ නිසිදිත්වා භත්තකිච්චං කත්වා තත්ථ රුක්ඛමූලෙ වාසං කප්පෙසි. ඉති තෙ ද්වෙපි ඉසිගණා තත්ථ යථාභිරන්තං විහරිත්වා භිමවන්තමෙව අගමංසු.

තෙසං ගතකාලෙ දක්ඛිණද්වාරෙ වටරුක්ඛො සුක්ඛො. පුනවාලෙ තෙසු ආගච්ඡන්තෙසු දක්ඛිණද්වාරෙ වටරුක්ඛවාසිනො පට්ඨන්තරං ආගන්ත්වා අත්තනො වටරුක්ඛස්ස සුක්ඛභාවං ඤත්වා භික්ඛාය වරිත්වා නගරා නික්ඛම්ත්වා උත්තරද්වාරෙ වටරුක්ඛමූලං ගන්ත්වා භත්තකිච්චං කත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසුං. ඉතරෙ පන ඉසයො පච්ඡා ආගන්ත්වා නගරෙ භික්ඛාය වරිත්වා අත්තනො රුක්ඛමූලමෙව ගන්ත්වා භත්තකිච්චං කත්වා වාසං කප්පෙසුං. තෙ “න සො තුම්භාකං රුක්ඛො, අම්භාකං රුක්ඛො”ති රුක්ඛං නිස්සාය අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කරිංසු, කලහො මහා අහොසි. එකෙ “අම්භාකං පට්ඨං වසිතට්ඨානං තුම්භෙ න ලභිස්සට්ඨා”ති වදන්ති. එකෙ “මයං ඉමස්මිං වාරෙ පට්ඨන්තරං ඉධාගතා, තුම්භෙ න ලභිස්සට්ඨා”ති වදන්ති. ඉති තෙ “මයං සාමිනො, මයං සාමිනො”ති කලහං කරොන්තා රුක්ඛමූලස්සත්ථාය රාජකුලං අගමංසු. රාජා පට්ඨං චුත්ථඉසිගණඤ්ඤෙව සාමිකං අකාසි. ඉතරෙ “න දානි මයං ඉමෙහි පරාජිතාති අත්තානං වදාපෙස්සාමා”ති දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්වා එකං වක්ඛවන්තිපරිභොගං රථපඤ්ජරං දිස්වා ආභරිත්වා රඤ්ඤො ලඤ්ජං දත්වා “මහාරාජ, අම්භෙපි සාමිකෙ කරොහි”ති ආභංසු.

රාජා ලඤ්ජං ගහෙන්වා “ද්වෙපි ගණා වසන්තු”ති ද්වෙපි සාමිකෙ අකාසි. ඉතරෙ ඉසයො තස්ස රථපඤ්ජරස්ස රථවක්කානි නිහරිත්වා ලඤ්ජං දත්වා “මහාරාජ, අම්භෙයෙව සාමිකෙ කරොහි”ති ආභංසු. රාජා තථා අකාසි. ඉසිගණා “අම්භෙහි වත්ථුකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පහාය පබ්බජිතෙහි රුක්ඛමූලස්ස කාරණා කලහං කරොන්තෙහි ලඤ්ජං දදන්තෙහි අයුත්තං කත”න්ති විජ්ජට්ඨානො හුත්වා වෙගෙන පලායිත්වා භිමවන්තමෙව අගමංසු. සකලභරුරට්ඨවාසිනො දෙවතා එකතො හුත්වා “සීලවන්තෙ කලහං කරොන්තෙන රඤ්ඤො අයුත්තං කත”න්ති භරුරඤ්ඤො කුජ්ඣිත්වා තියොජනසතිකං භරුරට්ඨං සමුද්දං උබ්බන්තෙන්වා අරට්ඨමකංසු. ඉති එකං භරුරාජානං නිස්සාය සකලරට්ඨවාසිනොපි විනාසං පත්තාති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආභරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

125. “ඉසිනමන්තරං කත්වා, භරුරාජාති මෙ සුතං;
උච්ඡින්නො සහ රට්ඨෙහි, ස රාජා විභව්ඨගතො.
126. “තස්මා හි ඡන්දාගමනං, නප්පසංසන්ති පණ්ඩිතා;
අද්දට්ඨිත්තො භාසෙයා, ගිරං සච්චුපසංහිත”න්ති.

තත්ප් අන්තරං කත්වාහි ඡන්දාගතිවසෙන විවරං කත්වා. හරුරාජාහි හරුරට්ටෙ රාජා. ඉති මෙ සුතන්ති ඉති මයා ප්‍රබ්බෙ එතං සුතං. තස්මා හි ඡන්දාගමනන්ති යස්මා හි ඡන්දාගමනං ගන්ත්වා හරුරාජා සහ රට්ටෙන උච්ඡින්නො, තස්මා ඡන්දාගමනං පණ්ඩිතා නප්පසංසන්ති. අද්‍රුට්ඨිත්තොති කිලෙසෙහි අද්‍රුසිතවිත්තො හුත්වා. භාසෙය්‍ය ගිරං සච්චුපසංහිතන්ති සභාවනිස්සිතං අත්ථනිස්සිතං කාරණනිස්සිතමෙව ගිරං භාසෙය්‍යා. යෙ හි තත්ප් හරුරඤ්ඤො ලඤ්ජං ගණ්හන්තස්ස අයුත්තං එතන්ති පටික්කොසන්තා සච්චුපසංහිතං ගිරං භාසිංසු, තෙසං ධීතට්ඨානං නාළිකෙරදීපෙ අප්පාපි දීපකසහස්සං පඤ්ඤායතිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “මහාරාජ, ඡන්දවසිකෙන නාම න භවිතබ්බං, ද්වෙ පබ්බජිතගණෙ කලහං කාරෙතුං න වට්ටති”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “අහං තෙන සමයෙන ඡෙට්ඨකඉසි අහොසි”න්ති, රාජා තථාගතස්ස භත්තකිච්චං කත්වා ගතකාලෙ මනුස්සෙ පෙසෙත්වා තිත්ථියාරාමං විද්ධංසාපෙසි, තිත්ථියා අප්පතිට්ඨා අහෙසුං.

[214] 4. පුණ්ණනදීපාතකවණ්ණනා හරුජාතකවණ්ණනා තතියා.

පුණ්ණං නදින්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරම් ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ ධම්මසභායං භික්ඛූ තථාගතස්ස පඤ්ඤං ආරබ්භ කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධො මහාපඤ්ඤො පුටුපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො ගම්භීරපඤ්ඤො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො උපායපඤ්ඤාය සමන්තාගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙසි තථාගතො පඤ්ඤො උපායකුසලොයෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පුරොහිතකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා පිතු අච්චයෙන පුරොහිතට්ඨානං ලභිත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අත්ප්ඨමානුසාසකො අහොසි. අපරභාගෙ රාජා පරිභෙදකානං කථං ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස කුද්ධො “මා මම සන්තිකෙ වසි”ති බොධිසත්තං බාරාණසිතො පබ්බාපෙසි. බොධිසත්තො පුත්තදාරං ගහෙත්වා එකස්මිං කාසිකගාමකෙ වාසං කප්පෙසි. අපරභාගෙ රාජා තස්ස ගුණං සරිත්වා “මය්හං කඤ්චි පෙසෙත්වා ආවරියං පක්කොසිතුං න යුත්තං, එකං පන ගාථං බන්ධිත්වා පණ්ණං ලිඛිත්වා කාකමංසං පවාපෙත්වා පණ්ණඤ්ච මංසඤ්ච සෙතවත්ථෙන පලිවෙය්ගත්වා රාජමුද්දිකාය ලඤ්ජෙත්වා පෙසෙස්සාමි. යදි පණ්ඩිතො භවිස්සති, පණ්ණං වාචෙත්වා කාකමංසභාවං ඤත්වා ආගම්ස්සති, නො වෙ, නාගම්ස්සති”ති “පුණ්ණං නදි”න්ති ඉමං ගාථං පණ්ණෙ ලිඛි –

127. “පුණ්ණං නදිං යෙන ව පෙය්‍යමාහු, ජාතං යවං යෙන ව ගුය්හමාහු;
දුරං ගතං යෙන ව අච්චයන්ති, සො ත්‍යාගතො හන්ද ව භුඤ්ජ ඛ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ප් පුණ්ණං නදිං යෙන ව පෙය්‍යමාහුති කාකපෙය්‍යා නදීහි වදන්තා යෙන පුණ්ණං නදිං කාකපෙය්‍යමාහු, න හි අපුණ්ණා නදී “කාකපෙය්‍යා”ති චුච්චති. යදාපි නදීතීරෙ යත්වා ගීවං පසාරෙත්වා කාකෙන පාතුං සක්කා හොති, තදා නං “කාකපෙය්‍යා”ති වදන්ති. ජාතං යවං යෙන ව ගුය්හමාහුති යවන්ති දෙසනාසිසමත්තං, ඉධ පන සබ්බමිපි ජාතං උග්ගතං සම්පන්නතරුණසස්සං අධිප්පෙතං. තඤ්ඤි යදා අත්තො පටිච්චකාකං පටිච්චාදෙතුං සක්කොති, තදා ගුය්හතිති ගුය්හං. කිං ගුය්හති? කාකං. ඉති කාකස්ස ගුය්හං කාකගුය්හන්ති තං වදමානා කාකෙන ගුය්හවචනස්ස කාරණභූතෙන “ගුය්හ”න්ති වදන්ති. තෙන චුත්තං “යෙන ව ගුය්හමාහු”ති. දුරං ගතං යෙන ව අච්චයන්තිති දුරං ගතං විප්පචුත්ථං පියපුග්ගලං යං ආගන්ත්වා නිසින්නං දිස්වා සවෙ ඉත්ථන්නාමො ආගච්ඡති, වස්ස කාකාති වා වස්සන්තඤ්ඤෙව වා සුත්වා “යථා කාකො වස්සති, ඉත්ථන්නාමො ආගම්ස්සති”ති එවං වදන්තා යෙන ව අච්චයන්ති කට්ඨන්ති මන්තෙන්නි, උදාහරන්තිති අත්ථො. සො ත්‍යාගතොති සො තෙ ආතීතො. හන්ද ව භුඤ්ජ, ඛ්‍රාහ්මණාති ගණ්හ, ඛ්‍රාහ්මණ, භුඤ්ජස්සු නං, බාද ඉදං කාකමංසන්ති අත්ථො.

ඉති රාජා ඉමං ගාථං පණ්ණෙ ලිඛිත්වා බොධිසත්තස්ස පෙසෙසි. සො පණ්ණං වාචෙත්වා “රාජා මං දට්ඨුකාමො”ති ඤත්වා දුතියං ගාථමාහ –

128. “යතො මං සරති රාජා, වායසම්පි පහෙනවෙ;
හංසා කොඤ්චා මයුරා ව, අසනියෙව පාපියා”ති.

තත්ප් යතො මං සරති රාජා, වායසම්පි පහෙනවෙති යදා රාජා වායසමංසං ලභිත්වා තම්පි පහෙතුං මං සරති. හංසා කොඤ්චා මයුරා වාති යදා පනස්ස එතෙ හංසාදයො උපනීනා භවිස්සන්ති, එකාති හංසමංසාදීති ලච්ඡති, තදා මං කස්මා න සරිස්සතිති අත්ථො? අට්ඨකථායං පන “හංසකොඤ්චමයුරාන”න්ති පායො. සො සුන්දරතරා, ඉමෙසං හංසාදීනං මංසං ලභිත්වා කස්මා මං න සරිස්සති, සරිස්සතියෙවාති අත්ථො. අසනියෙව පාපියාති යං වා තං වා ලභිත්වා සරණං නාම සුන්දරං, ලොකස්මිං පන අසනියෙව පාපියා, අසනිකරණංයෙව හීනං ලාමකං, තඤ්ච අම්භාකං රඤ්ඤො නත්ථි. සරති මං රාජා, ආගමනං මෙ පච්චාසිසති, තස්මා ගම්ස්සාමිති යානං යොජාපෙත්වා ගන්ත්වා රාජානං පස්සි, රාජා තුස්සිත්වා පුරොහිතට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[215] 5. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා පුණ්ණනදීජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

අවධි වත අත්තානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. වත්ථු මහාතක්කාරිජාතකෙ (ජා. 1.13.104 ආදයො) ආච්චි-භවිස්සති. තදා පන සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව වාචාය හතො, පුබ්බෙපි වාචාය හතොයෙවා”ති වත්ථා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. සො පන රාජා බහුභාණී අහොසි, තස්මිං කට්ඨෙන්නෙ අඤ්ඤාසං වචනස්ස ඔකාසො නාම නත්ථි. බොධිසත්තො තස්ස තං බහුභාණීතං වාරෙතුකාමො එකං උපායං උපධාරෙන්නො විචරති. තස්මිඤ්ච කාලෙ භිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං සරෙ කච්ඡපො වසති, ද්වෙ භංසපොතකා ගොවරාය වරන්තා තෙන සද්ධිං විස්සාසං අකංසු. තෙ දළ්භිවිස්සාසිකා හුත්වා එකදිවසං කච්ඡපං ආහංසු – “සම්ම කච්ඡප, අම්භාකං භිමවන්තෙ චිත්තකුට්ඨබ්බතලෙ කඤ්චනගුහායං වසනට්ඨානං රමණීයො පදෙසො, ගච්ඡ සම්ම ආහංසු සද්ධි”න්ති. “අහං කිත්ති කත්වා ගමිස්සාමි”ති? “මයං තං ගහෙත්වා ගමිස්සාම, සවෙ ත්වං මුඛං රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසි, කස්සචි කිඤ්ච න කට්ඨස්සසි”ති. “රක්ඛිස්සාමි, සාමි, ගහෙත්වා මං ගච්ඡා”ති. තෙ “සාධු”ති වත්ථා එකං දණ්ඩකං කච්ඡපෙන ඩංසාපෙත්වා සයං තස්ස උභො කොටියො ඩංසිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දිංසු. තං තථා භංසෙහි නියමානං ගාමදාරකා දිස්වා “ද්වෙ භංසා කච්ඡපං දණ්ඩකෙන හරන්ති”ති ආහංසු.

කච්ඡපො “යදි මං සභායකා නෙත්ති, තුම්භාකං එත්ථ කිං දුට්ඨවෙට්ඨකා”ති වත්තුකාමො භංසානං සීඝ්‍රවෙගතාය බාරාණසිනගරෙ රාජනිවෙසනස්ස උපරිභාගං සම්පත්තකාලෙ දට්ඨට්ඨානතො දණ්ඩකං විස්සජ්ජෙත්වා ආකාසධිගණෙ පතිත්වා ද්වෙභාගො අහොසි, “කච්ඡපො ආකාසතො පතිත්වා ද්වෙධා භින්නො”ති එකකොලාහලං අහොසි. රාජා බොධිසත්තං ආදාය අමච්චගණපරිවුතො තං යානං ගන්ත්වා කච්ඡපං දිස්වා බොධිසත්තං පුච්ඡ – “පණ්ඩිත, කිත්ති කත්වා එස පතිතො”ති? බොධිසත්තො “විරපට්ඨකථිබොහං රාජානං ඔවදිතුකාමො උපායං උපධාරෙන්නො වරාමි, ඉමිනා කච්ඡපෙන භංසෙහි සද්ධිං විස්සාසො කතො භවිස්සති, තෙහි ඉමං ‘භිමවන්තං නෙස්සාමා’ති දණ්ඩකං ඩංසාපෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්තෙහි භවිතබ්බං, අප්ථ ඉමිනා කස්සචි වචනං සුත්වා අරක්ඛිතමුඛතාය කිඤ්ච වත්තුකාමෙන දණ්ඩකා විස්සට්ඨො භවිස්සති, එවං ආකාසතො පතිත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තෙනෙව භවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙන්වා “ආම මහාරාජ, අනිමුඛරා නාම අපරියන්තවචනා එවරුපං දුක්ඛං පාපුණන්තියෙවා”ති වත්ථා ඉමා ගාථා අවොච –

129. “අවධි වත අත්තානං, කච්ඡපො බ්‍යාහරං ගිරං;
සුග්ගහිතස්මිං කට්ඨස්මිං, වාචාය සකියාවධි.

130. “එතම්පි දිස්වා නරවිරියසෙට්ඨං, වාවං පමුඤ්ඤෙ කුසලං නාතිවෙලං;
පස්සසි බහුභාණෙන, කච්ඡපං බ්‍යසනං ගත”න්ති.

තත්ථ අවධි වතාති සාතෙයි වත. බ්‍යාහරන්ති බ්‍යාහරන්තො. සුග්ගහිතස්මිං කට්ඨස්මිත්ති මුඛෙන සුට්ඨු ඩංසිත්වා ගහිතෙ දණ්ඩකෙ. වාචාය සකියාවධිති අනිමුඛරතාය අකාලෙ වාවං නිච්ඡාරෙන්නො දට්ඨට්ඨානං විස්සජ්ජෙත්වා තාය සකාය වාචාය අත්තානං අවධි සාතෙයි. එවමෙස ජීවිතක්ඛයං පත්තො, න අඤ්ඤාපාති. එතම්පි දිස්වාති එතම්පි කාරණං දිස්වා. නරවිරියසෙට්ඨාති නරෙසු විරියෙන සෙට්ඨ උත්තමවිරිය රාජවර. වාවං පමුඤ්ඤෙ කුසලං නාතිවෙලන්ති සච්චාදිපටිසංයුත්තං කුසලමෙව පණ්ඩිතො පුරිසො මුඤ්ඤෙය්‍ය නිච්ඡාරෙය්‍ය, තම්පි හිතං කාලයුත්තං, න අතිවෙලං, අතික්කන්තකාලං අපරියන්තවාවං න භාසෙය්‍ය. පස්සසිති නනු පච්චක්ඛන්තො පස්සසි. බහුභාණෙනාති බහුභාණෙන. කච්ඡපං බ්‍යසනං ගතන්ති එතං කච්ඡපං ජීවිතක්ඛයං පත්තන්ති.

රාජා “මං සන්ධාය භාසති”ති ඤත්වා “අම්භෙ සන්ධාය කට්ඨෙයි, පණ්ඩිතා”ති ආහ. බොධිසත්තො “මහාරාජ, ත්වං වා භොහි අඤ්ඤො වා, යො කොච්චි පමාණාතික්කන්තං භාසන්තො එවරුපං බ්‍යසනං පාපුණාති”ති පාකටං කත්වා කට්ඨෙයි. රාජා තතො පට්ඨාය විරමිත්වා මන්දභාණී අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා කච්ඡපො කොකාලිකො අහොසි, ද්වෙ භංසපොතකා ද්වෙ මහාටරා, රාජා ආනන්දො, අමච්චපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[216] 6. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා පුඤ්ඤාමා.

න මායමග්ගි තපතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තඤ්ඤි භික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡි. “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති පුට්ඨො “පුරාණදුතිසිකායා”ති ආහ. අප්ථ නං සත්ථා “අයං තෙ භික්ඛු ඉත්ථි අනත්ථකාරිකා,

පුබ්බෙයි ත්වං එතං නිස්සාය සුලලන විජ්ඣන්වා අධිගාරෙසු පවිත්වා බාදිතබ්බතං පත්තො පණ්ඩිතෙ නිස්සාය ජීවිතං අලත්ථා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි. අට්ඨකදිවසං කෙවට්ඨා ජාලෙ ලග්ගං මච්ජං උද්ධරිත්වා උණ්හවාලකාපිට්ඨෙ යපෙත්වා “අධිගාරෙසු නං පවිත්වා බාදිස්සාමා”ති සුලං තච්ජංසු. මච්ජො මච්ජං ආරබ්භ පරිදෙවමානො ඉමා ගාථා අවොච –

131. “න මායමග්ගි තපති, න සුලො සාධුතච්ජිනො;
යඤ්ච මං මඤ්ඤතෙ මච්ජී, අඤ්ඤං සො රතියා ගතො.

132. “සො මං දහති රාගග්ගි, චිත්තං වූපතපෙති මං;
ජාලිනො මුඤ්චට්ඨායිරා මං, න කාමෙ හඤ්ඤතෙ ක්වච්චි”ති.

තත්ථ න මායමග්ගි තපතීති න මං අයං අග්ගි තපති, න තාපං ජනෙති, න සොවයතීති අත්ථො. න සුලොති අයං සුලොපි සාධුතච්ජිනො මං න තපති, න මෙ සොකං උප්පාදෙති. යඤ්ච මං මඤ්ඤතෙති යං පන මං මච්ජී එවං මඤ්ඤති “අඤ්ඤං මච්ජීං සො පඤ්චකාමගුණරතියා ගතො”ති, තදෙව මං තපති සොවයති. සො මං දහතීති යො පනෙස රාගග්ගි, සො මං දහති කුමාපෙති. චිත්තං වූපතපෙති මන්ති රාගසම්පයුත්තකං මම චිත්තමෙව ව මං උපතාපෙති කිලමෙති විහෙයෙති. ජාලිනොති කෙවට්ටෙ ආලපති. තෙ හි ජාලස්ස අත්ථිතාය “ජාලිනො”ති වූච්චන්ති. මුඤ්චට්ඨායිරා මන්ති මුඤ්චට් මං සාමිනොති යාචති. න කාමෙ හඤ්ඤතෙ ක්වච්චි කාමෙ පතිට්ඨිතො කාමෙන නියමානො සත්තො න ක්වච්චි හඤ්ඤති. න හි තං තුම්භාදිසා හනිතුං අනුච්ඡවිකාති පරිදෙවති. අට්ඨ වා කාමෙති හෙතුවෙතෙ භූමිමං, කාමහෙතු මච්ජීං අනුබන්ධමානො නාම න ක්වච්චි තුම්භාදිසෙහි හඤ්ඤතීති පරිදෙවති. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො නදීතීරං ගතො තස්ස මච්ජස්ස පරිදෙව්තසද්දං සුත්වා කෙවට්ටෙ උපසඬකමිත්වා තං මච්ජං මොවෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඩිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා මච්ජී පුරාණදුතියිකා අහොසි, මච්ජො උක්කණ්ඩිතභික්ඛු, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මච්ජජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.
[217] 7. සෙග්ගුපාතකවණ්ණනා

සබ්බො ලොකොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං පණ්ණිකඋපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු එකකනිපාතෙ විත්ථාරිතමෙව. ඉධාපි සත්ථා තං “කිං, උපාසක, විරස්සං ආගතොසි”ති පුච්ඡී. පණ්ණිකඋපාසකො “ධිතා මෙ, හන්තෙ, නිව්චං පහංසිතමුඛි, තමහං විමංසිත්වා එකස්ස කුලදාරකස්ස අදාසිං, තත්ථ ඉතිකත්තබ්බතාය තුම්භාකං දස්සනාය ආගන්තුං ඔකාසං න ලභි”න්ති ආහ. අට්ඨ නං සත්ථා “න බො, උපාසක, ඉදානෙවෙසා සීලවතී, පුබ්බෙයි සීලවතී, ත්වඤ්ච න ඉදානෙවෙනං විමංසසි, පුබ්බෙයි විමංසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො රුක්ඛදෙවතා අහොසි. තදා අයමෙව පණ්ණිකඋපාසකො “ධිතරං විමංසිස්සාමි”ති අරඤ්ඤං නෙත්වා කිලෙසවසෙන ඉච්ඡන්තො විය හන්ථෙ ගණ්හි. අට්ඨ නං පරිදෙවමානං පට්ඨගාථාය අජ්ඣානාසි –

133. “සබ්බො ලොකො අත්තමනො අහොසි, අකොවිදා ගාමධම්මස්ස සෙග්ගු;
කොමාරි කො නාම තච්ජ්ජ ධම්මො, යං ත්වං ගහිතා පවනෙ පරොදසී”ති.

තත්ථ සබ්බො ලොකො අත්තමනො අහොසීති, අම්ම, සකලොපි සත්තලොකො එතිස්සා කාමසෙවනාය අත්තමනො ජාතො. අකොවිදා ගාමධම්මස්ස සෙග්ගුති සෙග්ගුති තස්සා නාමං. තෙන ත්වං පන, අම්ම, සෙග්ගු අකොවිදා ගාමධම්මස්ස, ඉමස්මිං ගාමධම්මෙ වසලධම්මෙ අකුසලාසීති වුත්තං හොති. කොමාරි කො නාම තච්ජ්ජ ධම්මොති, අම්ම, කුමාරි කො නාමෙස තච් අජ්ජ සභාවො. යං ත්වං ගහිතා පවනෙ පරොදසීති ත්වං මයා ඉමස්මිං පවනෙ සන්ථව්වසෙන හන්ථෙ ගහිතා පරොදසි න සම්පට්චිජ්සි, කො එස තච් සභාවො, කිං කුමාරිකායෙව ත්වන්ති පුච්ඡති.

තං සුත්වා කුමාරිකා “ආම, තාත, කුමාරිකායෙවාහං, නාහං මෙටුනධම්මං නාම ජානාමි”ති වත්වා පරිදෙවමානා දුතියං ගාථමාහ –

134. “යො දුක්ඛචුට්ඨාය හවෙයා තාණං, සො මෙ පිතා දුබ්භි වනෙ කරොති;
සා කස්ස කන්දාමි වනස්ස මජ්ඣෙ, යො තායිතා සො සහසං කරොති”ති.

සා හෙට්ඨා කථිතායෙව. ඉති සො පණ්ණිකො තදා ධිතරං විමංසිත්වා ගෙහං නෙත්වා කුලදාරකස්ස දත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පණ්ණිකඋපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ධිතා ධිතායෙව, පිතා පිතායෙව අහොසි, තස්ස කාරණස්ස පච්චක්ඛකාරිකා රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[218] 8. කුට්වාණිජජාතකවණ්ණනා සෙග්ගුජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සයස්ස සායෙය්‍යමිදන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුට්වාණිජං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සාවත්ථිවාසිනො හි කුට්වාණිජො ව පණ්ඩිතවාණිජො ව ද්වෙ වාණිජා මිත්තිකා හුත්වා පඤ්ච සකට්ඨනානි භණ්ඩස්ස පුරාපෙත්වා පුබ්බන්තො අපරන්තං විවරමානා වොහාරං කත්වා බහුං ලාභං ලභිත්වා සාවත්ථිං පච්චාගමිංසු. පණ්ඩිතවාණිජො කුට්වාණිජං ආහ – “සම්ම, භණ්ඩං භාජෙමා”ති. කුට්වාණිජො “අයං දීසරත්තං දුක්ඛසෙය්‍යාය දුබ්භොජනෙන කිලන්තො අත්තනො සරෙ නානග්ගරසං භත්තං භුඤ්ජිත්වා අජීරකෙන මරිස්සති, අප් සබ්බමිපෙන භණ්ඩං මය්ගමෙව භවිස්සති”ති චින්තෙත්වා “නක්ඛන්තං න මනාපං, දිවසො න මනාපො, ස්වෙ ජාතිස්සාමි, පුතදිවසෙ ජාතිස්සාමි”ති කාලං බෙපෙති. අප් නං පණ්ඩිතවාණිජො නිජ්ජිලෙත්වා භාජාපෙත්වා ගන්ධමාලං ආදාය සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුපෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා “කදා ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “අභිස්මාසමන්තො මෙ, භන්තෙ, ආගතස්සා”ති වත්වා “අප් කස්මා එවං පපඤ්චං කත්වා බුද්ධුපට්ඨානං ආගතොසි”ති පුට්ඨො තං පවත්ති. ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, උපාසක, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුට්වාණිජොයෙව”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස විනිවිජයාමච්චො අහොසි. තදා ගාමවාසී ව නගරවාසී ව ද්වෙ වාණිජා මිත්තා අහෙසුං. ගාමවාසී නගරවාසීස්ස සන්තිකෙ පඤ්ච ඵාලසතානි යපෙසි. සො තෙ ඵාලෙ වික්කිණිත්වා මූලං ගහෙත්වා ඵාලානං යපිතට්ඨානෙ මුසිකච්චිවං ආකිරිත්වා යපෙසි. අපරභාගෙ ගාමවාසී ආගන්ත්වා “ඵාලෙ මෙ දෙහී”ති ආහ. කුට්වාණිජො “ඵාලා තෙ මුසිකාහි බාදිතා”ති මුසිකච්චිවං දස්සෙසි. ඉතරො “බාදිතාච හොන්තු, මුසිකාහි බාදිතෙ කිං සක්කා කාතු”න්ති න්භානත්ථාය තස්ස පුත්තං ආදාය ගච්ජන්තො එකස්ස සභායකස්ස ගෙහෙ “ඉමස්ස කත්ථි ගන්තුං මා අදත්ථා”ති වත්වා අන්තොගබ්භෙ නිසීදාපෙත්වා සයං න්භාසිත්වා කුට්වාණිජස්ස ගෙහං අගමාසි. සො “පුත්තො මෙ කහ”න්ති ආහ. “සම්ම, තච පුත්තං තීරෙ යපෙත්වා මම උදකෙ නිමුග්ගකාලෙ එකො කුලලො ආගන්ත්වා තච පුත්තං නබ්බඤ්ජරෙන ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්තො, අහං පාණිං පහරිත්වා විරචිත්වා වායමන්තොපි මොවෙතුං නාසක්ඛි”න්ති. “ත්වං මුසා භණ්සි, කුලලා දාරකෙ ගහෙත්වා ගන්තුං සමත්ථා නාම නත්ථි”ති. “සම්ම, හොතු, අයුත්තෙපි හොන්තෙ අහං කිං කරොමි, කුලලෙනෙව තෙ පුත්තො නිතො”ති. සො තං සන්තප්පෙත්වා “අරෙ දුට්ඨවොර මනුස්සමාරක , ඉදානි තං විනිවිජයං ගන්ත්වා කඬ්ඨාපෙස්සාමි”ති නික්ඛමි. සො “මම රුච්චතකමෙව කරොසි”ති තෙනෙව සද්ධිං විනිවිජයට්ඨානං අගමාසි.

කුට්වාණිජො බොධිසත්තං ආහ – “අයං, සාමි, මම පුත්තං ගහෙත්වා න්භාසිතුං ගතො, ‘කහං මෙ පුත්තො’ති චුත්තෙ ‘කුලලෙන භටො’ති ආහ, විනිවිජනට් මෙ අඬ්ඬ”න්ති. බොධිසත්තො “සච්චං භණ්ණෙ”ති ඉතරං පුච්ඡි. සො ආහ – “ආම, සාමි, අහං තං ආදාය ගතො, සෙනෙන පහට්ඨානෙව සච්චමෙව, සාමි”ති. “කිං පන ලොකෙ කුලලා නාම දාරකෙ භරන්ති”ති? “සාමි, අහමිපි තුමිහෙ පුච්ඡාමි – ‘කුලලා දාරකෙ ගහෙත්වා ආකාසෙ ගන්තුං න සක්කොන්ති, මුසිකා පන අයථාලෙ බාදන්ති’ති. ‘ඉදං කිං නාමා’ති? ‘සාමි, මයා එතස්ස සරෙ පඤ්ච ඵාලසතානි යපිතානි, ස්වායං ‘ඵාලා තෙ මුසිකාහි බාදිතා’ති වත්වා ‘ඉදං තෙ ඵාලෙ බාදිතමුසිකානං වච්ච’න්ති වච්චං දස්සෙති, සාමි, මුසිකා වෙ ඵාලෙ බාදන්ති, කුලලාපි දාරකෙ භරිස්සන්ති. සවෙ න බාදන්ති, සෙනාපි තං න භරිස්සන්ති. එසො පන ‘ඵාලා තෙ මුසිකාහි බාදිතා’ති වදති, තෙසං බාදිතභාවං වා අබාදිතභාවං වා ජානාට්, අඬ්ඬං මෙ විනිවිජනට්”ති. බොධිසත්තො “සයස්ස පටිසායෙය්‍යං කත්වා ජිනිස්සාමිති ඉමිනා චින්තිතං භවිස්සති”ති ඤත්වා “සුට්ඨු තෙ චින්තිත”න්ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

135. “සයස්ස සායෙය්‍යමිද සුවින්නිතං, පච්චොඬ්ඬිතං පටිකුටස්ස කුටං;
ඵාලං වෙ බාදෙය්‍යං මුසිකා, කස්මා කුමාරං කුලලා න භරෙය්‍යං.

136. “කුටස්ස හි සන්ති කුටකුටා, භවති වාපි නිකතිනො නිකතායා;
දෙහි පුත්තනට්ඨ ඵාලනට්ඨස්ස ඵාලං, මා තෙ පුත්තමහාසි ඵාලනට්ඨො”ති.

තත්ථ සයස්සානි සයභාවෙන කෙරාට්ඨකෙන “එකං උපායං කත්වා පරසන්තකං බාදිතුං වට්ටති”ති සයස්ස. සායෙය්‍යමිදං සුවින්නිතන්ති ඉදං පටිසායෙය්‍යං චින්තෙන්තෙන තයා සුට්ඨු චින්තිතං. පච්චොඬ්ඬිතං පටිකුටස්ස කුටන්ති කුටස්ස පුග්ගලස්ස තයා පටිකුටං සුට්ඨු පච්චොඬ්ඬිතං, පටිභාගං කත්වා ඔඬ්ඬිතසදිසමෙව කතන්ති අත්ථො. ඵාලං වෙ බාදෙය්‍යං මුසිකානි යදි මුසිකා ඵාලං බාදෙය්‍යං. කස්මා කුමාරං කුලලා න භරෙය්‍යන්ති මුසිකාසු ඵාලෙ බාදන්තිසු කුලලා කිං කාරණා කුමාරං නො භරෙය්‍යං.

කුටස්ස හි සන්ති කුටකුටාති ත්වං “අහමෙව මුසිකාහි ඵාලෙ බාදාපිතපුරිසො කුටො”ති මඤ්ඤසි, තාදිසස්ස පන කුටස්ස ඉමස්මිං ලොකෙ බහු කුටා සන්ති, කුටස්ස කුටාති කුටපටිකුටානං එතං නාමං, කුටස්ස පටිකුටා නාම සන්තිති චුත්තං හොති. භවති වාපි නිකතිනො නිකතායාති නිකතිනො නෙකතිකස්ස වඤ්චනකපුග්ගලස්ස නිකතායා අපරො

නිකතිකාරකො වඤ්චනකපුරිසො භවතියෙව. දෙහි පුත්තනට්ඨ ඵාලනට්ඨස්ස ඵාලන්ති අම්භො නට්ඨපුත්ත පුරිස, එතස්ස නට්ඨඵාලස්ස ඵාලං දෙහි. මා තෙ පුත්තමහාසි ඵාලනට්ඨොති සචෙ හිස්ස ඵාලං න දස්සසි, පුත්තං තෙ හරිස්සති, තං තෙ එස මා හරතු, ඵාලමස්ස දෙහිති. “දෙමි, සාමි, සචෙ මෙ පුත්තං දෙති”ති. “දෙමි, සාමි, සචෙ මෙ ඵාලෙ දෙති”ති. එවං නට්ඨපුත්තො පුත්තං, නට්ඨඵාලො ව ඵාලං පටිලභිත්වා උභොපි යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුටවාණිජො ඉදානි කුටවාණිජොව, පණ්ඩිතවාණිජො පණ්ඩිතවාණිජොයෙව, විනිච්ඡයාමච්චො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[219] 9. ගරහිතජාතකවණ්ණනා කුටවාණිජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

හිරඤ්ඤං මෙ සුවණ්ණං මෙනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනහිරතියා උක්කණ්ඩිතහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. එතස්ස හි පච්චෙකං ගහිතං ආරම්මණං නාම නත්ථි, අනහිරතිවාසං වසන්තං පන තං සත්ථු සන්තිකං ආනෙසුං. සො සත්ථාරා “සච්චං කිර ත්චං, හික්ඛු, උක්කණ්ඩිතොසි”ති ප්‍රට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කිංකාරණා”ති වුත්තෙ “කිලෙසවසෙනා”ති ආහ. අප් නං සත්ථා “අයං, හික්ඛු, කිලෙසො නාම පුබ්බෙ තිරච්ඡානෙහිපි ගරහිතො, ත්චං එවරුපෙ සාසනෙ පබ්බජිතො කස්මා තිරච්ඡානෙහිපි ගරහිතකිලෙසවසෙන උක්කණ්ඩිතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ වානරයොනියං නිබ්බන්ති. තමෙනං එකො වනවරකො ගහෙත්වා ආනෙත්වා රඤ්ඤො අදාසි. සො චිරං රාජගෙහෙ වසමානො වත්තසම්පන්නො අභොසි, මනුස්සලොකෙ වත්තමානං කිරියං යෙභුයොන අඤ්ඤාසි. රාජා තස්ස වත්තෙ පසිදිත්වා වනවරකං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං වානරං ගහිතට්ඨානෙයෙව විස්සජ්ජෙහි”ති ආණාපෙසි, සො තථා අකාසි. වානරගණො බොධිසත්තස්ස ආගතභාවං ඤත්වා තස්ස දස්සනත්ථාය මහන්තෙ පාසාණපිට්ඨෙ සන්තිපතිත්වා බොධිසත්තෙන සද්ධිං සම්මොදනියං කථං කත්වා “සම්ම, කහං එත්තකං කාලං වුත්ථොසි”ති ආහ. “බාරාණසියං රාජනිවෙසනෙ”ති. “අප් කථං මුත්තොසි”ති? “රාජා මං කෙළිමක්කටං කත්වා මම වත්තෙ පසන්නො මං විස්සජ්ජෙහි”ති.

අප් නං තෙ වානරා “මනුස්සලොකෙ වත්තමානකිරියං නාම තුම්භෙ ජානිස්සප්, අම්භාකම්පි තාව කට්ඨං, සොතුකාමම්භා”ති ආහංසු. “මා මං මනුස්සානං කිරියං පුච්ඡපා”ති. “කට්ඨං සොතුකාමම්භා”ති. බොධිසත්තොපි “මනුස්සා නාම ඛත්තියාපි බ්‍රාහ්මණාපි ‘මය්හං මය්හං’න්ති වදන්ති, හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චතං න ජානන්ති, සුණාප් දානි තෙසං අන්ධබාලානං කාරණ”න්ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

137. “හිරඤ්ඤං මෙ සුවණ්ණං මෙ, එසා රත්තිං දිවා කථා;
දුම්මෙධානං මනුස්සානං, අරියධම්මං අපස්සනං.
138. “ද්වෙ ද්වෙ ගහපතයො ගෙහෙ, එකො තත්ථ අමස්සුකො;
ලම්බත්ථනො වෙණිකතො, අථො අභිකිතකණ්ණකො;
කීතො ධනෙන බහුනා, සො තං විතුදතෙ ජන”න්ති.

තත්ථ හිරඤ්ඤං මෙ සුවණ්ණං මෙනි දෙසනාසිසමත්තමෙනං, ඉම්භා පන පද්ද්වයෙන දසවිධම්පි රතනං සබ්බං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණං ඛෙත්තවත්ථුං ද්විපදවතුප්පදඤ්ච සබ්බං දස්සෙන්නො “ඉදං මෙ ඉදං මෙ”ති ආහ. එසා රත්තිං දිවා කථාති එසා මනුස්සානං රත්තිඤ්ච දිවා ව නිච්චකාලං කථා. අඤ්ඤං පන තෙ “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා”ති වා “හුත්වා න භවන්ති”ති වා න ජානන්ති, එවමෙව පරිදෙවන්තා විවරන්ති. දුම්මෙධානන්ති අප්පඤ්ඤානං. අරියධම්මං අපස්සනන්ති අරියානං බුද්ධාදීනං ධම්මං, අරියං වා නිද්දොසං නව්විධං ලොකුත්තරධම්මං අපස්සන්තානං එසාව කථා. අඤ්ඤා පන “අනිච්චං වා දුක්ඛං වා”ති තෙසං කථා නාම නත්ථි.

ගහපතයොති ගෙහෙ අධිපතිභූතා. එකො තත්ථාති තෙසු ද්විසු සරසාම්කෙසු “එකො”ති මාතුගාමං සන්ධාය වදති. තත්ථ වෙණිකතොති කතවෙණි, නානප්පකාරෙන සණ්ඨාපිතකෙසකලාපොති අත්ථො. අථො අභිකිතකණ්ණකොති අප් ස්වෙච්ච විද්ධකණ්ණො ඡිද්දකණ්ණොති ලම්බකණ්ණතං සන්ධායාහ. කීතො ධනෙන බහුනාති සො පනෙස අමස්සුකො ලම්බත්ථනො වෙණිකතො අභිකිතකණ්ණො මාතාපිතුනං බහුං ධනං දන්වා කීතො, මණ්ඩෙත්වා පසාධෙත්වා යානං ආරොපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන සරං ආනීතො. සො තං විතුදතෙ ජනන්ති සො ගහපති ආගතකාලතො පට්ඨාය තස්මිං ගෙහෙ දාසකම්මකරාදිභෙදං ජනං “අරෙ දුට්ඨදාස දුට්ඨදාසි, ඉමං න කරොසි”ති මුඛසත්තිහි විතුදති, සාම්කො විය හුත්වා මහාජනං විවාරෙති. එවං තාව “මනුස්සලොකෙ අතිවිය අයුත්ත”න්ති මනුස්සලොකං ගරහි.

තං සුත්වා සබ්බෙ වානරා “මා කට්ඨං, මා කට්ඨං, අසොතබ්බයුත්තකං අස්සුම්භා”ති උභොහි භත්ථෙහි කණ්ණෙ දළ්භං පිදහිංසු. “ඉමස්මිං යානෙ අම්භෙහි ඉදං අයුත්තං සුත්ත”න්ති තං යානම්පි ගරහිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමංසු. සො පිට්ඨිපාසාණො ගරහිතපිට්ඨිපාසාණොයෙව කිර නාම ජාතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොනාපත්තිපලෙ පතිට්ඨති. “තදා වානරගණො බුද්ධපරිසා අහොසි, වානරින්දො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[220] 10. ධම්මධපජාතකවණ්ණනා ගරභිතජාතකවණ්ණනා නවමා.

සුඛං ජීවිතරූපොසිති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්හං වධාය පරිසක්කියෙව, සන්තාසමත්තම්පි පන කාතුං නාසක්ඛි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං යසපාණි නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි, කාළකො නාමස්ස සෙනාපති අහොසි. තදා බොධිසත්තො තස්සෙව පුරොහිතො අහොසි නාමෙන ධම්මධජො නාම, රඤ්ඤො පන සීසජපසාධනකජපකො ඡත්තපාණි නාම. රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති, සෙනාපති පතස්ස විනිච්ඡයං කරොන්තො ලඤ්ජං බාදති පරපිට්ඨිමංසිකො, ලඤ්ජං ගහෙත්වා අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කරොති. අට්ඨකදිවසං විනිච්ඡයෙ පරාජිතො මනුස්සො බාහා පග්ගස්ථ කන්දන්තො විනිච්ඡයා නික්ඛන්තො රාජ්ජපට්ඨානං ගච්ඡන්තං බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස පාදෙසු පතිත්වා “තුම්භාදිසෙසු නාම, සාමි, රඤ්ඤො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසන්තෙසු කාළකසෙනාපති ලඤ්ජං ගහෙත්වා අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කරොති”ති අත්තනො පරාජිතභාවං බොධිසත්තස්ස කට්ඨෙසි. බොධිසත්තො කාරුඤ්ඤං උජ්ජාදෙත්වා “එහි භණෙ, අඩ්ඨං තෙ විනිච්ඡිනිස්සාමි”ති තං ගහෙත්වා විනිච්ඡයට්ඨානං අගමාසි. මහාජනො සන්තිපති, බොධිසත්තො තං අඩ්ඨං පටිවිනිච්ඡිනිත්වා සාමිකඤ්ඤෙව සාමිකං අකාසි.

මහාජනො සාධුකාරං අදාසි, සො සද්දො මහා අහොසි. රාජා තං සුත්වා “කිං සද්දො නාමෙසො”ති පුච්ඡි. “දෙව, ධම්මධපජණ්ඩිතෙන දුබ්බිනිච්ඡිතො අඩ්ඨො සුවිනිච්ඡිතො, තත්ත්ව සාධුකාරසද්දො”ති. රාජා කුටියො බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා “අඩ්ඨො කිර තෙ ආවරිය විනිච්ඡිතො”ති පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජ, කාළකෙන දුබ්බිනිච්ඡිතං අඩ්ඨං විනිච්ඡිති”න්ති චුත්තෙ “ඉතො දානි පට්ඨාය තුම්භෙව අඩ්ඨං විනිච්ඡිතං, මය්හඤ්ච කණ්ණසුඛං භවිස්සති ලොකස්ස ව වුඩ්ඪි”ති වත්වා අනිච්ඡන්තම්පි තං “සන්තානුද්දයාය විනිච්ඡයෙ නිසීද්ධා”ති යාවිත්වා සම්පට්ඨිජාපෙසි. තතො පට්ඨාය බොධිසත්තො විනිච්ඡයෙ නිසීද්ධි, සාමිකෙයෙව සාමිකෙ කරොති.

කාළකො තතො පට්ඨාය ලඤ්ජං අලභන්තො ලාභතො පරිභායිත්වා බොධිසත්තස්ස ආසාතං බන්ධිත්වා “මහාරාජ, ධම්මධපජණ්ඩිතො තව රජ්ජං පත්ථෙති”ති බොධිසත්තං රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිභින්නෙ. රාජා අසද්දහන්තො “මා එවං අව්වා”ති පටික්ඛිපිත්වා පුන තෙන “සවෙ මෙ න සද්දහං, තස්සාගමනකාලෙ වාතපානෙන ඔලොකෙට්. අථානෙන සකලනගරස්ස අත්තනො හත්ථෙ කතභාවං පස්සිස්සවා”ති චුත්තෙ රාජා තස්ස අඩ්ඨකාරකපරිසං දිස්වා “එතස්සෙව පරිසා”ති සඤ්ඤාය භිජ්ජිත්වා “කිං කරොම සෙනාපති”ති පුච්ඡි. “දෙව, එතං මාරෙතුං වට්ටති”ති. “ඔළාරිකදොසං අපස්සන්තා කථං මාරෙස්සාමා”ති? “අත්ථෙකො උපායො”ති. “කතරූපායො”ති. “අසය්හකම්ම”න්ති? “මහාරාජ, උය්‍යානං නාම සාරභුමියං රොපිතං පටිජග්ගියමානං තිහි වතුහි සංවච්ඡරෙහි ඵලං දෙති. තුම්භෙ තං පක්කොසාපෙත්වා ‘ස්වෙ උය්‍යානං කිලිස්සාම, උය්‍යානං මෙ මාපෙහි’ති වදං, සො මාපෙතුං න සක්ඛිස්සති. අථ නං තස්මිං දොසෙ මාරෙස්සාමා”ති.

රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පණ්ඩිත, මය්හං පුරාණඋය්‍යානෙ විරං කිලිමිභ, ඉදානි නවඋය්‍යානෙ කිලිතුකාමම්ම, ස්වෙ කිලිස්සාම, උය්‍යානං නො මාපෙහි, සවෙ මාපෙතුං න සක්ඛිස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති. බොධිසත්තො “කාළකෙන ලඤ්ජං අලභමානෙන රාජා අත්තරෙ පරිභින්නො භවිස්සති”ති ඤත්වා “සක්කොන්තො ජානිස්සාමි, මහාරාජා”ති වත්වා ගෙහං ගන්ත්වා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා වින්තයමානො සයනෙ නිපජ්ජි, සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙත්තො බොධිසත්තස්ස වින්තං ඤත්වා වෙගෙනාගන්ත්වා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ආකාසෙ යත්වා “කිං වින්තෙසි පණ්ඩිතා”ති පුච්ඡි. “කොසි ත්ව”න්ති? “සක්කොභමස්මි”ති. “රාජා මං ‘උය්‍යානං මාපෙහි’ති ආහ, තං වින්තෙමි”ති. “පණ්ඩිත, මා වින්තයි, අහං තෙ නන්දනවනවින්තලතාවනසදිසං උය්‍යානං මාපෙස්සාමි, කතරස්මිං යානෙ මාපෙමි”ති? “අසුකට්ඨානෙ මාපෙහි”ති. සක්කො මාපෙත්වා දෙවපුරමෙව ගතො.

පුනදිවසෙ බොධිසත්තො උය්‍යානං පච්චක්ඛන්තො දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “නිට්ඨිතං තෙ, මහාරාජ, උය්‍යානං, කිලිස්සු”ති. රාජා ගන්ත්වා අට්ඨාරසහන්ථෙන මනොසිලාවණ්ණෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං ද්වාරට්ඨාලකසම්පන්නං පුළුඵළභාරහරිතනානාරුක්ඛපටිමණ්ඩිතං උය්‍යානං දිස්වා කාළකං පුච්ඡි – “පණ්ඩිතෙන අම්භාකං වචනං කතං, ඉදානි කිං කරොමා”ති. “මහාරාජ, එකරත්තෙන උය්‍යානං මාපෙතුං සක්කොන්තො රජ්ජං ගහෙතුං කිං න සක්කොති”ති? “ඉදානි කිං කරොමා”ති? “අපරම්පි නං අසය්හකම්මං කාරොමා”ති. “කිං කම්මං නාමා”ති? “සත්තරතනමයං පොක්ඛරණිං මාපෙමා”ති. රාජා “සාධු”ති බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “ආවරිය, උය්‍යානං තාව තෙ මාපිතං, එතස්ස පන අනුච්ඡිකං සත්තරතනමයං පොක්ඛරණිං මාපෙහි. සවෙ මාපෙතුං න සක්ඛිස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු, මහාරාජ, සක්කොන්තො මාපෙස්සාමි”ති ආහ. අථස්ස සක්කො පොක්ඛරණිං මාපෙසි සොභග්ගජ්ජන්තං සතතිත්ථං සහස්සවඩ්ඨකං පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං නන්දනපොක්ඛරණිසදිසං.

පුනදිවසෙ බොධිසත්තො තම්පි පච්චක්ඛං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “මාපිතා, දෙව, පොක්ඛරණී”ති. රාජා තම්පි දිස්වා “ඉදානි කිං කරොමා”ති කාළකං පුච්ඡී. “උය්‍යානස්ස අනුච්ඡවිකං ගෙහං මාපෙතුං ආණාපෙහි, දෙවා”ති. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “ඉදානි, ආචරිය, ඉමස්ස උය්‍යානස්ස වෙව පොක්ඛරණියා ව අනුච්ඡවිකං සබ්බදන්තමයං ගෙහං මාපෙහි, නො වෙ මාපෙස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. අපස්ස සක්කො ගෙහම්පි මාපෙසි. බොධිසත්තො පුනදිවසෙ තම්පි පච්චක්ඛං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තම්පි දිස්වා “ඉදානි කිං කරොමා”ති කාළකං පුච්ඡී. “ගෙහස්ස අනුච්ඡවිකං මණිං මාපෙතුං ආණාපෙහි, මහාරාජා”ති ආහ. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “පණ්ඩිත, ඉමස්ස දන්තමයගෙහස්ස අනුච්ඡවිකං මණිං මාපෙහි, මණිආලොකෙන විවරිස්සාම. සවෙ මාපෙතුං න සක්කොසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. අපස්ස සක්කො මණිම්පි මාපෙසි.

බොධිසත්තො පුනදිවසෙ තං පච්චක්ඛං කත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තම්පි දිස්වා “ඉදානි කිං කරිස්සාමා”ති කාළකං පුච්ඡී. “මහාරාජ, ධම්මධජත්තාමණස්ස ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායිකා දෙවතා අත්ථි මඤ්ඤෙ, ඉදානි යං දෙවතාපි මාපෙතුං න සක්කොති, තං ආණාපෙහි. චතුරභිගසමන්තාගතං නාම මනුස්සං දෙවතාපි මාපෙතුං න සක්කොති, තස්මා ‘චතුරභිගසමන්තාගතං මෙ උය්‍යානපාලං මාපෙහි’ති තං වදාහී”ති. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙත්වා “ආචරිය, තයා අම්භාකං උය්‍යානං, පොක්ඛරණී, දන්තමයපාසාදො, තස්ස ආලොකකරණත්ථාය මණිරතනඤ්ච මාපිතං, ඉදානි මෙ උය්‍යානරක්ඛකං චතුරභිගසමන්තාගතං උය්‍යානපාලං මාපෙහි, නො වෙ මාපෙස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. බොධිසත්තො “භොතු, ලභමානො ජානිස්සාමි”ති ගෙහං ගන්ත්වා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා නිපන්තො පච්චුසකාලෙ පඬුජ්ඣිත්වා සයනපියෙ නිසින්තො චින්තෙසි – “සක්කො දෙවරාජා යං අත්තනා සක්කා මාපෙතුං, තං මාපෙසි, චතුරභිගසමන්තාගතං පන උය්‍යානපාලං න සක්කා මාපෙතුං, එවං සන්තෙ පරෙසං හත්ථෙ මරණො අරඤ්ඤෙ අනාථමරණමෙව වරතර”න්ති. සො කස්සචි අනාරොවෙත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා අග්ගද්වාරෙතෙව නගරා නික්ඛම්ත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අඤ්ඤතරස්මි රුක්ඛමූලෙ සතං ධම්මං ආචජ්ජමානො නිසිදි.

සක්කො තං කාරණං ඤත්වා වනවරකො විය හුත්වා බොධිසත්තං උපසඬ්ඡිත්වා “බ්‍රාහ්මණ, ත්වං සුබ්‍රමාලො, අදිට්ඨපුබ්බදුක්ඛරුපො විය ඉමං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා කිං කරොන්තො නිසින්තොසි”ති ඉමමත්ථං පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

136. “සුඛං ජීවිතරූපොසි, රට්ඨා විවනමාගතො;
සො එකකො රුක්ඛමූලෙ, කපණො විය ඤායසි”ති.

තත්ථ සුඛං ජීවිතරූපොසිති ත්වං සුඛෙන ජීවිතසදිසො සුඛෙධිතො සුඛපරිහතො විය. රට්ඨාති ආකිණ්ණමනුස්සට්ඨානා. විවනමාගතොති නිරුද්ධච්ඨානං අරඤ්ඤං පටිට්ඨො. රුක්ඛමූලෙති රුක්ඛසමීපෙ. කපණො විය ඤායසිති කපණො විය එකකො නිසින්තො ඤායසි පජ්ඣායසි, කිං නාමෙන චින්තෙසිති පුච්ඡී.

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

140. “සුඛං ජීවිතරූපොස්මි, රට්ඨා විවනමාගතො;
සො එකකො රුක්ඛමූලෙ, කපණො විය ඤායාමි;
සතං ධම්මං අනුස්සර”න්ති.

තත්ථ සතං ධම්මං අනුස්සරන්ති, සම්ම, සච්චමෙනං, අහං සුඛං ජීවිතරූපො රට්ඨා ව විවනමාගතො, සොහං එකකොව ඉමස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදිත්වා කපණො විය ඤායාමි. යං පන වදෙසි “කිං නාමෙන චින්තෙසි”ති, තං තෙ පවෙදෙති “සතං ධම්ම”න්ති. අහඤ්ඤි සතං ධම්මං අනුස්සරන්තො ඉධ නිසින්තො. සතං ධම්මන්ති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං සතං සප්පුරිසානං පණ්ඩිතානං ධම්මං. ලාභො අලාභො යසො අයසො නින්දා පසංසා සුඛං දුක්ඛන්ති අයඤ්ඤි අට්ඨවිධො ලොකධම්මො. ඉමිනා පන අබ්භාහතා සන්තො න කම්පන්ති න පවෙධෙන්ති, අයමෙත්ථ අකම්පනසඬ්ඛානො සතං ධම්මො ඉමං අනුස්සරන්තො නිසින්තොමිති දිපෙති.

අප්ප නං සක්කො “එවං සන්තෙ, බ්‍රාහ්මණ, ඉමස්මිං යානෙ කස්මා නිසින්තොසි”ති. “රාජා චතුරභිගසමන්තාගතං උය්‍යානපාලං ආහරාපෙති, තාදිසං න සක්කොමි ලද්ධං, සොහං ‘කිං මෙ පරස්ස හත්ථෙ මරණෙන, අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අනාථමරණං මරිස්සාමි’ති චින්තෙත්වා ඉධාගන්ත්වා නිසින්තො”ති. “බ්‍රාහ්මණ, අහං සක්කො දෙවරාජා, මයා තෙ උය්‍යානාදීනි මාපිතානි, චතුරභිගසමන්තාගතං උය්‍යානපාලං මාපෙතුං න සක්කා, තුම්භාකං රඤ්ඤො සිසප්පසාධනකප්පකො ඡත්තපාණි නාම, සො චතුරභිගසමන්තාගතො, චතුරභිගසමන්තාගතෙන උය්‍යානපාලෙන අත්ථෙ සති එතං කප්පකං උය්‍යානපාලං කාතුං වදෙහී”ති. ඉති සක්කො බොධිසත්තස්ස ඔවාදං දත්වා “මා භායී”ති සමස්සාසෙත්වා අත්තනො දෙවපුරමෙව ගතො.

බොධිසත්තො ගෙහං ගන්ත්වා භුත්තපාතරාසො රාජද්වාරං ගන්ත්වා ඡත්තපාණිම්පි තත්ථෙව දිස්වා හත්ථෙ ගහෙත්වා “ත්වං කිර, සම්ම ඡත්තපාණි, චතුරභිගසමන්තාගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “කො තෙ මය්හං චතුරභිගසමන්තාගතභාවං ආචික්ඛී”ති චුත්තෙ “සක්කො, දෙවරාජා”ති වත්වා “කිංකාරණා ආචික්ඛී”ති පුට්ඨො “ඉමිනා නාම කාරණෙන”ති සබ්බං ආචික්ඛී. සො “ආම, අහං චතුරභිගසමන්තාගතො”ති ආහ. අප්ප නං

බොධිසත්තො හත්ථෙ ගහෙත්වාච රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “අයං, මහාරාජ, ඡත්තපාණි, චතුරඨගසමන්තාගතො, චතුරඨගසමන්තාගතෙන උය්‍යානපාලෙන අත්ථෙ සති ඉමං උය්‍යානපාලං කරොථා”ති ආහ. අථ නං රාජා “ත්ථං කිර චතුරඨගසමන්තාගතොසි”ති පුච්ඡී. “ආම, මහාරාජා”ති. “කතමෙහි චතුරඨගෙහි සමන්තාගතොසි”ති?

“අනුසුයකො අහං දෙව, අමජ්ජපායකො අහං;
නිස්සෙහකො අහං දෙව, අක්කොධනං අධිට්ඨිතො”ති.

“මය්‍හඤ්ඨි, මහාරාජ, උසුයා නාම නත්ථී, මජ්ජං මෙ න පිටිතපුබ්බං, පරෙසු මෙ ස්නෙහො වා කොධො වා න භුතපුබ්බො. ඉමෙහි චතුහි අඨගෙහි සමන්තාගතොමිහි”ති.

අථ නං රාජා, හො ඡත්තපාණි, “අනුසුයකොස්මී”ති වදස්සිති. “ආම, දෙව, අනුසුයකොමිහි”ති. “කිං ආරම්මණං දිස්වා අනුසුයකො ජාතොසි”ති? “සුණාහි දෙවා”ති අත්තනො අනුසුයකකාරණං කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

“ඉත්ථියා කාරණා රාජ, බන්ධාපෙසිං පුරොහිතං;
සො මං අත්ථෙ නිවෙදෙසි, තස්මාහං අනුසුයකො”ති.

තස්සත්ථො – අහං, දෙව, පුබ්බෙ ඉමස්මීංයෙව බාරාණසිනගරෙ තාදිසොව රාජා හුත්වා ඉත්ථියා කාරණා පුරොහිතං බන්ධාපෙසිං.

“අබද්ධා තත්ථ ඛජ්ඣන්ති, යත්ථ බාලා පභාසරෙ;
බද්ධාපි තත්ථ මුච්චන්ති, යත්ථ ධීරා පභාසරෙ”ති. (ජා. 1.1.120) –

ඉමස්මිඤ්ඨි ජාතකෙ ආගතනයෙනෙව එකස්මිං කාලෙ අයං ඡත්තපාණි රාජා හුත්වා චතුසට්ඨියා පාදමූලිකෙහි සද්ධිං සම්පද්‍රස්සිත්වා බොධිසත්තං අත්තනො මනොරථං අපුරෙන්නං නාසෙතුකාමාය දෙවියා පරිහින්තො බන්ධාපෙසි. තදා නං බන්ධිත්වා ආනිතො බොධිසත්තො යථාභූතං දෙවියා දොසං ආරොපෙත්වා සයං මුත්තො රඤ්ඤො බන්ධාපිතෙ සබ්බෙපි තෙ පාදමූලිකෙ මොචෙත්වා “එතෙසඤ්ච දෙවියා ච අපරාධං බමථ, මහාරාජා”ති ඔවදි. සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. තං සන්ධායාහ –

“ඉත්ථියා කාරණා රාජ, බන්ධාපෙසිං පුරොහිතං;
සො මං අත්ථෙ නිවෙදෙසි, තස්මාහං අනුසුයකො”ති.

තදා පන සොහං වින්තෙසිං – “අහං සොළස සහස්සඉත්ථියො පභාය එතං එකමෙව කිලෙසවසෙන සඨගණ්හන්තොපි සන්තප්පෙතුං නාසක්ඛිං, එවං දුප්පුරණියානං ඉත්ථීනං කුජ්ඣනං නාම නිවත්ථවත්ථෙ කිලිස්සන්තෙ ‘කස්මා කිලිස්සසි’ති කුජ්ඣනසදිසං හොති, භුත්තභත්තෙ ගුථභාවං ආපජ්ජන්තෙ ‘කස්මා එතං සභාවං ආපජ්ජසි’ති කුජ්ඣනසදිසං හොති. ‘ඉතො දානි පට්ඨාය යාව අරභන්තං න පාපුණාමි, තාව කිලෙසං නිස්සාය මයි උසුයා මා උජ්ජජ්ජතු’”ති අධිට්ඨන්ති. තතො පට්ඨාය අනුසුයකො ජාතො. ඉදං සන්ධාය – “තස්මාහං අනුසුයකො”ති ආහ.

අථ නං රාජා “සම්ම ඡත්තපාණි, කිං ආරම්මණං දිස්වා අමජ්ජපො ජාතොසි”ති පුච්ඡී. සො තං කාරණං ආචික්ඛන්නො ඉමං ගාථමාහ –

“මත්තො අහං මහාරාජ, පුත්තමංසානි බාදයිං;
තස්ස සොකෙනහං පුට්ඨො, මජ්ජපානං විචජ්ජයි”න්ති.

අහං, මහාරාජ, පුබ්බෙ තාදිසො බාරාණසිරාජා හුත්වා මජ්ජෙන විනා වත්තිතුං නාසක්ඛිං, අමංසකභත්තමිපි භුඤ්ජිතුං නාසක්ඛිං. නගරෙ උපොසථදිවසෙසු මාසාතො හොති, හත්තකාරකො පක්ඛස්ස තෙරසියඤ්ඤෙව මංසං ගහෙත්වා යිපෙසි, තං දුන්නික්ඛිත්තං සුනබා බාදිංසු. හත්තකාරකො උපොසථදිවසෙ මංසං අලභිත්වා රඤ්ඤො නානග්ගරසභොජනං පවිත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා උපනාමෙතුං අසක්කොන්නො දෙවිං උපසඨකමිත්වා “දෙවි, අජ්ජ මෙ මංසං න ලද්ධං, අමංසකභොජනං නාම උපනාමෙතුං න සක්කොමි, කින්නි කරොමි”ති ආහ. “තාත, මය්‍හං පුත්තො රඤ්ඤො පියො මනාපො, පුත්තං මෙ දිස්වා රාජා තමෙව වුම්ඛන්තො පරිස්සජන්තො අත්තනො අත්ථිභාවමිපි න ජානාති, අහං පුත්තං මණ්ඩෙත්වා රඤ්ඤො ඌරුමිහි නිසිදාපෙය්‍යං, රඤ්ඤො පුත්තෙන සද්ධිං කිලනකාලෙ ත්ථං හත්තං උපනෙය්‍යාසි”ති. සා එවං වත්වා අත්තනො පුත්තං අලඨකතාහරණං මණ්ඩෙත්වා රඤ්ඤො ඌරුමිහි නිසිදාපෙසි. රඤ්ඤො පුත්තෙන සද්ධිං කිලනකාලෙ හත්තකාරකො හත්තං උපනාමෙසි. රාජා සුරාමදමන්නො පාතියං මංසං අදිස්වා “මංසං කහ”න්ති පුච්ඡිත්වා “අජ්ජ, දෙව, උපොසථදිවසං මාසාතනය මංසං න ලද්ධ”න්ති වුත්තෙ “මය්‍හං මංසං නාම දුල්ලභ”න්ති වත්වා ඌරුමිහි නිසින්නස්ස පියපුත්තස්ස ගීවං වට්ටෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා හත්තකාරකස්ස පුරතො බිපිත්වා “වෙගෙන සම්පාදෙත්වා ආහරා”ති ආහ. හත්තකාරකො තථා අකාසි, රාජා පුත්තමංසෙන හත්තං භුඤ්ජී. රඤ්ඤො භයෙන එකොපි කන්දිතුං වා රොදිතුං වා කථෙතුං වා සමත්ථො නාම නාහොසි.

රාජා භුඤ්ජිත්වා සයනපිටියෙ නිද්දං උපගන්ත්වා පච්චුසකාලෙ පබ්බජ්ඣන්ත්වා විගතමදො “පුත්තං මෙ ආනෙථා”ති ආහ. තස්මිං කාලෙ දෙවී කන්දමානා පාදමූලෙ පති. “කිං, හද්දෙ”ති ච චුත්තෙ, “දෙව, භියෙයා තෙ පුත්තං මාරෙත්වා පුත්තමංසෙන හත්තං භුත්තං”න්ති ආහ. රාජා පුත්තසොකෙන රොදිත්වා කන්දිත්වා “ඉදං මෙ දුක්ඛං සුරාපානං නිස්සාය උප්පන්න”න්ති සුරාපානෙ දොසං දිස්වා “ඉතො පටියාය යාව අරහත්තං න පාපුණාමී, තාව ඵ්වරූපං විනාසකාරකං සුරං නාම න පිච්ඡසාමී”ති පංසුං ගහෙත්වා මුඛං පුඤ්ජිත්වා අධිට්ඨාසී. තතො පටියාය මජ්ජං නාම න පිටිං. ඉමමත්ථං සන්ධාය – “මත්තො අහං, මහාරාජා”ති ඉමං ගාථමාහ.

අථ නං රාජා “කිං පන, සම්ම ඡත්තපාණි, ආරම්මණං දිස්වා නිස්සෙනො ජානොසී”ති පුච්ඡී. සො තං කාරණං ආචික්ඛන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“කිතවාසො නාමහං රාජ, පුත්තො පච්චෙකබ්බොධි මෙ;
පත්තං භින්දිත්වා වට්ඨො, නිස්සෙනො තස්ස කාරණා”ති.

මහාරාජ, පුබ්බෙ අහං බාරාණසියංයෙව කිතවාසො නාම රාජා. තස්ස මෙ පුත්තො විජායී. ලක්ඛණපායකා තං දිස්වා “මහාරාජ, අයං කුමාරො පානීයං අලභිත්වා මරිස්සති”ති ආහංසු. “දුට්ඨකුමාරො”තිස්ස නාමං අහොසී. සො විඤ්ඤානං පත්තො ඔපරජ්ජං කාරෙසී, රාජා කුමාරං පුරතො වා පච්ඡතො වා කත්වා විවරි, පානීයං අලභිත්වා මරණභයෙන චස්ස චතුසු ද්වාරෙසු අන්තොනගරෙසු ච තත්ථ තත්ථ පොක්ඛරණියො කාරෙසී, චතුක්කාදියු මණ්ඩපෙ කාරෙත්වා පානීයවාටියො යපාපෙසී. සො ඵකදිවසෙ අලභිකතපටියත්තො පාතොව උයානං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ පච්චෙකබ්බද්ධං පස්සී. මහාජනොපි පච්චෙකබ්බද්ධං දිස්වා තමෙව වන්දති පසංසති, අඤ්ජලිඤ්චස්ස පග්ගණ්හාති.

කුමාරො චින්තෙසී – “මාදියෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තා ඉමං මුණ්ඩකං වන්දන්ති පසංසන්ති, අඤ්ජලිඤ්චස්ස පග්ගණ්හන්ති”ති. සො කුපිතො හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්හ පච්චෙකබ්බද්ධං උපසඬකමිත්වා “ලද්ධං තෙ, සමණ, හත්තං”න්ති වත්වා “ආම, කුමාරා”ති චුත්තෙ තස්ස හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා භූමියං පාතෙත්වා සද්ධිං හත්තෙන මද්දිත්වා පාදප්පහාරෙන චුණ්ණචිපුණ්ණං අකාසී. පච්චෙකබ්බද්ධො “නට්ඨො වතායං සත්තො”ති තස්ස මුඛං ඔලොකෙසී. කුමාරො “අහං, සමණ, කිතවාසරඤ්ඤො පුත්තො, නාමෙන දුට්ඨකුමාරො නාම, ත්වං මෙ කුද්ධො අක්ඛිති උමමීලෙන්වා ඔලොකෙන්තො කිං කරිස්සසී”ති ආහ.

පච්චෙකබ්බද්ධො ඡිත්තහත්තො හුත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා උත්තරභිමවන්තෙ නන්දනමූලපබ්භාරමෙව ගතො. කුමාරස්සාපි තඬ්ඛණඤ්ඤෙව පාපකම්මං පරිපච්චි. සො “ඛය්හාමි ඛය්හාමි”ති සමුග්ගසරිරිචාහො තත්ථෙව පති. තත්ථ තත්ථෙව යත්තකං පානීයං, තත්තකං පානීයං සබ්බං ඡ්ජ්ජී, මාතිකා සුස්සිංසු, තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්වා අච්චිමභි නිබ්බන්ති. රාජා තං පවත්තිං සුත්වා පුත්තසොකෙන අභිභූතො චින්තෙසී – “අයං මෙ සොකො පියවත්ථුතො උප්පජ්ජී, සවෙ මෙ ස්නෙහො නාහවිස්ස, සොකො න උප්පජ්ජිස්ස, ඉතො දානි මෙ පටියාය සච්ඤ්ඤාණකෙ වා අච්ඤ්ඤාණකෙ වා කිස්මිඤ්චි වත්ථුස්මිං ස්නෙහො නාම මා උප්පජ්ජතු”ති අධිට්ඨාසී, තතො පටියාය ස්නෙහො නාම නත්ථී. තං සන්ධාය “කිතවාසො නාමාහ”න්ති ගාථමාහ.

තත්ථ පුත්තො පච්චෙකබ්බොධි මෙ. පත්තං භින්දිත්වා වට්ඨොති මම පුත්තො පච්චෙකබ්බොධිපත්තං භින්දිත්වා වට්ඨොති අත්ථො. නිස්සෙනො තස්ස කාරණාති තදා උප්පන්නස්නෙහවත්ථුස්ස කාරණා අහං නිස්සෙනො ජානොති අත්ථො.

අථ නං රාජා “කිං පන, සම්ම, ආරම්මණං දිස්වා නික්කොධො ජානොසී”ති පුච්ඡී. සො තං කාරණං ආචික්ඛන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අරකො හුත්වා මෙත්තචිත්තං, සත්ත වස්සානි භාවයිං;
සත්ත කප්පෙ බුහ්මලොකෙ, තස්මා අක්කොධනො අහ”න්ති.

තස්සත්ථො – අහං, මහාරාජ, අරකො නාම තාපසො හුත්වා සත්ත වස්සානි මෙත්තචිත්තං භාවෙත්වා සත්ත සංවට්ටච්චට්ටකප්පෙ බුහ්මලොකෙ වසිං, තස්මා අහං දීඝරත්තං මෙත්තාභාවනාය ආචිණ්ණපට්ඨිණ්ණත්තා අක්කොධනො ජානොති.

ඵචං ඡත්තපාණිනා අත්තනො චතුසු අඬිගෙසු කට්ඨෙසු රාජා පරිසාය ඉඬිගිතසඤ්ඤං අදාසී. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව අමච්චා ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ව උට්ඨගිත්වා “අරෙ ලඤ්ජබාදක දුට්ඨවොර, ත්වං ලඤ්ජං අලභිත්වා පණ්ඩිතං උපවදිත්වා මාරතුකාමො ජානො”ති කාළකං සෙනාපතිං හත්ථපාදෙසු ගහෙත්වා රාජනිවෙසනා ඔතාරෙත්වා ගහිතගහිතෙහෙව පාසාණමුග්ගරෙහි සීසං භින්දිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා පාදෙසු ගහෙත්වා කඩ්ඩන්තා සඬකාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඬෙසු. තතො පටියාය රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාළකසෙනාපති දෙවදත්තො අහොසි,
ජත්තපාණිකප්පකො සාරිපුත්තො, සක්කො අනුරුද්ධො, ධම්මධජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ධම්මධජාතකවණ්ණනා දසමා.

බීරණප්ඵග්ගො සත්තමො.

තස්සුද්දානං –

සොමදත්තඤ්ච උච්ඡිට්ඨං, කුරු පුණ්ණනදීපි ව;
කච්ඡපමච්ඡසෙග්ගු ව, කුටවාණිජගරහි;
ධම්මධජන්ති තෙ දස.

[221] 1. කාසාවජාතකවණ්ණනා

8. කාසාවචග්ගො

අනික්කසාවො කාසාවන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු පන රාජගහෙ සමුට්ඨිතං. එකස්මිං සමයෙ ධම්මසෙනාපති පඤ්චගි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං වෙළුවනෙ විහරති. දෙවදත්තොපි අත්තනො අනුරුපාය දුස්සීලපරිසාය පරිවුතො ගයාසීසෙ විහරති. තස්මිං සමයෙ රාජගහවාසීනො ඡන්දකං සඬ්ඝරිත්වා දානං සප්පයිංසු. අපේකො වොහාරත්ථාය ආගතවාණිජො ඉමං සාටකං විස්සප්පේත්වා “මම්පි පත්තිකං කරොථා”ති මහග්ගං ගන්ධකාසාවං අදාසි. නාගරා මහාදානං පවත්තයිංසු, සබ්බං ඡන්දකෙන සඬ්ඝරිත්වා කභාපණෙහෙව නිට්ඨාසි. සො සාටකො අතිරෙකො අහොසි. මහාජනො සන්නිපතිත්වා “අයං ගන්ධකාසාවසාටකො අතිරෙකො. කස්ස නං දෙම, කිං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස, උදාහු දෙවදත්තස්සා”ති මත්තයිංසු.

තත්ථෙකෙ “සාරිපුත්තත්ථෙරස්සා”ති ආහංසු. අපරෙ “සාරිපුත්තත්ථෙරො කතිපාහං වසිත්වා යථාරුචි පක්කම්ස්සති , දෙවදත්තත්ථෙරො පන නිබ්බදං අමිහාකං නගරමෙව උපනිස්සාය විහරති, මඬගලාමඬගලෙසු අයමෙව අමිහාකං අවස්සයො, දෙවදත්තස්ස දස්සාමා”ති ආහංසු. සම්බහුලිකං කරොන්තෙසුපි “දෙවදත්තස්ස දස්සාමා”ති වත්තාරො බහුතරා අහෙසුං, අප්ථං දෙවදත්තස්ස අදංසු. දෙවදත්තො තස්ස දසා ඡිත්ථාපෙත්වා ඔව්චටිකං සිබ්බාපෙත්වා රජාපෙත්වා සුවණ්ණපට්ටවණ්ණං කත්වා පාරුපි. තස්මිං කාලෙ තිංසමත්තා භික්ඛු රාජගහා නික්ඛම්ත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කතපටිසන්ථාරා තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “එවං, හත්තෙ, අත්තනො අනනුච්ඡවිකං අරහද්ධපං පාරුපි”ති ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අත්තනො අනනුරූපං අරහද්ධපං පරිදහති, පුබ්බෙපි පරිදහියෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවන්තපදෙසෙ හත්ථිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො අසීතිසහස්සමත්තවාරණපරිවාරො යුප්පති හුන්වා අරඤ්ඤායතනෙ වසති. අපේකො දුග්ගතමනුස්සො බාරාණසියං විහරන්තො දන්තකාරවීරියං දන්තකාරෙ දන්තවලයාදීනි කරොන්තෙ දිස්වා “හත්ථිදත්තෙ ලභිත්වා ගණ්ඨිස්සාමා”ති පුච්ඡි. තෙ “ආම ගණ්ඨිස්සාමා”ති ආහංසු. සො ආවුධං ආදාය කාසාවචත්ථවසනො පච්චෙකඤ්ඤධවෙසං ගණ්ඨිත්වා පටිසිසකං පටිමුඤ්චිත්වා හත්ථිවීරියං ධන්වා ආවුධෙන හත්ථිං මාරෙත්වා දන්තෙ ආදාය බාරාණසියං වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙසි. සො අපරහාගෙ බොධිසත්තස්ස පරිවාරහත්ථිතං සබ්බපච්ඡිමං හත්ථිං මාරෙතුං ආරහි. හත්ථිතො දෙවසිකං හත්ථිසු පරිහායන්තෙසු “කෙන නු බො කාරණෙන හත්ථිතො පරිහායන්ති”ති බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසුං.

බොධිසත්තො පරිග්ගණ්හන්තො “පච්චෙකඤ්ඤධවෙසං ගහෙත්වා හත්ථිවීරීපරියන්තෙ එකො පුරිසො තිට්ඨති, කච්චි නු බො සො මාරෙති, පරිග්ගණ්ඨිස්සාමි න”න්ති එකදිවසං හත්ථි පුරතො කත්වා සයං පච්ඡතො අහොසි. සො බොධිසත්තං දිස්වා ආවුධං ආදාය පක්ඛන්දි. බොධිසත්තො නිවන්තිත්වා ධීතො “භූමියං පොථෙත්වා මාරෙස්සාමි න”න්ති සොණ්ඩං පසාරෙත්වා තෙන පරිදහිතානි කාසාවානි දිස්වා “ඉමං අරහද්ධපං මයා ගරුං කාතුං වට්ටති”ති සොණ්ඩං පටිසංහරිත්වා “අම්හො පුරිස, නනු එස අරහද්ධජො අනනුච්ඡවිකො තුය්හං, කස්මා එතං පරිදහසි”ති ඉමා ගාථා අවොච –

141. “අනික්කසාවො කාසාවං, යො වත්ථං පරිදහිස්සති;
අපෙතො දමසච්චෙන, න සො කාසාවමරහති.

142. “යො ව වන්තකසාවස්ස, සීලෙසු සුසමාහිතො;
උපෙතො දමසච්චෙන, ස වෙ කාසාවමරහති”ති.

තත්ථ අනික්කසාවොති කසාවො වුවච්චි රාගො දොසො මොහො මක්ඛො පළාසො ඉස්සා මච්ඡරියං මායා සාධෙය්‍යං ථම්මො සාරම්මො මානො අනිමානො මදො පමාදො, සබ්බෙ අකුසලා ධම්මා සබ්බෙ දුච්චරිතා සබ්බං භවගාමිකම්මං දියඬ්ඞකිලෙසභස්සං, එසො කසාවො නාම. සො යස්ස පුග්ගලස්ස අප්පභීතො සන්නානතො

අනිස්සට්ඨො අනික්ඛන්තො, සො අනික්ඛසාවො නාම. කාසාවන්ති කසායරසපිතං අරහද්ධජභුතං. යො වත්ථං පරිද්දිස්සති යො ඵවරුපො හුත්වා ඵවරුපං වත්ථං පරිද්දිස්සති නිවාසෙති වෙව පාරුපති ව. අපෙතො දමසව්වෙනාති ඉන්ද්‍රියදමසඛිධාතෙන දමෙන ව නිබ්බානසඛිධාතෙන ව පරමත්ථසව්වෙන අපෙතො පරිවජ්ජිතො. නිස්සක්කත්ථෙ වා කරණවචනං, එතස්මා දමසව්වා අපෙතොති අත්ථො. “සව්ව”න්ති වෙන්ථ වවිසව්වං වතුසව්වම්පි වට්ටනියෙව. න සො කාසාවමරහතීති සො පුග්ගලො අනික්ඛසාවන්තා අරහද්ධජං කාසාවං න අරහති අනනුවිජ්ජිකො එතස්ස.

යො ව වත්තකසාවස්සාති යො පන පුග්ගලො යථාචුත්තස්සෙව කසාවස්ස වත්තත්තා වත්තකසාවො අස්ස. සීලෙසු සුසමාහිතොති මග්ගසීලෙසු වෙව ඵලසීලෙසු ව සම්මා ආහිතො, ආනෙන්වා යටිතො විය තෙසු පතිට්ඨිතො. තෙහි සීලෙහි සමඬගිභුතස්සෙතං අධිවචනං. උපෙතොති සමන්තාගතො. දමසව්වෙනාති චුත්තජපකාරෙන දමෙන ව සව්වෙන ව. ස වෙ කාසාවමරහතීති සො ඵවරුපො පුග්ගලො ඉමං අරහද්ධජං කාසාවං අරහති.

එවං බොධිසත්තො තස්ස පුරිසස්ස ඉමං කාරණං කට්ඨන්වා “ඉතො පටියාය මා ඉධ ආගමී, ආගච්ඡමි වෙ, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති තජ්ජෙන්වා පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා හත්ථිමාරකපුරිසො දෙවදත්තො අහොසි, යුථපති පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[222] 2. චූළනන්දියජාතකවණ්ණනා කාසාවජාතකවණ්ණනා පඨමා.

ඉදං තදාවරියවචොති ඉදං සත්ථා වෙඵ්වනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකදිවසඤ්චි භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, දෙවදත්තො නාම කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො සම්මාසම්බුද්ධෙ අභිමාරෙ පයොජෙසි, සිලං පවිජ්ඣි, නාළාගිරිං පයොජෙසි, ඛන්තිමෙන්තානුද්දයමත්තම්පිස්ස තථාගතෙ නත්ථි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුවජිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො කක්ඛලො ඵරුසො නික්කාරුණිකොයෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ මහානන්දියො නාම වානරො අහොසි, කනිට්ඨභාතිකො පනස්ස චූළනන්දියො නාම. තෙ උහොපි අසීතිසහස්සවානරපරිවාරා හිමවන්තපදෙසෙ අන්ධමාතරං පටිජග්ගන්තා වාසං කජ්ජෙසුං. තෙ මාතරං සයනගුම්බෙ යටෙන්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මධුරානි ඵලාඵලානි මාතුයා පෙසෙන්ති. ආහරණකවානරා තස්සා න දෙන්ති, සා බුදාපිළිතා අට්ඨිවම්මාවසෙසා කිසා අහොසි. අථ නං බොධිසත්තො ආහ – “මයං, අම්ම, තුම්භාකං මධුරඵලාඵලානි පෙසෙම, තුම්හෙ කස්මා මීලායථා”ති. “තාත, නාහං ලභාමී”ති. බොධිසත්තො වින්තෙසි – “මයි යුථං පරිහරන්තෙ මාතා මෙ නස්සිස්සති, යුථං පහාය මාතරංයෙව පටිජග්ගිස්සාමී”ති. සො චූළනන්දියං පක්කොසිත්වා “තාත, ත්වං යුථං පරිහර, අහං මාතරං පටිජග්ගිස්සාමී”ති ආහ. සොපි නං “භාතීක, මය්හං යුථපරිහරණෙන කම්මං නත්ථි, අහම්පි මාතරමෙව පටිජග්ගිස්සාමී”ති ආහ. ඉති තෙ උහොපි එකච්ඡන්දා හුත්වා යුථං පහාය මාතරං ගහෙන්වා හිමවන්තා ඔරුය්හ පච්චන්තෙ නිග්‍රොධරුක්ඛෙ වාසං කජ්ජෙන්වා මාතරං පටිජග්ගිංසු.

අට්ඨෙකො බාරාණසිවාසී බ්‍රාහ්මණමාණවො තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්භිත්වා “ගම්ස්සාමී”ති ආවරියං ආපුවජි. ආවරියො අධිගච්ජානුභාවෙන තස්ස කක්ඛලෙඵරුසසාහසිකභාවං ඤත්වා “තාත, ත්වං කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො, ඵවරුපානං න සබ්බකාලං එකසදිසමෙව ඉජ්ඣති, මහාවිනාසං මහාදුක්ඛං පාපුණ්සස්සි, මා ත්වං කක්ඛලො හොහි, පච්ඡානුතාපනකාරණං කම්මං මා කරි”ති ඔවදිත්වා උයොජෙසි. සො ආවරියං වන්දිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා සරාවාසං ගහෙන්වා අඤ්ඤෙහි සිප්පෙහි ජීවිකං කජ්ජෙතුං අසක්කොන්තො “ධනුකොටිං නිස්සාය ජීවිස්සාමී, ලුද්දකම්මං කත්වා ජීවිකං කජ්ජෙස්සාමී”ති බාරාණසිතො නික්ඛම්ත්වා පච්චන්තගාමකෙ වසන්තො ධනුකලාපසන්නද්ධො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා නානාමිගෙ මාරෙන්වා මංසවික්කයෙන ජීවිකං කජ්ජෙසි. සො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ කිඤ්චි අලභිත්වා ආගච්ඡන්තො අභිගණපරියන්තෙ යීතං නිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා “අපි නාමෙන්ථ කිඤ්චි භවෙය්‍යා”ති නිග්‍රොධරුක්ඛාහිමුබො පායාසි.

තස්මිං බණෙ උහොපි තෙ භාතරො මාතරං ඵලානි බාදාපෙන්වා පුරතො කත්වා විට්ඨවන්තරෙ නිසිත්තා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කිං නො මාතරං කරිස්සති”ති සාබන්තරෙ නිලීයංසු. සොපි බො සාහසිකපුරිසො රුක්ඛමූලං ආගන්ත්වා තං තෙසං මාතරං ජරාදුබ්බලං අන්ධං දිස්වා වින්තෙසි – “කිං මෙ තුච්ඡහත්ථගමනෙන ඉමං මක්කටිං විජ්ඣත්වා ගහෙන්වා ගම්ස්සාමී”ති. සො තස්සා විජ්ඣනත්ථාය ධනුං ගණ්භි. තං දිස්වා බොධිසත්තො “තාත චූළනන්දිය, එසො මෙ පුරිසො මාතරං විජ්ඣතුකාමො, අහමස්සා ජීවිතදානං දස්සාමී, ත්වං මමච්චයෙන මාතරං පටිජග්ගෙය්‍යාසි”ති වත්ථා සාබන්තරා නික්ඛම්ත්වා “හො පුරිස, මා මෙ මාතරං විජ්ඣ, එසා අන්ධා ජරාදුබ්බලා, අහමස්සා ජීවිතදානං දෙමී, ත්වං එතං අමාරෙන්වා මං මාරෙහි”ති තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා සරස්ස ආසන්නට්ඨානෙ නිසිදි. සො නික්කරුණො බොධිසත්තං විජ්ඣත්වා පාතෙන්වා මාතරම්පිස්ස විජ්ඣතුං පුන ධනුං සන්නය්භි. තං දිස්වා චූළනන්දියො “අයං මෙ මාතරං විජ්ඣතුකාමො, එකදිවසම්පි බො මෙ මාතා ජීවමානා ලද්ධජීවිතායෙව නාම හොති, ජීවිතදානමස්සා දස්සාමී”ති සාබන්තරා නික්ඛම්ත්වා “හො පුරිස, මා මෙ මාතරං විජ්ඣ, අහමස්සා ජීවිතදානං දමිමී,

ත්වං මං විජ්ඣන්තවා අම්හෙ ද්වෙ භානිකෙ ගහෙන්වා අම්භාකං මාතු ජීවිතදානං දෙහි”ති තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා සරස්ස ආසන්නට්ඨානෙ නිසිදි. සො තම්පි විජ්ඣන්තවා පාතෙන්වා “අයං මක්කපි සරෙ දාරකානං භවිස්සති”ති මාතරම්පි තෙසං විජ්ඣන්තවා පාතෙන්වා තයොපි කාපේනාදාය ගෙහාහිමුඛො පායාසි.

අථස්ස පාපපුරිසස්ස ගෙහෙ අසනි පතින්වා හරියඤ්ච ද්වෙ දාරකෙ ච ගෙහෙනෙව සද්ධිං ක්‍රියාපෙසි, පිට්ඨිවංසපුරුෂමත්තං අවසිස්සි. අථස්ස නං ගාමද්වාරෙයෙව එකො පුරිසො දිස්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සො පුත්තදාරසොකෙන අභිභූතො තස්මිංයෙව යානෙ මංසකාපඤ්ඡ ධනුඤ්ච ඡඩ්ඛෙන්වා වත්ථං පභාය නග්ගො ඛාහා පග්ගස්ස පරිදෙවමානො ගන්ත්වා සරං පාවිසි. අථස්ස සා ථුණා භිජ්ජන්තවා සීසෙ පතින්වා සීසං භින්දි, පථවි විවරං අදාසි, අවිචිතො ජාලා උට්ඨති. සො පථවියා ගිලියමානො ආවරියස්ස ඔවාදං සරින්වා “ඉමං වත කාරණං දිස්වා පාරාසරියබ්‍රාහ්මණො මය්හං ඔවාදමදාසි”ති පරිදෙවමානො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

143. “ඉදං තදාවරියවචො, පාරාසරියො යදබ්‍රවි;
මාසු ත්වං අකරි පාපං, යං ත්වං පච්ඡා කතං තපෙ.

144. “යානි කරොති පුරිසො, තානි අත්තනි පස්සති;
කල්‍යාණකාරී කල්‍යාණං, පාපකාරී ච පාපකං;
යාදිසං වපතෙ බිජං, තාදිසං භරතෙ ඵලං”න්ති.

තස්සත්ථො – යං පාරාසරියො බ්‍රාහ්මණො අබ්‍රවි – “මාසු ත්වං පාපං අකරි, යං කතං පච්ඡා ත්වඤ්ඤෙව තපෙය්‍යා”ති, ඉදං තං ආවරියස්ස වචනං. යානි කායචිට්ඨිකාද්වාරෙහි කම්මානි පුරිසො කරොති, තෙසං විපාකං පටිලභන්තො තානියෙව අත්තනි පස්සති. කල්‍යාණකම්මකාරී කල්‍යාණං ඵලමනුභොති, පාපකාරී ච පාපකමෙව භීතං ලාමකං අනිට්ඨඵලං අනුභොති. ලොකස්මිම්පි හි යාදිසං වපතෙ බිජං, තාදිසං භරතෙ ඵලං, බිජානුරූපං බිජානුව්ඡවිකමෙව ඵලං භරති ගණ්භාති අනුභවතිති. ඉති සො පරිදෙවන්තො පථවිං පවිසිත්වා අවිචිමහානිරයෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව, පුබ්බෙපි කක්ඛළො ඵරුසො නික්කාරුණිකොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ලුද්දකපුරිසො දෙවදත්තො අහොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො සාරිපුත්තො, චූළනන්දියො ආනන්දො, මාතා මහාපජාපතිගොතම්, මහානන්දියො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[223] 3. පුට්ඨත්තජාතකවණ්ණනා චූළනන්දියජාතකවණ්ණනා දුතියා.

නමෙ නමත්තස්ස භජෙ භජන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථීනගරවාසී කිරෙකො කුටුම්භිකො එකෙන ජනපදකුටුම්භිකෙන සද්ධිං වොහාරං අකාසි. සො අත්තනො හරියං ආදාය තස්ස ධාරණකස්ස සන්තිකං අගමාසි. ධාරණකො “දාතුං න සක්කොම්”ති න කිඤ්චි අදාසි, ඉතරො කුජ්ඣන්තවා භත්තං අභුඤ්ජන්තවා නික්ඛම්. අථ නං අත්තරාමග්ගෙ ජාතජ්ඣන්තං දිස්වා මග්ගපටිපන්නා පුරිසා “හරියායපි දත්වා භුඤ්ජාහි”ති භත්තපුටං අදංසු. සො තං ගහෙන්වා තස්සා අදාතුකාමො හුන්වා “භද්දෙ, ඉදං වොරානං තිට්ඨන්තට්ඨානං, ත්වං පුරතො යාහි”ති උයොපෙත්වා සබ්බං භත්තං භුඤ්ජන්තවා තුව්ඡපුටං දස්සෙන්වා “භද්දෙ, අභත්තකං තුව්ඡපුටමෙව අදංසු”ති ආහ. සා තෙන එකකෙනෙව භුත්තභාවං ඤත්වා දොමනස්සප්පත්තා අහොසි. තෙ උහොපි ජෙනවනපිට්ඨිවිහාරෙන ගච්ඡන්තා “පානියං පිවිස්සාමා”ති ජෙනවනං පවිසිංසු.

සත්ථාපි තෙසඤ්ඤෙව ආගමනං ඔලොකෙන්තො මග්ගං ගහෙන්වා ධීනලුද්දකො විය ගන්ධකුට්ඨායාය නිසිදි, තෙ සත්ථාරං දිස්වා උපසඬකම්භන්තවා වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං, උපාසිකෙ, අයං තෙ භත්තා භිතකාමො සස්තෙහො”ති පුච්ඡි. “භත්තෙ, අහං එතස්ස සස්තෙහා, අයං පන මය්හං නිස්තෙහො, තිට්ඨන්තු අඤ්ඤෙපි දිවසා, අප්පෙවෙස අත්තරාමග්ගෙ පුට්ඨත්තං ලභින්වා මය්හං අදත්වා අත්තනාව භුඤ්ජී”ති. “උපාසිකෙ, නිව්චකාලම්පි ත්වං එතස්ස භිතකාමා සස්තෙහා, අයං පන නිස්තෙහොව. යදා පන පණ්ඩිතෙ නිස්සාය තව ගුණෙ ජානාති, තදා තෙ සබ්බස්සරියං නියාදෙති”ති වත්වා තාය යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. අථ රාජා “පදුබ්භෙය්‍යාපි මෙ අය”න්ති අත්තනො පුත්තං ආසඬකන්තො නිහරි. සො අත්තනො හරියං ගහෙන්වා නගරා නික්ඛම්ම එකස්මිං කාසිකගාමකෙ වාසං කප්පෙසි. සො අපරභාගෙ පිතු කාලකතභාවං සුන්වා “කුලසන්නකං රජ්ජං ගණ්භිස්සාම්”ති ඛාරාණසියං පච්චාගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ “හරියායපි දත්වා භුඤ්ජාහි”ති භත්තපුටං ලභින්වා තස්සා අදත්වා සයමෙව තං භුඤ්ජී. සා “කක්ඛළො වතායං පුරිසො”ති දොමනස්සප්පත්තා අහොසි. සො ඛාරාණසියං රජ්ජං ගහෙන්වා තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙන්වා “එත්තකමෙව එතිස්සා අලං”න්ති න අඤ්ඤං සක්කාරං වා සම්මානං වා කරොති, “කථං යාපෙසි”තිපි නං න පුච්ඡති.

බොධිසත්තො වින්තෙසි – “අයං දෙවි රඤ්ඤො බහුපකාරා සස්තෙහා, රාජා පනෙතං කිස්මිඤ්චි න මඤ්ඤති, සක්කාරසම්මානමස්සා කාරෙස්සාම්”ති තං උපසඬකම්භන්තවා උපවාරං කත්වා එකමත්තං යත්වා “කිං, තාතා”ති චුන්තෙ

“කථං සමුට්ඨාපෙනුං මයං, දෙවි, තුම්හෙ උපට්ඨහාම, කිං නාම මහල්ලකානං පිතුනං චන්ථබ්ණ්ඨං වා හත්තපිණ්ඨං වා දාතුං න වට්ටති”ති ආහ. “තාත, අහං අත්තනාව කිඤ්චි න ලභාමි, තුම්හාකං කිං දස්සාමි, නනු ලභනකාලෙ අදාසිං, ඉදානි පන මෙ රාජා න කිඤ්චි දෙති. තිට්ඨතු අඤ්ඤං දානං, රජ්ජං ගණ්ඨිතුං ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ හත්තපුටං ලභිත්වා හත්තමත්තම්පි මෙ අදත්වා අත්තනාව භුඤ්ජී”ති. “කිං පන, අම්ම, රඤ්ඤො සන්තිකෙ එවං කට්ඨං සක්ඛිස්සවා”ති? “සක්ඛිස්සාමි, තාතා”ති. “තෙන හි අජ්ජෙව මම රඤ්ඤො සන්තිකෙ ධීතකාලෙ මයි පුච්ඡන්තෙ එවං කට්ඨං අජ්ජෙව වො ගුණං ජානාපෙස්සාමි”ති එවං චත්වා බොධිසත්තො පුරිමතරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙ අට්ඨාසි. සාපි ගන්ත්වා රඤ්ඤො සම්පෙ අට්ඨාසි.

අථ නං බොධිසත්තො “අම්ම, තුම්හෙ අතිවිය කක්ඛළා, කිං නාම පිතුනං චන්ථබ්ණ්ඨං වා හත්තපිණ්ඨමත්තං වා දාතුං න වට්ටති”ති ආහ. “තාත, අහමෙව රඤ්ඤො සන්තිකා කිඤ්චි න ලභාමි, තුම්හාකං කිං දස්සාමි”ති? “නනු අග්ගමහෙසිට්ඨානං තෙ ලද්ධ”න්ති? “තාත, කිස්මිඤ්චි සම්මානෙ අසති අග්ගමහෙසිට්ඨානං කිං කර්ස්සති, ඉදානි මෙ තුම්හාකං රාජා කිං දස්සති, සො අන්තරාමග්ගෙ හත්තපුටං ලභිත්වා තතො කිඤ්චි අදත්වා සයමෙව භුඤ්ජී”ති. බොධිසත්තො “එවං කිර, මහාරාජා”ති පුච්ඡී. රාජා අධිවාසෙසි. බොධිසත්තො තස්ස අධිවාසනං විදිත්වා “තෙන හි, අම්ම, රඤ්ඤො අජ්ජියකාලතො පට්ඨාය කිං තුම්හාකං ඉධ වාසෙන. ලොකස්මිඤ්ඨි අජ්ජියසම්පයොගො ව දුක්ඛො, තුම්හාකං ඉධ වාසෙ සති රඤ්ඤො අජ්ජියසම්පයොගොව දුක්ඛං භවිස්සති, ඉමෙ සත්තා නාම හජන්තෙ හජන්ති, අහජනභාවං ඤාත්වා අඤ්ඤත්ථ ගන්තබ්බං, මහන්තො ලොකසන්තිවාසො”ති චත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

145. “නමෙ නමන්තස්ස භජෙ භජන්තං, කිච්චානුකුඛිබ්බස්ස කරෙය්‍ය කිච්චං;
නානත්ථකාමස්ස කරෙය්‍ය අත්ථං, අසම්භජන්තම්පි න සම්භජෙය්‍ය.

146. “චජෙ චජන්තං චනථං න කයිරා, අපෙතචිත්තෙන න සම්භජෙය්‍ය;
දිජො දුමං ඛිණ්ණච්චන්ති ඤාත්වා, අඤ්ඤං සමෙක්ඛෙය්‍ය මහා හි ලොකො”ති.

තත්ථ නමෙ නමන්තස්ස භජෙ භජන්තන්ති යො අත්තනො නමති, තස්සෙව පටිනමෙය්‍ය. යො ච භජති, තමෙව භජෙය්‍ය. කිච්චානුකුඛිබ්බස්ස කරෙය්‍ය කිච්චන්ති අත්තනො උජ්ජන්තකිච්චං අනුකුඛිබ්බත්තස්සෙව තස්සපි උජ්ජන්තකිච්චං පටිකරෙය්‍ය. චජෙ චජන්තං චනථං න කයිරාති අත්තනං ජහන්තං ජහෙය්‍යෙව, තස්මිං තණ්හාසඬ්ඛානං චනථං න කරෙය්‍ය. අපෙතචිත්තෙනාති විගතචිත්තෙන විපල්ලත්ථවිත්තෙන. න සම්භජෙය්‍යාති තථාරූපෙන සද්ධිං න සමාගච්ඡෙය්‍ය. දිජො දුමන්ති යථා සකුණො පුඛ්බෙ ඵලිතම්පි රුක්ඛං ඵලෙ ඛිණ්ණ “ඛිණ්ණච්චො අය”න්ති ඤාත්වා තං ඡඩ්ඛෙත්වා අඤ්ඤං සමෙක්ඛති පරියෙසති, එවං අඤ්ඤං සමෙක්ඛෙය්‍ය. මහා හි එස ලොකො, අථ තුම්හෙ සස්තෙනං එකං පුරිසං ලභිස්සවාති.

තං සුත්වා බාරාණසිරාජා දෙවියා සබ්බිස්සරියං අදාසි. තතො පට්ඨාය සමග්ගා සම්මොදමානා වසිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ද්වෙ ජයම්පතිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. “තදා ජයම්පතිකා ඉමෙ ද්වෙ ජයම්පතිකා අහෙසුං, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[224] 4. කුම්භිලජාතකවණ්ණනා පුට්ඨත්තජාතකවණ්ණනා තතියා.

යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මාති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

147. “යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති.

148. “යස්ස වෙනෙ න විජ්ජන්ති, ගුණා පරමභද්දකා;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො නාතිවත්තති”ති.

තත්ථ ගුණා පරමභද්දකාති යස්ස එනෙ පරමභද්දකා චත්තාරො රාසට්ඨෙත පිණ්ඩට්ඨෙත ගුණා න විජ්ජන්ති, සො පච්චාමිත්තං අතික්කම්භුං න සක්කොතිති. සෙසමෙත්ථ සබ්බං හෙට්ඨා කුම්භිලජාතකෙ චුත්තනයමෙව සද්ධිං සමොධානෙනාති.

[225] 5. බන්තිවණ්ණජාතකවණ්ණනා කුම්භිලජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

අත්ථි මෙ පුරිසො, දෙව්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස කිරෙකො බහුපකාරො අමච්චො අත්තෙපුරෙ පදුස්සි. රාජා “උපකාරකො මෙ”ති ඤාත්වාපි අධිවාසෙත්වා සත්ථු ආරොවෙසි. සත්ථා “පොරාණකරාජානොපි, මහාරාජ, එවං අධිවාසෙසුංයෙවා”ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකො අමච්චො තස්ස අන්තෙපුරෙ පදුස්සි, අමච්චස්සාපි සෙවකො තස්ස ගෙහෙ පදුස්සි. සො තස්ස අපරාධං අධිවාසෙත්‍වං අසක්කොන්තො තං ආදාය රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, එකො මෙ උපට්ඨාකො සබ්බකිච්චකාරකො, සො මය්හං ගෙහෙ පදුස්සි, තස්ස කිං කාතුං වට්ටති”ති පුච්ඡන්තො පට්ඨං ගාමමාහ –

149. “අත්ථි මෙ පුරිසො දෙව, සබ්බකිච්චෙසු බ්‍යාවටො;
තස්ස වෙකොපරාධන්ථි, තත්ථ ත්වං කින්ති මඤ්ඤස්සි”ති.

තත්ථ තස්ස වෙකොපරාධන්ථිති තස්ස ච පුරිසස්ස එකො අපරාධො අත්ථි. තත්ථ ත්වං කින්ති මඤ්ඤස්සිති තත්ථ තස්ස පුරිසස්ස අපරාධෙ ත්වං “කිං කාතබ්බ”න්ති මඤ්ඤස්සි, යථා තෙ චිත්තං උප්පජ්ජති, තදනුරූපමස්ස දණ්ඩං පණෙහිති දීපෙති.

තං සුත්වා රාජා දුතියං ගාමමාහ –

150. “අම්භාකම්පන්ථි පුරිසො, එදිසො ඉධ විජ්ජති;
දුල්ලභො අභිගසම්පන්නො, බන්තිරස්මාක රුච්චති”ති.

තස්සත්ථො – අම්භාකම්පි රාජුන්. සතං එදිසො බහුපකාරො අගාරෙ දුස්සනකපුරිසො අත්ථි, සො ච බො ඉධ විජ්ජති, ඉදානිපි ඉධෙව සංවිජ්ජති, මයං රාජානොපි සමානා තස්ස බහුපකාරතං සන්ධාය අධිවාසෙම, තුය්හං පන අරඤ්ඤොපි සතො අධිවාසනභාරො ජාතො. අභිගසම්පන්නො හි සබ්බෙහි ගුණකොට්ඨාසෙහි සමන්තාගතො පුරිසො නාම දුල්ලභො, තෙන කාරණෙන අස්මාකං එවරූපෙසු යානෙසු අධිවාසනබන්තියෙව රුච්චතිති.

අමච්චො අත්තානං සන්ධාය රඤ්ඤො චුත්තභාවං ඤත්වා තතො පට්ඨාය අන්තෙපුරෙ පදුස්සිත්‍වං න විසහි, සොපිස්ස සෙවකො රඤ්ඤො ආරොචිතභාවං ඤත්වා තතො පට්ඨාය තං කම්මං කාතුං න විසහි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අහමෙව බාරාණසිරාජා අහොසි”න්ති. සොපි අමච්චො රඤ්ඤො සත්ථු කථිතභාවං ඤත්වා තතො පට්ඨාය තං කම්මං කාතුං නාසක්ඛිති.

[226] 6. කොසියජාතකවණ්ණනා බන්තිවණ්ණජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

කාලෙ නික්ඛමනා සාධුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. කොසලරාජා පච්චන්තවුපසමන්තල්ඨාය අකාලෙ නික්ඛමි. වන්ථු හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

සත්ථා පන අතීතං ආහරිත්වා ආහ – “මහාරාජ, අතීතෙ බාරාණසිරාජා අකාලෙ නික්ඛමිත්වා උය්‍යානෙ බන්ධාවාරං නිවෙසයි. තස්මිං කාලෙ එකො උලුකසකුණො වෙළුමිබං පටිසිත්වා නිලීයි. කාකසෙනා ආගන්ත්වා ‘නික්ඛන්තමෙව තං ගණ්හිස්සාමා’”ති පරිවාරෙසි. සො සුරියත්ථභිගමනං අනොලොකෙන්වා අකාලෙයෙව නික්ඛමිත්වා පලායිත්‍වං ආරහි. අථ තං කාකා පරිවාරෙන්වා තුණ්ඬෙහි කොට්ටෙන්තා පරිපාතෙසු. රාජා බොධිසත්තං ආමන්තෙන්වා “කිං නු බො, පණ්ඨිත, ඉමෙ කාකා කොසියං පරිපාතෙන්ති”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “අකාලෙ, මහාරාජ, අත්තනො වසනට්ඨානා නික්ඛමන්තා එවරූපං දුක්ඛං පටිලභන්තියෙව, තස්මා අකාලෙ අත්තනො වසනට්ඨානා නික්ඛමිත්‍වං න වට්ටති”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

151. “කාලෙ නික්ඛමනා සාධු, නාකාලෙ සාධු නික්ඛමො;
අකාලෙන හි නික්ඛමම, එකකම්පි බහුජ්ජනො;
න කිඤ්චි අත්ථං ජොතෙති, ධඩ්කසෙනාව කොසියං.

152. “ධිරො ච විධිවිධානඤ්ඤා, පරෙසං විවරානුගා;
සබ්බාමිත්තෙ වසිකත්වා, කොසියොව සුඛි සියා”ති.

තත්ථ කාලෙ නික්ඛමනා සාධුති, මහාරාජ, නික්ඛමනා නාම නික්ඛමනං වා පරක්කමනං වා යුත්තපයුත්තකාලෙ සාධු. නාකාලෙ සාධු නික්ඛමොති අකාලෙ පන අත්තනො වසනට්ඨානතො අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්‍වං නික්ඛමො නාම නික්ඛමනං වා පරක්කමනං වා න සාධු. “අකාලෙන හී”තිආදියු වතුසු පදෙසු පට්ඨමෙන සද්ධිං තතියං, දුතියෙන වතුත්ථං යොජෙත්වා එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්තනො වසනට්ඨානතො හි කොචි පුරිසො අකාලෙන නික්ඛමිත්වා වා පරක්කමිත්වා වා න කිඤ්චි අත්ථං ජොතෙති, අත්තනො අප්පමන්තකම්පි වුඩ්ඪිං උප්පාදෙත්‍වං න සක්කොති, අථ බො එකකම්පි බහුජ්ජනො බහුපි සො පච්චන්ථිකජනො එතං අකාලෙ නික්ඛමන්තං වා පරක්කමන්තං වා එකකං පරිවාරෙන්වා මහාවිනාසං පාපෙති. තත්‍රායං උපමා – ධඩ්කසෙනාව කොසියං, යථා අයං ධඩ්කසෙනා ඉමං අකාලෙ නික්ඛමන්තඤ්ච පරක්කමන්තඤ්ච කොසියං තුණ්ඬෙහි විතුදන්ති මහාවිනාසං පාපෙන්ති, තථා තස්මා තිරච්ඡානගතෙ ආදිං කත්වා කෙනචි අකාලෙ අත්තනො වසනට්ඨානතො න නික්ඛමිතබ්බං න පරක්කමිතබ්බන්ති.

දුතියගාමය ධීරොති පණ්ඩිතො. විධිති පොරාණකපණ්ඩිතෙහි යපිතපවෙණි. විධානන්ති කොට්ඨාසො වා සංවිදහනං වා. විවරානුගුති විවරං අනුගවිජන්තො ජානන්තො. සබ්බාමිත්තෙති සබ්බෙ අමිත්තෙ. වසිකත්වාති අත්තනො වසෙ කත්වා. කොසියොවාති ඉමමිහා බාලකොසියා අඤ්ඤො පණ්ඩිතකොසියො විය. ඉදං චුත්තං හොති – යො ව බො පණ්ඩිතො “ඉමස්මිං කාලෙ නික්ඛමිතබ්බං පරක්කමිතබ්බං, ඉමස්මිං න නික්ඛමිතබ්බං න පරක්කමිතබ්බං”න්ති පොරාණකපණ්ඩිතෙහි යපිතස්ස පවෙණිසබ්බාතස්ස විධිතො කොට්ඨාසසබ්බාතං විධානං වා තස්ස වා විධිතො විධානං සංවිදහනං අනුට්ඨානං ජානාති, සො විධිවිධානඤ්ඤා පරෙසං අත්තනො පච්චාමිත්තානං විවරං ඤත්වා යථා නාම පණ්ඩිතො කොසියො රත්තිසබ්බාතෙ අත්තනො කාලෙ නික්ඛමිත්වා ව පරක්කමිත්වා ව තත්ථ තත්ථ සයිතානඤ්ඤෙව කාකානං සිසානි ඡින්දමානො තෙ සබ්බෙ අමිත්තෙ වසිකත්වා සුඛි සියා, එවං ධීරොසි කාලෙ නික්ඛමිත්වා පරක්කමිත්වා අත්තනො පච්චාමිත්තෙ වසිකත්වා සුඛි නිද්දුක්ඛො භවෙය්‍යාති. රාජා බොධිසත්තස්ස චචනං සුත්වා නිවත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[227] 7. ගුප්තාණුජාතකවණ්ණනා කොසියජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

සුරො සුරෙන සභිගම්මාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිං කිර කාලෙ ජෙනවනතො තිගාචුතඨසයොජනමත්තෙ එකො නිගමගාමො, තත්ථ බහුනි සලාකහත්තපක්ඛියහත්තානි අත්ථි. තත්තෙකො පඤ්ඤපුච්ඡකො කොණ්ඩො වසති. සො සලාකහත්තපක්ඛියහත්තානං අත්ථාය ආගතෙ දහරෙ ව සාමණෙරෙ ව “කෙ බාදන්ති, කෙ පිවන්ති, කෙ භුඤ්ජන්ති”ති පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා කට්ඨෙසං අසක්කොන්තෙ ලජ්ජාපෙසි. තෙ තස්ස භයෙන සලාකහත්තපක්ඛියහත්තත්ථාය තං ගාමං න ගවිජන්ති. අට්ඨකදිවසං එකො භික්ඛු සලාකග්ගං ගන්ත්වා “භත්තෙ, අසුකගාමෙ සලාකහත්තං වා පක්ඛියහත්තං වා අත්ථි”ති පුච්ඡිත්වා “අත්ථාචුසො, තත්ථ පනෙකො කොණ්ඩො පඤ්ඤං පුච්ඡති, තං කට්ඨෙසං අසක්කොන්තෙ අක්කොසති පරිභාසති, තස්ස භයෙන කොචි ගන්තුං න සක්කොති”ති චුත්තෙ “භත්තෙ, තත්ථ භත්තානි මය්හං පාපෙථ, අහං තං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා තතො පට්ඨාය තුම්හෙ දිස්වා පලායනකං කරිස්සාමි”ති ආහ. භික්ඛු “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තස්ස තත්ථ භත්තානි පාපෙසුං.

සො තත්ථ ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ විවරං පාරුපි. තං දිස්වා කොණ්ඩො වණ්ඩමෙණ්ඩකො විය වෙගෙන උපගන්ත්වා “පඤ්ඤං මෙ, සමණ, කට්ඨෙහි”ති ආහ. “උපාසක, ගාමෙ චරිත්වා යාගුං ආදාය ආසනසාලං තාව මෙ ආගන්තුං දෙහි”ති. සො යාගුං ආදාය ආසනසාලං ආගතෙපි තස්මිං තට්ඨෙව ආහ. සොපි නං භික්ඛු “යාගුං තාව මෙ පාතුං දෙහි, ආසනසාලං තාව සම්මප්පිතුං දෙහි, සලාකහත්තං තාව මෙ ආභරිතුං දෙහි”ති වත්වා සලාකහත්තං ආභරිත්වා තමෙව පත්තං ගාහාපෙත්වා “එහි, පඤ්ඤං තෙ කට්ඨෙසාමි”ති බහිගාමං නෙත්වා විවරං සංහරිත්වා අංසෙ යපෙත්වා තස්ස භත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා අට්ඨාසි. තත්තාපි නං සො “සමණ, පඤ්ඤං මෙ කට්ඨෙහි”ති ආහ. අථ නං “කට්ඨෙහි තෙ පඤ්ඤ”න්ති එකප්පභාරෙනෙව පානෙත්වා අට්ඨිති සංචුණ්ණෙත්තො විය පොටෙත්වා ගුප්තං මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය ඉමං ගාමං ආගතං කඤ්චි භික්ඛුං පඤ්ඤං පුච්ඡිතකාලෙ ජානිස්සාමි”ති සන්තප්පෙත්වා පක්කාමි. සො තතො පට්ඨාය භික්ඛු දිස්වා ව පලායති. අපරභාගෙ තස්ස භික්ඛුනො සා කිරියා භික්ඛුසභිසෙ පාකටා ජාතා. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, අසුකභික්ඛු කිර කොණ්ඩස්ස මුඛෙ ගුප්තං පක්ඛිපිත්වා ගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සො භික්ඛු ඉදානෙව තං මිළ්භෙන ආසාදෙති, පුබ්බෙපි ආසාදෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ අභිගමගධවාසිනො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස රට්ඨං ගවිජන්තා එකදිවසං ද්විත්තං රට්ඨානං සිමන්තරෙ එකං සරං නිස්සාය වසිත්වා සුරං පිචිත්වා මච්ඡමංසං බාදිත්වා පාතොව යානානි යොජෙත්වා පක්කමිංසු. තෙසං ගතකාලෙ එකො ගුප්තාදකො පාණකො ගුප්තන්ධෙන ආගන්ත්වා තෙසං පිතට්ඨානෙ ඡඩ්ඞිතං සුරං දිස්වා පිපාසාය පිචිත්වා මත්තො හුත්වා ගුප්තඤ්ජං අභිරුහි, අල්ලගුප්තං තස්මිං ආරුල්භෙ ථොකං ඔනමි. සො “පථවි මං ධාරෙතුං න සක්කොති”ති විරථි. තස්මිඤ්ඤෙව බණෙ එකො මත්තවර්ථාරණො තං පදෙසං පත්වා ගුප්තන්ධං සායිත්වා ජිගුච්ඡන්තො පටික්කමි. සො තං දිස්වා “එස මම භයෙන පලායති”ති සඤ්ඤි හුත්වා “ඉමිනා මෙ සද්ධිං සභිගාමං කාතුං වට්ඨති”ති තං අච්ඡන්තො පයමං ගාමමාහ –

153. “සුරො සුරෙන සභිගම්ම, වික්කන්තෙන පභාරිනා;
එහි නාග නිවත්තස්සු, කිං නු භිතො පලායසි;
පස්සන්තු අභිගමගධා, මම තුය්හඤ්ච වික්කම”න්ති.

තස්සත්ථො – ත්ථං සුරො මයා සුරෙන සද්ධිං සමාගන්ත්වා විරියවික්කමෙන වික්කන්තෙන පභාරදානසමත්ථතාය පභාරිනා කිංකාරණා අසභිගාමෙත්වා ව ගවිජසි, නනු නාම එකසම්පභාරොපි දාතබ්බො සියා, තස්මා එහි නාග නිවත්තස්සු, එත්තකෙනෙව මරණභයතප්පිතො හුත්වා කිං නු භිතො පලායසි, ඉමෙ ඉමං සිමං අන්තරං කත්වා වසන්තා පස්සන්තු, අභිගමගධා මම තුය්හඤ්ච වික්කමං උභින්නමිපි අමිභාකං පරක්කමං පස්සන්තුති.

සො හත්ථි කණ්ණං දත්වා තස්ස වචනං සුත්වා නිවත්තිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං අපසාදෙන්තො දුතියං ගාථමාහ –

154. “න තං පාදා වධිස්සාමි, න දන්තෙහි න සොණ්ඩියා;
මිළ්භෙන තං වධිස්සාමි, පුති හඤ්ඤතු පුතිනා”ති.

තස්සත්ථො – න තං පාදාදිහි වධිස්සාමි, තුය්හං පන අනුච්ඡවිකෙන මිළ්භෙන තං වධිස්සාමිති.

එවඤ්ච පන වත්වා “පුතිගුප්පාණකො පුතිනාව හඤ්ඤතු”ති තස්ස මත්ථකෙ මහන්තං ලණ්ඨං පාතෙත්වා උදකං විස්සජ්ජෙත්වා තත්ථෙව තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා කොඤ්චනාදං නදන්තො අරඤ්ඤමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ගුප්පාණකො කොණ්ඩො අහොසි, වාරණො සො භික්ඛු, තං කාරණං පච්චක්ඛන්තො දිස්වා තස්මිං වනසණ්ඩෙ නිවුත්ථදෙවනා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[228] 8. කාමනීතජාතකවණ්ණනා ගුප්පාණජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

තයො ගිරිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කාමනීතබ්බාත්මණං නාම ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු පච්චුප්පන්තඤ්ච අතීතඤ්ච ද්වාදසකතිපාතෙ කාමජාතකෙ (ජා. 1.12.37 ආදයො) ආවිහවිස්සති. තෙසු පන ද්විසු රාජපුත්තෙසු ජෙට්ඨකො ආගන්ත්වා බාරාණසියං රාජා අහොසි, කතිට්ඨො උපරාජා. තෙසු රාජා වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු අතිත්තො ධනලොලො අහොසි. තදා බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා හුත්වා ජම්බුදීපං ඔලොකෙන්තො තස්ස රඤ්ඤො ද්විසුපි කාමෙසු අතිත්තභාවං ඤත්වා “ඉමං රාජානං නිග්ගණ්හිත්වා ලජ්ජාපෙස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණමාණවචණ්ණෙන ආගන්ත්වා රාජානං පස්සි, රඤ්ඤො ච “කෙනත්ථෙන ආගතොසි මාණවා”ති චුත්තෙ “අහං, මහාරාජ, තිණි නගරානි පස්සාමි බෙමානි සුභික්ඛානි පහුතහත්ථිඅස්සරථපත්තීනි හිරඤ්ඤසුචණ්ණාලඬිකාරහරිතානි, සක්කා ච පන තානි අප්පකෙනෙව බලෙන ගණ්හිතුං, අහං තෙ තානි ගහෙන්වා දාතුං ආගතො”ති ආහ. “කදා ගච්ඡාම, මාණවා”ති චුත්තෙ “ස්වෙ මහාරාජා”ති. “තෙන හි ගච්ඡ, පාතොව ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති. “සාධු, මහාරාජ, වෙගෙන බලං සජ්ජෙහි”ති වත්වා සක්කො සක්ථයානමෙව ගතො.

රාජා පුනදිවසෙ හෙරිං වරාපෙත්වා බලසජ්ජං කාරෙත්වා අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා හියොසා එකො බ්‍රාහ්මණමාණවො “උත්තරපඤ්චාලෙ ඉන්ද්‍රපත්තෙ කෙකකෙති ඉමෙසු තිසු නගරෙසු රජ්ජං ගහෙන්වා දස්සාමි”ති ආහ, තං මාණවං ආදාය තිසු නගරෙසු රජ්ජං ගණ්හිස්සාම, වෙගෙන නං පක්කොසථාති. “කත්ථස්ස, දෙව, නිවාසො දාපිතො”ති? “න මෙ තස්ස නිවාසගෙහං දාපිත”න්ති. “නිවාසපරිබ්බයො පන දින්නො”ති? “සොපි න දින්නො”ති. අථ “කහං නං පස්සිස්සාමා”ති? “නගරවීථිසු ඔලොකෙථා”ති. තෙ ඔලොකෙන්තා අදිස්වා “න පස්සාම, මහාරාජා”ති ආහංසු. රඤ්ඤො මාණවං අපස්සන්තස්ස “එවං මහන්තා නාම ඉස්සරියා පරිහිනොමිහි”ති මහාසොකො උදපාදි, හදයවත්ථු උණ්හං අහොසි, වත්ථුලොහිතං කුප්පි, ලොහිතපක්ඛන්දිකා උදපාදි, වෙජ්ජා තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු.

තතො තීහවතුහච්චයෙන සක්කො ආචජ්ජමානො තස්ස තං ආබාධං ඤත්වා “තිකිච්ඡස්සාමි න”න්ති බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන ආගන්ත්වා ද්වාරෙ යත්වා “වෙජ්ජබ්‍රාහ්මණො තුම්භාකං තිකිච්ඡන්ත්වාය ආගතො”ති ආරොවාපෙසි. රාජා තං සුත්වා “මහන්තමහන්තා රාජවෙජ්ජා මං තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු, පරිබ්බයමස්ස දාපෙත්වා උයොසෙථා”ති ආහ. සක්කො තං සුත්වා “මය්හං නෙව නිවාසපරිබ්බයෙන අත්ථො, වෙජ්ජලාභමිපි න ගණ්හිස්සාමි, තිකිච්ඡස්සාමි නං, පුන රාජා මං පස්සතු”ති ආහ. රාජා තං සුත්වා “තෙන හි ආගච්ඡතු”ති ආහ. සක්කො පච්චිත්වා ජයාපෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි, රාජා “ත්ථං මං තිකිච්ඡසි”ති ආහ. “ආම, දෙවා”ති. “තෙන හි තිකිච්ඡස්ස”ති. “සාධු, මහාරාජ, බ්‍යාධිනො මෙ ලක්ඛණං කට්ඨං, කෙන කාරණෙන උප්පන්නො, කිං බාදිතං වා පිතං වා නිස්සාය, උදාහු දිට්ඨං වා සුතං වා”ති? “තාත, මය්හං බ්‍යාධි සුතං නිස්සාය උප්පන්නො”ති. “කිං තෙ සුත”න්ති. “තාත එකො මාණවො ආගන්ත්වා මය්හං ‘තිසු නගරෙසු රජ්ජං ගණ්හිත්වා දස්සාමි’ති ආහ, අහං තස්ස නිවාසට්ඨානං වා නිවාසපරිබ්බයං වා න දාපෙසිං, සො මය්හං කුප්පිත්වා අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො සන්තිකං ගතො භවිස්සති. අථ මෙ ‘එවං මහන්තා නාම ඉස්සරියා පරිහිනොමිහි’ති වින්තෙන්තස්ස අයං බ්‍යාධි උප්පන්නො. සවෙ සක්කොසි ත්ථං මෙ කාමචිත්තං නිස්සාය උප්පන්නං බ්‍යාධිං තිකිච්ඡිතුං, තිකිච්ඡාහි”ති එතමත්ථං පකාසෙන්තො පඨමං ගාථමාහ –

155. “තයො ගිරිං අන්තරං කාමයාමි, පඤ්චාලා කුරුයො කෙකකෙ ව;
තතුත්තරිං බ්‍රාහ්මණ කාමයාමි, තිකිච්ඡ මං බ්‍රාහ්මණ කාමනීත”න්ති.

තත්ථ තයො ගිරිත්ති තයො ගිරි, අයමෙව වා පායො. යථා “සුදස්සනස්ස ගිරිනො, ද්වාරඤ්ඤෙනං පකාසති”ති එත්ථ සුදස්සනං දෙවනගරං යුජ්ඣිත්වා දුග්ගණ්හනාය දුච්චලනාය “සුදස්සනගිරි”ති චුත්තං, එවමිධාපි තිණි නගරානි “තයො ගිරි”න්ති අධිජ්ජෙතානි. තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – තිණි ච නගරානි තෙසඤ්ච අන්තරං තිව්ධම්පි රට්ඨං කාමයාමි. “පඤ්චාලා කුරුයො කෙකකෙ වා”ති ඉමානි තෙසං රට්ඨානං නාමානි. තෙසු පඤ්චාලානි උත්තරපඤ්චාලා, තත්ථ කපිලං නාම නගරං. කුරුයොති කුරුරට්ඨං, තත්ථ ඉන්ද්‍රපත්තං නාම නගරං. කෙකකෙ වාති පච්චත්තෙ උපයොගච්චනං, තෙන කෙකකරට්ඨං දස්සෙති. තත්ථ කෙකකරාජධානියෙව නගරං. තතුත්තරිත්ති තං අහං ඉතො

පටිලද්ධා බාරාණසිරජ්ජා තතුත්තරිං තිව්ධං රජ්ජං කාමයාමි. තිකිච්ඡ මං, බ්‍රාහ්මණ, කාමනීතන්ති ඉමෙහි චත්ථුකාමෙහි ච කිලෙසකාමෙහි ච නීතං හතං පහතං සවෙ සක්කොසි, තිකිච්ඡ මං බ්‍රාහ්මණානි.

අප් නං සක්කො “මහාරාජ, ත්වං මූලොසධාදීහි අතෙකිච්ඡො. ඤාණොසධෙනෙව තිකිච්ඡතබ්බො”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

156. “කණ්භාහිදට්ඨස්ස කරොන්ති හෙකෙ, අමනුස්සපට්ටිඨස්ස කරොන්ති පණ්ඩිතා;
න කාමනීතස්ස කරොති කොචි, ඔක්කන්තසුක්කස්ස හි කා තිකිච්ඡා”ති.

තත්ථ කණ්භාහිදට්ඨස්ස කරොන්ති හෙකෙති එකච්චෙ හි තිකිච්ඡකා සොරව්සෙන කාළසප්පෙන දට්ඨස්ස මන්තෙහි චෙව ඔසධෙහි ච තිකිච්ඡං කරොන්ති. අමනුස්සපට්ටිඨස්ස කරොන්ති පණ්ඩිතානි අපරෙ පණ්ඩිතා භූතචෙජ්ජා භූතයක්ඛාදීහි අමනුස්සෙහි පට්ටිඨස්ස අභිභූතස්ස ගහිතස්ස බලිකම්මපරිත්තකරණඔසධපරිභාවිතාදීහි තිකිච්ඡං කරොන්ති. න කාමනීතස්ස කරොති කොචිති කාමෙහි පන නීතස්ස කාමවසිකස්ස පුග්ගලස්ස අඤ්ඤා පණ්ඩිතෙහි අඤ්ඤා කොචි තිකිච්ඡං න කරොති, කරොන්තොපි කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. කිංකාරණා? ඔක්කන්තසුක්කස්ස හි කා තිකිච්ඡානි, ඔක්කන්තසුක්කස්ස අවක්කන්තස්ස කුසලධම්මමරියාදං අතික්කන්තස්ස අකුසලධම්මෙ පතිට්ඨිතස්ස පුග්ගලස්ස මන්තොසධාදීහි කා නාම තිකිච්ඡා, න සක්කා ඔසධෙහි තිකිච්ඡිතානි.

ඉතිස්ස මහාසත්තො ඉමං කාරණං දස්සෙත්වා උත්තරි ඵලමාහ – “මහාරාජ, සවෙ ත්වං තානි තිණි රජ්ජානි ලච්ඡසි, අපි නු බො ඉමෙසු චතුසු නගරෙසු රජ්ජං කරොන්තො එකප්පහාරෙනෙව චත්තාරි සාටකයුගානි පරිදහෙය්‍යාසි, චතුසු වා සුවණ්ණපාතීසු භුඤ්ජෙය්‍යාසි, චතුසු වා සයනෙසු සයෙය්‍යාසි, මහාරාජ, තණ්භාවසිකෙන නාම භවිතුං න වට්ටති, තණ්භා හි නාමෙසා විපත්තිමූලා. සා වඩ්ඪමානා යො තං වඩ්ඪෙති, තං පුග්ගලං අට්ඨසු මහානිරයෙසු සොළසසු උස්සදනිරයෙසු නානප්පකාරහෙදෙසු ච අවසෙසෙසු අපායෙසු බිපති”ති. ඵලං රාජානං නිරයාදිභයෙන තප්පෙත්වා මහාසත්තො ධම්මං දෙසෙසි. රාජාපිස්ස ධම්මං සුත්වා විගතසොකො හුත්වා තාවදෙව නිබ්‍යාධිතං පාපුණි. සක්කොපිස්ස ඔවාදං දත්වා සිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. සොපි තතො පට්ඨාය දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා කාමනීතබ්‍රාහ්මණො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

- [229] 9. පලායිතජාතකවණ්ණනා කාමනීතජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

ගජග්ගමෙසෙහිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පලායිතපරිබ්බාජකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර වාදන්ථාය සකලජම්බුදීපං විවරිත්වා කඤ්චි පට්ඨාදිං අලහිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ගන්ත්වා “අත්ථි නු බො කොචි මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො”ති මනුස්සෙ පුච්ඡි. මනුස්සා “තාදිසානං සහස්සෙනපි සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො සබ්බඤ්ඤා ද්විපදානං අග්ගො මහාගොතමො ධම්මිස්සරො පරප්පවාදමද්දනො, සකලෙපි ජම්බුදීපෙ උප්පන්තො පරප්පවාදො තං භගවන්තං අතික්කම්තුං සමත්ථො නාම නත්ථි. චෙලන්තං පත්වා සමුද්දඋමියො විය හි සබ්බවාදා තස්ස පාදමූලං පත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණා හොන්ති”ති බුද්ධගුණෙ කට්ඨෙසු. පරිබ්බාජකො “කහං පන සො එතරහි”ති පුච්ඡිත්වා “ජෙනවනෙ”ති සුත්වා “ඉදානිස්ස වාදං ආරොපෙස්සාමි”ති මහාජනපරිවුතො ජෙනවනං ගච්ඡන්තො ජෙනෙන රාජකුමාරෙන නවකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා කාරිතං ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා “අයං සමණස්ස ගොතමස්ස වසනපාසාදො”ති පුච්ඡිත්වා “ද්වාරකොට්ඨකො අය”න්ති සුත්වා “ද්වාරකොට්ඨකො තාව එවරුපො, වසනගෙහං කීදිසං භවිස්සති”ති වත්වා “ගන්ධකුටි නාම අප්පමෙය්‍යා”ති චුත්තෙ “එවරුපෙන සමණෙන සද්ධිං කො වාදං කරිස්සති”ති තතොව පලායි. මනුස්සා උන්තාදිනො හුත්වා ජෙනවනං පවිසිත්වා සත්ථාරා “කිං අකාලෙ ආගන්ත්වා”ති චුත්තා තං පවත්තිං කට්ඨෙසු. සත්ථා “න බො උපාසකා ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මම වසනට්ඨානස්ස ද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා පලායතෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං බොධිසත්තො රජ්ජං කාරෙසි, බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො. සො “තක්කසිලං ගණිස්සාමි”ති මහන්තෙන බලකායෙන ගන්ත්වා නගරතො අවිදුරෙ යත්වා “ඉමිනා නියාමෙන හත්ථි පෙසෙථ, ඉමිනා අස්සෙ, ඉමිනා රථෙ, ඉමිනා පත්ති, එවං ධාවිත්වා ආවුධෙහි පහරථ, එවං සනවස්සවලාහකා විය සරවස්සං වස්සථා”ති තෙනං විචාරෙන්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

157. “ගජග්ගමෙසෙහි හයග්ගමාලිහි, රජුමිජාතෙහි සරාහිවස්සෙහි;
ථරුග්ගභාවට්ටදළ්භප්පහාරිහි, පරිවාරිතා තක්කසිලා සමන්තතො.
158. “අභිධාවථ චූපධාවථ ච, විවිධා විනාදිතා වදන්තිහි;
වත්තතජ්ජ කුමුලො සොසො යථා, විජ්ජලතා ජලධරස්ස ගජ්ජතො”ති.

තත්ථ ගජග්ගමෙසෙහිති අග්ගගජග්ගමෙසෙහි, කොඤ්චනාදං ගජ්ජන්තෙහි මත්තවරවාරණවලාහකෙහිති අත්ථො. හයග්ගමාලිහිති අග්ගහයමාලිහි, වරසින්ධවවලාහකකුලෙහි අස්සානීකෙහිති අත්ථො. රජුමිජාතෙහිති

සඤ්ජානනාදීවේගෙනි සාගරසලිලෙනි විය සඤ්ජානරජුමිති, රජානිකෙනිති අත්ථො. සරාභිවස්සෙහිති තෙහියෙව රජානිකෙනි සනවස්සමෙසො විය සරවස්සං වස්සන්තෙනි . ඵරුග්ගභාවටදළ්භජ්ජහාරිහිති ඵරුග්ගභෙනි ආවටදළ්භජ්ජහාරිහි, ඉතො විතො ව ආවත්තිත්වා පරිවත්තිත්වා දළ්භං පහරන්තෙනි ගහිතබ්ගරතනඵරුදණ්ඨෙනි පත්තියොධෙනි වාති අත්ථො. පරිවාරිතා තක්කසිලා සමන්තතොති යථා අයං තක්කසිලා පරිවාරිතා හොති, සිසං තථා කරොථාති අත්ථො.

අභිධාවථ චූපධාවථ වාති වෙගෙන ධාවථ වෙව උපධාවථ ව. විවිධා විනාදිතා වදන්තිහිති වරවාරණෙනි සද්ධිං විවිධා විනාදිතා භවථ, සෙලිතගජ්ජිතවාදිතෙනි නානාවරවා හොථාති අත්ථො. වත්තතජ්ජ කුමුලො සොසොති වත්තතු අජ්ජ කුමුලො මහන්තො අසතිසද්දසදිසො සොසො. යථා විජ්ජුලතා ජලධරස්ස ගජ්ජතොති යථා ගජ්ජන්තස්ස ජලධරස්ස මුඛතො නිග්ගතා විජ්ජුලතා වරන්ති, එවං විවරන්තා නගරං පරිවාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්හථාති වදති.

ඉති සො රාජා ගජ්ජිත්වා සෙනං විවාරෙත්වා නගරද්වාරසමීපං ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා “ඉදං රඤ්ඤො වසනගෙන”න්ති පුච්ඡිත්වා “අයං නගරද්වාරකොට්ඨකො”ති චුත්තෙ “නගරද්වාරකොට්ඨකො තාව එවරුපො, රඤ්ඤො නිවෙසනං කිදිසං භවිස්සති”ති වත්වා “වෙජයන්තපාසාදසදිස”න්ති සුත්වා “එවං යසසමීපන්තෙන රඤ්ඤො සද්ධිං යුජ්ඣන්තුං න සක්ඛිස්සාමා”ති ද්වාරකොට්ඨකං දිස්වා නිවත්තිත්වා පලායිත්වා බාරාණසිමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරාජා පලායිතපරිබාජකො අහොසි, තක්කසිලරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[230] 10. දුතියපලායිතජාතකවණ්ණනා නවමා.

ධජමපරිමිතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං පලායිතපරිබාජකමෙව ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ඉමස්මිං පන වත්ථුස්මිං සො පරිබාජකො ජෙනවනං පාවිසි. තස්මිං බණෙ සත්ථා මහාජනපරිවුතො අලඬකතධම්මාසනෙ නිසින්තො මනොසිලාතලෙ සිහනාදං නදන්තො සිහපොතකො විය ධම්මං දෙසෙති. පරිබාජකො දසබලස්ස බ්‍රහ්මසරිපටිභාගං රූපං පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං සුවණ්ණපටිටසදිසං නලාටඤ්ච දිස්වා “කො එවරුපං පුරිසුත්තමං ජීතිතුං සක්ඛිස්සති”ති නිවත්තිත්වා පරිසන්තරං පවිසින්වා පලායි. මහාජනො තං අනුබන්ධිත්වා නිවත්තිත්වා සත්ථුස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා “න සො පරිබාජකො ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මම සුවණ්ණවණ්ණං මුඛං දිස්වා පලාතොයෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතිතෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙසි, තක්කසිලායං එකො ගන්ධාරරාජා. සො “බාරාණසිං ගහෙස්සාමි”ති චතුරඬගිනියා සෙනාය ආගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙත්වා නගරද්වාරෙ යිතො අත්තනො බලවාහනං ඔලොකෙත්වා “කො එත්තකං බලවාහනං ජීතිතුං සක්ඛිස්සති”ති අත්තනො සෙනං සංවණ්ණෙත්වා පයමං ගාථමාහ –

159. “ධජමපරිමිතං අනන්තපාරං, දුජ්ජසහං ධඩ්ඤෙහි සාගරංව;
ගිරිමිව අනිලෙන දුජ්ජසය්හො, දුජ්ජසහො අභමජ්ජ තාදිසෙනා”ති.

තත්ථ ධජමපරිමිතන්ති ඉදං තාව මෙ රට්ඨෙසු මොරජදෙ ය්පෙත්වා උස්සාපිතධජමෙව අපරිමිතං බහුං අනෙකසතසඩ්ධාං. අනන්තපාරන්ති බලවාහනමිති මෙ “එත්තකා හත්ථි එත්තකා අස්සා එත්තකා රථා එත්තකා පත්ති”ති ගණනපරිච්ඡෙදරහිතං අනන්තපාරං. දුජ්ජසහන්ති න සක්කා පටිසත්තුහි සහිතුං අභිභවිතුං . යථා කිං? ධඩ්ඤෙහි සාගරංව, යථා සාගරො බහුහි කාකෙහි වෙගවික්ඛම්භනවසෙන වා අතික්කමනවසෙන වා දුජ්ජසහො, එවං දුජ්ජසහං. ගිරිමිව අනිලෙන දුජ්ජසය්හොති අපිච මෙ අයං බලකායො යථා පබ්බතො වාතෙන අකම්පනීයතො දුජ්ජසහො, තථා අඤ්ඤෙන බලකායෙන දුජ්ජසහො. දුජ්ජසහො අභමජ්ජ තාදිසෙනාති ස්වාහං ඉමිනා බලෙන සමන්තාගතො අජ්ජ තාදිසෙන දුජ්ජසහොති අට්ටාලකෙ යිතං බොධිසත්තං සන්ධාය වදති.

අථස්ස සො පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං අත්තනො මුඛං දස්සෙත්වා “බාල, මා විජ්ජලපසි, ඉදානි තෙ බලවාහනං මත්තවාරණො විය නළවනං විද්ධංසෙස්සාමි”ති සන්තජ්ජෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

160. “මා බාලියං විලපි න හිස්ස තාදිසං, විධිස්සෙ න හි ලභසෙ නිසෙධකං;
ආසජ්ජසි ගජමිව එකවාරිනං, යො තං පදා නළමිව පොඨසිස්සති”ති.

තත්ථ මා බාලියං විලපිති මා අත්තනො බාලභාවං විජ්ජලපසි. න හිස්ස තාදිසන්ති න හි අස්ස තාදිසො, අයමෙව වා පායො. තාදිසො “අනන්තපාරං මෙ බලවාහන”න්ති එවරුපං තක්කෙත්තො රජ්ජඤ්ච ගහෙතුං සමත්ථො නාම න හි අස්ස, න හොතිති අත්ථො. විධිස්සෙති ත්වං බාල, කෙවලං රාගදොසමොහමානපරිලාභෙන විධිස්සසියෙව. න හි ලභසෙ නිසෙධකන්ති මාදිසං පන පසය්හ අභිභවිත්වා නිසෙධකං න තාව ලභසි, අජ්ජ තං ආගතමග්ගෙනෙව පලාපෙස්සාමි. ආසජ්ජසිති උපගවිසි. ගජමිව එකවාරිනන්ති එකවාරිතං මත්තවරවාරණං විය. යො තං පදා නළමිව පොඨසිස්සතිති යො තං යථා නාම මත්තවරවාරණො පාදා නළං පොථෙති සංවුණ්ණෙති, එවං පොඨසිස්සති, තං ත්වං ආසජ්ජසිති අත්තානං සන්ධායාහ.

එවං තජ්ජේත්තස්ස පනස්ස කථං සුත්වා ගන්ධාරරාජා උල්ලොකෙන්නො කඤ්චනපට්ටසදිසං මහානලාටං දිස්වා අත්තනො ගහණභිනො නිවත්තිත්වා පලායන්නො සකනගරමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ගන්ධාරරාජා පලායිතපරිබ්බාජකො අහොසි, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුතියපලායිතජාතකවණ්ණනා දසමා.

කාසාවචග්ගො අට්ඨමො.

තස්සුද්දානං –

කාසාවං චුළනන්දියං, පුට්ඨත්තඤ්ච කුම්භිලං;
බන්තිවණ්ණං කොසියඤ්ච, ගුට්ඨපාණං කාමනීතං;
පලායිතද්වයමපි ව.

[231] 1. උපාහනජාතකවණ්ණනා 9. උපාහනවග්ගො

යථාපි කීතාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ධම්මසභායඤ්භි භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, දෙවදත්තො ආචරියං පච්චක්ඛාය තථාගතස්ස පටිපක්ඛො පටිසත්තු හුත්වා මහාවිනාසං පාපුණ්”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව ආචරියං පච්චක්ඛාය මම පටිපක්ඛො හුත්වා මහාවිනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හත්ථාවරියකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජත්තො හත්ථිසිජ්ජෙ නිජ්ජත්තිං පාපුණ්. අට්ඨෙකො කාසිගාමකො මාණවකො ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං උග්ගණ්භි. බොධිසත්තා නාම සිජ්ජං වාචෙන්තා ආචරියමුට්ඨිං න කරොන්ති, අත්තනො ජානනනියාමෙන නිරවසෙසං සික්ඛාපෙත්ති. තස්මා සො මාණවො බොධිසත්තස්ස ජානනසිජ්ජං නිරවසෙසමුග්ගණ්භිත්වා බොධිසත්තං ආහ – “ආචරිය, අහං රාජානං උපට්ඨන්තිසාමී”ති. බොධිසත්තො “සාධු, තාතා”ති ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “මහාරාජ, මම අන්තෙවාසිකො තුම්හෙ උපට්ඨාතුං ඉච්ඡති”ති. “සාධු, උපට්ඨාතු”ති. “තෙන භිස්ස පරිබ්බායං ජානාමා”ති? “තුම්භාකං අන්තෙවාසිකො තුම්හෙහි සමකං න ලච්ඡති, තුම්හෙසු සතං ලහන්තෙසු පණ්ණාසං ලච්ඡති, ද්වෙ ලහන්තෙසු එකං ලච්ඡති”ති. සො ගෙහං ගන්ත්වා තං පවත්තිං අන්තෙවාසිකස්ස ආරොවෙසි. අන්තෙවාසිකො “අහං, ආචරිය, තුම්හෙහි සමං සිජ්ජං ජානාමී. සචෙ සමකඤ්ඤෙව පරිබ්බායං ලභිස්සාමී, උපට්ඨන්තිසාමී. නො වෙ, න උපට්ඨන්තිසාමී”ති ආහ. බොධිසත්තො තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “සචෙ සො තුම්හෙහි සමජ්ජකාරො, තුම්හෙහි සමකඤ්ඤෙව සිජ්ජං දස්සෙතුං සක්කොන්තො සමකං ලභිස්සති”ති ආහ. බොධිසත්තො තං පවත්තිං තස්ස ආරොවෙන්වා තෙන “සාධු දස්සෙස්සාමී”ති චුත්තෙ රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “තෙන හි ස්චෙ සිජ්ජං දස්සෙමා”ති. “සාධු, දස්සෙස්සාම, නගරෙ හෙරිං වරාපෙමා”ති. රාජා “ස්චෙ කිර ආචරියො ව අන්තෙවාසිකො ව උභො හත්ථිසිජ්ජං දස්සෙස්සන්ති, රාජභිගණෙ සන්තිපතිත්වා දට්ඨකාමා පස්සන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි.

ආචරියො “න මෙ අන්තෙවාසිකො උපායකොසල්ලං ජානාතී”ති එකං හත්ථිං ගහෙන්වා එකරත්තෙනෙව විලොමං සික්ඛාපෙසි. සො තං “ගච්ඡා”ති චුත්තෙ ඔසක්කිතුං, “ඔසක්කා”ති චුත්තෙ ගන්තුං, “තිට්ඨා”ති චුත්තෙ නිපජ්ජිතුං, “නිපජ්ජා”ති චුත්තෙ යාතුං, “ගණ්භා”ති චුත්තෙ යට්ඨෙතුං, “යට්ඨෙහි”ති චුත්තෙ ගණ්භිතුං සික්ඛාපෙත්වා පුනදිවසෙ තං හත්ථිං අභිරුහිත්වා රාජභිගණං අගමාසි. අන්තෙවාසිකොපි එකං මනාපං හත්ථිං අභිරුහි. මහාජනො සන්තිපති. උභොපි සමකං සිජ්ජං දස්සෙසුං. පුන බොධිසත්තො අත්තනො හත්ථිං විලොමං කාරෙසි, සො “ගච්ඡා”ති චුත්තෙ ඔසක්කි, “ඔසක්කා”ති චුත්තෙ පුරතො ධාවි, “තිට්ඨා”ති චුත්තෙ නිපජ්ජි, “නිපජ්ජා”ති චුත්තෙ අට්ඨාසි, “ගණ්භා”ති චුත්තෙ නික්ඛිපි, “නික්ඛිපා”ති චුත්තෙ ගණ්භි. මහාජනො “අරෙ දුට්ඨඅන්තෙවාසික, ත්වං ආචරියෙන සද්ධිං සාරම්භං කරොසි, අත්තනො පමාණං න ජානාසි, ‘ආචරියෙන සමකං ජානාමී’ති එවංසඤ්ඤී හොසි”ති ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිහි පහරිත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි.

බොධිසත්තො හත්ථිමිභා ඔරුය්භ රාජානං උපසඬකම්ත්වා “මහාරාජ, සිජ්ජං නාම අත්තනො සුඛත්ථාය ගණ්භන්ති, එකච්චස්ස පන ගහිතසිජ්ජං දුක්කට්ඨපාහනා විය විනාසමෙව ආවහති”ති වත්වා ඉදං ගාථාද්වයමාහ –

161. “යථාපි කීතා පුරිසස්සුපාහනා, සුඛස්ස අත්ථාය දුඛං උදබ්බහෙ;
සම්මාහිතත්තා තලසා පපිළිතා, තස්සෙව පාදෙ පුරිසස්ස බාදරෙ.

162. “එවමෙව යො දුක්ඛුලීනො අනරියො, තම්මාක විජ්ජඤ්ච සුතඤ්ච ආදිය;
තමෙව සො තත්ථ සුතෙන බාදති, අනරියො චුච්චති පානදුපමො”ති.

තත්ප් උදබ්බතොති උදබ්බතොයා. සම්මාහිතත්තා තලසා පපිළිතාති සම්මෙන අහිතත්තා පාදතලෙන ව පිළිතා. තස්සෙවාති යෙන තා සුඛත්ථාය කිණ්ත්වා පාදෙසු පටිමුක්කා දුක්ඛවුපාහනා, තස්සෙව. බාදරෙති වණං කරොන්තා පාදෙ බාදන්ති.

දුක්ඛුලීතොති දුජ්ජාතිකො අකුලපුත්තො. අනරියොති හිරොත්තප්පවජ්ජිතො අසප්පුරියො. තම්මාක විජ්ජඤ්ච සුතඤ්ච ආදියාති එත්ථ තං තං මනනීති “තම්මො”ති වත්තබ්බෙ තම්මාකො, තං තං සිප්පං ආසෙවති පරිවත්තෙතීති අත්ථො, ආවරියස්සෙතං නාමං. තස්මා තම්මාකා, ගාථාබන්ධසුඛත්ථං පනස්ස රස්සභාවො කතො. විජ්ජන්ති අට්ඨාරසසු විජ්ජාට්ඨානෙසු යංකිඤ්චි. සුතන්ති යංකිඤ්චි සුතපරියන්ති. ආදියාතිආදියන්වා. තමෙව සො තත්ථ සුතෙන බාදතීති තමෙවාති අත්තානමෙව. සොති යො දුක්ඛුලීතො අනරියො ආවරියම්භා විජ්ජඤ්ච සුතඤ්ච ආදියති, සො. තත්ථ සුතෙන බාදතීති තස්ස සන්තිකෙ සුතෙන සො අත්තානමෙව බාදතීති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “තෙනෙව සො තත්ථ සුතෙන බාදතී”තිපි පායො. තස්සාපි සො තෙන තත්ථ සුතෙන අත්තානමෙව බාදතීති අයමෙව අත්ථො. අනරියො වුවචති පානදූපමොති ඉති අනරියො දූපාහනුපමො දුක්ඛවුපාහනුපමො වුවචති. යථා හි දුක්ඛවුපාහනා පුරිසං බාදන්ති, එවමෙස සුතෙන බාදන්තො අත්තනාව අත්තානං බාදති. අථ වා පානාය දුතොති පානදූ, උපාහනුපතාපිතස්ස උපාහනාය බාදිතපාදස්සෙතං නාමං. තස්මා යො සො අත්තානං සුතෙන බාදති, සො තෙන සුතෙන බාදිතත්තා “අනරියො”ති වුවචති පානදූපමො, උපාහනුපතාපිතපාදසදිසොති වුවචතීති අයමෙත්ථ අත්ථො. රාජා තුට්ඨො බොධිසත්තස්ස මහන්තං යසං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අන්තෙවාසිකො දෙවදත්තො අහොසි, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[232] 2. විණාථුණජාතකවණ්ණනා උපාහනජාතකවණ්ණනා පඨමා.

එකචින්තිතොයමත්ථොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං කුමාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා කිරෙකා සාවත්ථියං සෙට්ඨිධිතා අත්තනො ගෙහෙ උසභරාජස්ස සක්කාරං කයිරමානං දිස්වා ධාතිං පුච්ඡි – “අම්ම, කො නාමෙස එවං සක්කාරං ලභතී”ති. “උසභරාජා නාම, අම්මා”ති. පුත සා එකදිවසං පාසාදෙ යත්වා අන්තරවිථිං ඔලොකෙත්ති එකං බුජ්ජං දිස්වා වින්තෙසි – “ගුන්තං අන්තරෙ ජෙට්ඨකස්ස පිට්ඨියං කකුධං හොති, මනුස්සජෙට්ඨකස්සපි තෙන භවිතබ්බං, අයං මනුස්සෙසු පුරිසුසභො භවිස්සති, එතස්ස මයා පාදපරිවාරිකාය භවිතුං වට්ටති”ති. සා දාසිං පෙසෙත්වා “සෙට්ඨිධිතා තයා සද්ධිං ගන්තුකාමා, අසුකට්ඨානං කිර ගන්ත්වා තිට්ඨා”ති තස්ස ආරොචෙත්වා සාරභණ්ඩකං ආදාය අඤ්ඤාතකවෙසෙන පාසාදා ඔතරිත්වා තෙන සද්ධිං පලාසි. අපරභාගෙ තං කම්මං නගරෙ ව භික්ඛුසඬ්ඨෙ ව පාකටං ජාතං. ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු – “ආවුසො, අසුකා කිර සෙට්ඨිධිතා බුජ්ජෙන සද්ධිං පලාතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙසා බුජ්ජං කාමෙති, පුබ්බෙපි කාමෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං නිගමගාමෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සරාවාසං වසන්තො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪමානො අත්තනො පුත්තස්ස බාරාණසියෙට්ඨස්ස ධිතරං වාරෙත්වා දිවසං යපෙසි. සෙට්ඨිධිතා අත්තනො ගෙහෙ උසභස්ස සක්කාරසම්මානං දිස්වා “කො නාමෙසො”ති ධාතිං පුච්ඡිත්වා “උසභො”ති සුත්වා අන්තරවිථියා ගවිජන්තං එකං බුජ්ජං දිස්වා “අයං පුරිසුසභො භවිස්සති”ති සාරභණ්ඩකං ගහෙත්වා තෙන සද්ධිං පලාසි. බොධිසත්තොපි බො “සෙට්ඨිධිතරං ගෙහං ආනෙස්සාමි”ති මහන්තෙන පරිවාරෙන බාරාණසියං ගවිජන්තො තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජී. තෙ උභොපි සබ්බරත්තිං මග්ගං අගමංසු. අථ බුජ්ජස්ස සබ්බරත්තිං සීතාසිහනස්ස අරුණොදයෙ සරිරෙ වානො කුජ්ජි, මහන්තා වෙදනා වත්තන්ති. සො මග්ගා ඔක්කම්ම වෙදනාප්පත්තො හුත්වා විණාදණ්ඩකො විය සංකුට්තො නිපජ්ජී, සෙට්ඨිධිතාපිස්ස පාදමුලෙ නිසිදි. බොධිසත්තො සෙට්ඨිධිතරං බුජ්ජස්ස පාදමුලෙ නිසින්නං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා උපසඬ්ඪකම්මත්වා සෙට්ඨිධිතාය සද්ධිං සල්ලපත්තො පඨමං ගාථමාහ –

163. “එකචින්තිතොයමත්ථො , බාලො අපරිණායකො;
න හි බුජ්ජෙන වාමෙන, හොති සඬගන්තුමරහසී”ති.

තත්ථ එකචින්තිතොයමත්ථොති අම්ම, යං ත්වං අත්ථං වින්තෙත්වා ඉමිනා බුජ්ජෙන සද්ධිං පලාතා, අයං තයා එකිකාය එව වින්තිතො භවිස්සති. බාලො අපරිණායකොති අයං බුජ්ජො බාලො, දුජ්ජඤ්ඤාභාවෙන මහල්ලකොපි බාලොව, අඤ්ඤස්මිං ගහෙත්වා ගවිජන්තෙ අසති ගන්තුං අසමත්ථතාය අපරිණායකො. න හි බුජ්ජෙන වාමෙන, හොති සඬගන්තුමරහසීති ඉමිනා හි බුජ්ජෙන වාමනත්තා වාමෙන හොති ත්වං මහාකුලෙ ජාතා අභිරුපා දස්සනියා සඬගන්තුං සහ ගන්තුං නාරහසීති.

අථස්ස තං වචනං සුත්වා සෙට්ඨිධිතා දුතියං ගාථමාහ –

164. “පුරිසුසහං මඤ්ඤමානා, අහං බුද්ධමකාමයි;
සොයං සංකුට්තො සෙනි, ඡින්නතන්ති යථා ථුණා”ති.

තස්සත්ථො – අහං, අයා, එකං උසහං දිස්වා “ගුත්තං ජෙට්ඨකස්ස පිට්ඨියං කකුධං හොති, ඉමස්සපි තං අත්ථි, ඉමිනාපි පුරිසුසහෙන භවිතබ්බ”න්ති එවමහං බුද්ධං පුරිසුසහං මඤ්ඤමානා අකාමයි. සොයං යථා නාම ඡින්නතන්ති සදොණිකො විණාදණ්ඩකො, එවං සංකුට්තො සෙනිති.

බොධිසත්තො තස්සා අඤ්ඤාතකවෙසෙන නික්ඛන්තභාවමෙව ඤත්වා තං න්භාපෙත්වා අලඬකරිත්වා රථං ආරොපෙත්වා ගෙහමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා අයමෙව සෙට්ඨිධිතා අහොසි, බාරාණසීසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[233] 3. විකණ්ණකජාතකවණ්ණනා විණාදුණජාතකවණ්ණනා දුතියා.

කාමං යහිං ඉච්ඡසි තෙන ගච්ඡාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සො හි ධම්මසහං ආනිතො “සච්චං කිර, ත්ථං භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති සත්ථාරා පුට්ඨො “සච්ච”න්ති වත්වා “කස්මා උක්කණ්ඨිතොසි”ති චුත්තෙ “කාමගුණකාරණා”ති ආහ. අප්ප නං සත්ථා “කාමගුණා නාමෙතෙ භික්ඛු විකණ්ණකසල්ලසදිසා, සකිං හදයෙ පතිට්ඨං ලභමානා විකණ්ණකං විය විද්ධං සුංසුමාරං මරණමෙව පාපෙත්ති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්නො එකදිවසං උය්‍යානං ගන්ත්වා පොක්ඛරණීතිරං සම්පාපුණි. නච්චගීතාසු කුසලා නච්චගීතානි පයොපෙසුං, පොක්ඛරණියං මච්ඡකච්ඡපා ගීතසද්දලොලතාය සන්නිපතිත්වා රඤ්ඤාව සද්ධිං ගච්ඡන්ති. රාජා තාලක්ඛන්ධප්පමාණං මච්ඡසට්ඨං දිස්වා “කිං නු බො ඉමෙ මච්ඡා මයා සද්ධිංයෙව වරන්ති”ති අමච්චෙ පුච්ඡී. අමච්චා “එතෙ, දෙව, උපට්ඨහන්ති”ති ආහංසු. රාජා “එතෙ කිර මං උපට්ඨහන්ති”ති කුස්සිත්වා තෙසං නිච්චහන්තං පට්ඨපෙසි. දෙවසිකං තණ්ඩුලම්බණං පාවෙසි. මච්ඡා භත්තවෙලාය එකච්චෙ ආගච්ඡන්ති, එකච්චෙ නාගච්ඡන්ති, භත්තං තස්සති. රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසුං. රාජා “ඉතො පට්ඨාය සත්තවෙලාය හෙරිං පහරිත්වා හෙරිසඤ්ඤාය මච්ඡෙසු සන්නිපතිතෙසු භත්තං දෙට්ඨා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය භත්තකම්මිකො හෙරිං පහරාපෙත්වා සන්නිපතිතානං මච්ඡානං භත්තං දෙති. තෙපි හෙරිසඤ්ඤාය සන්නිපතිත්වා භුඤ්ජන්ති.

තෙසු එවං සන්නිපතිත්වා භුඤ්ජන්තෙසු එකො සුංසුමාරො ආගන්ත්වා මච්ඡෙ බාදි. භත්තකම්මිකො රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තං සුත්වා “සුංසුමාරං මච්ඡානං බාදනකාලෙ විකණ්ණකෙන විජ්ඣිත්වා ගණ්භා”ති ආහ. සො “සාධු”ති ගන්ත්වා නාමාය යත්වා මච්ඡෙ බාදිතුං ආගතං සුංසුමාරං විකණ්ණකෙන පහරි, තං තස්ස අත්තොපිට්ඨිං පාවිසි. සො වෙදනාප්පත්තො හුත්වා තං ගහෙත්වා ව පලායි. භත්තකම්මිකො තස්ස විද්ධභාවං ඤත්වා තං ආලපන්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

165. “කාමං යහිං ඉච්ඡසි තෙන ගච්ඡ, විද්ධොසි මම්මම්හි විකණ්ණකෙන;
හතොසි භත්තෙන සුවාදිතෙන, ලොලො ව මච්ඡෙ අනුබන්ධමානො”ති.

තත්ථ කාමන්ති එකංසෙන. යහිං ඉච්ඡසි තෙන ගච්ඡාති යස්මිං ඉච්ඡසි, තස්මිං ගච්ඡ. මම්මම්හිති මම්මට්ඨානෙ. විකණ්ණකෙනාති විකණ්ණකසල්ලෙන. හතොසි භත්තෙන සුවාදිතෙන, ලොලො ව මච්ඡෙ අනුබන්ධමානොති ත්ථං හෙරිවාදිතසඤ්ඤාය භත්තෙ දියමානෙ ලොලො හුත්වා බාදනත්ථාය මච්ඡෙ අනුබන්ධමානො තෙන සවාදිතෙන භත්තෙන හතො, ගතට්ඨානෙපි තෙ ජීවිතං නත්ථිති අත්ථො. සො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තො.

සත්ථා ඉමං කාරණං දස්සෙත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

166. “එවම්පි ලොකාමිසං ඔපතන්නො, විහඤ්ඤති විත්තවසානුවත්ති;
සො හඤ්ඤති ඤාතිසබ්බාන මජ්ඣෙ, මච්ඡානුගො සොරිව සුංසුමාරො”ති.

තත්ථ ලොකාමිසන්ති පඤ්ච කාමගුණා. තෙ හි ලොකො ඉට්ඨතො කන්තතො මනාපතො ගණ්භාති, තස්මා “ලොකාමිස”න්ති චුච්චති. ඔපතන්නොති තං ලොකාමිසං අනුපතන්නො කිලෙසවසෙන විත්තවසානුවත්ති පුග්ගලො විහඤ්ඤති කිලමති, සො හඤ්ඤතිති සො එවරූපො පුග්ගලො ඤාතීනඤ්ච සබ්බානඤ්ච මජ්ඣෙ සො විකණ්ණකෙන විද්ධො මච්ඡානුගො සුංසුමාරො විය පඤ්ච කාමගුණෙ මනාපාති ගහෙත්වා හඤ්ඤති කිලමති මහාවිනාසං පාපුණාතියෙවාති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා සුංසුමාරො දෙවදත්තො, මච්ඡා බුද්ධපරිසා, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[234] 4. අසිතාභූජාතකවණ්ණනා විකණ්ණකජාතකවණ්ණනා තතියා.

ත්වමෙව දානිමකරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කුමාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකස්මිං ද්විත්තං අග්ගසාවකානං උපට්ඨාකකුලෙ එකා කුමාරිකා අභිරුපා සොහග්ගප්පත්තා, සා වයප්පත්තා සමානජාතිකං කුලං අගමාසි. සාමිකො තං කිස්මිඤ්ච අමඤ්ඤමානො අඤ්ඤත්ථ විත්තවසෙන වරති. සා තස්ස තං අත්තනි අනාදරනං අගණෙත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකෙ නිමන්තෙත්වා දානං දත්වා ධම්මං සුණන්ති සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සා තතො පට්ඨාය මග්ගඵලසුබ්බෙන විනිනාමයමානා “සාමිකොපි මං න ඉච්ඡති, සරාවාසෙන මෙ කම්මං නත්ථී, පබ්බජ්ජිමාමි”ති විත්තෙත්වා මාතෘපිතුනං ආචික්ඛිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. තස්සා සා කිරියා භික්ඛුසු පාකටා ජාතා. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකකුලස්ස ධිතා අත්ථගවෙසිකා සාමිකස්ස අනිච්ඡහංව ඤත්වා අග්ගසාවකානං ධම්මං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය පුත මාතෘපිතරො ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තා, එවං අත්ථගවෙසිකා, ආවුසො සා කුමාරිකා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙසා කුලධිතා අත්ථගවෙසිකා, පුබ්බෙපි අත්ථගවෙසිකායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ඉසිප්පබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා හිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. තදා බාරාණසිරාජා අත්තනො පුත්තස්ස බ්‍රහ්මදත්තකුමාරස්ස පරිවාරසම්පත්තිං දිස්වා උප්පත්තාසඬකො පුත්තං රට්ඨා පබ්බාපෙසි. සො අසිතාභූ නාම අත්තනො දෙවිං ආදාය හිමවන්තං පවිසිත්වා මච්ඡමංසඵලාඵලානි බාදන්තො පණ්ණසාලාය නිවාසං කප්පෙසි. සො එකං කින්නරිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො “ඉමං පජාපතිං කරිස්සාමි”ති අසිතාභූ අගණෙත්වා තස්සා අනුපදං අගමාසි. සා තං කින්නරිං අනුබන්ධමානං දිස්වා “අයං මං අගණෙත්වා කින්නරිං අනුබන්ධති, කිං මෙ ඉමිනා”ති විරත්තවිත්තා හුත්වා බොධිසත්තං උපසඬකම්භිත්වා වන්දිත්වා අත්තනො කසිණපරිකම්මං කථාපෙත්වා කසිණං ඔලොකෙත්ති අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා ආගන්ත්වා අත්තනො පණ්ණසාලාය ද්වාරෙ අට්ඨාසි. බ්‍රහ්මදත්තොපි කින්නරිං අනුබන්ධන්තො විවරිත්වා තස්සා ගතමග්ගමිපි අදිස්වා ඡින්නාසො හුත්වා පණ්ණසාලාහිමුබොව ආගතො. අසිතාභූ තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා මණ්ඩණ්ණෙ ගගනතලෙ ධිතා “අයාපුත්ත, තං නිස්සාය මයා ඉදං ඤානසුඛං ලද්ධ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

167. “ත්වමෙව දානිමකර, යං කාමො බ්‍යගමා තයි;
සොයං අප්පට්ඨසන්ධිකො, බරණ්ණංව රෙණුක”න්ති.

තත්ථ ත්වමෙව දානිමකරාති, අයාපුත්ත, මං පහාය කින්නරිං අනුබන්ධන්තො ත්වඤ්ඤෙව ඉදානි ඉදං අකර. යං කාමො බ්‍යගමා තයිති යං මම තයි කාමො විගතො වික්ඛම්භනප්පහානෙන පභීනො, යස්ස පභීනත්තා අහං ඉමං විසෙසං පත්තාති දීපෙති. සොයං අප්පට්ඨසන්ධිකොති සො පන කාමො ඉදානි අප්පට්ඨසන්ධිකො ජාතො, න සක්කා පට්ඨසන්ධිකුං. බරණ්ණංව රෙණුකන්ති බරො වුච්චති කකවො, රෙණුකං වුච්චති හත්ථීදන්තො. යථා කකවෙන ඡින්නො හත්ථීදන්තො අප්පට්ඨසන්ධිකො හොති, න පුත පුරිමනයෙන අල්ලියති, එවං පුත මයහං තයා සද්ධිං විත්තස්ස සට්ඨං නාම නත්ථීති වත්වා තස්ස පස්සන්තස්සෙව උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමාසි.

සො තස්සා ගතකාලෙ පරිදෙවමානො දුතියං ගාථමාහ –

168. “අත්‍රිච්ඡං අතිලොභෙන , අතිලොභමදෙන ව;
එවං භායති අත්ථමිහා, අහංව අසිතාභූයා”ති.

තත්ථ අත්‍රිච්ඡං අතිලොභෙනාති අත්‍රිච්ඡා වුච්චති අත්‍ර අත්‍ර ඉච්ඡාසඬබාතා අපරියන්තතණ්හා, අතිලොභො වුච්චති අතික්කම්භිත්වා පවත්තලොභො. අතිලොභමදෙන වාති පුරිසමදං උප්පාදනතො අතිලොභමදො නාම ජායති. ඉදං වුත්තං හොති – අත්‍රිච්ඡාවසෙන අත්‍රිච්ඡමානො පුග්ගලො අතිලොභෙන ව අතිලොභමදෙන ව යථා අහං අසිතාභූයා රාජධිතාය පරිභීනො, එවං අත්ථා භායතිති.

ඉති සො ඉමාය ගාථාය පරිදෙවිත්වා අරඤ්ඤෙ එකකොව වසිත්වා පිතු අච්චයෙන ගන්ත්වා රජ්ජං ගණ්හි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජපුත්තො ව රාජධිතා ව ඉමෙ ද්වෙ ජනා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[235] 5. වච්ඡනබජාතකවණ්ණනා අසිතාභූජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

සුඛා සරා වච්ඡනබානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රොජමල්ලං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිරායස්මතො ආනන්දස්ස ගිහිසහායො. සො එකදිවසං ආගමනත්ථාය ථෙරස්ස සාසනං පාහෙසි, ථෙරො සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා අගමාසි. සො ථෙරං නානග්ගරසභොජනං භොජෙත්වා එකමන්තං නිසින්තො ථෙරෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ථෙරං ගිහිභොගෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි නිමන්තෙන්තො “භන්තෙ ආනන්ද, මම ගෙහෙ පහුතං සවිඤ්ඤාණකඤ්ඤාණකරතනං, ඉදං මජ්ඣෙ භින්දිත්වා තුය්හං දම්මී, එහි උභො අගාරං අප්ඤ්ඤාමාමා”ති. ථෙරො තස්ස කාමගුණෙසු ආදීනවං කට්ඨන්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගන්ත්වා “දිට්ඨො තෙ, ආනන්ද, රොජො”ති සත්ථාරා පුච්ඡිතො “ආම, භන්තෙ”ති වත්වා “කිමස්ස කට්ඨෙසි”ති චුත්තෙ “භන්තෙ, මං රොජො සරාවාසෙන නිමන්තෙසි, අට්ඨස්සාහං සරාවාසෙ වෙව කාමගුණෙසු ව ආදීනවං කට්ඨෙසි”න්ති. සත්ථා “න ඛො, ආනන්ද, රොජො මල්ලො ඉදානෙව පබ්බජිතෙ සරාවාසෙන නිමන්තෙසි, පුබ්බෙපි නිමන්තෙසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤාතරස්මිං නිගමගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ චිරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ බාරාණසිං පාවිසි. අට්ඨස්ස බාරාණසිසෙට්ඨි ආචාරවිහාරෙ පසිදිත්වා ගෙහං නෙත්වා භොජෙත්වා උයායානෙ වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා තං පටිජග්ගන්තො උයායානෙ වසාපෙසි. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං උප්පන්නසිනෙහා අහෙසුං.

අට්ඨකදිවසං බාරාණසිසෙට්ඨි බොධිසත්තෙ පෙමවිස්සාසවසෙන එවං චින්තෙසි – “පබ්බජ්ජා නාම දුක්ඛා, මම සහායං වච්ඡනබපරිබ්බාජකං උප්පබ්බාජෙත්වා සබ්බං විභවං මජ්ඣෙ භින්දිත්වා තස්ස දත්වා ද්වෙපි සමග්ගවාසං වසිස්සාමා”ති. සො එකදිවසං භත්තකිච්චපරියොසානෙ තෙන සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “භන්තෙ වච්ඡනබ, පබ්බජ්ජා නාම දුක්ඛා, සුඛො සරාවාසො, එහි උභො සමග්ගා කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තා වසාමා”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ

169. “සුඛා සරා වච්ඡනබ, සහිරඤ්ඤා සභොජනා;
යත්ථ භුත්වා පිචිත්වා ව, සයෙය්‍යාථ අනුස්සුකො”ති.

තත්ථ සහිරඤ්ඤාති සත්තරතනසම්පන්නා. සභොජනාති බහුබාදනීයභොජනීයා. යත්ථ භුත්වා පිචිත්වා වාති යෙසු සහිරඤ්ඤාභොජනෙසු සරෙසු නානග්ගරසානි භොජනානි පරිභුඤ්ජිත්වා නානාපානානි ව පිචිත්වා. සයෙය්‍යාථ අනුස්සුකොති යෙසු අලඬිකතසිරිසයනපිට්ඨෙ අනුස්සුකො හුත්වා සයෙය්‍යාසි, තෙ සරා නාම අනිවිස සුඛාති.

අට්ඨස්ස තං සුත්වා බොධිසත්තො “මහාසෙට්ඨි, ත්වං අඤ්ඤාණනාය කාමගිද්ධො හුත්වා සරාවාසස්ස ගුණං, පබ්බජ්ජාය ව අගුණං කට්ඨෙසි, සරාවාසස්ස තෙ අගුණං කට්ඨෙසාමි, සුණාහි දානී”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

170. “සරා නානිභමානස්ස, සරා නාභණතො මුසා;
සරා නාදින්තදණ්ඩස්ස, පරෙසං අනිකුබ්බතො;
එවං ඡිද්දං දුරහිසම්භවං, කො සරං පටිපජ්ජති”ති.

තත්ථ සරා නානිභමානස්සාති නිච්චකාලං කසිගොරක්ඛාදිකරණෙන අනිභමානස්ස අවායමන්තස්ස සරා නාම නත්ථි, සරාවාසො න පතිට්ඨාතිති අත්ථො. සරා නාභණතො මුසාති ඛෙත්තවත්ථුහිරඤ්ඤාසුවණ්ණාදීනං අත්ථාය අමුසාභණතොපි සරා නාම නත්ථි. සරා නාදින්තදණ්ඩස්ස, පරෙසං අනිකුබ්බතොති නාදින්තදණ්ඩස්සාති අග්ගහිතදණ්ඩස්ස, නික්ඛිත්තදණ්ඩස්ස පරෙසං අනිකුබ්බතො සරා නාම නත්ථි. යො පන ආදින්තදණ්ඩො හුත්වා පරෙසං දාසකම්මකරාදීනං තස්මිං තස්මිං අපරාධෙ අපරාධානුරූපං වධබන්ධනජෙදනනාළනාදිවසෙන කරොති, තස්සෙව සරාවාසො සණ්ඨහතිති අත්ථො. එවං ඡිද්දං දුරහිසම්භවං, කො සරං පටිපජ්ජතිති තං දානි එවං එතෙසං ඊහනාදීනං අකරණෙ සති තාය තාය පරිහානියා ඡිද්දං කරණෙපි සති නිච්චමෙව කාතබ්බතො දුරහිසම්භවං දුරාරාධනීයං, නිච්චං කරොන්තස්සපි වා දුරහිසම්භවමෙව දුප්පුරං සරාවාසං “අහං නිජ්ජරිතස්සො හුත්වා අප්ඤ්ඤාමසිස්සාමි”ති කො පටිපජ්ජතිති.

එවං මහාසත්තො සරාවාසස්ස දොසං කට්ඨන්වා උයායානමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිසෙට්ඨි රොජො මල්ලො අහොසි, වච්ඡනබපරිබ්බාජකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වච්ඡනබජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.
[236] 6. බිකජාතකවණ්ණනා

හද්දකො වනයං පක්ඛිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුභකභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා ආනෙත්වා දස්සිතං දිස්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුභකොයෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අතීත බොහෝමයක් බුද්ධත්වයේ රජයේ කාරණයන් බොධිසත්තෝ හිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං සරෙ මච්ඡො හුත්වා මහාපරිවාරො වසී. අපේකො බකො “මච්ඡෙ ඛාදිස්සාමි”ති සරස්ස ආසන්නට්ඨානෙ සීසං පානෙන්වා පක්ඛෙ පසාරෙන්වා මන්දමන්දො මච්ඡෙ ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසී තෙසං පමාදං ආගමයමානො. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො මච්ඡගණපරිවුතො ගොවරං ගණ්හන්තො තං යානං පාපුණි. මච්ඡගණො තං බකං පස්සින්වා පට්ඨං ගාමමාහ –

171. “භද්දකො වනයං පක්ඛි, දිජො කුමුදසන්නිහො;
වූපසන්නෙහි පක්ඛෙහි, මන්දමන්දොව ක්කායති”ති.

තත්ථ මන්දමන්දොව ක්කායතිති අබලබලො විය හුත්වා කිඤ්චි අජානන්තො විය එකකොව ක්කායතිති.

අට්ඨං බොධිසත්තො ඔලොකෙන්වා දුතියං ගාමමාහ –

172. “නාස්ස සීලං විජානාම, අනඤ්ඤාය පසංසම;
අමිහෙ දිජො න පාලෙති, තෙන පක්ඛි න එන්දති”ති.

තත්ථ අනඤ්ඤායාති අජානන්තො. අමිහෙ දිජො න පාලෙතිති එස දිජො අමිහෙ න රක්ඛති න ගොපායති, “කතරං හු බො එතෙසු කලළං කරිස්සාමි”ති උපධාරෙති. තෙන පක්ඛි න එන්දතිති තෙනායං සකුණො න එන්දති න වලතිති. එවං වුත්තෙ මච්ඡගණො උදකං බොහෙන්වා බකං පලාපෙසී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා ජාතකං සමොධානෙසී – “තදා බකො කුහකො හික්ඛු අහොසී, මච්ඡරාජා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[237] 7. සාකෙතජාතකවණ්ණනා බකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

කො හු බො හගවා හෙතුති ඉදං සත්ථා සාකෙතං උපනිස්සාය විහරන්තො සාකෙතං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපේසී. වත්ථු පනෙන්ථ අතීතමිපි පච්චුප්පන්නමිපි හෙට්ඨා එකකනිපානෙ (ජා. අට්ඨ. 1.1.සාකෙතජාතකවණ්ණනා) කථිතමෙව. තථාගතස්ස පන විහාරං ගතකාලෙ හික්ඛු “සිනෙහො නාමෙස, හන්තෙ, කථං පතිට්ඨාති”ති පුච්ඡන්තා පට්ඨං ගාමමාහංසු –

173. “කො හු බො හගවා හෙතු, එකච්චෙ ඉධ පුග්ගලෙ;
අතිව හදයං නිබ්බාති, විත්තඤ්චාපි පසිදති”ති.

තස්සත්ථො – කො හු බො හෙතු, යෙන ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලෙ දිට්ඨමත්තෙයෙව හදයං අතිවිය නිබ්බාති, සුවාසිතස්ස සිතස්ස උදකස්ස සට්ඨහස්සෙන පරිසිත්තං විය සිතලං හොති, එකච්චෙ න නිබ්බාති. එකච්චෙ දිට්ඨමත්තෙයෙව විත්තං පසිදති, මුදු හොති, පෙමවසෙන අල්ලියති, එකච්චෙ න අල්ලියතිති.

අට්ඨං නෙසං සත්ථා පෙමකාරණං දස්සෙන්තො දුතියං ගාමමාහ –

174. “පුබ්බෙව සන්නිවාසෙන, පච්චුප්පන්නහිතෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති.

තස්සත්ථො – හික්ඛෙව, පෙමං නාමෙතං ද්විති කාරණෙහි ජායති, පුරිමහවෙ මාතා වා පිතා වා පුත්තො වා ධිතා වා භාතා වා හගිනී වා පති වා හරියා වා සහායො වා මිත්තො වා හුත්වා යො යෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙ වුත්ථපුබ්බො, තස්ස ඉමිනා පුබ්බෙව සන්නිවාසෙන හවන්තරෙපි අනුබන්ධන්තො සො සිනෙහො න විජහති. ඉමස්මිං අත්තභාවෙ කතෙන පච්චුප්පන්නහිතෙන වා එවං තං ජායතෙ පෙමං, ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි පෙමං නාම ජායති. යථා කිං? උප්පලංව යථොදකෙති. වා-කාරස්ස රස්සත්තං කතං. සමුච්චයත්තෙව වෙස වුත්තො, තස්මා උප්පලඤ්ච සෙසං ජලපුප්පඵඤ්ච යථා උදකෙ ජායමානං ද්වෙ කාරණානි නිස්සාය ජායති උදකඤ්චෙව කලලඤ්ච, තථා එතෙහි ද්විති කාරණෙහි පෙමං ජායතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා ජාතකං සමොධානෙසී – “තදා බ්‍රාහ්මණො ව බ්‍රාහ්මණී ව ඉමෙ ද්වෙ ජනා අහෙසුං, පුත්තො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[238] 8. එකපදජාතකවණ්ණනා සාකෙතජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

ඉඨස එකපදං, තාතාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කපේසී. සාවත්ථිවාසී කිරෙස කුටුම්භිකො, අට්ඨස්ස එකදිවසං අඬකෙ නිසින්තො පුත්තො අත්ථස්ස ද්වාරං නාම පඤ්ඤං පුච්ඡී. සො “බුද්ධවිසයො එස පඤ්ඤො, න තං අඤ්ඤො කපේතුං සක්ඛිස්සති”ති පුත්තං ගහෙන්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දින්වා “හන්තෙ, අයං මෙ දාරකො ඌරුමිති නිසින්තො අත්ථස්ස ද්වාරං නාම පඤ්ඤං පුච්ඡී, අහං තං අජානන්තො ඉධාගතො,

කටෙට, හන්තෙ, ඉමං පඤ්භ”න්ති. සත්ථා “න ඛො, උපාසක, අයං දාරකො ඉදානෙව අත්ථගවෙසකො, පුබ්බෙපි අත්ථගවෙසකොව හුත්වා ඉමං පඤ්භං පණ්ඩිතෙ පුච්ඡී, පොරාණකපණ්ඩිතාපිස්ස කටෙසුං, භවසඩ්ඛෙපගත්තා පන න සල්ලක්ඛෙසී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අව්වයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං ලභි. අට්ඨස්ස පුත්තො දහරො කුමාරො ඌරුමිහි නිසීදිත්වා “තාත, මය්හං එකපදං අනෙකත්ථනිස්සිතං එකං කාරණං කටෙටා”ති පුච්ඡන්තො පය්මං ගාමමාහ —

175. “ඉඬ්ඝ එකපදං තාත, අනෙකත්ථපදස්සිතං;
කිඤ්චි සඩ්ගාහිකං බුසි, යෙනත්ථෙ සාධයෙමසෙ”ති.

තත්ථ ඉඬ්ඝාති යාවනත්ථෙ වොදනත්ථෙ වා නිපාතො. එකපදන්ති එකං කාරණපදං, එකං කාරණපසඤ්භිතං වා ඛාඤ්ජනපදං. අනෙකත්ථපදස්සිතන්ති අනෙකානි අත්ථපදානි කාරණපදානි නිස්සිතං. කිඤ්චි සඩ්ගාහිකං බුසිති කිඤ්චි එකපදං බහුතං පදානං සඩ්ගාහිකං බුහි, අයමෙව වා පායො. යෙනත්ථෙ සාධයෙමසෙති යෙන එකෙන පදෙන අනෙකත්ථනිස්සිතෙන මයං අත්තනො වුඩ්ඪිං සාධයොම, තං මෙ කටෙහිති පුච්ඡී.

අට්ඨස්ස පිතා කටෙන්තො දුතියං ගාමමාහ —

176. “දක්ඛෙයොකපදං තාත, අනෙකත්ථපදස්සිතං;
තඤ්ච සිලෙන සඤ්ඤාත්තං, ඛන්තියා උපපාදිතං;
අලං මිත්තෙ සුඛාපෙතුං, අමිත්තානං දුඛාය වා”ති.

තත්ථ දක්ඛෙයොකපදන්ති දක්ඛෙයාං එකපදං. දක්ඛෙයාං නාම ලාභුප්පාදකස්ස ඡෙකස්ස කුසලස්ස ඤාණසම්පයුත්තං වීරියං. අනෙකත්ථපදස්සිතන්ති එවං චුත්තප්පකාරං වීරියං අනෙකෙහි අත්ථපදෙහි නිස්සිතං. කතරෙහිති? සිලාදිහි. තෙනෙව “තඤ්ච සිලෙන සඤ්ඤාත්ත”න්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො — තඤ්ච පනෙතං වීරියං ආචාරසිලසම්පයුත්තං අධිවාසනඛන්තියා උපෙන මිත්තෙ සුඛාපෙතුං අමිත්තානඤ්ච දුක්ඛාය අලං සමත්ථං. කො හි නාම ලාභුප්පාදකඤාණසම්පයුත්තකුසලවීරියසමන්තාගතො ආචාරඛන්තිසම්පන්නො මිත්තෙ සුඛාපෙතුං, අමිත්තෙ වා දුක්ඛාපෙතුං න සක්කොතිති.

එවං බොධිසත්තො පුත්තස්ස පඤ්භං කටෙසි. සොපි පිතු කථිතනයෙනෙව අත්තනො අත්ථං සාධෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පිතාපුත්තා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. “තදා පුත්තො අයමෙව පුත්තො අහොසි, ඛාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[239] 9. හරිතමණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා ඵකපදජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

ආසීච්ඝම්පි මං සන්තන්ති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුං ආරබ්භ කටෙසි. කොසලරාජස්ස හි පිතා මහාකොසලො බිම්බිසාරරඤ්ඤො ධිතරං දදමානො ධිතු න්භානමුලං කාසිගාමකං නාම අදාසි. සා අජාතසත්තුනා පිතුසාතකකම්මෙ කතෙ රඤ්ඤො සිනෙහෙන නවිරස්සෙව කාලමකාසි. අජාතසත්තු මාතරි කාලකතායපි තං ගාමං භුඤ්ජතෙව. කොසලරාජා “පිතුසාතකස්ස වොරස්ස මම කුලසන්නකං ගාමං න දස්සාමි”ති තෙන සද්ධිං යුජ්ඣාමි. කදාචි මාතුලස්ස ජයො හොති, කදාචි භාගිනියාස්ස. යදා පන අජාතසත්තු ජිනාති, තදා සොමනස්සප්පත්තො රටෙ ධජං උස්සාපෙත්වා මහන්තෙන යසෙන නගරං පවිසති. යදා පන පරාජයති, තදා දොමනස්සප්පත්තො කඤ්චි අජානාපෙත්වාව පවිසති. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අජාතසත්තු මාතුලං ජිනිත්වා තුස්සති, පරාජිතො දොමනස්සප්පත්තො හොති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය තුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිස්සිත්තා”ති පුච්ඡන්ත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස ජිනිත්වා තුස්සති, පරාජිතො දොමනස්සප්පත්තො හොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො නීලමණ්ඩුකයොනියං නිබ්බන්ති. තදා මනුස්සා නදිකන්දරාදිසු තත්ථ තත්ථ මච්ඡෙ ගහණත්ථාය කුමිනානි ඔඩ්ඛෙසුං. එකස්මිං කුමිනෙ බහු මච්ඡා පටිස්සිංසු. අටෙකො උදකාසීච්ඝො මච්ඡෙ බාදන්තො තං කුමිනං පාවිසි, බහු මච්ඡා එකතො හුත්වා තං බාදන්තා එකලොහිතං අකංසු. සො පටිසරණං අපස්සන්තො මරණභයතප්පිතො කුමිනමුඛෙන නික්ඛමිත්වා වෙදනාප්පත්තො උදකපරියන්තෙ නිපජ්ජී. නීලමණ්ඩුකොපි තස්මිං බණෙ උප්පතිත්වා කුමිනසුලමත්ථකෙ නිපන්නො හොති. ආසීච්ඝො විනිච්ඡයට්ඨානං අලහන්තො තත්ථ නිපන්නං තං දිස්වා “සම්ම නීලමණ්ඩුක, ඉමෙසං මච්ඡානං කිරියා රුච්චති තුය්හ”න්ති පුච්ඡන්තො පය්මං ගාමමාහ —

177. “ආසීච්ඝම්පි මං සන්තං, පට්ඨං කුමිනාමුඛං;
රුච්චතෙ හරිතාමාතා, යං මං බාදන්ති මච්ඡකා”ති.

තත්ථ ආසිච්ඡමපි මං සන්තන්ති මං ආගතවිසං සමානං. රුච්චතෙ හරිතාමාතා, යං මං බාදන්ති මච්ඡකානි එතං තව රුච්චති හරිතමණ්ඩුකපුත්තානි වදති.

අප්‍රාණිකමණ්ඩුකො “ආම, සම්ම, රුච්චති”ති. “කිංකාරණා”ති? “සචෙ ත්වම්පි තව පදෙසං ආගතෙ මච්ඡෙ බාදසි, මච්ඡාපි අත්තනො පදෙසං ආගතං තං බාදන්ති, අත්තනො විසයෙ පදෙසෙ ගොවරභූමියං අබලවා නාම නත්ථි”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

178. “විලුම්පතෙව පුරිසො, යාවස්ස උපකප්පති;
යදා වඤ්ඤෙ විලුම්පන්ති, සො විලුත්තො විලුම්පති”ති.

තත්ථ විලුම්පතෙව පුරිසො, යාවස්ස උපකප්පති යාව අස්ස පුරිසස්ස ඉස්සරියං උපකප්පති ඉප්ඤ්ඤානි පවත්නති, තාව සො අඤ්ඤා විලුම්පතියෙව. “යාව සො උපකප්පති”තිපි පාඨො, යත්තකං කාලං සො පුරිසො සක්කොති විලුම්පිතුන්ති අත්ථො. යදා වඤ්ඤෙ විලුම්පන්ති යදා ව අඤ්ඤෙ ඉස්සරා හුත්වා විලුම්පන්ති. සො විලුත්තො විලුම්පති අප්‍රාණිකමණ්ඩුකො අඤ්ඤෙති විලුම්පති. “විලුම්පතෙ”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. “විලුම්පත”න්තිපි පදන්ති, තස්සත්ථො න සමෙති. එවං “විලුම්පකො පුන විලුම්පං පාපුණාති”ති බොධිසත්තෙන අධිබ්බෙ විනිවිජ්ජෙන උදකාසිච්ඡස්ස දුබ්බලභාවං ඤත්වා “පච්චාමිත්තං ගණ්ඨස්සාමා”ති මච්ඡගණා කුමිනමුඛා නික්ඛමිත්වා තත්ථොව නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා පක්කමුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා උදකාසිච්ඡො අජාතසත්තු අහොසි, නිලමණ්ඩුකො පත අහමෙව අහොසි”න්ති.

[240] 10. මහාපිඨගලජාතකවණ්ණනා හරිතමණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා නවමා.

සබ්බො ජනොති ඉදං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. දෙවදත්තෙ සත්ථරි ආසාතං බන්ධිත්වා නවමාසච්චයෙන ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ පට්ඨියං නිමුග්ගෙ ජෙනවනවාසිනො ව සකලරට්ඨවාසිනො ව “බුද්ධපටිකණ්ටකො දෙවදත්තො පට්ඨියා ගිලිතො, නිහතපච්චාමිත්තො දානි සම්මාසම්බුද්ධො ජාතො”ති තුට්ඨහට්ඨා අහෙසුං. තෙසං කථං සුත්වා පරම්පරසොසෙන සකලජම්බුද්දිපවාසිනො යක්ඛභූතදෙවගණා ව තුට්ඨහට්ඨා එව අහෙසුං. අපේකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, දෙවදත්තෙ පට්ඨියං නිමුග්ගෙ ‘බුද්ධපටිකණ්ටකො දෙවදත්තො පට්ඨියා ගිලිතො’ති මහාජනො අත්තමනො ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තෙ මතෙ මහාජනො තුස්සති වෙව හසති ව, පුබ්බෙපි තුස්සි වෙව හසි වා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං මහාපිඨගලො නාම රාජා අධම්මෙන විසමෙන රජ්ජං කාරෙසි, ඡන්දාදිවසෙන පාපකම්මානි කරොන්තො දණ්ඩබලිප්ඨසකභාපණාදිග්ගහණෙන උච්ඡුයන්තෙ උච්ඡුං විය මහාජනං පිළෙසි කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො, පරෙසු අනුද්දයාමත්තම්පි නාමස්ස නත්ථි, ගෙහෙ ඉත්ථිනම්පි පුත්තධිතානම්පි අමච්චබ්‍රාහ්මණගහපතිකාදීනම්පි අප්පියො අමනාපො, අක්ඛම්භි පතිතරජං විය, හත්තපිණ්ඩෙ සක්ඛරා විය, පණ්ඨි විජ්ඣිත්වා පට්ඨිකණ්ටකො විය ව අහොසි. තදා බොධිසත්තො මහාපිඨගලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. මහාපිඨගලො දීඝරත්තං රජ්ජං කාරෙත්වා කාලමකාසි. තස්මිං කාලකතෙ සකලබාරාණසිවාසිනො හට්ඨතුට්ඨා මහාහසිතං හසිත්වා දාරුතං සකට්ඨසහස්සෙන මහාපිඨගලං කුමාපෙන්වා අනෙකෙහි සට්ඨහස්සෙහි ආලාහනං නිබ්බාපෙන්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා “ධම්මිකො නො රාජා ලද්ධො”ති හට්ඨතුට්ඨා නගරෙ උස්සවහෙරිං වරාපෙන්වා සමුස්සිතධප්පටාකං නගරං අලඬකරිත්වා ද්වාරෙ ද්වාරෙ මණ්ඩපං කාරෙත්වා විජ්ජකිණ්ණලාජකුසුමමණ්ඩිතතලෙසු අලඬකතමණ්ඩපෙසු නිසිදිත්වා බාදිංසු වෙව පිටිංසු ව.

බොධිසත්තොපි අලඬකතෙ මහාතලෙ සමුස්සිතසෙනවිජ්ජත්තස්ස පල්ලඬකවරස්ස මජ්ඣෙ මහායසං අනුභවන්තො නිසිදි. අමච්චා ව බ්‍රාහ්මණගහපතිරට්ඨිකදොවාරිකාදයො ව රාජානං පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. අපේකො දොවාරිකො නාතිදුරෙ යත්වා අස්සසන්තො පස්සසන්තො පරොදි. බොධිසත්තො තං දිස්වා “සම්ම දොවාරික, මම පිතරි කාලකතෙ සබ්බෙ තුට්ඨපහට්ඨා උස්සවං කීළන්නා විවරන්ති, ත්වං පත රොදමානො ධීතො, කිං නු බො මම පිතා තවෙව පියො අහොසි මනාපො”ති පුච්ඡන්තො පද්මං ගාථමාහ –

179. “සබ්බො ජනො හිංසිතො පිඨගලෙන, තස්මිං මතෙ පච්චයා වෙදයන්ති;
පියො නු තෙ ආසි අකණ්භනෙන්තො, කස්මා නු ත්වං රොදසි ද්වාරපාලා”ති.

තත්ථ හිංසිතොති නානප්පකාරෙහි දණ්ඩබලිආදීහි පිළිතො. පිඨගලෙනාති පිඨගලක්ඛෙන. තස්ස කිර ද්වෙපි අක්ඛිති නිබ්බද්ධපිඨගලානි බිලාරක්ඛිවණ්ණානි අහෙසුං, තෙනෙවස්ස “පිඨගලො”ති නාමං අකංසු. පච්චයා වෙදයන්ති පිතියො පවෙදයන්ති. අකණ්භනෙන්තොති පිඨගලනෙන්තො. කස්මා නු ත්වන්ති කෙන නු කාරණෙන ත්වං රොදසි. අට්ඨකථායං පත “කස්මා තුව”න්ති පාඨො.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “නාහං, මහාරාජ, ‘මහාපිඨගලො මනෝ’ති සොකෙන රොදාමි, සිසස්ස මෙ සුඛං ජානං. පිඨගලරාජා හි පාසාදා ඔතරන්තො ව ආරොහන්තො ව කම්මාරමුට්ඨිකාය පහරන්තො විය මය්හං සීසෙ අට්ඨවිද්ධං ඛට්ඨකෙ දෙනි, සො පරලොකං ගන්ත්වාපි මම සීසෙ දදමානො විය නිරයපාලානම්පි යමස්සපි සීලෙ ඛට්ඨකෙ දස්සති, අප්පං තෙ ‘අතිවිය අයං අම්භෙ ඛාධති’ති පුන ඉධෙව ආනන්තො විස්සජ්ජෙය්‍යං, අප්පං මෙ සො පුනපි සීසෙ ඛට්ඨකෙ දදෙය්‍යාති භයෙනාහං රොදාමි”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො දුතියං ගාථමාහ –

180. “න මෙ පියො ආසි අකණ්ඨනෙන්තො, භායාමි පච්චාගමනාය තස්ස;
ඉතො ගතො හිංසෙය්‍යා මච්චුරාජං, සො හිංසිතො ආනෙය්‍යා පුන ඉධා”ති.

අප්පං නං බොධිසත්තො “සො රාජා දාරුනං වාහසහස්සෙන දඩ්ඪො උදකසට්ඨතෙහි සිත්තො, සාපිස්ස ආලාභනභූමි සමන්තතො ඛතා, පකතියාපි ව පරලොකං ගතා නාම අඤ්ඤත්ථ ගතිවසා පුන තෙනෙව සරීරෙන නාගච්ඡන්ති, මා ත්ථං භායි”ති තං සමස්සාසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

181. “දඩ්ඪො වාහසහස්සෙහි, සිත්තො සට්ඨතෙහි සො;
පරික්ඛතා ව සා භූමි, මා භායි නාගමිස්සති”ති.

තතො පට්ඨාය දොවාරිකො අස්සාසං පටිලභි. බොධිසත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා මහාපිඨගලො දෙවදත්තො අහොසි, පුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහාපිඨගලජාතකවණ්ණනා දසමා.

උපාහනවග්ගො නවමො.

තස්සුද්දානං –

උපාහනං විණාටුණං, විකණ්ණකං අසිතාභු;
වච්ඡනඛං බකඤ්චෙව, සාකෙතඤ්ච එකපදං;
හරිතමාතු පිඨගලං.

10. සිඬගාලවග්ගො

[241] 1. සබ්බදායජාතකවණ්ණනා

සිඬගාලො මානත්ථද්ධොති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. දෙවදත්තො අජාතසත්තුං පසාදෙන්වා උප්පාදිතං ලාභසක්කාරං විරට්ඨිතිකං කාතුං නාසක්ඛි, නාලාගිරිපයොජනෙ පාටිභාරියස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය තස්ස සො ලාභසක්කාරො අන්තරධායි. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, දෙවදත්තො ලාභසක්කාරං උප්පාදෙන්වා විරට්ඨිතිකං කාතුං නාසක්ඛි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අත්තනො උප්පන්නං ලාභසක්කාරං අන්තරධාපෙති, පුබ්බෙපි අන්තරධාපෙසියෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි තිණ්ණං වෙදානං අට්ඨාරසන්නඤ්ච සිප්පානං පාරං ගතො. සො පට්චිජයමන්නං නාම ජානාති. පට්චිජයමන්නොති ආවට්ටනමන්නො චුච්චති. අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො “තං මන්නං සජ්ඣායස්සාමි”ති එකස්මිං අඬගණට්ඨානෙ පිට්ඨිපාසාණෙ නිසීදිත්වා සජ්ඣායමකාසි. තං කිර මන්නං අඤ්ඤවිහිතං ධිතිවිහිතං සාවෙනුං න සක්කා, තස්මා නං සො තථාරුපෙ යානෙ සජ්ඣායති. අප්පස්ස සජ්ඣායනකාලෙ එකො සිඬගාලො එකස්මිං බීලෙ නිපන්නො තං මන්නං සුත්වා ව පගුණමකාසි. සො කිර අනන්තරාතීතෙ අත්තභාවෙ පගුණපට්චිජයමන්නො එකො බ්‍රාහ්මණො අහොසි. බොධිසත්තො සජ්ඣායං කත්වා උට්ඨාය “පගුණො වත මෙ අයං මන්නො”ති ආහ. සිඬගාලො බීලා නික්ඛමිත්වා “අම්භො බ්‍රාහ්මණ, අයං මන්නො තයාපි මමෙව පගුණතරො”ති වත්වා පලායි. බොධිසත්තො “අයං සිඬගාලො මහන්නං අකුසලං කරස්සති”ති “ගණ්ඨප්පං ගණ්ඨප්පං”ති ථොකං අනුබන්ධි. සිඬගාලො පලායිත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි.

සො ගන්ත්වා එකං සිඬගාලිං ථොකං සරිරෙ ඩංසි, “කිං, සාමී”ති ව චුත්තෙ “මය්හං ජානාසි න ජානාසි”ති ආහ. සා “ආම, ජානාමි”ති සමපට්චිඡි. සො පට්චිජයමන්නං පරිවත්තෙන්වා අනෙකානි සිඬගාලසතානි ආණාපෙන්වා සබ්බෙපි හත්ථිඅස්සසිහබ්‍යග්ගසුකරමිගාදයො වතුප්පදෙ අත්තනො සන්තිකෙ අකාසි. කත්වා ව පන සබ්බදායො නාම රාජා හුත්වා එකං සිඬගාලිං අග්ගමහෙසිං අකාසි. ද්වින්නං හත්ථිනං පිට්ඨෙ සීහො නිට්ඨති, සීහපිට්ඨෙ සබ්බදායො සිඬගාලො රාජා සිඬගාලියා අග්ගමහෙසියා සද්ධිං නිසීදති, මහන්නො යසො අහොසි. සො යසමහන්නෙන පමජ්ජිත්වා මානං උප්පාදෙන්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්ඨස්සාමි”ති සබ්බවතුප්පදපරිවුතො බාරාණසියා අවිදුරට්ඨානං සම්පාපුණි,

පරිසර ද්වාදසයෝජනා අහොසි. සො අවිදුරෙ යිතොයෙව “රජ්ජං වා දෙනු, යුද්ධං වා”ති රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. බාරාණසිවාසිනො භික්ෂුසංඝා නගරද්වාරානි පිදහිත්වා අට්ඨංසු.

බොධිසත්තො රාජානං උපසඬකම්ත්වා “මා භාසි, මහාරාජ, සබ්බදායස්සිඬගාලෙන සද්ධිං යුද්ධං මම භාරො, යපෙන්වා මං අඤ්ඤො තෙන සද්ධිං යුජ්ඣන්තං සමත්තො නාම නත්ථි”ති රාජානඤ්ඤව නාගරෙ ව සමස්සාසෙන්වා “කිත්ති කත්වා නු බො සබ්බදායො රජ්ජං ගණස්සති, පුච්ඡස්සාමි තා ව න”න්ති ද්වාරට්ඨාලකං අභිරුහිත්වා “සම්ම සබ්බදාය, කිත්ති කත්වා ඉමං රජ්ජං ගණස්සාමි”ති පුච්ඡි. “සිහනාදං නදාපෙන්වා මහාජනං සද්දෙන සන්තාසෙන්වා ගණස්සාමි”ති. බොධිසත්තො “අත්තෙ”න්ති ඤත්වා අට්ඨාලකා ඔරුය්හ “සකලද්වාදසයෝජනිකබාරාණසිනගරවාසිනො කණ්ණවිජ්ජදානි මාසපිට්ඨෙන ලඤ්ජන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි. මහාජනො හෙරියා ආණං සුත්වා අත්තමසො බ්ලාලෙ උපාදාය සබ්බවතුප්පදානඤ්ඤවෙව අත්තනො ව කණ්ණවිජ්ජදානි යථා පරස්ස සද්දං සොතුං න සක්කා, එවං මාසපිට්ඨෙන ලඤ්ජි.

අථ බොධිසත්තො පුන අට්ඨාලකං අභිරුහිත්වා “සබ්බදායා”ති ආහ. “කිං, බ්‍රාහ්මණා”ති? “ඉමං රජ්ජං කිත්ති කත්වා ගණස්සාමි”ති? “සිහනාදං නදාපෙන්වා මනුස්සෙ තාසෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා ගණස්සාමි”ති. “සිහනාදං නදාපෙන්වා න සක්ඛස්සාමි. ජාතිසම්පන්නා හි සුරත්තභත්තපාදා කෙසරස්සිහරාජානො තාදිසස්ස ජරස්සිගාලස්ස ආණං න කරස්සන්ති”ති. සිඬගාලො මානත්තද්ධො හුත්වා “අඤ්ඤො තා ව සිහා තිට්ඨන්තු, යස්සාහං පිට්ඨෙ නිසින්නො, තඤ්ඤෙව නදාපෙස්සාමි”ති ආහ. “තෙන හි නදාපෙහි, යදි සක්කොසි”ති. සො යස්මිං සිහෙ නිසින්නො, තස්ස “නදාහි”ති පාදෙන සඤ්ඤං අදාසි. සිහො භත්ථිකුම්භෙ මුඛං උප්පිළෙත්වා තික්ඛන්තුං අප්පට්ඨන්තියං සිහනාදං නදි. භත්ථි සන්තාසප්පන්නා හුත්වා සිඬගාලං පාදමුලෙ පාතෙන්වා පාදෙනස්ස සිසං අක්කම්ත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං අකංසු, සබ්බදායො තත්තෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. තෙපි භත්ථි සිහනාදං සුත්වා මරණභයතප්පිතා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔව්ජ්ඣන්තවා තත්තෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණං, යපෙන්වා සිහෙ සෙසාපි මිගසුකරාදයො සසබ්බාරපරියොසානා සබ්බෙ වතුප්පදා තත්තෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණං. සිහා පලායිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිංසු, ද්වාදසයෝජනිකො මංසරාසි අහොසි. බොධිසත්තො අට්ඨාලකා ඔතරිත්වා නගරද්වාරානි විවරාපෙන්වා “සබ්බෙ අත්තනො කණ්ණෙසු මාසපිට්ඨං අපනෙන්වා මංසත්ථිකා මංසං ආහරන්තු”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි. මනුස්සා අල්ලමංසං බාදිත්වා සෙසං සුක්ඛාපෙන්වා වල්ලුරමකංසු. තස්මිං කිර කාලෙ වල්ලුරකරණං උදපාදිති වදන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ඉමා අභිසම්බුද්ධගාථා වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි –

182. “සිඬගාලො මානත්තද්ධො ව, පරිවාරෙන අත්ථිකො;
පාපුණ්ණං මහතිං භූමිං, රාජාසි සබ්බදායීනං.

183. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති පරිවාරවා;
සො හි තත්තං මහා හොති, සිඬගාලො විය දායීන”න්ති.

තත්තං මානත්තද්ධොති පරිවාරං නිස්සාය උප්පන්නෙන මානෙන ථද්ධො. පරිවාරෙන අත්ථිකොති උත්තරිමපි පරිවාරෙන අත්ථිකො හුත්වා. මහතිං භූමින්ති මහත්තං සම්පත්තිං. රාජාසි සබ්බදායීනන්ති සබ්බෙසං දායීනං රාජා ආසි. සො හි තත්තං මහා හොතිති සො පරිවාරසම්පන්නො පුරිසො තෙසු පරිවාරෙසු මහා නාම හොති. සිඬගාලො විය දායීනන්ති යථා සිඬගාලො දායීනං මහා අහොසි, එවං මහා හොති, අථ සො සිඬගාලො විය පමාදං ආපප්පිත්වා තං පරිවාරං නිස්සාය විනාසං පාපුණාතිති.

“තදා සිඬගාලො දෙවදත්තො අහොසි, රාජා සාරිපුත්තො, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[242] 2. සුනඛජාතකවණ්ණනා සබ්බදායජාතකවණ්ණනා පඨමා.

බාලො වතායං සුනබොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අම්බණකොට්ඨකෙ ආසනසාලාය භත්තභුඤ්ජනසුනබං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං කිර ජාතකාලතො පට්ඨාය පානීයභාරකා ගහෙන්වා තත්තං පොසෙසුං. සො අපරභාගෙ තත්තං භත්තං භුඤ්ජන්තො ථුලසරීරො අහොසි. අට්ඨකදිවසං එකො ගාමවාසී පුරිසො තං යානං පත්තො සුනබං දිස්වා පානීයභාරකානං උත්තරිසාට්ඨකඤ්ඤව කභාපණඤ්ඤව දත්වා ගද්දුලෙන බන්ධිත්වා තං ආදාය පක්කාමි. සො ගහෙන්වා නියමානො න වස්සි, දින්නං දින්නං බාදන්තො පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො අගමාසි. අථ සො පුරිසො “අයං ඉදානි මං පියායති”ති ගද්දුලං මොවෙසි, සො විස්සට්ඨමන්තො එකවෙගෙන ආසනසාලමෙව ගතො. හික්ඛු තං දිස්වා තෙන ගතකාරණං ජානිත්වා සායන්භසමයෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ආසනසාලාය සුනබො බන්ධනමොක්ඛකුසලො විස්සට්ඨමන්තොව පුන ආගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්තං, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, සො සුනබො ඉදානෙව බන්ධනමොක්ඛකුසලො, පුබ්බෙපි කුසලොයෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සරාවාසං අග්ගහෙසි. තදා බාරාණසියං එකස්ස මනුස්සස්ස සුනබො අහොසි, සො පිණ්ඩිභත්තං ලභන්තො ථුලසරීරො ජානො. අට්ඨකො ගාමවාසී බාරාණසිං ආගතො තං සුනබං දිස්වා තස්ස මනුස්සස්ස

උත්තරිසාටකඤ්ච කභාපණඤ්ච දන්වා සුනඛං ගහෙන්වා වම්මයොත්තෙන බන්ධිත්වා යොත්තකොටියං ගහෙන්වා ගව්ජන්තො අට්ඨිමුඛෙ එකං සාලං පවිසිත්වා සුනඛං බන්ධිත්වා එලකෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමි. තස්මිං කාලෙ බොධිසත්තො කෙනව්දෙව කරණියෙන අට්ඨිං පටිපන්නො තං සුනඛං යොත්තෙන බන්ධිත්වා ය්පිතං දිස්වා පයමං ගාථමාහ –

184. “බාලො වතායං සුනඛො, යො වරත්තං න බාදති;
බන්ධනා ව පමුඤ්චෙය්‍යා, අසිතො ව සරං වජෙ”ති.

තත්ථ පමුඤ්චෙය්‍යාති පමොවෙය්‍යා, අයමෙව වා පායො. අසිතො ව සරං වජෙති අසිතො සුභිතො හුත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගව්ජෙය්‍යා.

තං සුත්වා සුනඛො දුතියං ගාථමාහ –

185. “අට්ඨිතං මෙ මනස්මිං මෙ, අපො මෙ හදයෙ කතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛමි, යාව පස්සුපතු ජනො”ති.

තත්ථ අට්ඨිතං මෙ මනස්මිං මෙනි යං තුම්හෙ කපෙථ, තං මයා අට්ඨිතමෙව, මනස්මිංයෙව මෙ එතං. අපො මෙ හදයෙ කතන්ති අථ ව පන මෙ තුම්හාකං වචනං හදයෙ කතමෙව. කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛමිති කාලං පටිමානෙමි. යාව පස්සුපතු ජනොති යාවායං මහාජනො පසුපතු නිද්දං ඔක්කමතු, තාවාහං කාලං පටිමානෙමි. ඉතරථා හි “අයං සුනඛො පලායති”ති රචො උජ්ජජ්ජෙය්‍යා, තස්මා රත්තිභාගෙ සබ්බෙසං සුත්තකාලෙ වම්මයොත්තං බාදිත්වා පලායිස්සාමිති. සො එවං වත්වා මහාජනෙ නිද්දං ඔක්කන්තෙ යොත්තං බාදිත්වා සුභිතො හුත්වා පලායිත්වා අත්තනො සාමිකානං සරමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සුනඛොව එතරහි සුනඛො, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[243] 3. ගුත්තිලජාතකවණ්ණනා සුනඛජාතකවණ්ණනා දුතියා.

සත්තතන්තිං සුමධුරන්ති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපෙසි. තස්මිඤ්චි කාලෙ හික්ඛු දෙවදත්තං ආහංසු – “ආවුසො දෙවදත්ත, සම්මාසම්බුද්ධො තුය්හං ආවරියො, ත්වං සම්මාසම්බුද්ධං නිස්සාය තිණ් පිටකානි උග්ගණ්හි, වත්තාරි ඤානානි උජ්ජාදෙසි, ආවරියස්ස නාම පටිසත්තුනා භවිතුං න යුත්ත”න්ති. දෙවදත්තො “කිං පන මෙ, ආවුසො, සම්මෙණො ගොතමො ආවරියො, නනු මයා අත්තනො බලෙනෙව තිණ් පිටකානි උග්ගණිතානි, වත්තාරි ඤානානි උජ්ජාදිතානි”ති ආවරියං පව්චක්ඛාසි. හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො ආවරියං පව්චක්ඛාය සම්මාසම්බුද්ධස්ස පටිසත්තු හුත්වා මහාවිනාසං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛෙවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව ආවරියං පව්චක්ඛාය මම පටිසත්තු හුත්වා විනාසං පාපුණාති, පුබ්බෙපි පත්තොයෙව”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො ගන්ධබ්බකුලෙ නිබ්බන්ති,
“ගුත්තිලකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයජ්ජත්තො ගන්ධබ්බසිජ්ජෙ නිජ්ජන්තිං පත්වා ගුත්තිලගන්ධබ්බො නාම සකලජම්බුද්ධිපෙ අග්ගගන්ධබ්බො අහොසි. සො දාරාහරණං අකත්වා අන්ධෙ මාතෘපිතරො පොසෙසි. තදා බාරාණසිවාසිනො වාණිජා වණිජ්ජාය උජ්ජෙන්නගරං ගන්ත්වා උස්සවෙ සුට්ඨෙ ඡන්දකං සංහරිත්වා බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනඤ්ච බජ්ජහොජ්ජාදීනි ව ආදාය කීළනට්ඨානෙ සන්තිපතිත්වා “වෙනනං දත්වා එකං ගන්ධබ්බං ආනෙථා”ති ආහංසු. තෙන ව සමයෙන උජ්ජෙන්නියං මුසිලො නාම ජෙට්ඨගන්ධබ්බො හොති, තෙ තං පක්කොසාපෙත්වා අත්තනො ගන්ධබ්බං කාරෙසුං.

මුසිලො විණං වාදන්තො විණං උත්තමමුච්ඡනාය මුච්ඡිත්වා වාදෙසි. තෙසං ගුත්තිලගන්ධබ්බස්ස ගන්ධබ්බෙ ජාතපරිවයානං තස්ස ගන්ධබ්බං කිලඤ්ජකණ්ඩුවනං විය හුත්වා උපට්ඨාසි, එකොපි පහට්ඨාකාරං න දස්සෙසි. මුසිලො තෙසු තුට්ඨාකාරං අදස්සෙන්නෙසු “අතිබරං කත්වා වාදෙමි මඤ්ඤෙ”ති මජ්ඣිමමුච්ඡනාය මුච්ඡිත්වා මජ්ඣිමසරෙන වාදෙසි, තෙ තත්ථපි මජ්ඣිත්තාච අහෙසුං. අථ සො “ඉමෙ න කිඤ්චි ජානන්ති මඤ්ඤෙ”ති සයම්පි අපානනකො විය හුත්වා තන්තියො සිටිලෙ වාදෙසි, තෙ තත්ථපි න කිඤ්චි ආහංසු. අථ නෙ මුසිලො “අම්හො වාණිජා, කිං නු බො මයි විණං වාදෙන්තෙ තුම්හෙ න තුස්සථා”ති. “කිං පන ත්වං විණං වාදෙසි, මයඤ්චි ‘අයං විණං මුච්ඡෙති’ති සඤ්ඤං අකරිමිහා”ති. “කිං පන තුම්හෙ මයා උත්තරිතරං ආවරියං ජානාථ, උදාහු අත්තනො අපානනභාවෙන න තුස්සථා”ති. වාණිජා “බාරාණසියං ගුත්තිලගන්ධබ්බස්ස විණාසද්දං සුතපුබ්බානං තච විණාසද්දො ඉත්ථිනං දාරකෙ තොසාපනසද්දො විය හොති”ති ආහංසු. “තෙන හි, හන්ද, තුම්හෙහි දින්නපරිබ්බයං පටිග්ගණ්හථ, න මය්හං එතෙනත්ථො, අපිච බො පන බාරාණසිං ගව්ජන්තා මං ගණ්හිත්වා ගව්ජෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ගමනකාලෙ තං ආදාය බාරාණසිං ගන්ත්වා තස්ස “එතං ගුත්තිලස්ස වසනට්ඨානං”න්ති ආවික්ඛිත්වා සකසකනිවෙසනං අගමිංසු.

මුසිලො බොධිසත්තස්ස ගෙහං පවිසිත්වා ලග්ගෙත්වා යපිතං බොධිසත්තස්ස ජාතිවිණං දිස්වා ගහෙත්වා වාදෙසි, අප්ථ බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතරො අන්ධතාවෙන තං අපස්සන්තා “මුසිකා මඤ්ඤෙ වීණං බාදන්ති”ති සඤ්ඤාය “සුසු”ති ආහංසු. තස්මිං කාලෙ මුසිලො වීණං යපෙත්වා බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “කුතො ආගතොසි”ති චුත්තෙ “ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිතුං උප්පේනිතො ආගතොමිහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති චුත්තෙ “කහං ආවරියො”ති පුච්ඡිත්වා “විප්පචුත්තො, තාත, අප්ප ආගමිස්සති”ති සුත්වා තත්තො ව නිසිදිත්වා බොධිසත්තං ආගතං දිස්වා තෙන කතපටිසන්ථාරො අත්තනො ආගතකාරණං ආරොවෙසි. බොධිසත්තො අභිගච්ඡාපායකො, සො තස්ස අසප්පුරිසභාවං ඤත්වා “ගච්ඡ තාත, තත්ථි තච සිප්ප”න්ති පටිකම්බි. සො බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතං පාදෙ ගහෙත්වා උපකාරං කරොන්තො තෙ ආරාධෙත්වා “සිප්පං මෙ දාපෙථා”ති යාචි. බොධිසත්තො මාතෘපිතං පුතප්පුතං වුවිච්ඡානො තෙ අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො සිප්පං අදාසි. සො බොධිසත්තෙනෙව සද්ධිං රාජනිවෙසනං ගච්ඡති. රාජා තං දිස්වා “කො එස, ආවරියා”ති පුච්ඡි. “මය්හං අන්තෙවාසිකො, මහාරාජා”ති. සො අනුක්කමෙන රඤ්ඤො විස්සාසිකො අහොසි. බොධිසත්තො ආවරියමුට්ඨිං අකත්වා අත්තනො ජානනනියාමෙන සබ්බං සිප්පං සික්ඛාපෙත්වා “නිට්ඨිතං තෙ, තාත, සිප්ප”න්ති ආහ.

සො චිත්තෙසි – “මය්හං සිප්පං පගුණං, ඉදඤ්ච බාරාණසිනගරං සකලපමිබුද්ධිපෙ අග්ගනගරං, ආවරියොපි මහල්ලකො, ඉධෙව මයා වසිතුං වට්ඨති”ති. සො ආවරියං ආහ – “ආවරිය අහං රාජානං උපට්ඨතිස්සාමි”ති. ආවරියො “සාධු, තාත, රඤ්ඤො ආරොවෙස්සාමි”ති ගන්ත්වා “අමිහාකං අන්තෙවාසිකො දෙවං උපට්ඨාතුං ඉච්ඡති, දෙයාධම්මස්ස ජානාථා”ති රඤ්ඤො ආරොවෙත්වා රඤ්ඤො “තුමිහාකං දෙයාධම්මතො උපඩ්ඨං ලභිස්සති”ති චුත්තෙ තං පවත්ති. මුසිලස්ස ආරොවෙසි. මුසිලො “අහං තුමිහෙහි සමකඤ්ඤෙව ලභන්තො උපට්ඨතිස්සාමි, න අලභන්තො”ති ආහ. “කිංකාරණා”ති? “නනු අහං තුමිහාකං ජානනසිප්පං සබ්බං ජානාමි”ති? “ආම, ජානාසි”ති. “එවං සන්තෙ කස්මා මය්හං උපඩ්ඨං දෙති”ති? බොධිසත්තො රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “යදි එවං තුමිහෙහි සමකං සිප්පං දස්සෙතුං සක්කොන්තො සමකං ලභිස්සති”ති ආහ. බොධිසත්තො රඤ්ඤො වචනං තස්ස ආරොවෙත්වා තෙන “සාධු දස්සෙස්සාමි”ති චුත්තෙ රඤ්ඤො තං පවත්ති. ආරොවෙත්වා “සාධු දස්සෙතු, කතරදිවසං සාකච්ඡා හොතු”ති චුත්තෙ “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ හොතු, මහාරාජා”ති ආහ.

රාජා මුසිලං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං ආවරියෙන සද්ධිං සාකච්ඡං කරිස්සාමි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, දෙවා”ති චුත්තෙ “ආවරියෙන සද්ධිං විග්ගහො නාම න වට්ඨති, මා කරි”ති වාරියමානොපි “අලං, මහාරාජ, හොතුයෙව මෙ ආවරියෙන සද්ධිං සත්තමෙ දිවසෙ සාකච්ඡා, කතරස්ස ජාතිභාවං ජාතිස්සාමා”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “ඉතො කිර සත්තමෙ දිවසෙ ආවරියගුත්තිලො ව අන්තෙවාසිකමුසිලො ව රාජද්වාරෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සාකච්ඡං කත්වා සිප්පං දස්සෙස්සන්ති, නාගරා සන්තිපතිත්වා සිප්පං පස්සන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි.

බොධිසත්තො චිත්තෙසි – “අයං මුසිලො දහරො තරුණො, අහං මහල්ලකො පරිහීනථාමො, මහල්ලකස්ස කිරියා නාම න සම්පජ්ජති. අන්තෙවාසිකෙ නාම පරාජිතෙපි විසෙසො නත්ථි, අන්තෙවාසිකස්ස පන ජයෙ සති පත්තබ්බලප්පතො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මරණං වරතර”න්ති. සො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මරණභයෙන නිවත්තති, ලජ්ජාභයෙන ගච්ඡති. එවමස්ස ගම්නාගමනං කරොන්තස්සෙව ඡ දිවසා අතික්කන්තා, තිණානි මතානි, ජඩ්ඝමග්ගො නිබ්බන්ති. තස්මිං බණ්ණෙ සක්කස්ස භවනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජමානො තං කාරණං ඤත්වා “ගුත්තිලගන්ධබ්බො අන්තෙවාසිකස්ස භයෙන අරඤ්ඤෙ මහාදුක්ඛං අනුභොති, එතස්ස මයා අවස්සයෙන භවිතුං වට්ඨති”ති වෙගෙන ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පුරතො යත්වා “ආවරිය, කස්මා අරඤ්ඤං පවිට්ඨොසි”ති පුච්ඡිත්වා “කොසි ත්ථ”න්ති චුත්තෙ “සක්කොහමස්මි”ති ආහ. අප්ථ නං බොධිසත්තො “අහං බො, දෙවරාජ, අන්තෙවාසිකතො පරාජයභයෙන අරඤ්ඤං පවිට්ඨො”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

186. “සත්තතන්තිං සුමධුරං, රාමණෙයාං අවාචයිං;
සො මං රභිගමිහි අවිහෙති, සරණං මෙ හොති කොසියා”ති.

තස්සත්තො – අහං, දෙවරාජ, මුසිලං නාම අන්තෙවාසිකං සත්තතන්තිං සුමධුරං රාමණෙයාං වීණං අත්තනො ජානනනියාමෙන සික්ඛාපෙසිං, සො මං ඉදානි රභිගමණ්ඩලෙ පක්කොසති, තස්ස මෙ ත්ථං, කොසියගොත්ත, සරණං හොතිති.

සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා “මා භායි, අහං තෙ තාණඤ්ච ලෙණඤ්චා”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

187. “අහං තං සරණං සම්ම, අහමාවරියපුජකො;
න තං ජයිස්සති සිස්සො, සිස්සමාවරිය ජෙස්සසි”ති.

තත්ථ අහං තං සරණන්ති අහං සරණං අවස්සයො පතිට්ඨා හුත්වා තං තායස්සාමි. සම්මානි පියවචනමෙනං. සිස්සමාවරිය, ජෙස්සසිති, ආවරිය, ත්ථං වීණං වාදයමානො සිස්සං ජිනිස්සසි. අපිච ත්ථං වීණං වාදෙන්තො එකං තන්තිං ඡින්දිත්වා ඡ වාදෙයාසි, වීණාය තෙ පකතිසද්දො භවිස්සති. මුසිලොපි තන්තිං ඡින්දිස්සති, අප්පස්ස වීණාය සද්දො න භවිස්සති. තස්මිං බණ්ණෙ සො පරාජයං පාපුණිස්සති. අප්පස්ස පරාජයභාවං ඤත්වා දුතියමිපි තතියමිපි වතුත්ථමිපි පඤ්චමමිපි සත්තමමිපි තන්තිං ඡින්දිත්වා සුද්ධදණ්ඩකමෙව වාදෙයාසි, ඡින්නතන්තිකොට්ඨි සරො නික්ඛමිත්වා සකලං ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිනගරං ඡාදෙන්වා යස්සතිති.

එවං වත්වා සක්කො බොධිසත්තස්ස තිස්සො පාසකසට්ඨාකා දත්වා එවමාහ – “විණාසද්දෙනෙව පන සකලනගරෙ ඡාදිතෙ ඉතො එකං පාසකසට්ඨකං ආකාසෙ බිපෙය්‍යාසී, අපං තෙ පුරතො ඔතරිත්වා තිණි අවිජරාසනානි නච්චිස්සන්ති. තාසං නච්චනකාලෙ ච දුතියං බිපෙය්‍යාසී, අපාපරානිපි තිණි සනානි ඔතරිත්වා තච විණාඤ්ඤායෙ නච්චිස්සන්ති. තතො තතියං බිපෙය්‍යාසී, අපාපරානි තිණි සනානි ඔතරිත්වා රඬගමණ්ණිකාලෙ නච්චිස්සන්ති. අහමිපි තෙ සන්තිකං ආගමිස්සාමි, ගච්ඡ මා භායී” ති බොධිසත්තං අස්සාසෙසී. බොධිසත්තො පුබ්බණ්ණසමයෙ ගෙහං අගමාසී. නාගරා රාජද්වාරසමීපෙ මණ්ඩපං කත්වා රඤ්ඤො ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. රාජා පාසාදා ඔතරිත්වා අලඬකතමණ්ණිකාපෙ පල්ලඬකමප්ඤ්ඤා නිසීදි, ද්වාදසසහස්සා අලඬකතිත්ථියො අමච්චිත්වා මණ්ණිකාපතිකාදයො ච රාජානං පරිවාරයිංසු, සබ්බෙ නාගරා සන්තිපතිංසු, රාජධිගණෙ චක්කාතිචක්කෙ මඤ්ඤාතිමඤ්ඤෙව ඛන්ධිංසු.

බොධිසත්තොපි න්හාතානුලිත්තො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා විණං ගාභාපෙත්වා අත්තනො පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. සක්කො අදිස්සමානකායෙන ආගන්ත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසී, බොධිසත්තොයෙව නං පස්සති. මුසිලොපි ආගන්ත්වා අත්තනො ආසනෙ නිසීදි. මහාජනො පරිවාරෙසී, ආදිතොව ද්වෙපි සමසමං වාදයිංසු. මහාජනො ද්විත්තමපි වාදිතෙන තුට්ඨො උක්කුට්ඨිසහස්සානි පවත්තෙසී. සක්කො ආකාසෙ යත්වා බොධිසත්තඤ්ඤෙව සාවෙනත්තො “එකං තන්තිං ඡිත්ථා” ති ආහ. බොධිසත්තො තන්තිං ඡිත්ථි, සා ඡිත්තාපි ඡිත්තකොටියා සරං මුඤ්ඤෙවතෙව, දෙවගන්ධබ්බං විය වත්තති. මුසිලොපි තන්තිං ඡිත්ථි, තතො සද්දො න නික්ඛමි. ආවරියො දුතියමපි ඡිත්ථි ...පෙ.... සත්තමමපි ඡිත්ථි. සුද්ධදණ්ණිකං වාදෙන්තස්ස සද්දො නගරං ඡාදෙන්වා අට්ඨාසී. වෙලුක්ඛෙපසහස්සානි වෙව උක්කුට්ඨිසහස්සානි ච පවත්තයිංසු. බොධිසත්තො එකං පාසකං ආකාසෙ බිපි, තිණි අවිජරාසනානි ඔතරිත්වා නච්චිංසු. එවං දුතියෙ ච තතියෙ ච බිත්තෙ තිණි තිණි අවිජරාසනානි ඔතරිත්වා චුත්තනයෙනෙව නච්චිංසු.

තස්මිං බණෙ රාජා මහාජනස්ස ඉඬගිතසඤ්ඤා අදාසී, මහාජනො උට්ඨාය “ත්වං ආවරියෙන සද්ධිං විරුජ්ඣිත්වා ‘සමකාරං කරොමි’ ති වායමසී, අත්තනො පමාණං න ජානාසී” ති මුසිලං තප්පෙන්වා ගහිතගහිතෙහෙව පාසාණදණ්ඩාදිති සංවුණ්ණෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා පාදෙ ගහෙන්වා සඬකාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඬෙසී. රාජා තුට්ඨවිත්තො සනවස්සං වස්සාපෙන්තො විය බොධිසත්තස්ස බහුං ධනං අදාසී, තථා නාගරා. සක්කො බොධිසත්තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “අහං තෙ, පණ්ඩිත, සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤාරථං ගාභාපෙත්වා පච්ඡා මාතලිං පෙසෙස්සාමි, ත්වං සහස්සයුත්තං වෙජ්‍යන්තරථවරං අභිරුද්ධං දෙවලොකං ආගච්ඡෙය්‍යාසී” ති වත්වා පක්කාමි.

අපං නං ගන්ත්වා පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්තං “කහං ගතාත්ථ, මහාරාජා” ති දෙවධීතරො පුච්ඡිංසු. සක්කො තාසං තං කාරණං විත්ථාරෙන කට්ඨත්වා බොධිසත්තස්ස සීලඤ්ඤා භුක්ඛෙව වණ්ණෙසී. දෙවධීතරො “මහාරාජ, මයමපි ආවරියං දට්ඨුකාමා, ඉධ නං ආනෙහි” ති ආහංසු. සක්කො මාතලිං ආමන්තෙත්වා “තාත, දෙවච්ඡරා ගුත්තිලගන්ධබ්බං දට්ඨුකාමා, ගච්ඡ නං වෙජ්‍යන්තරථෙ නිසීදාපෙන්වා ආනෙහි” ති. සො “සාඤ්ඤා” ති ගන්ත්වා බොධිසත්තං ආනෙසී. සක්කො බොධිසත්තෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා “දෙවකඤ්ඤා කිර තෙ, ආවරිය, ගන්ධබ්බං සොතුකාමා” ති ආහ. “මයං මහාරාජ, ගන්ධබ්බා නාම සිජ්ජං නිස්සාය ජීවාම, මූලං ලහන්තා වාදෙය්‍යාමා” ති. “වාදෙහි, අහං තෙ මූලං දස්සාමි” ති. “න මය්හං අඤ්ඤෙන මූලෙනත්ථො, ඉමා පන දෙවධීතරො අත්තනො අත්තනො කල්‍යාණකම්මං කට්ඨන්තු, එවාහං වාදෙස්සාමි” ති. අපං නං දෙවධීතරො ආහංසු – “අමිහෙහි කතං කල්‍යාණකම්මං පච්ඡා තුම්හාකං කට්ඨස්සාම, ගන්ධබ්බං කරොහි ආවරියා” ති. බොධිසත්තො සත්තාහං දෙවතානං ගන්ධබ්බං අකාසී, තං දිබ්බගන්ධබ්බං අභිභවිත්වා පවත්ති. සත්තමෙ දිවසෙ ආදිතො පට්ඨාය දෙවධීතානං කල්‍යාණකම්මං පුච්ඡි. එකං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ එකස්ස භික්ඛුනො උත්තමචත්ථං දත්වා සක්කස්ස පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්තං අවිජරාසහස්සපරිවාරං උත්තමචත්ථදෙවකඤ්ඤා “ත්වං පුරිමහවෙ කිං කම්මං කත්වා නිබ්බන්තා” ති පුච්ඡි. තස්ස පුච්ඡනාකාරො ච විස්සජ්ජනා ච විමානවත්ථුමිති ආගතමෙව. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ –

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසී දෙවතෙ;
ඕභාසෙන්නී දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

“කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසී පුඤ්ඤා;
කෙනාසී එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

“චත්ථුත්තමදායිකා නාරි, පවරා භොති නරෙසු නාරිසු;
එවං පියරුපදායිකා මනාපං, දිබ්බං සා ලහතෙ උපෙච්ච යානං.

“තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අවිජරා කාමවණ්ණිනිහමස්මි;
අවිජරාසහස්සස්සාහං, පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං.

“තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

“තෙනමිහි එවං ජලිතානුභවා; වණ්ණො ව මෙ සබ්බද්ධා පභාසති”ති. (වි. ව. 329-331, 333-336);

අපරා පිණ්ඩාය වරමානස්ස භික්ඛුනො පුජනත්ථාය පුජ්ථානි අදාසි, අපරා “වෙනියෙ ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං දෙථා”ති ගන්ධෙ අදාසි, අපරා මධුරානි ඵලාඵලානි අදාසි, අපරා උච්ඡුරසං අදාසි, අපරා කස්සපදසබ්බලස්ස වෙනියෙ ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං අදාසි, අපරා මග්ගපට්ඨනානං භික්ඛුනං භික්ඛුනීනඤ්ච කුලගෙහෙ වාසං උපගතානං සන්තිකෙ ධම්මං අස්සොසි, අපරා නාථාය උපකට්ඨාය වෙලාය භුත්තස්ස භික්ඛුනො උදකෙ යත්වා උදකං අදාසි, අපරා අගාරමජ්ඣෙකෙ වසමානා අක්කොධනා හුත්වා සස්සුසසුරවත්තං අකාසි, අපරා අත්තනො ලද්ධකොට්ඨාසනොපි සංවිභාගං කත්වාච පරිභුඤ්ජි, සීලවතී ච අහොසි, අපරා පරගෙහෙ දාසී හුත්වා නික්කොධනා නිම්මානා අත්තනො ලද්ධකොට්ඨාසනො සංවිභාගං කත්වා දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තා (වි. ව. අට්ඨ. 328-336). එවං සබ්බාපි ගුත්තිලවිමානවත්ථුස්මිං ආගතා ඡන්තිංස දෙවධිතා යං යං කම්මං කත්වා තත්ථ නිබ්බත්තා, සබ්බං බොධිසත්තො පුච්ඡි. තාපිස්ස අත්තනො කතකම්මං ගාථාභියෙව කට්ඨෙසු. තං සුත්වා බොධිසත්තො “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, ස්වාභං ඉධාගන්ත්වා අප්පමත්තකෙනපි කම්මෙන පටිලද්ධදිබ්බසම්පත්තියො අස්සොසිං. ඉතො දානි පට්ඨාය මනුස්සලොකං ගන්ත්වා දානාදීනි කුසලකම්මානෙව කරිස්සාමි”ති වත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“ස්වාගතං වත මෙ අජ්ජ, සුජ්ජභාතං සුහුට්ඨිතං; යං අද්දසාමි දෙවතායො, අච්ඡරාකාමවණ්ණියො.

“ඉමාසාභං ධම්මං සුත්වා, කාභාමි කුසලං බහුං; දානෙන සමවරියාය, සංයමෙන දමෙන ව; ස්වාභං තත්ථ ගම්ස්සාමි, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති. (වි. ව. 617-618);

අථ නං සත්තාභව්වයෙන දෙවරාජා මාතලිසඬිගාහකං ආණාපෙත්වා රටෙ නිසීදාපෙත්වා බාරාණසිමෙව පෙසෙසි. සො බාරාණසිං ගන්ත්වා දෙවලොකෙ අත්තනා දිට්ඨකාරණං මනුස්සානං ආචික්ඛි. තතො පට්ඨාය මනුස්සා සඤ්ජානා පුඤ්ඤානි කාතුං මඤ්ඤිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මුසිලො දෙවදත්තො අහොසි, සක්කො අනුරුද්ධො, රාජා ආනන්දො, ගුත්තිලගන්ධබ්බො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[244] 4. විගතිවිජ්ජාතකවණ්ණනා ගුත්තිලජාතකවණ්ණනා තතියා.

යං පස්සති න තං ඉච්ඡති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං පලායිකං පරිබ්බාජකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සකලජම්බුදිපෙ පටිවාදං අලභිත්වා සාවත්ථිං ආගන්ත්වා “කො මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො”ති පුච්ඡිත්වා “සම්මාසම්බුද්ධො”ති සුත්වා මහාජනපරිවුතො ජෙනවනං ගන්ත්වා භගවත්තං චතුපරිසමජ්ඣෙකෙ ධම්මං දෙසෙත්තං පඤ්ඤං පුච්ඡි. අථස්ස සත්ථා තං විස්සජ්ජෙත්වා “එකං නාම කි”න්ති පඤ්ඤං පුච්ඡි, සො තං කට්ඨෙසු අසක්කොන්තො උට්ඨාය පලායි. නිසින්නපරිසා “එකපදෙනෙව වො, භත්තෙ, පරිබ්බාජකො නිග්ගහිතො”ති ආභංසු. සත්ථා “නාභං, උපාසකා, ඉදානෙවෙතං එකපදෙනෙව නිග්ගණ්හාමි, පුබ්බෙපි නිග්ගණ්හිංයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා දීඝරත්තං භිමවත්තෙ වසී. සො පබ්බතා ඔරුය්භ එකං නිගමගාමං නිස්සාය ගඬිගානිවත්තනෙ පණ්ණසාලායං වාසං කප්පෙසි. අට්ඨෙකො පරිබ්බාජකො සකලජම්බුදිපෙ පටිවාදං අලභිත්වා තං නිගමං පත්වා “අත්ථි නු බො කොච්ඡි මයා සද්ධිං වාදං කාතුං සමත්ථො”ති පුච්ඡිත්වා “අත්ථි”ති බොධිසත්තස්ස ආනුභාවං සුත්වා මහාජනපරිවුතො තස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසීදි. අථ නං බොධිසත්තො “වණ්ණගන්ධපරිභාවිතං ගඬිගාපානියං පිට්ඨස්සති”ති පුච්ඡි. පරිබ්බාජකො වාදෙන ඔත්ථරන්තො “කා ගඬිගා, වාලුකා ගඬිගා, උදකං ගඬිගා, ඔරිමතීරං ගඬිගා, පාරිමතීරං ගඬිගා”ති ආභ. බොධිසත්තො “ත්ථං පන, පරිබ්බාජක, යපෙත්වා උදකං වාලුකං ඔරිමතීරං පාරිමතීරඤ්ච කභං ගඬිගං ලභිස්සසි”ති ආභ. පරිබ්බාජකො අප්පට්ඨානො හුත්වා උට්ඨාය පලායි. තස්මිං පලාතෙ බොධිසත්තො නිසින්නපරිසාය ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමා ගාථා අවොච –

188. “යං පස්සති න තං ඉච්ඡති, යඤ්ච න පස්සති තං කිරිව්ජති;
මඤ්ඤාමි චිරං වරිස්සති, න හි තං ලච්ජති යං ස ඉච්ඡති.

189. “යං ලභති න තෙන තුස්සති, යඤ්ච පත්ථෙති ලද්ධං භිලෙති;
ඉච්ඡා හි අනන්තගොචරා, විගතිවිජ්ජා නමො කරොමසෙ”ති.

තත්ථ යං පස්සති යං උදකාදිං පස්සති, තං ගඬිගානි න ඉච්ඡති. යඤ්ච න පස්සති යඤ්ච උදකාදිවිනිමුත්තං ගඬිගං න පස්සති, තං කිරිව්ජති. මඤ්ඤාමි චිරං වරිස්සති අභං එවං මඤ්ඤාමි – අයං පරිබ්බාජකො එවරුපං ගඬිගං පරියෙසන්තො චිරං වරිස්සති. යථා වා උදකාදිවිනිමුත්තං ගඬිගං, එවං රුපාදිවිනිමුත්තං අත්තානම්පි පරියෙසන්තො

සංඝාරෙ වීරං වරිස්සති. න හි තං ලච්ඡතීති වීරං වරන්තොපි යං තං ඵවරුපං ගඬිගං වා අත්තානං වා ඉච්ඡති, තං න ලච්ඡති. යං ලභතීති යං උදකං වා රුපාදිං වා ලභති, තෙන න තුස්සති. යඤ්ච පත්ථෙති ලද්ධං භීළෙතීති ඵං ලද්ධෙන අතුස්සන්තො යං යං සම්පත්තිං පත්ථෙති, තං තං ලභිත්වා “කිං ඵතායා”ති භීළෙති අවමඤ්ඤති. ඉච්ඡා හි අනන්තගොචරාති ලද්ධං භීළෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආරම්මණං ඉච්ඡනතො අයං ඉච්ඡා නාම තණ්හා අනන්තගොචරා. විගතිච්ඡාන නමො කරොමසෙති තස්මා යෙ විගතිච්ඡා බුද්ධාදයො, තෙසං මයං නමක්කාරං කරොමාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පරිබ්බාජකො ඵතරහි පරිබ්බාජකො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[245] 5. මූලපරියායජාතකවණ්ණනා විගතිච්ඡජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

කාලො සසති භූතානීති ඉදං සත්ථා උක්කට්ඨං නිස්සාය සුභගවනෙ විහරන්තො මූලපරියායසුත්තන්තං ආරබ්භ කථෙසි. තදා කිර පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු සාසනෙ පබ්බජිත්වා තිණ්ණ පිටකානි උග්ගණ්හිත්වා මානමදමත්තා හුත්වා “සම්මාසම්බුද්ධොපි තිණ්ණෙව පිටකානි ජානාති, මයම්පි තානි ජානාම, ඵං සන්තෙ කිං තස්ස අම්භෙහි නානාකරණ”න්ති බුද්ධුපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, පටිපක්ඛා හුත්වා වරන්ති.

අට්ඨකදිවසං සත්ථා තෙසු ආගන්ත්වා අත්තනො සන්තිකෙ නිසින්තෙසු අට්ඨහි භූමීහි පටිමණ්ඩෙත්වා මූලපරියායසුත්තන්තං කථෙසි, තෙ න කිඤ්චි සල්ලක්ඛෙසුං. අට්ඨ නෙසං ඵතදහොසි – “මයං අම්භෙහි සදිසා පණ්ඩිතා නත්ථි”ති මානං කරොම, ඉදානි පන න කිඤ්චි ජානාම, බුද්ධෙහි සදිසො පණ්ඩිතො නාම නත්ථි, අහො බුද්ධගුණා නාමා”ති. තෙ තතො පට්ඨාය නිහතමානා හුත්වා උද්ධට්ඨායා විය සජ්ජා නිබ්බිසෙවනා ජාතා. සත්ථා උක්කට්ඨායං යථාභිරන්තං විහරිත්වා වෙසාලිං ගන්ත්වා ගොතමකචෙතියෙ ගොතමකසුත්තන්තං නාම කථෙසි, දසසහස්සිලොකධාතු කම්පි, තං සුත්වා තෙ හික්ඛු අරහත්තං පාපුණිංසු. මූලපරියායසුත්තන්තපරියොසානෙ පන සත්ථරි උක්කට්ඨායං විහරන්තෙයෙව හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අහො බුද්ධානං ආනුභාවො, තෙ නාම බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා තථා මානමදමත්තා භගවතා මූලපරියායදෙසනාය නිහතමානා කතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, ඵතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛෙවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාහං ඉමෙ ඵං මානපග්ගහිතසිරෙ විවරන්තෙ නිහතමානෙ අකාසිංයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජන්තො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි මන්තෙ වාවෙසි. තෙ පඤ්චසතාපි නිට්ඨිසිප්පා සිප්පෙ අනුයොගං දත්වා “යත්තකං මයං ජානාම, ආචරියොපි තත්තකමෙව, විසෙසො නත්ථි”ති මානත්ථද්ධා හුත්වා ආචරියස්ස සන්තිකං න ගච්ඡන්ති, වත්තපට්ඨත්තං න කරොන්ති. තෙ ඵකදිවසං ආචරියෙ බද්ධරුක්ඛමූලෙ නිසින්තෙ තං වම්භෙතුකාමා බද්ධරුක්ඛං නබෙන ආකොටෙන්වා “නිස්සාරොවායං රුක්ඛො”ති ආහංසු. බොධිසත්තො අත්තනො වම්භනභාවං ඤත්වා අන්තෙවාසිකෙ “ඵකං වො පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති ආහ. තෙ භට්ඨතුට්ඨා “වදෙට්, කථෙස්සාමා”ති. ආචරියො පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

190. “කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා;
යො ව කාලසසො භූතො, ස භූතපවතිං පථි”ති.

තත්ථ කාලොති පුරෙහත්තකාලොපි පච්ඡාහත්තකාලොපිති ඵවමාදි. භූතානීති සත්තාධිවචනමෙතං, න කාලො භූතානං වම්මමංසාදීනි ලුඤ්චිත්වා බාදති, අපිව බො නෙසං ආයුචණ්ණබලානි බෙපෙන්තො යොබ්බඤ්ඤං මද්දන්තො ආරොග්‍යං විනාසෙන්තො සසති බාදතීති වුවචති. ඵං සසන්තො ව න කිඤ්චි වජ්ජෙති, සබ්බානෙව සසති. න කෙවලඤ්ච භූතානෙව, අපිව බො සහත්තනා අත්තානම්පි සසති, පුරෙහත්තකාලො පච්ඡාහත්තකාලං න පාපුණාති. ඵස නයො පච්ඡාහත්තකාලාදිසු. යො ව කාලසසො භූතොති ඛිණ්ණසවස්සෙතං අධිවචනං. යො හි අරියමග්ගෙන ආයතිං පටිසන්ධිකාලං බෙපෙන්වා බාදිත්වා ධීතත්තා “කාලසසො භූතො”ති වුවචති. ස භූතපවතිං පථිති යො යායං තණ්හා අපායෙසු භූතෙ පවති, තං ඤාණග්ගිතා පථි දභි භස්මමකාසි, තෙන “භූතපවතිං පථි”ති වුවචති. “පජනි”න්තිපි පායො, ජනිකං නිබ්බත්තකින්ති අත්ථො.

ඉමං පඤ්ඤං සුත්වා මාණවෙසු ඵකොපි ජාතිතුං සමත්ථො නාම නාහොසි. අට්ඨ නෙ බොධිසත්තො “මා බො තුම්භෙ ‘අයං පඤ්ඤො තිසු වෙදෙසු අත්ථි’ති සඤ්ඤං අකත්ථ, තුම්භෙ ‘යමහං ජානාමි, තං සබ්බං ජානාමා’ති මඤ්ඤමානා මං බද්ධරුක්ඛසදිසං කරොට්, මම තුම්භෙහි අඤ්ඤාතස්ස බහුතො ජානනභාවං න ජානාට්, ගච්ඡට් සත්තමෙ දිවසෙ කාලං දම්මි, ඵත්තකෙන කාලෙන ඉමං පඤ්ඤං වින්තෙට්”ති. තෙ බොධිසත්තං වන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සත්තාහං වින්තෙත්වාපි පඤ්ඤස්ස නෙව අත්තං, න කොටිං පස්සිංසු. තෙ සත්තමදිවසෙ ආචරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසිදිත්වා “කිං, භද්‍රමුඛා, ජානිත්ථ පඤ්ඤ”න්ති චුත්තෙ “න ජානාමා”ති වදිංසු. අට්ඨ බොධිසත්තො තෙ ගරහමානො දුතියං ගාථමාහ –

191. “බහුනි නරසීසානි, ලොමසානි බ්‍රහ්මානි ව;
ගීවාසු පටිමුක්කානි, කොච්චෙවෙන්ථ කණ්ණවා”ති.

තස්සත්ථො – බහුනි නරානං සීසානි දිස්සන්ති, සබ්බානි ච තානි ලොමසානි, සබ්බානි මහන්තානි ගිවාසුයෙව යපිතානි, න තාලඵලං විය හන්තොති ගහිතානි, නත්ථි තෙසං ඉමෙහි ධම්මෙහි නානාකරණං. එත්ථ පන කොවිදෙව කණ්ණවාති අත්තානං සන්ධායාහ. කණ්ණවාති පඤ්ඤවා, කණ්ණජිද්දං පන න කස්සචි නත්ථි. ඉති තෙ මාණවකෙ “කණ්ණජිද්දමත්තමෙව තුම්භාකං බාලානං අත්ථි, න පඤ්ඤා”ති ගරහිත්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙයි. තෙ සුත්වා – “අහො ආචරියා නාම මහන්තා”ති බමාපෙත්වා නිහනමානා බොධිසත්තං උපට්ඨහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා පඤ්චස්සතා මාණවකා ඉමෙ භික්ඛු අහෙසුං, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[246] 6. බාලොවාදජාතකවණ්ණනාම උපරියායජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

හන්ත්වා ඡෙත්වා වධිත්වා වාති ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය කුටාගාරසාලායං විහරන්තො සීහසෙනාපතිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සො භි භගවන්තං සරණං ගන්ත්වා නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ සමංසකහත්තං අදාසි. නිගණ්ඨා තං සුත්වා කුපිතා අනත්තමනා තථාගතං විභෙදෙතුකාමා “සමණො ගොතමො ජානං උද්දිස්සකතං මංසං භුඤ්ජති”ති අක්කොසිංසු. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො ‘සමණො ගොතමො ජානං උද්දිස්සකතං මංසං භුඤ්ජති’ති සද්ධිං පරිසාය අක්කොසන්තො ආභිණ්ඩති”ති. තං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, නිගණ්ඨො නාටපුත්තො ඉදානෙව මං උද්දිස්සකතමංසබ්බදනෙන ගරහති, පුබ්බෙපි ගරහියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය භිමවන්තො බාරාණසිං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ නගරං භික්ඛාය පාවිසි. අට්ටකො කුටුම්භිකො “තාපසං විභෙදෙස්සාමි”ති සරං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙත්වා මච්ඡමංසෙන පරිවිසිත්වා හත්තකිව්වාටසානෙ එකමන්තං නිසීදිත්වා “ඉමං මංසං තුම්භෙයෙව උද්දිස්ස පාණෙ මාරෙත්වා කතං, ඉදං අකුසලං මා අම්භාකමෙව, තුම්භාකමපි හොතු”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

192. “හන්ත්වා ඡෙත්වා වධිත්වා ච, දෙනි දානං අසඤ්ඤතො;
එදිසං හත්තං භුඤ්ජමානො, ස පාපෙන උපලිප්පති”ති.

තත්ථ හන්ත්වාති පහරිත්වා. ඡෙත්වාති කිලමෙත්වා. වධිත්වාති මාරෙත්වා. දෙනි දානං අසඤ්ඤතොති අසඤ්ඤතො දුස්සිලො ඵලං කත්වා දානං දෙනි. එදිසං හත්තං භුඤ්ජමානො, ස පාපෙන උපලිප්පතිති එදිසං උද්දිස්සකහත්තං භුඤ්ජමානො සො සමණොපි පාපෙන උපලිප්පති සංයුජ්ජනියෙවාති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

193. “පුත්තදාරම්පි වෙ හන්ත්වා, දෙනි දානං අසඤ්ඤතො;
භුඤ්ජමානොපි සප්පඤ්ඤො, න පාපෙන උපලිප්පති”ති.

තත්ථ භුඤ්ජමානොපි සප්පඤ්ඤොති තිට්ඨතු අඤ්ඤං මංසං, පුත්තදාරං වධිත්වාපි දුස්සිලෙන දින්නං සප්පඤ්ඤො බන්තිමෙත්තාදිගුණසම්පන්නො තං භුඤ්ජමානොපි පාපෙන න උපලිප්පතිති. ඵලමස්ස බොධිසත්තො ධම්මං කට්ඨෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා කුටුම්භිකො නිගණ්ඨො නාටපුත්තො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[247] 7. පාදඤ්ජලිජාතකවණ්ණනාම බාලොවාදජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

අද්ධා පාදඤ්ජලි සබ්බෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාඵදායිට්ඨෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්ඤං විනිවිජ්ජන්ති, භික්ඛු පඤ්ඤං සුණන්තා ථෙරෙ පසංසන්ති. ලාඵදායිට්ඨෙරො පන පරිසන්තරෙ නිසින්තො “එතෙ අම්මෙහි සමං කිං ජානන්ති”ති ඔට්ඨං හඤ්ජි. තං දිස්වා ථෙරා උට්ඨාය පක්කමිංසු, පරිසා භිජ්ජි. ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො ලාඵදායී, ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ගරහිත්වා ඔට්ඨං හඤ්ජි”ති. තං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ලාඵදායී යපෙත්වා ඔට්ඨහඤ්ජනං තතො උත්තරි අඤ්ඤං න ජානාති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. රඤ්ඤො පාදඤ්ජලි නාම පුත්තො ලාලො දන්ධපරිසක්කනො අහොසි. අපරභාගෙ රාජා කාලමකාසි. අමච්චා රඤ්ඤො මතකිව්වාති කත්වා “තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිස්සාමා”ති මන්තයමානා රාජපුත්තං පාදඤ්ජලිං ආහංසු. බොධිසත්තො පන “අයං කුමාරො ලාලො දන්ධපරිසක්කනො, පරිග්ගහෙත්වා තං අභිසිඤ්චිස්සාමා”ති ආහ. අමච්චා විනිවිජ්ජං සජ්ජෙත්වා කුමාරං සම්පෙ නිසීදාපෙත්වා අඩ්ඨං විනිවිජ්ජන්තා න සම්මා විනිවිජ්ජනිංසු. තෙ අස්සාමිකං

සාමකං කත්වා කුමාරං පුච්ඡංසු – “කිදිසං, කුමාර, සුට්ඨ අඩ්ඨං චිනිච්ඡිනිමහා”ති. සො ඔට්ඨං භඤ්ජී. බොධිසත්තො “පණ්ඩිතො ච ත මඤ්ඤෙ කුමාරො, අසම්මාවිනිච්ඡිනහාවො තෙන ඤාතො භවිස්සති”ති මඤ්ඤමානො පයමං ගාථමාහ –

194. “අද්ධා පාදඤ්ජලී සබ්බෙ, පඤ්ඤාය අතිරොචති;
තථා හි ඔට්ඨං භඤ්ජති, උත්තරිං නූන පස්සති”ති.

තස්සත්ථො – එකංසෙන පාදඤ්ජලීකුමාරො සබ්බෙ අම්භෙ පඤ්ඤාය අතිරොචති. තථා හි ඔට්ඨං භඤ්ජති, නූන උත්තරිං අඤ්ඤං කාරණං පස්සතිති.

තෙ අපරස්මිම්භි දිවසෙ චිනිච්ඡයං සජ්ජෙත්වා අඤ්ඤං අඩ්ඨං සුට්ඨ චිනිච්ඡිනිත්වා “කිදිසං, දෙව, සුට්ඨ චිනිච්ඡිනි”න්ති පුච්ඡංසු. සො පුනභි ඔට්ඨමෙව භඤ්ජී. අපස්ස අන්ධබාලභාවං ඤාත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

195. “නායං ධම්මං අධම්මං වා, අත්ථානත්ථඤ්ච බුජ්ඣති;
අඤ්ඤත්ථ ඔට්ඨනිබ්භොගා, නායං ජානාති කිඤ්චන”න්ති.

අමච්චා පාදඤ්ජලීකුමාරස්ස ලාලභාවං ඤාත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පාදඤ්ජලී ලාඨදායී අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[248] 8. කිංසුකොපමජාතකවණ්ණනාද්දිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සබ්බෙහි කිංසුකො දිට්ඨොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කිංසුකොපමසුත්තන්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. චත්තාරො හි භික්ඛු තථාගතං උපසඩ්ධකම්ත්වා කම්මට්ඨානං යාචිංසු, සත්ථා තෙසං කම්මට්ඨානං කට්ඨෙ. තෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි අගම්ංසු. තෙසු එකො ඡ එස්සායතනානි පරිග්ගණ්හිත්වා අරහත්තං පාපුණි, එකො පඤ්චක්ඛන්ධෙ, එකො චත්තාරො මහාභූතෙ, එකො අට්ඨාරස ධාතුයො. තෙ අත්තනො අත්තනො අධිගතවිසෙසං සත්ථු ආරොවෙසුං. අට්ඨකස්ස භික්ඛුනො පරිචිතක්කො උදපාදි – “ඉමෙසං කම්මට්ඨානානි නානා, නිබ්බානං එකං, කථං සබ්බෙහි අරහත්තං පත්ත”න්ති. සො සත්ථාරං පුච්ඡී. සත්ථා “කිං තෙ, භික්ඛු, කිංසුකදිට්ඨභාතිකෙහි නානත්ත”න්ති චත්වා “ඉදං නො, භන්තෙ, කාරණං කට්ඨො”ති භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ තස්ස චත්තාරො පුත්තා අහෙසුං. තෙ එකදිවසං සාරථී පක්කොසෙත්වා “මයං, සම්ම, කිංසුකං දට්ඨකාමා, කිංසුකරුක්ඛං නො දස්සෙහි”ති ආභංසු. සාරථී “සාධු, දස්සෙස්සාමි”ති චත්වා චතුත්තම්භි එකතො අදස්සෙත්වා ජෙට්ඨරාජපුත්තං තාව රටෙ නිසිදාපෙත්වා අරඤ්ඤං නෙත්වා “අයං කිංසුකො”ති බාණුකකාලෙ කිංසුකං දස්සෙසි. අපරස්ස බහලපලාසකාලෙ, අපරස්ස පුජ්ඣිකාලෙ, අපරස්ස ඵලිකාලෙ. අපරභාගෙ චත්තාරොපි භාතරො එකතො නිසිත්තා “කිංසුකො නාම කිදිසො”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. තතො එකො “සෙය්‍යාථාපි කුමාරපුත්තො”ති ආහ. දුතියො “සෙය්‍යාථාපි නිග්‍රොධරුක්ඛො”ති, තතියො “සෙය්‍යාථාපි මංසපෙසි”ති, චතුත්ථො “සෙය්‍යාථාපි සිරිසො”ති. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස කථාය අපරිතුට්ඨා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, කිංසුකො නාම කිදිසො”ති පුච්ඡිත්වා “තුම්භෙහි කිං කට්ඨ”න්ති චුත්තෙ අත්තනා කට්ඨනීභාරං රඤ්ඤො කට්ඨෙ. රාජා “චතුර්භි තුම්භෙහි කිංසුකො දිට්ඨො, කෙවලං වො කිංසුකස්ස දස්සෙත්තො සාරථී ‘ඉමස්මිං කාලෙ කිංසුකො කිදිසො, ඉමස්මිං කිදිසො’ති විභජිත්වා න පුච්ඡිතො, තෙන වො කඩ්ඛා උජ්ජන්තා”ති චත්වා පයමං ගාථමාහ –

196. “සබ්බෙහි කිංසුකො දිට්ඨො, කිං න්වෙත්ථ විචිකිච්ඡථ;
න හි සබ්බෙසු යානෙසු, සාරථී පරිපුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ න හි සබ්බෙසු යානෙසු, සාරථී පරිපුච්ඡිතොති සබ්බෙහි වො කිංසුකො දිට්ඨො, කිං නු තුම්භෙ එත්ථ විචිකිච්ඡථ, සබ්බෙසු යානෙසු කිංසුකොවෙසො, තුම්භෙහි පන න හි සබ්බෙසු යානෙසු සාරථී පරිපුච්ඡිතො, තෙන වො කඩ්ඛා උජ්ජන්තාති.

සත්ථා ඉමං කාරණං දස්සෙත්වා “යථා, භික්ඛු, තෙ චත්තාරො භාතිකා විභාගං කත්වා අපුච්ඡිතත්තා කිංසුකෙ කඩ්ඛං උජ්ජාදෙසුං, එවං ත්වම්පි ඉමස්මිං ධම්මෙ කඩ්ඛං උජ්ජාදෙසි”ති චත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ –

197. “එවං සබ්බෙහි ඤාණෙහි, යෙසං ධම්මා අජානිතා;
තෙ වෙ ධම්මෙසු කඩ්ඛන්ති, කිංසුකස්මිංව භාතරො”ති.

තස්සත්ථො – යථා තෙ භාතරො සබ්බෙසු යානෙසු කිංසුකස්ස අදිට්ඨත්තා කඩ්ඛිංසු, එවං සබ්බෙහි විපස්සනාඤාණෙහි යෙසං සබ්බෙ ඡ එස්සායතනබන්ධභූතධාතුභෙදා ධම්මා අජානිතා, සොනාපත්තිමග්ගස්ස

අනධිගතත්තා අප්පට්ඨිද්ධා, තෙ වෙ තෙසු එස්සායනනාදිධම්මෙසු කඨිබන්ති යථා එකස්මිංයෙව කිංසුකස්මිං චත්තාරො භාතරොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා බාරාණසිරාජා අභමෙව අහොසි”න්ති.

[249] 9. සාලකජාතකවණ්ණනා කිංසුකොපමජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

එකපුත්තකො භවිස්සසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මහාථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සො කිරෙකං කුමාරකං පබ්බාජෙත්වා පිළෙන්නො තත්ථ විහරති. සාමණෙරො පිළං සහිතුං අසක්කොන්තො උප්පබ්බජී. ථෙරො ගන්ත්වා තං උපලාපෙති “කුමාර, තච වීචරං තවෙව භවිස්සති පත්තොපි, මම සන්තකං පත්තවීචරම්පි තවෙව භවිස්සති, එහි පබ්බජාහි”ති. සො “නාහං පබ්බජීස්සාමි”ති චත්වාපි පුනප්පුනං වුව්චමානො පබ්බජී. අථ නං පබ්බජිතදිවසනො පට්ඨාය පුන ථෙරො විහෙයෙයි. සො පිළං අසභන්තො පුන උප්පබ්බජිත්වා අනෙකචාරං යාවන්තෙපි තස්මිං “ත්වං නෙව මං සහසි, න විනා චත්තිතුං සක්කොසි, ගච්ඡ න පබ්බජීස්සාමි”ති න පබ්බජී. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, සුභද්දො චත සො දාරකො මහාථෙරස්ස ආසයං ඤත්වා න පබ්බජී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස සුභද්දො, පුබ්බෙපි සුභද්දොව, එකචාරං එතස්ස දොසං දිස්වා න පුන උපගච්ඡී”ති චත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කුටුම්භිකකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ධඤ්ඤවික්කයෙන ජීවිකං කප්පෙයි. අඤ්ඤතරොපි අභිතුණ්ඩිකො එකං මක්කටං සික්ඛාපෙත්වා ඔසධං ගාභාපෙත්වා තෙන සප්පං කීළාපෙත්තො ජීවිකං කප්පෙයි. සො බාරාණසියං උස්සවෙ සුට්ඨෙ උස්සවං කීළිතුකාමො “ඉමං මා පමජ්ජී”ති තං මක්කටං තස්ස ධඤ්ඤවාණිජස්ස භත්ථෙ ය්පෙත්වා උස්සවං කීළිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කහං මක්කටො”ති පුව්ඡී. මක්කටො සාමිකස්ස සද්දං සුත්වා ධඤ්ඤාපණනො වෙගෙන නික්ඛමී. අථ නං සො වෙළුපෙසිකාය පිට්ඨියං පොථෙත්වා ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා එකමන්තෙ බන්ධිත්වා නිද්දං ඔක්කමී. මක්කටො තස්ස නිද්දායනභාවං ඤත්වා අත්තනො බන්ධනං මොචෙත්වා පලායිත්වා අම්බරුක්ඛං ආරුය්භ අම්බපක්කං බාදිත්වා අට්ඨී අභිතුණ්ඩිකස්ස සරිරෙ පාතෙයි. සො පබුජ්ඣිත්වා උල්ලොකෙන්නො තං දිස්වා “මධුරච්චනෙන නං වඤ්චෙත්වා රුක්ඛා ඔතාරෙත්වා ගණ්ඨිස්සාමි”ති තං උපලාපෙත්තො පඨමං ගාථමාහ –

198. “එකපුත්තකො භවිස්සසි, ත්වඤ්ච නො හෙස්සසි ඉස්සරො කුලෙ;
ඔරොහ දුමස්මා සාලක, එහි දානි සරකං වජෙමසෙ”ති.

තස්සත්ථො – ත්වං මය්භං එකපුත්තකො භවිස්සසි, කුලෙ ච මෙ භොගානං ඉස්සරො, එතම්භා රුක්ඛා ඔතර, එහි අම්භාකං සරං ගමීස්සාම. සාලකානි නාමෙන ආලපන්තො ආහ.

තං සුත්වා මක්කටො දුතියං ගාථමාහ –

199. “නනු මං සුභද්දොති මඤ්ඤසි, යඤ්ච මං හනසි වෙළුපෙසියා;
පක්කම්බවනෙ රමාමසෙ, ගච්ඡ ත්වං සරකං යථාසුඛ”න්ති.

තත්ථ නනු මං සුභද්දොති මඤ්ඤසීති නනු ත්වං මං “සුභද්දො”ති මඤ්ඤසි, “සුභද්දො අය”න්ති මඤ්ඤසීති අත්ථො. යඤ්ච මං හනසි වෙළුපෙසියානි යං මං එවං අතිමඤ්ඤසි, යඤ්ච වෙළුපෙසිකාය හනසි, තෙනාහං නාගච්ඡාමිති දීපෙති. අථ නං “මයං ඉමස්මිං පක්කම්බවනෙ රමාමසෙ, ගච්ඡ ත්වං සරකං යථාසුඛ”න්ති චත්වා උප්පතීත්වා චනං පාඨසි. අභිතුණ්ඩිකොපි අනත්තමනො අත්තනො ගෙහං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා මක්කටො සාමණෙරො අහොසි, අභිතුණ්ඩිකො මහාථෙරො, ධඤ්ඤවාණිජො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[250] 10. කපිජාතකවණ්ණනා සාලකජාතකවණ්ණනා නවමා.

අයං ඉසී උපසමසංයමෙ රතොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුභකං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්ස භි කුභකභාවො භික්ඛුසු පාකටො ජාතො. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො භික්ඛු නිය්‍යානිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා කුභකචත්තං පුරෙහී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, එස භික්ඛු ඉදානෙව, පුබ්බෙපි කුභකොයෙව, අග්ගිමත්තස්ස කාරණා මක්කටො හුත්වා කොභඤ්ඤමකාසී”ති චත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පුත්තස්ස ආධාවිත්වා පට්ඨාවිත්වා විචරණකාලෙ බ්‍රාහ්මණියා මතාය පුත්තං අභිකෙනාදාය හිමචත්තං

පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තම්පි පුත්තං තාපසකුමාරකං කත්වා පණ්ණසාලාය වාසං කප්පෙසි.
වස්සාරත්තසමයෙ අවිජිත්තධාරෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ එකො මක්කටො සීතපිළිතො දන්තෙ බාදන්තො කම්පන්තො
විවරති. බොධිසත්තො මහන්තෙ දාරුක්ඛන්තො ආහරිත්වා අග්ගිං කත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජී, පුත්තකොපිස්ස පාදෙ
පරිමජ්ජමානො නිසීදි. සො මක්කටො එකස්ස මත්තාපසස්ස සන්තකානි චක්කලානි නිවාසෙත්වා ච පාරුපිත්වා ච
අජිනවම්මං අංසෙ කත්වා කාජකමණ්ඩලං ආදාය ඉසිවෙසෙනාගන්ත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ අග්ගිස්ස කාරණා
කුහකකම්මං කත්වා අට්ඨාසි. තාපසකුමාරකො තං දිස්වා “තාත, තාපසො එකො සීතපිළිතො කම්පමානො තිට්ඨති,
ඉධ නං පක්කොසථ, විසිබ්බෙස්සති”ති පිතරං ආයාචන්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

200. “අයං ඉසි උපසමසංයමෙ රතො, ස තිට්ඨති සිසිරභයෙන අට්ටිතො;
භන්ද අයං පවිසතුමං අගාරකං, විනෙතු සීතං දරථඤ්ච කෙවල”න්ති.

තත්ථ උපසමසංයමෙ රතොති රාගාදිකිලෙසඋපසමෙ ච සීලසංයමෙ ච රතො. ස තිට්ඨතීති සො තිට්ඨති.
සිසිරභයෙනාති වාතවූට්ඨිජනිතස්ස සිසිරස්ස භයෙන. අට්ටිතොති පිළිතො. පවිසතුමන්ති පවිසතු ඉමං. කෙවලන්ති
සකලං අනවසෙසං.

බොධිසත්තො පුත්තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨාය ඔලොකෙන්තො මක්කටභාවං ඤාත්වා දුතියං ගාථමාහ –

201. “නායං ඉසි උපසමසංයමෙ රතො, කපී අයං දුමවරසාබගොචරො;
සො දුසකො රොසකො වාපි ජම්මො, සචෙ වජෙමම්පි දුසෙය්‍යගාර”න්ති.

තත්ථ දුමවරසාබගොචරොති දුමවරානං සාබගොචරො. සො දුසකො රොසකො වාපි ජම්මොති සො එවං
ගතගතට්ඨානස්ස දුසනතො දුසකො, සට්ටනතාය රොසකො, ලාමකභාවෙන ජම්මො. සචෙ වජෙති යදි ඉමං
පණ්ණසාලං වජෙ පවිසෙය්‍යා, සබ්බං උච්චාරපස්සාවකරණෙන ච අග්ගිදානෙන ච දුසෙය්‍යාති.

එවඤ්ච පන වත්වා බොධිසත්තො උම්මුකං ගහෙත්වා තං සන්තාසෙත්වා පලාපෙසි. සො උප්පතිත්වා වනං
පක්ඛන්තො තථා පක්ඛන්තොව අහොසි, න පුන තං යානං අගමාසි. බොධිසත්තො අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච
නිබ්බන්තෙත්වා තාපසකුමාරස්ස කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි, සොපි අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච උප්පාදෙසි. තෙ
උහොපි අපරිභිනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පොරාණතො පට්ඨායපෙස කුහකොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා
සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි
අනාගාමීනො කෙචි අරහන්තො අහෙසුං. “තදා මක්කටො කුහකභික්ඛු අහොසි, පුත්තො රාහුලො, පිතා පන අහමෙව
අහොසි”න්ති.

කපිජාතකවණ්ණනා දසමා.

සිඬ්ගාලවග්ගො දසමො.

තස්සුද්දානං –

සබ්බදායී ච සුනබො, ගුත්තිලො විගතිච්ඡා ව;
මූලපරියායං බාලොවාදං, පාදඤ්ජලි කිං සුකොපමං;
සාලකං කපි තෙ දස.

අථ වග්ගද්දානං –

දළ්භවග්ගො ච සන්ථවො, කල්‍යාණධම්මාසදිසො;
රුහකො දළ්භවග්ගො ච, බීරණ්ඨභකාසාවො;
උපාහනො සිඬ්ගාලො ච, දසවග්ගා දුකෙ සියුං.

දුකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තිකනිපාතො

[251] 1. සඬකප්පරාගජාතකවණ්ණනා 1. සඬකප්පවග්ගො

සඬකප්පරාගධොතෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. සාවත්ථිනගරවාසී කිරෙකො කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා එකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬිකතපටියන්තං ඉත්ථිං දිස්වා උප්පන්නකාමරාගො අනභිරතො විවරි. තමෙනං ආවරියුපප්ඤ්ඤායාදයො දිස්වා අනභිරතිකාරණං පුච්ඡිත්වා විබ්භමිතුකාමභාවමස්ස ඤත්වා “ආවුසො, සත්ථා නාම කාමරාගාදිකිලෙසපිළිතානං කිලෙසෙ භාරෙත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා සොතාපත්තිඵලාදීනි දෙනි, එහි තං සත්ථු සන්තිකං නෙස්සාමා”ති ආදාය අගමංසු. සත්ථාරා ව “කිං නු බො, භික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානකඤ්ඤෙව භික්ඛුං ගහෙත්වා ආගතත්ථා”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොවෙසු. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “කිංකාරණා”ති පුච්ඡි. සො තමත්ථං ආරොවෙසි. අථ නං සත්ථා “ඉත්ථියො නාමෙනා, භික්ඛු, පුබ්බෙ ඤානබලෙන වික්ඛම්භිතකිලෙසානං විසුද්ධසත්තානම්පි සංකිලෙසං උප්පාදෙසුං, තාදිසං තුව්ඡපුත්ගලං කිංකාරණා න සංකිලෙසස්සන්ති, විසුද්ධාපි සත්තා සංකිලිස්සන්ති, උත්තමයසසමඬගිනොපි ආයසකාං පාපුණන්ති, පගෙව අපරිසුද්ධා. සිනෙරුකම්පනකවාතො පුරාණපණ්ණකසටං කිං න කම්පෙස්සති, බොධිතලෙ නිසීදිත්වා අභිසම්බුද්ධකායසත්තං අයං කිලෙසො ආලොලෙසි, තාදිසං කිං න ආලොලෙස්සති”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අසීතිකොට්ඨිභවෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්ඨිත්වා බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා කතදාරපරිග්ගහො මාතාපිතුනං අච්චයෙන තෙසං මතකිච්චාති කත්වා භිරඤ්ඤොලොකනකම්මං කරොන්තො “ඉදං ධනං පඤ්ඤායති, යෙහි පනෙතං සම්භතං, තෙ න පඤ්ඤායන්ති”ති ආවජ්ජෙත්තො සංවෙගප්පත්තො අහොසි, සරීරා සෙදා මුච්චිංසු. සො සරාවාසෙ විරං වසන්තො මහාදානං දත්වා කාමෙ පහාය අස්සුමුඛං ඤාතිසඬසං පරිච්චිත්වා භිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා රමණියෙ පදෙසෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාදීහි යාපෙත්තො නචිරස්සෙව අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො විරං වසිත්වා චිත්තෙසි – “මනුස්සපථං ගන්ත්වා ලොණම්බිලං උපසෙවිස්සාමි, එවං මෙ සරීරඤ්ඤෙව ටීරං භවිස්සති, ජඩ්ඝවිහාරො ව කතො භවිස්සති, යෙ ව මාදිසස්ස සීලසම්පන්නස්ස භික්ඛං වා දස්සන්ති, අභිවාදනාදීනි වා කරිස්සන්ති, තෙ සග්ගපුරං පුරෙස්සන්ති”ති.

සො භිමවන්තා ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො බාරාණසිං පත්වා සූරියත්ථඬගමනවෙලාය වසනට්ඨානං ඔලොකෙත්තො රාජ්‍යායානං දිස්වා “ඉදං පටිසල්ලානසාරුප්පං, එත්ථ වසිස්සාමෙ”ති උයානං පවිසිත්වා අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිත්තො ඤානසුබ්බෙන රත්තිං බෙපෙත්වා පුනදිවසෙ කතසරීරපටිපග්ගෙනා පුබ්බණ්ණසමයෙ ජට්ඨිතවක්කලාති සණ්ඨපෙත්වා භික්ඛාභාජනං ආදාය සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො ඉරියාපථසම්පන්නො යුගමත්තදස්සනො හුත්වා සබ්බාකාරසම්පන්නාය අත්තනො රූපසිරියා ලොකස්ස ලොචනාති ආකඬ්ඨෙත්තො නගරං පවිසිත්වා භික්ඛාය වරන්තො රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං පාපුණි. රාජා මහාතලෙ වඩ්ඪකමන්තො වාතපානන්තරෙන බොධිසත්තං දිස්වා ඉරියාපථස්මිඤ්ඤෙව පසීදිත්වා “සවෙ සන්තධම්මො නාම අත්ථි, ඉමස්ස තෙන අබ්භන්තරෙ භවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙත්වා “ගච්ඡ, තං තාපසං ආනෙහි”ති එකං අමච්චං ආණාපෙසි. සො ගන්ත්වා වන්දිත්වා භික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා “රාජා, භන්තෙ, තං පක්කොසති”ති ආහ. බොධිසත්තො “මහාපුඤ්ඤ, අම්භෙ රාජා න ජානාති”ති ආහ. “තෙන හි, භන්තෙ, යාවාහං ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව හොථා”ති ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “අම්භාකං කුලුපකතාපසො නත්ථි, ගච්ඡ, තං ආනෙහි”ති සයම්පි වාතපානෙන හත්ථං පසාරෙත්වා වන්දන්තො “ඉතො එථ, භන්තෙ”ති ආහ. බොධිසත්තො අමච්චිස්ස හත්ථෙ භික්ඛාභාජනං දත්වා මහාතලං අභිරුහි.

අථ නං රාජා වන්දිත්වා රාජපල්ලඩ්ඪකෙ නිසීදාපෙත්වා අත්තනො සම්පාදිතෙහි යාගුබ්ජ්ජකහත්තෙහි පරිවිසිත්වා කතහත්තකිච්චං පඤ්ඤං පුච්ඡි. පඤ්ඤබ්‍යාකරණෙන භියොසොමත්තාය පසීදිත්වා වන්දිත්වා “භන්තෙ, තුම්භෙ කත්ථවාසිකා, කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා “භිමවන්තවාසිකා මයං, මහාරාජ, භිමවන්තනො ආගතා”ති චුත්තෙ පුන “කිංකාරණා”ති පුච්ඡිත්වා “වස්සාරත්තකාලෙ, මහාරාජ, නිබ්බද්ධවාසො නාම ලද්ධං වට්ඨති”ති චුත්තෙ “තෙන හි, භන්තෙ, රාජ්‍යායානෙ වසථ, තුම්භෙ ව චතුරි පච්චයෙහි න කිලම්ස්සථ, අහඤ්ඤෙව සග්ගසංවත්තනිකං පුඤ්ඤං පාපුණිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා භුත්තපාතරාසො බොධිසත්තෙන සද්ධිං උයානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං කාරෙත්වා වඩ්ඪකමං මාපෙත්වා සෙසානිපි රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදීනි සම්පාදෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදෙත්වා “සුබ්බෙන වසථ, භන්තෙ”ති උයානපාලං සම්පට්ඨිජාපෙසි. බොධිසත්තො තතො පටියාය ද්වාදස සංවච්ඡරාති තත්ථෙව වසි.

අපේකදිවසං රඤ්ඤො පච්චන්තො කුපිතො. සො තස්ස වූපසමනත්ථාය ගන්තුකාමො දෙවිං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, තයා නගරෙ ඔහීසිතුං වට්ඨති”ති ආහ. “කිං නිස්සාය කපෙථ, දෙවා”ති. “සීලවන්තං තාපසං, හද්දෙ”ති. “දෙව, නාහං තස්මිං පමජ්ජිස්සාමි, අම්භාකං අයාස්ස පටිජග්ගනං මම භාරො, තුම්භෙ නිරාසඬිකා ගච්ඡථා”ති. රාජා

නික්බිමින්වා ගතො, දෙවිපි බොධිසත්තං තපෙව සක්කවිචං උපට්ඨාති. බොධිසත්තො පන රඤ්ඤො ගතකාලෙ නිබද්ධවෙලායං ආගන්ත්වා අත්තනො රුචිතාය වෙලාය රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා භත්තකිව්චං කරොති.

අපේකදිවසං බොධිසත්තෙ අතිවිරායන්තෙ දෙවි සබ්බං බාදනීයභොජනීයං පටියාදෙන්වා න්හන්වා අලඬකරින්වා නිවමඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා මට්ඨසාටකං සිථිලං කත්වා නිවාසෙත්වා නිපජ්ජී. බොධිසත්තොපි වෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා භික්ඛාභාජනං ආදාය ආකාසෙනාගන්ත්වා මහාවාතපානද්වාරං පාපුණි. තස්ස වක්කලසද්දං සුත්වා සහසා උට්ඨගමානාය දෙවියා සරිරා මට්ඨසාටකො භස්සිත්ථ, බොධිසත්තො විසභාගාරමමණං දිස්වා ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා සුභවසෙන ඔලොකෙසි. අපස්ස ඤානබලෙන සන්තිසිත්තොපි කිලෙසො කරණ්ඩකෙ පක්ඛිත්තආසිවිසො විය එණං කත්වා උට්ඨහි, බිරරුක්ඛස්ස වාසියා ආකොට්ඨකාලො විය අහොසි. කිලෙසුප්පාදනෙන සහෙව ඤානාඬගානි පරිහායිංසු, ඉන්ද්‍රියානි අපරිපුණ්ණානි අහෙසුං, සයං පක්ඛවිජිත්තකාකො විය අහොසි. සො පුබ්බෙ විය නිසිදිත්වා භත්තකිව්චං කාතුං නාසක්ඛි, නිසිදාපියමානොපි න නිසිදි. අපස්ස දෙවි සබ්බං බාදනීයභොජනීයං භික්ඛාභාජනෙයෙව පක්ඛිපි. යථා ව පුබ්බෙ භත්තකිව්චං කත්වා සිහපඤ්ජරෙන නික්බිමින්වා ආකාසෙනෙව ගච්ජති, එවං තං දිවසං ගන්තුං නාසක්ඛි. භත්තං පන ගහෙන්වා මහානිස්සෙණියා ඔතරින්වා උය්‍යානං අගමාසි. දෙවිපි අස්ස අත්තනි පටිබද්ධවිත්තං අඤ්ඤාසි. සො උය්‍යානං ගන්ත්වා භත්තං අභුඤ්ජිත්වා ව හෙට්ඨාමඤ්චකෙ නික්බිපිත්වා “දෙවියා එවරුපා භත්ථසොභා පාදසොභා, එවරුපං කට්ඨපරියොසානං, එවරුපං උරුලක්ඛණං”න්තිආදීනි විජ්ජලපන්තො සත්තාහං නිපජ්ජී, භත්තං පුත්තිකං අහොසි නිලමක්ඛිකාපරිපුණ්ණං.

අප් රාජා පච්චන්තං චූපසමෙන්වා පච්චාගතො අලඬකතපටියත්තං නගරං පදක්ඛිණං කත්වා රාජනිවෙසනං අගන්ත්වා “බොධිසත්තං පස්සිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා උක්කලාපං අස්සමපදං දිස්වා “පක්කන්තො භවිස්සති”ති පණ්ණසාලාය ද්වාරං විවරින්වා අන්තොපවිට්ඨො තං නිපන්තකං දිස්වා “කෙනචි අභාසුකෙන භවිතබ්බ”න්ති පුත්තිහත්තං ඡඩ්ඛාපෙත්වා පණ්ණසාලං පටිජග්ගාපෙත්වා “හන්තෙ, කිං තෙ අභාසුක”න්ති පුච්ඡී. “විද්ධොස්මි, මහාරාජා”ති. රාජා “මම පච්චාමිත්තෙහි මයි ඔකාසං අලහන්තෙහි ‘මමායනට්ඨානමස්ස දුබ්බලං කරිස්සාමා’ති ආගන්ත්වා එස විද්ධො භවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති සරිරං පරිවත්තෙන්වා විද්ධට්ඨානං ඔලොකෙන්තො විද්ධට්ඨානං අදිස්වා “කත්ථ විද්ධොසි, හන්තෙ”ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො “නාහං, මහාරාජ, අඤ්ඤෙත විද්ධො, අහං පන අත්තනාව අත්තානං හදයෙ විජ්ඣාමි”න්ති වත්වා උට්ඨාය නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

1. “සඬකප්පරාගධොතෙන, විතක්කනිසිතෙන ව;
නාලඬකතෙන හද්දෙන, උසුකාරාකතෙන ව.
2. “න කණ්ණායතමුත්තෙන, නාපි මොරුපසෙවිනා;
තෙනමිහි හදයෙ විද්ධො, සබ්බඬගපරිදාහිනා.
3. “ආවෙධඤ්ච න පස්සාමි, යතො රුහිරමස්සවෙ;
යාව අයොනියො විත්තං, සයං මෙ දුක්ඛමාහත”න්ති.

තත්ථ සඬකප්පරාගධොතෙනාති කාමචිතක්කසම්පයුත්තරාගධොතෙන. විතක්කනිසිතෙන වාති තෙනෙව රාගොදකෙන විතක්කපාසාණෙ නිසිතෙන. නාලඬකතෙන හද්දෙනාති තෙව අලඬකතෙන හද්දෙන, අනලඬකතෙන බිහවිජෙනාති අත්ථො. උසුකාරාකතෙන වාති උසුකාරෙහිපි අකතෙන. න කණ්ණායතමුත්තෙනාති යාව දක්ඛිණකණ්ණෙවුලකං ආකඬ්ඪිත්වා අමුත්තකෙන. නාපි මොරුපසෙවිනාති මොරපත්තගිජ්ඣපත්තාදීනි අකතුපසෙවනෙන. තෙනමිහි හදයෙ විද්ධොති තෙන කිලෙසකණ්ඩෙනාහං හදයෙ විද්ධො අමිහි. සබ්බඬගපරිදාහිනාති සබ්බානි අඬගානි පරිදහනසමත්ථෙන. මහාරාජ, තෙන හි කිලෙසකණ්ඩෙන හදයෙ විද්ධකාලතො පට්ඨාය මම අග්ගි පදිත්තානිව සබ්බානි අඬගානි ඩස්හන්තිති දස්සෙති.

ආවෙධඤ්ච න පස්සාමිති විද්ධට්ඨානෙ වණඤ්ච න පස්සාමි. යතො රුහිරමස්සවෙති යතො මෙ ආවෙධතො ලොහිතං පග්ගරොයා, තං න පස්සාමිති අත්ථො. යාව අයොනියො විත්තන්ති එත්ථ යාවාති දළ්භන්තො ජිපාතො, අතිවිය දළ්භං කත්වා අයොනියො විත්තං වඩ්ඪිතන්ති අත්ථො. සයං මෙ දුක්ඛමාහතන්ති අත්තනාව මයා අත්තනො දුක්ඛං ආනිතන්ති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාහි තීහි ගාථාහි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්වා රාජානං පණ්ණසාලතො බහි කත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා නට්ඨං ඤානං උප්පාදෙන්වා පණ්ණසාලාය නික්බිමින්වා ආකාසෙ නිසිත්තො රාජානං ඔවදිත්වා “මහාරාජ, අහං හිමවත්තමෙව ගමිස්සාමි”ති වත්වා “න සක්කා, හන්තෙ, ගන්තු”න්ති චූච්චමානොපි “මහාරාජ, මයා ඉධ වසන්තෙන එවරුපො විජ්ජකාරො පත්තො, ඉදානි න සක්කා ඉධ වසිතු”න්ති රඤ්ඤො යාවත්තස්සෙව ආකාසෙ උප්පතිත්වා හිමවත්තං ගන්ත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා භුග්ගලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහි. කෙචි සොතාපන්තා, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහත්තො අහෙසුං. “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අජ්ජාපි මෙ තං මනසිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං කොධනං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. අඤ්ඤාතරො කිර, භික්ඛු, කොධනො අහොසි උපායාසබ්බලො, අජ්ජමපි චුත්තො සමානො කුප්පි අභිසජ්ජි, කොපඤ්ච දොසඤ්ච අජ්ජවිවයඤ්ච පාත්ථාකාසි. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු කොධනො උපායාසබ්බලො උද්ධනෙ පක්ඛිත්තලොණං විය තට්ඨතථායන්තො විවරති, එවරුපෙ නික්කොධනෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතො සමානො කොධමත්තමපි නිග්ගණ්හිතුං න සක්කොති”ති. සත්ථා තෙසං කථං සුත්ථා එකං භික්ඛුං පෙසෙත්වා තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං, භික්ඛු, කොධනො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි අයං කොධනො අහොසි”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ තස්ස පුත්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො නාම අහොසි. පොරාණකරාජානො ච අත්තනො පුත්තෙ “එවං එතෙ නිහතමානදජ්ජා සිතුණ්හක්ඛමා ලොකචාරිත්තඤ්ඤා ච භවිස්සන්ති”ති අත්තනො නගරෙ දිසාපාමොක්ඛආවරියෙ විජ්ජමානෙපි සිප්පග්ගණන්ථාය දුරෙ තිරොරට්ඨං පෙසෙත්ති, තස්මා සොපි රාජා සොළසවස්සුද්දෙසිකං පුත්තං පක්කොසාපෙත්වා එකපට්ඨිකඋපාහනා ච පණ්ණවිජ්ජන්තඤ්ච කභාපණ්ණසහස්සඤ්ච දත්වා “තාත, තක්කසිලං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගණ්හා”ති පෙසෙයි. සො “සාධු”ති මාතෘපිතරො වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තක්කසිලං පත්වා ආවරියස්ස ගෙහං පුච්ඡිත්වා ආවරියෙ මාණවකානං සිප්පං වාචෙත්වා උට්ඨාය සරද්ධාරෙ වඩ්ඪකමන්තෙ ගෙහං ගන්ත්වා යස්මිං යානෙ ධීතො ආවරියං අද්දස, තත්ථෙව උපාහනා ඔමුඤ්චිත්වා ඡත්තඤ්ච අපනෙත්වා ආවරියං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. සො තස්ස කිලන්තභාවං ඤත්වා ආගන්තුකසඬගහං කාරෙයි. කුමාරො භුත්තභොජනො ථොකං විස්සමිත්වා ආවරියං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි, “කුතො ආගතොසි, තාතා”ති ච චුත්තෙ “බාරාණසිතො”ති ආහ. “කස්ස පුත්තොසි”ති? “බාරාණසිරඤ්ඤො”ති. “කෙනත්ථෙතාගතොසි”ති? “සිප්පං උග්ගණ්හන්ථායා”ති. “කිං තෙ ආවරියභාගො ආහතො, උදාහු ධම්මන්තෙවාසිකො භොතුකාමොසි”ති? සො “ආවරියභාගො මෙ ආහතො”ති වත්ථා ආවරියස්ස පාදමුලෙ සහස්සත්ථවිකං යපෙත්වා වන්දි.

ධම්මන්තෙවාසිකා දිවා ආවරියස්ස කම්මං කත්වා රත්තිං සිප්පං උග්ගණ්හන්ති, ආවරියභාගදායකා ගෙහෙ ජෙට්ඨපුත්තා විය හුත්වා සිප්පමෙව උග්ගණ්හන්ති. තස්මා සොපි ආවරියො සල්ලහුකෙන සුභතක්ඛත්තෙන කුමාරස්ස සිප්පං පට්ඨපෙයි. කුමාරොපි සිප්පං උග්ගණ්හන්තො එකදිවසං ආවරියෙන සද්ධිං න්භායිතුං අගමාසි. අට්ඨකා මහල්ලිකා ඉන්ථි තිලානි සෙනෙ කත්වා පත්ථරිත්වා රක්ඛමානා නිසිදි. කුමාරො සෙනතිලෙ දිස්වා බාදිතුකාමො හුත්වා එකං නිලමුට්ඨිං ගහෙත්වා බාදි, මහල්ලිකා “තණ්හාලුකො එසො”ති කිඤ්චි අවත්වා තුණ්හි අහොසි. සො පුනදිවසෙපි තාය වෙලාය තට්ඨ අකාසි, සාපි නං න කිඤ්චි ආහ. ඉතරො තතියදිවසෙපි තට්ඨවාකාසි, තදා මහල්ලිකා “දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අත්තනො අත්තෙවාසිකෙහි මං විලුම්පාපෙති”ති බාහා පග්ගස්ස කන්දි. ආවරියො නිවත්තිත්වා “කිං එතං, අම්මා”ති පුච්ඡි. “සාමී, අත්තෙවාසිකො තෙ මයා කතානං සෙනතිලානං අජ්ජෙකං මුට්ඨිං බාදි, හියොයා එකං, පරෙ එකං, නනු එවං බාදන්තො මම සන්තකං සබ්බං නාසෙස්සති”ති. “අම්ම, මා රොදි, මුලං තෙ දාපෙස්සාමි”ති. “න මෙ, සාමී, මුලෙනත්ථො, යථා පනෙස කුමාරො පුන එවං න කරොති, තථා තං සික්ඛාපෙහි”ති. ආවරියො “තෙන හි පස්ස, අම්මා”ති ද්විති මාණවෙහි තං කුමාරං ද්විසු භත්ථෙසු ගාහාපෙත්වා වෙළපෙසිකං ගහෙත්වා “පුන එවරුපං මා අකාසි”ති තික්ඛන්තුං පිට්ඨියං පහරි. කුමාරො ආවරියස්ස කුජ්ඣිත්වා රත්තානි අක්ඛිති කත්වා පාදපිට්ඨිතො යාව කෙසමත්ථකා ඔලොකෙයි. සොපිස්ස කුජ්ඣිත්වා ඔලොකිතභාවං අඤ්ඤාසි. කුමාරො සිප්පං නිට්ඨාපෙත්වා “අනුයොගං දත්වා මාරාපෙනබ්බො එස මයා”ති තෙන කතදොසං හදයෙ යපෙත්වා ගමනකාලෙ ආවරියං වන්දිත්වා “යදාහං, ආවරිය, බාරාණසිරජ්ජං පත්වා තුම්භාකං සන්තිකං පෙසෙස්සාමි, තදා තුම්භෙ ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති සසිනෙහො විය පට්ඨඤ්ඤා ගහෙත්වා පක්කාමි.

සො බාරාණසිං පත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා සිප්පං දස්සෙයි. රාජා “ජීවමානෙන මෙ පුත්තො දිට්ඨො, ජීවමානොවස්ස රජ්ජසිරිං පස්සාමි”ති පුත්තං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙයි. සො රජ්ජසිරිං අනුභවමානො ආවරියෙන කතදොසං සරිත්වා උජ්ජන්තකොධො “මාරාපෙස්සාමි න”න්ති පක්කොසනන්ථාය ආවරියස්ස දුතං පාහෙයි. ආවරියො “තරුණකාලෙ නං සඤ්ඤාපෙතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති අගන්ත්වා තස්ස රඤ්ඤො මජ්ඣිමවයකාලෙ “ඉදානි නං සඤ්ඤාපෙතුං සක්ඛිස්සාමි”ති ගන්ත්වා රාජද්ධාරෙ යත්වා “තක්කසිලාවරියො ආගතො”ති ආරොවාපෙයි. රාජා තුට්ඨො බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං දිස්වා කොධං උජ්ජාදෙත්වා රත්තානි අක්ඛිති කත්වා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “භො, අජ්ජාපි මෙ ආවරියෙන පහට්ඨානං රුජ්ජති, ආවරියො නලාටෙන මච්චුං ආදාය ‘මරිස්සාමි’ති ආගතො, අජ්ජස්ස ජීවිතං නන්ථි”ති වත්ථා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච -

4. “අජ්ජාපි මෙ තං මනසි, යං මං ත්ථං නිලමුට්ඨියා;
බාහාය මං ගහෙත්වාන, ලට්ඨියා අනුතාළයි.
5. “නනු ජීවිතෙ න රමසි, යෙනාසි බ්‍රාහ්මණාගතො;
යං මං බාහා ගහෙත්වාන, තික්ඛන්තුං අනුතාළයි”ති.

තත්ථ යං මං බාහාය මන්ති ද්විසු පදෙසු උපයොගවචනං අනුතාළනගහණාපෙක්ඛං. යං මං ත්ථං නිලමුට්ඨියා කාරණා අනුතාළයි, අනුතාළෙන්තො ච මං බාහාය ගහෙත්වා අනුතාළයි, තං අනුතාළනං අජ්ජාපි මෙ මනසිති

අයඤ්ඤතේප් අත්ථො. නනු ජීවිතෙ න රමසිති මඤ්ඤෙ ත්වං අත්තනො ජීවිතමහි නාහිරමසි. යෙනාසි බ්‍රාහ්මණාගතොති යස්මා බ්‍රාහ්මණ ඉධ මම සන්තිකං ආගතොසි. යං මං බාහා ගහෙන්වානාති යං මම බාහා ගහෙන්වා, යං මං බාහාය ගහෙන්වාතිපි අත්ථො. තික්ඛන්තුං අනුක්‍රාළයීති තයො වාරෙ වෙළඳවයීයා තාලෙසි, අජ්ජ දානි තස්ස ඵලං වින්දාහිති නං මරණෙන සන්තප්පෙන්තො ඵවමාහ.

තං සුත්වා ආචරියො තතියං ගාථමාහ –

6. “අරියො අනරියං කුඛ්ඛන්තං, යො දණ්ඨෙන නිසෙධති;
සාසනං තං න තං වෙරං, ඉති නං පණ්ඩිතා විදු”ති.

තත්ථ අරියොති සුන්දරාධිවචනමෙතං. සො පන අරියො චතුඛ්ඛිධො හොති ආචාරඅරියො දස්සනඅරියො ලිඛිතඅරියො පටිවෙධඅරියොති. තත්ථ මනුස්සො වා හොතු තිරච්ඡානො වා, අරියාවාරෙ යීතො ආචාරඅරියො නාම. චුත්තමිපි වෙතං –

“අරියවත්තසි වක්කඛග, යො පිණ්ඩමපවායති;
චජාමි තෙ තං හත්තාරං, ගච්ඡුහො යථාසුඤ්ඤ”ති. (ජා. 2.21.106);

රූපෙන පන ඉරියාපථෙන ව පාසාදිකෙන දස්සනියෙන සමන්තාගතො දස්සනඅරියො නාම. චුත්තමිපි වෙතං –

“අරියාවකාසොසි පසන්තනෙන්තො, මඤ්ඤෙ භවං පබ්බජිතො කුලමිහා;
කථං නු චිත්තානි පභාය හොගෙ, පබ්බජි තික්ඛමිම සරා සපඤ්ඤා”ති. (ජා. 2.17.143);

නිවාසනපාරුපනලිඛිගත්ගහණෙන පන සමණසදිසො හුත්වා විවරන්තො දුස්සිලොපි ලිඛිතඅරියො නාම. යං සන්ධාය චුත්තං –

“ජදනං කත්වාන සුඛ්ඛතානං, පක්ඛන්දී කුලදුසකො පගබ්හො;
මායාචී අසඤ්ඤතො පලාපො, පතිරූපෙන චරං ස මග්ගදුසි”ති.

බුද්ධාදයො පන පටිවෙධඅරියා නාම. තෙන චුත්තං – “අරියා චුච්චන්ති බුද්ධා ව පටිවෙකබුද්ධා ව බුද්ධසාවකා වා”ති. තෙසු ඉධ ආචාරඅරියොව අධිජ්ජෙතො.

අනරියන්ති දුස්සිලං පාපධම්මං. කුඛ්ඛන්තන්ති පාණාතිපාතාදිකං පඤ්චවිධදුස්සිලාසකම්මං කරොන්තං, එකමෙව වා එතං අත්ථපදං, අනරියං භීතං ලාමකං පඤ්චවෙරහයකම්මං කරොන්තං පුග්ගලං. යොති ඛන්තියාදීසු යො කොචි. දණ්ඨෙනාති යෙන කෙනචි පහරණකෙන. නිසෙධතීති “මා පුන ඵවරූපං කරී”ති පහරන්තො නිවාරති. සාසනං තං න තං වෙරන්ති තං, මහාරාජ, අකත්තබ්බං කරොන්තෙ පුත්තධීතරො වා අන්තෙවාසිකෙ වා ඵවං පහරිත්වා නිසෙධනං නාම ඉමස්මිං ලොකෙ සාසනං අනුසිට්ඨි ඕවාදො, න වෙරං. ඉති නං පණ්ඩිතා විදුති ඵවමෙතං පණ්ඩිතා ජානන්ති. තස්මා, මහාරාජ, ත්වමිපි ඵවං ජාන, න ඵවරූපෙ යානෙ වෙරං කාතුං අරහසි. සවෙ හි ත්වං, මහාරාජ, මයා ඵවං සික්ඛාපිතො නාභවිස්ස, අප් ගච්ඡන්තෙ කාලෙ පුච්ඡක්ඛලිආදීනි වෙව ඵලාඵලාදීනි ව හරන්තො වොරකම්මෙසු පලුද්ධො අනුපුබ්බෙන සන්ධිවිජේදනපන්දුහනගාමසාතකාදීනි කත්වා “රාජාපරාධිකො වොරො”ති සහොඬ්ඨං ගහෙන්වා රඤ්ඤො දස්සිතො “ගච්ඡප්පස්ස දොසානුරූපං දණ්ඩං උපනෙථා”ති දණ්ඩහයං පාපුණ්ස්ස, කුතො තෙ ඵවරූපා සම්පත්ති අභවිස්ස, නනු මං නිස්සාය ඉදං ඉස්සරියං තයා ලද්ධන්ති ඵවං ආචරියො රාජානං සඤ්ඤාපෙසි . පරිවාරෙන්වා යීතා අමච්චාපිස්ස කථං සුත්වා “සච්චං, දෙව, ඉදං ඉස්සරියං තුම්හාකං ආචරියස්සෙව සන්තක”න්ති ආහංසු.

තස්මිං ඛණෙ රාජා ආචරියස්ස ගුණං සල්ලක්ඛෙන්වා “සබ්බිස්සරියං තෙ, ආචරිය, දම්මි, රජ්ජං පටිච්ඡා”ති ආහ. ආචරියො “න මෙ, මහාරාජ, රජ්ජෙනත්ථො”ති පටික්ඛිපි. රාජා තක්කසිලං පෙසෙන්වා ආචරියස්ස පුත්තදාරං ආහරාපෙන්වා මහන්තං ඉස්සරියං දත්වා තමෙව පුරොහිතං කත්වා පිතුට්ඨානෙ ය්පෙන්වා තස්සොවාදෙ යීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කොධනො භික්ඛු අනාගාමිථලෙ පතිට්ඨහි, බහු ජනා සොතාපන්තසකදාගාමිඅනාගාමිනො අහෙසුං. “තදා රාජා කොධනො භික්ඛු අහොසි, ආචරියො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

9. “න තං යාවෙ යස්ස පියං ජීගිසෙ, දෙස්සො හොති අනියාවනාය; නාගො මණිං යාවිතො බ්‍රාහ්මණෙන, අදස්සනංයෙව තදජ්ඣගමා” ති.

තත්ථ න තං යාවෙති තං භණ්ඩං න යාවෙය්‍ය. යස්ස පියං ජීගිසෙති යං භණ්ඩං අස්ස පුග්ගලස්ස පියන්ති ජානෙය්‍ය. දෙස්සො හොතීති අප්පියො හොති. අනියාවනායාති පමාණං අතික්කමිත්වා වරහණ්ඩං යාවන්තො තාය අනියාවනාය. අදස්සනංයෙව තදජ්ඣගමාති තතො පට්ඨාය අදස්සනමෙව ගතොති.

එවං පන තං වත්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය මා සොවි” ති සමස්සාසෙත්වා ජෙට්ඨභාතා අත්තනො අස්සමමෙව ගතො. අථාපරභාගෙ තෙ ද්වෙපි භාතරො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අභෙසුං.

සත්ථා “එවං, භික්ඛවෙ, සත්තරතනපරිපුණ්ණෙ නාගභවතෙ වසන්තානං නාගානම්පි යාවනා නාම අමනාපා, කිමඛිගං පන මනුස්සාන” ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කනිට්ඨො ආනන්දො අහොසි, ජෙට්ඨො පන අභමෙව අහොසි” ති.

[254] 4. කුණ්ඩකකුච්ඡිසිත්ඨවජාතකවිණිශ්චානා තතියා. මණිකුණ්ඩජාතකවිණිශ්චානා

භුත්වා තිණපරිසාසන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ සාවත්ථියං වස්සං වසිත්වා වාරිකං වරිත්වා පුන පච්චාගතෙ මනුස්සා “ආගන්තුකසක්කාරං කරිස්සාමා” ති බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දදන්ති. විහාරෙ එකං ධම්මසොසකභික්ඛුං යපෙසුං, සො යෙ යෙ ආගන්ත්වා යත්තකෙ භික්ඛු ඉච්ඡන්ති, තෙසං තෙසං භික්ඛු විචාරෙත්වා දෙති.

අටෙකා දුග්ගතමහල්ලිකා ඉත්ථි එකමෙව පටිච්ඡං සජ්ජෙත්වා තෙසං තෙසං මනුස්සානං භික්ඛුසු විචාරෙත්වා දින්නෙසු උස්සුරෙ ධම්මසොසකස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා “මය්හං එකං භික්ඛුං දෙථා” ති ආභ. සො “මයා සබ්බෙ භික්ඛු විචාරෙත්වා දින්නා, සාරිපුත්තත්ථෙරො පන විහාරෙයෙව, ත්වං තස්ස භික්ඛං දෙහී” ති ආභ. සා “සාධු” ති තුට්ඨවිත්තා ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා ථෙරස්ස ආගතකාලෙ වන්දිත්වා භත්ථනො පත්තං ගහෙත්වා සරං නෙත්වා නිසීදාපෙසි. “එකාය කිර මහල්ලිකාය ධම්මසෙනාපති අත්තනො සරෙ නිසීදාපිතො” ති බහුනි සද්ධානි කුලානි අස්සොසුං. තෙසු රාජා පස්සෙනදි කොසලො තං පවත්ති. සුත්වා තස්සා සාටකෙන වෙව සහස්සත්ථවිකාය ව සද්ධං භත්තභාජනානි පභිණි “මය්හං අය්‍යං පරිච්ඡමානා ඉමං සාටකං නිවාසෙත්වා ඉමෙ කභාපණෙ වළඤ්ජෙත්වා ථෙරං පරිච්ඡතු” ති. යථා ව රාජා, එවං අනාඨපිණ්ඩිකො චූළඅනාඨපිණ්ඩිකො විසාඛා ව මහාඋපාසිකා පභිණි. අඤ්ඤානිපි පන කුලානි එකසතද්විසතාදිවසෙන අත්තනො අත්තනො බලානුරූපෙන කභාපණෙ පභිණිංසු. එවං එකාගෙනෙව සා මහල්ලිකා සතසහස්සමත්තං ලභී. ථෙරො පන තාය දින්නයාගුමෙව පිච්චිත්වා තාය කතඛජ්ජකමෙව පක්කභත්තමෙව ව පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කත්වා තං මහල්ලිකං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා විහාරමෙව අගමාසි.

ධම්මසභායං භික්ඛු ථෙරස්ස ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ධම්මසෙනාපති මහල්ලිකගහපනානිං දුග්ගතභාවතො මොවෙසි, පතිට්ඨා අහොසි. තාය දින්නමාහාරං අජිගුව්ඡන්තො පරිභුඤ්ජී” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසින්නා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව එතිස්සා මහල්ලිකාය අවස්සයො ජාතො, න ව ඉදානෙව තාය දින්නං ආහාරං අජිගුව්ඡන්තො පරිභුඤ්ජති, පුබ්බෙපි පරිභුඤ්ජියෙවා” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො උත්තරාපටෙ අස්සවාණිජකුලෙ නිබ්බන්ති. උත්තරාපට්ඨපතපදනො පඤ්චසතා අස්සවාණිජා අස්සෙ බාරාණසී. ආනෙත්වා වික්කිණන්ති. අඤ්ඤතරොපි අස්සවාණිජො පඤ්චඅස්සසතානි ආදාය බාරාණසිමග්ගං පටිපජ්ජී. අන්තරාමග්ගෙ ව බාරාණසිතො අවිදුරෙ එකො නිගමගාමො අත්ථි, තත්ථ පුබ්බෙ මහාවිහවො සෙට්ඨී අහොසි. තස්ස මහත්තං නිවෙසනං, තං පන කුලං අනුක්කමෙන පරික්ඛයං ගතං, එකාව මහල්ලිකා අවසිට්ඨා, සා තස්මිං නිවෙසනෙ වසති. අථ සො අස්සවාණිජො තං නිගමගාමං පත්වා “වෙනනං දස්සාමී” ති තස්සා නිවෙසනෙ නිවාසං ගණ්භිත්වා අස්සෙ එකමන්තෙ යපෙසි. තදිවසමෙවස්ස එතිස්සා ආජානියාවලවාය ගබ්භචුට්ඨානං අහොසි. සො ද්වෙ තයො දිවසෙ වසිත්වා අස්සෙ බලං ගාභාපෙත්වා “රාජානං පස්සිස්සාමී” ති අස්සෙ ආදාය පායාසි. අථ නං මහල්ලිකා “ගෙහවෙනනං දෙහී” ති වත්වා “සාධු, අම්ම, දෙමී” ති චුත්තෙ “තාත, වෙනනං මෙ දදමානො ඉමම්පි අස්සපොතකං වෙනනතො බණ්ඩෙත්වා දෙහී” ති ආභ. වාණිජො තථා කත්වා පක්කාමි. සා තස්මිං අස්සපොතකෙ පුත්තසිනෙහං පච්චුපට්ඨපෙත්වා අවස්සාවනකුමකභත්තවිසාසනිණානි දත්වා තං පටිජග්ගි.

අථාපරභාගෙ බොධිසත්තො පඤ්ච අස්සසතානි ආදාය ආගච්ඡන්තො තස්මිං ගෙහෙ නිවාසං ගණ්භි. කුණ්ඩකබාදකස්ස සිත්ඨවපොතකස්ස ධීතට්ඨානතො ගන්ධං සායිත්වා එකඅස්සොපි ගෙහං පටිසිතුං නාසක්ඛි. බොධිසත්තො මහල්ලිකං පුච්ඡී – “අම්ම, කච්චි ඉමස්මිං ගෙහෙ අස්සො අත්ථි” ති. “තාත, අඤ්ඤො අස්සො නාම නත්ථි, අභං පන පුත්තං කත්වා එකං අස්සපොතකං පටිජග්ගාමී, සො එත්ථ අත්ථි” ති. “කභං සො, අම්මා” ති? “වරිතුං ගතො, තාතා” ති. “කාය වෙලාය ආගමිස්සති, අම්මා” ති? “සායන්තෙ, තාතා” ති. බොධිසත්තො තස්ස ආගමනං

පටිමානෙන්තො අස්සෙ ඛනි යපෙන්වා ව නිසිදි. සින්ධවපොතකොපි විවරිත්වා කාලෙයෙව ආගම්. බොධිසත්තො කුණ්ඩකකුච්ඡිසින්ධවපොතකං දිස්වා ලක්ඛණානි සමානෙන්වා “අයං සින්ධවො අනග්ගො, මහල්ලිකාය මූලං දත්වා ගහෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙසි. සින්ධවපොතකොපි ගෙහං පටිසිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානෙයෙව යිනො. තස්මිං ඛණෙ තෙ අස්සා ගෙහං පටිසිතුං සක්ඛිංසු.

බොධිසත්තො ද්විහනිහං වසිත්වා අස්සෙ සන්තප්පෙන්වා ගච්ඡන්තො “අම්ම, ඉමං අස්සපොතකං මූලං ගහෙන්වා මය්හං දෙහි”ති ආහ. “කිං වදෙසි, තාත, පුත්තං වික්කිණන්තා නාම අත්ථි”ති. “අම්ම, ත්වං එතං කිං බාදාපෙන්වා පටිජග්ගසි”ති? “ඔදනකඤ්ජිකඤ්ච කුමකහත්තඤ්ච විසාසනිණඤ්ච බාදාපෙන්වා කුණ්ඩකයාගුඤ්ච පායෙන්වා පටිජග්ගාමි, තාතා”ති. “අම්ම, අහං එතං ලහිත්වා පිණ්ඩරසභොජනං භොජෙස්සාමි, යිතට්ඨානෙ වෙලවිතානං පසාරෙන්වා අත්ථරණපිට්ඨෙ යපෙස්සාමි”ති. “තාත, එවං සන්තෙ මම පුත්තො ව සුඛං අනුභවතු, තං ගහෙන්වා ගච්ඡා”ති. අප්ඨ බොධිසත්තො තස්ස වතුන්තං පාදානං නඩගුට්ඨස්ස මුඛස්ස ව මූලං එකෙකං කත්වා ඡ සහස්සත්ථවිකායො යපෙන්වා මහල්ලිකං නවවත්ථං නිවාසාපෙන්වා සින්ධවපොතකස්ස පුරතො යපෙසි. සො අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා මාතරං ඔලොකෙන්වා අස්සුති පවත්තෙසි. සාපි තස්ස පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා ආහ – “මයා පුත්තපොසාවනිකං ලද්ධං, ත්වං, තාත, ගච්ඡාහි”ති, තදා සො අගමාසි.

බොධිසත්තො පුනදිවසෙ අස්සපොතකස්ස පිණ්ඩරසභොජනං සජ්ජෙන්වා “විමංසිස්සාමි තාව නං, ජානාති නු බො අත්තනො බලං, උදාහු න ජානාති”ති දොණියං කුණ්ඩකයාගුං ආකිරාපෙන්වා දාපෙසි. සො “නාහං ඉමං භොජනං භුඤ්ජිස්සාමි”ති තං යාගුං පායිතුං න ඉච්ඡි. බොධිසත්තො තස්ස විමංසනවසෙන පයමං ගාට්ඨාහ –

10. “භුත්වා තිණපරිසාසං, භුත්වා ආවාමකුණ්ඩකං;
එතං තෙ භොජනං ආසි, කස්මා දානි න භුඤ්ජසි”ති.

තත්ථ භුත්වා තිණපරිසාසන්ති ත්වං පුබ්බෙ මහල්ලිකාය දින්නං තෙසං තෙසං බාදිතාවසෙසං විසාසනිණසඛිබාතං පරිසාසං භුඤ්ජිත්වා වඩ්ඪිතො. භුත්වා ආවාමකුණ්ඩකන්ති එත්ථ ආවාමො වුච්චති ඔදනාවසෙසං. කුණ්ඩකන්ති කුණ්ඩකමෙව. එතඤ්ච භුඤ්ජිත්වා වඩ්ඪිතොසිති දිපෙති. එතං තෙති එතං තව පුබ්බෙ භොජනං ආසි. කස්මා දානි න භුඤ්ජසිති මයාපි තෙ තමෙව දින්නං, ත්වං තං කස්මා ඉදානි න භුඤ්ජසිති.

තං සුත්වා සින්ධවපොතකො ඉතරා ද්වෙ ගාට්ඨා අවොච –

11. “යත්ථ පොසං න ජානන්ති, ජාතියා විනයෙන වා;
බහු තත්ථ මහාබ්‍රහ්මෙ, අපි ආවාමකුණ්ඩකං.
12. “ත්වඤ්ච බොමං පජානාසි, යාදිසායං හයුත්තමො;
ජානන්තො ජානමාගම්ම, න තෙ භක්ඛාමි කුණ්ඩක”න්ති.

තත්ථ යත්ථාති යස්මිං යානෙ. පොසන්ති සත්තං. ජාතියා විනයෙන වාති “ජාතිසම්පන්නො වා එසො, න වා, ආචාරයුත්තො වා, න වා”ති එවං න ජානන්ති. මහාබ්‍රහ්මෙති ගරුකාලපනෙන ආලපන්තො ආහ. යාදිසායන්ති යාදිසො අයං, අත්තානං සන්ධාය වදති. ජානන්තො ජානමාගම්මාති අහං අත්තනො බලං ජානන්තො ජානන්තමෙව තං ආගම්ම පටිච්ච තව සන්තිකෙ කුණ්ඩකං කිං භුඤ්ජිස්සාමි. න හි ත්වං කුණ්ඩකං භොජාපෙතුකාමතාය ඡ සහස්සානි දත්වා මං ගණ්හිති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “තං විමංසනත්ථාය තං මයා කතං, මා කුජ්ඣ”ති තං සමස්සාසෙන්වා සුභොජනං භොජෙන්වා ආදාය රාජඛිගණං ගන්ත්වා එකස්මිං පස්සෙ පඤ්ච අස්සසනානි යපෙන්වා එකස්මිං පස්සෙ විචිත්තසාණිං පරික්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා අත්ථරණං පත්ථරිත්වා උපරි වෙලවිතානං බන්ධිත්වා සින්ධවපොතකං යපෙසි.

රාජා ආගන්ත්වා අස්සෙ ඔලොකෙන්තො “අයං අස්සො කස්මා විසුං යපිතො”ති පුච්ඡිත්වා “මහාරාජ, අයං සින්ධවො ඉමෙ අස්සෙ විසුං අකතො මොවෙස්සති”ති සුත්වා “සොහනො, හො, සින්ධවො”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “ආම, මහාරාජා”ති වත්වා “තෙන හිස්ස ජවං පස්සිස්සාමි”ති චුත්තෙ තං අස්සං කප්පෙන්වා අභිරුහිත්වා “පස්ස, මහාරාජා”ති මනුස්සෙ උස්සාරෙන්වා රාජඛිගණෙ අස්සං පාහෙසි. සබ්බං රාජඛිගණං නිරන්තරං අස්සපන්තිහි පරික්ඛිත්තම්වාහොසි. පුන බොධිසත්තො “පස්ස, මහාරාජ, සින්ධවපොතකස්ස වෙග”න්ති විස්සජ්ජෙසි, එකපුරිසොපි නං න අද්දස. පුන රත්ථපටං උදරෙ පරික්ඛිපිත්වා විස්සජ්ජෙසි, රත්තපටමෙව පස්සිංසු. අප්ඨ තං අත්තොනගරෙ එකිස්සා උය්‍යානපොක්ඛරණියා උදකපිට්ඨෙ විස්සජ්ජෙසි, තත්ථස්ස උදකපිට්ඨෙ ධාවතො බුරග්ගානිපි න තෙමිංසු. පුනචාරං පදුමීනිපත්තානං උපරි ධාවන්තො එකපණ්ණම්පි න උදකෙ ඔසිදාපෙසි. එවමස්ස ජවසම්පන්නං දස්සෙන්වා ඔරුස්හ පාණිං පහරිත්වා හත්ථතලං උපනාමෙසි, අස්සො උපගන්ත්වා වත්තාරො පාදෙ එකතො කත්වා හත්ථතලෙ අට්ඨාසි. අප්ඨ මහාසත්තො රාජානං ආහ – “මහාරාජ, ඉමස්ස අස්සපොතකස්ස සබ්බාකාරෙන වෙගෙ දස්සියමානෙ සමුද්දපරියන්තො නප්පහොති”ති. රාජා කුස්සිත්වා මහාසත්තස්ස උපඨිඨරජ්ජං අදාසි. සින්ධවපොතකම්පි අභිසිඤ්චිත්වා මඬගලඅස්සං අකාසි.

සො රඤ්ඤො පියො අහොසි මනාපො, සක්කාරොපිස්ස මහා අහොසි. තස්ස හි වසනට්ඨානං රඤ්ඤො අලභිකතපටියත්තො වාසසරගබ්භො විය අහොසි, චතුජාතිගන්ධෙහි භූමිලෙපනං අකංසු, ගන්ධදාමමාලාදාමානි ඔසාරයිංසු, උපරි සුවණ්ණතාරකබ්චිතං වෙලවිතානං අහොසි, සමන්තතො විත්තසාණි පරික්ඛිත්තා අහොසි, නිව්චං ගන්ධතෙලපදීපා ක්කායිංසු, උච්චාරපස්සාවට්ඨානෙපිස්ස සුවණ්ණකටාහං යපයිංසු, නිව්චං රාජාරහභොජනමෙව භුඤ්ජී. තස්ස පන ආගතකාලතො පට්ඨාය රඤ්ඤො සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං හත්ථගතමෙව අහොසි. රාජා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නා සකදාගාමීනො අනාගාමීනො අරහත්තො ච අහෙසු. “තදා මහල්ලිකා අයමෙව මහල්ලිකා අහොසි, සින්ධවො සාරිපුත්තො, රාජා ආනන්දො, අස්සවාණිජ්ජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[255] 5. සුකජාතකවණ්ණනා කුණ්ඩකකුච්ඡිසින්ධවජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

යාව සො මත්තමඤ්ඤාසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අතිබහුං භුඤ්ජිත්වා අජීරණෙන කාලකතං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිං කිර එවං කාලකතෙ ධම්මසභායං භික්ඛු තස්ස අගුණකථං සමුට්ඨාපෙසු – “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු අත්තතො කුච්ඡිජ්ජමාණං අජානිත්වා අතිබහුං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො කාලකතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය තුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස අතිභොජනපච්චයෙනෙව මනො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හිමවත්තපදෙසෙ සුකයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අනෙකානං සුකසහස්සානං සමුද්දානුගතෙ හිමවත්තපදෙසෙ වසන්තානං රාජා අහොසි. තස්සෙකො පුත්තො අහොසි, තස්මිං බලජ්ජත්තෙ බොධිසත්තො දුබ්බලවක්ඛුකො අහොසි. සුකානං කිර සීසො වෙගො හොති, තෙන තෙසං මහල්ලකකාලෙ පඨමං වක්ඛුමෙව දුබ්බලං හොති. බොධිසත්තස්ස පුත්තො මාතෘපිතරො කුලාවකෙ යපෙත්වා ගොවරං ආහරිත්වා පොසෙසි. සො එකදිවසං ගොවරභූමිං ගන්ත්වා පබ්බතමත්ථකෙ ධීතො සමුද්දං ඔලොකෙත්තො එකං දීපකං පස්සි. තස්මිං පන සුවණ්ණවණ්ණං මධුරථලං අම්බවනං අත්ථී. සො පුනදිවසෙ ගොවරවෙලාය උජ්ජනිත්වා තස්මිං අම්බවනෙ ඔතරිත්වා අම්බරසං පිට්ඨිත්වා අම්බපක්කං ආදාය ආගන්ත්වා මාතෘපිතුනං අදාසි. බොධිසත්තො තං බාදන්තො රසං සඤ්ජානිත්වා “තාත, නනු ඉමං අසුකදීපකෙ අම්බපක්ක”න්ති වත්වා “ආම, තාතා”ති චුත්තෙ “තාත, එතං දීපකං ගච්ඡන්තා නාම සුකා දීසමායුං පාලෙන්නා නාම නත්ථී, මා බො ත්ථං පුන තං දීපකං අගමාසි”ති ආහ. සො තස්ස චචනං අග්ගහෙත්වා අගමාසියෙව.

අටෙකදිවසං බහුං අම්බරසං පිට්ඨිත්වා මාතෘපිතුනං අත්ථාය අම්බපක්කං ආදාය සමුද්දමත්ථකෙනාගච්ඡන්තො අතිධාතතාය කිලන්තකායො නිද්දායාහිභුතො, සො නිද්දායන්තොපි ආගච්ඡතෙව, තුණ්ඤෙන පනස්ස ගතිතං අම්බපක්කං පති. සො අනුක්කමෙන ආගමනට්ඨී ජහිත්වා ඔසිදන්තො උදකපිට්ඨෙතෙව ආගච්ඡන්තො උදකෙ පති. අථ නං එකො මච්ඡො ගහෙත්වා බාදී. බොධිසත්තො තස්මිං ආගමනවෙලාය අනාගච්ඡන්තෙයෙව “සමුද්දෙ පතිත්වා මනො භවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. අථස්ස මාතෘපිතරොපි ආහාරං අලභමානා සුස්සිත්වා මරිංසු.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

13. “යාව සො මත්තමඤ්ඤාසී, භොජනස්මිං විහඬගමො;
තාව අද්ධානමාපාදි, මාතරඤ්ඤ ව අපොසයි.
14. “යතො ච බො බහුතරං, භොජනං අජිඤ්චාහරි;
තතො තත්ථෙව සංසිදි, අමත්තඤ්ඤ හි සො අහු.
15. “තස්මා මත්තඤ්ඤතා සාධු, භොජනස්මිං අගිද්ධතා;
අමත්තඤ්ඤ හි සිදන්ති, මත්තඤ්ඤ ච න සිදරෙ”ති.

තත්ථා යාව සොති යාව සො විහඬගමො භොජනෙ මත්තමඤ්ඤාසී. තාව අද්ධානමාපාදීති තත්ථකං කාලං ජීවිතඅද්ධානං ආපාදි, ආයුං චින්දි. මාතරඤ්ඤාති දෙසනාසීසමෙතං, මාතෘපිතරො ච අපොසයිති අත්ථො. යතො ච බොති යස්මිඤ්ඤ ව බො කාලෙ. භොජනං අජිඤ්චාහරිති අම්බරසං අජිඤ්චාහරි. තතොති තස්මිං කාලෙ. තත්ථෙව සංසිදිති තස්මිං සමුද්දෙයෙව ඔසිදි නිමුජ්ජි, මච්ඡභොජනතං ආපජ්ජි.

තස්මා මත්තඤ්ඤතා සාධුති යස්මා භොජනෙ අමත්තඤ්ඤ සුකො සමුද්දෙ ඔසිදිත්වා මනො, තස්මා භොජනස්මිං අගිද්ධතාසඬ්ඛාතො මත්තඤ්ඤභාවො සාධු, පමාණජානනං සුන්දරන්ති අත්ථො. අථ වා “පටිසඬ්ඛා යොනිසො ආහාරං ආහාරෙති, තෙව දවාය න මදාය...පෙ.... එසුචිභාරො වා”ති.

“අල්ලං සුක්ඛඤ්ච භුඤ්ජන්තො, න බාල්භං සුභිතො සියා;
ඌනුදරො මිතාභාරො, සතො භික්ඛු පරිබ්බපෙ.

“වත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිවෙ;
අලං එසුචිභාරාය, පතිතත්තස්ස භික්ඛුනො. (ථෙරගා. 982-983);

“මනුපස්ස සදා සතීමතො, මත්තං ජානතො ලද්ධභොජනෙ;
තනු තස්ස භවන්ති වෙදනා, සණ්ඨං ජීරති ආයුං පාලය”න්ති. (සං. නි. 1.124) –

එවං වණ්ණිකා මත්තඤ්ඤතාපි සාධු.

“කන්තාරෙ පුත්තමංසංව, අක්ඛස්සඛිභඤ්ජනං යථා;
එවං ආහරි ආහරං, යාපනත්ථමමුච්ඡිතො”ති. (විසුද්ධි. 1.19) –

එවං වණ්ණිකා අගිද්ධිතාපි සාධු. පාළියං පන “අගිද්ධිමා”ති ලිඛිතං, තතො අයං අට්ඨකථාපාඨොව සුන්දරතරො. අමත්තඤ්ඤ භි සිදන්තිති භොජනෙ පමාණං අජානන්තා භි රසතණ්භාවසෙන පාපකම්මං කත්වා චතුසු අපායෙසු සිදන්ති. මත්තඤ්ඤ ව න සිදරෙති යෙ පන භොජනෙ පමාණං ජානන්ති, තෙ දිට්ඨධම්මෙපි සම්පරායෙපි න සිදන්තිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඛු සොතාපන්නාපි සකදාගාමීනොපි අනාගාමීනොපි අරහත්තොපි අහෙසුං. “තදා සුකරාජපුත්තො භොජනෙ අමත්තඤ්ඤ භික්ඛු අහොසි, සුකරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[256] 6. ජරුදපානජාතකවණ්ණනා සුකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

ජරුදපානං ඛණ්ඩානාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාවත්ථිවාසිනො වාණිජෙ ආරඛිභ කථෙසි. තෙ කිර සාවත්ථියං භණ්ඩං ගහෙත්වා සකටානි පුරෙත්වා වොහාරත්ථාය ගමනකාලෙ තථාගතං නිමන්තෙත්වා සරණාති ගහෙත්වා සිලෙසු පතිට්ඨාය සත්ථාරං වන්දිත්වා “මයං, භන්තෙ, වොහාරත්ථාය දීඝමග්ගං ගමිස්සාම, භණ්ඩං විස්සජ්ජෙත්වා සිද්ධිප්පත්තා සොත්ථිනා පච්චාගන්ත්වා පන තුම්භෙ වන්දිස්සාමා”ති වත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙ කන්තාරමග්ගෙ පුරාණඋදපානං දිස්වා “ඉමස්මිං උදපානෙ පානීයං නත්ථි, මයඤ්ච පිපාසිතා, ඛණ්ඩස්සාම න”න්ති ඛණ්ණතා පටිපාටියා ඛහුං අයං...පෙ.... වෙථරියං ලභිංසු. තෙ තෙනෙව සන්තුට්ඨා හුත්වා තෙසං රතනානං සකටානි පුරෙත්වා සොත්ථිනා සාවත්ථිං පච්චාගමිංසු. තෙ ආහතං ධනං පටිසාමෙත්වා මයං “සිද්ධිප්පත්තා භත්තං දස්සාමා”ති තථාගතං නිමන්තෙත්වා දානං දත්වා වන්දිත්වා එකමත්තං නිසින්තා අත්තනො ධනස්ස ලද්ධාකාරං සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා “තුම්භෙ ඛො උපාසකා තෙන ධනෙන සන්තුට්ඨා හුත්වා පමාණඤ්ඤතාය ධනඤ්ච ජීවිතඤ්ච අලභිත්ථ, පොරාණකා පන අසන්තුට්ඨා අමත්තඤ්ඤනො පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා ජීවික්ඛයං පත්තා”ති වත්වා තෙහි යාටිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ ඛොධිසත්තො ඛාරාණසියං වාණිජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සත්ථවාහජෙට්ඨකො අහොසි. සො ඛාරාණසියං භණ්ඩං ගහෙත්වා සකටානි පුරෙත්වා ඛහු වාණිජෙ ආදාය තමෙව කන්තාරං පටිපන්නො තමෙව උදපානං අද්දස. තත්ථ තෙ වාණිජා “පානීයං පිට්ඨස්සාමා”ති තං උදපානං ඛණ්ණතා පටිපාටියා ඛහුනි අයාදිති ලභිංසු. තෙ ඛහුමිපි රතනං ලභිත්වා තෙන අසන්තුට්ඨා “අඤ්ඤමිපි එත්ථ ඉතො සුන්දරතරං භවිස්සති”ති භියොසාසොමත්තාය තං ඛණ්ඩෙයෙව. අථ ඛොධිසත්තො තෙ ආහ – “භො වාණිජා, ලොභො නාමෙස විනාසමුලං, අම්භෙහි ඛහු ධනං ලද්ධං, එත්තකෙනෙව සන්තුට්ඨා භොථ, මා අතිඛණ්ථා”ති. තෙ තෙන නිවාරියමානාපි ඛණ්ඩෙයෙව. සො ව උදපානො නාගපරිග්ගහිතො, අථස්ස භෙට්ඨා වසනකනාගරාජා අත්තනො විමානෙ භිජ්ජන්තෙ ලෙඩ්ඬුසු ව පංසුසු ව පනමානෙසු කුද්ධො යපෙත්වා ඛොධිසත්තං අවසෙසෙ සබ්බෙපි නාසිකවාතෙන පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා නාගභවනා නික්ඛම්ම සකටානි යොජෙත්වා සබ්බරතනානං පුරෙත්වා ඛොධිසත්තං සුඛයානකෙ නිසීදාපෙත්වා නාගමාණවකෙහි සද්ධිං සකටානි යොජාපෙත්තො ඛොධිසත්තං ඛාරාණසිං නෙත්වා සරං පවෙසෙත්වා තං පටිසාමෙත්වා අත්තනො නාගභවනමෙව ගතො. ඛොධිසත්තො තං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා සකලජම්බුදීපං උන්නධිගලං කත්වා දානං දත්වා සීලං සමාදිශිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

16. “ජරුදපානං ඛණ්ඩානා, වාණිජා උදකත්ථිකා;
අජ්ඣගමුං අයසං ලොභං, තිපුසිසඤ්ච වාණිජා;
රජතං ජාතරූපඤ්ච, මුත්තා වෙථරියා ඛහු.
17. “තෙ ව තෙන අසන්තුට්ඨා, භියොසා භියොසා අඛණ්ණසු;
තෙ තත්ථාසිට්ඨො සොරො, තෙජස්සි තෙජසා හනි.
18. “තස්මා ඛණ්ණ නාතිඛණ්ණ, අතිඛාතඤ්ඤි පාපකං;
ඛාතෙන ව ධනං ලද්ධං, අතිඛාතෙන නාසිත”න්ති.

තත්ප් අයසන්නි කාලලොහං. ලොහන්නි තම්බලොහං. මුත්තාති මුත්තායො. තෙ ව තෙන අසන්නුවධාති තෙ ව වාණිජා තෙන ධනෙන අසන්නුවධා. තෙ තත්පාති තෙ වාණිජා තස්මිං උදපානෙ. තෙජස්සිති විසතෙජෙන සමන්නාගතො. තෙජසා හතීති විසතෙජෙන සාතෙසි. අතිබාතෙන නාසිතන්නි අතිබාතෙන තඤ්ච ධනං ජීවිතඤ්ච නාසිතං.

සත්පා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා නාගරාජා සාරිපුත්තො අහොසි, සත්පවාහපෙට්ඨකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[257] 7. ගාමණිවන්දජාතකවණ්ණනා ප්රුදපානජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

නායං සරානං කුසලොති ඉදං සත්පා ජෙනවනෙ විහරන්නො පඤ්ඤාපසංසනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ධම්මසභායඤ්චි භික්ඛු දසබලස්ස පඤ්ඤං පසංසන්නා නිසිදිංසු – “ආවුසො, තථාගතො මහාපඤ්ඤො පුට්ඨපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො සදෙවකං ලොකං පඤ්ඤාය අතික්කමති”ති. සත්පා ආගන්නවා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො පඤ්ඤවායෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං ජනසන්ධො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්ති. තස්ස මුඛං සුපරිමජ්ජිතකඤ්චනාදාසකලං විය පරිසුද්ධං අහොසි අතිසොභග්ගජපත්තං, තෙනස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “ආදාසමුඛමාරො”ති නාමං අකංසු. තං සත්තවස්සබ්භන්තරෙයෙව පන පිතා තයො වෙදෙ ව සබ්බඤ්ච ලොකෙ කත්තබ්බාකත්තබ්බං සික්ඛාපෙත්වා තස්ස සත්තවස්සිකකාලෙ කාලමකාසි. අමච්චා මහන්නෙන සක්කාරෙන රඤ්ඤො සරිරිකිච්චං කත්වා මතකදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ රාජඛගණෙ සන්නිපතීත්වා “කුමාරො අතිදහරො, න සක්කා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිතුං, විමංසිත්වා නං අභිසිඤ්චස්සාමා”ති එකදිවසං නගරං අලඬකාරාපෙත්වා විනිච්ඡයට්ඨානං සජ්ජෙත්වා පල්ලඬකං පඤ්ඤපෙත්වා කුමාරස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “විනිච්ඡයට්ඨානං, දෙව, ගන්තුං වට්ටති”ති ආහංසු. කුමාරො “සාධු”ති මහන්නෙන පරිවාරෙන ගන්ත්වා පල්ලඬකෙ නිසිදි.

තස්ස නිසින්නකාලෙ අමච්චා එකං ද්විති පාදෙහි විවරණමක්කටං වත්ථුච්ඡජාවරියවෙසං ගාභාපෙත්වා විනිච්ඡයට්ඨානං නෙත්වා “දෙව, අයං පුරිසො පිතු මහාරාජස්ස කාලෙ වත්ථුච්ඡජාවරියො පගුණච්ඡජො අන්තොභූමියං සත්තරතතට්ඨානෙ ගුණදොසං පස්සති, එතෙනෙව ගතිතං රාජකුලානං ගෙහට්ඨානං හොති, ඉමං දෙවො සඬගණ්ණිත්වා යානන්තරෙ යපෙතු”ති ආහංසු. කුමාරො තං හෙට්ඨා ව උපරිව ඔලොකෙත්වා “නායං මනුස්සො, මක්කටො එසො”ති ඤත්වා “මක්කටා නාම කතං කතං විද්ධංසෙතුං ජානන්ති, අකතං පන කාතුං වා විවාරෙතුං වා න ජානන්ති”ති විත්තෙත්වා අමච්චානං පයමං ගාථමාහ –

19. “නායං සරානං කුසලො, ලොලො අයං වලිමුඛො;
කතං කතං බො දුසෙය්‍ය, එවං ධම්මමිදං කුල”න්ති.

තත්ප් නායං සරානං කුසලොති අයං සත්තො න සරානං කුසලො, සරානි විවාරෙතුං වා කාතුං වා ඡෙකො න හොති. ලොලොති ලොලජාතිකො. වලිමුඛොති වලියො මුඛෙ අස්සාති වලිමුඛො. එවං ධම්මමිදංකුලන්නි ඉදං මක්කටකුලං නාම කතං කතං දුසෙතබ්බං විනාසෙතබ්බන්ති එවං සභාවන්ති.

අථාමච්චා “එවං භවිස්සති, දෙවා”ති තං අපනෙත්වා එකාහද්විභව්වයෙන පුන තමෙව අලඬකරිත්වා විනිච්ඡයට්ඨානං ආනෙත්වා “අයං, දෙව, පිතු මහාරාජස්ස කාලෙ විනිච්ඡයාමච්චො, විනිච්ඡයසුත්තමස්ස සුපවත්තිතං, ඉමං සඬගණ්ණිත්වා විනිච්ඡයකම්මං කාරෙතුං වට්ටති”ති ආහංසු. කුමාරො තං ඔලොකෙත්වා “විත්තවතො මනුස්සස්ස ලොමං නාම එවරූපං න හොති, අයං නිවිත්තකො වානරො විනිච්ඡයකම්මං කාතුං න සක්ඛිස්සති”ති ඤත්වා දුතියං ගාථමාහ –

20. “නයිදං විත්තවතො ලොමං, නායං අස්සාසිකො මිගො;
සිට්ඨං මෙ ජනසන්ධෙන, නායං කිඤ්චි විජානති”ති.

තත්ප් නයිදං විත්තවතො ලොමන්නි යං ඉදං එතස්ස සරිරෙ එරුසලොමං, ඉදං විවාරණපඤ්ඤාය සම්පයුත්තවිත්තවතො න හොති. පාකතිකවිත්තෙන පන අවිත්තකො නාම තිරච්ඡානගතො නත්ථි. නායං අස්සාසිකොති අයං අවස්සයො වා හුත්වා අනුසාසනිං වා දත්වා අඤ්ඤං අස්සාසෙතුං අසමත්ථනාය න අස්සාසිකො. මිගොති මක්කටං ආහ. සිට්ඨං මෙ ජනසන්ධෙනාති මය්හං පිතරා ජනසන්ධෙන එතං සිට්ඨං කථිතං, “මක්කටො නාම කාරණාකාරණං න ජානාති”ති එවං අනුසාසනි දින්නාති දිපෙති. නායං කිඤ්චි විජානතිති තස්මා අයං වානරො න කිඤ්චි ජානාතිති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං. පාළියං පන “නායං කිඤ්චි න දුසෙය්‍ය”ති ලිඛිතං, තං අට්ඨකථායං නත්ථි.

අමච්චා ඉමමිපි ගාථං සුත්වා “එවං භවිස්සති, දෙවා”ති තං අපනෙත්වා පුනපි එකදිවසං තමෙව අලඬකරිත්වා විනිච්ඡයට්ඨානං ආනෙත්වා “අයං, දෙව, පුරිසො පිතු මහාරාජස්ස කාලෙ මාතාපිතුඋපට්ඨානකාරකො,

කුලප්‍රේමයාපවායකකම්මකාරකො, ඉමං සඬගණ්හිතුං වට්ටති”ති ආහංසු. කුමාරො තං ඔලොකෙන්වා “මක්කටා නාම චලවිත්තා, එවරුපං කම්මං කාතුං න සමත්ථා”ති වින්තෙන්වා තතියං ගාථමාහ –

21. “න මාතරං පිතරං වා, භාතරං භගිනිං සකං;
භරෙය්‍යා තාදිසො පොසො, සිට්ඨං දසරථෙන මෙ”ති.

තත්ථ භාතරං භගිනිං සකන්ති අත්තනො භාතරං වා භගිනිං වා. පාළියං පන “සඬ”න්ති ලිඛිතං, තං පන අට්ඨකටායං “සකන්ති චුත්තෙ සකභාතිකභගිනියො ලබ්භන්ති, සඬන්ති චුත්තෙ සභායකො ලබ්භති”ති විචාරිතමෙව. භරෙය්‍යාති පොසෙය්‍යා. තාදිසො පොසොති යාදිසො එස දිස්සති, තාදිසො මක්කටජාතිකො සත්තො න භරෙය්‍යා. සිට්ඨං දසරථෙන මෙති එවං මෙ පිතරා අනුසිට්ඨං. පිතා හිස්ස ජනං චතුභි සඬගහවත්ථුභි සන්දහනනො “ජනසන්ධො”ති වුච්චති, දසභි රථෙහි කත්තඛබ්බකත්තඛබ්බං අත්තනො එකෙනෙව රථෙන කරණනො “දසරථො”ති. තස්ස සන්තිකා එවරුපස්ස ඔවාදස්ස සුතත්තා එවමාහ.

අමච්චා “එවං භවිස්සති, දෙවා”ති මක්කටං අපනෙන්වා “පණ්ඩිතො කුමාරො, සක්ඛිස්සති රජ්ජං කාරෙතු”න්ති බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා “ආදාසමුඛරඤ්ඤො ආණා”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසුං. තතො පට්ඨාය බොධිසත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, පණ්ඩිතභාවොපිස්ස සකලජම්බුදීපං පත්ථරිත්වා ගතො.

පණ්ඩිතභාවදීපනත්ථං පනස්ස ඉමානි වුද්දස වත්ථුනි ආහතානි –

“ගොණො පුත්තො භයො වෙව, නළකාරො ගාමභොජකො;
ගණිකා තරුණි සප්පො, මිගො තිත්තිරදෙවතා;
නාගො තපස්සිනො වෙව, අපො බ්‍රාහ්මණමාණවො”ති.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – බොධිසත්තස්මිඤ්ඤි රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිතෙ එකො ජනසන්ධරඤ්ඤො පාදමුලිකො නාමෙන ගාමණිවන්දො නාම එවං වින්තෙසි – “ඉදං රජ්ජං නාම සමානවයෙහි සද්ධිං සොහති, අභඤ්ච මහල්ලකො, දහරං කුමාරං උපට්ඨාතුං න සක්ඛිස්සාමි, ජනපදෙ කසිකම්මං කත්වා ජීවිස්සාමි”ති, සො නගරතො තියොජනමත්තං ගන්ත්වා එකස්මිං ගාමකෙ වාසං කප්පෙසි. කසිකම්මත්ථාය පනස්ස ගොණාපි නත්ථි, සො දෙවෙ වුට්ඨෙ එකං සභායකං ද්වෙ ගොණෙ යාවිත්වා සබ්බදිවසං කසිත්වා තිණං බාදාපෙන්වා ගොණෙ සාමිකස්ස නියායාදෙතුං ගෙහං අගමාසි. සො තස්මිං බණෙ භරියාය සද්ධිං ගෙහමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා භත්තං භුඤ්ජති. ගොණාපි පරිවයෙන ගෙහං පවිසිංසු, තෙසු පවිසන්තෙසු සාමිකො ථාලකං උක්ඛිපි, භරියා ථාලකං අපනෙසි. ගාමණිවන්දො “භත්තෙන මං නිමන්තෙය්‍ය”න්ති ඔලොකෙන්තො ගොණෙ අනියායාදෙන්වාව ගතො. වොරා රත්තිං වජං හින්දිත්වා තෙයෙව ගොණෙ හරිංසු. ගොණසාමිකො පාතොව වජං පවිට්ඨො තෙ ගොණෙ අදිස්වා වොරෙහි භට්ඨාවං ජානන්තොපි “ගාමණිවන්දස්ස ගීවං කරිස්සාමි”ති තං උපසඬකම්මත්වා “හො ගොණෙ, මෙ දෙහි”ති ආහ. “නනු ගොණො ගෙහං පවිට්ඨා”ති. “කිං පන තෙ මය්හං නියායදිතා”ති? “න නියායදිතා”ති. “තෙන හි අයං තෙ රාජදුතො, එහි”ති ආහ. තෙසු හි ජනපදෙසු යංකිඤ්ච සක්ඛරං වා කපාලබණ්ඩං වා උක්ඛිපිත්වා “අයං තෙ රාජදුතො, එහි”ති චුත්තෙ යො න ගච්ජති, තස්ස රාජාණං කරොති, තස්මා සො “රාජදුතො”ති සුත්වාව නික්ඛමි.

සො තෙන සද්ධිං රාජකුලං ගච්ජන්තො එකං සභායකස්ස වසනගාමං පත්වා “හො, අතිජාතොමිහි, යාව ගාමං පවිසිත්වා ආහාරකිච්චං කත්වා ආගච්ජාමි, තාව ඉධෙව භොහි”ති වත්වා සභායගෙහං පාවිසි. සභායො පනස්ස ගෙහෙ නත්ථි, සභායිකා දිස්වා “සාමි, පක්කාභාරො නත්ථි, මුහුත්තං අධිවාසෙහි, ඉදානෙව පවිත්වා දස්සාමි”ති නිස්සෙණියා වෙගෙන තණ්ඩුලකොට්ඨකං අභිරුහන්ති භූමියං පති, තඬ්ඬණඤ්ඤෙව තස්සා සත්තමාසිකො ගබ්භො පතිතො. තස්මිං බණෙ තස්සා සාමිකො ආගන්ත්වා තං දිස්වා “ත්වං මෙ භරියං පහරිත්වා ගබ්භං පාතෙසි, අයං තෙ රාජදුතො, එහි”ති තං ගහෙන්වා නික්ඛමි. තතො පට්ඨාය ද්වෙ ජනා ගාමණිං මජ්ඣෙ කත්වා ගච්ජන්ති.

අපේකස්මිං ගාමද්වාරෙ එකො අස්සගොපකො අස්සං නිවත්තෙතුං න සක්කොති, අස්සොපි තෙසං සන්තිකෙන ගච්ජති. අස්සගොපකො ගාමණිවන්දං දිස්වා “මාතුල ගාමණිවන්ද, එතං තාව අස්සං කෙනවිදෙව පහරිත්වා නිවත්තෙහි”ති ආහ. සො එකං පාසාණං ගහෙන්වා බිපි, පාසාණො අස්සස්ස පාදෙ පහරිත්වා එරණ්ඩදණ්ඩකං විය හින්දි. අප්ථං නං අස්සගොපකො “තයා මෙ අස්සස්ස පාදො හින්තො, අයං තෙ රාජදුතො”ති වත්වා ගණ්හි.

සො තිහි ජනෙහි නියමානො වින්තෙසි – “ඉමෙ මං රඤ්ඤො දස්සෙස්සන්ති, අහං ගොණමුලමිපි දාතුං න සක්කොමි, පගෙව ගබ්භපානතදණ්ඩං, අස්සමුලං පන කුතො ලභිස්සාමි, මතං මෙ සෙය්‍යො”ති. සො ගච්ජන්තො අත්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං මග්ගසම්පෙයෙව එකං එකතො පපාතං පබ්බතං අද්දස, තස්ස ඡායාය ද්වෙ පිතාපුත්තා නළකාරා එකතො කිලඤ්ජං විනන්ති. ගාමණිවන්දො “හො, සරීරකිච්චං කාතුකාමොමිහි, ථොකං ඉධෙව භොථ, යාව ආගච්ජාමි”ති වත්වා පබ්බතං අභිරුහිත්වා පපාතපස්සෙ පතමානො පිතුනළකාරස්ස පිට්ඨියං පති, නළකාරො එකප්පහාරෙතෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. ගාමණි උට්ඨාය අට්ඨාසි. නළකාරපුත්තො “ත්වං මෙ පිතුසාතකවොරො, අයං තෙ රාජදුතො”ති වත්වා තං භත්ථෙ ගහෙන්වා ගුම්බතො නික්ඛමි, “කිං එත”න්ති ව චුත්තෙ “පිතුසාතකවොරො මෙ”ති ආහ. තතො පට්ඨාය ගාමණිං මජ්ඣෙ කත්වා වත්තාරො ජනා පරිවාරෙන්වා නයිංසු.

අපාපරස්මිං ගාමද්වාරෙ එකො ගාමභොජකො ගාමණිවන්දං දිස්වා “ගාමුල ගාමණිවන්ද, කහං ගච්ඡයි”ති වත්වා “රාජානං පස්සිතු”න්ති චුත්තෙ “අද්ධා ත්වං රාජානං පස්සිස්සයි, අහං රඤ්ඤො සාසනං දාතුකාමො, හරිස්සයි”ති ආහ. “ආම, හරිස්සාමි”ති. “අහං පකතියා අභිරුපො ධනවා යසසම්පන්නො අරොගො, ඉදානි පනම්හි දුග්ගතො වෙව පණ්ඩුරොගී ව, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡ, රාජා කිර පණ්ඩිතො, සො තෙ කට්ඨස්සති, තස්ස සාසනං පුන මය්හං කට්ඨෙය්සාසි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨි.

අප් නං පුරතො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමද්වාරෙ එකා ගණිකා දිස්වා “ගාමුල ගාමණිවන්ද, කහං ගච්ඡයි”ති වත්වා “රාජානං පස්සිතු”න්ති චුත්තෙ “රාජා කිර පණ්ඩිතො, මම සාසනං හරා”ති වත්වා එවමාහ – “පුබ්බෙ අහං බහුං හතිං ලභාමි, ඉදානි පන තම්බුලමත්තම්පි න ලභාමි, කොච්ඡෙ මෙ සන්තිකං ආගතො නාම නත්ථි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡිත්වා පච්චාගන්ත්වා මය්හං කට්ඨෙය්සාසි”ති.

අප් නං පුරතො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමද්වාරෙ එකා තරුණත්ථි දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡිත්වා “අහං නෙව සාමිකස්ස ගෙහෙ වසිතුං සක්කොමි, න කුලගෙහෙ, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡිත්වා පච්චාගන්ත්වා මය්හං කට්ඨෙය්සාසි”ති ආහ.

අප් නං තතො පරභාගෙ මහාමග්ගසම්පෙ එකස්මිං වම්මිකෙ වසන්තො සප්පො දිස්වා “ගාමණිවන්ද, කහං යාසි”ති පුච්ඡිත්වා “රාජානං පස්සිතු”න්ති චුත්තෙ “රාජා කිර පණ්ඩිතො, සාසනං මෙ හරා”ති වත්වා “අහං ගොවරත්ථාය ගමනකාලෙ ඡාතජ්ඣත්තො මිලාතසරිරො වම්මිකතො නික්ඛමන්තො සරිරෙන බිලං පුරෙත්වා සරිරං කඬ්ඬන්තො කිව්ඡෙන නික්ඛමාමි, ගොවරං වරිත්වා ආගතො පන සුභිතො ථුලසරිරො හුත්වා පච්ඡන්තො බිලපස්සානි අචුසන්තො සහසාව පච්ඡාමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡිත්වා මය්හං කට්ඨෙය්සාසි”ති ආහ.

අප් නං පුරතො එකො මිගො දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡිත්වා “අහං අඤ්ඤත්ථ තිණං බාදිතුං න සක්කොමි, එකස්මිංයෙව රුක්ඛමුලෙ සක්කොමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්සාසි”ති ආහ.

අප් නං තතො පරභාගෙ එකො තිත්තිරො දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡිත්වා “අහං එකස්මිංයෙව වම්මිකපාදෙ නිසිදිත්වා වස්සන්තො මනාපං කරිත්වා වස්සිතුං සක්කොමි, සෙසට්ඨානෙසු නිසිත්තො න සක්කොමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්සාසි”ති ආහ.

අප් නං පුරතො එකා රුක්ඛදෙවතා දිස්වා “චන්ද, කහං යාසි”ති පුච්ඡිත්වා “රඤ්ඤො සන්තික”න්ති චුත්තෙ “රාජා කිර පණ්ඩිතො, අහං පුබ්බෙ සක්කාරප්පත්තො අහොසිං, ඉදානි පන පල්ලවමුට්ඨිමත්තම්පි න ලභාමි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්සාසි”ති ආහ.

තතො අපරභාගෙ එකො නාගරාජා තං දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡිත්වා “රාජා කිර පණ්ඩිතො, පුබ්බෙ ඉමස්මිං සරෙ උදකං පසන්නං මණ්ඩණං, ඉදානි ආචිලං පණ්ණකසෙවෘලපරියොනද්ධං, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්සාසි”ති ආහ.

අප් නං පුරතො නගරස්ස ආසන්නට්ඨානෙ එකස්මිං ආරාමෙ වසන්නා තාපසා දිස්වා තට්ඨෙව පුච්ඡිත්වා “රාජා කිර පණ්ඩිතො, පුබ්බෙ ඉමස්මිං ආරාමෙ ඵලාඵලානි මධුරානි අහෙසුං, ඉදානි නිරොජානි කසටානි ජාතානි, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්සාසි”ති ආහංසු.

තතො නං පුරතො ගන්ත්වා නගරද්වාරසම්පෙ එකිස්සං සාලායං බ්‍රාහ්මණමාණවකා දිස්වා “කහං, හො චන්ද, ගච්ඡයි”ති වත්වා “රඤ්ඤො සන්තික”න්ති චුත්තෙ “තෙන හි නො සාසනං ගහෙත්වා ගච්ඡ, අම්භාකඤ්ඤි පුබ්බෙ ගහිතගහිතට්ඨානං පාකටං අහොසි, ඉදානි පන ඡිද්දසට්ඨෙ උදකං විය න සණ්ඨාති න පඤ්ඤායති, අන්ධකාරො විය හොති, තත්ථ කිං කාරණන්ති රාජානං පුච්ඡෙය්සාසි”ති ආහංසු.

ගාමණිවන්දො ඉමානි දස සාසනානි ගහෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. රාජා විනිවිජයට්ඨානෙ නිසිත්තො අහොසි. ගොණසාමිකො ගාමණිවන්දං ගහෙත්වා රාජානං උපසඩ්ධකම්. රාජා ගාමණිවන්දං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා “අයං අම්භාකං පිතු උපට්ඨාකො, අම්භෙ උක්ඛිපිත්වා පරිහරි, කහං නු බො එත්තකං කාලං වසි”ති වින්තෙත්වා “අම්භො ගාමණිවන්ද, කහං එත්තකං කාලං වසයි, විරකාලතො පට්ඨාය න පඤ්ඤායසි, කෙනත්ථෙන ආගතොසි”ති ආහ. “ආම, දෙව, අම්භාකං දෙවස්ස සග්ගගතකාලතො පට්ඨාය ජනපදං ගන්ත්වා කසිකම්මං කත්වා ජීවාමි, තතො මං අයං පුරිසො ගොණඅධිකාරණා රාජදුතං දස්සෙත්වා තුම්භාකං සන්තිකං ආකඬ්ඪි”ති. “අනාකඬ්ඪියිමානො නාගච්ඡෙය්සාසි”, “ආකඬ්ඪිතභාවොයෙව සොහනො, ඉදානි තං දට්ඨං ලභාමි, කහං සො පුරිසො”ති? “අයං, දෙවා”ති. “සච්චං කිර, හො, අම්භාකං චන්දස්ස දුතං දස්සෙසි”ති? “සච්චං, දෙවා”ති. “කිං කාරණා”ති? “අයං මෙ දෙව ද්වෙ ගොණෙ න දෙති”ති. “සච්චං කිර, චන්දා”ති. “තෙන හි, දෙව, මය්ගම්පි වචනං සුඤ්ඤාපා”ති සබ්බං පචන්තිං කට්ඨෙ. තං සුත්වා රාජා ගොණසාමිකං පුච්ඡි – “කිං, හො, තව ගෙහං පච්ඡන්තෙ ගොණෙ අද්දසා”ති. “නාද්දසං, දෙවා”ති. “කිං, හො, මං ‘ආදාසමුඛරාජා නාමා’ති කට්ඨන්තානං න සුතපුබ්බං තයා, විස්සන්ටො කට්ඨෙහි”ති? “අද්දසං, දෙවා”ති. “හො චන්ද, ගොණානං අනියාදිතත්තා ගොණා තව ගීවා, අයං පන පුරිසො දිස්වාච ‘න පස්සාමි’ති සම්පජානමුසාවාදං

හේ, තස්මා ත්වඤ්ඤෙව කම්මිකො හුත්වා ඉමස්ස ව පුරිසස්ස පජාපතියාය වස්ස අක්කිති උප්පාටෙත්වා සයං ගොණමුලං චතුච්ඡිති කභාපණෙ දෙහි”ති. එවං චුත්තෙ ගොණසාමිකං බහි කරිංසු. සො “අක්කිසු උප්පාටිතෙසු චතුච්ඡිතිකභාපණෙහි කිං කරිස්සාමි”ති ගාමණිවන්දස්ස පාදෙසු පතිත්වා “සාමි වන්ද, ගොණමුලකභාපණා තුය්හෙව භොන්තු, ඉමෙ ව ගණ්හාහි”ති අඤ්ඤෙපි කභාපණෙ දත්වා පලායි.

තතො දුතියො ආහ – “අයං, දෙව, මම පජාපතිං පහරිත්වා ගබ්භං පාතෙසි”ති. “සච්චං වන්දා”ති? “සුඤ්ඤාහි මහාරාජා”ති වන්දො සබ්බං විත්ථාරෙත්වා කට්ඨෙසි. අථ නං රාජා “කිං පන ත්වං එතස්ස පජාපතිං පහරිත්වා ගබ්භං පාතෙසි”ති පුච්ඡී. “න පාතෙමි, දෙවා”ති. “අම්භො සක්ඛස්සස්ස ත්වං ඉමිනා ගබ්භස්ස පාතිතභාවං සාධෙතු”න්ති? “න සක්කොමි, දෙවා”ති. “ඉදාති කිං කරොසි”ති? “දෙව, පුත්තං මෙ ලද්ධං වට්ටති”ති. “තෙන හි, අම්භො වන්ද, ත්වං එතස්ස පජාපතිං තව ගෙහෙ කරිත්වා යදා පුත්තවිජාතා භොති, තදා නං නෙත්වා එතස්සෙව දෙහි”ති. සොපි ගාමණිවන්දස්ස පාදෙසු පතිත්වා “මා මෙ, සාමි, ගෙහං, හින්දි”ති කභාපණෙ දත්වා පලායි.

අථ තතියො ආගන්ත්වා “ඉමිනා මෙ, දෙව, පහරිත්වා අස්සස්ස පාදො හින්තො”ති ආහ. “සච්චං වන්දා”ති. “සුඤ්ඤාහි, මහාරාජා”ති වන්දො තං පවත්තිං විත්ථාරෙන කට්ඨෙසි. තං සුත්වා රාජා අස්සගොපකං ආහ – “සච්චං කිර ත්වං ‘අස්සං පහරිත්වා නිවත්තෙහි’ති කට්ඨෙසි”ති. “න කට්ඨෙමි, දෙවා”ති. සො පුනවාසෙ පුච්ඡිතො “ආම, කට්ඨෙමි”ති ආහ. රාජා වන්දං ආමන්තෙත්වා “අම්භො වන්ද, අයං කට්ඨෙත්වා ‘න කට්ඨෙමි’ති මුසාවාදං වදති, ත්වං එතස්ස ජිව්භං ඡින්දිත්වා අස්සමුලං අම්භාකං සන්තිකා ගහෙත්වා සහස්සං දෙහි”ති ආහ. අස්සගොපකො අපරෙපි කභාපණෙ දත්වා පලායි.

තතො නළකාරපුත්තො “අයං මෙ, දෙව, පිතුසාතකවොරො”ති ආහ. “සච්චං කිර, වන්දා”ති. “සුඤ්ඤාහි, දෙවා”ති වන්දො තම්පි කාරණං විත්ථාරෙත්වා කට්ඨෙසි. අථ රාජා නළකාරං ආමන්තෙත්වා “ඉදාති කිං කරොසි”ති පුච්ඡී. “දෙව මෙ පිතරං ලද්ධං වට්ටති”ති. “අම්භො වන්ද, ඉමස්ස කිර පිතරං ලද්ධං වට්ටති, මතකං පන න සක්කා පුන ආනෙතුං, ත්වං ඉමස්ස මාතරං ආනෙත්වා තව ගෙහෙ කත්වා එතස්ස පිතා භොහි”ති. නළකාරපුත්තො “මා මෙ, සාමි, මතස්ස පිතු ගෙහං හින්දි”ති ගාමණිවන්දස්ස කභාපණෙ දත්වා පලායි.

ගාමණිවන්දො අඬ්ඬෙ ජයං පත්වා තුට්ඨවිත්තො රාජානං ආහ – “අත්ථී, දෙව, තුම්භාකං කෙහිවි සාසනං පහිතං, තං වො කට්ඨෙමි”ති. “කට්ඨෙහි, වන්දා”ති. වන්දො බ්‍රාහ්මණමාණවකානං සාසනං ආදිං කත්වා පටිලොමක්කමෙන එකෙකං කථං කට්ඨෙසි. රාජා පටිපාටියා විස්සජ්ජෙසි.

කථං? පඨමං තාව සාසනං සුත්වා “පුබ්බෙ තෙසං වසනට්ඨානෙ වෙලං ජානිත්වා වස්සනකුක්කුටො අභොසි, තෙසං තෙන සද්දෙන උට්ඨාය මන්තෙ ගහෙත්වා සජ්ඣායං කරොන්තානඤ්ඤෙව අරුණො උග්ගච්ඡති, තෙන තෙසං ගහිතගහිතං න නස්සති. ඉදාති පන තෙසං වසනට්ඨානෙ අවෙලාය වස්සනකුක්කුටො අත්ථී, සො අතිරත්තිං වා වස්සති අතිපභාතෙ වා, අතිරත්තිං වස්සන්තස්ස තස්ස සද්දෙන උට්ඨාය මන්තෙ ගහෙත්වා නිද්දාහිභුතා සජ්ඣායං අකත්වාච පුන සයන්ති, අතිපභාතෙ වස්සන්තස්ස සද්දෙන උට්ඨාය සජ්ඣායිතුං න ලහන්ති, තෙන තෙසං ගහිතගහිතං න පඤ්ඤායති”ති ආහ.

දුතියං සුත්වා “තෙ පුබ්බෙ සමණධම්මං කරොන්තා කසිණපරිකම්මෙ යුත්තපයුත්තා අභෙසුං. ඉදාති පන සමණධම්මං විස්සජ්ජෙත්වා අකත්තබ්බෙසු යුත්තපයුත්තා ආරාමෙ උප්පන්තාති ඵලාඵලාති උපට්ඨාකානං දත්වා පිණ්ඩපටිපිණ්ඩකෙන මිච්ඡාජිවෙන ජිව්කං කප්පෙත්ති, තෙන තෙසං ඵලාඵලාති න මුදුරාති ජානාති. සච්චෙ පන තෙ පුබ්බෙ විය පුන සමණධම්මෙ යුත්තපයුත්තා භවිස්සන්ති, පුන තෙසං ඵලාඵලාති මුදුරාති භවිස්සන්ති. තෙ තාපසා රාජකුලානං පණ්ඩිතභාවං න ජානන්ති, සමණධම්මං තෙසං කාතුං වදෙහි”ති ආහ.

තතියං සුත්වා “තෙ නාගරාජානො අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කරොන්ති, තෙන තං උදකං ආවිලං ජානං. සච්චෙ තෙ පුබ්බෙ විය සමග්ගා භවිස්සන්ති, පුන පසන්නං භවිස්සති”ති ආහ.

චතුත්ථං සුත්වා “සා රුක්ඛදෙවතා පුබ්බෙ අට්ඨියං පටිපන්නෙ මනුස්සෙ රක්ඛති, තස්මා නානප්පකාරං බලිකම්මං ලහති. ඉදාති පන ආරක්ඛං න කරොති, තස්මා බලිකම්මං න ලහති. සච්චෙ පුබ්බෙ විය ආරක්ඛං කරිස්සති, පුන ලාභග්ගප්පත්තා භවිස්සති. සා රාජුතං අත්ථිභාවං න ජානාති, තස්මා අට්ඨිආරුළුහමනුස්සානං ආරක්ඛං කාතුං වදෙහි”ති ආහ.

පඤ්චමං සුත්වා “යස්මිං වම්මිකපාදෙ නිසිදිත්වා සො තිත්තිරො මනාපං වස්සති, තස්ස භෙට්ඨා මහන්ති නිධිකුම්භි අත්ථී, තං උද්ධරිත්වා ත්වං ගණ්හාහි”ති ආහ.

ඡට්ඨං සුත්වා “යස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ සො මිගො තිණානි බාදිතුං සක්කොති, තස්ස රුක්ඛස්ස උපරි මහන්තං භමරමුදු අත්ථී, සො මුදුමක්කිතෙසු තිණෙසු පලුද්ධො අඤ්ඤානි බාදිතුං න සක්කොති, ත්වං තං මුදුපට්ටං හරිත්වා අග්ගමුදුං අම්භාකං පහිණ, සෙසං අත්තනා පරිභුඤ්ජා”ති ආහ.

සත්තමං සුත්වා “යස්මිං වම්මකෙ සො සප්පො වසති, තස්ස හෙට්ඨා මහන්ති නිධිකුම්භි අත්ථි, සො තං රක්ඛමානො වසන්තො නික්ඛමනකාලෙ ධනලොභෙන සරිරං සිථිලං කත්වා ලග්ගන්තො නික්ඛමති, ගොවරං ගහෙන්වා ධනසිනෙහෙන අලග්ගන්තො වෙගෙන සහසා පච්ඡති. තං නිධිකුම්භිං උද්ධරිත්වා ත්වං ගණ්භාහි”ති ආහ.

අට්ඨමං සුත්වා “තස්සා තරුණිත්ථියා සාමිකස්ස ව මාතෘපිතුනඤ්ච වසනගාමානං අන්තරෙ එකස්මිං ගාමකෙ ජාරො අත්ථි. සා තං සරිත්වා තස්මිං සිනෙහෙන සාමිකස්ස ගෙහෙ වසිතුං අසක්කොන්ති ‘මාතෘපිතරො පස්සිස්සාමි’ති ජාරස්ස ගෙහෙ කතිපාහං වසිත්වා මාතෘපිතුනං ගෙහං ගච්ඡති, තත්ථ කතිපාහං වසිත්වා පුත ජාරං සරිත්වා ‘සාමිකස්ස ගෙහං ගම්ස්සාමි’ති පුත ජාරස්සෙව ගෙහං ගච්ඡති. තස්සා ඉත්ථියා රාජුනං අත්ථිභාවං ආචික්ඛිත්වා ‘සාමිකස්සෙව කිර ගෙහෙ වසතු. සචෙ තං රාජා ගණ්භාපෙති, ජීවිතං තෙ නත්ථි, අප්පමාදං කාතුං වට්ටති’ති තස්සා කට්ඨෙහි”ති ආහ.

නවමං සුත්වා “සා ගණිකා පුබ්බෙ එකස්ස හත්ථතො හතිං ගහෙන්වා තං අජීරාපෙත්වා අඤ්ඤස්ස හත්ථතො න ගණ්භාහි, තෙනස්සා පුබ්බෙ බහුං උප්පජ්ජී. ඉදානි පන අත්තනො ධම්මනං විස්සජ්ජෙත්වා එකස්ස හත්ථතො ගහිතං අජීරාපෙත්වා අඤ්ඤස්ස හත්ථතො ගණ්භාහි, පුරිමස්ස ඔකාසං අකත්වා පච්ඡිමස්ස කරොති, තෙනස්සා හති න උප්පජ්ජති, න කෙච්ඡි නං උපසඬකමන්ති. සචෙ අත්තනො ධම්මෙ යස්සති, පුබ්බසදිසාව හච්ඡස්සති. අත්තනො ධම්මෙ යාතුමස්සා කට්ඨෙහි”ති ආහ.

දසමං සුත්වා “සො ගාමභොජකො පුබ්බෙ ධම්මෙන සමෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිති, තෙන මනුස්සානං පියො අහොසි මනාපො, සම්පියායමානා වස්ස මනුස්සා බහුපණ්ණාකාරං ආහරිංසු, තෙන අභිරුපො ධනවා යසසම්පන්නො අහොසි. ඉදානි පන ලඤ්ඡවිත්තකො හුත්වා අධම්මෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිති, තෙන දුග්ගතො කපණො හුත්වා පණ්ඩුරොගෙන අභිභුතො. සචෙ පුබ්බෙ විය ධම්මෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිතිස්සති, පුත පුබ්බසදිසො හච්ඡස්සති. සො රඤ්ඤො අත්ථිභාවං න ජානාති, ධම්මෙන අඩ්ඨං විනිච්ඡිතිතුමස්ස කට්ඨෙහි”ති ආහ.

ඉති සො ගාමණිවන්දො ඉමානි එත්තකානි සාසනානි රඤ්ඤො ආරොචෙසි, රාජා අත්තනො පඤ්ඤාය සබ්බානිපි තානි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාදිධො විය බ්‍යාකරිත්වා ගාමණිවන්දස්ස බහුං ධනං දත්වා තස්ස වසනගාමං බ්‍රහ්මදෙය්‍යං කත්වා තස්සෙව දත්වා උය්‍යාපෙසි. සො නගරා නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තෙන දිත්තසාසනං බ්‍රාහ්මණමාණවකානඤ්ච තාපසානඤ්ච නාගරාජස්ස ව රුක්ඛදෙවතාය ව ආරොචෙත්වා තිත්තිරස්ස වසනට්ඨානතො නිධිං ගහෙන්වා මිගස්ස තිණබාදනට්ඨානෙන රුක්ඛතො හමරමධුං ගහෙන්වා රඤ්ඤො මධුං පෙසෙත්වා සප්පස්ස වසනට්ඨානෙන වම්මිකං බණිත්වා නිධිං ගහෙන්වා තරුණිත්ථියා ව ගණිකාය ව ගාමභොජකස්ස ව රඤ්ඤො කථිතනියාමෙනෙව සාසනං ආරොචෙත්වා මහන්තෙන යසෙන අත්තනො ගාමකං ගන්ත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො. ආදාසමුබරාජාපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙන්නො ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාපඤ්ඤො, පුබ්බෙපි මහාපඤ්ඤායෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නසකදාගාමීඅරහන්තො අහෙසුං. “තදා ගාමණිවන්දො ආනන්දො අහොසි, ආදාසමුබරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[258] 8. මන්ධාතුජාතකවණ්ණනා ගාමණිවන්දජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

යාවතා වන්දිමසුරියානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සාවත්ථිං පිණ්ඩාය වරමානො එකං අලඬිකතපටියත්තං ඉත්ථිං දිස්වා උක්කණ්ඨි. අථ නං භික්ඛු ධම්මසහං ආනෙත්වා “අයං, හන්තෙ, භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො”ති සත්ථු දස්සෙසුං. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “කදා ත්වං, භික්ඛු, අගාරං අප්ඤ්ඤාමානො තණ්හං පුරෙතුං සක්ඛිස්සසි, කාමතණ්හා හි නාමෙසා සමුද්දො විය දුප්පුරා, පොරාණකරාජානො ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරෙසු වතුසු මහාදීපෙසු වක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙත්වා මනුස්සපරිභාරෙතෙව වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ රජ්ජං කාරෙත්වා තාවතිංසදෙවලොකෙ ඡත්තිංසාය සක්කානඤ්ච වසනට්ඨානෙන දෙවරජ්ජං කාරෙත්වාපි අත්තනො කාමතණ්හං පුරෙතුං අසක්කොන්තාව කාලමකංසු, ත්වං පනෙතං තණ්හං කදා පුරෙතුං සක්ඛිස්සසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පට්ඨකප්පිකෙසු මහාසම්මතො නාම රාජා අහොසි. තස්ස පුත්තො රොජො නාම, තස්ස පුත්තො වරරොජො නාම, තස්ස පුත්තො කල්‍යාණො නාම, තස්ස පුත්තො වරකල්‍යාණො නාම, තස්ස පුත්තො උපොසථො නාම, තස්ස පුත්තො මන්ධාතු නාම අහොසි. සො සත්තභි රතනෙහි වතුහි ව ඉද්ධිහි සමන්තාගතො වක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙසි. තස්ස වාමහත්ථං සමඤ්ජිත්වා දක්ඛිණහත්ථෙන අප්ථොට්ඨකාලෙ ආකාසා දිබ්බමෙසො විය ජාණුප්පමාණං සත්තරතනවස්සං වස්සති, එචරුපො අච්ඡරියමනුස්සො අහොසි. සො වතුරාසිති වස්සසහස්සානි කුමාරකිලං කිළි. වතුරාසිති වස්සසහස්සානි ඔපරජ්ජං කාරෙසි, වතුරාසිති වස්සසහස්සානි වක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙසි, ආයුප්පමාණං අසඬිබොය්‍යං අහොසි.

සො එකදිවසං කාමතණ්හං පුරෙතුං අසක්කොන්තො උක්කණ්ඨිතාකාරං දස්සෙසි. අථාමච්චා “කිං නු බො, දෙව, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිංසු. “මය්හං පුඤ්ඤබලෙ ඔලොකියමානෙ ඉදං රජ්ජං කිං කරිස්සති, කතරං නු බො යානං

රමණිය” න්ති? “දෙවලොකො, මහාරාජා” නි. සො වක්කරනනං අබ්භුක්කිරිත්වා සද්ධිං පරිසාය වාතුමහාරාජිකදෙවලොකං අගමාසි. අථස්ස චත්තාරො මහාරාජානො දිබ්බමාලාගන්ධහත්ථා දෙවගණපරිවුතා පච්චුග්ගමනං කත්වා තං ආදාය වාතුමහාරාජිකදෙවලොකං ගන්ත්වා දෙවරජ්ජං අදංසු. තස්ස සකපරිසාය පරිවාරිතස්සෙව තස්මිං රජ්ජං කාරෙන්තස්ස දිසො අද්ධා චිතිවත්තො.

සො තත්ථාපි තණ්හං පුරෙතුං අසක්කොන්තො උක්කණ්ඨිතාකාරං දස්සෙසි, චත්තාරො මහාරාජානො “කිං නු බො, දෙව, උක්කණ්ඨිතොසි” නි පුච්ඡිංසු. “ඉමමිහා දෙවලොකා කතරං යානං රමණිය” න්ති. “මයං, දෙව, පරෙසං උපට්ඨාකපරිසා, තාවතිංසදෙවලොකො රමණියො” නි. මන්ධාතා වක්කරනනං අබ්භුක්කිරිත්වා අත්තනො පරිසාය පරිවුතො තාවතිංසාභිමුබො පායාසි. අථස්ස සක්කො දෙවරාජා දිබ්බමාලාගන්ධහත්ථො දෙවගණපරිවුතො පච්චුග්ගමනං කත්වා තං හත්ථෙ ගහෙන්වා “ඉතො එහි, මහාරාජා” නි ආහ. රඤ්ඤො දෙවගණපරිවුතස්ස ගමනකාලෙ පරිණායකරනනං වක්කරනනං ආදාය සද්ධිං පරිසාය මනුස්සපථං ඔනරිත්වා අත්තනො නගරමෙව පාවිසි. සක්කො මන්ධාතුං තාවතිංසභවනං නෙත්වා දෙවතා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා අත්තනො දෙවරජ්ජං මජ්ඣෙ භින්දිත්වා අදාසි. තතො පට්ඨාය ද්වෙ රාජානො රජ්ජං කාරෙසුං. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ සක්කො සට්ඨි ව වස්සසතසහස්සානි තිස්සො ව වස්සකොට්ඨො ආයුං බෙපෙන්වා වට්ඨි, අඤ්ඤො සක්කො නිබ්බන්ති. සොපි දෙවරජ්ජං කාරෙන්වා ආයුක්ඛයෙන වට්ඨි. එතෙනුපායෙන ඡන්තිංස සක්කා වට්ඨිසු, මන්ධාතා පන මනුස්සපරිහාරෙන දෙවරජ්ජං කාරෙසියෙව.

තස්ස එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ භියොසොමත්තාය කාමතණ්හා උප්පජ්ජි, සො “කිං මෙ උපඨ්ඨරජ්ජෙන, සක්කං මාරෙන්වා එකරජ්ජමෙව කරස්සාමි” නි චින්තෙසි. සක්කං මාරෙතුං නාම න සක්කා, තණ්හා නාමෙසා විපත්තිමූලා, තෙනස්ස ආයුසඬ්ඛාරො පරිහාසි, ජරා සරිරං පහරි. මනුස්සසරිරඤ්ච නාම දෙවලොකෙ න භිජ්ජති, අථ සො දෙවලොකා භස්සිත්වා උයානෙ ඔනරි. උයානපාලො තස්ස ආගතභාවං රාජකුලෙ නිවෙදෙසි. රාජකුලං ආගන්ත්වා උයානෙයෙව සයනං පඤ්ඤපෙසි. රාජා අනුට්ඨානසෙය්‍යාය නිපජ්ජි. අමච්චා “දෙව, තුම්මාකං පරතො කිත්ති කථෙමා” නි පුච්ඡිංසු. “මම පරතො තුම්මෙ ඉමං සාසනං මහාජනස්ස කථෙය්‍යාථ – ‘මන්ධාතුමහාරාජා ද්විසහස්සපරිත්තදිපපරිවාරෙසු වතුසු මහාදිපෙසු වක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙන්වා දිසරත්තං වාතුමහාරාජිකෙසු රජ්ජං කාරෙන්වා ඡන්තිංසාය සක්කානං ආයුජ්ජමාණෙන දෙවලොකෙ රජ්ජං කාරෙන්වා තණ්හං අපුරෙන්වා කාලමකාසි” නි. සො එවං චත්වා කාලං කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

22. “යාවතා චන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරොචනා;
සබ්බෙව දාසා මන්ධාතු, යෙ පාණා පථවිස්සිතා.
23. “න කභාපණ්ඩස්සෙන, තිත්ති කාමෙසු විජ්ජති;
අජ්ජස්සාදා දුබ්බා කාමා, ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො.
24. “අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු, රතිං සො නාධිගච්ඡති;
තණ්හක්ඛයරතො හොති, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො” නි.

තත්ථ යාවතානි පරිච්ඡෙදවචනං. පරිහරන්ති යත්තකෙන පරිච්ඡෙදෙන සිනෙරුං පරිහරන්ති. දිසා හන්ති දසසු දිසාසු භාසන්ති පහාසන්ති. විරොචනානි ආලොකකරණතාය විරොචනසභාවා. සබ්බෙව දාසා මන්ධාතු, යෙ පාණා පථවිස්සිතානි එත්තකෙ පදෙසෙ යෙ පථවිස්සිතා පාණා ජනපදවාසීනො මනුස්සා, සබ්බෙව තෙ “දාසා මයං රඤ්ඤො මන්ධාතුස්ස, අයාකො නො රාජා මන්ධාතා” නි එවං උපගතත්තා භුජිස්සාපි සමානා දාසායෙව.

න කභාපණ්ඩස්සෙනානි තෙසං දාසභුතානං මනුස්සානං අනුග්ගහාය යං මන්ධාතා අජ්ජොටෙන්වා සත්තරතනවස්සං වස්සාපෙති, තං ඉධ “කභාපණ්ඩස්ස” න්ති වුත්තං. තිත්ති කාමෙසුති තෙනාපි කභාපණ්ඩස්සෙන චන්ද්‍රකාමකිලෙසකාමෙසු තිත්ති නාම නත්ථි, එවං දුජ්ජුරා එසා තණ්හා. අජ්ජස්සාදා දුබ්බා කාමානි සුපිනකුපමත්තා කාමා නාම අජ්ජස්සාදා පරිත්තසුබ්බා, දුක්ඛමෙව පනෙත්ථ බහුතරං. තං දුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තපරියායෙන දිපෙනබ්බං. ඉති විඤ්ඤායානි එවං ජානිත්වා.

දිබ්බෙසුති දෙවතානං පරිභොගෙසු රූපාදිසු. රතිං සොති සො විපස්සකො භික්ඛු දිබ්බෙහි කාමෙහි නිමන්තියමානොපි තෙසු රතිං නාධිගච්ඡති ආයස්මා සමිද්ධි විය. තණ්හක්ඛයරතොති නිබ්බානරතො. නිබ්බානඤ්ඤි ආගම්ම තණ්හා බියති, තස්මා තං “තණ්හක්ඛයො” නි වුච්චති. තත්ථ රතො හොති අභිරතො. සම්මාසම්බුද්ධසාවකොති බුද්ධස්ස සවනන්තෙ ජාතො බහුස්සුතො යොගාවචරපුග්ගලො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අඤ්ඤෙ පන බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණි. “තදා මන්ධාතුරාජා අහමෙව අහොසි” න්ති.

නයිමස්ස විජ්ජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මනො ආනන්දස්ස කොසලරක්ඛො මාතුගාමානං හත්ථනො පඤ්චසතානි, රක්ඛො හත්ථනො පඤ්චසතානීති දුස්සසහස්සපටිලාභවත්ථුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. චන්ද්‍ර හෙට්ඨා දුක්ඛිපාතෙ ගුණජාතකෙ (ජා. අට්ඨ. 2.2.ගුණජාතකවණ්ණනා) විත්ථාරිතමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්ථා නාමග්ගහණදිවසෙ තිරිට්ඨවිජ්ජුමාරොති කතනාමො අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා අගාරං අජ්ඣාචසන්තො මාතෘපිතුනං කාලකිරියාය සංවිග්ගහදයො හුත්වා නික්ඛමිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරක්ඛොයනනෙ වනමූලප්ලාහාරො හුත්වා වාසං කප්පෙයි. තස්මිං තත්ථ වසන්තෙ බාරාණසිරක්ඛො පච්චන්තො කුපි, සො තත්ථ ගන්ත්වා යුද්ධෙ පරාජිතො මරණභයහිතො හත්ථික්ඛන්ධගතො එකෙන පස්සෙන පලායිත්වා අරක්ඛො විවරන්තො පුබ්බණ්හසමයෙ තිරිට්ඨවිජ්ජස්ස ඵලාඵලත්ථාය ගතකාලෙ තස්ස අස්සමපදං පාවිසි. සො “තාපසානං වසනට්ඨාන”න්ති හත්ථිතො ඔතරිත්වා වාතාතපෙන කිලන්තො පිපාසිතො පානියසටං ඔලොකෙන්තො කත්ථවි අදිස්වා වඩ්ඤාමනකොටියං උදපානං අද්දස. උදකඋස්සිඤ්ඤවනත්ථාය පන රජ්ජුසටං අදිස්වා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො හත්ථිස්ස කුච්ඡියං බද්ධයොත්තං ගහෙන්වා හත්ථිං උදපානතටෙ යපෙන්වා තස්ස පාදෙ යොත්තං බන්ධිත්වා යොත්තෙන උදපානං ඔතරිත්වා යොත්තෙ අපාපුණන්තෙ උත්තරිත්වා උත්තරසාටකං යොත්තකොටියා සඤ්ඤාපටත්වා පුන ඔතරි, තථාපි නප්පහොසියෙව. සො අග්ගපාදෙහි උදකං ඵුසිත්වා අතිපිපාසිතො “පිපාසං විනොදෙන්වා මරණමිපි සුමරණ”න්ති වින්තෙන්වා උදපානෙ පතිත්වා යාවදන්ථං පිචිත්වා පච්චුත්තරිතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව අට්ඨාසි. හත්ථිපි සුසික්ඛිතත්තා අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා රාජානං ඔලොකෙන්තො තත්ථෙව අට්ඨාසි. බොධිසත්තො සායන්හසමයෙ ඵලාඵලං ආහරිත්වා හත්ථිං දිස්වා “රාජා ආගතො භවිස්සති, වම්මිතහත්ථියෙව පන පඤ්ඤායති, කිං නු බො කාරණ”න්ති සො හත්ථිසමීපං උපසඬකම්. හත්ථිපි තස්ස උපසඬකමනභාවං ඤත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. බොධිසත්තො උදපානතටං ගන්ත්වා රාජානං දිස්වා “මා භාගි, මහාරාජා”ති සමස්සාසෙන්වා නිස්සෙණං බන්ධිත්වා රාජානං උත්තාරෙන්වා කායමස්ස සම්බාහිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා න්භාපෙන්වා ඵලාඵලානි බාදාපෙන්වා හත්ථිස්ස සන්තාහං මොවෙයි. රාජා ද්විභතීහං විස්සමිත්වා බොධිසත්තස්ස අත්තනො සන්තිකං ආගමනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා පක්කාමි. රාජබලකායො නගරස්ස අවිදුරෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා ධීතො. රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පරිවාරෙයි, රාජා නගරං පාවිසි.

බොධිසත්තොපි අඬ්ඬමාසව්වයෙන බාරාණසිං පත්වා උය්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ හික්ඛං වරමානො රාජද්වාරං ගතො. රාජා මහාවාතපානං උග්ගාපටත්වා රාජධිගණං ඔලොකයමානො බොධිසත්තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා පාසාදා ඔරුය්හ වන්දිත්වා මහාතලං ආරොපෙන්වා සමුස්සිතසෙතවිජ්ජන්තෙ රාජපල්ලඩ්ඤෙ නිසිදාපෙන්වා අත්තනො පටියාදිතං ආහාරං භොජෙන්වා සයමිපි භුඤ්ජිත්වා උය්‍යානං නෙන්වා තත්ථස්ස වඩ්ඤාමනාදිපරිවාරං වසනට්ඨානං කාරෙන්වා සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා උය්‍යානපාලං පටිච්ඡාපෙන්වා වන්දිත්වා පක්කාමි. තතො පට්ඨාය බොධිසත්තො රාජනිවෙසනෙයෙව පරිභුඤ්ජී, මහාසක්කාරසම්මානො අහොසි.

තං අසහමානා අමච්චා “ඵවරුපං සක්කාරං එකොපි යොධො ලභමානො කිං නාම න කරෙය්‍යා”ති වන්වා උපරාජානං උපගන්ත්වා “දෙව, අම්මාකං රාජා එකං තාපසං අතිවිය මමායති, කිං නාම තෙන තස්මිං දිට්ඨං, තුම්හෙපි තාච්ච රක්ඛො සද්ධිං මන්තෙථා”ති ආහංසු. සො “සාදු”ති සම්පට්චිජිත්වා අමච්චෙහි සද්ධිං රාජානං උපසඬකමිත්වා පයමං ගාථමාහ –

25. “නයිමස්ස විජ්ජාමයමත්ථි කිඤ්චි, න බන්ධවො නො පන තෙ සභායො;
අථ කෙන වණ්ණෙන තිරිට්ඨවිජ්ජො, තෙදණ්ඩිකො භුඤ්ජති අග්ගපිණ්ඩ”න්ති.

තත්ථ නයිමස්ස විජ්ජාමයමත්ථි කිඤ්චිති ඉමස්ස තාපසස්ස විජ්ජාමයං කිඤ්චි කම්මං නත්ථි. න බන්ධවො තිපුත්තබන්ධවිසිප්පබන්ධවගොත්තබන්ධවඤ්ඤාතිබන්ධවෙසු අඤ්ඤතරොපි න හොති. නො පන තෙ සභායොති සහපංසුකිළිකො සභායකොපි තෙ න හොති. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. තිරිට්ඨවිජ්ජොති තස්ස නාමං. තෙදණ්ඩිකොති කුණ්ඩිකයපනත්ථාය තිදණ්ඩිකං ගහෙන්වා වරන්තො. අග්ගපිණ්ඩන්ති රසසම්පන්නං රාජාරහං අග්ගහොජනං.

තං සුත්වා රාජා පුත්තං ආමන්තෙන්වා “තාත, මම පච්චන්තං ගන්ත්වා යුද්ධපරාජිතස්ස ද්විභතීහං අනාගතභාවං සරසි”ති වන්වා “සරාමි”ති චුත්තෙ “තදා මයා ඉමං නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධ”න්ති සබ්බං තං පච්චන්ති. ආචික්ඛිත්වා “තාත, මය්හං ජීවිතදායකෙ මම සන්තිකං ආගතෙ රජ්ජං දදන්තොපි අහං නෙව එතෙන කතගුණානුරූපං කාතුං සක්කොමි”ති වන්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අවොච –

26. “ආපාසු මෙ යුද්ධපරාජිතස්ස, එකස්ස කත්වා විචනස්මි සොරෙ;
පසාරයි කිච්ඡගතස්ස පාණං, තෙතූදතාරිං දුබ්බමිපරෙතො.

27. “එකස්ස කිච්චෙන ඉධානුපත්තො, වෙසායිනො විසයා ජීවලොකෙ;
ලාභාරහො තාත තිරිට්ඨවිජ්ජො, දෙට්ඨස්ස භොගං යජ්ජඤ්ච යඤ්ඤ”න්ති.

තත්ව ආපාසුනි ආපදාසු. එකස්සානි අදුනියස්ස. කත්වානි අනුකම්පං කරිත්වා පෙමං උප්පාදෙත්වා. විචන්සමිත්ති පානියරුතීනෙ අරුක්ඛෙද්දෙ. සොරෙති දාරුණෙ. පසාරයි කිව්ඡගතස්ස පාණිනි නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා කුපං ඔතාරෙත්වා දුක්ඛගතස්ස මය්හං උත්තාරණත්ථාය විරියපටිසංයුත්තං හත්ථං පසාරෙසි. තෙනුදතාරිං දුබ්බමපරෙතොති තෙන කාරණෙනමිති දුක්ඛපරිවාරිතොපි තම්හා කුපා උත්තිණ්ණො.

එතස්ස කිව්චෙන ඉධානුපත්තොති අහං එතස්ස තාපසස්ස කිව්චෙන, එතෙන කතස්ස කිව්චස්සානුභාවෙන ඉධානුප්පත්තො . වෙසායිනො විසයානි වෙසායි චූචිති යමො, තස්ස විසයා. ජීවලොකෙති මනුස්සලොකෙ. අහස්සිති ඉමස්මිං ජීවලොකෙ ධීතො යමවිසයං මච්චිවිසයං පරලොකං ගතො නාම අහොසිං, සොමිති එතස්ස කාරණා තතො පුන ඉධාගතොති චුත්තං හොති. ලාභාරහොති ලාභං අරහො චතුපච්චයලාභස්ස අනුච්ඡවිකො. දෙට්ඨස්ස භොගන්ති එතෙන පරිභුක්ඛිතබ්බං චතුපච්චයසමණපරික්ඛාරසඩ්ධාතං හොගං එතස්ස දෙට්. යජ්ජද්ධෙ යස්සද්ධන්ති ත්වස්සද්ධ අමච්චා ව නාගරා වානි සබ්බෙපි තුම්හෙ එතස්ස භොගස්සද්ධ දෙට්, යස්සද්ධස්සද්ධ යජ්ජ. තස්ස හි දියමානො දෙයාධම්මො තෙන භුක්ඛිතබ්බත්තා භොගො හොති, ඉතරෙසං දානයස්සද්ධන්තා යස්සද්ධො. තෙනාහ “දෙට්ඨස්ස භොගං යජ්ජද්ධෙ යස්සද්ධ”න්ති.

එවං රස්සද්ධා ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙත්තෙන විය බොධිසත්තස්ස ගුණෙ පකාසිතෙ තස්ස ගුණො සබ්බත්ථමෙව පාකටො ජාතො, අතිරෙකතරො තස්ස ලාභසක්කාරො උදපාදි. තතො පට්ඨාය උපරාජා වා අමච්චා වා අස්සද්ධො වා කොචි කිස්සි රාජානං වත්තුං න විසති. රාජා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුස්සද්ධානි කත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි. බොධිසත්තොපි අභිස්සද්ධා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා “පොරාණකපණ්ඩිතාපි උපකාරවසෙන කරිංසු”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[260] 10. දුතජාතකවණ්ණනා තිරිට්චච්ඡජාතකවණ්ණනා නවමා.

යස්සත්ථා දුරමායන්තීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු නවකනිපාතෙ චක්කවාකජාතකෙ (ජා. 1.9.69 ආදයො) ආවිභවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං ආමන්තෙත්වා “න බො, භික්ඛු, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ත්වං ලොලො, ලොලාකාරණෙනෙව පන අසිනා සීඝ්‍රච්ඡෙදනං ලභී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුත්තො හුත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බස්ප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය භොජනසුද්ධිකො අහොසි, තෙනස්ස භොජනසුද්ධිකරාජාත්වෙව නාමං ජාතං. සො කිරි තථාරූපෙන විධානෙන හත්තං භුක්ඛිති, යථාස්ස එකිස්සා හත්තපානියා සතසහස්සං වයං ගච්ඡති. භුක්ඛිත්තො පන අත්තොගෙහෙ න භුක්ඛිති, අත්තතො භොජනවිධානං ඔලොකෙත්තං මහාජනං පුස්සද්ධං කාරෙතුකාමතාය රාජද්වාරෙ රතනමණ්ඩපං කාරෙත්වා භොජනවෙලාය තං අලභිකරාපෙත්වා කස්සද්ධතමයෙ සමුස්සිතසෙනවිජන්තෙ රාජපල්ලභිකෙ නිසීදිත්වා බත්තියකස්සද්ධාහි පරිවුතො සතසහස්සග්ගසනිකාය සුවණ්ණපානියා සබ්බරසභොජනං භුක්ඛිති. අටෙකො ලොලපුරිසො තස්ස භොජනවිධානං ඔලොකෙත්වා තං භොජනං භුක්ඛිතුකාමො හුත්වා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොත්තො “අත්ථෙකො උපායො”ති ගාළ්හං නිවාසෙත්වා හත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා “හො, අහං දුතො, දුතො”ති උච්චාසද්දං කරොන්තො රාජානං උපසඩ්ධකම්. තෙන ව සමයෙන තස්මිං ජනපදෙ “දුතොමිති”ති වදන්තං න වාරෙත්ති, තස්මා මහාජනො ද්විධා භිජ්ජිත්වා ඔකාසං අදාසි. සො වෙගෙන ගත්ත්වා රස්සද්ධො පානියා එකං හත්තපිණ්ඩං ගහෙත්වා මුඛෙ පක්ඛිපි, අට්ඨස්ස “සීසං ඡීන්දිස්සාමි”ති අසිගාහො අසිං අබ්බාහෙසි, රාජා “මා පහරි”ති නිවාරෙසි, “මා හායි, භුක්ඛිස්සු”ති හත්ථං ධොවිත්වා නිසීදි. භොජනපරියොසානෙ වස්ස අත්තතො පිට්ඨපානියස්සද්ධෙව තම්බුලස්සද්ධ දාපෙත්වා “හො පුරිස, ත්වං ‘දුතොමිති’ති වදසි, කස්ස දුතොසි”ති පුච්ඡි. “මහාරාජ අහං තණ්හාදුතො, උදරදුතො, තණ්හා මං ආණාපෙත්වා ‘ත්වං ගච්ඡාහි’ති දුතං කත්වා පෙසෙසි”ති වත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච —

- 28. “යස්සත්ථා දුරමායන්ති, අමිත්තමපි යාචිතුං;
තස්සුදරස්සහං දුතො, මා මෙ කුජ්ඣ රටෙසහ.
- 29. “යස්ස දිවා ව රත්තො ව, වසමායන්ති මාණවා;
තස්සුදරස්සහං දුතො, මා මෙ කුජ්ඣ රටෙසහා”ති.

තත්ථ යස්සත්ථා දුරමායන්තීති යස්ස අත්ථාය ඉමෙ සත්තා තණ්හාවසිකා හුත්වා දුරමපි ගච්ඡන්ති. රටෙසහානි රට්ඨොධපෙට්ඨක.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “සච්චමෙතං, ඉමෙ සත්තා උදරදුතා තණ්හාවසෙන විවරන්ති, තණ්හාව ඉමෙ සත්තෙ විවාරෙති, යාව මනාපං වත ඉමිනා කටීත”න්ති තස්ස පුරිසස්ස තුස්සිත්වා තතියං ගාථමාහ —

- 30. “දදාමි තෙ බ්‍රාහ්මණ රොහිණීනං, ගවං සහස්සං සහ පුඬ්ගවෙන;
දුතො හි දුතස්ස කථං න දජ්ජං, මයමපි තස්සෙව හවාම දුතා”ති.

තත්ව බ්‍රාහ්මණානි ආලපනමත්තමෙනං. රොහිණිනන්ති රත්තවණ්ණානං. සහ පුඩගවෙනානි යුථපරිණායකෙන උපද්දවරක්ඛකෙන උසහෙන සද්ධිං. මයම්පිති අහඤ්ච අවසෙසා ව සබ්බෙ සත්තා තස්සෙව උදරස්ස දුතා භවාම, තස්මා අහං උදරදුතො සමානො උදරදුතස්ස කුශ්භං කස්මා න දජ්ජන්ති. එවඤ්ච පන වත්වා “ඉමිනා වත පුරිසෙන අස්සුතපුබ්බං කාරණං කථිත”න්ති තුට්ඨවිත්තො තස්ස මහන්තං යසං අදාසි.

සත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො ලොලහික්ඛු සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහි, අඤ්ඤෙපි බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. “තදා ලොලපුරිසො එතරහි ලොලහික්ඛු අහොසි, හොජනසුද්ධිකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුතජාතකවණ්ණනා දසමා.

සඬිකප්පවග්ගො පඨමො.

තස්සුද්දානං –

සඬිකප්ප තිලමුට්ඨි ව, මණි ව සිත්ධවාසුකං;
ජරුදපානං ගාමණි, මන්ධාතා තිරිට්ඨතන්ති.

[261] 1. පදුමජාතකවණ්ණනා

2. පදුමවග්ගො

යථා කෙසා ව මස්සු වානි ඉදං සත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආනන්දබොධිමිති මාලාපුජකාරකෙ හික්ඛු ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු කාලිඬගබොධිජාතකෙ ආවිභවිස්සති. සො පන ආනන්දත්ථෙරෙන රොපිතත්තා “ආනන්දබොධි”ති ජාතො. ථෙරෙන හි ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ බොධිස්ස රොපිතභාවො සකලජම්බුදීපෙ පත්ථරි. අටෙකච්චෙ ජනපදවාසිනො හික්ඛු “ආනන්දබොධිමිති මාලාපුජං කරිස්සාමා”ති ජෙනවනං ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පුනදිවසෙ සාවත්ථිං පටිසිත්වා උප්පලවීථිං ගන්ත්වා මාලං අලහිත්වා ආගන්ත්වා ආනන්දත්ථෙරස්ස ආරොවෙසුං – “ආවුසො, මයං ‘බොධිමිති මාලාපුජං කරිස්සාමා’ති උප්පලවීථිං ගන්ත්වා එකමාලමිපි න ලභිමිහා”ති. ථෙරො “අහං වො, ආවුසො, ආහරිස්සාමි”ති උප්පලවීථිං ගන්ත්වා බහු තීලුප්පලකලාපෙ උක්ඛිපාපෙත්වා ආගම්ම තෙසං දාපෙසි, තෙ තානි ගහෙත්වා බොධිස්ස පුජං කරිංසු. තං පවත්තිං සුත්වා ධම්මසභායං හික්ඛු ථෙරස්ස ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ජානපදා හික්ඛු අප්පපුඤ්ඤා උප්පලවීථිං ගන්ත්වා මාලං න ලභිංසු, ථෙරො පන ගන්ත්වා ආහරාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව වත්තුජෙකා කථාකුසලා මාලං ලභන්ති, පුබ්බෙපි ලභිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අත්තොනගරෙ ව එකස්මිං සරෙ පදුමානි පුප්ඵන්ති. එකො ඡින්නනාසො පුරිසො තං සරං රක්ඛති. අටෙකදිවසං බාරාණසියං උස්සවෙ සුට්ඨෙ මාලං පිළන්ධිත්වා උස්සවං කිළිතුකාමා තයො සෙට්ඨිපුත්තා “නාසච්ඡින්නස්ස අභුතෙන වණ්ණං වත්වා මාලං යාවිස්සාමා”ති තස්ස පදුමානි හඤ්ජනකාලෙ සරස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු.

තෙසු එකො තං ආමන්තෙත්වා පඨමං ගාථමාහ –

31. “යථා කෙසා ව මස්සු ව, ඡින්නං ඡින්නං විරුහති;
එවං රුහතු තෙ නාසා, පදුමං දෙහි යාවිතො”ති.

සො තස්ස කුප්ඤ්ඤිත්වා පදුමං න අදාසි.

අට්ඨස්ස දුතියො දුතියං ගාථමාහ –

32. “යථා සාරදිකං බීජං, බෙත්තෙ චුත්තං විරුහති;
එවං රුහතු තෙ නාසා, පදුමං දෙහි යාවිතො”ති.

තත්ථ සාරදිකන්ති සරදසමයෙ ගහෙත්වා නික්ඛිත්තං සාරසම්පන්නං බීජං. සො තස්සපි කුප්ඤ්ඤිත්වා පදුමං න අදාසි.

අට්ඨස්ස තතියො තතියං ගාථමාහ –

33. “උහොපි පලපන්තෙතෙ, අපි පද්මානි දස්සති;
වජ්ජුං වා තෙ න වා වජ්ජුං, නත්ථි නාසාය රුහනා;
දෙහි සම්ම පදුමානි, අහං යාවාමි යාවිතො”ති.

තත්ව උභෝය පලපන්තෙතෙති එතෙ ද්වෙපි මුසා වදන්ති. අපි පද්මානීති “අපි නාම නො පද්මානී දස්සති”ති වින්තෙත්වා එවං වදන්ති. වජ්ජුං වා තෙ න වා වජ්ජුන්ති “තව නාසා රුහතු”ති එවං වදෙය්‍යං වා න වා වදෙය්‍යං, එතෙසං වචනං අප්පමාණං, සබ්බත්ථාපි නත්ථි නාසාය රුහනා, අහං පන තෙ නාසං පටිච්ච න කිඤ්චි වදාමි, කෙවලං යාවාමි, තස්ස මෙ දෙහි, සම්ම, පද්මානී යාවිතොති.

තං සුත්ථා පද්මසරගොපකො “ඉමෙහි ද්විති මුසාවාදො කට්ඨො, තුම්හෙහි සභාවො කට්ඨො, තුම්භාකං අනුච්ඡවිකානි පද්මානී”ති මහන්තං පද්මකලාපං ආදාය තස්ස දත්වා අත්තනො පද්මසරමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පද්මලාභී සෙට්ඨිපුත්තො අහමෙව අභොසි”න්ති.

[262] 2. මුද්‍රපාණිජාතකවණ්ණනා පද්මජාතකවණ්ණනා පඨමා.

පාණි වෙ මුද්‍රකො වස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්චි සත්ථා ධම්මසභං ආනිතං “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡන්තවා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛු, ඉත්ථියො නාමෙතා කිලෙසවසෙන ගමනතො අරක්ඛියා, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො ධිතරං රක්ඛිතුං නාසක්ඛිංසු, පිතරා හත්ථෙ ගහෙත්වා ධිතාව පිතරං අජානාපෙත්වා කිලෙසවසෙන පුරිසෙන සද්ධිං පලාසි”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො ධිතරඤ්ච භාගිනෙය්‍යාඤ්ච ද්වෙපි අත්තොනිවෙසෙන පොසෙන්නො එකදිවසං අමච්චෙහි සද්ධිං නිසින්තො “මමච්චයෙන මය්හං භාගිනෙය්‍යො රාජා භවිස්සති, ධිතාපි මෙ තස්ස අග්ගමහෙසි භවිස්සති”ති වත්වා අපරභාගෙ භාගිනෙය්‍යාස්ස වයප්පත්තකාලෙ පුන අමච්චෙහි සද්ධිං නිසින්තො “මය්හං භාගිනෙය්‍යාස්ස අඤ්ඤාස්ස රඤ්ඤො ධිතරං ආනෙස්සාම, මය්හං ධිතරමපි අඤ්ඤාස්මිං රාජකුලෙ දස්සාම, එවං නො ඤාතකා බහුතරා භවිස්සන්ති”ති ආහ. අමච්චා සම්පට්චිජිංසු.

අප් රාජා භාගිනෙය්‍යාස්ස බහිගෙහං දාපෙසි, අත්තො පටෙසනං නිවාරෙසි. තෙ පන අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිබද්ධවිත්තා අහෙසුං. කුමාරො “කෙන නු බො උපායෙන රාජධිතරං බහි නිහරාපෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්තො “අත්ථි උපායො”ති ධාතියා ලඤ්ජං දත්වා “කිං, අය්‍යපුත්ත, කිච්ච”න්ති වුත්තෙ “අම්ම, කථං නු බො රාජධිතරං බහි කාතුං ඔකාසං ලභෙය්‍යාමා”ති ආහ. “රාජධිතාය සද්ධිං කට්ඨෙත්වා ජානිස්සාමි”ති. “සාධු, අම්මා”ති. සා ගත්ත්වා “එහි, අම්ම, සීසෙ තෙ උභා ගණ්හිස්සාමි”ති තං නිවප්පිකො නිසීදාපෙත්වා සයං උච්චෙ නිසීදිත්වා තස්සා සීසං අත්තනො උරුසු යටෙත්වා උභා ගණ්හයමානා රාජධිතාය සීසං නබෙහි විජ්ඣාමි. රාජධිතා “නායං අත්තනො නබෙහි විජ්ඣාමි, පිතුච්ඡාපුත්තස්ස මෙ කුමාරස්ස නබෙහි විජ්ඣාමි”ති ඤත්වා “අම්ම, ත්වං කුමාරස්ස සන්තිකං අගමාසි”ති පුච්ඡි. “ආම, අම්මා”ති. “කිං තෙන සාසනං කථීත”න්ති? “තව බහිකරණුපායං පුච්ඡති, අම්මා”ති. රාජධිතා “පණ්ඩිතො හොන්තො ජානිස්සති”ති පඨමං ගාථං බන්ධිත්වා “අම්ම, ඉමං උග්ගහෙත්වා කුමාරස්ස කට්ඨෙහි”ති ආහ.

34. “පාණි වෙ මුද්‍රකො වස්ස, නාගො වස්ස සුකාරිතො; අන්ධකාරො ව වස්සෙය්‍ය, අප් නුන තදා සියා”ති.

සා තං උග්ගණ්හිත්වා කුමාරස්ස සන්තිකං ගත්ත්වා “අම්ම, රාජධිතා කිමාහා”ති වුත්තෙ “අය්‍යපුත්ත, අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා ඉමං ගාථං පභිණී”ති තං ගාථං උදාහාසි. කුමාරො ව තස්සත්ථං ඤත්වා “ගච්ඡ, අම්මා”ති තං උයොපෙසි.

ගාථායත්ථො – සවෙ තෙ එකිස්සා වුච්ඡට්ඨාකාය මම හත්ථො විය හත්ථො මුද්‍ර අස්ස, යදි ව තෙ ආනෙඤ්ජකාරණං සුකාරිතො එකො හත්ථි අස්ස, යදි ව තං දිවසං චතුර්ඨගසමන්තාගතො අතිවිය බහලො අන්ධකාරො අස්ස, දෙවො ව වස්සෙය්‍ය. අප් නුන තදා සියාති තාදිසෙ කාලෙ ඉමෙ වත්තාරො පච්චයෙ ආගම්ම එකංසෙන තෙ මනොරපස්ස මත්ථකගමනං සියාති.

කුමාරො එතමත්ථං තථතො ඤත්වා එකං අභිරුපං මුද්‍රහත්ථං වුච්ඡට්ඨාකං සජ්ජං කත්වා මඩ්ගලහත්ථිගොපකස්ස ලඤ්ජං දත්වා හත්ථිං ආනෙඤ්ජකාරණං කාරොත්වා කාලං ආගමෙත්තො අච්ඡි.

අට්ඨෙකස්මිං කාලපක්ඛුපොසට්ඨිවසෙ මජ්ඣිමයාමසමන්තරෙ සනකාලමෙසො වස්සි. සො “අයං දානි රාජධිතාය වුත්තදිවසො”ති වාරණං අභිරුහිත්වා මුද්‍රහත්ථං වුච්ඡට්ඨාකං හත්ථිපිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා ගත්ත්වා රාජනිවෙසනස්ස ආකාසඨගණාභිමුඛෙ යානෙ හත්ථිං මහාභිත්තියං අල්ලියාපෙත්වා වාතපානසම්පෙ තෙමෙත්තො අට්ඨාසි. රාජාපි ධිතරං රක්ඛන්තො අඤ්ඤත්ථ සයිතුං න දෙනි, අත්තනො සන්තිකෙ වුළුසයනෙ සයාපෙති. සාපි “අජ්ජ කුමාරො ආගම්ස්සති”ති ඤත්වා නිද්දං අනොක්කමිත්වා නිපන්තා “තාත න්භායිතුකාමාමිහි”ති ආහ. රාජා “එහි,

අම්මා”නි තං හත්තේ ගහෙත්වා වාතපානසම්පං තෙත්වා “ත්භායාහි, අම්මා”නි උක්ඛිපිත්වා වාතපානසං ඛනිපස්සෙ පමුඛෙ යපෙත්වා එකස්මිං හත්තේ ගහෙත්වා අට්ඨාසි. සා ත්භායමානාව කුමාරස්ස හත්ථං පසාරෙසි, සො තස්සා හත්ථතො ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා උපට්ඨාකාය හත්තේ පිළන්ධිත්වා තං උක්ඛිපිත්වා රාජධිතරං නිස්සාය පමුඛෙ යපෙසි . සා තස්සා හත්ථං ගහෙත්වා පිතු හත්තේ යපෙසි, සො තස්සා හත්ථං ගහෙත්වා ධිතු හත්ථං මුඤ්චි, සා ඉතරස්මාපි හත්ථා ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා තස්සා දුතියහත්තේ පිළන්ධිත්වා පිතු හත්තේ යපෙත්වා කුමාරෙන සද්ධිං අගමාසි. රාජා “ධිතායෙව මෙ”නි සඤ්ඤාය තං දාරිකං ත්භානපරියොසානෙ සිරිගබ්භෙ සයාපෙත්වා ද්වාරං පිටාය ලඤ්ජෙත්වා ආරක්ඛං දත්වා අත්තනො සයනං ගත්ත්වා නිපජ්ජි.

සො පභාතාය රත්තියා ද්වාරං විවරිත්වා තං දාරිකං දිස්වා “කිමෙන”න්ති පුච්ඡි. සා තස්සා කුමාරෙන සද්ධිං ගතභාවං කථෙසි. රාජා විජ්ජිසාරී හුත්වා “හත්තේ ගහෙත්වා වරන්තෙනපි මාතුගාමං රක්ඛිතුං න සක්කා, එවං අරක්ඛියා නාමිත්ථියො”නි වින්තෙත්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අවොච –

35. “අනලා මුදුසම්භාසා, දුප්පුරා තා නදීසමා;
සිදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.
36. “යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසා වා ධනෙන වා;
ජාතවෙදොව සං යානං, ඛිජ්ජං අනුදහන්ති න”න්ති.

තත්ථ අනලා මුදුසම්භාසානි මුදුවචනෙනපි අසක්කුණෙය්‍යා, නෙව සක්කා සණ්භවාථාය සඛිගණ්භිතුන්ති අත්ථො. පුරිසෙහි වා එතාසං න අලන්ති අනලා. මුදුසම්භාසානි හදයෙ ථද්ධෙපි සම්භාසාව මුදු එතාසන්ති මුදුසම්භාසා. දුප්පුරා තා නදීසමානි යථා නදී ආගතාගතස්ස උදකස්ස සන්දනතො උදකෙන දුප්පුරා, එවං අනුභූතානුභූතෙහි මෙටුනාදීහි අපරිතුස්සනතො දුප්පුරා. තෙන වුත්තං –

“තිණ්ණං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං අතිත්තො අප්පට්ඨානො මාතුගාමො කාලං කරොති. කතමෙසං තිණ්ණං? මෙටුනසමාපත්තියා ව විජායනස්ස ව අලභිකාරස්ස ව. ඉමෙසං ඛො, භික්ඛවෙ, තිණ්ණං ධම්මානං අතිත්තො අප්පට්ඨානො මාතුගාමො කාලං කරොති”නි.

සිදන්තිති අට්ඨසු මහානිරයෙසු සොළසසු උස්සදනිරයෙසු නිමුජ්ජන්ති. නන්ති නිපාතමත්තං . විදිත්වානානි එවං ජානිත්වා. ආරකා පරිවජ්ජයෙති “එතා ඉත්ථියො නාම මෙටුනධම්මාදීහි අතිත්තා කාලං කත්වා එතෙසු නිරයෙසු සිදන්ති, එතා එවං අත්තනා සිද්ධානා කස්සඤ්ඤස්ස සුඛාය භවිස්සන්ති”නි එවං ඤත්වා පණ්ඩිතො පුරිසො දුරතොව තා පරිවජ්ජයෙති දිපෙති. ඡන්දසා වා ධනෙන වානි අත්තනො වා ඡන්දෙන රුචියා පෙමෙන, හනිවසෙන ලද්ධධනෙන වා යං පුරිසං එතා ඉත්ථියො උපසෙවන්ති හජන්ති. ජාතවෙදොති අග්ගි. සො හි ජාතමත්තොව වෙදියති, විදිතො පාකටො හොතිති ජාතවෙදො. සො යථා අත්තනො යානං කාරණං ඔකාසං අනුදහති, එවමොනාපි යං උපසෙවන්ති, තං පුරිසං ධනයසම්ප්ලපඤ්ඤාසමන්තාගතමපි තෙසං සබ්බෙසං ධනාදීනං විනාසනතො පුන තාය සම්පත්තියා අභබ්බුජ්ජන්තිකං කුරුමානා ඛිජ්ජං අනුදහන්ති ක්කාපෙත්ති. වුත්තමපි වෙතං –

“බලවන්තො දුබ්බලා හොන්ති, ථාමවන්තොපි භායරෙ;
චක්ඛුමා අත්ඨකා හොන්ති, මාතුගාමවසං ගතා.

“ගුණවන්තො නිග්ගුණා හොන්ති, පඤ්ඤවන්තොපි භායරෙ;
පමත්තා බන්ධනෙ සෙත්ති, මාතුගාමවසං ගතා.

“අජ්ඣෙකුක්ඛං තපං සීලං, සච්චං වාගං සතිං මතිං;
අච්ඡිත්තන්ති පමත්තස්ස, පන්ථදුග්ගිව තක්කරා.

“යසං කිත්තිං ධිතිං සුරං, බාහුසච්චං පජානනං;
බෙපයන්ති පමත්තස්ස, කට්ඨපුඤ්ජංව පාවකො”නි.

එවං වත්වා මහාසත්තො “භාගිනෙය්‍යාපි මයාව පොසෙතබ්බො”නි මහන්තෙන සක්කාරෙන ධිතරං තස්සෙව දත්වා තං ඔපරජ්ජෙ පතිට්ඨපෙසි. සොපි මාතුලස්ස අච්චියෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨහි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසෙනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. “තදා රාජා අභමෙව අහොසි”න්ති.

අභිජ්ජමානෙ වාරිස්මිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුමෙව ආරබ්භ කටෙසි.
තඤ්භි සත්ථා ධම්මසභං ආනිතං “සච්චං කිර, ත්වං භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ
“භික්ඛු, ඉත්ථියො නාමෙතා පොරාණකෙ සුද්ධස්ත්තෙපි සංකිලෙසෙසු”න්ති චත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රාජා අපුත්තකො හුත්වා අත්තනො ඉත්ථියො “පුත්තපත්ථනං කරොථා”ති
ආහ. තා පුත්තෙ පත්ථෙත්ති. එවං අද්ධානෙ ගතෙ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකා චචිත්වා අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මි.
නිබ්බත්ති. තං ජාතමත්තං න්භාපෙත්වා ථඤ්ඤපායනත්ථාය ධානියා අදංසු. සො පායමානො රොදති, අථ නං
අඤ්ඤස්සා අදංසු. මාතුගාමහත්ථගතො නෙව තුණ්භි හොති. අථ නං එකස්ස පාදමූලිකස්ස අදංසු, තෙන
ගහිතමත්තොයෙව තුණ්භි අහොසි. තතො පට්ඨාය පුරිසාව තං ගහෙත්වා චරන්ති. ථඤ්ඤං පායෙත්තා දුහිත්වා වා
පායෙත්ති, සාණ්ඤත්තරෙන වා ථනං මුඛෙ යටෙත්ති. තෙනස්ස අනිත්ථිගන්ධකුමාරොති නාමං කරිංසු. තස්ස අපරාපරං
වද්ධමානස්සපි මාතුගාමං නාම දස්සෙතුං න සක්කා. තෙනස්ස රාජා විසුංයෙව නිසජ්ජාදිට්ඨානානි කුමානාගාරඤ්ච
කාරෙසි.

සො තස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ චිත්තෙසි – “මය්හං අඤ්ඤො පුත්තො නත්ථි, අයං පන කුමාරො කාමෙ න
පරිභුඤ්ජති, රජ්ජමපි න ඉච්ඡිස්සති, දුල්ලද්ධො වත මෙ පුත්තො”ති. අථ නං එකා නච්චගීතවාදිතකුසලා පුරිසෙ
පරිචරිත්වා අත්තනො වසෙ කාතුං පටිබලා තරුණනාටකිත්ථි උපසඩ්ධකමිත්වා “දෙව, කිං නු චිත්තෙසි”ති ආහ, රාජා
තං කාරණං ආචික්ඛි. “හොතු, දෙව, අහං තං පලොභෙත්වා කාමරසං ජානාපෙස්සාමි”ති. “සච්චෙ මෙ පුත්තං
අනිත්ථිගන්ධකුමාරං පලොභෙතුං සක්කිස්සසි, සො රාජා හවිස්සති, ත්වං අග්ගමහෙසි”ති. සා “මමෙසො භාරො,
තුම්හෙ මා චිත්තයිත්ථා”ති චත්වා ආරක්ඛමනුස්සෙ උපසඩ්ධකමිත්වා ආහ – “අහං පච්චුසසමයෙ ආගන්ත්වා
අයාපුත්තස්ස සයනට්ඨානෙ බහික්කුමාරොර යත්වා ගායිස්සාමි. සච්චෙ සො කුජ්ඣති, මය්හං කටෙය්‍යාථ, අහං
අපගච්ඡිස්සාමි. සච්චෙ සුභාති, වණ්ණං මෙ කටෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු.

සාපි පච්චුසකාලෙ තස්මිං පදෙසෙ යත්වා තන්තිස්සරෙන ගීතස්සරං, ගීතස්සරෙන තන්තිස්සරං අනතික්කමිත්වා
මධුරෙන සද්දෙන ගායි, කුමාරො සුභන්තොව නිපජ්ජි, පුනදිවසෙ ව ආසන්නට්ඨානෙ යත්වා ගායිතුං ආණාපෙසි,
පුනදිවසෙ කුමානාගාරෙ යත්වා ගායිතුං ආණාපෙසි, පුනදිවසෙ අත්තනො සම්පෙ යත්වාති එවං අනුක්කමෙනෙව
තණ්හං උප්පාදෙත්වා ලොකධම්මං සෙවිත්වා කාමරසං ඤත්වා “මාතුගාමං නාම අඤ්ඤෙසං න දස්සාමි”ති අසිං
ගහෙත්වා අත්තරථිථිං ඔතරිත්වා පුරිසෙ අනුබන්ධන්තො විචරි. අථ නං රාජා ගාභාපෙත්වා තාය කුමාරිකාය සද්ධිං
නගරා නිහරාපෙසි. උභොපි අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අධොගභිගං ගන්ත්වා එකස්මිං පස්සෙ ගඬිගං, එකස්මිං සමුද්දං කත්වා
උභින්නමන්තරෙ අස්සමපදං මාපෙත්වා වාසං කප්පයිංසු. කුමාරිකා පණ්ණසාලායං නිසිදිත්වා කන්දමුලාදිති පචති,
බොධිසත්තො අරඤ්ඤතො ඵලාඵලං ආහරති.

අටෙකදිවසං තස්මිං ඵලාඵලත්ථාය ගතෙ සමුද්දදීපකා එකො තාපසො භික්ඛාවාරත්ථාය ආකාසෙන ගච්ජන්තො
ධුමං දිස්වා අස්සමපදෙ ඔතරි. අථ නං සා “නිසීද, යාව පච්චති”ති නිසීදාපෙත්වා ඉත්ථිකුත්තෙන පලොභෙත්වා කුමානා
වාචෙත්වා බ්‍රහ්මචරියමස්ස අත්තරධාපෙසි. සො පක්ඛච්ඡින්නකාකො විය හුත්වා තං ජහිතුං අසක්කොන්තො
සබ්බදිවසං තත්ථෙව යත්වා බොධිසත්තං ආගච්ජන්තං දිස්වා වෙගෙන සමුද්දාහිමුඛො පලායි. අථ නං සො
“පච්චාමිත්තො මෙ අයං හවිස්සති”ති අසිං ගහෙත්වා අනුබන්ධි. තාපසො ආකාසෙ උප්පතනාකාරං දස්සෙත්වා
සමුද්දෙ පති. බොධිසත්තො “එස තාපසො ආකාසෙනාගතො හවිස්සති, කුමානස්ස පරිහින්නා සමුද්දෙ පතිතො, මයා
දානිස්ස අවස්සයෙන හවිතුං චට්ටති”ති චිත්තෙත්වා වෙලන්තෙ යත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

- 37. “අභිජ්ජමානෙ වාරිස්මිං, සයං ආගම්ම ඉද්ධියා;
මිස්සිභාවිත්ථියා ගන්ත්වා, සංසිදසි මහණ්ණවෙ.
- 38. “ආචට්ටනී මහාමායා, බ්‍රහ්මචරියවිකොපනා;
සිදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.
- 39. “යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසා වා ධනෙන වා;
ජාතවෙදොව සං යානං, බිජ්ජං අනුදහන්ති න”න්ති.

තත්ථ අභිජ්ජමානෙ වාරිස්මිත්ති ඉමස්මිං උදකෙ අචලමානෙ අකම්පමානෙ උදකං අනාමසිත්වා සයං
ආකාසෙනෙව ඉද්ධියා ආගන්ත්වා. මිස්සිභාවිත්ථියාති ලොකධම්මවසෙන ඉත්ථියා සද්ධිං මිස්සිභාවං. ආචට්ටනී
මහාමායාති ඉත්ථියො නාමෙතා කාමාවට්ටෙන ආචට්ටනතො ආචට්ටනී, අනන්තාහි ඉත්ථිමායාහි සමන්තාගතත්තා
මහාමායා නාම. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“මායා චෙතා මරිචි ව, සොකො රොගො වුපද්දවො;
බරා ව බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසො ගුහාසයො;
තාසු යො විස්සසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති. (ජා. 2.21.118);

බ්‍රහ්මචරියවිකොපනාති සෙට්ඨචරියස්ස මෙථුනචරිතිබ්‍රහ්මචරියස්ස විකොපනා. සිදන්තිති ඉත්ථියො නාමෙතා
ඉසීනං බ්‍රහ්මචරියවිකොපනෙන අපායෙසු සිදන්ති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

එතං පන බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා තාපසො සමුද්දමජ්ඣෙ ධිතොයෙව නට්ඨජ්ඣානං පුන උප්පාදෙන්වා ආකාසෙන අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තො චිත්තෙසි - “අයං තාපසො එවං භාරිකො සමානො සිම්බලිකුලං විය ආකාසෙන ගතො, මයාපි ඉමිනා විය ඝාතං උප්පාදෙන්වා ආකාසෙන වරිත්තුං වට්ටති”ති. සො අස්සමං ගන්ත්වා තං ඉත්ථිං මනුස්සපථං නෙත්වා “ගච්ඡ, ත්ව”න්ති උයොෂාජෙන්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මනුඤ්ඤෙ භූමිභාගෙ අස්සමං මාපෙන්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා අතිත්ථිගන්ධකුමාරො අභමෙව අහොසි”න්ති.

[264] 4. මහාපනාදජාතකවණ්ණනා තතියා. ^{වුළුපලොහනජාතකවණ්ණනා}

පනාදො නාම සො රාජාති ඉදං සත්ථා ගඬගාතිරෙ නිසින්තො හද්දජිත්ථෙරස්සානුභාවං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා සාවත්ථියං වස්සං වසින්වා “හද්දජිකුමාරස්ස සඬගහං කරිස්සාමි”ති භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතො වාරිකං වරමානො හද්දියනගරං පත්වා ජාතියාවනෙ තයො මාසෙ වසි කුමාරස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො. හද්දජිකුමාරො මහායසො අසිතිකොට්ඨිභවස්ස හද්දියසෙට්ඨිනො එකපුත්තකො. තස්ස තිණ්ණං උතුනං අනුවිජ්චිකා තයො පාසාදා අහෙසුං. එකෙකස්මිං වත්තාරො වත්තාරො මාසෙ වසති. එකස්මිං වසින්වා නාටකපරිවුතො මහත්තෙන යසෙන අඤ්ඤං පාසාදං ගච්ඡති. තස්මිං බණ “කුමාරස්ස යසං පස්සිස්සාමා”ති සකලනගරං සඬබ්බති, පාසාදන්තරෙ වක්කාතිවක්කානි මඤ්චානිමඤ්චානි බන්ධන්ති.

සත්ථා තයො මාසෙ වසින්වා “මයං ගච්ඡාමා”ති නගරවාසිනං ආරොවෙසි. නාගරා “හන්තෙ, ස්වෙ ගමිස්සථා”ති සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා දුතියදිවසෙ බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨසස්ස මහාදානං සජ්ජෙන්වා නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කත්වා අලඬකරිත්වා ආසනානි පඤ්ඤපෙන්වා කාලං ආරොවෙසුං. සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා නිසිදි, මනුස්සා මහාදානං අදංසු. සත්ථා නිට්ඨිතභත්තකිච්චො මධුරස්සරෙන අනුමොදනං ආරභි. තස්මිං බණ හද්දජිකුමාරොපි පාසාදනො පාසාදං ගච්ඡති, තස්ස සම්පත්තිදස්සනත්ථාය තං දිවසං න කොචි අගමාසි, අත්තනො මනුස්සාව පරිවාරෙසුං. සො මනුස්සෙ පුච්ඡි - “අඤ්ඤස්මිං කාලෙ මයි පාසාදනො පාසාදං ගච්ඡන්තෙ සකලනගරං සඬබ්බති, වක්කාතිවක්කානි මඤ්චානිමඤ්චානි බන්ධන්ති, අජ්ජ පන ඨපෙන්වා මය්හං මනුස්සෙ අඤ්ඤො කොචි තත්ථි, කිං නු බො කාරණං”න්ති. “සාමි, සම්මාසම්බුද්ධො ඉමං හද්දියනගරං උපනිස්සාය තයො මාසෙ වසින්වා අජ්ජෙව ගමිස්සති, සො භත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙන්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙති, සකලනගරවාසිනොපි තස්ස ධම්මකථං සුණන්ති”ති. සො “තෙන හි එථ, මයමපි සුණස්සාමා”ති සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතොව මහත්තෙන පරිවාරෙන උපසඬකම්මිත්වා පරිසපරියන්තෙ ධිතො ධම්මං සුණන්තො ධිතොව සබ්බකිලෙසෙ බෙපෙන්වා අග්ගඵලං අරභන්තං පාපුණි.

සත්ථා හද්දියසෙට්ඨිං ආමන්තෙන්වා “මහාසෙට්ඨි, පුත්තො තෙ අලඬකතපටියත්තොව ධම්මකථං සුණන්තො අරභන්තෙ පතිට්ඨිතො, තෙනස්ස අජ්ජෙව පබ්බජිත්තුං වා වට්ටති පරිනිබ්බායිත්තුං වා”ති ආභ. “හන්තෙ, මය්හං පුත්තස්ස පරිනිබ්බානෙන කිච්චං තත්ථි, පබ්බාපෙථ නං, පබ්බාපෙන්වා ව පන නං ගහෙන්වා ස්වෙ අමිභාකං ගෙහං උපසඬකමථා”ති. හගවා නිමන්තනං අධිවාසෙන්වා කුලපුත්තං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා පබ්බාජෙන්වා උපසම්පදං දාපෙසි. තස්ස මාතෘපිතරො සත්තාහං මහාසක්කාරං කරිංසු. සත්ථා සත්තාහං වසින්වා කුලපුත්තමාදාය වාරිකං වරන්තො කොට්ඨාමං පාපුණි. කොට්ඨාමවාසිනො මනුස්සා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨසස්ස මහාදානං අදංසු. සත්ථා භත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං ආරභි. කුලපුත්තො අනුමොදනකරණකාලෙ බහිගාමං ගන්ත්වා “සත්ථු ආගතකාලෙයෙව උට්ඨහිස්සාමි”ති ගඬගාතිත්ථස්මිපෙ එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ ඝාතං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි. මහල්ලකත්ථෙරෙසු ආගච්ඡන්තෙසුපි අනුට්ඨහිත්වා සත්ථු ආගතකාලෙයෙව උට්ඨති. පුටුජ්ජනා භික්ඛු “අයං පුරෙ විය පබ්බජිත්වා මහාපෙරෙ ආගච්ඡන්තෙපි දිස්වා න උට්ඨහති”ති කුප්ඤ්ඤාසු.

කොට්ඨාමවාසිනො මනුස්සා නාවාසඬ්ඨසානෙ බන්ධිංසු. සත්ථා නාවාසඬ්ඨසානෙ ඨත්වා “කහං, හද්දජි”ති පුච්ඡි. “එස, හන්තෙ, ඉධෙවා”ති. “එහි, හද්දජි, අමිහෙහි සද්ධිං එකනාවං අභිරුහා”ති. ථෙරොපි උප්පතිත්වා එකනාවාස අට්ඨාසි. අථ නං ගඬගාය මජ්ඣං ගතකාලෙ සත්ථා ආභ - “හද්දජි, තයා මහාපනාදරාජකාලෙ අජ්ඣාචුත්ථාසාදො කහ”න්ති. ඉමස්මිං යානෙ නිමුග්ගො, හන්තෙති. පුටුජ්ජනා භික්ඛු “හද්දජිත්ථෙරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති ආභංසු. සත්ථා “තෙන හි, හද්දජි, සබ්බමචාරිනං කඬ්ඨං ඡිත්ථා”ති ආභ. තස්මිං බණ ථෙරො සත්ථාරං වන්දිත්වා ඉද්ධිබලෙන ගන්ත්වා පාසාදපුප්පිකං පාදඬගුලියා ගහෙන්වා පඤ්චවිසතියොජනං පාසාදං ගහෙන්වා ආකාසෙ උප්පති. උප්පතිතො ව පන හෙට්ඨාපාසාදෙ ධිතානං පාසාදං භින්දිත්වා පඤ්ඤාසි. සො එකයොජනං ද්වියොජනං තියොජනන්ති යාව විසතියොජනා උදකතො පාසාදං උක්ඛිපි. අථස්ස පුරිමහවෙ ඤාතකා පාසාදලොහෙන මච්ඡකච්ඡපනාගමණ්ඩුකා හුන්වා තස්මිංයෙව පාසාදෙ නිබ්බන්තා පාසාදෙ උට්ඨහන්තෙ පරිවත්තිත්වා පරිවත්තිත්වා උදකෙයෙව පතිංසු. සත්ථා තෙ පතන්තෙ දිස්වා “ඤාතකා තෙ, හද්දජි, කිලමන්ති”ති ආභ. ථෙරො සත්ථු වචනං සුත්වා පාසාදං විස්සජ්ජෙසි, පාසාදො යථායානෙයෙව පතිට්ඨති, සත්ථා පාරගඬගං ගතො. අථස්ස ගඬගාතිරෙයෙව ආසනං පඤ්ඤාපයිංසු, සො පඤ්ඤත්තෙ වරබුද්ධාසනෙ තරුණසුරියො විය රස්මියො මුඤ්චන්තො නිසිදි. අථ නං භික්ඛු “කස්මිං කාලෙ, හන්තෙ, අයං පාසාදො හද්දජිත්ථෙරෙන අජ්ඣාචුත්ථො”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා “මහාපනාදරාජකාලෙ”ති වත්වා අතිතං ආභරි.

අතීත විදේහරටියේ මිලියායං සුරුචි නාම රාජා අහොසි, පුත්තොපි තස්ස සුරුචියෙව, තස්ස පන පුත්තො මහාපනාදො නාම අහොසි, තෙ ඉමං පාසාදං පටිලභිංසු. පටිලාභත්ථාය පනස්ස ඉදං පුබ්බකම්මං – ද්වෙ පිනාපුත්තා නලෙහි ව උදුම්බරදාරුහි ව පච්චෙකබුද්ධස්ස වසනපණ්ණසාලං කරිංසු. ඉමස්මි ජාතකෙ සබ්බං අතීතවත්ථු පකිණ්ණකනිපාතෙ සුරුචිජාතකෙ (ජා. 1.14.102 ආදයො) ආවිභවිස්සති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා සම්මාසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

40. “පනාදො නාම සො රාජා, යස්ස යුපො සුවණ්ණයො;
තිරියං සොළසුබ්බෙධො, උද්ධමාහු සහස්සධා.
41. “සහස්සකණ්ඩො සතගෙණ්ඩු, ධජාලු හරිතාමයො;
අනච්චං තත්ථ ගන්ධබ්බා, ඡ සහස්සානි සත්තධා.
42. “ඵවමෙතං තදා ආසි, යථා භාසසි හද්දජී;
සක්කො අහං තදා ආසිං, වෙය්‍යාවච්චකරො තවා”ති.

තත්ථ යුපොති පාසාදො. තිරියං සොළසුබ්බෙධොති විත්ථාරතො සොළසකණ්ඩපාතවිත්ථාරො අහොසි. උද්ධමාහු සහස්සධාති උබ්බෙධෙන සහස්සකණ්ඩගමනමත්තං උච්චො අහු, සහස්සකණ්ඩගමනගණනාය පඤ්චවිසතියොජනප්පමාණං හොති. විත්ථාරො පනස්ස අට්ඨයොජනමත්තො.

සහස්සකණ්ඩො සතගෙණ්ඩුති සො පනෙස සහස්සකණ්ඩුබ්බෙධො පාසාදො සතභූමිකො අහොසි. ධජාලුති ධජසම්පන්නො. හරිතාමයොති හරිතමණිපරික්ඛිත්තො. අට්ඨකථායං පන “සමාලුහරිතාමයො”ති පාඨො, හරිතමණිමයෙහි ද්වාරකවාටවාතපානෙහි සමන්නාගතොති අත්ථො. සමාලුති කිර ද්වාරකවාටවාතපානානං නාමං. ගන්ධබ්බාති නටා, ඡ සහස්සානි සත්තධාති ඡ ගන්ධබ්බසහස්සානි සත්තධා හුත්වා තස්ස පාසාදස්ස සත්තසු යානෙසු රඤ්ඤො රතිජනනත්ථාය නච්චිංසුති අත්ථො. තෙ ඵවං නච්චත්තාපි රාජානං භාසෙතුං නාසක්ඛිංසු, අථ සක්කො දෙවරාජා දෙවනටං පෙසෙත්වා සමජ්ජං කාරෙසි, තදා මහාපනාදො හසි.

යථා භාසසි, හද්දජීති හද්දජීත්ථෙරෙන හි “හද්දජී, තයා මහාපනාදරාජකාලෙ අජ්ඣාචුත්ථපාසාදො කහ”න්ති චුත්තෙ “ඉමස්මිං යානෙ නිමුග්ගො, හන්තෙ”ති වදන්තෙන තස්මිං කාලෙ අත්තතො අත්ථාය තස්ස පාසාදස්ස නිබ්බන්තභාවො ව මහාපනාදරාජභාවො ව භාසිතො හොති. තං ගහෙත්වා සත්ථා “යථා ත්වං, හද්දජී, භාසසි, තදා ඵතං තථෙව අහොසි, අහං තදා තව කායවෙය්‍යාවච්චකරො සක්කො දෙවනමිත්තො අහොසි”න්ති ආහ. තස්මිං බණෙ පුට්ඨජනහික්ඛු නික්කඩ්ඛා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මහාපනාදො රාජා හද්දජී අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[265] 5. බුරුප්පජාතකවණ්ණනා මහාපනාදජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

දිස්වා බුරුප්පෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඵකං ඔස්සට්ඨවීරියං හික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, හික්ඛු, ඔස්සට්ඨවීරියො”ති පුච්ඡන්තවා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “හික්ඛු, කස්මා ඵවං ත්වං නිය්‍යානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සජී, පොරාණකපණ්ඩිතා අනිය්‍යානිකට්ඨානෙපි වීරියං කරිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ඵකස්මිං අට්ඨිආරක්ඛකකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පන්නො පඤ්චපුරිසසතපරිවාරො අට්ඨිආරක්ඛකෙසු සබ්බපෙට්ඨකො හුත්වා අට්ඨිමුඛෙ ඵකස්මිං ගාමෙ වාසං කප්පෙසි. සො හතිං ගහෙත්වා මනුස්සෙ අට්ඨිං අතික්කාමෙති. අට්ඨකස්මිං දිවසෙ බාරාණසෙය්‍යාකො සත්ථවාහපුත්තො පඤ්චභි සකට්ඨතෙහි තං ගාමං පත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම, සහස්සං ගහෙත්වා මං අට්ඨිං අතික්කාමෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති තස්ස හත්ථතො සහස්සං ගණ්හි, හතිං ගණ්හන්තොයෙව තස්ස ජීවිතං පරිච්චජී. සො තං ආදාය අට්ඨිං පාවිසි, අට්ඨිමජ්ඣෙ පඤ්චසතා වොරා උට්ඨහිංසු, වොරෙ දිස්වාච සෙසපුරිසා උරෙන නිපජ්ජිංසු, ආරක්ඛකපෙට්ඨකො ඵකොච නදන්තො වග්ගන්තො පහරිත්වා පඤ්චසතෙපි වොරෙ පලාපෙත්වා සත්ථවාහපුත්තං සොත්ථිතා කන්තාරං තාරෙසි.

සත්ථවාහපුත්තො පරකන්තාරෙ සත්ථං නිවෙසෙත්වා ආරක්ඛකපෙට්ඨකං නානග්ගරසහොජනං හොපෙත්වා සයම්පි භුත්තපාතරාසො සුබ්බිසිත්තො තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො “සම්ම, තථාදාරුණානං වොරානං ආවුධානි ගහෙත්වා අවත්ථරණකාලෙ කෙන නු බො තෙ කාරණෙන චිත්තත්‍රාසමත්තම්පි න උජ්ජන්ත”න්ති පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

43. “දිස්වා බුරුප්පෙ ධනුවෙගනුන්නෙ, බග්ගෙ ගහිතෙ තිබ්බණෙ තෙලධොතෙ;

තස්මිං භයස්මිං මරණෙ වියුළ්භෙ, කස්මා නු තෙ නාහු ඡමහිතත්ත”න්ති.

තත්ථ ධනුවෙගනුන්තෙති ධනුවෙගෙන විස්සට්ඨෙ. ඛග්ගෙ ගහිතෙති ථරුදණ්ඨෙහි සුගහිතෙ ඛග්ගෙ. මරණෙ වියුළ්භෙති මරණෙ පච්චුපට්ඨිතෙ. කස්මා නු තෙ නාහුති කෙන නු බො කාරණෙන නාහොසි. ඡමහිතත්තන්ති සරිරවලනං.

තං සුත්ථා ආරක්ඛකපෙට්ඨකො ඉතරා ද්වෙ ගාථා අභාසි —

44. “දිස්වා බුරුප්පෙ ධනුවෙගනුන්තෙ, ඛග්ගෙ ගහිතෙ තිබ්භෙ තෙලධොතෙ;
තස්මිං භයස්මිං මරණෙ වියුළ්භෙ, වෙදං අලත්ථං විපුලං උළාරං.

45. “සො වෙදජාතො අජ්ඣහවිං අමිත්තෙ, පුබ්බෙව මෙ ජීවිතමාසි චත්තං;
න හි ජීවිතෙ ආලයං කුබ්බමානො, සුරො කයිරා සුරකිච්චං කදාචී”ති.

තත්ථ වෙදං අලත්ථන්ති තුට්ඨිඤ්චෙව සොමනස්සඤ්ච පටිලභිං. විපුලන්ති බහුං. උළාරන්ති උත්තමං. අජ්ඣහවිත්ති ජීවිතං පරිච්චජිත්වා අභිභවිං. පුබ්බෙව මෙ ජීවිතමාසි චත්තන්ති මයා පුබ්බෙව තව හත්ථතො හති. ගණ්හන්තෙනෙව ජීවිතං චත්තමාසි. න හි ජීවිතෙ ආලයං කුබ්බමානොති ජීවිතස්මිඤ්ච නිකන්ති. කුරුමානො පුරිසකිච්චං කදාචිපි න කරොති.

එවං සො සරවස්සෙ වස්සන්තෙ ජීවිතනිකන්තියා විස්සට්ඨන්තා අත්තනා සුරකිච්චස්ස කතභාවං ඤාපෙත්වා සත්ථවාහපුත්තං උය්‍යාපෙත්වා සකගාමමෙව පච්චාගන්ත්වා දානාදීති පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවිරියො භික්ඛු අරහන්තෙ පතිට්ඨති. “තදා ආරක්ඛකපෙට්ඨකො අහමෙව අහොසි”න්ති.

[266] 6. වාතග්ගසින්ධවජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා. බුරුප්පජාතකවණ්ණනා

යෙනාසි කිසියා පණ්ඩුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාවත්ථියං අඤ්ඤතරං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සාවත්ථියං කිරෙකා අභිරුපා ඉත්ථි එකං අභිරුපං කුටුම්භිකං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා අහොසි, සකලසරිරං ක්‍රියාමානො විසස්සා අබ්භන්තරෙ කිලෙසග්ගි උප්පජ්ජි. සා නෙව කායස්සාදං ලභි, න චිත්තස්සාදං, හත්තමිපිස්සා න රුච්චි, කෙවලං මඤ්චකඅට්ඨං ගහෙත්වා නිපජ්ජි. අථ නං උපට්ඨායිකා ව සභායිකා ව පුච්ඡිංසු — “කිං නු බො ත්වං කම්පමානවිත්තා අට්ඨං ගහෙත්වා නිපන්තා, කිං තෙ අභාසුක”න්ති. සා එකං ද්වෙ වාරෙ අකට්ඨන්තා පුනස්පුනං චුච්චමානා තමත්ථං ආරොවෙසි. අථ නං තා සමස්සාසෙත්වා “ත්වං මා විත්තයි, මයං තං ආනෙස්සාමා”ති වත්වා ගන්ත්වා කුටුම්භිකෙන සද්ධිං මන්තෙසු, සො පටික්ඛිපිත්වා පුනස්පුනං චුච්චමානො අධිවාසෙසි. තා “අසුකදිවසෙ අසුකවෙලායං ආගච්ඡා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා ගන්ත්වා තස්සා ආරොවෙසු. සා අත්තනො සයනගබ්භං සජ්ජෙත්වා අත්තනං අලඬකරිත්වා සයනපිට්ඨෙ නිසින්තා තස්මිං ආගන්ත්වා සයනෙකදෙසෙ නිසින්තෙ විත්තෙසි — “සචාහං ඉමස්ස ගරුකං අකත්වා ඉදානෙව ඔකාසං කරිස්සාමි, ඉස්සරියං මෙ පරිභායිස්සති, ආගතදිවසෙයෙව ඔකාසකරණං නාම අකාරණං, අජ්ජ න මඬිකුං කත්වා අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ ඔකාසං කරිස්සාමි”ති. අථ නං හත්ථගහණාදිවසෙන කෙළිං කාතුං ආරද්ධං හත්ථෙ ගහෙත්වා “අපෙහි අපෙහි, න මෙ තයා අත්ථො”ති නිබ්භවිෂෙසි. සො ඔසක්කිත්වා ලජ්ජිතො උට්ඨාය අත්තනො ගෙහමෙව ගතො.

ඉතරා ඉත්ථියො තාය තථා කතභාවං ඤත්වා කුටුම්භිකෙ නික්ඛන්තෙ තං උපසඬකම්ත්වා එවමාහංසු — “ත්වං එතස්මිං පටිබද්ධවිත්තා ආහාරං පටික්ඛිපිත්වා නිපජ්ජි, අථ නං මයං පුනස්පුනං යාවිත්වා ආනයිමිහ, තස්ස කස්මා ඔකාසං න අකාසි”ති. සා තමත්ථං ආරොවෙසි. ඉතරා “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසි”ති වත්වා පක්කමිංසු. කුටුම්භිකො පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි. සා තං අලභමානා නිරාහාරා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. කුටුම්භිකො තස්සා මතභාවං ඤත්වා බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනං ආදාය ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා සත්ථාරා ව “කිං නු බො, උපාසක, න පඤ්ඤායසි”ති පුච්ඡිතෙ තමත්ථං ආරොවෙත්වා “ස්චාහං, හන්තෙ, එත්තකං කාලං ලජ්ජාය බුද්ධපට්ඨානං නාගතො”ති ආහ. සත්ථා “න , උපාසක, ඉදානෙවෙසා කිලෙසවසෙන තං පක්කොසාපෙත්වා ආගතකාලෙ තං ඔකාසං අකත්වා ලජ්ජාපෙසි, පුබ්බෙපි පන පණ්ඩිතෙසු පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා පක්කොසාපෙත්වා ආගතකාලෙ ඔකාසං අකත්වා කිලමෙත්වා උය්‍යාපෙසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සින්ධවකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වාතග්ගසින්ධවො නාම හුත්වා තස්ස මඬිගලඅස්සො අහොසි. අස්සගොපකා තං නෙත්වා ගඬිගායං න්භාපෙත්ති. අථ නං හද්දලී නාම ගුහී දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා කිලෙසවසෙන කම්පමානා නෙව තිණං බාදි , න උදකං පිච්චි, පරිසුස්සිත්වා කිසා අට්ඨිවම්මමත්තා අහොසි. අථ නං පුත්තො ගුහපොතකො මාතරං පරිසුස්සමානං දිස්වා “කිං නු බො ත්වං, අම්ම, නෙව තිණං බාදසි, න උදකං පිච්චසි, පරිසුස්සිත්වා තත්ථ තත්ථ කම්පමානා නිපජ්ජසි, කිං තෙ අභාසුක”න්ති පුච්ඡි. සා අකට්ඨන්තා පුනස්පුනං චුච්චමානා තමත්ථං කට්ඨෙ. අථ නං පුත්තො සමස්සාසෙත්වා “අම්ම,

මා වින්තයි, අහං තං ආනෙස්සාමි”ති වත්වා වාතග්ගසින්ධවස්ස න්හායිතුං ආගතකාලෙ තං උපසඬකමිත්වා “තාත, මය්හං මාතා තුම්හෙසු පටිබද්ධවිත්තා නිරාහාරා සුස්සින්වා මරිස්සති, ජීවිතදානමස්සා දෙථා”ති ආහ. “සාධු, තාත, දස්සාමි, අස්සගොපකා මං න්හාපෙත්වා ථොකං ගඬිගාතීරෙ විවරණත්ථාය විස්සජ්ජෙත්ති, ත්වං මාතරං ගහෙත්වා තං පදෙසං එහි”ති. සො ගත්ත්වා මාතරං ආනෙත්වා තස්මිං පදෙසෙ විස්සජ්ජෙත්වා එකමන්තං පටිච්ඡන්තො අට්ඨාසි.

අස්සගොපකාපි වාතග්ගසින්ධවං තස්මිං යානෙ විස්සජ්ජෙසුං. සො තං ගද්ගිං ඔලොකෙත්වා උපසඬකමි. අථ සා ගද්ගි තස්මිං උපසඬකමිත්වා අත්තනො සරීරං උපසිඬ්ඝමානෙ “සවාහං ගරුං අකත්වා ආගතක්ඛණෙයෙවස්ස ඔකාසං කරිස්සාමි, එවං මෙ යසො ච ඉස්සරියඤ්ච පරිභායිස්සති, අනිච්ඡමානා විය භවිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා සින්ධවස්ස හෙට්ඨානනුකෙ පාදෙන පහරිත්වා පලායි, දන්තමූලමස්ස භිජ්ජිත්වා ගතකාලො විය අහොසි. වාතග්ගසින්ධවො “කො මෙ එතාය අත්ථො”ති ලජ්ජිතො තතොව පලායි. සා විජ්ජිසාරීති හුත්වා තත්ථොව පතිත්වා සොවමානා නිපජ්ජී.

අථ නං පුත්තො උපසඬකමිත්වා පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

46. “යෙනාසි කිසියා පණ්ඩු, යෙන හත්තං න රුච්චති;
අයං සො ආගතො හත්තා, කස්මා දානි පලායසී”ති.

තත්ථ යෙනානි තස්මිං පටිබද්ධවිත්තතාය යෙන කාරණභුතෙන.

පුත්තස්ස වචනං සුත්වා ගද්ගි දුතියං ගාථමාහ –

47. “සවෙ පනාදිකෙනෙව, සන්ථවො නාම ජායති;
යසො භායති ඉත්ථිනං, තස්මා තාත පලායහ”න්ති.

තත්ථ ආදිකෙනෙවානිආදිතොව පයමමෙව. සන්ථවොති මෙටුනධම්මසංයොගවසෙන මිත්තසන්ථවො. යසො භායති ඉත්ථිනන්ති, තාත, ඉත්ථිනඤ්චි ගරුකං අකත්වා ආදිතොව සන්ථවං කුරුමානානං යසො භායති, ඉස්සරියගබ්බිතභාවො පරිභායතිති. එවං සා ඉත්ථිනං සභාවං පුත්තස්ස කට්ඨෙසි.

තතියගාථං පන සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ආහ –

48. “යසස්සිනං කුලෙ ජාතං, ආගතං යා න ඉච්ඡති;
සොවති විරරත්තාය, වාතග්ගමිව හද්දලී”ති.

තත්ථ යසස්සිනන්ති යසස්මිපන්තං. යා න ඉච්ඡතිති යා ඉත්ථි තථාරූපං පුරිසං න ඉච්ඡති. විරරත්තායාති විරරත්තං, දීඝමද්ධානන්ති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ගද්ගි සා ඉත්ථි අහොසි, වාතග්ගසින්ධවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[267] 7. කක්කටකජාතකවණ්ණනා වාතග්ගසින්ධවජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

සිඬ්ඨි මිගොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ඉත්ථිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකො කුටුම්භිකො අත්තනො හරියං ගහෙත්වා උද්ධාරසොධනත්ථාය ජනපදං ගන්ත්වා උද්ධාරං සොධෙත්වා ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ වොරෙහි ගහිතො. හරියා පනස්ස අභිරූපා පාසාදිකා දස්සනීයා, වොරපෙට්ඨකො තස්සා සිනෙහෙන කුටුම්භිකං මාරෙතුං ආරභි. සා පන ඉත්ථි සීලවතී ආචාරසම්පන්නා පතිදෙවතා, සා වොරපෙට්ඨකස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා “සාමි, සවෙ මයි සිනෙහො අත්ථි, මා මය්හං සාමිකං මාරෙහි. සවෙ මාරෙසි, අහමිපි වියං වා බාදිත්වා නාසවාතං වා සන්තිරුමිහිත්වා මරිස්සාමි, තයා පන සද්ධිං න ගම්ස්සාමි, මා මෙ අකාරණෙන සාමිකං මාරෙහි”ති යාවිත්වා තං විස්සජ්ජාපෙසි. තෙ උහොපි සොත්ථිනා සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනපිට්ඨිවිහාරෙන ගච්ඡන්තා “විහාරං පවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිස්සාමා”ති ගන්ධකුටිපරිවෙණං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. තෙ සත්ථාරා “කහං ගතත්ථ, උපාසකා”ති පුට්ඨා “උද්ධාරසොධනත්ථායා”ති ආහංසු. “අන්තරාමග්ගෙ පන ආරොග්ගො ආගතත්ථා”ති චුත්තෙ කුටුම්භිකො ආහ – “අන්තරාමග්ගෙ නො, හන්තෙ, වොරා ගණ්ඨිංසු, තත්ත්වො මං මාරියමානං වොරපෙට්ඨකං යාවිත්වා මොවෙසි, ඉමං නිස්සාය මයා ජීවිතං ලද්ධ”න්ති. සත්ථා “න, උපාසක, ඉදානෙවෙනාය එවං තුය්හං ජීවිතං දින්නං, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතානම්පි ජීවිතං අදාසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ හිමවත්තෙ මහාඋදකරහදො, තත්ථ මහාසුචණ්ණකක්කටකො අහොසි. සො තස්ස නිවාසභාවෙන “කුළිරද්දහො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. කක්කටකො මහා අහොසි බලමණ්ඩලජපමාණො, හත්ථි ගහෙත්වා වධිත්වා බාදති. හත්ථි තස්ස භයෙන තත්ථ ඔතරිත්වා ගොවරං ගණ්ඨිතුං න සක්කොන්ති. තදා බොධිසත්තො කුළිරද්දහං උපනිස්සාය වසමානං හත්ථියුථජෙට්ඨකං පටිච්ච කරෙණුයා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. අථස්ස මාතා “ගබ්භං රක්ඛිස්සාමි”ති අඤ්ඤං පබ්බතජ්ජදෙසං ගන්ත්වා ගබ්භං රක්ඛිත්වා

පුත්තං විජායි. සො අනුක්කමෙන විඤ්ඤානං පත්තො මහාසරිරො ටාමසමීපන්නො සොහග්ගප්පත්තො අඤ්ජනපබ්බතො විය අහොසි. සො එකාය කරෙණුයා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙත්වා “කක්කටකං ගණ්ඨිස්සාමි”ති අත්තනො හරියඤ්ච මාතරඤ්ච ආදාය තං හත්ථියුථං උපසඬ්ඨකමිත්වා පිතරං පස්සිත්වා “තාත, අහං කක්කටකං ගණ්ඨිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං පිතා “න සක්ඛිස්සසි, තාතා”ති වාරොත්වා පුනප්පුනං වදන්තං “ත්වඤ්ඤෙව ජානිස්සසි”ති ආහ.

සො කුළිරදහං උපනිස්සාය වසන්තෙ සබ්බවාරණෙ සන්නිපාතෙත්වා සබ්බෙහි සද්ධිං දහසමීපං ගන්ත්වා “කිං සො කක්කටකො ඔතරණකාලෙ ගණ්ඨාති, උදාහු ගොවරං ගණ්ඨනකාලෙ, උදාහු උත්තරණකාලෙ”ති ප්‍රවිජිත්වා “උත්තරණකාලෙ”ති සුත්වා “තෙන හි කුමිහෙ කුළිරදහං ඔතරිත්වා යාවදත්ථං ගොවරං ගහෙත්වා පයමං උත්තරථ, අහං පච්ඡතො හවිස්සාමි”ති ආහ. වාරණා තථා කරිංසු. කුළිරො පච්ඡතො උත්තරන්තං බොධිසත්තං මහාසණ්ඩාසෙන කම්මාරො ලොහසලාකං විය අළද්වයෙන පාදෙ දළ්භං ගණ්ඨි, කරෙණුකා බොධිසත්තං අවිජ්ඣිත්වා සමීපෙයෙව අට්ඨාසි. බොධිසත්තො ආකඬ්ඨන්තො කුළිරං වාලෙතුං නාසක්ඛි, කුළිරො පන තං ආකඬ්ඨන්තො අත්තනො අභිමුඛං කරොති. සො මරණභයතප්පිතො බද්ධරවං රවි, සබ්බෙ වාරණා මරණභයතප්පිතා කොඤ්චනාදං කත්වා මුත්තකරිසං වජ්ජමානා පලායිංසු, කරෙණුකාපිස්ස සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති පලායිතුං ආරහි.

අථ නං සො අත්තනො බද්ධභාවං සඤ්ඤාපෙත්වා තස්සා අපලායනත්ථං පයමං ගාථමාහ –

49. තත්ථ සිඬ්ඨි මිගොති සිඬ්ඨි සුවණ්ණවණ්ණො මිගො. ද්විති අලෙහි සිඬ්ඨිගතිවිචං සාධෙත්තෙහි යුත්තතාය සිඬ්ඨිති අත්ථො. මිගොති පන සබ්බපාණසඬ්ඨිගාහකවසෙන ඉධ කුළිරො වුත්තො. ආයතවක්ඛුනෙත්තොති එත්ථ දස්සනට්ඨෙත වක්ඛු, නයනට්ඨෙත තෙත්තං, ආයතාති වක්ඛුසඬ්ඨිතාති තෙත්තාති අස්සාති ආයතවක්ඛුනෙත්තො, දිසඅක්ඛිති අත්ථො. අට්ඨිමෙවස්ස තවතිවිචං සාධෙතිති අට්ඨිත්තවො. තෙනාභිභූතොති තෙන මිගෙන අභිභූතො අප්පකොත්ථතො නිව්චලං ගතිතො හුත්වා. කපණං රුදාමිති කාරුඤ්ඤප්පත්තො හුත්වා රුදාමි විරවාමි. මා හෙව මන්ති මං එවරුපං බාසනප්පත්තං අත්තනො පාණසමං පියසාමිකං ත්වං මා හෙව ජහීති.

අථ සා කරෙණුකා නිවත්තිත්වා තං අස්සාසයමානා දුතියං ගාථමාහ –

50. “අයා න තං ජහිස්සාමි, කුඤ්ජරං සට්ඨිභායනං;
පථබ්බා වාතුරන්තාය, සුප්පියො හොසි මෙ තුව”න්ති.

තත්ථ සට්ඨිභායනන්ති ජාතියා සට්ඨිවස්සකාලස්මිඤ්ඤි කුඤ්ජරා ටාමෙන පරිභායන්ති, සා අහං එවං ටාමහිනං ඉමං බාසනං පත්තං තං න ජහිස්සාමි, මා භායි, ඉමිස්සා හි වතුසු දිසාසු සමුද්දං පත්වා ධීතාය වාතුරන්තාය පථවියා ත්වං මය්හං සුට්ඨු පියොති.

අථ නං සන්ථම්භෙත්වා “අයා, ඉදාති තං කුළිරෙන සද්ධිං ථොකං කථාසල්ලාපං ලභමානා විස්සප්ජාපෙස්සාමි”ති වත්වා කුළිරං යාවමානා තතියං ගාථමාහ –

51. “යෙ කුළිරා සමුද්දස්මිං, ගඬ්ඨාය යමුනාය ව;
තෙසං ත්වං වාරිජො සෙට්ඨො, මුඤ්ච රොදන්තියා පති”න්ති.

තස්සත්ථො – යෙ සමුද්දෙ වා ගඬ්ඨාය වා යමුනාය වා කුළිරා, සබ්බෙසං වණ්ණසමීපත්තියා ව මහන්තත්තෙන ව ත්වමෙව සෙට්ඨො උත්තමො. තෙන තං යාවාමි, මය්හං රොදමානාය සාමිකං මුඤ්චාති.

කුළිරො තස්සා කථයමානාය ඉත්ථිසද්දෙ නිමිත්තං ගහෙත්වා ආකඬ්ඨියමානසො හුත්වා වාරණස්ස පාදතො අලෙ විනිවෙදෙත්තො “අයං විස්සට්ඨො ඉදං නාම කරිස්සති”ති න කිඤ්චි අඤ්ඤාසි. අථ නං වාරණො පාදං උක්ඛිජිත්වා පිට්ඨියං අක්කමි, තාවදෙව අට්ඨිති හිජ්ජිංසු. වාරණො කුට්ඨරවං රවි, සබ්බෙ වාරණා සන්නිපතිත්වා කුළිරං නිහරිත්වා මහිතලෙ යපෙත්වා මද්දන්තා වුණ්ණවිචුණ්ණමකංසු. තස්ස ද්වෙ අළා සරිරතො හිජ්ජිත්වා එකමන්තෙ පතිංසු. සො ව කුළිරදහො ගඬ්ඨාය එකාබද්ධො, ගඬ්ඨාය පුරණකාලෙ ගඬ්ඨගොදකෙන පුරති, උදකෙ මන්දිභූතෙ දහතො උදකං ගඬ්ඨං ඔතරති. අථ ද්වෙපි තෙ අළා උජ්ජලවිත්වා ගඬ්ඨාය වුය්හිංසු. තෙසු එකො සමුද්දං පාවිසි, එකං දසභාතිකරාජානො උදකෙ කිළිමානා ලහිත්වා ආළිඬ්ඨං නාම මුදිඬ්ඨං අකංසු. සමුද්දං පන පට්ඨං අසුරා ගහෙත්වා ආලම්බරං නාම හෙරිං කාරෙසු. තෙ අපරභාගෙ සක්කෙන සඬ්ඨාගමෙ පරාජිතා තං ඡඩ්ඬිකත්වා පලායිංසු, අථ නං සක්කො අත්තනො අත්ථාය ගණ්ඨාපෙසි. “ආලම්බරමෙසො විය ථනාති”ති තං සන්ධාය වදන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උභො ජයමිපතිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. “තදා කරෙණුකා අයං උපාසිකා අහොසි, වාරණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

යො වෙ සබ්බසමෙතානන්ති ඉදං සත්ථා දක්ඛිණාගිරිජනපදෙ අඤ්ඤතරං උය්‍යානපාලපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨි. සත්ථා කිර වුත්ථවස්සො ජෙනවනා නික්ඛමීත්වා දක්ඛිණාගිරිජනපදෙ වාරිකං වරි. අටේකො උපාසකො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා උය්‍යානෙ නිසිදාපෙත්වා යාගුබ්ජිජකෙහි සන්තප්පෙත්වා “අය්‍යා, උය්‍යානවාරිකං වරිතුකාමා ඉමීනා උය්‍යානපාලෙන සද්ධිං වරන්තු”ති වත්වා “අය්‍යානං ඵලාඵලානි දදෙය්‍යාසී”ති උය්‍යානපාලං ආණාපෙසී. භික්ඛු වරමානා ඵකං ඡීද්දට්ඨානං දිස්වා “ඉදං යානං ඡීද්දං විරළුරුක්ඛං, කිං නු බො කාරණං”න්ති පුච්ඡිංසු. අථ නෙසං උය්‍යානපාලො ආචික්ඛි – “ඵකො කිර උය්‍යානපාලපුත්තො උපරොපකෙසු උදකං ආසිඤ්චන්තො ‘මූලජපමාණෙන ආසිඤ්චිස්සාමී’ති උජ්ජාටෙත්වා මූලජපමාණෙන උදකං ආසිඤ්චි, තෙන තං යානං ඡීද්දං ජාතං”න්ති. භික්ඛු සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව පුබ්බෙපි සො කුමාරකො ආරාමදුසකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං විස්සසෙනෙ නාම රඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ උස්සවෙ සුට්ඨෙ උය්‍යානපාලො “උස්සවං කිළිස්සාමී”ති උය්‍යානවාසිනො මක්කටෙ ආහ – “ඉදං උය්‍යානං තුම්භාකං බහුපකාරං, අහං සත්තාහං උස්සවං කිළිස්සාමි, තුම්භෙ සත්ත දිවසෙ උපරොපකෙසු උදකං ආසිඤ්චවා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු. සො තෙසං වම්මසට්ඨකෙ දත්වා පක්කාමි. මක්කටා උදකං ආසිඤ්චන්තා උපරොපකෙසු ආසිඤ්චිංසු. අථ නෙ මක්කටජෙට්ඨකො ආහ – “ආගමෙට්ඨ තාව, උදකං නාම සබ්බකාලං දුල්ලහං, තං රක්ඛිතබ්බං, උපරොපකෙ උජ්ජාටෙත්වා මූලජපමාණං ඤත්වා දිසමූලකෙසු බහුං, රස්සමූලකෙසු අජ්ජං උදකං සිඤ්චිතුං වට්ටති”ති. තෙ “සාධු”ති වත්වා ඵකච්චෙ උපරොපකෙ උජ්ජාටෙත්වා ගච්ජන්ති, ඵකච්චෙ තෙ රොපෙත්වා උදකං සිඤ්චන්ති.

තස්මිං කාලෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං ඵකස්ස කුලස්ස පුත්තො අහොසි, සො කෙනවිදෙව කරණීයෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා තෙ මක්කටෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා “කො තුම්භෙ ඵවං කාරෙති”ති පුච්ඡිත්වා “වානරජෙට්ඨකො”ති වුත්තෙ “ජෙට්ඨකස්ස තාව වො අයං පඤ්ඤා, තුම්භාකං පන කිදිසි භවිස්සති”ති තමත්ථං පකාසෙත්තො ඉමං පට්ඨං ගාථමාහ –

52. “යො වෙ සබ්බසමෙතානං, අහුවා සෙට්ඨසම්මතො;
තස්සායං ඵදිසි පඤ්ඤා, කිමෙව ඉතරා පජා”ති.

තත්ථ සබ්බසමෙතානන්ති ඉමෙසං සබ්බෙසං සමානජාතීනං. අහුවාති අහොසි. කිමෙව ඉතරා පජාති යා ඉතරා ඵතෙසු ලාමිකා පජා, කිදිසා නු බො තස්සා පඤ්ඤාති.

තස්ස කථං සුත්වා වානරා දුතියං ගාථමාහංසු –

53. “ඵවමෙව තුවං බුභ්මෙ, අනඤ්ඤාය විනින්දසි;
කථං මූලං අදිස්වාන, රුක්ඛං ජඤ්ඤා පතිට්ඨිතං”න්ති.

තත්ථ බුභ්මෙති ආලපනමත්තං. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – ත්වං, හො පුරිස, කාරණාකාරණං අජානිත්වා ඵවමෙව අම්භෙ විනින්දසි, රුක්ඛං නාම “ගම්භිරෙ පතිට්ඨිතො වා ඵස, න වා”ති මූලං අනුජ්ජාටෙත්වා කථං ඤාතුං සක්කා, තෙන මයං උජ්ජාටෙත්වා මූලජපමාණෙන උදකං ආසිඤ්චාමාති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ –

54. “නාහං තුම්භෙ විනින්දාමි, යෙ වඤ්ඤෙ වානරා වනෙ;
විස්සසෙනොව ගාරය්හො, යස්සත්ථා රුක්ඛරොපකා”ති.

තත්ථ විස්සසෙනොව ගාරය්හොති බාරාණසිරාජා විස්සසෙනොයෙව ඵත්ථ ගරභිතබ්බො. යස්සත්ථා රුක්ඛරොපකාති යස්සත්ථාය තුම්භාදිසා රුක්ඛරොපකා ජාතාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වානරජෙට්ඨකො ආරාමදුසකකුමාරො අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[269] 9. සුජාතජාතකවණ්ණනා ආරාමදුසකජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

න භි වණ්ණෙන සම්පන්නාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස සුණ්ඨිසං ධනඤ්චයසෙට්ඨිධිතරං විසාබාය කනිට්ඨහගිනිං සුජාතං ආරබ්භ කට්ඨි. සා කිර මහන්තෙන යසෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස සරං පුරයමානා පාවිසි, “මහාකුලස්ස ධිතා අහ”න්ති මානප්ඨ්ඨා අහොසි කොධනා වණ්ඨි ඵරුසා, සස්සුසසුරසාමිකවත්තානි න කරොති, ගෙහජනං තජ්ජෙන්නී පහරන්ති වරති. අටෙකදිවසං සත්ථා පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි පරිවුතො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගෙහං ගන්ත්වා නිසිදි. මහාසෙට්ඨි ධම්මං සුණන්තොව හගවත්තං උපනිසිදි, තස්මිං බණෙ සුජාතා දාසකම්මකරෙහි සද්ධිං කලහං කරොති. සත්ථා ධම්මකථං යපෙත්වා “කිං සද්දො ඵසො”ති ආහ.

එසා, හන්තෙ, කුලසුණ්හා අගාරවා, නෙවස්සා සස්සුසසුරසාමිකවත්තං අත්ථි, අස්සද්ධා අප්පසන්නා අභොරත්තං කලහං කුරුමානා විවරතිති. තෙන හි නං පක්කොසථාති. සා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

අථ නං සත්ථා “සත්තිමා, සුජාතෙ, පුරිසස්ස හරියා, තාසං ත්වං කතරා”ති පුච්ඡී. “හන්තෙ, නාහං සංඛිත්තෙන කථිතස්ස අත්ථං ආජානාමි, විත්ථාරෙන මෙ කථෙථා”ති. සත්ථා “තෙන හි ඔභිතසොතා සුඤ්ඤාභි”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

“පදුට්ඨචිත්තා අභිතානුකම්පිනී, අඤ්ඤෙසු රත්තා අනිමඤ්ඤෙන පනිං,
ධනෙන කීතස්ස වධාය උස්සුකා; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
වධකා ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [1]

“යං ඉත්ථියා වින්දති සාමිකො ධනං, සිප්පං වණ්ඡප්පඤ්ච කසිං අධිට්ඨහං,
අප්පමිපි තස්ස අපභාතුමිච්ඡති; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
වොරි ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [2]

“අකම්මකාමා අලසා මහග්ගසා, ඵරුසා ව වණ්ඨි ව දුරුත්තවාදිනී,
උට්ඨායකානං අභිභුයා වත්තති; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
අය්‍යා ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [3]

“යා සබ්බදා භොති භිතානුකම්පිනී, මාතාව පුත්තං අනුරක්ඛනෙ පනිං,
තතො ධනං සම්භතමස්ස රක්ඛති; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
මාතා ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [4]

“යථාපි ජෙට්ඨා භගිනී කනිට්ඨකා, සගාරවා භොති සකම්භි සාධිකෙ,
හිරිමනා හත්තු වසානුවත්තිනී; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
භගිනී ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [5]

“යාචිධ දිස්වාන පනිං පමොදනී, සබ්බි සබ්බාරංච විරස්සමාගතං,
කොලෙය්‍යකා සීලවතී පතිබ්බතා; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
සබ්බි ව හරියාති ව සා පවුච්චති. [6]

“අක්කුද්ධසන්නා වධදණ්ඩතප්පිතා, අදුට්ඨචිත්තා පනිනො තිතික්ඛති,
අක්කොධනා හත්තු වසානුවත්තිනී; යා එවරුපා පුරිසස්ස හරියා,
දාසී ව හරියාති ව සා පවුච්චති”. (අ. නි. 7.63); [7]

ඉමා බො, සුජාතෙ, පුරිසස්ස සත්ත හරියා. තාසු වධකසමා වොරිසමා අය්‍යසමාති ඉමා තිස්සො නිරයෙ නිබ්බත්තන්ති, ඉතරා වතස්සො නිම්මානරතිදෙවලොකෙ.

“යාචිධ හරියා වධකාති වුච්චති, වොරිති අය්‍යාති ව යා පවුච්චති;
දුස්සීලරුපා ඵරුසා අනාදරා, කායස්ස භෙදා නිරයං වජන්ති තා.

“යාචිධ මාතා භගිනී සබ්බිති ව, දාසීති හරියාති ව යා පවුච්චති;
සීලෙ ධීතත්තා විරරත්තසංවුතා, කායස්ස භෙදා සුගතිං වජන්ති තා”ති. (අ. නි. 7.63);

එවං සත්ථරි ඉමා සත්ත හරියා දස්සෙන්තෙයෙව සුජාතා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “සුජාතෙ, ත්වං ඉමාසං සත්තන්නං හරියානං කතරා”ති චුත්තෙ “දාසීසමා අහං, හන්තෙ”ති වත්වා තථාගතං වන්දිත්වා බමාපෙසි. ඉති සත්ථා සුජාතං සරසුණ්හං එකොවාදෙනෙව දමෙත්වා කතහත්තකිච්චො ජෙනවනං ගන්ත්වා භික්ඛුසඩ්ධෙසන වත්තෙ දස්සිතෙ ගන්ධකුට්ටිං පාවිසි. ධම්මසභායම්පි බො, භික්ඛු, සත්ථු ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, එකොවාදෙනෙව සත්ථා සුජාතං සරසුණ්හං දමෙත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථං, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මයා සුජාතා එකොවාදෙනෙව දමිතා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමභෙසියා කුච්ඡිස්මී. නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අව්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස මාතා කොධනා අභොසි වණ්ඨා ඵරුසා අක්කොසිකා පරිභාසිකා. සො මාතු ඔවාදං දාතුකාමොපි “අවත්ථුකං කථෙතුං න යුත්ත”න්ති තස්සා අනුසාසනත්ථං එකං උපමං ඔලොකෙන්තො වරති. අපේකදිවසං උය්‍යානං අගමාසි, මාතාපි පුත්තෙන සද්ධිංයෙව අගමාසි. අථ අන්තරාමග්ගෙ කිකී සකුඤ්ඤා විරවි,

බොධිසත්තපරිසා නං සද්දං සුත්වා කණ්ණෙ පිදහිත්වා “අම්හො, වණ්ඩවාටෙ ඵරුසවාටෙ මා සද්දමකාසී”ති ආහ. බොධිසත්තෙ පන නාටකපරිවාරිතෙ මාතරා සද්ධං උයානෙ විවරන්තෙ එකස්මිං සුපුප්ඵිතසාලරුක්ඛෙ නිලීනා එකා කොකිලා මධුරෙන සරෙන වස්සි. මහාජනො තස්සා සද්දෙන සම්මත්තො හුත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “සණ්භවාටෙ සබ්බලවාටෙ මුදුවාටෙ වස්ස වස්සා”ති ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔහිතසොතො ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි.

අථ මහාසත්තො තානි ද්වෙ කාරණානි දිස්වා “ඉදානි මාතරං සඤ්ඤාපෙතුං සක්ඛිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “අම්ම, අන්තරාමග්ගෙ කිකිසද්දං සුත්වා මහාජනො ‘මා සද්දමකාසී, මා සද්දමකාසී’ති කණ්ණෙ පිදහි, ඵරුසවාටා නාම න කස්සවි පියා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

55. “න හි වණ්ණෙන සම්පන්නා, මඤ්ජුකා පියදස්සනා;
බරවාටා පියා හොන්ති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි ව.
56. “නනු පස්සසිමං කාළිං, දුබ්බණ්ණං තිලකාහනං;
කොකිලං සණ්භහාණෙන, බහුනං පාණිනං පියං.
57. “තස්මා සබ්බලවාටස්ස, මන්තභාණි අනුද්ධතො;
අත්ථං ධම්මඤ්ච දීපෙති, මධුරං තස්ස භාසිත”න්ති.

තාසං අයමත්ථො – අම්ම, ඉමෙ සත්තා පියඬුසාමාදිනා සරීරවණ්ණෙන සමන්තාගතා කථානිග්ඝොසස්ස මධුරතාය මඤ්ජුකා, අභිරුපතාය පියදස්සනා සමානාපි අන්තමසො මාතාපිතරොපි අක්කොසපරිභාසාදිවසෙන පවත්තාය බරවාටාය සමන්තාගතත්තා බරවාටා ඉමස්මිඤ්ච පරස්මිඤ්ච ලොකෙ පියා නාම න හොන්ති අන්තරාමග්ගෙ බරවාටා කිකි විය, සණ්භහාණිතො පන මට්ඨාය මධුරාය වාටාය සමන්තාගතා විරුපාපි පියා හොන්ති. තෙන තං වදාමි – නනු පස්සසි ත්වං ඉමං කාළිං දුබ්බණ්ණං සරීරවණ්ණෙනොපි කාළතරෙහි තිලකෙහි ආහනං කොකිලං, යා එවං දුබ්බණ්ණා සමානාපි සණ්භහාසනෙන බහුනං පියා ජාතා. ඉති යස්මා බරවාටො සත්තො ලොකෙ මාතාපිතුනම්පි අප්පියො, තස්මා බහුජනස්ස පියභාවං ඉච්ඡන්තො පොසො සබ්බලවාටො සණ්භමට්ඨමුදුවාටො අස්ස. පඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය මන්තාය පරිච්ඡින්නදිත්වා වචනතො මන්තභාණි, විනා උද්ධව්වෙන පමාණයුත්තස්සෙව කථනතො අනුද්ධතො. යො හි එවරුපො පුග්ගලො පාළිඤ්ච අත්ථඤ්ච දීපෙති, තස්ස භාසිතං කාරණසන්නිස්සිතං කත්වා පරං අනක්කොසෙත්වා කථිතතාය මධුරන්ති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාහි තීහි ගාථාහි මාතු ධම්මං දෙසෙත්වා මාතරං සඤ්ඤාපෙසි, සා තතො පට්ඨාය ආචාරසම්පන්නා අහොසි. බොධිසත්තොපි මාතරං එකොවාදෙන නිබ්බිසෙවනං කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරඤ්ඤො මාතා සුජාතා අහොසි, රාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[270] 10. උලුකජාතකවණ්ණනා සුජාතජාතකවණ්ණනා නවමා.

සබ්බෙහි කිර ඤාතීහිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කාකොලුකකලහං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්භි කාලෙ කාකා දිවා උලුකෙ බාදන්ති, උලුකා සූරියත්ථඬ්ඛිමනතො පට්ඨාය තත්ථ තත්ථ සයිතානං කාකානං සීසානි ඡින්නදිත්වා තෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්නි. අටෙකස්ස භික්ඛුනො ජෙනවනපච්චන්තෙ එකස්මිං පරිවෙණෙ වසන්තස්ස සම්මජ්ජනකාලෙ රුක්ඛතො පතිතානි සත්තට්ඨනාළිමත්තානිපි බහුතරානිපි කාකසීසානි ඡඩ්ඛෙතබ්බානි හොන්ති. සො තමත්ථං භික්ඛුනං ආරොවෙසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අමුකස්ස කිර භික්ඛුනො වසනට්ඨානෙ දිවසෙ දිවසෙ එත්තකානි නාම කාකසීසානි ඡඩ්ඛෙතබ්බානි හොන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථං, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡි, භික්ඛු “ඉමාය නාමා”ති වත්වා “කදා පට්ඨාය පන, හන්තෙ, කාකානඤ්ච උලුකානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං වෙරං උජ්ජන්න”න්ති පුච්ඡිංසු, සත්ථා “පඨමකප්පිකකාලතො පට්ඨායා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පඨමකප්පිකා මනුස්සා සන්නිපතිත්වා එකං අභිරුපං සොහග්ගප්පත්තං ආචාරසම්පන්නං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං පුරිසං ගහෙත්වා රාජානං කරිංසු, වතුප්පදාපි සන්නිපතිත්වා එකං සීහං රාජානං අකංසු, මහාසමුද්දෙ මච්ඡා ආනන්දං නාම මච්ඡං රාජානං අකංසු. තතො සකුණගණා හිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං පිට්ඨිපාසාණෙ සන්නිපතිත්වා “මනුස්සෙසු රාජා පඤ්ඤායති, තථා වතුප්පදෙසු වෙව මච්ඡෙසු ව. අම්භාකං පනන්තරෙ රාජා නාම නත්ථී, අප්පතිස්සවාසො නාම න වට්ටති, අම්භාකම්පි රාජානං ලද්ධං වට්ටති, එකං රාජට්ඨානෙ යපෙනබ්බයුත්තකං ජානාථා”ති. තෙ තාදිසං සකුණං ඔලොකයමානා එකං උලුකං රොවෙත්වා “අයං නො රුවිච්ඡි”ති ආහංසු. අටෙකො සකුණො සබ්බෙසං අජ්ඣාසයග්ගහණත්ථං තික්ඛන්තුං සාවෙසි. තස්ස සාවෙන්තස්ස ද්වෙ සාවනා අධිවාසෙත්වා තතියසාවනාය එකො කාකො උට්ඨාය “තිට්ඨ තාවෙනස්ස ඉමස්මිං රාජාහිසෙකකාලෙ එවරුපං මුඛං භවති, කුද්ධස්ස කීදිසං භවිස්සති, ඉමිනා හි කුද්ධෙන ඔලොකිතා මයං තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තලොණං විය තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජිස්සාම, ඉමං රාජානං කාතුං මය්හං න රුවිච්ඡි”ති ඉමමත්ථං පකාසෙතුං පඨමං ගාථමාහ –

58. “සබ්බෙහි කිර ඤාතීහි, කොසියො ඉස්සරො කතො;
සවෙ ඤාතීහනුඤ්ඤාතො, භණ්ණොයාභං එකවාචික” නිති.

තස්සත්ථො – යා එසා සාවනා වත්තති, තං සුත්වා වදාමි. සබ්බෙහි කිර ඉමෙහි සමාගතෙහි ඤාතීහි අයං කොසියො රාජා කතො. සවෙ පනාභං ඤාතීහි අනුඤ්ඤාතො භවෙය්‍යං, එත්ථ වත්තබ්බං එකවාචිකං කිඤ්චි භණ්ණොයානිති.

අථ නං අනුජානන්තා සකුණා දුතියං ගාථමාභංසු –

59. “භණ්ණ සම්ම අනුඤ්ඤාතො, අත්ථං ධම්මඤ්ච කෙවලං;
සන්ති හි දහරා පක්ඛි, පඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරා” නිති.

තත්ථ භණ්ණ, සම්ම, අනුඤ්ඤාතොති, සම්ම, වායස ත්වං අම්හෙහි සබ්බෙහි අනුඤ්ඤාතො, යං තෙ භණ්ණබ්බං, තං භණ්ණ. අත්ථං ධම්මඤ්ච කෙවලන්ති භණ්ණන්තො ච කාරණඤ්චෙව පච්චේණිආගතඤ්ච වචනං අමුඤ්චිත්වා භණ්ණ. පඤ්ඤවන්තො ජුතින්ධරාති පඤ්ඤාසම්පන්නා චෙව ඤාණොභාසධරා ච දහරාපි පක්ඛිනො අත්ථියෙව.

සො එවං අනුඤ්ඤාතො තතියං ගාථමාභං –

60. “න මෙ රුච්චති හද්දං වො, උලුකස්සාහිසෙවනං;
අක්කුද්ධස්ස මුඛං පස්ස, කථං කුද්ධො කරිස්සතී” නිති.

තස්සත්ථො – හද්දං තුම්භාකං භොතු, යං පනෙතං තික්ඛන්තුං සාවනවාචාය උලුකස්ස අභිසෙවනං කරියති, එතං මය්හං න රුච්චති. එතස්ස හි ඉදානි තුට්ඨචිත්තස්ස අක්කුද්ධස්ස මුඛං පස්සථ, කුද්ධො පනායං කථං කරිස්සතීති න ජානාමි, සබ්බථාපි එතං මය්හං න රුච්චතීති.

සො එවං වත්වා “මය්හං න රුච්චති, මය්හං න රුච්චති” ති විරවන්තො ආකාසෙ උප්පති, උලුකොපි නං උට්ඨාය අනුබන්ධි. තතො පට්ඨාය තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං වෙරං බන්ධිංසු. සකුණා සුවණ්ණභංසං රාජානං කත්වා පක්කම්භංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නාදයො අභෙසුං. “තදා රජ්ජෙ අභිසිත්තභංසපොතො අභමෙව අභොසි” නිති.

උලුකජාතකවණ්ණනා දසමා.

පදුමවග්ගො දුතියො.

තස්සුද්දානං –

පදුමං මුදුපාණි ව, පලොභනං පනාදකං;
බුරුප්පං සින්ධවඤ්චෙව, කක්කටා, රාමදුසකං;
සුජාතං උලුකං දස.

[271] 1. උදපානදුසකජාතකවණ්ණනා 3. උදපානවග්ගො

ආරඤ්ඤිකස්ස ඉසිනොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උදපානදුසකසිඬ්ඛාලං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර සිඬ්ඛාලො භික්ඛුසඬ්ඛස්ස පානීයඋදපානං උච්චාරපස්සාවකරණෙන දුසෙත්වා පක්කාමි. අථ නං එකදිවසං උදපානසම්පං ආගතං සාමණෙරා ලෙඩ්ඛුහි පහරිත්වා කිලමෙසුං, සො තතො පට්ඨාය තං ධානං පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි. භික්ඛු තං පවත්ති ඤත්වා ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, උදපානදුසකසිඬ්ඛාලො කිර සාමණෙරෙහි කිලමිතකාලතො පට්ඨාය පුන නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස සිඬ්ඛාලො උදපානදුසකොයෙවා” ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං ඉදමෙව ඉසිපතනං අයමෙව උදපානො අභොසි. තදා බොධිසත්තො බාරාණසියං කුලසරෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඉසිගණපරිවුතො ඉසිපතනෙ වාසං කප්පෙසි. තදා එකො සිඬ්ඛාලො ඉදමෙව උදපානං දුසෙත්වා පක්කමති. අථ නං එකදිවසං තාපසා පරිවාරෙත්වා ධීතා එකෙනුජායෙන ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ආනයිංසු. බොධිසත්තො සිඬ්ඛාලෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පයමං ගාථමාභං –

61. “ආරඤ්ඤිකස්ස ඉසිනො, විරරත්තතපස්සිනො;
කිච්ඡාකතං උදපානං, කථං සම්ම අවාහයි” ති.

තස්සත්ථො – අරඤ්ඤෙ වසනතාය ආරඤ්ඤිකස්ස, එසිතගුණත්තා ඉසිනො, චිරරත්තං තපං නිස්සාය චුත්ථත්තා චිරරත්තතපස්සිනො කිච්ඡාකතං කිච්ඡෙන දුක්ඛෙන නිප්ඵාදිතං උදපානං කථං කිමත්ථාය සම්ම සිඬගාලො, ත්වං අවාහයි මුත්තකරිසෙන අජ්ඣොත්ථරි දුසෙසි, තං වා මුත්තකරිසං එත්ථ අවාහයි පාතෙසිති.

තං සුත්ථා සිඬගාලො දුතියං ගාථමාහ –

62. “එස ධම්මො සිඬගාලානං, යං පිත්ථා ඔහදාමසෙ;
පිතුපිතාමහං ධම්මො, න තං උජ්ඣාතුමරහසී”ති.

තත්ථ එස ධම්මොති එස සභාවො. යං පිත්ථා ඔහදාමසෙති, සම්ම, යං මයං යත්ථ පානියං පිවාම, තමෙව උහදාමපි ඔමුත්තෙමපි, එස අම්භාකං සිඬගාලානං ධම්මොති දස්සෙති. පිතුපිතාමහන්ති පිතුනඤ්ච පිතාමභානාඤ්ච නො එස ධම්මො. න තං උජ්ඣාතුමරහසීති තං අම්භාකං පච්චෙණ්ණාගතං ධම්මං සභාවං ත්වං උජ්ඣාතුං න අරහසි, න යුත්තං තෙ එත්ථ කුජ්ඣිතුන්ති.

අථස්ස බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ –

63. “යෙසං වො එදිසො ධම්මො, අධම්මො පන කීදිසො;
මා වො ධම්මං අධම්මං වා, අද්දසාම කුදාවන”න්ති.

තත්ථ මා වොති තුම්භාකං ධම්මං වා අධම්මං වා න මයං කදාවි අද්දසාමාති.

එවං බොධිසත්තො තස්ස ඔවාදං දත්වා “මා පුන ආගච්ඡා”ති ආහ. සො තතො පට්ඨාය පුන නිවත්තිත්ථාපි න ඔලොකෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා උදපානදුසකො අයමෙව සිඬගාලො අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[272] 2. බ්‍යග්ගජාතකවණ්ණනා උදපානදුසකජාතකවණ්ණනා පඨමා.

යෙන මිත්තෙන සංසග්ගාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ චිහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කථෙසි. කොකාලිකවත්ථු තෙරසකනිපාතෙ තක්කාරියජාතකෙ (ජා. 1.13.104 ආදයො) ආවිභවිස්සති. කොකාලිකො පන “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ ගහෙත්වා ආගමිස්සාමී”ති කොකාලිකරට්ඨතො ජෙනවනං ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ථෙරෙ උපසඬ්ඨිකමිත්වා “ආචුසො, කොකාලිකරට්ඨවාසිනො මනුස්සා තුම්භෙ පක්කොසන්ති, එථ ගච්ඡාමා”ති ආහ. “ගච්ඡ ත්වං, ආචුසො, න මයං ආගච්ඡාමා”ති. සො ථෙරෙහි පටික්ඛිත්තො සයමෙව අගමාසි. අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, කොකාලිකො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි සභාපි විනාපි වත්තිතුං න සක්කොති, සංයොගමිපි න සහති, වියොගමිපි න සහති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි කොකාලිකො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි නෙව සහ, න විනා වත්තිතුං සක්කොති”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤාතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්ස විමානතො අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං වනජ්ජනිපෙට්ඨකෙ අඤ්ඤා රුක්ඛදෙවතා වසති. තස්මිං වනසණ්ඨෙ සිභො ව බ්‍යග්ගෙසො ව වසන්ති. තෙසං භයෙන කොචි තත්ථ න ඛෙත්තං කරොති, න රුක්ඛං ඡින්නති, නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. තෙ පන සීහබ්‍යග්ගො නානජ්ජකාරෙ මිගෙ වධිත්වා බාදන්ති, බාදිතාවසෙසං තත්ථෙව පහාය ගච්ඡන්ති. තෙන සො වනසණ්ඨො අසුවිකුණපගන්ධො හොති. අථ ඉතරා රුක්ඛදෙවතා අන්ධබාලා කාරණාකාරණං අජානමානා එකදිවසං බොධිසත්තං ආහ – “සම්ම, එතෙ නො සීහබ්‍යග්ගෙසෙ නිස්සාය වනසණ්ඨො අසුවිකුණපගන්ධො ජාතො, අහං එතෙ පලාපෙමී”ති. බොධිසත්තො “සම්ම, ඉමෙ ද්වෙ නිස්සාය අම්භාකං විමානාති රක්ඛියන්ති, එතෙසු පලායන්තෙසු විමානාති නො විනස්සිස්සන්ති, සීහබ්‍යග්ගානං පදං අපස්සන්තා මනුස්සා සබ්බං වනං ඡින්නිත්වා එකඬ්ගණං කත්වා ඛෙත්තාති කරිස්සන්ති, මා තෙ එවං රුච්චී”ති වත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

64. “යෙන මිත්තෙන සංසග්ගා, යොගක්ඛෙමො විහියාති;
පුබ්බෙවජ්ඣාහවං තස්ස, රක්ඛෙ අක්ඛිව පණ්ඩිතො.

65. “යෙන මිත්තෙන සංසග්ගා, යොගක්ඛෙමො පවඩ්ඨති;
කරෙයාත්තසමං චුත්තිං, සබ්බකිච්චෙසු පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ යෙන මිත්තෙන සංසග්ගාති යෙන පාපමිත්තෙන සද්ධිං සංසග්ගහෙතු සංසග්ගකාරණා, යෙන සද්ධිං දස්සනසංසග්ගො සවනසංසග්ගො කායසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො පරිභොගසංසග්ගොති ඉමස්ස පඤ්චවිධස්ස

සංසග්ගස්ස කතත්තාති අත්ථො. යොගක්ඛෙමොති කායචිත්තසුඛං. තඤ්ඤි දුක්ඛයොගතො ඛෙමත්තා ඉධ යොගක්ඛෙමොති අධිජ්ජෙනං. විහියාතීති පරිභායති. පුබ්බෙවජ්ඣාභවං තස්ස, රක්ඛෙ අක්ඛිව පණ්ඩිතොති තස්ස පාපමිත්තස්ස අජ්ඣාභවං තෙන අභිභවිතබ්බං අත්තනො ලාභයසජ්චිතං, යථා නං සො න අජ්ඣාභවති, තථා පඨමතරමෙව අත්තනො අක්ඛි විය පණ්ඩිතො පුරිසො රක්ඛෙයා.

දුතියගාථාය යෙනාති යෙන කල්‍යාණමිත්තෙන සහ සංසග්ගකාරණා. යොගක්ඛෙමො පච්චිස්සති කායචිත්තසුඛං වච්චති. කරෙයාත්තසමං චුත්තින්ති තස්ස කල්‍යාණමිත්තස්ස සබ්බකිවිචෙසු පණ්ඩිතො පුරිසො යථා අත්තනො ජීවිතචුත්තිඤ්ච උපභොගපරිභොගචුත්තිඤ්ච කරොති, එවමෙන සබ්බං කරෙයා, අධිකම්පි කරෙයා, භීතං පන න කරෙයාති.

එවං බොධිසත්තෙන කාරණෙ කථිතෙපි සා බාලදෙවතා අනුපධාරෙත්වා එකදිවසං හෙරවරුපාරම්මණං දස්සෙත්වා තෙ සීහබ්‍යග්ගෙ පලාපෙසි. මනුස්සා තෙසං පදවලඤ්ජං අදිස්වා “සීහබ්‍යග්ගා අඤ්ඤං වනසණ්ඩං ගතා”ති ඤාත්වා වනසණ්ඩස්ස එකපස්සං ඡින්දිංසු. දෙවතා බොධිසත්තං උපසඬ්ඛමිත්වා “අහං, සම්ම, තව වචනං අකත්වා තෙ පලාපෙසිං, ඉදාති තෙසං ගතභාවං ඤාත්වා මනුස්සා වනසණ්ඩං ඡින්දන්ති, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති වත්වා “ඉදාති තෙ අසුකවනසණ්ඩෙ නාම වසන්ති, ගන්ත්වා තෙ ආනෙහි”ති චුත්තා තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං පුරතො යත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස තතියං ගාථමාහ –

66. “එථ බ්‍යග්ගා නිවත්තවිහො, පච්චුපෙථ මහාවනං;
මා වනං ඡින්දි නිබ්‍යග්ගං, බ්‍යග්ගා මාහෙසු නිබ්බතා”ති.

තත්ථ බ්‍යග්ගාති උභොපි තෙ බ්‍යග්ගනාමෙනෙවාලපන්ති ආහ. නිවත්තවිහොති නිවත්තථ. පච්චුපෙථ මහාවනන්ති තං මහාවනං පච්චුපෙථ පුන උපගච්ඡථ, අයමෙව වා පායො. මා වනං ඡින්දි නිබ්‍යග්ගන්ති අමිහාකං වසනකවනසණ්ඩං ඉදාති තුම්භාකං අභාවෙන නිබ්‍යග්ගං මනුස්සා මා ඡින්දිංසු. බ්‍යග්ගා මාහෙසු නිබ්බතාති තුම්භාදිසා ව බ්‍යග්ගරාජානො අත්තනො වසනට්ඨානා පලායිතත්තා නිබ්බතා වසනට්ඨානභූතෙන වනෙන විරහිතා මා අහෙසුං. තෙ එවං තාය දෙවතාය යාවියමානාපි “ගච්ඡ ත්වං, න මයං ආගමිස්සාමා”ති පටික්ඛිපිංසුයෙව. දෙවතා එකිකාව වනසණ්ඩං පච්චාගඤ්ජි. මනුස්සාපි කතිපාහෙනෙව සබ්බං වනං ඡින්දිත්වා ඛෙත්තාති කරිත්වා කසිකම්මං කරිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අපණ්ඩිතා දෙවතා කොකාලිකො අහොසි, සීහො සාරිපුත්තො, බ්‍යග්ගො මොග්ගල්ලානො, පණ්ඩිතදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[273] 3. කච්ඡපජාතකවණ්ණනා බ්‍යග්ගජාතකවණ්ණනා දුතියා.

කො නු උද්ධිතභත්තොවාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොසලරාජස්ස ද්විත්තං මහාමත්තානං කලහචූපසමනං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු දුකතිපාතෙ කථිතමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයථපත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ ගඬිගාතීරෙ අස්සමපදං මාපෙත්වා තත්ථ අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ඤානාකීළං කීළන්තො වාසං කප්පෙසි. ඉමස්මිං කිර ජාතකෙ බොධිසත්තො පරමමජ්ඣන්තො අහොසි, උපෙක්ඛාපාරම් පුරෙසි. තස්ස පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්තස්ස එකො පගබ්භො දුස්සිලො මක්කටො ආගන්ත්වා කණ්ණසොතෙසු අඬිගජාතෙන සලාකපවෙසනකම්මං කරොති, බොධිසත්තො අවාරෙත්වා මජ්ඣන්තො හුත්වා නිසීදනියෙව. අටෙකදිවසං එකො කච්ඡපො උදකා උත්තරිත්වා ගඬිගාතීරෙ මුඛං විවරිත්වා ආතපං තප්පන්තො නිද්දායති. තං දිස්වා සො ලොලවානරො තස්ස මුඛෙ සලාකපවෙසනකම්මං අකාසි. අටස්ස කච්ඡපො පබුජ්ඣන්තො අඬිගජාතං සමුග්ගෙ පක්ඛිපන්තො විය ඩංසි, බලවච්චෙදනා උජ්ජජි. චෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො “කො නු බො මං ඉමම්භා දුක්ඛා මොවෙයා, කස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමි”ති වින්තෙත්වා “අඤ්ඤො මං ඉමම්භා දුක්ඛා මොවෙතුං සමත්ථො නත්ථි අඤ්ඤෙ තාපසෙන, තස්සෙව සන්තිකං මයා ගන්තුං වට්ටති”ති කච්ඡපං ද්විති හත්ථෙහි උක්ඛිපිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසි. බොධිසත්තො තෙන දුස්සිලමක්කටෙන සද්ධිං දවං කරොන්තො පඨමං ගාථමාහ –

67. “කො නු උද්ධිතභත්තොව, පුරහත්ථොව බ්‍රාහ්මණො;
කහං නු හික්ඛං අවරි, කං සද්ධං උපසඬ්ඛමි”ති.

තත්ථ කො නු උද්ධිතභත්තොවාති කො නු එස වඩ්ඪිතභත්තො විය, එකං වඩ්ඪිතභත්තං හත්තපුරපාතිං හත්ථෙහි ගහෙත්වා විය කො නු එසො ආගච්ඡතිති අත්ථො. පුරහත්ථොව බ්‍රාහ්මණොති කත්තිකමාසෙ වාචනකං ලභිත්වා පුරහත්ථො බ්‍රාහ්මණො විය ව කො නු බො එසොති වානරං සන්ධාය වදති. කහං නු හික්ඛං අවරිති, හො වානර, කස්මිං පදෙසෙ අජ්ජ ත්වං හික්ඛං අවරි. කං සද්ධං උපසඬ්ඛමිති කතරං නාම පුබ්බපෙනෙ උද්දිස්ස කතං සද්ධභත්තං, කතරං වා සද්ධං පුග්ගලං ත්වං උපසඬ්ඛමි, කුතො තෙ අයං දෙයාධම්මො ලද්ධොති දීපෙති.

තං සුත්වා දුස්සිලවානරො දුතියං ගාථමාහ -

68. “අහං කපිස්මි දුම්මෙධො, අනාමාසානි ආමසිං;
ත්වං මං මොවය හද්දං තෙ, මුත්තො ගව්ඡෙය්‍ය පබ්බත”න්ති.

තත්ථ අහං කපිස්මි දුම්මෙධොති හද්දං තෙ අහං අස්මි දුම්මෙධො වපලචිත්තො මක්කටො. අනාමාසානි ආමසිත්ති අනාමසිතබ්බට්ඨානානි ආමසිං. ත්වං මං මොවය හද්දං තෙති ත්වං දයාලු අනුකම්පකො මං ඉම්මිහා දුක්ඛා මොවෙහි, හද්දං තෙ හොතු. මුත්තො ගව්ඡෙය්‍ය පබ්බතන්ති සොහං තවානුභාවෙන ඉම්මිහා බ්‍යසනා මුත්තො පබ්බතමෙව ගව්ඡෙය්‍යං, න තෙ පුන චක්ඛුපථෙ අත්තානං දස්සෙය්‍යන්ති.

බොධිසත්තො තස්මිං කාරුඤ්ඤෙන කච්ඡපෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො තතියං ගාථමාහ -

69. “කච්ඡපා කස්සපා හොන්ති, කොණ්ඩඤ්ඤා හොන්ති මක්කටා;
මුඤ්ච කස්සප කොණ්ඩඤ්ඤං, කතං මෙට්ඨනකං තයා”ති.

තස්සත්ථො - කච්ඡපා නාම කස්සපගොත්තා හොන්ති, මක්කටා කොණ්ඩඤ්ඤගොත්තා, කස්සපකොණ්ඩඤ්ඤානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහව්වාහසම්බන්ධො අත්ථි. අද්ධා තයිදං ලොලෙන දුස්සිලමක්කටෙන තයා සද්ධිං, තයා ච දුස්සිලෙන ඉම්මිහා මක්කටෙන සද්ධිං ගොත්තසදිසනාසඬ්ඛාතස්ස මෙට්ඨනධම්මස්ස අනුච්ඡවිකං දුස්සිලාකම්මසඬ්ඛාතම්පි මෙට්ඨනකං කතං, තස්මා මුඤ්ච, කස්සප, කොණ්ඩඤ්ඤන්ති.

කච්ඡපො බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා කාරුණෙන පසන්තො වානරස්ස අඬගජාතං මුඤ්චි. මක්කටො මුත්තමත්තොව බොධිසත්තං චන්දිත්වා පලාතො, පුන තං යානං නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙසි. කච්ඡපොපි බොධිසත්තං චන්දිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තොපි අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා කච්ඡපවානරා ද්වෙ මහාමත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ක්‍රිස්තුපූජාතකවණ්ණනා තුතියා.
[274] 4. ලොලජාතකවණ්ණනා

කායං බලාකා සිබ්බීති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්ඤි ධම්මසහං ආනිතං සත්ථා “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව ලොලො, පුබ්බෙපි ලොලොයෙව, ලොලතායෙව ච ජීවිතක්ඛයං පත්තො, තං නිස්සාය පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තතො වසනට්ඨානා පරිබාහිරා අහෙසු”න්ති චත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසියෙට්ඨිනො මහානසෙ භත්තකාරකො පුඤ්ඤත්ථාය නිළපච්ඡිං යපෙසි. තදා බොධිසත්තො පාරාවතයොනියං නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි. අටෙකො ලොලකාකො මහානසමත්ථකෙන ගච්ඡන්තො නානාජපකාරං මච්ඡමංසවිකතිං දිස්වා පිපාසාභිභූතො “කං නු බො නිස්සාය සක්කා භවෙය්‍යං ඔකාසං ලද්ධු”න්ති වින්තෙත්වා බොධිසත්තං දිස්වා “ඉමං නිස්සාය සක්කා”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා තස්ස ගොවරාය අරඤ්ඤගමනකාලෙ පිට්ඨිනො පිට්ඨිනො අනුබන්ධි. අථ නං බොධිසත්තො “මයං බො, කාක, අඤ්ඤගොවරා, ත්වම්පි අඤ්ඤගොවරො, කිං නු බො මං අනුබන්ධසි”ති ආහ. “තුම්මාකං, සාමී, කිරියා මය්‍හං රුච්චති, අහම්පි තුම්මෙහි සමානගොවරො භුත්වා තුම්මෙහ උපට්ඨාතුං ඉච්ඡාමි”ති. බොධිසත්තො සම්පට්චිඡි. සො තෙන සද්ධිං ගොවරභූමියං එකගොවරං වරන්තො විය ඔසක්කිත්වා ගොමයරාසිං විද්ධංසෙත්වා පාණකෙ බාදිත්වා කුච්ඡිපුරං කත්වා බොධිසත්තං උපසඬ්ඛිකම්මිත්වා “තුම්මෙහ එත්තකං කාලං වරටෙව, නනු හොජනෙ නාම පමාණං ඤාතුං වට්ටති, එථ නාතිසායමෙව ගච්ඡාමා”ති ආහ. බොධිසත්තො තං ආදාය වසනට්ඨානං අගමාසි. භත්තකාරකො “අම්මාකං පාරාවතො සහායං ගහෙත්වා ආගතො”ති කාකස්සාපි එකං ථූසපච්ඡිං යපෙසි. කාකොපි වතුභපඤ්චාහං තෙනෙව නිහාරෙන වසි.

අටෙකදිවසං සෙට්ඨිනො බහුමච්ඡමංසං ආහරිස්සිත්ථ, කාකො තං දිස්වා ලොභාභිභූතො පච්චුසකාලතො පට්ඨාය නින්ට්ඨන්තො නිපජ්ජි. අථ නං පුනදිවසෙ බොධිසත්තො “එහි, සම්ම, ගොවරාය පක්කම්ස්සාමා”ති ආහ. “තුම්මෙහ ගච්ඡථ, මය්‍හං අජිණ්ණාසඬ්ඛා අත්ථි”ති. “සම්ම, කාකානං අජීරකො නාම නත්ථි, දීපවට්ටිමත්තමෙව හි තුම්මාකං කුච්ඡියං ථොකං තිට්ඨති, සෙසං අජිකොහට්මත්තමෙව ජීරති, මම වචනං කරොහි, මා එතං මච්ඡමංසං දිස්වා එවමකාසි”ති. “සාමී, කිං නාමෙතං කටෙථ, අජිණ්ණාසඬ්ඛා ව මය්‍හං”න්ති. “තෙන හි අජ්ජමත්තො හොහි”ති තං ඔවදිත්වා බොධිසත්තො පක්කාමි.

භත්තකාරකොපි නානාමච්ඡමංසවිකතියො සම්පාදෙත්වා සරීරතො සෙදං අපනෙන්නො මහානසද්ධාරෙ අට්ඨාසි. කාකො “අයං ඉදානි කාලො මංසං බාදිතු”න්ති ගන්ත්වා රසකරොට්මත්ථකෙ නිසීදි. භත්තකාරකො “කිරි”ති සද්දං සුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්නො කාකං දිස්වා පච්ඡිත්වා තං ගහෙත්වා සකලසරීරලොමං ලුඤ්චිත්වා මත්ථකෙ වුළු යපෙත්වා සිඬ්ඛිවෙරමරිවාදීනි පිසිත්වා තක්කෙන ආලොළෙත්වා “ත්වං අම්මාකං සෙට්ඨිනො මච්ඡමංසං

උච්ඡිට්ඨකං කරොසී”ති සකලසරිරමස්ස මක්ඛෙන්වා බිපින්වා නිළපච්ඡියං පානෙසි, බලවච්චෙදනා උප්පජ්ජි.
බොධිසත්තො ගොවරභූමිතො ආගන්ත්වා තං නිත්ථුනන්තං දිස්වා දවං කරොන්තො පට්ඨං ගාමමාහ –

70. “කායං බලාකා සිබ්බීති, වොරී ලඛ්ඞිපිතාමහා;
ඔරං බලාකෙ ආගච්ඡාති, චණ්ඩො මෙ වායසො සබ්බා”ති.

තත්ථ කායං බලාකා සිබ්බීති තං කාකං තස්ස බහලතක්කෙන මක්ඛිතසරිරසෙන චණ්ණන්තා මත්ථකෙ ව සිබ්බාය
ධිපිතන්තා “කා ඵසා බලාකා සිබ්බීති”ති පුච්ඡන්තො ආලපති. වොරීති කුලස්ස අනනුඤ්ඤාය කුලසරං, කාකස්ස වා
අරුචියා පච්ඡිං පට්ඨන්තා “වොරී”ති වදති. ලඛ්ඞිපිතාමහාති ලඛ්ඞි වුවච්ඡි ආකාසෙ ලඛ්ඞිතතො මෙසො, බලාකා ව
නාම මෙසසද්දෙන ගබ්භං ගණ්හන්තිති මෙසසද්දො බලාකානං පිතා, මෙසො පිතාමහො හොති. තෙනාහ
“ලඛ්ඞිපිතාමහා”ති. ඔරං බලාකෙ ආගච්ඡාති, අමිහො බලාකෙ, ඉතො ඵහි. චණ්ඩො මෙ වා යසො සබ්බාති මය්භං සබ්බා
පච්ඡිසාමිකො වායසො චණ්ඩො ඵරුසො, සො ආගතො තං දිස්වා කණ්ණසද්ධිසෙන තුණ්ඩෙන කොට්ටෙන්වා
ජීවිතක්ඛයං පාපෙය්‍යා, තස්මා යාව වායසො නාගච්ඡති, තාව පච්ඡිතො ඔතරින්වා ඉතො ඵහි, සීඝං පලායස්සුති වදති.

තං සුත්වා කාකො දුතියං ගාමමාහ –

71. “නාහං බලාකා සිබ්බීති, අහං ලොලොස්මි වායසො;
අකත්වා වචනං තුය්භං, පස්ස ලුනොස්මි ආගතො”ති.

තත්ථ ආගතොති ත්වං ඉදානි ගොවරභූමිතො ආගතො, මං ලුනං පස්සාති අත්ථො.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාමමාහ –

72. “පුනපාපජ්ජසී සම්ම, සීලඤ්ඞි තව තාදිසං;
න හි මානුසකා හොගා, සුභුඤ්ජා හොන්ති පක්ඛිනා”ති.

තත්ථ පුනපාපජ්ජසී සම්මාති සම්ම වායස, පුනපි ත්වං ඵවරූපං දුක්ඛං පටිලභිස්සසෙව, නත්ථි තෙ එත්තකෙන
මොක්ඛො. කිංකාරණා? සීලඤ්ඞි තව තාදිසං පාපකං, යස්මා තව ආචාරසීලං තාදිසං දුක්ඛාධිගමස්සෙව අනුරූපං. න හි
මානුසකාති මනුස්සා නාම මහාපුඤ්ඤා, තිරච්ඡානගතානං තථාරූපං පුඤ්ඤං නත්ථි, තස්මා මානුසකා හොගා
තිරච්ඡානගතෙන පක්ඛිනා න භුඤ්ජීයන්තිති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා බොධිසත්තො “ඉතො දානි පට්ඨාය මයා එත්ථ වසිතුං න සක්කා”ති උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ
අගමාසි. කාකොපි නිත්ථුනන්තො තත්ථෙව කාලමකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චාති පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ
ලොලභික්ඛු අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ලොලකාකො ලොලභික්ඛු අහොසි, පාරාවතො පන අහමෙව
අහොසි”න්ති.

[275] 5. රුචිරජාතකචණ්ණනා ලොලජාතකචණ්ණනා චතුත්ථා.

කායං බලාකා රුචිරාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ද්වෙපි වත්ථුනි
පුරිමසද්ධිසානෙව ගාමාපි.

73. “කායං බලාකා රුචිරා, කාකනිළස්මිමච්ඡති;
චණ්ඩො කාකො සබ්බා මය්භං, යස්ස වෙනං කුලාවකං.

74. “නනු මං සම්ම ජානාසි, දිජ්ඣ සාමාකභොජනං;
අකත්වා වචනං තුය්භං, පස්ස ලුනොස්මි ආගතො.

75. “පුනපාපජ්ජසී සම්ම, සීලඤ්ඞි තව තාදිසං;
න හි මානුසකා හොගා, සුභුඤ්ජා හොන්ති පක්ඛිනා”ති. –

ගාමා හි එකන්තරිකායෙව.

තත්ථ “රුචිරා”ති තක්කමක්ඛිතසරිරතාය සෙනචණ්ණනං සන්ධාය වදති. රුචිරා පියදස්සනා, පණ්ඩරාති අත්ථො.
කාකනිළස්මිති කාකකුලාවකෙ. “කාකනිඬ්ඞස්මි”න්තිපි පායො. දිජාති කාකො පාරෙවතං ආලපති.
සාමාකභොජනාති තිණ්ණිපභොජනං. සාමාකග්ගහණෙන හෙත්ථ සබ්බමිපි තිණ්ණිපං ගහිතං. ඉධාපි බොධිසත්තො “න
ඉදානි සක්කා ඉතො පට්ඨාය මයා එත්ථ වසිතුං”න්ති උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ලොලභික්ඛු අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා ලොලකාකො ලොලභික්ඛු අහොසි, පාරාවතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[276] 6. කුරුධම්මජාතකවණ්ණනා රුවිරජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

තව සද්ධකද්ව සීලඤ්චානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං භංසසාතකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථිවාසිනො ද්වෙ සභායකා භික්ඛු පබ්බජිත්වා ලද්දුපසම්පදා යෙභුයොන එකතො විවරන්ති. තෙ එකදිවසං අවිරවතිං ගන්ත්වා න්හන්වා වාලුකපුලිනෙ ආතපං තප්පමානා සාරණීයකථං කටෙන්තා අට්ඨංසු, තස්මිං ඛණෙ ද්වෙ භංසා ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. අටෙකො දහරභික්ඛු සක්ඛරං ගහෙත්වා “එකස්ස භංසපොතකස්ස අක්ඛිං පහරිස්සාමි”ති ආහ, ඉතරො “න සක්ඛිස්සසි”ති ආහ. “තිට්ඨතු ඉමස්මිං පස්සෙ අක්ඛි, පරපස්සෙ අක්ඛිං පහරිස්සාමි”ති. “ඉදම්පි න සක්ඛිස්සසියෙවා”ති. “තෙන හි උපධාරෙහි”ති තියංසං සක්ඛරං ගහෙත්වා භංසස්ස පච්ඡාභාගෙ බිපි. භංසො සක්ඛරසද්දං සුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙසි, අථ නං ඉතරො වට්ටසක්ඛරං ගහෙත්වා පරපස්සෙ අක්ඛිමිති පහරිත්වා ඔරිමක්ඛිනා නික්ඛමාපෙසි. භංසො විරවන්තො පරිවත්තිත්වා තෙසං පාදමූලෙයෙව පති. තත්ථ තත්ථ යිතා භික්ඛු දිස්වා ආගන්ත්වා “ආවුසො, එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා අනනුවච්ඡවිකං වො කතං පාණාතිපාතං කරොන්තෙහි”ති වත්වා තෙ ආදාය තථාගතස්ස දස්සෙසු. සත්ථා “සච්චං, කිර තයා භික්ඛු පාණාතිපාතො කතො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛු, කස්මා එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා එවමකාසි, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්තෙ බුද්ධෙ අගාරමථේකෙ සංකිලිට්ඨවාසං වසමානා අප්පමත්තකෙසුපි යානෙසු කුක්කුච්චං කරිංසු, ත්වං පන එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා කුක්කුච්චමත්තමිති න අකාසි, නනු නාම භික්ඛුනා කායවාචාචිත්තෙහි සඤ්ඤතෙන හචිතබ්බ”න්ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතිතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්චයෙ කොරබ්බො රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤානං පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතරා ඔපරජ්ජෙ පතිට්ඨාපිතො අපරභාගෙ පිතු අව්චයෙන රජ්ජං පත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තො කුරුධම්මෙ වත්තිත්ථ. කුරුධම්මො නාම පඤ්ච සීලානි, තානි බොධිසත්තො පරිසුද්ධානි කත්වා රක්ඛි. යථා ව බොධිසත්තො, එවමස්ස මාතා අග්ගමහෙසී කනිට්ඨභාතා උපරාජා පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො රජ්ජුගාහකො අමච්චො සාරථී සෙට්ඨී දොණමාපකො මහාමත්තො දොවාරිකො නගරසොහිනී වණ්ණදාසිනී එවමෙනෙ.

“රාජා මාතා මහෙසී ව, උපරාජා පුරොහිතො;
රජ්ජුකො සාරථී සෙට්ඨී, දොණො දොවාරිකො තථා;
ගණ්ණකකාදස ජනා, කුරුධම්මෙ පතිට්ඨිතා”ති.

ඉති ඉමෙ සබ්බෙහි පරිසුද්ධානි කත්වා පඤ්ච සීලානි රක්ඛිංසු. රාජා චතුසු නගරද්වාරෙසු ව නගරමථේකෙ ව නිවෙසනද්වාරෙ වානි ඡ දානසාලායො කාරෙන්වා දෙවසිකං ඡ සතසහස්සං ධනං විස්සජ්ජෙන්තො සකලජම්බුදීපං උන්නඩගලං කත්වා දානං අදාසි, තස්ස පන දානජ්ඣාසයනා දානාභිරතතා සකලජම්බුදීපං අජ්ඣොත්ථරි. තස්මිං කාලෙ කාලිඬගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ කාලිඬගරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස රට්ඨෙ දෙවො න වස්සි, තස්මිං අවස්සන්තෙ සකලරට්ඨෙ ජාතකං ජාතං, ආහාරවිපත්තියා ව මනුස්සානං රොගො උදපාදි, දුබ්බට්ඨිහයං ජාතකහයං රොගහයන්ති තිණි හයානි උප්පජ්ජිංසු. මනුස්සා නිග්ගහණා දාරකෙ හත්ථෙසු ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති.

සකලරට්ඨවාසිනො එකතො හුත්වා දන්තපුරං ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ උක්කුට්ඨිමකංසු. රාජා වාතපානං නිස්සාය යිතො තං සද්දං සුත්වා “කිං කාරණා එතෙ විරවන්ති”ති පුච්ඡි. “මහාරාජ, සකලරට්ඨෙ තිණි හයානි උප්පන්නානි, දෙවො න වස්සති, සස්සානි න විපන්නානි, ජාතකං ජාතං. මනුස්සා දුබ්භොජනා රොගාභිභූතා නිග්ගහණා පුත්තෙ හත්ථෙසු ගහෙත්වා විවරන්ති, දෙවං වස්සාපෙහි මහාරාජා”ති. “පොරාණකරාජානො දෙවෙ අවස්සන්තෙ කිං කරොන්ති”ති? “පොරාණකරාජානො, මහාරාජ, දෙවෙ අවස්සන්තෙ දානං දන්වා උපොසථං අට්ඨිට්ඨාය සමාදින්නසීලා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා දබ්බසන්ථරෙ සත්තාහං නිපජ්ජන්ති, තදා දෙවො වස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා තථා අකාසි. එවං සන්තෙපි දෙවො න වස්සි.

රාජා අමච්චෙ පුච්ඡි — “අහං කත්තබ්බකිච්චං අකාසිං, දෙවො න වස්සති, කින්නි කරොමා”ති? “මහාරාජ, ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්චයස්ස කොරබ්බරඤ්ඤො අඤ්ජනවණ්ණො නාම මඩගලහත්ථී අත්ථී, තං ආනෙස්සාම, එවං සන්තෙ දෙවො වස්සති”ති. “සො රාජා බලවාහනසම්පන්නො දුප්පසහො, කථමස්ස හත්ථීං ආනෙස්සාමා”ති? “මහාරාජ, තෙන සද්ධිං යුද්ධකිච්චං නත්ථී, දානජ්ඣාසයො රාජා දානාභිරතො යාවිතො සමානො අලඬකතසිසම්පි ඡින්නදිත්වා පසාදසම්පන්නානි අක්ඛිනිපි උප්පාටෙන්වා සකලරජ්ජමිපි නියායෙන්වා දදෙයා, හත්ථීමිති වත්තබ්බමෙව නත්ථී, අවස්සං යාවිතො දස්සති”ති. “කෙ පන තං යාවිතුං සමත්ථා”ති? “බ්‍රාහ්මණා, මහාරාජා”ති. රාජා බ්‍රාහ්මණගාමනො අට්ඨ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා හත්ථීං යාවනත්ථාය පෙසෙසි. තෙ පරිබ්බයං ආදාය අද්ධිකවෙසං ගහෙත්වා සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙන තුරිතගමනං ගන්ත්වා කතිපාහං නගරද්වාරෙ දානසාලාසු භුඤ්ජිත්වා සරීරං සන්තප්පෙන්වා “කදා රාජා දානග්ගං ආගච්ඡිස්සති”ති පුච්ඡිංසු. මනුස්සා “පක්ඛස්ස තයො දිවසෙ වාතුද්දසෙ පන්නරසෙ අට්ඨමියඤ්ඤ ආගච්ඡති, ස්වෙ පන පුණ්ණමි, තස්මා ස්වෙ ආගච්ඡිස්සති”ති වදිංසු.

බ්‍රාහ්මණා පුනර්වසේ පාතොව ගන්ත්වා පාවිනද්වාරෙ අට්ඨංසු. බොධිසත්තො පාතොව න්හත්වා ගන්තානුලිත්තො සබ්බාලඛකාරපටිමණ්ඩිතො අලඛිකතභන්ටික්ඛන්ධවරගතො මහන්තෙන පරිවාරෙන පාවිනද්වාරෙන දානසාලං ගන්ත්වා ඔතරිත්වා සත්තට්ඨජනානං සහත්ථා භන්තං දත්වා “ඉමිනාව නීභාරෙන දෙථා”ති වත්වා භන්ටීං අභිරුහිත්වා දක්ඛිණද්වාරං අගමාසී. බ්‍රාහ්මණා පාවිනද්වාරෙ ආරක්ඛස්ස බලවතාය ඔකාසං අලහිත්වා දක්ඛිණද්වාරමෙව ගන්ත්වා රාජානං ආගච්ඡන්තං ඔලොකයමානා ද්වාරතො නානිදුරෙ උන්නතට්ඨානෙ ධීනා සම්පත්තං රාජානං භන්ටෙ උක්ඛිපිත්වා “ජයතු භවං, මහාරාජා”ති ජයාපෙසුං. රාජා චජිරඛිකුසෙන වාරණං නිවත්තෙන්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා “භො බ්‍රාහ්මණා, කිං ඉච්ඡා”ති පුච්ඡී. බ්‍රාහ්මණා බොධිසත්තස්ස ගුණං චණ්ණෙන්තා පට්ඨං ගාට්ඨාහංසු -

76. “තච සද්ධස්ස ජිලස්සව, විදිත්වාන ජනාධිප;
චණ්ණං අස්සජනචණ්ණෙන, කාලිඛිගස්මිං නිමිම්භසෙ”ති.

තත්ථ සද්ධන්ති කම්මඵලානං සද්දහනවසෙන ඔකප්පනියසද්ධං. ජිලන්ති සංවරසිලං අවිතික්කමසිලං. චණ්ණන්ති තදා තස්මිං දෙසෙ සුවණ්ණං වුව්වති, දෙසනාසිසමෙව වෙතං. ඉමිනා පන පදෙන සබ්බමපි භිරස්සසුවණ්ණාදිධනධස්සං සභිගහිතං. අස්සජනචණ්ණෙනාති අස්සජනපුස්සමානචණ්ණෙන ඉමිනා තච නාගෙන, කාලිඛිගස්මින්ති කාලිඛිගරස්සො සන්තිකෙ. නිමිම්භසෙති විනිමයවසෙන ගණ්හිම්භ, පරිභොගවසෙන වා උදරෙ පක්ඛිපිම්භාති අත්ථො. සෙති නිපාතමත්තං. ඉදං වුත්තං භොති - මයස්ස, ජනාධිප, තච සද්ධස්ස ජිලස්සව විදිත්වාන “අද්ධා නො ඵවං සද්ධාසිලසම්පන්නො රාජා යාවිතො අස්සජනචණ්ණං නාගං දස්සති”ති ඉමිනා අත්තනො සන්තකෙන විය අස්සජනචණ්ණෙන කාලිඛිගරස්සො සන්තිකෙ නාගං වො ආභරිස්සාමාති වත්වා බහුධනධස්සං නිමිම්භසෙ පරිවත්තයිම්භ වෙව උදරෙ ව පක්ඛිපිම්භ. ඵවං තං මයං ධාරයමානා ඉධාගතා. තත්ථ කත්තඛිබං දෙවො ජානාතුති.

අපරො නයො - තච සද්ධස්සව ජිලගුණසඛිබාතං චණ්ණස්සව සුත්වා “උළාරගුණො රාජා ජීවිතමපි යාවිතො දදෙයා, පගෙව තිරච්ඡානගතං නාග”න්ති ඵවං කාලිඛිගස්ස සන්තිකෙ ඉමිනා අස්සජනචණ්ණෙන තච චණ්ණං නිමිම්භසෙ නිමිම්භ කුලයිම්භ, තෙනමිභා ඉධාගතාති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “සවෙ, වො බ්‍රාහ්මණා, ඉමං නාගං පරිවත්තෙන්වා ධනං බාදිතං සුබාදිතං මා විත්තයිත්ථ, යථාලඛිකතමෙව වො නාගං දස්සාමි”ති සමස්සාසෙන්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අවොච -

77. “අන්තභව්වා චභව්වා ච, යොධ උද්දිස්ස ගච්ඡති;
සබ්බෙ තෙ අප්පට්ඨිකප්පා, පුබ්බාවරියවචො ඉදං.

78. “දදාමි වො බ්‍රාහ්මණා නාගමෙතං, රාජාරහං රාජභොග්ගං යසස්සිනං;
අලඛිකතං භෙමජාලාහිජන්තං, සසාරටීං ගච්ඡට්ඨ යෙනකාම”න්ති.

තත්ථ අන්තභව්වා චභව්වා වාති පුරිසං උපනිස්සාය ජීවමානා යාගුහත්තාදිනා අන්තෙන භරිතඛිබාති අන්තභව්වා, ඉතරෙ තථා අභරිතඛිබන්තා අභව්වා. සන්ධිවසෙන පනෙන්ථ අකාරලොපො වෙදිතඛිබො. එත්තාවතා අත්තානං උපනිස්සාය ච අනුපනිස්සාය ච ජීවමානවසෙන සබ්බෙපි සත්තා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා දස්සිතා භොන්ති. යොධ උද්දිස්ස ගච්ඡති තෙසු සත්තෙසු ඉධ ජීවලොකෙ යො සත්තො යං පුරිසං කායච්චෙව පච්චාසිසනාය උද්දිස්ස ගච්ඡති. සබ්බෙ තෙ අප්පට්ඨිකප්පාති තථා උද්දිස්ස ගච්ඡන්තා සවෙපි බහු භොන්ති, තථාපි තෙන පුරිසෙන සබ්බෙ තෙ අප්පට්ඨිකප්පා, “අපෙථ, න වො දස්සාමි”ති ඵවං න පට්ඨිකප්පිතඛිබාති අත්ථො. පුබ්බාවරියවචො ඉදන්ති පුබ්බාවරියා වුව්වන්ති මාතාපිතරො, ඉදං තෙසං වචනං. ඵවමහං මාතාපිතූති සික්ඛාපිතොති දීපෙති.

දදාමි වො බ්‍රාහ්මණා නාගමෙතන්ති යස්මා ඉදං අම්භාකං පුබ්බාවරියවචො, තස්මාහං බ්‍රාහ්මණා තුම්භාකං ඉමං නාගං දදාමි. රාජාරහන්ති රස්සො අනුච්ඡවිකං. රාජභොග්ගන්ති රාජපරිභොගං. යසස්සිනන්ති පරිවාරසම්පන්නං, තං කිර භන්ටීං නිස්සාය භන්ටිගොපකභන්ටිවෙජ්ජාදිති පස්සව කුලසනාති ජීවන්ති, තෙහි සද්ධස්සව වො දදාමිති අත්ථො. අලඛිකතන්ති නානාවිධෙහි භන්ටිඅලඛිකාරෙහි අලඛිකතං. භෙමජාලාහිජන්තන්ති සුවණ්ණජාලෙන අභිච්ඡන්තං. සසාරටීන්ති යො පනස්ස සාරටී භන්ටිගොපකො ආවරියො, තෙන සද්ධිංයෙව දදාමි, තස්මා සසාරටී හුත්වා තුම්භෙ සපරිවාරං ඉමං නාගං ගභෙන්වා යෙනකාමං ගච්ඡාති.

ඵවං භන්ටික්ඛන්ධවරගතොව මහාසත්තො වාචාය දත්වා පුන භන්ටික්ඛන්ධා ඔරුස්භ “සවෙ අනලඛිකතට්ඨානං අත්ථි, අලඛිකරිත්වා දස්සාමි”ති වත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කරොන්තො උපධාරෙන්වා අනලඛිකතට්ඨානං අදිස්වා තස්ස සොණ්ඩං බ්‍රාහ්මණානං භන්ටෙසු යපෙන්වා සුවණ්ණහිඬකාරෙන පුප්ඵගන්ධවාසිතං උදකං පාතෙන්වා අදාසී. බ්‍රාහ්මණා සපරිවාරං නාගං සම්පට්ඨිජන්තො භන්ටිපට්ඨෙ නිසින්නා දන්තපුරං ගන්ත්වා භන්ටීං රස්සො අදංසු, භන්ටිමිති ආගතෙපි දෙවො න වස්සතෙව. රාජා “කිං හු බො කාරණ”න්ති උත්තරිං පුච්ඡන්තො “ධනස්සවයකොරධාරාජා කුරුධම්මං රක්ඛති, තෙනස්ස රට්ඨෙ අත්ථඛිඬමාසං අනුදසාහං දෙවො වස්සති, රස්සො ගුණානුභාවො වෙස, ඉමස්ස පන තිරච්ඡානගතස්ස ගුණා භොන්තාපි කිත්තකා භවෙය්‍යු”න්ති සුත්වා “තෙන හි යථාලඛිකතමෙව සපරිවාරං භන්ටීං පතිනෙන්වා රස්සො දත්වා යං සො කුරුධම්මං රක්ඛති, තං සුවණ්ණපට්ඨෙ ලිඛිත්වා ආනෙථා”ති බ්‍රාහ්මණෙ ව

අම්මවෙ ව පෙසෙයි. තෙ ගන්නවා රක්කො හත්ථි නියාදෙත්වා “දෙව, ඉමස්මි හත්ථිමිහි ගතෙපි අම්මාකං රටියෙ දෙවො න වස්සති, තුම්හෙ කිර කරුධම්මං නාම රක්ඛට්ඨං, අම්මාකම්පි රාජා නං රක්ඛිතුකාමො ඉමස්මි සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බිතො ආනොට්ඨා”ති පෙසෙයි. “දෙව නො කරුධම්ම”න්ති. “තාතා, සච්චාහං එතං කරුධම්මං රක්ඛාමි, ඉදානි පන මෙ තත්ථ කුක්කුච්චං අත්ථි, න මෙ සො කරුධම්මො චිත්තං ආරාධෙති, තස්මා තුම්මාකං දාතුං න සක්කා”ති.

කස්මා පන තං සීලං රාජානං න ආරාධෙති? තදා කිර රාජුනං තතියෙ තතියෙ සංවච්ඡරෙ කත්තිකමාසෙ පවත්තො ඡණො නාම හොති, තං ඡණං කීළන්නා රාජානො සබ්බාලඤ්ඤාපට්ටිමණ්ඩිනා දෙවවෙසං ගහෙත්වා චිත්තරාජස්ස නාම යක්ඛස්ස සන්නිකෙ යත්වා වතුද්දිසා පුප්පට්ටිමණ්ඩිනෙ චිත්තසරෙ බිපන්ති. අයම්පි රාජා තං ඛණං කීළන්නො එකිස්සා තළාකපාළියා චිත්තරාජස්ස යක්ඛස්ස සන්නිකෙ යත්වා වතුද්දිසා චිත්තසරෙ බිපිත්වා තෙසු සෙසදිසාගතෙ තයො සරෙ දිස්වා උදකපිටියෙ බිත්තසරං න අද්දස. රක්කො “කච්චි නු බො මයා බිත්තො සරො මච්ඡසරීරෙ පතිතො”ති කුක්කුච්චං අහොසි පාණාතිපාතකම්මෙන සීලහෙදං ආරබ්භ, තස්මා සීලං න ආරාධෙති. සො එවමාහ – “තාතා, මයං කරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථි, මාතා පන මෙ සුරක්ඛිතං රක්ඛති, තස්මා සන්නිකෙ ගණ්හවා”ති. “මහාරාජ, තුම්මාකං ‘පාණං වධිස්සාමි’ති වෙනනා නත්ථි, තං චිතා පාණාතිපාතො නාම න හොති, දෙව නො අත්තනා රක්ඛිතං කරුධම්ම”න්ති. “තෙන හි ලිබ්බා”ති සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බපෙසි – “පාණො න හන්තබ්බො, අදින්නං නාදාතබ්බං, කාමෙසු මිච්ඡා න චරිතබ්බං, මුසා න හණ්තබ්බං, මජ්ජං න පාතබ්බං”න්ති ලිබ්බපෙත්වා ව පන “එවං සන්නෙපි නෙව මං ආරාධෙති, මාතු මෙ සන්නිකෙ ගණ්හවා”ති ආහ.

දුතා රාජානං වන්දිත්වා තස්සා සන්නිකං ගන්නවා “දෙව, තුම්හෙ කිර කරුධම්මං රක්ඛට්ඨං, තං නො දෙට්ඨා”ති වදිංසු. “තාතා, සච්චාහං කරුධම්මං රක්ඛාමි, ඉදානි පන මෙ තත්ථ කුක්කුච්චං උප්පන්නං, න මෙ සො කරුධම්මො ආරාධෙති තෙන වො දාතුං න සක්කා”ති. තස්සා කිර ද්වෙ පුත්තා ජෙට්ඨො රාජා, කනිට්ඨො උපරාජා. අපෙකො රාජා බොධිසත්තස්ස සත්තසත්තස්සානං වන්දනසාරං සහස්සග්ගසානං කඤ්චනමාලං පෙසෙයි. සො “මාතරං පුප්පෙස්සාමි”ති තං සබ්බං මාතු පෙසෙයි. සා චිත්තෙසි – “අහං නෙව වන්දනං විලිම්පාමි, න මාලං ධාරෙමි, සුණ්ණසානං දස්සාමි”ති. අපස්සා එතදහොසි – “ජෙට්ඨසුණ්ණසා මෙ ඉස්සරා, අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ ධීතා, තස්සා සුවණ්ණමාලං දස්සාමි. කනිට්ඨසුණ්ණසා පන දුග්ගතා, තස්සා වන්දනසාරං දස්සාමි”ති. සා රක්කො දෙවියා සුවණ්ණමාලං දත්වා උපරාජහරියාය වන්දනසාරං අදාසි, දත්වා ව පනස්සා “අහං කරුධම්මං රක්ඛාමි, එතාසං දුග්ගතාදුග්ගතභාවො මයං අප්පමාණං, ජෙට්ඨාපවායිකකම්මමෙව පන කාතුං මයං අනුරූපං, කච්චි නු බො මෙ තස්ස අකත්තං සීලං භින්ත”න්ති කුක්කුච්චං අහොසි, තස්මා එවමාහ. අප්ප නං දුතා “අත්තනො සන්නිකං නාම යථාරූපියා දියති, තුම්හෙ එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරුමානා කිං අඤ්ඤං පාපං කරිස්සට්ඨං, සීලං නාම එවරූපෙන න භිජ්ජති, දෙව නො කරුධම්ම”න්ති වත්වා තස්සාපි සන්නිකෙ ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බංසු.

“තාතා, එවං සන්නෙපි නෙව මං ආරාධෙති, සුණ්ණසා පන මෙ සුට්ඨු රක්ඛති, තස්සා සන්නිකෙ ගණ්හවා”ති චුත්තා ව පන අග්ගමහෙසි උපසඤ්ඤාමිත්වා පුරිමනෙයෙනෙව කරුධම්මං යාචිංසු. සාපි පුරිමනෙයෙනෙව වත්වා “ඉදානි මං සීලං නාරාධෙති, තෙන වො දාතුං න සක්කා”ති ආහ. සා කිර එකදිවසං සිහපඤ්ජරෙ ධීතා රක්කො නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තස්ස පච්ඡතො හත්ථිපිටියෙ නිසින්තං උපරාජං දිස්වා ලොහං උප්පාදෙත්වා “සච්චාහං ඉම්මා සද්ධිං සත්ථට්ඨං කරෙය්‍යං, භාතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො මං එස සඤ්ඤායො”ති චිත්තෙසි. අපස්සා “අහං කරුධම්මං රක්ඛමානා සසාමිකා හුත්වා කිලෙසවසෙන අඤ්ඤං පුරිසං ඔලොකෙසිං, සීලෙන මෙ භින්තෙන හච්ඡබ්බං”න්ති කුක්කුච්චං අහොසි, තස්මා එවමාහ. අප්ප නං දුතා “අභිචාරො නාම අයො චිත්තප්පාදමත්තෙන න හොති, තුම්හෙ එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරුමානා චිතික්කමං කිංකරිස්සට්ඨං, න එත්තකෙන සීලං භිජ්ජති, දෙව නො කරුධම්ම”න්ති වත්වා තස්සාපි සන්නිකෙ ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බංසු.

“තාතා, එවං සන්නෙපි නෙව මං ආරාධෙති, උපරාජා පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්සා සන්නිකෙ ගණ්හවා”ති චුත්තා ව පන උපරාජානං උපසඤ්ඤාමිත්වා පුරිමනෙයෙනෙව කරුධම්මං යාචිංසු. සො පන සායං රාජුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො රටෙතෙව රාජභිගණං පත්වා සවෙ රක්කො සන්නිකෙ භුඤ්ජිත්වා තත්ථෙව සයිතුකාමො හොති, රස්මියො ව පතොදඤ්ච අන්තොධුරෙ ඡඩ්ඛෙති. තාය සඤ්ඤාය ජනො පක්කමිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව ගන්නවා තස්ස නික්ඛමනං ඔලොකෙත්තොව තිට්ඨති. සාරථීපි රථං ගොපයිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව තං ආදාය රාජද්වාරෙ තිට්ඨති. සවෙ තඤ්ඤාදිකෙව නික්ඛන්තුකාමො හොති, රස්මියො ව පතොදඤ්ච අන්තොරටෙයෙව යපෙත්වා රාජුපට්ඨානං ගච්ඡති. මහාජනො තාය සඤ්ඤාය “ඉදානෙව නික්ඛමිස්සති”ති රාජද්වාරෙයෙව තිට්ඨති. සො එකදිවසං එවං කත්වා රාජනිවෙසනං පාචිසි, පට්ටිමත්තස්සයෙවස්ස දෙවො පාචස්සි. රාජා “දෙවො වස්සති”ති තස්ස නික්ඛන්තුං නාදාසි, සො තත්ථෙව භුඤ්ජිත්වා සයි. මහාජනො “ඉදානි නික්ඛමිස්සති”ති සබ්බරත්තං තෙමෙත්තො අට්ඨාසි. උපරාජා දුතියදිවසෙ නික්ඛමිත්වා තෙමෙත්වා ධීතං මහාජනං දිස්වා “අහං කරුධම්මං රක්ඛන්තො එත්තකං ජනං කිලමෙසිං, සීලෙන මෙ භින්තෙන හච්ඡබ්බං”න්ති කුක්කුච්චං අහොසි, තෙන තෙසං දුතානං “සච්චාහං කරුධම්මං රක්ඛාමි, ඉදානි පන මෙ කුක්කුච්චං අත්ථි, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති වත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. අප්ප නං දුතා “තුම්මාකං, දෙව, ‘එතෙ කිලමන්තු’ති චිත්තං නත්ථි, අවෙනනකං කම්මං න හොති, එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තානං කථං තුම්මාකං චිතික්කමො හවිස්සති”ති වත්වා තස්සාපි සන්නිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බංසු.

“එවං සන්නෙපි නෙව මං ආරාධෙති, පුරොහිතො පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්සා සන්නිකෙ ගණ්හවා”ති චුත්තා ව පන පුරොහිතං උපසඤ්ඤාමිත්වා යාචිංසු. සොපි එකදිවසං රාජුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො එකෙන රක්කො තස්ස රක්කො

පෙසිනං තරුණරව්වණ්ණං රථං අන්තරාමග්ගෙ දිස්වා “කස්සායං රථො”ති පුච්ඡිත්වා “රඤ්ඤො ආභතො”ති සුත්වා “අහං මහල්ලකො, සචෙ මෙ රාජා ඉමං රථං දදෙය්‍ය, සුඛං ඉමං ආරුය්‍යෙහි විවරෙය්‍ය”න්ති චිත්තෙන්වා රාජප්‍රපට්ඨානං ගතො. තස්ස ජයාපෙන්වා ධීනකාලෙ රඤ්ඤො රථං දස්සෙසුං. රාජා දිස්වා “අති විය සුන්දරො අයං රථො, ආවරියස්ස නං දෙථා”ති ආභ. පුරොගිතො න ඉච්ඡී, පුනස්පුනං වුව්වමානොපි න ඉච්ඡියෙව. කිංකාරණා? එවං කිරස්ස අහොසි – “අහං කුරුධම්මං රක්ඛන්තොව පරසන්තකෙ ලොභං අකාසිං, භින්තෙන මෙ සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “තාතා, කුරුධම්මෙ මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, න මං සො ධම්මො ආරාධෙති, තස්මා න සක්කා දාතු”න්ති ආභ. අථ නං දුතා “අය්‍ය, ලොභජ්ජාදමත්තෙන න සීලං භිජ්ජති, තුම්හෙ එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං චිතික්කමං කරිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙන්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, රජ්ජුගාහකො අමච්චො පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකම්ථවා යාවිංසු. සොපි එකදිවසං ජනපදෙ ඛෙත්තං මීනන්තො රජ්ජුං දණ්ඩකෙ බන්ධිත්වා එකං කොට්ඨං ඛෙත්තසාමිකෙන ගණ්හාපෙන්වා එකං අත්තනා අග්ගහෙසි, තෙන ගහිතරජ්ජුකොට්ඨා බද්ධදණ්ඩකො එකස්ස කක්කටකස්ස බිලමජ්ඣං පාපුණි. සො චිත්තෙසි – “සචෙ දණ්ඩකං බිලෙ ඔතාරෙස්සාමි, අන්තොබිලෙ කක්කටකො නස්සිස්සති. සචෙ පන පරතො කරිස්සාමි, රඤ්ඤො සන්තකං නස්සිස්සති. සචෙ ඔරතො කරිස්සාමි, කුටුම්භිකස්ස සන්තකං නස්සිස්සති, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති? අථස්ස එතදහොසි – “බිලෙ කක්කටකෙන භවිතබ්බං, සචෙ භවෙය්‍ය, පඤ්ඤායෙය්‍ය, එත්ථෙව නං ඔතාරෙස්සාමි”ති බිලෙ දණ්ඩකං ඔතාරෙසි, කක්කටකො “කිරි”ති සද්දමකාසි. අථස්ස එතදහොසි – “දණ්ඩකො කක්කටකපිට්ඨෙ ඔතිණ්ණො භවිස්සති, කක්කටකො මතො භවිස්සති, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ සීලෙන භින්තෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආභ. අථ නං දුතා “තුම්හාකං ‘කක්කටකො මරතු’ති චිත්තං නත්ථී, අවෙනනකං කම්මං නාම න භොති. තුම්හෙ එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං චිතික්කමං කරිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙන්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, සාරථී පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකම්ථවා යාවිංසු. සො එකදිවසං රාජානං රථෙන උය්‍යානං නෙසි. රාජා තත්ථ දිවා කිළිත්වා සායං නික්ඛම්ථවා රථං අභිරුහි, තස්ස නගරං අසම්පත්තස්සෙව සූරියත්ථගමනවෙලාය මෙසො උට්ඨගි. සාරථී රඤ්ඤො තෙමනභයෙන සිත්ඨවානං පතොදසඤ්ඤමදාසි. සිත්ඨවා ජවෙන පක්ඛන්දිංසු. තතො පට්ඨාය ව පන තෙ උය්‍යානං ගච්ඡන්තාසි තතො ආගච්ඡන්තාසි තං යානං පත්වා ජවෙන ගච්ඡන්ති ආගච්ඡන්ති. කිං කාරණා? තෙසං කිර එතදහොසි – “ඉමස්මිං යානෙ පරිස්සයෙන භවිතබ්බං, තෙන නො සාරථී තදා පතොදසඤ්ඤං අදාසි”ති. සාරථීස්සපි එතදහොසි – “රඤ්ඤො තෙමනෙ වා අතෙමනෙ වා මස්භං දොසො නත්ථී, අහං පන අට්ඨානෙ සුසික්ඛිතසිත්ඨවානං පතොදසඤ්ඤං අදාසිං, තෙන ඉමෙ ඉදානි අපරාපරං ජවන්තා කිලමන්ති, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ භින්තෙන සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආභ. අථ නං දුතා “තුම්හාකං ‘සිත්ඨවා කිලමන්තු’ති චිත්තං නත්ථී, අවෙනනකං කම්මං නාම න භොති, එත්තකෙනපි ව තුම්හෙ කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං චිතික්කමං කරිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙන්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, සෙට්ඨී පන සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකම්ථවා යාවිංසු. සොපි එකදිවසං ගබ්හතො නික්ඛන්තසාලිසීසං අත්තනො සාලිඛෙත්තං ගන්ත්වා පච්චවෙක්ඛිත්වා නිවත්තමානො “චිහිමාලං බන්ධාපෙස්සාමි”ති එකං සාලිසීසමුට්ඨිං ගාහාපෙන්වා ථුණාය බන්ධාපෙසි. අථස්ස එතදහොසි – “ඉමම්හා කෙදාරා මයා රඤ්ඤො භාගො දාතබ්බො, අදින්නභාගතොයෙව මෙ කෙදාරතො සාලිසීසමුට්ඨි ගාහාපිතො, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ භින්තෙන සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආභ. අථ නං දුතා “තුම්හාකං ථෙය්‍යචිත්තං නත්ථී, තෙන විනා අදින්නාදානං නාම පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කා, එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා තුම්හෙ පරසන්තකං නාම කිං ගණ්හිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙන්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බු.

“එවං සන්තෙපි නෙව මං ආරාධෙති, දොණමාපකො පන මහාමත්තො සුට්ඨු රක්ඛති, තස්ස සන්තිකෙ ගණ්හථා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකම්ථවා යාවිංසු. සො කිර එකදිවසං කොට්ඨාගාරද්වාරෙ නිසිදිත්වා රාජභාගෙ වීහිං මිනාපෙන්තො අමිතචිහිරාසිතො වීහිං ගහෙන්වා ලක්ඛං යපෙසි, තස්මිං බණෙ දෙවො පාවස්සි. මහාමත්තො ලක්ඛානි ගණෙන්වා “මිතචිහි එත්තකා නාම භොන්ති”ති වත්වා ලක්ඛවීහිං සංකඩ්ඪිත්වා මිතරාසිමිහි පක්ඛිපිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා චිත්තෙසි – “කිං නු බො මයා ලක්ඛවීහි මිතචිහිරාසිමිහි පක්ඛිත්තා, උදාහු අමිතරාසිමිහි”ති. අථස්ස එතදහොසි – “සචෙ මෙ මිතචිහිරාසිමිහි පක්ඛිත්තා අකාරණෙනෙව රඤ්ඤො සන්තකං වඩ්ඪිතං, ගහපතිකානං සන්තකං නාසිතං, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ භින්තෙන සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආභ. අථ නං දුතා “තුම්හාකං ථෙය්‍යචිත්තං නත්ථී, තෙන විනා අදින්නාදානං නාම පඤ්ඤාපෙතුං න සක්කා, එත්තකෙනපි කුක්කුච්චං කරොන්තා කිං තුම්හෙ පරස්ස සන්තකං ගණ්හිස්සථා”ති වත්වා තස්සපි සන්තිකෙ සීලං ගහෙන්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බු.

“එවං සන්නෙපි නෙව මං ආරාධෙති, දොවාරිකො පන සුට්ඨ රක්ඛති, තස්ස සන්නිකෙ ගණ්හවා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකම්ත්වා යාචිංසු. සොපි එකදිවසං නගරද්වාරං පිධානවෙලාය තික්ඛත්තුං සද්දමනුස්සාවෙසි. අටෙකො දලිද්දමනුස්සො අත්තනො කනිට්ඨභගිනියා සද්ධිං දාරුපණ්ණත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා නිවත්තන්තො තස්ස සද්දං සුත්වා භගිනිං ආදාය වෙගෙන ද්වාරං සම්පාපුණි. අථ නං දොවාරිකො “ත්වං නගරෙ රඤ්ඤො අත්ථිභාවං කිං න ජානාසි, ‘සකලස්සෙව ඉමස්ස නගරස්ස ද්වාරං පිධියති’ති න ජානාසි, අත්තනො මාතුගාමං ගහෙත්වා අරඤ්ඤ කාමරනිකීළං කීළන්තො දිවසං විවරසි”ති ආහ. අථස්ස ඉතරෙන “න මෙ, සාමී, භරියා, භගිනී මෙ එසා”ති චුත්තෙ එතදහොසි – “අකාරණං වත මෙ කතං භගිනිං භරියාති කටෙන්තෙන, අහඤ්ච කුරුධම්මං රක්ඛාමි, තෙන මෙ භින්තෙන සීලෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො එතමත්ථං ආචික්ඛත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කුරුධම්මෙ කුක්කුච්චං අත්ථී, තෙන වො න සක්කා දාතු”න්ති ආහ. අථ නං දුතා “එතං තුම්භෙහි තථාසඤ්ඤාය කථිතං, එත්ථ වො සීලභෙදො නත්ථී, එත්තකෙනපි ව තුම්භෙ කුක්කුච්චායන්තා කුරුධම්මෙ සම්පජානමුසාවාදං නාම කිං කරස්සවා”ති වත්වා තස්සපි සන්නිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

“එවං සන්නෙපි නෙව මං ආරාධෙති, වණ්ණදාසී පන සුට්ඨ රක්ඛති, තස්ස සන්නිකෙ ගණ්හවා”ති චුත්තා ව පන තම්පි උපසඬකම්ත්වා යාචිංසු. සා පුරිමනසෙනෙව පටික්ඛිපි. කිංකාරණා ? සක්කො කිර දෙවනම්ත්තො “තස්සා සීලං විමංසිස්සාමි”ති මාණවකවණ්ණෙන ආගන්ත්වා “අහං ආගමිස්සාමි”ති වත්වා සහස්සං දත්වා දෙවලොකමෙව ගන්ත්වා තිණි සංවච්ඡරානි නාගච්ඡී. සා අත්තනො සීලභෙදභයෙන තිණි සංවච්ඡරානි අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස භත්ථනො තම්බුලමත්තම්පි න ගණ්හි, සා අනුක්කමෙන දුග්ගතා හුත්වා විත්තෙසි – “මය්හං සහස්සං දත්වා ගතපුරිසස්ස තිණි සංවච්ඡරානි අනාගච්ඡන්තස්ස දුග්ගතා ජාතා, ජීවිතචුත්තිං සටෙතුං න සක්කොමි, ඉතො දානි පට්ඨාය මයා විනිච්ඡයමභාමත්තානං ආරොචෙත්වා පරිබ්බයං ගහෙතුං වට්ටති”ති. සා විනිච්ඡයං ගන්ත්වා “සාමී, පරිබ්බයං දත්වා ගතපුරිසස්ස මෙ තිණි සංවච්ඡරානි, මතභාවම්පිස්ස න ජානාමි, ජීවිතං සටෙතුං න සක්කොමි, කිං කරොමි, සාමී”ති ආහ. තිණි සංවච්ඡරානි අනාගච්ඡන්තෙ කිං කරස්සසි, ඉතො පට්ඨාය පරිබ්බයං ගණ්හාති. තස්සා ලද්ධවිනිච්ඡයාය විනිච්ඡයතො තික්ඛමමානාය එව එකො පුරිසො සහස්සභණ්ඩිකං උපනාමෙසි.

තස්ස ගහණත්ථාය භත්ථං පසාරණකාලෙ සක්කො අත්තානං දස්සෙසි. සා දිස්වාච “මය්හං සංවච්ඡරත්තයමත්ථකෙ සහස්සදායකො පුරිසො ආගතො, තාත, නත්ථී මෙ තව කභාපණෙහි අත්ථො”ති භත්ථං සම්ඤ්ජෙසි. සක්කො අත්තනො සරීරඤ්ඤෙව අභිනිමිමිනිත්වා තරුණසුරියො විය ජලන්තො ආකාසෙ අට්ඨාසි, සකලනගරං සන්නිපති. සක්කො මහාජනමජ්ඣෙකං “අහං එතිස්සා විමංසනවසෙන සංවච්ඡරත්තයමත්ථකෙ සහස්සං අදාසිං, සීලං රක්ඛන්තා නාම එවරුපා හුත්වා රක්ඛවා”ති ඔවාදං දත්වා තස්සා නිවෙසනං සත්තරතනෙහි පුරෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය අප්පමත්තා හොහී”ති තං අනුසාසිත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසි. ඉමිනා කාරණෙන සා “අහං ගහිතහතිං අජීරාපෙත්වාච අඤ්ඤෙන දියමානාය භතියා භත්ථං පසාරෙසිං, ඉමිනා කාරණෙන මං සීලං නාරාධෙති, තෙන වො දාතුං න සක්කා”ති පටික්ඛිපි. අථ නං දුතා “භත්ථප්පසාරණමත්තෙන සීලභෙදො නත්ථී, සීලං නාම එතං පරමවිසුද්ධි හොති”ති වත්වා තස්සාපි සන්නිකෙ සීලං ගහෙත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිංසු.

ඉති ඉමෙසං එකාදසන්තං ජනානං රක්ඛණසීලං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබිත්වා දන්තපුරං ගන්ත්වා කාලිඬගරඤ්ඤො සුවණ්ණපට්ටං දත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. රාජා තස්මිං කුරුධම්මෙ වත්තමානො පඤ්ච සීලානි පුරෙසි. තස්මිං බණෙ සකලකාලිඬගරට්ඨෙ දෙවො වස්සි, තිණි භයානි වූපසන්තානි, රට්ඨං බෙමං සුභික්ඛං අහොසි. බොධිසත්තො යාවජීවං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සපරිවාරො සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. “සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොනාපන්තා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො, කෙචි අරහන්තො”ති. ජාතකසමොධානෙ පන –

“ගණිකා උප්පලවණ්ණා, පුණ්ණො දොවාරිකො තදා;
රජ්ජුගාහො කච්චායනො, මොග්ගල්ලානො දොණමාපකො.

“සාරිපුත්තො තදා සෙට්ඨී, අනුරුද්ධො ව සාරථී;
බ්‍රාහ්මණො කස්සපො ථෙරො, උපරාජා නන්දපණ්ඩිතො.

“මහෙසී රාහුලමාතා, මායාදෙවී ජනෙත්තියා;
කුරුරාජා බොධිසත්තො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති.

[277] 7. රොමකජාතකවණ්ණනා කුරුධම්මජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානීති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො භගවතො වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු උත්තානමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො පාරාවතො හුත්වා බහුපාරාවතපරිවුතො අරඤ්ඤෙ පබ්බතගුහායං වාසං කප්පෙසි. අඤ්ඤතරොපි බො තාපසො සීලසම්පන්නො තෙසං පාරාවතානං

වසනටියානතො අවිදුරෙ එකං පච්චන්තගාමං උපනිස්සාය අස්සමපදං මාපෙත්වා පබ්බතගුහායං වාසං කප්පෙසි. බොධිසත්තො අන්තරන්තරා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා සොතබ්බයුත්තකං සුභාති. තාපසො තත්ථ චිරං වසිත්වා පක්කාමි, අපඤ්ඤො කුටජට්ටො ආගන්ත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි. බොධිසත්තො පාරාවතපරිවුතො තං උපසඩ්ධමිත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා අස්සමපදෙ විවරිත්වා ගිරිකන්දරස්මිපෙ ගොවරං ගහෙත්වා සායං අත්තතො වසනටියානං ගච්ඡති. කුටතාපසො තත්ථ අතිරෙකපණ්ණාසවස්සානි වසි.

අපස්ස එකදිවසං පච්චන්තගාමවාසිනො මනුස්සා පාරාවතමංසං අභිසඬ්ඛිත්වා අදංසු. සො තත්ථ රසතණ්භාය බජ්ඣත්වා “කිං මංසං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “පාරාවතමංස”න්ති සුත්වා වින්තෙසි – “මය්හං අස්සමපදං බහු පාරාවතා ආගච්ඡන්ති, තෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිතුං වට්ටති”ති. සො තණ්ඩුලසප්පිදධිබිරමරිවාදීනි ආහරිත්වා එකමන්තෙ ය්පෙත්වා මුග්ගරං විවරකණ්ණෙන පටිච්ඡාදෙත්වා පාරාවතානං ආගමනං ඔලොකෙත්තො පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසිදි. බොධිසත්තො පාරාවතපරිවුතො ආගන්ත්වා තස්ස කුටජට්ටස්ස දුට්ඨකිරියං ඔලොකෙත්වා “අයං දුට්ඨතාපසො අඤ්ඤානාකාරෙන නිසිත්තො, කච්චි නු බො අමිහාකං සමානජාතීනං මංසං බාදි, පරිගණ්භිස්සාමි න”න්ති අනුවාතෙ යත්වා තස්ස සරිරගන්ධං සායිත්වා “අයං අමිහෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිතුකාමො, න තස්ස සන්තිකං ගන්තුං වට්ටති”ති පාරාවතෙ ආදාය පටික්කමිත්වා වරි. තාපසො තං අනාගච්ඡන්තං දිස්වා “මධුරකථං තෙහි සද්ධිං කථෙත්වා විස්සාසෙන උපගතෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

79. “වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානි, වසිමිහ සෙලස්ස ගුහාය රොමක;
අසඬ්ධකමානා අභිනිබ්බතත්තා, හත්ථත්තමායන්ති මමණ්ඩජා පුරෙ.
80. “තෙදානි වක්කඬගි කිමත්ථමුස්සකා, භජන්ති අඤ්ඤං ගිරිකන්දරං දිජා;
න නුන මඤ්ඤන්ති මමං යථා පුරෙ, චිරජ්ජවුත්ථා අප වා න තෙ ඉමෙ”ති.

තත්ථ සමාධිකානීති සමඅධිකානි. රොමකානි රුමාය උජ්ජන්ත, සුධොතපවාලෙන සමානවණ්ණනෙත්තපාදතාය බොධිසත්තං පාරාවතං ආලපති. අසඬ්ධකමානානි එවං අතිරෙකපඤ්ඤාසවස්සානි ඉමිස්සා පබ්බතගුහාය වසන්තෙසු අමිහෙසු එතෙ අණ්ඩජා එකදිවසමිපි මයි ආසඬ්ධකං අකත්වා අභිනිබ්බතවිත්තාව හුත්වා පුබ්බෙ මම හත්ථත්තං හත්ථජ්ජසාරණොකාසං ආගච්ඡන්තිති අත්ථො.

තෙදානීති තෙ ඉදානි. වක්කඬගානි බොධිසත්තං ආලපති, සබ්බෙපි පන පක්ඛිනො උජ්ජන්තකාලෙ ගීවං වක්කං කත්වා උජ්ජන්තතො “වක්කඬගා”ති වුවුවන්ති. කිමත්ථන්ති කිංකාරණං සම්පස්සමානා? උස්සුකානි උක්කණ්ඨිතරුපා හුත්වා. ගිරිකන්දරන්ති ගිරිතො අඤ්ඤං පබ්බතකන්දරං. යථා පුරෙති යථා පුබ්බෙ එතෙ පක්ඛිනො මං ගරුං කත්වා පියං කත්වා මඤ්ඤන්ති, තථා ඉදානි න නුන මඤ්ඤන්ති, පුබ්බෙ ඉධ නිවුත්ථතාපසො අඤ්ඤො, අයං අඤ්ඤො, එවං මඤ්ඤෙ එතෙ මං මඤ්ඤන්තිති දිපෙති. චිරජ්ජවුත්ථා අප වා න තෙ ඉමෙති කිං නු බො ඉමෙ චිරං විජ්ජවසිත්වා දීඝස්ස අද්ධුතො අවිචයෙන ආගතත්තා මං “සොයෙව අය”න්ති න සඤ්ජානන්ති, උදාහු යෙ අමිහෙසු අභිනිබ්බතවිත්තා, න තෙ ඉමෙ, අඤ්ඤෙව ආගන්තුකපක්ඛිනො, ඉමෙ කෙන මං න උපසඩ්ධමන්තිති පුච්ඡති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො පක්කමිත්වා ධීතොව තතියං ගාථමාහ –

81. “ජානාම තං න මයං සම්පමුල්භා, සොයෙව ත්වං තෙ මයමස්ම නාඤ්ඤෙ;
චිත්තඤ්ච තෙ අස්මිං ජනෙ පදුට්ඨං, ආජීවිකා තෙන තමුත්තසාමා”ති.

තත්ථ න මයං සම්පමුල්භානි මයං මුල්භා පමත්තා න හොම. චිත්තඤ්ච තෙ අස්මිං ජනෙ පදුට්ඨන්ති ත්වං, සොයෙව මයමිපි තෙයෙව, න තං සඤ්ජානාම, අපිච බො පන තච චිත්තං අස්මිං ජනෙ පදුට්ඨං අමිහෙ මාරෙතුං උජ්ජන්තං. ආජීවිකානි ආජීවහෙතු පබ්බජිත පදුට්ඨතාපස. තෙන තමුත්තසාමානි තෙන කාරණෙන තං උත්තසාම භායාම න උපසඩ්ධකමාම.

කුටතාපසො “ඤාතො අහං ඉමෙහී”ති මුග්ගරං බිපිත්වා චිරජ්ඣිත්වා “ගච්ඡ තාව ත්වං චිරද්ධොමිහී”ති ආහ. අප්පං බොධිසත්තො “මං තාව චිරද්ධොසි, වත්තාරො පන අපායෙ න චිරජ්ඣසි. සවෙ ඉධ වසිස්සසි, ගාමවාසිනං ‘වොරො අය’න්ති ආචික්ඛිත්වා තං ගාභාපෙස්සාමි සීඝං පලායස්සු”ති තං තජ්ජෙත්වා පක්කාමි. කුටජට්ටො තත්ථ වසිතුං නාසක්ඛි, අඤ්ඤත්ථ අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුටතාපසො දෙවදත්තො අහොසි, පුරිමො සීලවන්තතාපසො සාරිපුත්තො, පාරාවතපෙට්ඨකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[278] 8. මහිංසරාජජාතකවණ්ණනා රොමකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

කිමත්ථමභිසන්ධායානි ඉදං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො එකං ලොලමක්කටං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියං කිර එකස්මිං කුලෙ එකො පොසාවතියලොලමක්කටො හත්ථියාලං ගන්ත්වා එකස්ස සීලවන්තස්ස හත්ථියස්ස පිට්ඨියං නිසිදිත්වා උච්චාරපස්සාවං කරොති, පිට්ඨියං වඩ්ඤ්ඤාති. හත්ථි අත්තතො සීලවන්තතාය බන්තිසම්පදාය න කිඤ්චි

කරොති. අපේකදිවසං තස්ස හත්ථිස්ස යානෙ අඤ්ඤො දුට්ඨහත්ථිපොතො අට්ඨාසි. මක්කටො “සොයෙව අය”න්ති සඤ්ඤාය දුට්ඨහත්ථිස්ස පිට්ඨිං අභිරුහි. අප් නං සො සොණ්ඩාය ගහෙන්වා භූමියං යපෙන්වා පාදෙන අක්කමිත්වා සඤ්චුණ්ණෙසි. සා පවත්ති භික්ඛුසඨිසෙ පාකටා ජාතා. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ලොලමක්කටො කිර සිලවත්තහත්ථිසඤ්ඤාය දුට්ඨහත්ථිපිට්ඨිං අභිරුහි, අප් නං සො ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස, ලොලමක්කටො එවංසිලො, පොරාණතො පට්ඨාය එවංසිලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො භිමවත්තපදෙසෙ මහිංසයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො ථාමසම්පන්නො මහාසරීරො පබ්බතපාදපබ්භාරගිරිදුග්ගවනසටෙසු විවරන්නො එකං එසුකං රුක්ඛමූලං දිස්වා ගොවරං ගහෙන්වා දිවා තස්මිං රුක්ඛමූලෙ අට්ඨාසි. අපේකො ලොලමක්කටො රුක්ඛා ඔතරිත්වා තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා උච්චාරපස්සාවං කත්වා සිඨගෙ ගණ්හිත්වා ඔලම්බන්නො නඨගුට්ඨෙ ගහෙන්වා දොලායන්නොව කිළි. බොධිසත්තො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පදාය තං තස්ස අනාවාරං න මනසාකාසි, මක්කටො පුනප්පුනං තපේව කරි. අපේකදිවසං තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා රුක්ඛක්ඛන්ධෙ යත්වා නං “මහිංසරාජ කස්මා ඉමස්ස දුට්ඨමක්කටස්ස අවමානං සහසි, නිසෙධෙහි න”න්ති වත්වා එතමත්ථං පකාසෙන්නී පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

82. “කිමත්ථමහිසන්ධාය, ලහුවිත්තස්ස දුබ්භිනො;
සබ්බකාමදදස්සෙව, ඉමං දුක්ඛං තිතික්ඛසි.
83. “සිඨගෙන නිහනාහෙනං, පදසා ව අධිට්ඨහ;
භියො බාලා පකුජ්ඣෙය්‍යං, නො චස්ස පටිසෙධකො”ති.

තත්ථ කිමත්ථමහිසන්ධායාති කිං නු බො කාරණං පටිච්ච කිං සම්පස්සමානො. දුබ්භිනොති මිත්තදුබ්භිස්ස. සබ්බකාමදදස්සෙවාති සබ්බකාමදදස්ස සාම්කස්ස ඉව. තිතික්ඛසිති අධිවාසෙසි. පදසා ව අධිට්ඨහාති පාදෙන ව නං තිණ්හබුරග්ගෙන යථා එත්තේව මරති, එවං අක්කම. භියො බාලාති සවෙ හි පටිසෙධකො න භවෙය්‍ය, බාලා අඤ්ඤාණසත්තා පුනප්පුනං කුජ්ඣෙය්‍යං සට්ටෙය්‍යං විභෙදෙය්‍යං එවාති දීපෙති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “රුක්ඛදෙවතෙ, සවාහං ඉමීනා ජාතිගොත්තබ්බාදිහි අධිකො සමානො ඉමස්ස දොසං න සහිස්සාමි, කථං මෙ මනොරථො නිප්පත්තිං ගමිස්සති. අයං පන මං විය අඤ්ඤමපි මඤ්ඤමානො එවං අනාවාරං කරිස්සති, තතො යෙසං චණ්ඩමහිංසානං එස එවං කරිස්සති, එතෙයෙව එතං වධිස්සන්ති. සා තස්ස අඤ්ඤෙහි මාරණා මය්හං දුක්ඛතො ව පාණාතිපාතතො ව විමුත්ති හවිස්සති”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

84. “මමෙවායං මඤ්ඤමානො, අඤ්ඤෙපෙවං කරිස්සති;
තෙ නං තත්ථ වධිස්සන්ති, සා මෙ මුත්ති හවිස්සති”ති.

කතිපාහව්වයෙන පන බොධිසත්තො අඤ්ඤත්ථ ගතො. අඤ්ඤො චණ්ඩමහිංසො තත්ථ ආගන්ත්වා අට්ඨාසි. දුට්ඨමක්කටො “සොයෙව අය”න්ති සඤ්ඤාය තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහිත්වා තපේව අනාවාරං වරි. අප් නං සො විධුනන්නො භූමියං පාතෙන්වා සිඨගෙන හදෙය විජ්ඣිත්වා පාදෙහි මද්දිත්වා සඤ්චුණ්ණෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුට්ඨමහිංසො අයං දුට්ඨහත්ථි අහොසි, දුට්ඨමක්කටො එතරහි අයං මක්කටො, සිලවා මහිංසරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[279] 9. සතපත්තජාතකවණ්ණනා මහිංසරාජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යථා මාණවකො පන්ථෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්නො පණ්ඩුකලොහිතකෙ ආරබ්භ කථෙසි. ඡබ්බග්ගියානඤ්ඤි ද්වෙ ජනා මෙත්තියභූමජකා රාජගහං උපනිස්සාය විහරිංසු, ද්වෙ අස්සජ්ජුනබ්බසුකා කිට්ඨාගිරිං උපනිස්සාය විහරිංසු, පණ්ඩුකලොහිතකා ඉමෙ පන ද්වෙ සාවත්ථිං උපනිස්සාය ජෙතවනෙ විහරිංසු. තෙ ධම්මෙන නීභටං අධිකරණං උක්කොටෙන්ති. යෙපි තෙසං සන්දිට්ඨසම්භත්තා හොන්ති, තෙසං උපත්ථම්භා හුත්වා “න, ආවුසො, තුම්හෙ එතෙහි ජාතියා වා ගොත්තෙන වා සිලෙන වා නිහීනතරා. සවෙ තුම්හෙ අත්තතො ගාහං විස්සජ්ජෙථ, සුට්ඨුතරං වො එතෙ අධිහවිස්සන්ති”තිආදීති වත්වා ගාහං විස්සජ්ජෙතුං න දෙන්ති. තෙන හණ්ඩනාති වෙච කලහවිග්ගහවිවාදා ව පවත්තන්ති. භික්ඛු එතමත්ථං හගවතො ආරොවෙසුං. අප් හගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු සන්තිපාතාපෙන්වා පණ්ඩුකලොහිතකෙ පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, අත්තනාපි අධිකරණං උක්කොටෙථ, අඤ්ඤෙසම්පි ගාහං විස්සජ්ජෙතුං න දෙථා”ති පුච්ඡන්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “එවං සන්තෙ, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං කිරියා සතපත්තමාණවස්ස කිරියා විය හොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං කාසිගාමකෙ එකස්මිං කුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කසිවණ්ඡජාදිහි ජීවිකං අකප්පෙන්වා පඤ්චසතමත්තෙ වොරෙ ගහෙන්වා තෙසං ජෙට්ඨකො හුත්වා පන්ථදුහනසන්ධිවිජේදාදිති කරොන්නො ජීවිකං කප්පෙසි. තදා බාරාණසියං එකො කුටුම්භිකො

එකස්ස ජානපදස්ස කභාපණ්ණාසකස්සං දත්වා පුන අග්ගහෙත්වා භාලමකාසි. අට්ඨස්ස හරියා අපරහාගෙ ගිලානා මරණමඤ්චෙ නිපන්තා පුත්තං ආමන්තෙත්වා “තාත, පිතා තෙ එකස්ස සහස්සං දත්වා අනාහරාපෙත්වා මනො, සචෙ අහම්පි මරිස්සාමි, න සො තුය්හං දස්සති, ගච්ඡ නං මයි ජීවන්තියා ආහරාපෙත්වා ගණ්හා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා කභාපණ්ණෙ ලභි. අට්ඨස්ස මාතා කාලකිරියං කත්වා පුත්තසිනෙහෙන තස්ස ආගමනමග්ගෙ ඔපපාතිකසිඬගාලි හුත්වා නිබ්බති.

තදා සො චොරපෙට්ඨකො මග්ගපට්ටන්තෙ විලුම්පමානො සපරිසො තස්මිං මග්ගෙ අට්ඨාසි. අට්ඨාසි සිඬගාලි පුත්තෙ අට්ඨමුඛං සම්පත්තෙ “තාත, මා අට්ඨං අභිරුහි, චොරා එත්ථ ධීතා, තෙ තං මාරෙත්වා කභාපණ්ණෙ ගණ්හිස්සන්ති”ති පුනස්සුතං මග්ගං ඔච්ඡන්දමානා නිවාරෙති. සො තං කාරණං අජානන්තො “අයං කාලකණ්ණි සිඬගාලි මය්හං මග්ගං ඔච්ඡන්දති”ති ලෙඩ්ඬුදණ්ඩං ගහෙත්වා මාතරං පලාපෙත්වා අට්ඨං පටිපජ්ජි. අට්ඨෙකො සතපත්තසකුණො “ඉමස්ස පුරිසස්ස හත්ථෙ කභාපණ්ණසහස්සං අත්ථී, ඉමං මාරෙත්වා තං කභාපණ්ණං ගණ්හං”ති විරවන්තො චොරාභිමුඛො පක්ඛන්දි. මාණුවො තෙන කතකාරණං අජානන්තො “අයං මඬගලසකුණො, ඉදානි මෙ සොත්ථී හවිස්සති”ති වින්තෙත්වා “වස්ස, සාමි, වස්ස, සාමි”ති වත්වා අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි.

බොධිසත්තො සබ්බරුහඤ්ඤා තෙසං ද්විත්තං කිරියං දිස්වා වින්තෙසි – ඉමාය සිඬගාලියා එතස්ස මාතරා හවිතබ්බං, තෙන සා “ඉමං මාරෙත්වා කභාපණ්ණෙ ගණ්හන්ති”ති භයෙන වාරෙති. ඉමිනා පන සතපත්තෙන පච්චාමිත්තෙන හවිතබ්බං, තෙන සො “ඉමං මාරෙත්වා කභාපණ්ණෙ ගණ්හං”ති අම්භාකං ආරොචෙසි. අයං පන එතමත්ථං අජානන්තො අත්ථකාමං මාතරං තජ්ජෙත්වා පලාපෙසි, අනත්ථකාමස්ස සතපත්තස්ස “අත්ථකාමො මෙ”ති සඤ්ඤාය අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාති, අහො වතායං බාලොති. බොධිසත්තානඤ්ඤි එවං මහාපුරිසානම්පි සතං පරසත්තකග්ගණං විසමපටිසන්ධිග්ගණ්ණවසෙන හොති, “නක්ඛත්තදොසෙනා”තිපි වදන්ති.

මාණුවො ආගන්ත්වා චොරානං සීමන්තරං පාපුණි. බොධිසත්තො තං ගාහාපෙත්වා “කත්ථ වාසිකොසි”ති ප්‍රච්ඡි. “බාරාණසිවාසිකොමිහි”ති. “කහං අගමාසි”ති? “එකස්මිං ගාමකෙ සහස්සං ලද්ධබ්බං අත්ථී, තත්ථ අගමාසි”න්ති. “ලද්ධං පන තෙ”ති? “ආම, ලද්ධ”න්ති. “කෙන ත්වං පෙසිතොසි”ති? “සාමි, පිතා මෙ මනො, මාතාපි මෙ ගිලානා, සා ‘මයි මතාය එස න ලභිස්සති’ති මඤ්ඤමානා මං පෙසෙසි”ති. “ඉදානි තව මාතු පවත්තිං ජානාසි”ති? “න ජානාමි, සාමි”ති. “මාතා තෙ තයි නික්ඛන්තෙ කාලං කත්වා පුත්තසිනෙහෙන සිඬගාලි හුත්වා තව මරණභයහීතා මග්ගං තෙ ඔච්ඡන්දත්වා තං වාරෙසි, තං ත්වං තජ්ජෙත්වා පලාපෙසි, සතපත්තසකුණො පන තෙ පච්චාමිත්තො. සො ‘ඉමං මාරෙත්වා කභාපණ්ණෙ ගණ්හං’ති අම්භාකං ආචික්ඛි, ත්වං අත්තනො බාලතාය අත්ථකාමං මාතරං ‘අනත්ථකාමා මෙ’ති මඤ්ඤසි, අනත්ථකාමං සතපත්තං ‘අත්ථකාමො මෙ’ති. තස්ස තුම්භාකං කතගුණො නාම නත්ථී, මාතා පන තෙ මහාගුණා, කභාපණ්ණෙ ගහෙත්වා ගච්ඡා”ති විස්සජ්ජෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

85. “යථා මාණුවකො පත්ථෙ, සිඬගාලිං වනගොචරිං;
අත්ථකාමං පචෙදෙන්තිං, අනත්ථකාමාති මඤ්ඤති;
අනත්ථකාමං සතපත්තං, අත්ථකාමොති මඤ්ඤති.
86. “එවමෙව ඉධෙකච්චො, පුග්ගලො හොති තාදිසො;
හිතෙහි වචනං චුත්තො, පටිග්ගණ්හාති වාමනො.
87. “යෙ ව බො නං පසංසන්ති, භයා උක්කංසයන්ති වා;
තඤ්ඤි සො මඤ්ඤතෙ මිත්තං, සතපත්තංව මාණුවො”ති.

තත්ථ හිතෙහිති හිතං චුඩ්ඨිං ඉච්ඡමානෙහි. වචනං චුත්තොති හිතසුඛාවහං ඔවාදානුසාසනං චුත්තො. පටිග්ගණ්හාති වාමනොති ඔවාදං අගණ්හන්තො “අයං මෙ න අත්ථාවහො හොති, අනත්ථාවහො මෙ අය”න්ති ගණ්හන්තො වාමනො පටිග්ගණ්හාති නාම.

යෙ ව බො නන්ති යෙ ව බො තං අත්තනො ගාහං ගහෙත්වා ධීතපුග්ගලං “අධිකරණං ගහෙත්වා ධීතෙහි නාම තුම්භාදිසෙහි හවිතබ්බ”න්ති වණ්ණෙත්ති. භයා උක්කංසයන්ති වාති ඉමස්ස ගාහස්ස විස්සට්ඨපච්චයා තුම්භාකං ඉදඤ්චිදඤ්ච භයං උප්පජ්ජිස්සති, මා විස්සජ්ජයිත්ථ, න එතෙ බාහුසච්චකුලපරිවාරාදිහි තුම්භෙ සම්පාපුණන්ති එවං විස්සජ්ජනපච්චයා භයං දස්සෙත්වා උක්ඛිපන්ති. තඤ්ඤි සො මඤ්ඤතෙ මිත්තන්ති යෙ එවරුපා හොන්ති, තෙසු යංකිඤ්චි සො එකච්චො බාලපුග්ගලො අත්තනො බාලතාය මිත්තං මඤ්ඤති, “අයං මෙ අත්ථකාමො මිත්තො”ති මඤ්ඤති. සතපත්තංව මාණුවොති යථා අනත්ථකාමඤ්ඤෙව සතපත්තං සො මාණුවො අත්තනො බාලතාය “අත්ථකාමො මෙ”ති මඤ්ඤති, පණ්ඩිතො පන එවරුපං “අනුප්පියභාණි මිත්තො”ති අගහෙත්වා දුරතොව නං විවජ්ජෙති. තෙන චුත්තං –

“අඤ්ඤදත්ථුහරො මිත්තො, යො ව මිත්තො වච්ඡරො;
අනුප්පියඤ්ච යො ආහ, අපායෙසු ව යො සබ්බා.

“එතෙ අමිත්තෙ වත්තාරො, ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො;
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍යා, මග්ගං පටිභයං යථා”ති. (දී. නි. 3.259);

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වොරජෙට්ඨකො අභමෙව අහොසි”න්ති.

[280] 10. පුටදුසකජාතකවණ්ණනා සතපත්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

අද්ධා හි නුන මිගරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං පුටදුසකං ආරභිත කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකො අමච්චො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙන්වා උය්‍යානෙ නිසීදාපෙන්වා දානං දදමානො “අන්තරාහත්තෙ උය්‍යානෙ වරිතුකාමා වරන්තු”ති ආහ. භික්ඛු උය්‍යානවාරිකං වරිංසු. තස්මිං බණ්ණ උය්‍යානපාලො පත්තසම්පන්නං රුක්ඛං අභිරුහිත්වා මහන්තමහන්තානි පණ්ණානි ගහෙන්වා “අයං පුජ්ජානං භවිස්සති, අයං ඵලාන”න්ති පුටෙ කත්වා රුක්ඛමුලෙ පානෙති. තස්ස පුත්තො දාරකො පාතිතපාතිතං පුටං විද්ධංසෙති. භික්ඛු තමත්ථං භගවතො ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස පුටදුසකොයෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුභ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං එකස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයජපත්තො අගාරං අජ්ඣාචසමානො එකදිවසං කෙනවිදෙව කරණීයෙන උය්‍යානං අගමාසි. තත්ථ බහු වානරා වසන්ති. උය්‍යානපාලො ඉමීනාව නියාමෙන පත්තපුටෙ පානෙති, ජෙට්ඨවානරො පාතිතපාතිතෙ විද්ධංසෙති. බොධිසත්තො තං ආමන්තෙන්වා “උය්‍යානපාලෙන පාතිතපාතිතං පුටං විද්ධංසෙත්වා මනාපතරං කාතුකාමො මඤ්ඤෙ”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

88. “අද්ධා හි නුන මිගරාජා, පුටකම්මස්ස කොවිදො;
තථා හි පුටං දුසෙති, අඤ්ඤං නුන කරිස්සති”ති.

තත්ථ මිගරාජාති මක්කටං වණ්ණෙන්තො වදති. පුටකම්මස්සාති මාලාපුටකරණස්ස. කොවිදොති ජෙකො. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – අයං මිගරාජා එකංසෙන පුටකම්මස්ස කොවිදො මඤ්ඤෙ, තථා හි පාතිතපාතිතං පුටං දුසෙති, අඤ්ඤං නුන තතො මනාපතරං කරිස්සතිති.

තං සුත්ථා මක්කටො දුතියං ගාථමාහ –

89. “න මෙ මාතා වා පිතා වා, පුටකම්මස්ස කොවිදො;
කතං කතං බො දුසෙම, එවං ධම්මදිදං කුල”න්ති.

තං සුත්ථා බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ –

90. “යෙසං වො ඵදිසො ධම්මො, අධම්මො පන කිදිසො;
මා වො ධම්මං අධම්මං වා, අද්දසාම කුදාවන”න්ති.

එවං වත්වා ව පන වානරගණං ගරහිත්වා පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වානරො පුටදුසකදාරකො අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

පුටදුසකජාතකවණ්ණනා දසමා.

උද්දානවග්ගො තතියො.

තස්සුද්දානං –

උද්දානවරං වනබ්‍යග්ගෙ කපි, සිබ්බි ව බලාක රුචිරවරො;
සුජනාධිප රොමක දුස පුන, සතපත්තවරො පුටකම්ම දසාති.

[281] 1. අභිහන්තරජාතකවණ්ණනා 4. අභිහන්තරවග්ගො

අභිහන්තරො නාම දුමොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස බිම්බාදෙවිථෙරියා අම්බරසදානං ආරභිත කට්ඨෙසි. සම්මාසම්බුද්ධෙ හි පවත්තිතවරධම්මවක්කෙ වෙසාලියං කුටාගාරසාලායං විහරන්තෙ මහාපජාපතී ගොතමී පඤ්ච සාකියසනානි ආදාය ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා පබ්බජ්ජඤ්චෙව උපසම්පදඤ්ච ලභි. අපරභාගෙ තා පඤ්චසතා භික්ඛුනියො නන්දකොවාදං (ම. නි. 3.398 ආදයො) සුත්ථා අරහත්තං පාපුණංසු. සත්ථරි පන

සාවත්ථි උපනිස්සාය විහරන්තෙ රාහුලමානා බිම්බාදෙවී “සාමිකො මෙ පබ්බජිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, පුත්තොපි මෙ පබ්බජිත්වා තස්සෙව සන්තිකෙ වසති, අහං අගාරමජ්ඣෙ කිංකරිස්සාමි, අහමිපි පබ්බජිත්වා සාවත්ථි ගන්ත්වා සම්මාසම්බුද්ධඤ්ඤා පුත්තඤ්ඤා නිබ්බදං පස්සමානා විහරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා භික්ඛුනුපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා ආවරියුපජ්ඣායාහි සද්ධිං සාවත්ථි ගන්ත්වා සත්ථාරඤ්ඤා පියපුත්තඤ්ඤා පස්සමානා එකස්මිං භික්ඛුනුපස්සයෙ වාසං කප්පෙසි. රාහුලසාමණෙරො ආගන්ත්වා මාතරං පස්සති.

අපේකදිවසං ථෙරියා උදරවානො කුප්පි. සා පුත්තෙ දට්ඨං ආගතෙ තස්ස දස්සනත්ථාය නික්ඛම්තුං නාසක්ඛි, අඤ්ඤාව ආගන්ත්වා අභාසුකභාවං කප්පිංසු. සො මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං තෙ උද්ධං වට්ටති”ති පුච්ඡි. “තාත, අගාරමජ්ඣෙ මෙ සක්ඛරයොජිතෙ අම්බරසෙ පිතෙ උදරවානො වූපසම්මති, ඉදානි පිණ්ඩාය වරිත්වා ජීවිකං කප්පෙම, කුතො තං ලභිස්සාමා”ති. සාමණෙරො “ලභන්තො ආහරිස්සාමි”ති වත්වා නික්ඛම්. තස්ස පනායස්මතො උපජ්ඣායො ධම්මසෙනාපති, ආවරියො මහාමොග්ගල්ලානො, වුළුපිතා ආනන්දත්ථෙරො, පිතා සම්මාසම්බුද්ධොති මහාසම්පත්ති. එවං සන්තෙපි අඤ්ඤස්ස සන්තිකං අගන්ත්වා උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා දුම්මුබාකාරො හුත්වා අට්ඨාසි. අප් නං ථෙරො “කිං නු බො, රාහුල, දුම්මුබො වියාසි”ති ආහ. “මාතු මෙ, හන්තෙ, ථෙරියා උදරවානො කුපිතො”ති. “කිං උද්ධං වට්ටති”ති? “සක්ඛරයොජිතෙන කිර අම්බරසෙන එසු හොති”ති. “හොතු ලභිස්සාමි, මා වින්තසි”ති.

සො පුතදිවසෙ තං ආදාය සාවත්ථි පවිසිත්වා සාමණෙරං ආසනසාලායං නිසිදාපෙත්වා රාජද්වාරං අගමාසි. කොසලරාජා ථෙරං දිස්වා නිසිදාපෙසි, තඬ්ඨණඤ්ඤෙව උය්‍යානපාලො පිණ්ඩිපක්කානං මධුරඅම්බානං එකං පුටං ආහරි. රාජා අම්බානං තචං අපනෙත්වා සක්ඛරං පක්ඛිපිත්වා සයමෙව මද්දිත්වා ථෙරස්ස පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. ථෙරො රාජනිවෙසනා නික්ඛම්ත්වා ආසනසාලං ගන්ත්වා සාමණෙරස්ස අදාසි “හරිත්වා මාතු තෙ දෙහි”ති. සො හරිත්වා අදාසි, ථෙරියා පරිභුක්තමත්තෙව උදරවානො වූපසම්මි. රාජාපි මනුස්සං පෙසෙසි – “ථෙරො ඉධ නිසිදිත්වා අම්බරසං න පරිභුඤ්ඡී, ගව්ඡ කස්සවි දින්නභාවං ජානාහි”ති. සො ථෙරෙන සද්ධිංයෙව ගන්ත්වා තං පවත්ති. ඤත්වා ආගන්ත්වා රඤ්ඤො කපෙසි. රාජා වින්තෙසි – “සවෙ සත්ථා අගාරං අජ්ඣාවසිස්ස, වක්කවත්තිරාජා අභවිස්ස, රාහුලසාමණෙරො පරිණායකරතනං, ථෙරී ඉන්ටීරතනං, සකලවක්කවාළරජ්ජං එතෙසඤ්ඤෙව අභවිස්ස. අම්හෙහි එතෙ උපට්ඨහන්තෙහි වරිතබ්බං අස්ස, ඉදානි පබ්බජිත්වා අම්හෙ උපනිස්සාය වසන්තෙසු එතෙසු න යුත්තං අම්භාකං පමජ්ඡිතු”න්ති. සො තතො පට්ඨාය ථෙරියා නිබ්බදං අම්බරසං දාපෙසි. ථෙරෙන බිම්බාදෙවීථෙරියා අම්බරසස්ස දින්නභාවො භික්ඛුසඬ්ඨෙ පාකටො ජාතො. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො කිර බිම්බාදෙවීථෙරිං අම්බරසෙන සන්තප්පෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව රාහුලමානා සාරිපුත්තෙන අම්බරසෙන සන්තප්පිතා, පුබ්බෙපෙස එතං සන්තප්පෙසියො”ති වත්වා අභිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්ඨිත්වා සණ්ඨපිතසරාචායො මානාපිතුනං අවිචයෙන ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ඉසිගණපරිවුතො ගණසත්ථා හුත්වා දිසස්ස අද්ධුනො අවිචයෙන ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය පබ්බතපාදා ඔතරිත්වා වාරිකං වරමානො බාරාණසිං පත්වා උය්‍යානෙ වාසං කප්පෙසි. අපස්ස ඉසිගණස්ස සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො ආවජ්ජමානො තං කාරණං ඤත්වා “ඉමෙසං තාපසානං අවාසාය පරිසක්කිස්සාමි, අප් තෙ භින්නාවාසා උපද්දුතා වරමානා වින්තෙකග්ගතං න ලභිස්සන්ති, එවං මෙ එසුකං භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා “කො නු බො උපායො”ති විමංසන්තො ඉමං උපායං අද්දස – මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ආකාසෙ යත්වා “හද්දෙ, සවෙ ත්ථං අබ්භන්තරඅම්බපක්කං බාදෙය්‍යාසි, පුත්තං ලභිස්සසි, සො වක්කවත්තිරාජා භවිස්සති”ති ආචික්ඛිස්සාමි. රාජා දෙවියා කථං සුත්වා අම්බපක්කත්ථාය උය්‍යානං පෙසෙස්සති, අථාහං අම්බානි අන්තරධාපෙස්සාමි, රඤ්ඤො උය්‍යානෙ අම්බානං අභාවං ආරොවෙස්සන්ති, “කෙ තෙ බාදන්ති”ති වුත්තෙ “තාපසා බාදන්ති”ති වක්ඛන්ති, තං සුත්වා රාජා තාපසෙ පොටත්වා නිහරාපෙස්සති, එවං තෙ උපද්දුතා භවිස්සන්තිති.

සො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ආකාසෙ යීතො අත්තනො දෙවරාජභාවං ජානාපෙත්වා තාය සද්ධිං සල්ලපන්තො පුරිමා ද්වෙ ගාථා අවොච –

91. “අබ්භන්තරො නාම දුමො, යස්ස දිබ්‍යමිදං ඵලං;
භුත්වා දොහළිනී නාරි, වක්කවත්තිං විජායති.
92. “ත්ථම්පි හද්දෙ මහෙසිසි, සා වාපි පතීනො පියා;
ආහරිස්සති තෙ රාජා, ඉදං අබ්භන්තරං ඵලං”න්ති.

තත්ථ අබ්භන්තරො නාම දුමොති ඉමිනා තාව ගාමනිගමජනපදපබ්බතාදීනං අසුකස්ස අබ්භන්තරොති අවත්වා කෙවලං එකං අබ්භන්තරං අම්බරුක්ඛං කපෙසි. යස්ස දිබ්‍යමිදං ඵලන්ති යස්ස අම්බරුක්ඛස්ස දෙවතානං පරිභොගාරහං දිබ්‍යං ඵලං. ඉදන්ති පන නිපාතමත්තමෙව. දොහළිනීති සඤ්ජාතදොහළා. ත්ථම්පි, හද්දෙ, මහෙසිසිති ත්ථං, සොහනෙ මහෙසි, අසි. අට්ඨකථායං පන “මහෙසි වා”තිපි පාඨො. සා වාපි පතීනො පියාති සොළසන්තං දෙවිසභස්සානං අබ්භන්තරෙ අග්ගමහෙසි වාපි පතීනො වාපි පියාති අත්ථො. ආහරිස්සති තෙ රාජා, ඉදං අබ්භන්තරං ඵලන්ති තස්සා තෙ

පියාය අග්ගමහෙසියා ඉදං මයා චුත්තජපකාරං ඵලං රාජා ආහරාපෙස්සති, සා ත්වං තං පරිභුඤ්ජිත්වා චක්කවත්තිගබ්භං ලභිස්සසිති.

එවං සක්කො දෙවියා ඉමා ද්වෙ ගාථා වත්වා “ත්වං අප්පමත්තා හොති, මා පපඤ්චං අකාසී, ස්වෙ රඤ්ඤො ආරොවෙය්‍යාසී” ති තං අනුසාසිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො. සා පුනදිවසෙ ගිලානාලයං දස්සෙන්වා පරිවාරිකානං සඤ්ඤං දත්වා නිපජ්ජී. රාජා සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ සීහාසනෙ නිසින්තො නාටකානි පස්සන්තො දෙවිං අදිස්වා “කහං, දෙවී” ති පරිවාරිකෙ පුච්ඡී. “ගිලානා, දෙවා” ති. සො තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා සයනපස්සෙ නිසිදිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො “කිං තෙ, හද්දෙ, අථාසුක” ති පුච්ඡී. “මහාරාජ අඤ්ඤං අථාසුකං නාම නත්ථී, දොහළො මෙ උජ්ජන්තො” ති. “කිං ඉච්ඡසී, හද්දෙ” ති? “අබ්භන්තරඅම්බෙ උදෙවා” ති. “අබ්භන්තරඅම්බො නාම කහං අත්ථී” ති? “නාහං, දෙව, අබ්භන්තරඅම්බං ජානාමි, තස්ස පන මෙ ඵලං ලභමානාය ජීවිතං අත්ථී, අලභමානාය නත්ථී” ති. “තෙන හි ආහරාපෙස්සාමි, මා චිත්තයී” ති රාජා දෙවිං අස්සාසෙන්වා උට්ඨාය ගන්ත්වා රාජපල්ලඬකෙ නිසින්තො අමච්චෙ පක්කොසාපෙන්වා “දෙවියා අබ්භන්තරඅම්බෙ නාම දොහළො උජ්ජන්තො, කිං කාතබ්බ” ති පුච්ඡී. “දෙව ද්වින්තං අම්බානං අත්තරෙ ධීතො අම්බො අබ්භන්තරඅම්බො නාම, උය්‍යානං පෙසෙන්වා අබ්භන්තරෙ ධීතඅම්බතො ඵලං ආහරාපෙන්වා දෙවියා දාපෙථා” ති.

රාජා “සාධු, එවරුපං අම්බං ආහරං” ති උය්‍යානං පෙසෙසී. සක්කො අත්තනො ආනුභාවෙන උය්‍යානෙ අම්බානි බාදිතසදිසානි කත්වා අත්තරධාපෙසී. අම්බත්ථාය ගතා මනුස්සා සකලඋය්‍යානං විවරන්තා එකං අම්බමිපි අලභිත්වා ගන්ත්වා උය්‍යානෙ අම්බානං අභාවං රඤ්ඤො කට්ඨංසු. “කෙ අම්බානි බාදන්ති” ති? “තාපසා, දෙවා” ති. “තාපසෙ උය්‍යානතො පොටෙන්වා නිහරං” ති. මනුස්සා “සාධු” ති පටිස්සුණත්වා නිහරිංසු. සක්කස්ස මනොරොමං මත්ථකං පාපුණි. දෙවී අම්බඵලත්ථාය නිබද්ධං කත්වා නිපජ්ජියෙව. රාජා කත්තබ්බකිච්චං අපස්සන්තො අමච්චෙ ව බ්‍රාහ්මණෙ ව සන්තිපාතාපෙන්වා “අබ්භන්තරඅම්බස්ස අත්ථීභාවං ජානාමා” ති පුච්ඡී. බ්‍රාහ්මණා ආහංසු – “දෙව, අබ්භන්තරඅම්බො නාම දෙවතානං පරිභොගො, හිමවන්තෙ කඤ්චනගුහාය අන්තො අත්ථී” ති අයං නො පරම්පරාගතො අනුස්සවො” ති. “කො පන තතො අම්බං ආහරිතුං සක්ඛිස්සති” ති? “න සක්කා තත්ථ මනුස්සභූතෙන ගන්තුං, එකං සුවපොතකං පෙසෙතුං වට්ටති” ති.

තෙන ව සමයෙන රාජකුලෙ එකො සුවපොතකො මහාසරිරො කුමාරකානං යානකචක්කනාහිමත්තො ථාමසම්පන්නො පඤ්ඤවා උපායකුසලො. රාජා තං ආහරාපෙන්වා “තාත සුවපොතක, අහං තච බහුපකාරො, කඤ්චනපඤ්ජරෙ වසසී, සුවණ්ණතට්ටකෙ මධුලාපෙ බාදසී, සක්ඛරපානකං පිච්ඡි, තයාපි අම්භාකං එකං කිච්චං නින්ථරිතුං වට්ටති” ති ආහ. “කිං, දෙවා” ති. “තාත දෙවියා අබ්භන්තරඅම්බෙ දොහළො උජ්ජන්තො, සො ව අම්බො හිමවන්තෙ කඤ්චනපබ්බතන්තරෙ අත්ථී දෙවතානං පරිභොගො, න සක්කා මනුස්සභූතෙන තත්ථ ගන්තුං, තයා තතො අම්බඵලං ආහරිතුං වට්ටති” ති. “සාධු, දෙව, ආහරිස්සාමි” ති. අථ නං රාජා සුවණ්ණතට්ටකෙ මධුලාපෙ බාදාපෙන්වා සක්ඛරපානකං පායෙන්වා සතපාකතෙලෙන තස්ස පක්ඛන්තරානි මක්ඛෙන්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙන්වා සීහපඤ්ජරෙ ධන්වා ආකාසෙ විස්සජ්ජෙසී. සොපි රඤ්ඤො නිපච්චකාරං දස්සෙන්වා ආකාසෙ පක්ඛන්දන්තො මනුස්සපථං අතික්කම්ම හිමවන්තෙ පඨමෙ පබ්බතන්තරෙ වසන්තානං සුකානං සන්තිකං ගන්ත්වා අබ්භන්තරඅම්බො නාම කත්ථ අත්ථී, කට්ටං මෙ තං යාන” ති පුච්ඡී. “මයං න ජානාම, දුතියෙ පබ්බතන්තරෙ සුකා ජානිස්සන්ති” ති.

සො තෙසං වචනං සුත්වා තතො උජ්ජන්ත්වා දුතියං පබ්බතන්තරං අගමාසී, තථා තතියං, චතුත්ථං, පඤ්චමං, ඡට්ඨං අගමාසී. තත්ථපි නං සුකා “න මයං ජානාම, සත්තමපබ්බතන්තරෙ සුකා ජානිස්සන්ති” ති ආහංසු. සො තත්ථපි ගන්ත්වා “අබ්භන්තරඅම්බො නාම කත්ථ අත්ථී” ති පුච්ඡී. “අසුකට්ඨානෙ නාම කඤ්චනපබ්බතන්තරෙ” ති ආහංසු. “අහං තස්ස ඵලත්ථාය ආගතො, මං තත්ථ නෙත්වා තතො මෙ ඵලං දාපෙථා” ති. සුකගණා ආහංසු – “සම්ම, සො වෙස්සවණමහාරාජස්ස පරිභොගො, න සක්කා උපසඬකම්තුං, සකලරුක්ඛො මූලතො පට්ඨාය සත්තහි ලොහජාලෙහි පරික්ඛිත්තො, සහස්සකුම්භණ්ඩරක්ඛසා රක්ඛන්ති, තෙහි දිට්ඨස්ස ජීවිතං නාම නත්ථී, කප්පුට්ඨානග්ගිඅච්චිමහානිරයසදිසට්ඨානං, මා තත්ථ පත්ථනං කරි” ති. “ස්වෙ තුම්භෙ න ගච්ඡට්, මය්‍හං යානං ආචික්ඛං” ති. “තෙන හි අසුකෙන ව අසුකෙන ව යානෙන යාහී” ති. සො තෙහි ආචික්ඛිතවසෙනෙව සුට්ඨු මග්ගං උපධාරෙන්වා තං යානං ගන්ත්වා දිවා අත්තානං අදස්සෙන්වා මජ්ඣිමයාමසමන්තන්තරෙ රක්ඛසානං නිද්දොක්කමනසමයෙ අබ්භන්තරඅම්බස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එකෙන මූලන්තරෙන සණ්ඨං අභිරුහිතුං ආරහී. ලොහජාලං “කිරි” ති සද්දමකාසී.

රක්ඛසා පබුජ්ඣන්ත්වා සුකපොතකං දිස්වා “අම්බවොරොය” ති ගහෙන්වා කම්මකරණං සංවිදහීංසු. එකො “මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා ගිලිස්සාමි න” ති ආහ, අපරො “හත්ථෙහි මද්දිත්වා පුඤ්ජිත්වා විජ්ජකිරිස්සාමි න” ති, අපරො “ද්වෙධා ථාලෙන්වා අධිගාරෙසු පචිත්වා බාදිස්සාමි” ති. සො තෙසං කම්මකරණසංවිධානං සුත්වාපි අසන්තසිත්වාච තෙ රක්ඛසෙ ආමන්තෙන්වා “අම්භො රක්ඛසා, තුම්භෙ කස්ස මනුස්සා” ති ආහ. “වෙස්සවණමහාරාජස්සා” ති. “අම්භො, තුම්භෙහි එකස්ස රඤ්ඤොව මනුස්සා, අහමිපි රඤ්ඤොව මනුස්සො, බාරාණසිරාජා මං අබ්භන්තරඅම්බඵලත්ථාය පෙසෙසී, ස්වාහං තත්ථෙව අත්තනො රඤ්ඤො ජීවිතං දත්වා ආගතො. යො හි අත්තනො මාතාපිතුකඤ්චෙව සාමිකස්ස ව අත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජති, සො දෙවලොකෙයෙව නිබ්බන්තති, තස්මා අහමිපි ඉමම්භා නිරිච්ඡානයොනියා වචිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිස්සාමි” ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

93. “හත්තුරන්ටේ පරක්කන්තො, යං යානමධිගච්ඡති;
සුරො අත්තපරිච්චාගී, ලභමානො භවාමහ”න්ති.

තත්ථ හත්තුරන්ටේති හත්තා වුවුවන්ති හත්තාදීහි හරණපොසකා පිතා මාතා සාමිකො ව, ඉති තිව්ධස්සපෙනස්ස හත්තු අත්ථාය. පරක්කන්තොති පරක්කමං කරොන්තො වායමන්තො. යං යානමධිගච්ඡති යං සුඛකාරණං යසං වා ලාභං වා සග්ගං වා අධිගච්ඡති. සුරොති අභිරු චික්කමසම්පන්නො. අත්තපරිච්චාගීති කායෙ ව ජීවිතෙ ව නිරපෙක්ඛො හුන්වා තස්ස තිව්ධස්සපි හත්තු අත්ථාය අත්තානං පරිච්චපන්නො. ලභමානො භවාමහන්ති යං සො ඵවරුපො සුරො දෙවසම්පන්නිං වා මනුස්සසම්පන්නිං වා ලභති, අභමීපි තං ලභමානො භවාමි, තස්මා භාසොව මෙ ඵත්ථ, න තාසො, කිං මං තුම්හෙ තාසෙථාති.

ඵවං සො ඉමාය ගාථාය තෙසං ධම්මං දෙසෙසි. තෙ තස්ස ධම්මකථං සුන්වා පසන්නචිත්තා “ධම්මිකො ඵස, න සක්කා මාරතුං, විස්සජ්ජෙම න”න්ති වත්වා සුඛපොතකං විස්සජ්ජෙත්වා ‘අම්හො සුඛපොතක, මුත්තොසි, අම්භාකං හත්ථතො සොත්ථිතා ගච්ඡා’ති ආහංසු. “මය්හං ආගමනං මා තුව්ඡං කරොථ, දෙථ මෙ ඵකං අම්බඵල”න්ති. “සුඛපොතක, තුය්හං ඵකං අම්බඵලං දාතුං නාම න භාරො, ඉමස්මිං පන රුක්ඛෙ අම්බානි අඬිකෙත්වා ගහිතානි, ඵකස්මිං ඵලෙ අසමෙන්නෙ අම්භාකං ජීවිතං නත්ථි. වෙස්සවණෙන හි කුජ්ඣිත්වා සකිං ඔලොකිතෙ තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලා විය කුම්භණ්ඩසහස්සං හිජ්ජිත්වා විජ්ජකිරියති, තෙන තෙ දාතුං න සක්කොම, ලභනට්ඨානං පන ආචික්ඛිස්සාමා”ති. “යො කොචි දෙනු, ඵලෙනෙව මෙ අත්ථො, ලභනට්ඨානං ආචික්ඛ්වා”ති. “ඵතස්ස කඤ්චනපබ්බතස්ස අන්තරෙ ජොතිරසො නාම තාපසො අග්ගිං පුභමානො කඤ්චනපත්තියා නාම පණ්ණසාලායං වසති වෙස්සවණස්ස කුලුපකො, වෙස්සවණො තස්ස නිබද්ධං වත්තාරි අම්බඵලානි පෙසෙති, තස්ස සන්නිකං ගච්ඡා”ති.

සො “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජත්වා තාපසස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා ඵකමන්තං නිසීදි. අථ නං තාපසො “කුතො ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිරඤ්ඤො සන්නිකා”ති. “කිමත්ථාය ආගතොසි”ති? “සාමි, අම්භාකං රඤ්ඤො දෙවියා අබ්භන්තරඅම්බපක්කෙ දොහළො උජ්ජන්නො, තදත්ථං ආගතොමිහි, රක්ඛසා පන මෙ සයං අම්බපක්කං අදත්වා තුම්භාකං සන්නිකං පෙසෙසු”න්ති. “තෙන හි නිසීද, ලභිස්සසි”ති. අථස්ස වෙස්සවණො වත්තාරි ඵලානි පෙසෙසි. තාපසො තතො ද්වෙ පරිභුඤ්ජි, ඵකං සුවපොතකස්ස බාදනත්ථාය අදාසි. තෙන තස්මිං බාදිතෙ ඵකං ඵලං සික්කාය පක්ඛිජිත්වා සුවපොතකස්ස ගීවාය පටිමුඤ්චිත්වා “ඉදානි ගච්ඡා”ති සුඛපොතකං විස්සජ්ජෙසි. සො තං ආහරිත්වා දෙවියා අදාසි. සා තං බාදිත්වා දොහළං පටිප්පස්සම්භෙසි, තතොනිදානං පනස්සා පුත්තො නාහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දෙවී රාහුලමාතා අහොසි, සුකො ආනන්දො, අම්බපක්කදායකො තාපසො සාරිපුත්තො, උය්‍යානෙ නිවුත්ථතාපසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[282] 2. සෙය්‍යජාතකවණ්ණනා අබ්භන්තරජාතකවණ්ණනා පඨමා.

සෙය්‍යංසො සෙය්‍යංසො භොතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඵකං කොසලරඤ්ඤො අමච්චං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර රඤ්ඤො බහුපකාරො සබ්බකිච්චනිජ්ඣාදකො අහොසි. රාජා “බහුපකාරො මෙ අය”න්ති තස්ස මහන්තං යසං අදාසි. තං අසහමානා අඤ්ඤෙ රඤ්ඤො පෙසුඤ්ඤං උපසංහරිත්වා තං පරිහින්දිංසු. රාජා තෙසං වචනං සද්දහිත්වා දොසං අනුපපරික්ඛිත්වා ව තං සීලවන්තං නිද්දොසං සඬ්ඛිකබන්ධනෙන බන්ධාපෙත්වා බන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපාපෙසි. සො තත්ථ ඵකකො වසන්නො සීලසම්පන්නිං නිස්සාය චිත්තෙකග්ගතං ලභිත්වා ඵකග්ගචිත්තො සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා සොතාපත්තිඵලං පාපුණ්. අථස්ස රාජා අපරභාගෙ නිද්දොසභාවං ඤත්වා සඬ්ඛිකබන්ධනං හින්දාපෙත්වා පුරිමයසතො මහන්තතරං යසං අදාසි. සො “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති බහුති මාලාගන්ධාදීනි ආදාය විහාරං ගන්ත්වා තථාගතං පූජෙත්වා වන්දිත්වා ඵකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසත්ථාරං කරොන්තො “අනත්ථො කිර තෙ උජ්ජන්නොති අස්සුම්භා”ති ආහ. “ආම, හන්තෙ, උජ්ජන්නො, අහං පන තෙන අනත්ථොන අත්ථං අකාසිං, බන්ධනාගාරෙ නිසීදිත්වා සොතාපත්තිඵලං නිබ්බත්තෙසි”න්ති. සත්ථා “න බො, උපාසක, ත්වඤ්ඤෙව අනත්ථොන අත්ථං ආහරි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තතො අනත්ථොන අත්ථං ආහරිං සුයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුව්ඡිමිහි නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජන්නො තක්කසිලායං සබ්බසිජ්ජානි උග්ගණ්ණිත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා දානං දෙති, පඤ්ච සීලානි රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති. අථස්සෙකො අමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුස්සි. පාදමූලිකාදයො ඤත්වා “අසුකඅමච්චො අන්තෙපුරෙ පදුට්ඨො”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා පරිග්ගණ්ණන්තො යථාසභාවතො ඤත්වා පක්කොසාපෙත්වා “මා මං ඉතො පට්ඨාය උපට්ඨාහි”ති නිබ්බිසයං අකාසි. සො ගන්ත්වා අඤ්ඤතරං සාමන්තරාජානං උපට්ඨහීති සබ්බං වන්ථු හෙට්ඨා මහාසීලවජාතකෙ (ජා. 1.1.51) කථිතසදිසමෙව. ඉධාපි සො රාජා තික්ඛන්තුං වීමංසිත්වා තස්ස අමච්චස්ස වචනං සද්දහිත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගණ්ණිස්සාමි”ති මහන්තෙන පරිවාරෙන රජ්ජසීමං පාපුණ්. බාරාණසිරඤ්ඤො සත්තසතමත්තා මහායොධා තං පවත්තිං

සුන්වා “දෙව, අසුකො නාම කිර රාජා බාරාණසිරජ්ජං ගණ්ඨිස්සාමි”ති ජනපදං භින්දන්තො ආගච්ඡති, එත්ථෙව නං ගන්ත්වා ගණ්ඨිස්සාමා”ති ආභංසු. “මය්හං පරච්චිංසාය ලද්ධෙන රජපෙන කිච්චං නත්ථි, මා කිඤ්චි කරිත්ථා”ති?

වොරරාජා ආගන්ත්වා නගරං පරික්ඛිජි, පුන අමච්චා රාජානං උපසඬකම්ත්වා “දෙව, මා එවං කරිත්ථ, ගණ්ඨිස්සාම න”න්ති ආභංසු. රාජා “න ලබ්භා කිඤ්චි කාතුං, නගරද්වාරානි විවරථා”ති වත්වා සයං අමච්චගණ්ඨිස්සාමි මහාතලෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසීදි. වොරරාජා චතුසු ද්වාරෙසු මනුස්සෙ පොථෙත්තො නගරං පවිසිත්වා පාසාදං අභිරුය්හ අමච්චපරිවුත්තං රාජානං ගාභාපෙත්වා සඬබලිකාහි බන්ධාපෙත්වා බන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපාපෙසි. රාජා බන්ධනාගාරෙ නිසින්නොව වොරරාජානං මෙත්තායන්තො මෙත්තජ්ඣානං උප්පාදෙසි. තස්ස මෙත්තානුභාවෙන වොරරඤ්ඤො කායෙ ධාහො උප්පජ්ජි, සකලසරිරං යමකඋක්කාහි ඤාපියමානං විය ජාතං. සො මහාදුක්ඛාභිතුන්තො “කිං නු බො කාරණං”න්ති පුච්ඡි. “තුම්හෙ සිලවන්තං රාජානං බන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපෙථ, තෙන වො ඉදං දුක්ඛං උප්පන්නං භවිස්සති”ති. සො ගන්ත්වා බොධිසත්තං බමාපෙත්වා “තුම්භාකං රජ්ජං තුම්භාකමෙව භොතු”ති රජ්ජං තස්සෙව නියායාදෙත්වා “ඉතො පටියාය තුම්භාකං පච්චත්ථිකො මෙ භාරො භොතු”ති වත්වා පදුටියාමච්චස්ස රාජාණං කාරෙත්වා අත්තනො නගරමෙව ගතො.

බොධිසත්තො අලඬකතමහාතලෙ සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්නො අමච්චෙහි සද්ධිං සල්ලපන්නො පුරිමා ද්වෙගාථා අවොච –

94. “සෙය්‍යංසො සෙය්‍යසො භොති, යො සෙය්‍යමුපසෙවති;
එකෙන සන්ධිං කත්වාන, සතං වජ්ඣෙ අමොචයිං.
95. “තස්මා සබ්බෙන ලොකෙන, සන්ධිං කත්වාන එකතො;
පෙච්ච සග්ගං නිගච්ඡෙය්‍ය, ඉදං සුඤ්ඤාපායං”ති.

තත්ථ සෙය්‍යංසො සෙය්‍යසො භොති, යො සෙය්‍යමුපසෙවතිති අනවජ්ජඋත්තමධම්මසඬබාතො සෙය්‍යො අංසො කොටියාසො අස්සාති සෙය්‍යංසො, කුසලධම්මනිස්සිතපුග්ගලො. යො පුනජ්ජුනං තං සෙය්‍යං කුසලධම්මභාවනං කුසලාභිරතං වා උත්තමපුග්ගලමුපසෙවති, සො සෙය්‍යසො භොති පාසංසතරො වෙච උත්තරිතරො ච භොති. එකෙන සන්ධිං කත්වාන, සතං වජ්ඣෙ අමොචයිත්ති තදම්නාපි චෙතං වෙදිතබ්බං – අභඤ්චි සෙය්‍යං මෙත්තාභාවනං උපසෙවන්තො තාය මෙත්තාභාවනාය එකෙන වොරරඤ්ඤො සන්ධිං සන්ථවං කත්වා මෙත්තාභාවනං භාවෙත්වා තුම්හෙ සතපතෙ වජ්ඣෙ අමොචයිං.

දුතියගාථාය අත්ථො – යස්මා අභං එකෙන සද්ධිං එකතො මෙත්තාභාවනාය සන්ධිං කත්වා තුම්හෙ වජ්ඣෙපත්තෙ සතපතෙ මොචයිං, තස්මා වෙදිතබ්බමෙවෙතං, තස්මා සබ්බෙන ලොකෙන සද්ධිං මෙත්තාභාවනාය සන්ධිං කත්වා එකතො පුග්ගලො පෙච්ච පරලොකෙ සග්ගං නිගච්ඡෙය්‍ය. මෙත්තාය හි උපචාරං කාමාවචරෙ පටිසන්ධිං දෙති, අප්පනා බ්‍රහ්මලොකෙ. ඉදං මම චචනං සබ්බෙසි තුම්හෙ කාසිරට්ඨවාසිනො සුඤ්ඤාපාති.

එවං මහාසත්තො මහාජනස්ස මෙත්තාභාවනාය ගුණං වණ්ණෙත්වා ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ සෙනච්ඡත්තං පභාය හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. සත්ථා සම්මාසම්බුද්ධො හුත්වා තතියං ගාථමාහ –

96. “ඉදං වත්වා මහාරාජා, කංසො බාරාණසිග්ගහො;
ධනුං කණ්ඩඤ්ච නික්ඛිජ්ජ, සංයමං අප්ඤ්ඤාපාගමී”ති.

තත්ථ මහන්තො රාජානි මහාරාජා. කංසොති තස්ස නාමං. බාරාණසිං ගහෙත්වා අප්ඣාවසනතො බාරාණසිග්ගහො. සො රාජා ඉදං චචනං වත්වා ධනුඤ්ච සරසඬබාතං කණ්ඩඤ්ච නික්ඛිජ්ජ ඔහාය ඡඩ්ඬෙත්වා සිලසංයමං උපගතො පබ්බජිතො, පබ්බජිත්වා ච පන ඤානං උප්පාදෙත්වා අපරිභිතජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පන්නොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වොරරාජා ආනන්දො අභොසි, බාරාණසිරාජා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[283] 3. වඩ්ඪකීසුකරජාතකවණ්ණනා සෙය්‍යජාතකවණ්ණනා දුතියා.

වරං වරං ත්වන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. පසෙනදිරඤ්ඤො පිතා මහාකොසලො බිම්බිසාරරඤ්ඤො ධිතරං වෙදෙහිං නාම කොසලදෙවිං දදමානො තස්සා න්භානවුණ්ණමුලං සතසහස්සුට්ඨානං කාසිගාමං අදාසි. අජාතසත්තුනා පන පිතරි මාරිතෙ කොසලදෙවිසි සොකාහිභූතා කාලමකාසි. තතො පසෙනදි කොසලරාජා වින්තෙසි – “අජාතසත්තුනා පිතා මාරිතො, හගිනිපි මෙ සාමිකෙ කාලකතෙ තෙන සොකෙන කාලකතා, පිතුසාතකස්ස වොරස්ස කාසිගාමං න දස්සාමි”ති. සො තං අජාතසත්තුස්ස න අදාසි. තං ගාමං නිස්සාය තෙසං ද්වින්තම්පි කාලෙන කාලං යුද්ධං භොති, අජාතසත්තු තරුණො සමත්ථො, පසෙනදි මහල්ලකොයෙව. සො අභික්ඛණං පරජ්ජති, මහාකොසලස්සාපි මනුස්සා යෙභුයොන පරාජිතා. අථ රාජා “මයං

අභිෂේභං පරජ්ජාම, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති අමච්චෙ පුච්ඡි. “දෙව, අය්‍යා නාම මත්තච්ඡෙකා හොන්ති, ජෙනවනවිහාරෙ භික්ඛූනං කථං සොතුං වට්ටති”ති. රාජා “තෙන භි කායං චෙලායං භික්ඛූනං කථාසල්ලාපං සුභාථා”ති වරපුරිසෙ ආණාපෙසි. තෙ තතො පට්ඨාය තථා අකංසු.

තස්මිං පන කාලෙ ද්වෙ මහල්ලකත්ථෙරා විහාරපච්චන්තෙ පණ්ණසාලායං වසන්ති දත්තත්ථෙරො ව ධනුග්ගහතිස්සත්ථෙරො ව. තෙසු ධනුග්ගහතිස්සත්ථෙරො පඨමයාමෙපි මජ්ඣිමයාමෙපි නිද්දායිත්වා පච්ඡිමයාමෙ පච්ඡෙක්ඛිත්වා උම්මුක්ඛානි සොධෙත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා නිසින්තකො ආහ – “භන්තෙ, දත්තත්ථෙරා”ති. “කිං, භන්තෙ, තිස්සත්ථෙරා”ති? “කිං නිද්දායසි නො ත්ව”න්ති. “අනිද්දායන්තා කිං කරිස්සාමා”ති? “උට්ඨාය තාව නිසීද්ධා”ති. සො උට්ඨාය නිසින්තො තං දත්තත්ථෙරං ආහ – “භන්තෙ දත්තත්ථෙර, අයං තෙ ලොලො මහොදරකොසලො වාට්මත්තං භත්තමෙව පුතිං කරොති, යුද්ධවිචාරණං පන කිඤ්චි න ජානාති, පරාජිතො පරාජිතොත්ථෙව වදාපෙති”ති. “කිං පන කාතුං වට්ටති”ති? තස්මිං බණෙ තෙ වරපුරිසා තෙසං කථං සුභන්තා අට්ඨංසු.

ධනුග්ගහතිස්සත්ථෙරො යුද්ධං විචාරෙසි – “භන්තෙ, යුද්ධො නාම තිව්ධො – පද්මබ්‍යුහො, වක්කබ්‍යුහො, සකටබ්‍යුහොති. අජාතසත්තුං ගණ්හිතුකාමෙන අසුකෙ නාම පබ්බතකුච්ඡිස්මිං ද්විසු පබ්බතභිත්තිසු මනුස්සෙ යපෙත්වා පුරතො දුබ්බලබලං දස්සෙත්වා පබ්බතන්තරං පච්චිඨභාවං ජානිත්වා පච්චිඨමග්ගං ඔච්ඡන්දිත්වා පුරතො ව පච්ඡතො ව උභොසු පබ්බතභිත්තිසු වග්ගිත්වා උන්තදිත්වා බිපෙ පතිතමච්ඡං විය අන්තොමුට්ඨියං වට්ටපොතකං විය ව කත්වා සක්කා අස්ස තං ගහෙතු”න්ති. වරපුරිසා තං සාසනං රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. තං සුත්වා රාජා සඬගාමහෙරිං වරාපෙත්වා ගන්ත්වා සකටබ්‍යුහං කත්වා අජාතසත්තුං ජීවග්ගහං ගාහාපෙත්වා අත්තනො ධීතරං වජිරකුමාරිං භාගිනෙය්‍යස්ස දත්වා කාසිගාමං තස්සා න්හානමුලං කත්වා දත්වා උය්‍යාපෙසි. සා පවත්ති භික්ඛුසඬසෙ පාකටා ජාතා. අපෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, කොසලරාජා කිර ධනුග්ගහතිස්සත්ථෙරස්ස විචාරණාය අජාතසත්තුං ජීනී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ධනුග්ගහතිස්සො යුද්ධවිචාරණාය ඡෙකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති . තදා බාරාණසීං නිස්සාය නිචුත්ථවඩ්ඪකිගාමකා එකො වඩ්ඪකී ථම්මහත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා ආවාටෙ පතිතං සුකරපොතකං දිස්වා තං සරං තෙත්වා පටිජග්ගි. සො වුඩ්ඪිජ්ජත්තො මහාසරීරො වඩ්ඪකදායො ආචාරසම්පන්නො අහොසි, වඩ්ඪකිනා පොසිතන්තා පන “වඩ්ඪකීසුකරො”ත්ථෙව පඤ්ඤායි. වඩ්ඪකීස්ස රුක්ඛනච්ඡතකාලෙ තුණ්ඩෙන රුක්ඛං පරිවත්තෙති, මුඛෙන ඩංසිත්වා වාසිථරසුනිබ්බදනමුග්ගරෙ ආහරති, කාලසුත්තකොටියං ගණ්හාති. අථ සො වඩ්ඪකී “කොච්චෙව, නං බාදෙය්‍යා”ති භයෙන තෙත්වා අරඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. සොපි අරඤ්ඤං පවිසිත්වා බෙමං එසුකට්ඨානං ඔලොකෙන්නො එකං පබ්බතන්තරෙ මහන්තං ගිරිකන්දරං අද්දස සම්පන්නකන්දමුලඵලං එසුකං වසනට්ඨානං අනෙකසතසුකරසමාකිණ්ණං. තෙ සුකරා තං දිස්වා තස්ස සන්තිකං ආගමංසු. සොපි තෙ ආහ – “අහං තුම්හෙව ඔලොකෙන්නො විචරාමි, අපිව වො මයා දිට්ඨා, ඉදඤ්ච යානං රමණීයං, අහමිපි ඉදානි ඉධෙව වසිස්සාමි”ති. “සච්චං ඉදං යානං රමණීයං, පරිස්සයො පනෙත්ථ අත්ථි”ති. “අහමිපි තුම්හෙ දිස්වා එතං අඤ්ඤායිං, එවං ගොවරසම්පන්නෙ යානෙ වසන්තානං වො සරිරෙසු මංසලොහිතං නත්ථි, කිං පන වො එත්ථ භය”න්ති? “එකො බ්‍යග්ගො පාතොව ආගන්ත්වා දිට්ඨදිට්ඨංයෙව ගහෙත්වා ගච්ඡති”ති. “කිං පන සො නිබ්බදං ගණ්හාති, උදාහු අන්තරන්තරා”ති? “නිබ්බදං ගණ්හාති”ති. “කති පන තෙ බ්‍යග්ගො”ති? “එකොයෙවා”ති. “එත්තකා තුම්හෙ එකස්ස යුජ්ඣිතුං න සක්කොථා”ති? “ආම, න සක්කොමා”ති. “අහං තං ගණ්හිස්සාමි, කෙවලං තුම්හෙ මම වචනං කරොථ, සො බ්‍යග්ගො කහං වසති”ති? “එතස්මිං පබ්බතෙ”ති.

සො රත්තිඤ්ඤෙව සුකරෙ වරාපෙත්වා යුද්ධං විචාරෙන්නො “යුද්ධං නාම පද්මබ්‍යුහවක්කබ්‍යුහසකටබ්‍යුහවසෙන තිව්ධං හොති”ති වත්වා පද්මබ්‍යුහවසෙන විචාරෙසි. සො හි භූමිසිසං ජානාති. තස්මා “ඉමස්මිං යානෙ යුද්ධං විචාරතුං වට්ටති”ති සුකරපිල්ලකෙ මාතරො ව තෙසං මජ්ඣට්ඨානෙ යපෙසි. සො තා ආච්ඡෙක්ඛිත්වා මජ්ඣමසුකරියො, තා ආච්ඡෙක්ඛිත්වා පොතකසුකරෙ, තෙ ආච්ඡෙක්ඛිත්වා ජරසුකරෙ, තෙ ආච්ඡෙක්ඛිත්වා දිසදායසුකරෙ, තෙ ආච්ඡෙක්ඛිත්වා යුද්ධසමත්ථෙ බලවතරසුකරෙ දස වීස තිංස ජනෙ තස්මිං තස්මිං යානෙ බලගුම්බං කත්වා යපෙසි. අත්තනො ධීතට්ඨානස්ස පුරතො එකං පරිමණ්ඩලං ආවාටං බණාපෙසි, පච්ඡතො එකං සුජ්ජසණ්ඨානං අනුපුබ්බනින්තං පබ්බතරසදිසං. තස්ස සට්ඨිසත්තතිමත්තෙ යොධසුකරෙ ආදාය තස්මිං තස්මිං යානෙ “මා භායිත්ථා”ති කම්මං විචාරතො අරුණං උට්ඨහි.

බ්‍යග්ගො උට්ඨාය “කාලො”ති ඤත්වා ගන්ත්වා තෙසං සම්මුඛා ධීතෙ පබ්බතතලෙ යත්වා අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා සුකරෙ ඔලොකෙසි. වඩ්ඪකීසුකරො “පට්ඨලොකෙථ න”න්ති සුකරානං සඤ්ඤං අදාසි, තෙ පට්ඨලොකෙසුං. බ්‍යග්ගො මුඛං උග්ගාටෙත්වා අස්සොසි, සුකරාපි තථා කරිංසු. බ්‍යග්ගො මුත්තං ඡඩ්ඪෙසි, සුකරාපි ඡඩ්ඪයිංසු. ඉති යං යං සො කරොති, තං තං තෙ පටිකරිංසු. සො වින්තෙසි – “පුබ්බෙ සුකරා මයා ඔලොකිතකාලෙ පලායන්තා පලායිතුම්පි න සක්කොන්ති, අජ්ජ අපලායිත්වා මම පටිසත්තු හුත්වා මයා කතමෙව පටිකරොන්ති. එතස්මිං භූමිසිසෙ ධීතො එකො තෙසං සංවිධායකොපි අත්ථි, අජ්ජ මස්ගං ගතස්ස ජයො න පඤ්ඤායති”ති. සො නිවත්තිත්වා අත්තනො

වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. තෙන පන ගහිතමංසබාදකො එකො කුටජට්ඨො අත්ථි, සො තං තුවච්ඡන්තංමෙව ආගච්ඡන්තං දිස්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පයමං ගාථමාහ –

97. “වරං වරං ත්වං නිහනං පුරෙ වරි,
අස්මිං පදෙසෙ අභිභුයා සුකරෙ;
සොදානි එකො බාපගම්ම ක්කායසි,
බලං නු තෙ බාග්ගෙ න වජ්ජ වජ්ජති”ති.

තත්ථ වරං වරං ත්වං නිහනං පුරෙ වරි, අස්මිං පදෙසෙ අභිභුයා සුකරෙති අම්භො බාග්ගෙ, ත්වං පුබ්බෙ ඉමස්මිං පදෙසෙ සබ්බසුකරෙ අභිභවිත්වා ඉමෙසු සුකරෙසු වරං වරං ත්වං උත්තමුත්තමං සුකරං නිහනන්තො විවරි. සොදානි එකො බාපගම්ම ක්කායසීති සො ත්වං ඉදානි අඤ්ඤතරං සුකරං අග්ගභෙත්වා එකකොව අපගන්ත්වා ක්කායසි පජ්ඣායසි. බලං නු තෙ බාග්ගෙ න වජ්ජ වජ්ජතිති කිං නු තෙ, අම්භො බාග්ගෙ, අජ්ජ කායබලං නත්ථිති.

තං සුත්වා බාග්ගො දුතියං ගාථමාහ –

98. “ඉමෙ සුදං යන්ති දිසොදිසං පුරෙ, භයට්ටිතා ලෙණගවෙසිනො පුට්ඨ;
තෙ දානි සඬගම්ම වසන්ති එකතො, යත්ථට්ඨිතා දුප්පසහජ්ජමෙ මයා”ති.

තත්ථ සුදන්ති නිපාතො. අයං පන සඬබෙපත්ථො – ඉමෙ සුකරා පුබ්බෙ මං දිස්වා භයෙන අට්ටිතා පිළිතා අත්තනො ලෙණගවෙසිනො පුට්ඨ විසුං විසුං හුත්වා දිසොදිසං යන්ති, තං තං දිසං අභිමුඛා පලායන්ති, තෙ දානි සබ්බෙපි සමාගන්ත්වා එකතො වසන්ති තිට්ඨන්ති, තඤ්ච භූමිසිංසං උපගතා, යත්ථ ඨිතා දුප්පසහා දුම්මද්දයා අජ්ජ ඉමෙ මයාති.

අථස්ස උස්සාහං ජනෙන්තො කුටජට්ඨො “මා භායි, ගච්ඡ තයි නදිත්වා පක්ඛන්දන්තෙ සබ්බෙපි භිතා භිජ්ජිත්වා පලායිස්සන්ති”ති ආහ. බාග්ගො තස්මිං උස්සාහං ජනෙන්තෙ සුරො හුත්වා පුන ගන්ත්වා පබ්බතතලෙ අට්ඨායි. වඩ්ඪකීසුකරො ද්විත්තං ආවාටානං අත්තරෙ අට්ඨායි. සුකරා “සාමි, මහාවොරො පුනාගතො”ති ආහංසු. “මා භායිත්ථ, ඉදානි තං ගණ්හිස්සාමි”ති. බාග්ගො නදිත්වා වඩ්ඪකීසුකරස්ස උපරි පතති, සුකරො තස්ස අත්තනො උපරි පතනකාලෙ පරිවත්තිත්වා වෙගෙන උජුකං බතආවාටෙ පති. බාග්ගො වෙගං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උපරිභාගෙන ගන්ත්වා සුප්පමුබ්බස්ස නිරියං බතආවාටස්ස අතිසම්බාධෙ මුබ්බට්ඨානෙ පතිත්වා පුඤ්ජකතො විය අහොසි. සුකරො ආවාටා උත්තරිත්වා අසනිවෙගෙන ගන්ත්වා බාග්ගං අත්තරස්සත්ථිමිති දායාය පහරිත්වා යාව වක්කපදෙසා එාලෙත්වා පඤ්චමධුරමංසං දායාය පලිවෙයෙත්වා බාග්ගස්ස මත්ථකෙ ආවිජ්ඣිත්වා “ගණ්හථ තුම්භාකං පච්චාමිත්ත”න්ති උක්ඛිපිත්වා බහිආවාටෙ ඡඩ්ඞෙසි. පයමං ආගතා බාග්ගමංසං ලභිංසු, පච්ඡා ආගතා “බාග්ගමංසං කිදිසං හොති”ති තෙසං මුඛං උපසිඬ්ඝන්තා විවරිංසු.

සුකරා න තාව තුස්සන්ති. වඩ්ඪකීසුකරො තෙසං ඉඬ්ඝිතං දිස්වා “කිං නු බො තුම්භෙ න තුස්සථා”ති ආහ. “සාමි, කිං එතෙන බාග්ගෙන ඝාතිතෙන, අඤ්ඤො පන බාග්ගආණාපනසමත්ථො කුටජට්ඨො අත්ථියෙවා”ති. “කො නාමෙසො”ති? “එකො දුස්සිලතාපසො”ති. “බාග්ගො මයා ඝාතිතො, සො මෙ කිං පහොති, එථ ගණ්හිස්සාම න”න්ති සුකරස්සටාය සද්ධිං පායාසි. කුටතාපසොපි බාග්ගෙ විරායන්තෙ “කිං නු බො සුකරා බාග්ගං ගණ්හිංසු”ති පටිපථං ගච්ඡන්තො තෙ සුකරෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා අත්තනො පරික්ඛාරං ආදාය පලායන්තො තෙහි අනුබන්ධිතො පරික්ඛාරං ඡඩ්ඞෙත්වා වෙගෙන උදුම්බරරුක්ඛං අභිරුහි. සුකරා “ඉදානිමිහ, සාමි, නට්ඨා, තාපසො පලායිත්වා රුක්ඛං අභිරුහි”ති ආහංසු. “කිං රුක්ඛං නාමා”ති? “උදුම්බරරුක්ඛ”න්ති. සො “සුකරියො උදකං ආහරන්තු, සුකරපොතකා පථවිං බණන්තු, දිසදායා සුකරා මූලානි ඡිත්තන්තු, සෙසා පරිවාරෙත්වා ආරක්ඛන්තු”ති සංවිදහිත්වා තෙසු තථා කරොන්තෙසු සයං උදුම්බරස්ස උජුකං ථුලමූලං එරසුනා පහරන්තො විය එකජ්ජහාරමෙව කත්වා උදුම්බරරුක්ඛං පාතෙසි. පරිවාරෙත්වා ඨිතසුකරා කුටජට්ඨො භූමියං පාතෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං කත්වා යාව අට්ඨිතො බාදිත්වා වඩ්ඪකීසුකරං උදුම්බරබන්ධෙයෙව නිසිදාපෙත්වා කුටජට්ඨස්ස පරිභොගසඬබෙන උදකං ආහරිත්වා අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං කරිංසු, එකඤ්ච තරුණසුකරිං තස්ස අග්ගමහෙසිං අකංසු. තතො පට්ඨාය කිර යාවජ්ජනනා රාජානො උදුම්බරභද්දපියෙ නිසිදාපෙත්වා තිහි සඬබෙහි අභිසිඤ්චන්ති.

තස්මිං වනසණ්ඨෙ අධිවත්ථා දෙවතා තං අච්ඡරියං දිස්වා එකස්මිං විටපන්තරෙ සුකරානං අභිමුඛා හුත්වා තතියං ගාථමාහ –

99. “නමත්ථු සඬ්ඝාන සමාගනානං, දිස්වා සයං සබ්බා වදාමි අබ්භුතං;
බාග්ගං මිභා යත්ථ ජිනිංසු දායිතො, සාමග්ගියා දායබලෙසු මුච්චරෙ”ති.

තත්ථ නමත්ථු සඬ්ඝානන්ති අයං මම නමක්කාරො සමාගනානං සුකරසඬ්ඝානං අත්ථු. දිස්වා සයං සබ්බා වදාමි අබ්භුතන්ති ඉදං පුබ්බෙ අභුතපුබ්බං අබ්භුතං සබ්බං මිත්තභාවං සයං දිස්වා වදාමි. බාග්ගං මිභා යත්ථ ජිනිංසු දායිතොති යත්ර හි නාම දායිතො සුකරමිභා බාග්ගං ජිනිංසු, අයමෙව වා පායො. සාමග්ගියා දායබලෙසු මුච්චරෙති යා සා දායබලෙසු සුකරෙසු සාමග්ගි එකජ්ඣාසයනා, තාය තෙසු සාමග්ගියා තෙ දායබලා පච්චාමිත්තං ගහෙන්වා අජ්ජ මරණභයා මුත්තාති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ධනුග්ගහනිස්සො වඩ්ඪකීසුකරො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[284] 4. සිරිජාතකවණ්ණනා වඩ්ඪකීසුකරජාතකවණ්ණනා තතියා.

යං උස්සුකා සඩ්ඝරත්තීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සිරිවොරබ්බාග්ගමණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ඉමස්මිං ජාතකෙ පච්චුප්පන්තවත්ථු හෙට්ඨා ඛදිරඬ්ඨගාරජාතකෙ (ජා. 1.1.40) විත්ථාරිතමෙව. ඉධාපි පන සා අනාථපිණ්ඩිකස්ස සරෙ චතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ වසනකා මිච්ඡාදිට්ඨිදෙවතා දණ්ඩකම්මං කරොන්ති චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨො ආහරිත්වා කොට්ඨෙ පුරෙත්වා සෙට්ඨිනා සද්ධිං සහායකා අහොසි. අථ නං සො ආදාය සත්ථු සන්තිකං නෙසි. සත්ථා තස්සා ධම්මං දෙසෙසි, සා ධම්මං සුත්වා සොනාපන්නා අහොසි. තතො පට්ඨාය සෙට්ඨිනො යසො යථාපොරාණොව ජාතො. අට්ඨකො සාවත්ථිවාසී සිරිලක්ඛණඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණො වින්තෙසි – “අනාථපිණ්ඩිකො දුග්ගතො හුත්වා පුන ඉස්සරො ජාතො, යංනුනාහං තං දට්ඨුකාමො විය ගත්වා තස්ස සරතො සිරිං ටෙන්නත්වා ආගච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සො තස්ස සරං ගන්ත්වා තෙන කතසක්කාරසම්මානො සාරණියකථාය වත්තමානාය “කිමත්ථං ආගතොසී”ති චුත්තෙ “කත්ථං නු ඛො සිරි පතිට්ඨිතා”ති ඔලොකෙසි. සෙට්ඨිනො ච සබ්බසෙනො ධොතසඩ්ඛපටිභාගො කුක්කුටො සුචණ්ණපඤ්ජරෙ පක්ඛිපිත්වා යපිතො අත්ථි, තස්ස චූළාය සිරි පතිට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො ඔලොකයමානො සිරියා තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා ආහ – “අහං, මහාසෙට්ඨි, පඤ්චසතෙ මාණවෙ මන්තෙ වාවෙමි, අකාලරචිං එකං කුක්කුටං නිස්සාය තෙ ව මයඤ්ච කිලමාම, අයඤ්ච කිර කුක්කුටො කාලරචි, ඉමස්සත්ථාය ආගතොමිති, දෙනි මෙ එතං කුක්කුටං”න්ති. “ගණ්භ, බ්‍රාහ්මණ, දෙමි තෙ කුක්කුටං”න්ති. “දෙමි”ති ච චුත්තක්ඛණෙයෙව සිරි තස්ස චූළතො අපගන්ත්වා උස්සිසකෙ යපිතෙ මණ්ණිකන්ධෙ පතිට්ඨාසි.

බ්‍රාහ්මණො සිරියා මණ්ණිමිති පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා මණ්ණිමිති යාචි. “මණ්ණිමිති දෙමි”ති චුත්තක්ඛණෙයෙව සිරි මණ්ණො අපගන්ත්වා උස්සිසකෙ යපිතආරක්ඛයට්ඨියං පතිට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො සිරියා තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා තම්පි යාචි. “ගහෙත්වා ගච්ඡාහි”ති චුත්තක්ඛණෙයෙව සිරි යට්ඨිතො අපගන්ත්වා පුඤ්ඤලක්ඛණදෙවියා නාම සෙට්ඨිනො අග්ගමහෙසියා සීසෙ පතිට්ඨාසි. සිරිවොරබ්බාග්ගමණො තත්ථ පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා “අවිස්සජ්ජියහණ්ඩං එතං, යාවිතුම්පි න සක්කා”ති වින්තෙත්වා සෙට්ඨිං එතදවොච – “මහාසෙට්ඨි, අහං තුම්භාකං ගෙහෙ ‘සිරිං ටෙන්නත්වා ගම්ස්සාමි’ති ආගච්ඡිං, සිරි පන තෙ කුක්කුටස්ස චූළායං පතිට්ඨිතා අහොසි, තස්මිං මම දින්නෙ තතො අපගන්ත්වා මණ්ණිමිති පතිට්ඨති, මණ්ණිමිති දින්නෙ ආරක්ඛයට්ඨියං පතිට්ඨති, ආරක්ඛයට්ඨියා දින්නාය තතො අපගන්ත්වා පුඤ්ඤලක්ඛණදෙවියා සීසෙ පතිට්ඨති, ‘ඉදං ඛො පන අවිස්සජ්ජියහණ්ඩං’න්ති ඉමම්පි මෙ න ගහිතං, න සක්කා තච සිරිං ටෙන්නතුං, තච සත්තකං තවෙව හොතු”ති උට්ඨායාසනා පක්කාමි. අනාථපිණ්ඩිකො “ඉමං කාරණං සත්ථු කට්ඨස්සාමි”ති විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො සබ්බං තථාගතස්ස ආරොවෙසි. සත්ථා තං සුත්වා “න ඛො, ගහපති, ඉදානෙව අඤ්ඤෙසං සිරි අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති, පුබ්බෙපි අප්පපුඤ්ඤෙහි උප්පාදිතසිරි පන පුඤ්ඤවත්තානංයෙව පාදමූලං ගතා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සිජ්ජං උග්ගණ්හිත්වා අගාරං අජ්ඣාචසන්නො මානාපිතුනං කාලකිරියාය සංවිග්ගො නික්ඛම්ත්වා හිමවන්තපදෙසෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙත්වා දීපස්ස අද්ධුනො අවචයෙන ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදං ගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො උය්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ හික්ඛං වරමානො හත්ථාවරියස්ස සරද්වාරං අගමාසි. සො තස්ස ආචාරවිහාරෙ පසන්නො හික්ඛං දත්වා උය්‍යානෙ වසාපෙත්වා නිව්චං පටිජග්ගි. තස්මිං කාලෙ එකො කට්ඨභාරකො අරඤ්ඤතො දාරුනි ආහරන්තො වෙලාය නගරද්වාරං පාපුණ්තුං නාසක්ඛි. සායං එකස්මිං දෙවකුලෙ දාරුකලාපං උස්සිසකෙ කත්වා නිපජ්ජි, දෙවකුලෙ විස්සට්ඨා බහු කුක්කුටා තස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං රුක්ඛෙ සයිංසු. තෙසු උපරිසයිතකුක්කුටො පච්චුසකාලෙ වච්චං පාතෙන්නො හෙට්ඨාසයිතකුක්කුටස්ස සරිරෙ පාතෙසි. “කෙන මෙ සරිරෙ වච්චං පාතිත”න්ති ච චුත්තෙ “මයා”ති ආහ. “කිංකාරණා”ති ච චුත්තෙ “අනුපධාරෙත්වා”ති වත්වා පුනපි පාතෙසි. තතො උභොපි අඤ්ඤමඤ්ඤං කුද්ධා “කිං තෙ බලං, කිං තෙ බල”න්ති කලහං කරිංසු. අථ හෙට්ඨාසයිතකුක්කුටො ආහ – “මං මාරෙත්වා අඩ්ඨගරෙ පක්කමංසං බාදන්තො පාතොව කහාපණ්ණස්සං ලහති”ති. උපරිසයිතකුක්කුටො ආහ – “අම්හො, මා ත්ථං එත්තකෙන ගජ්ජි, මම ථූලමංසං බාදන්තො රාජා හොති, බහිමංසං බාදන්තො පුරිසො වෙ, සෙනාපතිට්ඨානං, ඉත්ථි වෙ, අග්ගමහෙසිට්ඨානං ලහති. අට්ඨිමංසං පන මෙ බාදන්තො ගිහි වෙ, හණ්ඩාගාරිකට්ඨානං, පබ්බජිතො වෙ, රාජකුලපකභාවං ලහති”ති.

කට්ඨභාරකො තෙසං වචනං සුත්වා “රජ්ජෙ පත්තෙ සහස්සෙන කිව්චං නත්ථි”ති සණ්ඨං අභිරුහිත්වා උපරිසයිතකුක්කුටං ගහෙත්වා මාරෙත්වා උච්ඡිධිගෙ කත්වා “රාජා හවිස්සාමි”ති ගන්ත්වා විවට්ඨ්වාරෙන්නෙව නගරං පවිසිත්වා කුක්කුටං නිත්තවං කත්වා උදරං සොධෙත්වා “ඉදං කුක්කුටමංසං සාධුකං සම්පාදෙහි”ති පජාපතියා අදාසි. සා කුක්කුටමංසඤ්ච හත්තඤ්ච සම්පාදෙත්වා “භුඤ්ජ, සාමි”ති තස්ස උපනාමෙසි. “හද්දෙ, එතං මංසං මහානුභාවං, එතං බාදිත්වා අහං රාජා හවිස්සාමි, ත්ථං අග්ගමහෙසි හවිස්සසි, තං හත්තඤ්ච මංසඤ්ච ආදාය ගඩ්ඨාතීරං ගන්ත්වා න්භායිත්වා භුඤ්ජිස්සාමා”ති හත්තභාජනං තීරෙ යපෙත්වා න්භානත්ථාය ඔතරිංසු. තස්මිං බණෙ වාතෙන ධූහිතං උදකං ආගන්ත්වා හත්තභාජනං ආදාය අගමාසි. තං නදීසොතෙන චූස්භමානං හෙට්ඨානදියං හත්ථිං න්භාපෙන්නො එකො හත්ථාවරියො මහාමත්තො දිස්වා උක්ඛිපාපෙත්වා විවරාපෙත්වා “කිමෙත්ථා”ති පුච්ඡි. “හත්තඤ්චෙව

කුක්කුටමංසඤ්ච සාමී”ති. සො තං පිදහාපෙත්වා ලඤ්ජාපෙත්වා “යාව මයං ආගච්ඡාම, තාවිමං හත්තං මා විවරා”ති හරියාය පෙසෙසි. සොපි බො කට්ඨභාරකො මුඛතො පච්චියෙන වාලුකොදකෙන උද්ධුමාතඋදරො පලාසි.

අටෙකො තස්ස හත්ථාවරියස්ස කුලුපකො දිබ්බවක්ඛකතාපසො “මය්හං උපට්ඨාකො හත්ථීට්ඨානං න විජහති, කදා නු බො සම්පත්තිං පාපුණ්ණස්සති”ති දිබ්බවක්ඛනා උපධාරෙන්තො තං පුරිසං දිස්වා තං කාරණං ඤත්වා පුරෙතරං ගන්ත්වා හත්ථාවරියස්ස නිවෙසනෙ නිසීදි. හත්ථාවරියො ආගන්ත්වා තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො තං හත්තභාජනං ආහරාපෙත්වා “තාපසං මංසොදනෙන පරිච්ඡපා”ති ආහ. තාපසො හත්තං ගහෙන්වා මංසෙ දියමානෙ අග්ගහෙන්වා “ඉමං මංසං අහං විචාරෙමී”ති වත්වා “විචාරෙට්ඨ , හත්තෙ”ති වුත්තෙ ථුලමංසාදීනි එකෙකං කොට්ඨාසං කාරෙත්වා ථුලමංසං හත්ථාවරියස්ස දාපෙසි, බහිමංසං තස්ස හරියාය, අට්ඨිමංසං අත්තනා පරිභුඤ්ජී. සො හත්තකිච්චාවසානෙ ගච්ඡන්තො “ත්වං ඉතො තතියදිවසෙ රාජා හවිස්සසි, අප්පමන්තො හොහි”ති වත්වා පක්කාමි. තතියදිවසෙ එකො සාමන්තරාජා ආගන්ත්වා බාරාණසිං පරිචාරෙසි. බාරාණසිරාජා හත්ථාවරියං රාජවෙසං ගාහාපෙත්වා “හත්ථීං අභිරුහිත්වා යුජ්ඣාමි”ති ආණාපෙත්වා සයං අඤ්ඤාතකවෙසෙන සෙනාය විචාරෙන්තො එකෙන මහාවෙගෙන සරෙන විද්ධො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව මරි. තස්ස මතභාවං ඤත්වා හත්ථාවරියො බහු කභාපණෙ නිහරාපෙත්වා “ධනන්ථිකා පුරතො හුත්වා යුජ්ඣාමන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි. බලකායො මුහුත්තෙනෙව සාමන්තරාජානං ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. අමච්චා රඤ්ඤො සරිරකිච්චං කත්වා “කං රාජානං කරොමා”ති මන්තයමානා “අම්භාකං රාජා ජීවමානො අත්තනො වෙසං හත්ථාවරියස්ස අදාසි, අයමෙව යුද්ධං කත්වා රජ්ජං ගණ්හි, එතස්සෙව රජ්ජං දස්සාමා”ති තං රජ්ජෙන අභිසිඤ්චිංසු, හරියමිපිස්ස අග්ගමහෙසිං අකංසු. බොධිසත්තො රාජකුලුපකො අහොසි.

සත්ථා අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

100. “යං උස්සුකා සඬ්ඝරන්ති, අලක්ඛිකා බහුං ධනං;
සිප්පවන්තො අසිප්පා ව, ලක්ඛිවා තානි භුඤ්ජති.

101. “සබ්බත්ථ කතපුඤ්ඤස්ස, අතිච්චඤ්ඤෙව පාණිනො;
උප්පජ්ජන්ති බහු භොගා, අප්පනායතනෙසුපි”ති.

තත්ථ යං උස්සුකානි යං ධනසඬ්ඝරණෙ උස්සුක්කමාපන්නා ඡන්දජාතා කිච්ඡෙන බහුං ධනං සඬ්ඝරන්ති. “යෙ උස්සුකා”තිපි පායො, යෙ පුරිසා ධනසංහරණෙ උස්සුකා හත්ථිසිප්පාදිවසෙන සිප්පවන්තො අසිප්පා ව අත්තමසො වෙනනෙන කම්මං කත්වා බහුං ධනං සඬ්ඝරන්තිති අත්ථො. ලක්ඛිවා තානි භුඤ්ජතිති තානි “බහුං ධන”න්ති වුත්තානි ධනානි පුඤ්ඤවා පුරිසො අත්තනො පුඤ්ඤඵලං පරිභුඤ්ජන්තො කිඤ්චි කම්මං අකත්වාපි පරිභුඤ්ජති.

අතිච්චඤ්ඤෙව පාණිනොති අතිච්ච අඤ්ඤෙ ඵව පාණිනො. ඵව-කාරො පුරිමපදෙන යොජෙතබ්බො, සබ්බත්ථෙව කතපුඤ්ඤස්ස අඤ්ඤෙ අකතපුඤ්ඤෙ සත්තෙ අතික්කමිත්වාති අත්ථො. අප්පනායතනෙසුපිති අපි අනායතනෙසුපි අරතනාකරෙසු රතනානි අසුචණ්ණායතනාදිසු සුචණ්ණාදීනි අහත්ථායතනාදිසු හත්ථිආදයොති සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකා බහු භොගා උප්පජ්ජන්ති . තත්ථ මුත්තාමණිආදීනං අනාකරෙ උප්පත්තියං දුට්ඨගාමණිඅභයමහාරාජස්ස වන්ථු කට්ඨකබ්බං.

සත්ථා පන ඉමා ගාථා වත්වා “ගහපති, ඉමෙසං සත්තානං පුඤ්ඤස්සදිසං අඤ්ඤං ආයතනං නාම නත්ථී, පුඤ්ඤවන්නානඤ්චි අනාකරෙසු රතනානි උප්පජ්ජන්තියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මං දෙසෙසි –

“එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
යං යදෙවාහිප්පත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“සුචණ්ණතා සුසරතා, සුසණ්ඨානා සුරුපතා;
ආධිපච්චපරිචාරො, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“පදෙසරජ්ජං ඉස්සරියං, චක්කවත්තිසුඛං පියං;
දෙවරජ්ජමපි දිබ්බෙසු, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“මානුස්සිකා ව සම්පත්ති, දෙවලොකෙ ව යා රති;
යා ව නිබ්බානසම්පත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“මිත්තසම්පදමාගම්ම, යොනියොව පයුඤ්ජනො;
විජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවො, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“පටිසම්භිදා විමොක්ඛා ව, යා ව සාවකපාරමී;
පච්චෙකබොධි බුද්ධභූමී, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති.

“එවං මහත්ථිකා එසා, යදිදං පුඤ්ඤසම්පදා;
තස්මා ධීරා පසංසන්නී, පණ්ඩිතා කතපුඤ්ඤන”න්ති. (බු. පා. 8.10-16);

ඉදානි යෙසු අනාඨපිණ්ඩිකස්ස සිරි පතිට්ඨිතා, තානි රතනානි දස්සෙතුං “කුක්කුටො”ති ආදිමාහ.

102. “කුක්කුටො මණ්ඩො දණ්ඩො, ථියො ව පුඤ්ඤලක්ඛණා;
උප්පජ්ජන්ති අපාපස්ස, කතපුඤ්ඤස්ස ජන්තුනො”ති.

තත්ථ දණ්ඩොති ආරක්ඛයට්ඨිං සන්ධාය වුත්තං, ථියොති සෙට්ඨිහරියං පුඤ්ඤලක්ඛණදෙවිං. සෙසමෙන්ථ උත්තානමෙව. ගාථං වත්ථා ව පන ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, කුලුපකතාපසො පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසි”න්ති.

[285] 5. මණ්ඩුකරජාතකවණ්ණනා සිරිජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

දරියා සත්ත වස්සානීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සුන්දරිමාරණං ආරබ්භ කටෙසි. තෙන බො පන සමයෙන හගවා සක්කතො හොති ගරුකතොති වත්ථු උදානෙ (උදා. 38) ආගතමෙව. අයං පනෙන්ථ සඬබ්බෙපො – හගවතො කිර භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ව පඤ්චන්තං මහානදීනං මහොසසදියෙ ලාභසක්කාරෙ උප්පන්නෙ හතලාභසක්කාරා අඤ්ඤතිත්ථියා සුරියුග්ගමනකාලෙ ඛජ්ජොපනකා විය නිප්පභා හුත්ථා එකතො සන්නිපතිත්ථා මන්තයිංසු – “මයං සමණස්ස ගොතමස්ස උප්පන්නකාලතො පට්ඨාය හතලාභසක්කාරා, න කොචි අම්භාකං අත්ථිභාවමපි ජානාති, කෙන නු බො සද්ධිං එකතො හුත්ථා සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං උප්පාදෙන්ථා ලාභසක්කාරමස්ස අන්තරධාපෙය්‍යාමා”ති. අථ තෙසං එතදහොසි – “සුන්දරියා සද්ධිං එකතො හුත්ථා සක්කුණ්ණස්සාමා”ති.

තෙ එකදිවසං සුන්දරිං තිත්ථියාරාමං පටිසිත්ථා වන්දිත්ථා ධීතං නාලපිංසු. සා පුනප්පුනං සල්ලපන්තීපි පටිවචනං අලභිත්ථා “අපි නු, අය්‍යා, තුම්භෙ කෙනචි විභෙධීතාත්ථා”ති පුච්ඡි. “කිං, හගිනි, සමණං ගොතමං අම්භෙ විභෙදෙන්ථා හතලාභසක්කාරෙ කත්ථා විවරන්තං න පස්සසි”ති. සා එවමාහ – “මයා එත්ථ කිං කාතුං වට්ටති”ති? ත්වං බොසි, හගිනි, අභිරුපා සොහග්ගප්පත්තා, සමණස්ස ගොතමස්ස අයසං ආරොපෙන්ථා මහාජනං තව කථං ගාභාපෙන්ථා හතලාභසක්කාරං කරොහි”ති? සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්ථා වන්දිත්ථා පක්කන්තා. තතො පට්ඨාය මාලාගන්ධවිලෙපනකප්පුරකථුකඵලාදීනි ගහෙන්ථා සායං මහාජනස්ස සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්ථා නගරං පටිසනකාලෙ ජෙනවනාහිමුඛි ගච්ඡති. “කහං ගච්ඡසි”ති ව පුට්ඨා “සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං, අහඤ්ඤි තෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසාමි”ති වත්ථා අඤ්ඤතරස්මිං තිත්ථියාරාමෙ වසිත්ථා පාතොව ජෙනවනග්ගං ඔතරිත්ථා නගරාහිමුඛි ගච්ඡති. “කිං, සුන්දරි, කහං ගතාසි”ති ව පුට්ඨා “සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්ථා තං කිලෙසරතියා රමාපෙන්ථා ආගතාමිහි”ති වදති.

අථ නං කතිපාහව්වයෙන ධුත්තානං කභාපණෙ දත්ථා “ගච්ඡථ සුන්දරිං මාරෙන්ථා සමණස්ස ගොතමස්ස ගන්ධකුටියා සම්පෙ මාලාකවචරන්තරෙ නික්ඛිපිත්ථා එථා”ති වදිංසු, තෙ තථා අකංසු. තතො තිත්ථියා “සුන්දරිං න පස්සාමා”ති කොලාහලං කත්ථා රඤ්ඤො ආරොචෙන්ථා “කහං වො ආසඬ්ඨා”ති වුත්තා “ඉමෙසු දිවසෙසු ජෙනවනෙ වසති, තත්ත්වසා පවත්තිං න ජානාමා”ති වත්ථා “තෙන හි ගච්ඡථ, නං විචිනථා”ති රඤ්ඤො අනුඤ්ඤානා අත්තනො උපට්ඨාකෙ ගහෙන්ථා ජෙනවනං ගන්ත්ථා විචිනන්තා මාලාකවචරන්තරෙ දිස්ථා මඤ්චකං ආරොපෙන්ථා නගරං පවෙසෙන්ථා “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා සත්ථාරා කතපාපකම්මං පටිච්ඡාදෙස්සාමා”ති සුන්දරිං මාරෙන්ථා මාලාකවචරන්තරෙ නික්ඛිපිංසු”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසුං, රාජා “තෙන හි ගච්ඡථ, නගරං ආභිණ්ඩා”ති ආහ. තෙ නගරවිථිසු “පස්සථ සමණානං සකාපුත්තියානං කම්ම”න්ති ආදීනි විරචිත්ථා පුන රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමංසු.

රාජා සුන්දරියා සරීරං ආමකසුසානෙ අට්ටකං ආරොපෙන්ථා රක්ඛාපෙසි. සාවත්ථිවාසිනො ය්‍පෙන්ථා අරියසාවකෙ සෙසා යෙභුයොන “පස්සථ සමණානං සකාපුත්තියානං කම්ම”න්ති ආදීනි වත්ථා අන්තොනගරෙ ව බහිනගරෙ ව භික්ඛු අක්කොසන්තා පරිභාසන්තා විවරන්ති. භික්ඛු තං පවත්තිං තථාගතස්ස ආරොචෙසුං. සත්ථා “තෙන හි තුම්භෙහි තෙ මනුස්සෙ එවං පටිචොදො”ති –

“අභුතවාදී නිරයං උපෙනි, යො වාපි කත්ථා න කරොමි වාහ;
උහොපි තෙ පෙච්ච සමා හවන්ති, නිහිනකම්මා මනුජා පරත්ථා”ති. (උදා. 38) –

ඉමං ගාථමාහ.

රාජා “සුන්දරියා අඤ්ඤෙහි මාරිතභාවං ජානාමා”ති පුරිසෙ පෙසෙසි. තෙපි බො ධුත්තා තෙහි කභාපණෙහි සුරං පිවන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කරොන්ති. තත්ථෙකො එවමාහ – “ත්වං සුන්දරිං එකප්පභාරෙනෙව මාරෙන්ථා මාලාකවචරන්තරෙ නික්ඛිපිත්ථා තතො ලද්ධකභාපණෙහි සුරං පිවසි, හොතු හොතු”ති. රාජපුරිසා තෙ ධුත්තෙ ගහෙන්ථා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. අථ තෙ රාජා “තුම්භෙහි මාරිතා”ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කෙහි මාරාපිතා”ති? “අඤ්ඤතිත්ථියෙහි, දෙවා”ති. රාජා තිත්ථියෙ පක්කොසාපෙන්ථා සුන්දරිං උක්ඛිපාපෙන්ථා “ගච්ඡථ තුම්භෙ, එවං

වදන්තා නගරං ආභිණ්ඩං ‘අයං සුන්දරී සමණස්ස ගෞතමස්ස අවණ්ණං ආරොපෙතුකාමෙහි අමහෙහි මාරාපිතා, නෙව සමණස්ස ගෞතමස්ස, න ගෞතමසාවකානං දොසො අත්ථී, අමිහාකංයෙව දොසො”’ති ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. බාලමහාජනො තදා සද්දහි, තිත්ථියාපි පුරිසවධදණ්ඩෙන පලිබුද්ධා. තතො පටියාය බුද්ධානං මහන්තතරො ලාභසක්කාරො අහොසි.

අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, තිත්ථියා ‘බුද්ධානං කාලකභාවං උප්පාදෙස්සාමා’ති සයං කාලකා ජාතා, බුද්ධානං පන මහන්තතරො ලාභසක්කාරො උදපාදී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සක්කා බුද්ධානං සංකිලෙසං උප්පාදෙතුං, බුද්ධානං සංකිලිට්ඨභාවකරණං නාම ජාතිමණිනො කිලිට්ඨභාවකරණසදිසං, පුබ්බෙ ජාතිමණිං ‘කිලිට්ඨං කරිස්සාමා’ති වායමන්තාපි නාසක්ඛිංසු කිලිට්ඨං කාතු”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා නික්ඛමිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ තිස්සො පබ්බතරාජියො අතික්කමිත්වා තාපසො හුත්වා පණ්ණසාලායං වසි. තස්සා අවිදුරෙ මණිගුහා අහොසි, තත්ථ තිංසමත්තා සුකරා වසන්ති, ගුහාය අවිදුරෙ එකො සීහො වරති, තස්ස මණිමිහි ඡායා පඤ්ඤායති. සුකරා සීහවිජායං දිස්වා භිතා උත්‍රස්තා අප්පමංසලොභිතා අහෙසුං. තෙ “ඉමස්ස මණිනො විප්පසන්නත්තා අයං ඡායා පඤ්ඤායති, ඉමං මණිං සංකිලිට්ඨං විවණ්ණං කරොමා”ති විත්තෙත්වා අවිදුරෙ එකං සරං ගන්ත්වා කලලෙ පවට්ටෙත්වා ආගන්ත්වා තං මණිං සංසන්ති. සො සුකරලොමෙහි සංසියමානො විප්පසන්නතරො අහොසි. සුකරා උපායං අපස්සන්තා “ඉමස්ස මණිනො විවණ්ණකරණුපායං තාපසං පුච්ඡිස්සාමා”ති බොධිසත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ඨිතා පුරිමා ද්වෙ ගාථා උදාහරිංසු –

103. “දරියා සත්ත වස්සානි, තිංසමත්තා වසාමසෙ;
හඤ්ඤාම මණිනො ආහං, ඉති නො මන්තරං අහු.
104. “යාවතා මණිං සංසාම, භියොා වොදායතෙ මණි;
ඉදඤ්චදානි පුච්ඡාම, කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසී”ති.

තත්ථ දරියානි මණිගුහායං. වසාමසෙති වසාම. හඤ්ඤාමානි හනිස්සාම, මයමිපි විවණ්ණං කරිස්සාම. ඉදඤ්චදානි පුච්ඡාමානි ඉදානි මයං “කෙන කාරණෙන අයං මණි කිලිස්සමානො වොදායතෙ”ති ඉදං තං පුච්ඡාම. “කිං කිව්වං ‘ඉධ මඤ්ඤසී’ති ඉමස්මිං අත්ථෙ ත්වං ඉමං කිව්වං කින්ති මඤ්ඤසී”ති.

අථ නෙසං ආචික්ඛන්තො බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ –

105. “අයං මණි වෙළුරියො, අකාචො විමලො සුභො;
නාස්ස සක්කා සිරිං හන්තුං, අපක්කමථ සුකරා”ති.

තත්ථ අකාචොති අකක්කසො. සුභොති සොභනො. සිරින්ති පහං. අපක්කමථාති ඉමස්ස මණිස්ස පහා නාසෙතුං න සක්කා, තුම්හෙ පන ඉමං මණිගුහං පහාය අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡානි.

තෙ තස්ස කථං සුත්වා තථා අකංසු. බොධිසත්තො ඤානං උප්පාදෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා තාපසො අහමෙව අහොසි”න්ති.

[286] 6. සාලුකජාතකවණ්ණනා මණිසුකරජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

මා සාලුකස්ස පිහයිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ථුල්ලකුමාරිකාපලොහනං ආරබ්භ කපේසි. තං වුළුනාරදකස්සපජාතකෙ (ජා. 1.13.40 ආදයො) ආවිභවිස්සති. තං පන භික්ඛුං සත්ථා පක්කොසාපෙත්වා “සව්වං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසී”ති පුච්ඡි. “එවං, හන්තෙ”ති. “කො තං උක්කණ්ඨාපෙති”ති? “ථුල්ලකුමාරිකා, හන්තෙ”ති. සත්ථා “එසා තෙ භික්ඛු අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතිස්සා විවාහත්ථාය ආගතපරිසාය උත්තරිහඩ්ගො අහොසී”ති වත්වා භික්ඛුහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහාලොභිතගොණො නාම අහොසි, කනිට්ඨභාතා පනස්ස වුළුලොභිතො නාම. උභොපි ගොණා ගාමකෙ එකස්මිං කුලෙ කම්මං කරොන්ති. තස්ස කුලස්ස එකා වයප්පත්තා කුමාරිකා අත්ථී, තං අඤ්ඤකුලං වාරෙසි. අථ නං කුලං “විවාහකාලෙ උත්තරිහඩ්ගො හවිස්සති”ති සාලුකං නාම සුකරං යාගුහන්තෙන පටිපඨ්ගි, සො හෙට්ඨාමඤ්චෙ සයති. අපේකදිවසං වුළුලොභිතො භාතරං ආහ – “භාතික, මයං ඉමස්මිං කුලෙ කම්මං කරොම, අමිහෙ නිස්සාය ඉමං කුලං ජීවති, අථ ව පනිමෙ මනුස්සා අමිහාකං තිණපලාලමන්තං දෙන්ති, ඉමං සුකරං යාගුහන්තෙන පොසෙන්නි, හෙට්ඨාමඤ්චෙ සයාපෙන්නි, කිං නාමෙස එතෙසං කරිස්සති”ති. මහාලොභිතො “තාත, මා ත්වං එතස්ස යාගුහන්තං පත්ථය, එතිස්සා කුමාරිකාය විවාහදිවසෙ එතං

උත්තරිහඬගං කාතුකාමා එතෙ මංසස්ස ථුලභාවකරණත්ථං පොසෙන්නි, කතිපාහව්වයෙන තං පස්සිස්සසි
හෙට්ඨාමඤ්චතො නික්ඛාමෙත්වා වධිත්වා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා ආගන්තුකහත්තං කරියමාන”න්ති වත්වා පුරිමා
ද්වෙ ගාථා සමුට්ඨාපෙසි –

106. “මා සාලුකස්ස පිහයි, ආතුරන්නානි භුඤ්ජති;
අප්පොස්සුක්කො භුසං බාද, එතං දිසායුලක්ඛණං.

107. “ඉදානි සො ඉධාගන්ත්වා, අනිථි යුත්තසෙවකො;
අප් දක්ඛස්සි සාලුකං, සයන්තං මුසලුත්තර”න්ති.

තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – තාත, ත්වං මා සාලුකසුකරභාවං පත්ථයි, අයඤ්භි ආතුරන්නානි මරණභොජනානි
භුඤ්ජති, යානි භුඤ්ජිත්වා නවිරස්සෙව මරණං පාපුණ්සිසති, ත්වං පන අප්පොස්සුක්කො නිරාලයො හුත්වා අත්තනා
ලද්ධං ඉමං පලාලමිස්සකං භුසං බාද, එතං දිසායුභාවස්ස ලක්ඛණං සඤ්ජානනානිමිත්තං. ඉදානි කතිපාහස්සෙව සො
වෙවාහිකපුරිසො මහනියා පරිසාය යුත්තො යුත්තසෙවකො ඉධ අනිථි හුත්වා ආගතො භවිස්සති, අපේතං සාලුකං
මුසලසදිසෙන උත්තරොට්ඨෙන සමන්තාගතත්තා මුසලුත්තරං මාරිතං සයන්තං දක්ඛස්සිති.

තතො කතිපාහස්සෙව වෙවාහිකෙසු ආගතෙසු සාලුකං මාරෙත්වා උත්තරිහඬගමකංසු. උභො ගොණා තං තස්ස
විපත්තිං දිස්වා “අම්භාකං භුසමෙව වර”න්ති විත්තයිංසු. සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා තදත්ථජොතිකං තතියං
ගාථමාහ –

108. “විකන්තං සුකරං දිස්වා, සයන්තං මුසලුත්තරං;
ජරග්ගවා විවිත්තෙසුං, වරම්භාකං භුසාමිවා”ති.

තත්ථ භුසාමිවානි භුසමෙව අම්භාකං වරං උත්තමන්ති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු
සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා කුමාරිකා එතරහි ථුල්ලකුමාරිකා අහොසි, සාලුකො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු,
චූළලොහිතො ආනන්දො, මහාලොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[287] 7. ලාභගරහජාතකවණ්ණනා සාලුකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

නානුම්මත්තොති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කපෙසි.
ථෙරස්ස කිර සද්ධිවිහාරිකො ථෙරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො “ලාභුප්පත්තිපට්ඨං මෙ,
භන්තෙ, කපෙථ, කිං කරොන්තො විවරාදිනං ලාභී භොති”ති පුච්ඡි. අප්ස්ස ථෙරො “ආචුසො, චතුහඬගෙහි
සමන්තාගතස්ස ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජති, අත්තනො අබ්භන්තරෙ හිරොත්තප්පං හින්දිත්වා සාමඤ්ඤං පභාය
අනුම්මත්තෙනෙව උම්මත්තෙන විය භවිතබ්බං, පිසුණවාවා වත්තබ්බා, නටසදිසෙන භවිතබ්බං, විකිණ්ණවාචෙන
කුතුහලෙන භවිතබ්බ”න්ති ඉමං ලාභුප්පත්තිපට්ඨං කපෙසි. සො තං පට්ඨං ගරහිත්වා උට්ඨාය පක්කන්තො. ථෙරො
සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා තං පවත්තිං ආවික්ඛි. සත්ථා “නෙසො, සාරිපුත්ත, භික්ඛු ඉදානෙව ලාභං ගරහති,
පුබ්බෙපෙස ගරහියෙවා”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො
සොළසවස්සිකකාලෙයෙව තිණ්ණං වෙදානං අට්ඨාරසන්නඤ්ච සිප්පානං පරියොසානං පත්වා දිසාපාමොක්ඛො
ආවරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසනානි සිප්පං වාවෙසි. තත්‍රෙකො මාණවො සීලාචාරසම්පන්නො එකදිවසං ආවරියං
උපසඬකමිත්වා “කථං ඉමෙසං සත්තානං ලාභො උප්පජ්ජති”ති ලාභුප්පත්තිපට්ඨං පුච්ඡි. ආවරියො “තාත, ඉමෙසං
සත්තානං චතුහි කාරණෙහි ලාභො උප්පජ්ජති”ති වත්වා පට්ඨං ගාථමාහ –

109. “නානුම්මත්තො නාපිසුණො, නානවො නාකුතුහලො;
මුල්ලෙසු ලහතෙ ලාභං, එසා තෙ අනුසාසති”ති.

තත්ථ නානුම්මත්තොති න අනුම්මත්තො. ඉදං චුත්තං භොති – යථා උම්මත්තකො නාම ඉත්ථිපුරිසදාරිකදාරකෙ
දිස්වා තෙසං වත්ථාලඬකාරාදිනි විලුම්පති, තතො තතො මවිජමංසසුවාදිනි බලක්කාරෙන ගහෙත්වා බාදති, එවමෙව
යො ගිහිභූතො අප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධසමුට්ඨානං හිරොත්තප්පං පභාය කුසලාකුසලං අගණෙත්වා නිරයභයං අභායන්තො
ලොභාහිභූතො පරියාදිණ්ණවිත්තො කාමෙසු පමන්තො සන්ධිවිජ්ජාදිනි සාහසිකකම්මානි කරොති, පබ්බජිතොපි
හිරොත්තප්පං පභාය කුසලාකුසලං අගණෙත්වා නිරයභයං අභායන්තො සත්ථාරා පඤ්ඤත්තං සික්ඛාපදං මද්දන්තො
ලොභෙන අහිභූතො පරියාදිණ්ණවිත්තො විවරාදිමන්තං නිස්සාය අත්තනො සාමඤ්ඤං විජහිත්වා පමන්තො
වෙජ්ජකම්මදුක්කම්මාදිනි කරොති, වෙච්චානාදිනි නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති, අයං අනුම්මත්තොපි උම්මත්තසදිසත්තා
උම්මත්තො නාම , එවරුපස්ස බිජ්ජං ලාභො උප්පජ්ජති. යො පන එවං අනුම්මත්තො ලජ්ජී කුක්කුච්චකො, එස
මුල්ලෙසු අපණ්ඩිතෙසු පුරිසෙසු ලාභං න ලහති, තස්මා ලාභත්ථිකෙන උම්මත්තකෙන විය භවිතබ්බන්ති.

නාපිසුණොති එත්ථාපි යො පිසුණො හොති, “අසුකෙන ඉදං නාම කත”න්ති රාජකුලෙ පෙසුඤ්ඤං උපසංහරති, සො අඤ්ඤාසං යසං අවිජ්ජන්දිත්වා අත්තනො ගණ්හාති. රාජානොපි නං “අයං අමිහෙසු සසස්නෙහො”ති උච්චෙ යානෙ යපෙත්ති, අමච්චාදයොපිස්ස “අයං නො රාජකුලෙ පරිහින්දෙය්‍යා”ති භයෙන දාතබ්බං මඤ්ඤන්ති, එවං එතරහි පිසුණස්ස ලාභො උප්පජ්ජති. යො පන අපිසුණො, සො මුල්භෙසු ලාභං න ලභතිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

නානටොති ලාභං උප්පාදෙන්තෙන නටෙන විය භවිතබ්බං. යථා නටො හිරොත්තප්පං පභාය නච්චගිතවාදිතෙහි කීළං කත්වා ධනං සංහරති, එවමෙව ලාභත්ථිකෙන හිරොත්තප්පං හින්දිත්වා ඉත්ථිපුරිසදාරිකදාරකානං සොණ්ඩසභායෙන විය නානප්පකාරං කෙළිං කරොත්තෙන විවරිතබ්බං. යො එවං අනටො, සො මුල්භෙසු ලාභං න ලභති.

නාකුතුහලොති කුතුහලො නාම විප්පකිණ්ණවාටො. රාජානො හි අමච්චෙ පුච්ඡන්ති – “අසුකට්ඨානෙ කිර ‘මනුස්සො මාරිතො, සරං විලුත්තං, පරෙසං දාරා පට්ඨිතා’ති සුය්‍යති, කෙසං නු බො ඉදං කම්ම”න්ති. තත්ථ සෙසෙසු අකට්ඨන්තෙසුයෙව යො උට්ඨන්තිවා “අසුකො ව අසුකො ව නාමා”ති වදති, අයං කුතුහලො නාම. රාජානො තස්ස වචනෙන තෙ පුරිසෙ පරියෙසිත්වා නිසෙධෙත්වා “ඉමං නිස්සාය නො නගරං නිච්චොරං ජාත”න්ති තස්ස මහත්තං යසං දෙන්ති, සෙසාපි ජනා “අයං නො රාජපුරිසෙහි පුට්ඨො සුයුත්තදුයුත්තං කට්ඨො”ති භයෙන තස්සෙව ධනං දෙන්ති, එවං කුතුහලස්ස ලාභො උප්පජ්ජති. යො පන අකුතුහලො, එස න මුල්භෙසු ලභති ලාභං. එසා තෙ අනුසාසනීති එසා අමිහාකං සන්තිකා තුය්හං ලාභානුසිට්ඨීති.

අත්තෙවාසිකො ආවරියස්ස කථං සුත්වා ලාභං ගරහන්තො –

110. “ධරත්ථු තං යසලාභං, ධනලාභඤ්ච බ්‍රාහ්මණ;
යා චුත්ති විනිපාතෙන, අධම්මවරණෙන වා.

111. “අපි වෙ පත්තමාදාය, අනගාරො පරිබ්බජෙ;
එසාව ජීවිකා සෙය්‍යා, යා වාධම්මෙන එසනා”ති. – ගාථාද්වයමාහ;

තත්ථ යා චුත්තිති යා ජීවිතචුත්ති. විනිපාතනාති අත්තනො විනිපාතෙන. අධම්මවරණනාති අධම්මකිරියාය විසමකිරියාය වධන්ධනගරහාදිහි අත්තනං විනිපාතත්වා අධම්මං වරිත්වා යා චුත්ති, තඤ්ච යසධනලාභඤ්ච සබ්බං ධරත්ථු නින්දාමි ගරහාමි, න මෙ එතෙනත්ථොති අධිප්පායො. පත්තමාදායාති හික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා. අනගාරො පරිබ්බජෙති අගෙහො පබ්බජිතො හුත්වා වරෙය්‍ය, න ව සප්පුරිසො කායදුච්චරිතාදිවසෙන අධම්මවරියං වරෙය්‍ය. කිංකාරණා? එසාව ජීවිකා සෙය්‍යා. යා වාධම්මෙන එසනාති, යා එසා අධම්මෙන ජීවිකපරියෙසනා, තතො එසා පත්තහත්ථස්ස පරකුලෙසු හික්ඛාවරියාව සෙය්‍යා, සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සුන්දරතරොති දස්සෙති.

එවං මාණවො පබ්බජ්ජාය ගුණං වණ්ණෙත්වා නික්ඛමිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ධම්මෙන හික්ඛං පරියෙසන්තො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාණවො ලාභගරහි හික්ඛු අහොසි, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[288] 8. මච්ඡද්දානජාතකවණ්ණනා^{ලාභගරහජාතකවණ්ණනා} සත්තමා.

අග්ගන්ති මච්ඡාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුට්වාණ්ජං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා කථිතමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කුටුම්භිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙසි. කනිට්ඨභාතාපිස්ස අත්ථි, තෙසං අපරභාගෙ පිතා කාලකතො. තෙ එකදිවසං “පිතු සන්තකං වොහාරං සාධෙස්සාමා”ති එකං ගාමං ගන්ත්වා කභාපණසහස්සං ලභිත්වා ආගච්ඡන්තා නදීතිත්ථෙ නාවං පටිමානෙන්තා පුට්ඨන්තං භුඤ්ජීසු. බොධිසත්තො අතිරෙකහත්තං ගඨිගාය මච්ඡානං දත්වා නදීදෙවතාය පත්තිං අදාසි. දෙවතා පත්තිං අනුමොදිත්වායෙව දිබ්බෙන යසෙන වඩ්ඪිත්වා අත්තනො යසවුඩ්ඪීං ආවජ්ජමානා තං කාරණං අඤ්ඤාසි. බොධිසත්තොපි වාලිකායං උත්තරාසඨගං පත්ථරිත්වා නිපන්තො නිද්දං ඔක්කම්, කනිට්ඨභාතා පනස්ස ථොකං වොරපකතිකො. සො තෙ කභාපණෙ බොධිසත්තස්ස අදත්වා සයමෙව ගණ්හිතුකාමතාය කභාපණහණ්ඩකසදිසං එකං සක්ඛරහණ්ඩකං කත්වා ද්වෙපි හණ්ඩිකා එකතොව යපෙසි. තෙසං නාවං අභිරුහිත්වා ගඨිගාමජ්ඣගතානං කනිට්ඨො නාවං බොහෙත්වා “සක්ඛරහණ්ඩකං උදකෙ බිපිස්සාමි”ති සහස්සහණ්ඩිකං බිපිත්වා “භාතික, සහස්සහණ්ඩිකා උදකෙ පතිතා, කිත්ති කරොමා”ති ආහ. “උදකෙ පතිතාය කිං කරිස්සාම, මා වින්තයි”ති. නදීදෙවතා වින්තෙසි – “අහං ඉමිනා දින්නපත්තිං අනුමොදිත්වා දිබ්බයසෙන වඩ්ඪිත්වා එතස්ස සන්තකං රක්ඛිස්සාමි”ති අත්තනො ආනුභාවෙන තං හණ්ඩිකං එකං මහාමච්ඡං ගිලාපෙත්වා සයං ආරක්ඛං ගණ්හි. සොපි

වොරො ගෙහං ගන්ත්වා “භාතා මෙ වඤ්චිතො”ති භණ්ඩිකං මොවෙන්නො සක්ඛරා පස්සිත්වා හදයෙන සුස්සන්තෙන මඤ්චස්ස අට්ඨං උපගුහිත්වා නිපජ්ජී.

තදා කෙවට්ටා මච්ඡගහණත්ථාය ජාලං බිපිංසු. සො මච්ඡො දෙවතානුභාවෙන ජාලං පාවිසී. කෙවට්ටා තං ගහෙත්වා වික්කිණිතුං නගරං පවිට්ඨා. මනුස්සා මහාමච්ඡං දිස්වා මූලං පුච්ඡන්ති. කෙවට්ටා “කභාපණසහස්සඤ්ච සත්ත ව මාසකෙ දත්වා ගණිතං”ති වදන්ති. මනුස්සා “සහස්සග්ගනකමච්ඡොපි නො දිට්ඨො”ති පරිභාසං කරොන්ති. කෙවට්ටා මච්ඡං ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස සරද්ධාරං ගන්ත්වා “ඉමං මච්ඡං ගණිතං”ති ආභංසු. “කිමස්ස මූල”න්ති? “සත්ත මාසකෙ දත්වා ගණිතං”ති. “අඤ්ඤෙසං දදමානා කථං දෙථා”ති? “අඤ්ඤෙසං සහස්සෙන ව සත්තභි ව මාසකෙහි දෙම, තුම්හෙ පන සත්ත මාසකෙ දත්වා ගණිතං”ති. සො තෙසං සත්ත මාසකෙ දත්වා මච්ඡං භරියාය පෙසෙසි. සා මච්ඡස්ස කුච්ඡිං ඵාලයමානා සහස්සභණ්ඩිකං දිස්වා බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසි. බොධිසත්තො තං ඔලොකෙත්වා අත්තනො ලඤ්ජං දිස්වා සකසන්තකභාවං ඤත්වා “ඉදානි ඉමෙ කෙවට්ටා ඉමං මච්ඡං අඤ්ඤෙසං දදමානා සහස්සෙන වෙව සත්තභි ව මාසකෙහි දෙන්ති, අම්හෙ පන පත්වා සහස්සස්ස අම්භාකං සන්තකත්තා සත්තෙව මාසකෙ ගහෙත්වා අදංසු, ඉදං අන්තරං අජානන්තං න සක්කා කඤ්චි සද්දභාපෙතු”න්ති වින්තෙත්වා පයමං ගාමමාහ –

112. “අග්ගන්ති මච්ඡා අධිකං සහස්සං, න සො අත්ථි යො ඉමං සද්දභෙයා;
මය්හඤ්ච අස්සු ඉධ සත්ත මාසා, අහම්පි තං මච්ඡද්දානං කිණෙයා”න්ති.

තත්ථ අධිකන්ති අඤ්ඤෙහි පුච්ඡිතා කෙවට්ටා “සත්තමාසාධිකං සහස්සං අග්ගන්ති”ති වදන්ති. න සො අත්ථි යො ඉමං සද්දභෙයාති සො පුරිසො න අත්ථි, යො ඉමං කාරණං පච්චක්ඛන්තො අජානන්තො මම වචනෙන සද්දභෙයා, එත්තකං වා මච්ඡා අග්ගන්තිති යො ඉමං සද්දභෙයා, සො නත්ථි, තස්මායෙව තෙ අඤ්ඤෙහි න ගහිතාතිපි අත්ථො. මය්හඤ්ච අස්සුති මය්හං පන සත්ත මාසකා අහෙසුං. මච්ඡද්දානන්ති මච්ඡවග්ගං. තෙන හි මච්ඡෙන සද්ධිං අඤ්ඤෙපි මච්ඡා එකතො බද්ධා තං සකලම්පි මච්ඡද්දානං සන්ධායෙන චුත්තං. කිණෙයාන්ති කිණිං, සත්තෙව මාසකෙ දත්වා එත්තකං මච්ඡවග්ගං ගණිතන්ති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා ඉදං වින්තෙසි – “කිං නු බො නිස්සාය මයා එතෙ කභාපණා ලද්ධා”ති? තස්මිං බණෙනදිදෙවතා ආකාසෙ දිස්සමානරූපෙන යත්වා “අහං, ගඬිගාදෙවතා, තයා මච්ඡානං අතිරෙකභත්තං දත්වා මය්හං පත්ති දින්නා, තෙනාහං තව සන්තකං රක්ඛන්ති ආගතා”ති දීපයමානා ගාමමාහ –

113. “මච්ඡානං භොජනං දත්වා, මම දක්ඛිණමාදිසි;
තං දක්ඛිණං සරන්තියා, කතං අපචිතිං තයා”ති.

තත්ථ දක්ඛිණන්ති ඉමස්මිං යානෙ පත්තිදානං දක්ඛිණා නාම. සරන්තියා කතං අපචිතිං තයාති තං තයා මය්හං කතං අපචිතිං සරන්තියා මයා ඉදං තව ධනං රක්ඛිතන්ති අත්ථො.

ඉදං වත්වා ව පන සා දෙවතා තස්ස කනිට්ඨෙත කතකුටකම්මං සබ්බං කපෙත්වා “එසො ඉදානි හදයෙන සුස්සන්තෙන නිපන්නො, දුට්ඨවිත්තස්ස වුඩ්ඪි නාම නත්ථි, අහං පන ‘තව සන්තකං මා නස්සී’ති ධනං තෙ ආහරිත්වා අදාසිං, ඉදං කනිට්ඨවොරස්ස අදත්වා සබ්බං ත්වඤ්ඤෙව ගණිතා”ති වත්වා තතියං ගාමමාහ –

114. “පදුට්ඨවිත්තස්ස න ඵාති භොති, න වාපි තං දෙවතා පූජයන්ති;
යො භාතරං පෙත්තිකං සාපතෙයාං, අවඤ්චයි දුක්කටකම්මකාරී”ති.

තත්ථ න ඵාති භොතිති එවරූපස්ස පුග්ගලස්ස ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා වුඩ්ඪි නාම න භොති. න වාපි තන්ති තං පුග්ගලං තස්ස සන්තකං රක්ඛමානා දෙවතා න පූජයන්ති.

ඉති දෙවතා මිත්තදුබ්භිවොරස්ස කභාපණෙ අදාතුකාමා එවමාහ. බොධිසත්තො පන “න සක්කා එවං කාතු”න්ති තස්සපි පඤ්ච කභාපණසතාති පෙසෙසියෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ වාණිජො සොතාපත්තිඑලෙ පතිට්ඨති. “තදා කනිට්ඨභාතා ඉදානි කුටවාණිජො, ජෙට්ඨභාතා පන අහමෙව අභොසී”න්ති.

මච්ඡද්දානජානකුටවාණිජො අට්ඨමා.
[289] 9. නානාපන්දපාතිකවණ්ණනා

නානාපන්දා, මහාරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මතො ආනන්දස්ස අට්ඨවරලාභං ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු එකාදසකතිපාතෙ ජුණ්භජාතකෙ (ජා. 1.11.13 ආදයො) ආවිභවිස්සති.

අතීතෙ පන බොධිසත්තො ධාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොත්තෙ තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡම්භි නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බස්ප්පාති උග්ගහෙත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජං පාපුණි. තස්ස යානතො අපනීතො පිතු පුරොගිතො අත්ථි. සො දුග්ගතො හුත්වා එකස්මිං ජරගෙහෙ වසති. අපෙකදිවසං බොධිසත්තො

අඤ්ඤාතකවෙසෙන රත්තිභාගෙ නගරං පරිග්ගණ්හන්තො විවරති. තමෙනං කතකම්මවොරා එකස්මිං සුරාපානෙ සුරං පිචිත්වා අපරමපි සටොනාදාය අත්තනො ගෙහං ගච්ඡන්තා අත්තරවිටියං දිස්වා “අරෙ කොසි ත්ව”න්ති වත්වා පහරිත්වා උත්තරිසාටකං ගහෙත්වා සටං උක්ඛිපාපෙත්වා තාසෙත්තා ගච්ඡිංසු. සොපි බො බ්‍රාහ්මණො තස්මිං බණ නික්ඛම්ත්වා අත්තරවිටියං යිතො නක්ඛත්තං ඔලොකෙත්තො රඤ්ඤො අමිත්තානං හත්ථගහභාවං ඤත්වා බ්‍රාහ්මණං ආමන්තෙසි. සා “කිං, අය්‍යා”ති වත්වා වෙගෙන තස්ස සන්තිකං ආගතා. අථ නං සො ආහ – “හොති අම්භාකං රාජා අමිත්තානං වසං ගතො”ති. “අය්‍යා, කිං තෙ රඤ්ඤො සන්තිකෙ පවත්තියා, බ්‍රාහ්මණො ජානිස්සන්ති”ති.

රාජා බ්‍රාහ්මණස්ස සද්දං සුත්වා ටොකං ගන්ත්වා ධුත්තෙ ආහ – “දුග්ගතොමිහි, සාමි, උත්තරාසඬගං ගහෙත්වා විස්සජ්ජෙට්ඨ ම”න්ති. තෙ පුතජ්ජුතං කට්ඨෙත්තං කාරුඤ්ඤෙන විස්සජ්ජෙසුං. සො තෙසං වසනගෙහං සල්ලක්ඛෙත්වා නිවත්ති. අථ පොරාණකපුරොහිතො බ්‍රාහ්මණොපි “හොති, අම්භාකං රාජා අමිත්තහත්ථතො මුත්තො”ති ආහ. රාජා තම්පි සුත්වා තම්පි ගෙහං සල්ලක්ඛෙත්වා පාසාදං අභිරුහි. සො විභාතාය රත්තියා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා “කිං ආවරියා රත්තිං නක්ඛත්තං ඔලොකයිත්වා”ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “කිං සොහන”න්ති? “සොහනං, දෙවා”ති. “කොචි ගාහො නත්ථි”ති. “නත්ථි, දෙවා”ති. රාජා “අසුකගෙහතො බ්‍රාහ්මණං පක්කොසවා”ති පොරාණකපුරොහිතං පක්කොසාපෙත්වා “කිං, ආවරිය, රත්තිං තෙ නක්ඛත්තං දිට්ඨ”න්ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “අත්ථි කොචි ගාහො”ති. “ආම, මහාරාජ, අජ්ජ රත්තිං තුම්භෙ අමිත්තවසං ගන්ත්වා මුහුත්තෙනෙව මුත්තා”ති. රාජා “නක්ඛත්තජානනකෙන නාම එවරුපෙන භවිතබ්බ”න්ති සෙසබ්‍රාහ්මණෙ නික්ඛඩ්ඪාපෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, පසන්තොස්මි තෙ, වරං ත්වං ගණ්හා”ති ආහ. “මහාරාජ, පුත්තදාරෙන සද්ධිං මන්තෙත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති. “ගච්ඡ මන්තෙත්වා එහි”ති.

සො ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණඤ්ච පුත්තඤ්ච සුභිසඤ්ච දාසිඤ්ච පක්කොසිත්වා “රාජා මෙ වරං දදාති, කිං ගණ්හාමා”ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණි “මය්හං ධෙතුසතං ආනෙහි”ති ආහ, පුත්තො ඡත්තමාණවො නාම “මය්හං කුමුදවණ්ණෙහි චතුහි සිත්ඨවෙහි යුත්තං ආජඤ්ඤරථං”න්ති, සුභිසා “මය්හං මණිකුණ්ඩලං ආදිං කත්වා සබ්බාලඬකාර”න්ති, පුණ්ණා නාම දාසි “මය්හං උදුක්ඛලමුසලඤ්චෙව සුජ්ජඤ්චා”ති. බ්‍රාහ්මණො පන ගාමවරං ගහෙතුකාමො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, බ්‍රාහ්මණ, පුච්ඡිතො තෙ පුත්තදාරො”ති පුට්ඨො “ආම, දෙව, පුච්ඡිතො, අනෙකච්ඡන්දො”ති වත්වා පඨමං ගාථාද්වයමාහ –

115. “නානාජන්දා මහාරාජ, එකාගාරෙ වසාමසෙ;
අහං ගාමවරං ඉච්ඡෙ, බ්‍රාහ්මණි ව ගවං සතං.
116. “පුත්තො ච ආජඤ්ඤරථං, කඤ්ඤා ච මණිකුණ්ඩලං;
යා වෙසා පුණ්ණිකා ජම්මි, උදුක්ඛලංහිකඩ්ඪති”ති.

තත්ථ ඉච්ඡෙති ඉච්ඡාමි. ගවං සතන්ති ධෙතුනං ගුන්තං සතං. කඤ්ඤාති සුභිසා. යා වෙසාති යා එසා අම්භාකං සරෙ පුණ්ණිකා නාම දාසි, සා ජම්මි ලාමිකා සුජ්ජමුසලෙහි සද්ධිං උදුක්ඛලං අභිකඩ්ඪති ඉච්ඡතිති.

- රාජා “සබ්බෙසං ඉච්ඡිතිච්ඡිතං දෙට්ඨ”ති ආණාපෙත්තො –
117. “බ්‍රාහ්මණස්ස ගාමවරං, බ්‍රාහ්මණියා ගවං සතං;
පුත්තස්ස ආජඤ්ඤරථං, කඤ්ඤාය මණිකුණ්ඩලං;
යඤ්චෙනං පුණ්ණිකං ජම්මිං, පටිපාදෙට්ඨුදුක්ඛල”න්ති. – ගාථමාහ;

තත්ථ යඤ්චෙනන්ති යඤ්ච එතං පුණ්ණිකන්ති වදති, තං ජම්මිං උදුක්ඛලං පටිපාදෙට්ඨ සම්පට්ඨිජාපෙට්ඨාති.

ඉති රාජා බ්‍රාහ්මණෙන පත්ථිතඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච මහන්තං යසං දත්වා “ඉතො පට්ඨාය අම්භාකං කත්තබ්බකිච්චෙසු උස්සුක්කං ආපජ්ජා”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණං අත්තනො සන්තිකෙ අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, රාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[290] 10. සීලවිමංසකජාතකවණ්ණනා නානාජන්දජාතකවණ්ණනා නවමා.

සීලං කිරෙව කල්‍යාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං සීලවිමංසකබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු පන පච්චුප්පන්තම්පි අතිතම්පි හෙට්ඨා එකකතිපානෙ සීලවිමංසකජාතකෙ (ජා. 1.1.86) විත්ථාරිතමෙව. ඉධ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ තස්ස පුරොහිතො සීලසම්පන්නො “අත්තනො සීලං විමංසිස්සාමි”ති හෙරඤ්ඤිකඵලකතො ද්වෙ දිවසෙ එකෙකං කභාපණං ගණ්හි. අථ නං තතියදිවසෙ “වොරො”ති ගහෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං නයිංසු. සො අත්තරාමග්ගෙ අභිතුණ්ඩිකෙ සජ්ජං කීළාපෙත්තෙ අද්දස. අථ නං රාජා දිස්වා “කස්මා එවරුපං අකාසි”ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණො “අත්තනො සීලං විමංසිතුකාමතායා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අවොච –

118. “සීලං කිරෙව කල්‍යාණං, සීලං ලොකෙ අනුත්තරං;
පස්ස ඝොරවිසො නාගො, සීලවාති න හඤ්ඤති.

119. “සොහො සිලං සමාදිස්සං, ලොකෙ අනුමතං සිවං;
අරියවුත්තිසමාවාරො, යෙන වුව්වති සිලවා.

120. “ඤාතිනඤ්ච පියො හොති, මිත්තෙසු ව විරොචති;
කායස්ස හෙදා සුගතිං, උපපජ්ජති සිලවා”ති.

තත්ථ සිලන්ති ආචාරො. කිරාති අනුස්සවත්ථෙ නිපාතො. කල්‍යාණන්ති සොහනං, “සිලං කිරෙව කල්‍යාණ”න්ති එවං පණ්ඩිතා වදන්තිති අත්ථො. පස්සාති අත්තානමෙව වදති. න භඤ්ඤාතිති පරමිපි න විභෙදෙති, පරෙහිපි න විභෙදියති. සමාදිස්සන්ති සමාදිස්සාමි. අනුමතං සිවන්ති “බෙමං නිබ්භය”න්ති එවං පණ්ඩිතෙහි සම්පට්චජිතං. යෙන වුව්වතිති යෙන සිලෙන සිලවා පුරිසො අරියානං බුද්ධාදීනං පටිපත්තිං සමාවරන්තො “අරියවුත්තිසමාවාරො”ති වුව්වති, තමහං සමාදිස්සාමිති අත්ථො. විරොචතිති පබ්බතමත්ථකෙ අග්ගික්ඛන්ධො විය විරොචති.

එවං බොධිසත්තො තිහි ගාථාහි සිලස්ස වණ්ණං පකාසෙන්තො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්වා “මහාරාජ, මම ගෙහෙ පිතු සන්තකං මාතු සන්තකං අත්තනා උප්පාදිතං තයා දින්නඤ්ච බහු ධනං අත්ථී, පරියන්තො නාම න පඤ්ඤායති, අහං පන සිලං විමංසන්තො හෙරඤ්ඤිකඵලකතො කහාපණෙ ගණ්හිං. ඉදාති මයා ඉමස්මිං ලොකෙ ජාතිගොත්තකුලපදෙසානං ලාමකභාවො, සිලස්සෙව ව ජෙට්ඨකභාවො ඤාතො, අහං පබ්බජ්ජාමි, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාමි”ති අනුජානාපෙන්වා රඤ්ඤා පුනප්පුනං යාවියමානොපි නික්ඛම්ම හිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිලවිමංසකො පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො අභමෙව අහොසි”න්ති.

සිලවිමංසකජාතකවණ්ණනා දසමා.

අබ්භන්තරවග්ගො වතුත්ථො.

තස්සුද්දානං –

දුම කංසවරුත්තමබ්‍යග්ගමිගා, මණ්ණයො මණි සාලුකමච්ඡයනො;
අනුසාසනියොපි ව මච්ඡවරො, මණිකුණ්ඩලකෙන කිරෙන දසාති.

[291] 1. සුරාසට්ඨානකවණ්ණනා 5. කුම්භවග්ගො

සබ්බකාමදදං කුම්භන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස භාගිනෙය්‍යං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො කිර මාතාපිතුනං සන්තකා වත්තාලීස හිරඤ්ඤකොටියො පානබ්‍යසනෙන නාසෙන්වා සෙට්ඨිනො සන්තිකං අගමාසි. සොපිස්ස “වොහාරං කරොමි”ති සහස්සං අදාසි, තමිපි නාසෙන්වා පුන අගමාසි. පුනස්ස පඤ්ච සතාති දාපෙසි, තාතිපි නාසෙන්වා පුන ආගතස්ස ද්වෙ පුලසාටකෙ දාපෙසි. තෙපි නාසෙන්වා පුන ආගතං ගීවායං ගාභාපෙන්වා නීහරාපෙසි. සො අනාථො හුත්වා පරකුට්ටං නිස්සාය කාලමකාසි, තමෙනං කඩ්ඪිත්වා බහි ඡඩ්ඨෙසු. අනාථපිණ්ඩිකො විහාරං ගන්ත්වා සබ්බං තං භාගිනෙය්‍යස්ස පවත්තිං තථාගතස්ස ආරොවෙසි. සත්ථා “ත්වං එතං කථං සන්තප්පෙස්සසි, යමහං පුබ්බෙ සබ්බකාමදදං කුම්භං දත්වාපි සන්තප්පෙතුං නාසක්ඛි”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා පිතු අව්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං ලභි. තස්ස ගෙහෙ භූමිගතමෙව වත්තාලීසකොට්ඨනං අහොසි, පුත්තො පනස්ස එකොසෙව. බොධිසත්තො දානාදීනි පුඤ්ඤාති කත්වා කාලකතො සක්කො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බන්ති. අප්පස්ස පුත්තො වීථි ආවරිත්වා මණ්ඩපං කාරෙන්වා මහාජනපරිවුතො නිසිදිත්වා සුරං පාතුං ආරභි. සො ලභිසනධාවනනව්ගිතාදීනි කරොන්තානං සහස්සං සහස්සං දදමානො ඉත්ථිසොණ්ඩසුරාසොණ්ඩමංසසොණ්ඩාදිභාවං ආපජ්ජිත්වා “ක්ව ගීතං, ක්ව නච්චං, ක්ව වාදිතං”න්ති සමජ්ජන්ථිකො පමන්තො හුත්වා ආභිණ්ඩන්තො නච්චස්සෙව වත්තාලීසකොට්ඨනං උපහොගපරිභොගුපකරණානි ව විනාසෙන්වා දුග්ගතො කපණො පිලොතිකං නිවාසෙන්වා විවරි. සක්කො ආවජ්ජෙන්තො තස්ස දුග්ගතභාවං ඤත්වා පුත්තපෙමෙන ආගන්ත්වා සබ්බකාමදදං කුම්භං දත්වා “තාත, යථා අයං කුම්භො න භිජ්ජති, තථා නං රක්ඛ, ඉමස්මිං තෙ සති ධනස්ස පරිච්ඡෙදො නාම න භවිස්සති, අප්පමන්තො හොමි”ති ඔවදිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. තතො පට්ඨාය සුරං පිවන්තො විවරි. අපේකදිවසං මත්තො තං කුම්භං ආකාසෙ බිපිත්වා සම්පට්චිජන්තො එකවාරං විරජ්ඣං, කුම්භො භූමියං පතිත්වා භිජ්ජි. තතො පට්ඨාය පුන දලිද්දො හුත්වා පිලොතිකං නිවාසෙන්වා කපාලහත්ථො භික්ඛං වරන්තො පරකුට්ටං නිස්සාය කාලමකාසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා –

121. “සබ්බකාමදදං කුම්භං, කුටං ලද්ධාන ධුත්තකො;

යාව නං අනුපාලෙති, තාව සො සුබමෙධති.

122. “යදා මත්තො ව දිත්තො ව, පමාදා කුම්භමබ්භිදා;
තදා නග්ගො ව පොත්ථො ව, පච්ඡා බාලො විහඤ්ඤති.

123. “එවමෙව යො ධනං ලද්ධා, පමත්තො පරිභුඤ්ජති;
පච්ඡා තප්පති දුම්මෙධො, කුටං භිත්ථාව ධුත්තකො”ති. —

ඉමා අභිසම්බුද්ධගාමා වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි.

තත්ථ සබ්බකාමදදන්ති සබ්බෙ වත්ථුකාමෙ දාතුං සමත්ථං කුම්භං. කුටන්ති කුම්භවෙවචනං. යාවාති යත්තකං කාලං. අනුපාලෙති යො කොච්ඡි වරුපං ලභිත්වා යාව රක්ඛති, තාව සො සුබමෙධති අත්ථො. මත්තො ව දිත්තො වාති සුරාමදෙන මත්තො දප්පෙන දිත්තො. පමාදා කුම්භමබ්භිදාති පමාදෙන කුම්භං භිත්දි. නග්ගො ව පොත්ථො වාති කදාචි නග්ගො, කදාචි පොත්ථකපිලොතිකාය නිවත්ථත්තා පොත්ථො. එවමෙවාති එවං එව. පමත්තොති පමාදෙන. තප්පති සොචති.

“තදා සුරාසංභෙදකො ධුත්තො සෙට්ඨිභාගිනෙයො අහොසි, සක්කො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[292] 2. සුපත්තජාතකවණ්ණනා සුරාසංජාතකවණ්ණනා පඨමා.

බාරාණසීයං, මහාරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බිම්බාදෙවියා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන දිත්තං රොහිතමච්ඡරසං නවසප්පිම්ප්පකං සාලිහත්තං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා කථිතඅබ්භන්තරජාතකෙ (ජා. 1.3.91-93) වත්ථුසදිසමෙව. තදාපි හි ථෙරියා උදරවාතො කුප්පි, රාහුලහද්දො ථෙරස්ස ආචික්ඛි. ථෙරො තං ආසනසාලායං නිසිදාපෙන්වා කොසලරඤ්ඤො නිවෙසනං ගන්ත්වා රොහිතමච්ඡරසං නවසප්පිම්ප්පකං සාලිහත්තං ආහරිත්වා තස්ස අදාසි. සො ආහරිත්වා මාතු ථෙරියා අදාසි, තස්සා භුත්තමත්තාය උදරවාතො පටිප්පස්සමිහි. රාජා පුරිසෙ පෙසෙන්වා පරිග්ගණ්භාපෙන්වා තතො පට්ඨාය ථෙරියා තථාරුපං භත්තං අදාසි. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආවුසො ධම්මසෙනාපති, ථෙරිං එවරුපෙන නාම භොජනෙන සන්තප්පෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සාරිපුත්තො රාහුලමාතාය පත්ථිතං දෙනි, පුබ්බෙපි අදාසියෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො අසිනියා කාකසභස්සානං ජෙට්ඨකො සුපත්තො නාම කාකරාජා අහොසි, අග්ගමහෙසි පනස්ස සුචස්සා නාම කාකී අහොසි, සෙනාපති සුමුබො නාම. සො අසිනියා කාකසභස්සෙහි පරිවුතො බාරාණසීයං උපනිස්සාය වසි. සො එකදිවසං සුචස්සං ආදාය ගොවරං පරියෙසන්තො බාරාණසීරඤ්ඤො මහානසමත්ථකෙන අගමාසි. සුදො රඤ්ඤො නානාමච්ඡමංසවිකතිපරිවාරං භොජනං සම්පාදෙන්වා ථොකං භාජනානි විවරිත්වා උසුමං පලාපෙන්තො අට්ඨාසි. සුචස්සා මච්ඡමංසගන්ධං සායිත්වා රාජභොජනං භුඤ්ජිතුකාමා හුත්වා තං දිවසං අකටෙන්වා දුතියදිවසෙ “එහි, හද්දෙ, ගොවරාය ගම්ප්පාමා”ති චුත්තා “කුම්භෙ ගච්ඡථ, මය්හං එකො දොහළො අත්ථි”ති වත්ථා “කිදිසො දොහළො”ති චුත්තෙ “බාරාණසීරඤ්ඤො භොජනං භුඤ්ජිතුකාමාමිහි, න බො පන සක්කා මයා තං ලද්ධුං, තස්මා ජීවිතං පරිච්චිස්සාමි, දෙවා”ති ආහ. බොධිසත්තො විත්තයමානො නිසිදි. සුමුබො ආගන්ත්වා “කිං, මහාරාජ, අනත්තමනොසි”ති පුච්ඡි, රාජා තමත්ථං ආරොවෙසි. සෙනාපති “මා විත්තයි, මහාරාජා”ති තෙ උභොපි අස්සාසෙන්වා “අප්පි කුම්භෙ ඉධෙව භොථ, මයං භත්තං ආහරිස්සාමා”ති වත්ථා පක්කාමි.

සො කාකෙ සන්තිපාතෙන්වා තං කාරණං කටෙන්වා “එථ භත්තං ආහරිස්සාමා”ති කාකෙහි සද්ධිං බාරාණසීයං පවිසිත්වා මහානසස්ස අවිදුරෙ කාකෙ වග්ගෙ වග්ගෙ කත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ ආරක්ඛත්ථාය යපෙන්වා සයං අට්ඨහි කාකයොධෙහි සද්ධිං මහානසඡදෙන නිසිදි රඤ්ඤො භත්තභරණකාලං ඔලොකයමානො. තෙ ව කාකෙ ආහ — “අහං රඤ්ඤො භත්තෙ හරියමානෙ භාජනානි පාතෙස්සාමි, භාජනෙසු පතිනෙසු මය්හං ජීවිතං නත්ථි, කුම්භෙසු වත්තාරො ජනා මුඛපුරං භත්තං, වත්තාරො මච්ඡමංසං ගහෙන්වා නෙන්වා සුපත්තං සප්පාපතිකං කාකරාජානං භොජෙථ, ‘කහං සෙනාපති’ති චුත්තෙ ‘පච්ඡතො එහිති’ති වදෙය්‍යාමා”ති. අථ සුදො රඤ්ඤො භොජනවිකති සම්පාදෙන්වා කාජෙන ගහෙන්වා රාජකුලං පායාසි. තස්ස රාජධිගණං ගතකාලෙ කාකසෙනාපති කාකානං සඤ්ඤා දත්වා සයං උප්පතිත්වා භත්තභාරකස්ස උරෙ නිසිදිත්වා නබසඤ්ජරෙන පහරිත්වා කණයග්ගසදිසෙන තුණ්ඩෙන නාසග්ගමස්ස අභිභන්ත්වා උට්ඨාය ද්විති පක්ඛෙහි මුඛමස්ස පිදහි. රාජා මහානලෙ වඩ්ඪමන්තො මහාවාතපානෙන ඔලොකෙන්වා තං කාකස්ස කිරියං දිස්වා භත්තභාරකස්ස සද්දං දත්වා “භො භත්තකාරක, භාජනානි ඡඩ්ඛෙන්වා කාකමෙව ගණ්භා”ති ආහ. සො භාජනානි ඡඩ්ඛෙන්වා කාකං දළ්භං ගණ්භි. රාජාපි නං “ඉතො එහි”ති ආහ.

තස්මිං බණෙ කාකා ආගන්ත්වා අත්තනො පභොනකං භුඤ්ජිත්වා සෙසං චුත්තනියාමෙනෙව ගහෙන්වා අගමිංසු. තතො සෙසා ආගන්ත්වා සෙසං භුඤ්ජිංසු. තෙපි අට්ඨ ජනා ගන්ත්වා රාජානං සප්පාපතිකං භොජෙසුං, සුචස්සාය දොහළො වූපසමි. භත්තභාරකො කාකං රඤ්ඤො උපනෙසි. අථ නං රාජා පුච්ඡි — “භො කාක, ත්වං මඤ්ඤි න ලජ්ජි,

හත්තභාරකස්ස ව නාසං ඛණ්ඩෙසි, හත්තභාජනානි ව භින්දි, අත්තනො ව ජීවිතං න රක්ඛි, කස්මා එවරුපං කම්මමකාසි” ති? කාකො “මහාරාජ, අම්මාකං රාජා ඛාරාණසිං උපනිස්සාය වසති, අභමස්ස සෙනාපති, තස්ස සුඵස්සා නාම හරියා දොහළුනී තුම්මාකං භොජනං භුඤ්ජිතුකාමා, රාජා තස්සා දොහළුං මය්හං ආවික්ඛි. අහං තත්ථෙව මම ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ආගතො, ඉදානි මෙ තස්සා භොජනං පෙසිතං, මය්හං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, ඉම්නා කාරණෙන මයා එවරුපං කම්මං කත” න්ති දීපෙන්තො ඉමා ගාථා ආහ.

124. “ඛාරාණසාං මහාරාජ, කාකරාජා නිවාසකො;
අසිතියා සහස්සෙහි, සුපත්තො පරිවාරිතො.
125. “තස්ස දොහළුනී හරියා, සුඵස්සා භක්ඛිතුම්චජති;
රඤ්ඤො මහානසෙ පක්කං, පච්චග්ගං රාජභොජනං.
126. “තෙසාහං පහිතො දුතො, රඤ්ඤො වම්හි ඉධාගතො;
හත්තු අපච්චිතිං කුම්මි, නාසායමකරං වණ” න්ති.

තත්ථ ඛාරාණසාන්ති ඛාරාණසියං. නිවාසකොති නිබද්ධවසනකො. පක්කන්ති නානප්පකාරෙන සම්පාදිතං. කෙච්චි “සිද්ධ” න්ති සජ්ඣායන්ති. පච්චග්ගන්ති අභිභුණ්හං අපාරිවාසිකං, මච්ඡමංසවිකතිසු වා පච්චෙකං මහග්ගං එත්ථාති පච්චග්ගං. තෙසාහං පහිතො දුතො, රඤ්ඤො වම්හි ඉධාගතොති තෙසං උභින්නම්පි අහං දුතො ආණන්තිකරො රඤ්ඤො ව අම්මි පහිතො, තස්මා ඉධ ආගතොති අත්ථො. හත්තු අපච්චිතිං කුම්මිති ස්වාහං එවං ආගතො අත්තනො හත්තු අපච්චිතිං සක්කාරසම්මානං කරොමි. නාසායමකරං වණන්ති, මහාරාජ, ඉම්නා කාරණෙන තුම්හෙ ව අත්තනො ව ජීවිතං අගණන්වා හත්තභාජනං පාතාපෙතුං හත්තභාරකස්ස නාසාය මුඛතුණ්ඩකෙන වණං අකාසිං, මයා අත්තනො රඤ්ඤො අපච්චිති කතා, ඉදානි තුම්හෙ යං ඉච්ඡං, තං දණ්ඩං කරොමාති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “මයං තාව මනුස්සභුතානං මහත්තං යසං දත්වා අම්මාකං සුභජ්ජෙ කාතුං න සක්කොම, ගාමාදීනි දදමානාපි අම්මාකං ජීවිතදායකං න ලභාම, අයං කාකො සමානො අත්තනො රඤ්ඤො ජීවිතං පරිච්චජති, අතිවිය සප්පුරිසො මධුරස්සරො ධම්මකම්මො” ති ගුණෙසු පසිදිත්වා තං සෙනච්ඡත්තෙන පුපෙසි. සො අත්තනා ලද්ධෙන සෙනච්ඡත්තෙන රාජානමෙව පුපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ කට්ඨෙසි. රාජා නං පක්කොසාපෙන්වා ධම්මං සුත්වා උභින්නම්පි තෙසං අත්තනො භොජනනියාමෙන හත්තං පට්ඨපෙසි, සෙසකාකානං දෙවසිකං එකං තණ්ඩුලම්බණං පවාපෙසි, සයඤ්ච බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධත්වා සබ්බසත්තානං අභයං දත්වා පඤ්ච සීලානි රක්ඛි. සුපත්තකාකොවාදො පන සත්ත වස්සසතානි පවත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, සුමුඛො සෙනාපති සාරිපුත්තො, සුඵස්සා රාහුලමාතා, සුපත්තො පන අභමෙව අහොසි” න්ති.

[293] 3. කායනිබ්බන්දජාතකවණ්ණනා සුපත්තජාතකවණ්ණනා දුතියා.

චුට්ඨස්ස මෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං පුරිසං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකො පුරිසො පණ්ඩුරොගෙන අට්ටිතො වෙජ්ජෙහි පටික්ඛිත්තො. පුත්තදාරොපිස්ස “කො ඉමං පට්ඨග්ගිතුං සක්කොති” ති වින්තෙසි. තස්ස එතදහොසි – “සවාහං ඉමම්මා රොගා චුට්ඨගිස්සාමි, පබ්බජිස්සාමි” ති. සො කතිපාහෙනෙව කිඤ්චි සප්පායං ලභිත්වා අරොගො හුත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචි. සො සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. අට්ඨකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආචුසො, අසුකො නාම පණ්ඩුරොගී ‘ඉමම්මා රොගා චුට්ඨිතො පබ්බජිස්සාමි’ ති වින්තෙත්වා පබ්බජිතො වෙව අරහත්තඤ්ච පත්තො” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා” ති . පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, හික්ඛෙව, ඉදානි අයමෙව; පුබ්බෙ පණ්ඩිතාපි එවං වත්වා රොගා චුට්ඨාය පබ්බජිත්වා අත්තනො වුඩ්ඪිමංසු” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙන්වා වසන්තො පණ්ඩුරොගී අහොසි. වෙජ්ජාපි පට්ඨග්ගිතුං නාසක්ඛිංසු, පුත්තදාරොපිස්ස විජ්ජපට්ඨාපි අහොසි. සො “ඉමම්මා රොගා චුට්ඨිතො පබ්බජිස්සාමි” ති වින්තෙත්වා කිඤ්චිදෙව සප්පායං ලභිත්වා අරොගො හුත්වා හිමවත්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙන්වා ඤානසුඛෙන විහරන්තො “එත්තකං කාලං එවරුපං සුඛං නාම නාලත්ථ” න්ති උදානං උදානෙන්තො ඉමා ගාථා ආහ –

127. “චුට්ඨස්ස මෙ අඤ්ඤතරෙන බ්‍යාධිනා, රොගෙන බාළ්භං දුබ්බස්ස රුජ්ජතො;
පරිසුස්සති ඛිජ්ජමිදං කළෙවරං, පුජ්චං යථා පංසුනි ආතපෙ කතං.
128. “අජඤ්ඤං ජඤ්ඤසඬ්ඛාතං, අසුචිං සුචිසම්මතං;
නානාකුණපරිපූරං, ජඤ්ඤරුපං අපස්සතො.
129. “ධිරත්ථුමං ආතුරං පුතිකායං, ජෙගුච්ඡියං අස්සුචිං බ්‍යාධිධම්මං;
යත්ථප්පමත්තා අධිමුච්ඡිතා පජා, භාපෙන්ති මග්ගං සුගතුපපත්තියා” ති.

තත්ව අඤ්ඤතරෙතානි අට්ඨනචූතියා රොගෙසු එකෙන පණ්ඩුරොගබ්‍යාධිනා. රොගෙනානි රුජ්ජනසභාවත්තා එවංලද්ධනාමෙන. රුජ්ජනොති සට්ඨියමානස්ස පිළියමානස්ස. පංසුති ආතපෙ කතන්ති යථා ආතපෙ තත්තවාලිකාය යපිතං සුබ්බචුප්පං පරිසුස්සෙය්‍යා, එවං පරිසුස්සන්ති අත්ථො.

අපඤ්ඤං ජඤ්ඤසඬ්ඛනන්ති පටිකුලං අමනාපමෙව බාලානං මනාපන්ති සඬ්ඛං ගතං. නානාකුණපපරිපූරන්ති කෙසාදිහි ද්වන්තිංසාය කුණපෙහි පරිපුණ්ණං. ජඤ්ඤරූපං අපස්සනොති අපස්සන්තස්ස අන්ධබාලපුපුජ්ජනස්ස මනාපං සාධුරූපං පරිභොගසභාවං හුත්වා උපට්ඨාති, “අක්ඛම්භා අක්ඛගුට්ඨකො”තිආදිනා නයෙන පකාසිතො අසුභසභාවො බාලානං න උපට්ඨාති.

ආතුරන්ති නිව්වගිලානං. අධිමුච්ඡිකාති කිලෙසමුව්ඡාය අතිවිය මුව්ඡිතා. පජාති අන්ධබාලපුපුජ්ජනා. භාපෙන්ති මග්ගං සුගතූපපත්තියාති ඉමස්මිං පුත්තිකායෙ ලග්ගා ලග්ගිතා හුත්වා අපායමග්ගං පුරෙන්නා දෙවමනුස්සභෙදාය සුගතිඋපපත්තියා මග්ගං පරිභාපෙන්ති.

ඉති මහාසත්තො නානප්පකාරෙන අසුචිභාවඤ්ච නිව්වාතුරභාවඤ්ච පරිග්ගණ්හන්තො කායෙ නිබ්බන්දිත්වා යාවජීවං චත්තාරො බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහුජනා සොනාපත්තිඵලාදිනි පාපුණ්ණං. “තදා තාපසො අහමෙව අහොසි”න්ති.

[294] 4. ජම්බුබාදකජාතකවණ්ණනා තතියා. කායනිබ්බන්දජාතකවණ්ණනා තතියා.

කොයං ඛන්ද්‍රස්සරො චග්ගුති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තකොකාලිකෙ ආරඬ්භ කට්ඨෙ. තදා හි දෙවදත්තෙ පරිහීනලාභසක්කාරෙ කොකාලිකො කුලානි උපසඬ්ඛිකම්ත්වා “දෙවදත්තත්ථෙරො නාම මහාසම්මතපවෙණියා ඔක්කාකාරාජවංසෙ ජාතො අසම්භින්තඛන්තියවංසෙ වඩ්ඪිතො තිපිටකධරො ඤානලාභී මධුරකට්ඨො ධම්මකථිකො, දෙට්ඨ කරොට්ඨ ථෙරස්සා”ති දෙවදත්තස්ස වණ්ණං භාසති. දෙවදත්තොපි “කොකාලිකො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලා තික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතො බහුස්සුතො ධම්මකථිකො, දෙට්ඨ කරොට්ඨ කොකාලිකස්සා”ති කොකාලිකස්ස වණ්ණං භාසති. ඉති තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වණ්ණං භාසිත්වා කුලසරෙසු භුඤ්ජන්තා විවරන්ති. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කට්ඨං සමුව්ඨාපෙසුං – “ආවුසො දෙවදත්තකොකාලිකා, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අභුතගුණකට්ඨං කට්ඨෙත්වා භුඤ්ජන්තා විවරන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කට්ඨාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස අභුතගුණකට්ඨං කට්ඨෙත්වා භුඤ්ජන්ති, පුබ්බෙපෙවං භුඤ්ජිංසුයෙවා”ති චත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරන්තෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං ජම්බුවනසණ්ඨෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තත්‍රෙකො කාකො ජම්බුසාබාය නිසින්තො ජම්බුපක්කානි බාදති. අට්ඨකො සිඬ්ඛාලො ආගන්ත්වා උද්ධං ඔලොකෙන්තො කාකං දිස්වා “යංනුනාහං ඉමස්ස අභුතගුණකට්ඨං කට්ඨෙත්වා ජම්බුති බාදෙය්‍යා”න්ති තස්ස වණ්ණං කට්ඨෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

130. “කොයං ඛන්ද්‍රස්සරො චග්ගු, සරචන්තානමුත්තමො;
අච්චුතො ජම්බුසාබාය, මොරච්ඡාපොච කුජති”ති.

තත්ථ ඛන්ද්‍රස්සරොති ඛන්ද්‍රනා අවිසාරෙන පිණ්ඩිතෙන සරෙන සමන්තාගතො. චග්ගුති මධුරසද්දො. අච්චුතොති න චුතො සන්තිසිත්තො. මොරච්ඡාපොච කුජතිති තරුණමොරොච මනාපෙන සද්දෙන “කො නාමෙය්‍යො කුජති”ති වදති.

අට්ඨ නං කාකො පටිපසංසන්තො දුතියං ගාථමාහ –

131. “කුලපුත්තොච ජානාති, කුලපුත්තං පසංසිතුං;
බාග්ගච්ඡාපසරීවණ්ණං, භුඤ්ජ සම්ම දදාමි තෙ”ති.

තත්ථ බාග්ගච්ඡාපසරීවණ්ණාති ත්වං අම්භාකං බාග්ගපොතකසමානවණ්ණොච බායසි, තෙන තං වදාමි අම්භො බාග්ගච්ඡාපසරීවණ්ණං. භුඤ්ජ, සම්ම, දදාමි තෙති වයස්ස යාවදත්ථං ජම්බුපක්කානි බාද, අහං තෙ දදාමිති.

එවඤ්ච පන චත්වා ජම්බුසාබං වාලෙන්වා ඵලානි පාතෙසි. අට්ඨ තස්මිං ජම්බුරුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා තෙ උභොපි අභුතගුණකට්ඨං කට්ඨෙත්වා ජම්බුති බාදන්තෙ දිස්වා තතියං ගාථමාහ –

132. “විරස්සං වන පස්සාමි, මුසාවාදි සමාගතෙ;
වන්තාදං කුණපාදඤ්ච, අඤ්ඤමඤ්ඤං පසංසකෙ”ති.

තත්ප වන්තාදන්ති පරෙසං වන්තහත්තබාදකං කාකං. කුණ්‍යාදක්ඛාති කුණ්‍යාපබාදකං සිඬගාලක්ඛං.

ඉමක්ඛං පන ගාථං වත්වා සා දෙවතා හෙරවරුපාරමිමණං දස්සෙත්වා තෙ තතො පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො දෙවදත්තො අහොසි, කාකො කොකාලිකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[295] 5. අන්තජාතකවණ්ණනා ජම්බුබාදකජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

උසහස්සෙව තෙ බන්ධොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තෙයෙව ද්වෙ ජනෙ ආරබ්භ කපෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු පුරිමසදිසමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමුපවාසෙ එරණ්ඩරුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා එකස්මිං ගාමකෙ මතං ජරග්ගවං නික්කඩ්ඪිත්වා ගාමද්වාරෙ එරණ්ඩවනෙ ජඩ්ඛෙසුං. එකො සිඬගාලො ආගන්ත්වා තස්ස මංසං බාදි. එකො කාකො ආගන්ත්වා එරණ්ඩෙ නිලීනො තං දිස්වා “යංනුනාහං එතස්ස අභුතගුණකථං කපෙත්වා මංසං බාදෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා පඨමං ගාථමාහ –

133. “උසහස්සෙව තෙ බන්ධො, සිහස්සෙව විජම්භිතං;
මීගරාජ නමො ත්‍යත්ථු, අපි කික්ඛෙවි ලභාමසෙ”ති.

තත්ප නමො ත්‍යත්ථුති නමො තෙ අත්ථු.

තං සුත්වා සිඬගාලො දුතියං ගාථමාහ –

134. “කුලපුත්තොව ජානාති, කුලපුත්තං පසංසිතුං;
මයුරගීවසඩ්ඪිකාස, ඉතො පරියාහි වායසා”ති.

තත්ප ඉතො පරියාහීති එරණ්ඩතො ඔතරිත්වා ඉතො යෙනාහං, තෙනාගන්ත්වා මංසං බාදාති වදති.

තං තෙසං කිරියං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා තතියං ගාථමාහ –

135. “මීගානං සිඬගාලො අන්තො, පක්ඛිනං පන වායසො;
එරණ්ඩො අන්තො රුක්ඛානං, තයො අන්තා සමාගතා”ති.

තත්ප අන්තොති හීනො ලාමකො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො දෙවදත්තො අහොසි, කාකො කොකාලිකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[296] 6. සමුද්දජාතකවණ්ණනා අන්තජාතකවණ්ණනා පක්ඛිවමා.

කො නායන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපනන්දන්තෙරං ආරබ්භ කපෙසි. සො හි මහග්ගසො මහාතණ්හො අහොසි, සකටපුරෙහි පච්චයෙහිපි සන්තප්පෙතුං න සක්කා. වස්සුපනායිකකාලෙ ද්විසු නිසු විහාරෙසු වස්සං උපගන්ත්වා එකස්මිං උපාහනෙ යපෙති, එකස්මිං කත්තරයට්ඨිං, එකස්මිං උදකතුම්ඛං. එකස්මිං සයං වසති, ජනපදවිහාරං ගන්ත්වා පණ්ණිපරික්ඛාරෙ හික්ඛු දිස්වා අරියවංසකථං කපෙත්වා තෙසං පංසුකුලාති ගාහාපෙත්වා තෙසං විවරාති ගණ්හාති, මත්තිකාපත්තෙ ගාහාපෙත්වා මනාපමනාපෙ පත්තෙ ථාලකාති ව ගහෙත්වා යානකං පුරෙත්වා ජෙනවනං ආගච්ඡති. අපෙකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, උපනන්දො සකාපුත්තො මහග්ගසො මහිවිජො අක්ඛෙදසං පටිපත්තිං කපෙත්වා සමණපරික්ඛාරෙන යානකං පුරෙත්වා ආගච්ඡති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්පං, හික්ඛෙවෙ, එතරගි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “අයුත්තං, හික්ඛෙවෙ, උපනන්දෙන කතං පරෙසං අරියවංසකථං කපෙත්තෙන, පඨමතරක්ඛි අත්තනා අප්පිච්ඡෙන හුත්වා පච්ඡා පරෙසං අරියවංසං කපෙතුං වට්ටති”ති.

“අත්තානමෙව පඨමං, පතිරුපෙ නිවෙසයෙ;
අප්ඤ්ඤමනුසාසෙය්‍ය, න කිලිස්සෙය්‍ය පණ්ඩිතො”ති. (ධ. ප. 158) –

ඉමං ධම්මපදෙ ගාථං දෙසෙත්වා උපනන්දං ගරහිත්වා “න, හික්ඛෙවෙ, ඉදානෙව උපනන්දො මහිවිජො, පුබ්බෙ මහාසමුද්දෙපි උදකං රක්ඛිතබ්බං මක්ඛෙ”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සමුද්දදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. අටෙකො කාකො සමුද්දස්ස උපරිභාගෙ විවරන්නො “සමුද්දෙ උදකං පමාණෙන පිවථ, රක්ඛන්නා පිවථා”ති මච්ඡසඬ්ඨසකුණසඬ්ඨසෙ වාරෙන්නො වාරෙන්නො වරති. තං දිස්වා සමුද්දදෙවතා පඨමං ගාථමාහ –

136. “කො නායං ලොණතොයස්මිං, සමන්නා පරිධාවති;
මච්ඡෙ මකරෙ ව වාරෙති, උභිසු ව විහඤ්ඤති”ති.

තත්ථ කො නායන්ති කො නු අයං.

තං සුත්වා සමුද්දකාකො දුතියං ගාථමාහ –

137. “අනන්තපායී සකුණො, අතිත්තොති දිසාසුතො;
සමුද්දං පාතුමිච්ඡාමි, සාගරං සරිතංපති”න්ති.

තස්සත්ථො – අහං අනන්තසාගරං පාතුමිච්ඡාමි, තෙනමිහි අනන්තපායී නාම සකුණො මහතියාපි අපුරණියා තණ්හාය සමන්නාගතත්තා අතිත්තොතිපි අහං දිසාසු සුතො විස්සුතො පාකටො, ස්වාහං ඉමං සකලසමුද්දං සුන්දරානං රතනානං ආකරත්තා සාගරෙන වා බතත්තා සාගරං සරිතානං පතිභාවෙන සරිතංපතිං පාතුමිච්ඡාමිති.

තං සුත්වා සමුද්දදෙවතා තතියං ගාථමාහ –

138. “සො අයං භායති වෙව, පුරතෙ ව මහොදධි;
නාස්ස නායති පිතන්නො, අපෙයොසා කිර සාගරො”ති.

තත්ථ සො අයං භායති වෙවති උදකස්ස ඔසක්කනවෙලාය භායති, නික්ඛමනවෙලාය පුරති. නාස්ස නායතීති අස්ස මහාසමුද්දස්ස සවෙපි නං සකලලොකො පිවෙය්‍ය, තථාපි “ඉතො එත්තකං නාම උදකං පිත”න්ති පරියන්තො න පඤ්ඤායති. අපෙයොසා කිරාති එසො කිර සාගරො න සක්කා කෙනවි උදකං බෙපෙත්වා පාතුන්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා සා භෙරවරුපාරම්මණං දස්සෙත්වා සමුද්දකාකං පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සමුද්දකාකො උපනන්දො අහොසි, දෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[297] 7. කාමවිලාපජාතකවණ්ණනා සමුද්දජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

උච්චෙ සකුණ ඛෙමානාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. පච්චුප්පන්නවත්ථු පුප්ඵරත්තජාතකෙ (ජා. 1.1.147) කථිතං, අතීතවත්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) ආවිභවිස්සති. තං පන පුරිසං ජීවන්තං සුලෙ උත්තාසෙසුං. සො තත්ථ නිසින්තො ආකාසෙන ගච්ඡන්තං එකං කාකං දිස්වා තාවබරම්පි තං වෙදනං අගණෙත්වා පියභරියාය සාසනං පෙසෙතුං කාකං ආමන්තෙන්නො ඉමා ගාථා ආහ –

139. “උච්චෙ සකුණ ඛෙමාන, පත්තයාන විහඬිගම;
වජ්ජාසි බො ත්වං වාමුරුං, වීරං බො සා කරිස්සති.

140. “ඉදං බො සා න ජානාති, අසිං සත්තිඤ්ච ඔඩ්ඞිතං;
සා වණ්ඨි කාහති කොධං, තං මෙ තපති නො ඉදං.

141. “එස උප්පලසන්නාහො, නික්ඛඤ්චුස්සිසකොතිතං;
කාසිකඤ්ච මුදුං වත්ථං, තප්පෙතු ධනිකා පියා”ති.

තත්ථ ඛෙමානාති ගච්ඡමාන වරමාන. පත්තයානාති තමෙවාලපති, තථා විහඬිගමාති. සො හි පත්තෙහි යානං කත්වා ගමනතො පත්තයානො, ආකාසෙ ගමනතො විහඬිගමො. වජ්ජාසිති වදෙය්‍යාසි. වාමුරුන්ති කදලික්ඛන්ධසමානඋරුං, මම සුලෙ නිසින්තභාවං වදෙය්‍යාසි. වීරං බො සා කරිස්සතීති සා ඉමං පවත්තිං අජානමානා මම ආගමනං වීරං කරිස්සති, “වීරං මෙ ගතස්ස පියස්ස න ව ආගච්ඡති”ති එවං වින්තෙස්සතීති අත්ථො.

අසිං සත්තිඤ්චාති අසිසමානතාය සත්තිසමානතාය ව සුලමෙව සන්ධාය වදති. තඤ්චි තස්ස උත්තාසනත්ථාය ඔඩ්ඞිතං යපිතං. වණ්ඨිති කොධනා. කාහති කොධන්ති “අතිවිරායති”ති මයි කොධං කරිස්සති. තං මෙ තපතීති තං තස්සා කුප්ඤ්ඤා මං තපති. නො ඉදන්ති ඉධ පන ඉදං සුලං මං න තපතීති දීපෙති.

“එස උප්පලසන්නාහො”තිආදීහි සරෙ උස්සිසකෙ යපිතං අත්තනො භණ්ඩං ආවික්ඛති. තත්ථ උප්පලසන්නාහොති උප්පලො ව සන්නාහො ව උප්පලසන්නාහො, උප්පලසදිසො කණයො ව සන්නාහකො වාති

අත්පො. නික්බැස්වැනි පඤ්චගි සුවණ්ණෙනි කතං අභිගුලිමුද්දිකං. කාසිකඤ්ච මුදු වත්ථන්ති මුදුං කාසිකසාටකයුගං සන්ධායාහ. එත්තකං කිර තෙන උස්සිසකෙ නික්බිත්තං. තප්පෙතු ධනිකා පියාති එතං සබ්බං ගහෙත්වා සා මම පියා ධනත්ථිකා ඉමිනා ධනෙන තප්පෙතු පුරෙතු, සන්තුට්ඨා හොතුති.

එවං සො පරිදෙවමානොව කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු, සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා භරියා එතරභි භරියා අහොසි, යෙන පන දෙවපුත්තෙන තං කාරණං දිට්ඨං, සො අහමෙව අහොසි”න්ති.

[298] 8. උදුම්බරජාතකවණ්ණනා කාමවිලාපජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

උදුම්බරා විමෙ පක්කාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො කිර අඤ්ඤතරස්මිං පච්චන්තගාමකෙ විහාරං කාරෙත්වා වසති. රමණීයො විහාරො පිට්ඨිපාසාණෙ නිව්ට්ඨො, මන්දං සම්මජ්ජන්තවානං උදකඵාසුකං, ගොවරගාමො නාතිදුරෙ නාව්වාසන්තො, සම්පියායමානා මනුස්සා භික්ඛං දෙන්ති. අට්ඨකො භික්ඛු චාරිකං චරමානො තං විහාරං පාපුණි. නෙවාසිකො තස්ස ආගන්තුකවත්තං කත්වා පුනදිවසෙ තං ආදාය ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. මනුස්සා පණිතං භික්ඛං දත්වා ස්වාතන්ත්‍රය නිමන්තයිංසු. ආගන්තුකො කතිපාහං භුඤ්ජිත්වා චිත්තෙසි – “එකෙනුපායෙන ඉමං භික්ඛුං වඤ්චෙත්වා නික්කඩ්ඪිත්වා ඉමං විහාරං ගණ්ඨස්සාමි”ති. අථ නං ථෙරුපට්ඨානං ආගතං පුච්ඡි – “කිං, ආවුසො, බුද්ධුපට්ඨානං නාකාසි”ති? “හන්තෙ, ඉමං විහාරං පටිපත්තන්තො නත්ථි, තෙනමිති න ගතපුබ්බො”ති. “යාව ත්වං බුද්ධුපට්ඨානං ගන්ත්වා ආගච්ඡසි, තාවාහං පටිපත්තස්සාමි”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති නෙවාසිකො “යාව මමාගමනා ථෙරෙ මා පමජ්ජිත්වා”ති මනුස්සානං වත්වා පක්කාමි.

තතො පට්ඨාය ආගන්තුකො “තස්ස නෙවාසිකස්ස අයඤ්ච අයඤ්ච දොසො”ති තෙ මනුස්සෙ පරිභින්දි. ඉතරොපි සත්ථාරං වන්දිත්වා පුනාගතො, අථස්ස සො සෙනාසනං න අදාසි. සො එකස්මිං යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය ගාමං පාවිසි, මනුස්සා සාමිච්ඡන්තමිති න කරිංසු. සො විජ්ජිතාරි හුත්වා පුන ජෙනවනං ගන්ත්වා තං කාරණං භික්ඛුනං ආරොචෙසි. තෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අසුකො කිර භික්ඛු අසුකං භික්ඛුං විහාරා නික්කඩ්ඪිත්වා සයං තත්ථ වසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙයි සො ඉමං වසන්තවානා නික්කඩ්ඪියෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තත්ථ වස්සානෙ සත්තසත්තාහං දෙවො වස්සි. අට්ඨකො රත්තමුඛබුද්ධකමක්කටො එකිස්සා අනොවස්සිකාය පාසාණදරියා වසමානො එකදිවසං දුරිද්ධාරෙ අනෙමනට්ඨානෙ සුබ්බෙ නිසිදි. තත්ථ එකො කාලමුඛමහාමක්කටො තිත්තො සිතෙන පිළියමානො විවරන්තො තං තථානිසින්තං දිස්වා “උපායෙන නං නිහරිත්වා එත්ථ වසිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා කුච්ඡිං ඔලම්බෙත්වා සුභිතාකාරං දස්සෙත්වා තස්ස පුරතො යත්වා පදමං ගාථමාහ –

142. “උදුම්බරා විමෙ පක්කා, නිග්‍රොධා ව කපිත්ථනා;
එහි නික්බම භුඤ්ජස්සු, කිං ජිසව්ජාය මියාසි”ති.

තත්ථ කපිත්ථනාති පිලක්ඛා. එහි නික්බමානි එතෙ උදුම්බරාදයො එලභාරනමිතා, අහමිපි බාදිත්වා සුභිතො ආගතොස්මි, ත්වමිපි ගච්ඡ භුඤ්ජස්සුති.

සොපි තස්ස වචනං සුත්වා සද්දහිත්වා එලානි බාදිතුකාමො නික්බමිත්වා තත්ථ තත්ථ විවරිත්වා කිඤ්චි අලහන්තො පුනාගන්ත්වා තං අන්තොපාසාණදරියං පටිසිත්වා නිසින්තං දිස්වා “වඤ්චෙස්සාමි න”න්ති තස්ස පුරතො යත්වා දුතියං ගාථමාහ –

143. “එවං සො සුභිතො හොති, යො වුඩ්ඪමපවායති;
යථාහමජ්ජ සුභිතො, දුමපක්කාති මාසිතො”ති.

තත්ථ දුමපක්කාති මාසිතොති උදුම්බරාදිනි රුක්ඛඵලානි බාදිත්වා අසිතො ධාතො සුභිතො.

තං සුත්වා මහාමක්කටො තතියං ගාථමාහ –

144. “යං වනෙජො වනෙජස්ස, වඤ්චෙය්‍යා කපිතො කපි;
දහරො කපි සද්ධෙය්‍යා, න හි ජිණ්ණො ජරාකපි”ති.

තස්සත්ථො – යං වනෙ ජාතො කපි වනෙ ජාතස්ස කපිතො වඤ්චනං කරෙය්‍යා, තං තයා සදිසො දහරො වානරො සද්දහෙය්‍යා, මාදිසො පන ජිණ්ණො ජරාකපි මහල්ලකමක්කටො න හි සද්දහෙය්‍යා, සතක්ඛන්තුමිපි හණන්තස්ස

තුම්භාදිසස්ස න සද්දහති. ඉමස්මිඤ්ඤි භිමවන්තපදෙසෙ සබ්බං ඵලාඵලං වස්සෙන කිලින්තං පතීතං, පුන තව ඉදං යානං නත්ථි, ගච්ඡාති. සො තතොව පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බුද්දකමක්කටො නෙවාසිකො අහොසි, කාළමහාමක්කටො ආගන්තුකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[299] 9. කොමාරපුත්තජාතකවණ්ණසූත්තං උද්ධරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

පුරෙ තුවන්ති ඉදං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො කෙළිසීලෙ භික්ඛු ආරබ්භ කටෙසි. තෙ කිර භික්ඛු සත්ථරි උපරිපාසාදෙ විහරන්තෙ භෙට්ඨාපාසාදෙ දිට්ඨසුතාදීනි කටෙන්නා කලහඤ්ච පරිභාසඤ්ච කරොන්නා නිසීදිංසු. සත්ථා මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තෙත්වා “එතෙ භික්ඛු සංවෙජෙහි”ති ආහ. ථෙරො ආකාසෙ උප්පතීත්වා පාදබ්ගුට්ඨකෙන පාසාදුප්පිකං පහරිත්වා යාව උදකපරියන්තා පාසාදං කම්පෙසි. තෙ භික්ඛු මරණභයභීතා නික්ඛමීත්වා බහි අට්ඨංසු. තෙසං සො කෙළිසීලභාවො භික්ඛුසු පාකටො ජාතො. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, එකච්චෙ භික්ඛු එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා කෙළිසීලා හුත්වා විවරන්ති, ‘අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා’ති විපස්සනාය කම්මං න කරොන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙනෙ කෙළිසීලකායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති, “කොමාරපුත්තො”ති නං සඤ්ජානිංසු. සො අපරභාගෙ නික්ඛමීත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වසි. අට්ඨකඤ්ඤා කෙළිසීලා තාපසා භිමවන්තපදෙසෙ අස්සමං මාපෙත්වා වසිංසු, කසිණපරිකම්මත්තමපි නෙසං නත්ථි, අරඤ්ඤතො ඵලාඵලානි ආහරිත්වා බාදිත්වා භසමානා නානප්පකාරාය කෙළියා චිත්තාමෙත්ති. තෙසං සන්නිකෙ එකො මක්කටො අත්ථි, සොපි කෙළිසීලකොව මුඛවිකාරාදීනි කරොන්නො තාපසානං නානාවිධං කෙළිං දස්සෙති. තාපසා තත්ථ වීරං වසිත්වා ලොණමිබ්බසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං අගමංසු. තෙසං ගතකාලතො පට්ඨාය බොධිසත්තො තං යානං ගන්ත්වා වාසං කප්පෙසි, මක්කටො තෙසං විය තස්සපි කෙළිං දස්සෙසි.

බොධිසත්තො අච්ඡරං පහරිත්වා “සුසික්ඛිතපබ්බජිතානං සන්නිකෙ වසන්තෙන නාම ආචාරසම්පන්නෙන කායාදීහි සුසඤ්ඤතෙන ඤානෙසු යුත්තෙන භවිතුං වට්ටති”ති තස්ස ඔවාදං අදාසි. සො තතො පට්ඨාය සීලවා ආචාරසම්පන්නො අහොසි, බොධිසත්තොපි තතො අඤ්ඤත්ථ අගමාසි. අථ තෙ තාපසා ලොණමිබ්බං සෙවිත්වා තං යානං අගමංසු. මක්කටො පුබ්බෙ විය තෙසං කෙළිං න දස්සෙසි. අථ නං තාපසා “පුබ්බෙ, ත්වං ආවුසො, අම්භාකං පුරතො කෙළිං අකාසි, ඉදානි න කරොසි, කිංකාරණා”ති පුව්ඡන්තා පඨමං ගාථමාහංසු –

145. “පුරෙ තුවං සීලවතං සකාසෙ, ඔක්කන්තිකං කීළසි අස්සමමිහි;
කරොහරෙ මක්කටියානි මක්කට, න තං මයං සීලවතං රමාමා”ති.

තත්ථ සීලවතං සකාසෙති කෙළිසීලානං අම්භාකං සන්නිකෙ. ඔක්කන්තිකන්ති මිගො විය ඔක්කන්තිත්වා කීළසි. කරොහරෙති එත්ථ අරෙති ආලපනං. මක්කටියානිති මුඛමක්කටිකකීළාසඛිබාතානි මුඛවිකාරානි. න තං මයං සීලවතං රමාමානි යං පුබ්බෙ තව කෙළිසීලං කෙළිවතං, තං මයං එතරහි න රමාම, ත්වමපි නො න රමාපෙසි, කිං නු බො කාරණන්ති.

තං සුත්වා මක්කටො දුතියං ගාථමාහ –

146. “සුතා හි මය්හං පරමා විසුද්ධි, කොමාරපුත්තස්ස බහුස්සුතස්ස;
මා දානි මං මඤ්ඤි තුවං යථා පුරෙ, ඤානානුයුත්තො විහරාමි ආවුසො”ති.

තත්ථ මය්හන්ති කරණත්ථෙ සම්පදානං. විසුද්ධිති ඤානවිසුද්ධි. බහුස්සුතස්සාති බහුතං කසිණපරිකම්මානං අට්ඨන්තඤ්ච සමාපත්තීනං සුතත්තා වෙච පටිවිද්ධත්තා ච බහුස්සුතස්ස. තුවන්ති තෙසු එකං තාපසං ආලපන්තො ඉදානි මා මං ත්වං පුරෙ විය සඤ්ජානි, නාහං පුරිමසදිසො, ආවරියො මෙ ලද්ධොති දිපෙති.

තං සුත්වා තාපසා තතියං ගාථමාහංසු –

147. “සවෙපි සෙලස්මි වපෙය්‍යා බීජං, දෙවො ච වස්සෙ න හි තං වීරුල්ලෙහ;
සුතා හි තෙ සා පරමා විසුද්ධි, ආරා තුවං මක්කට ඤානභූමියා”ති.

තස්සත්ථො – සවෙපි පාසාණපිට්ඨෙ පඤ්චවිධං බීජං වපෙය්‍යා, දෙවො ච සම්මා වස්සෙය්‍යා, අබ්බන්තකාය තං න වීරුල්ලෙහය්‍යා, එවමෙව තයා පරමා ඤානවිසුද්ධි සුතා, ත්වං පන තිරච්ඡානයොනිකත්තා ආරා ඤානභූමියා දුරෙ ධීතො, න සක්කා තයා ඤානං නිබ්බන්තෙතුන්ති මක්කටං ගරහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කෙළිසිලා තාපසා ඉමෙ භික්ඛූ අහෙසුං, කොමාරපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[300] 10. වකජාතකවණ්ණනා කොමාරපුත්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

පරපාණරොධා ජීවත්තොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණසන්ථං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු විනයෙ (පාරා. 565 ආදයො) විත්ථාරතො ආගතමෙව. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – ආයස්මා උපසෙතො දුට්ඨස්සිකො එකවස්සිකෙන සද්ධිවිහාරිකෙන සද්ධිං සත්ථාරං උපසඬ්ඛිතමිත්වා සත්ථාරා ගර්භිතො වන්දිත්වා පක්කන්තො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තප්පත්තො අප්පිව්ඡතාදිගුණයුත්තො තෙරස ධුතඬ්ගානි සමාදාය පරිසමිපි තෙරසධුතඬ්ගධරං කත්වා හගවති තෙමාසං පටිසල්ලිතෙ සපරිසො සත්ථාරං උපසඬ්ඛිතමිත්වා පරිසං නිස්සාය පඨමං ගර්භං ලභිත්වා අධම්මිකාය කතිකාය අනනුවත්තෙන දුතියං සාධුකාරං ලභිත්වා “ඉතො පට්ඨාය ධුතඬ්ගධරා භික්ඛූ යථාසුඛං උපසඬ්ඛිතමිත්වා මං පස්සන්තු”ති සත්ථාරා කතානුග්ගහො නික්ඛමිත්වා භික්ඛූනං තමත්ථං ආරොවෙසි. තතො පහුති භික්ඛූ ධුතඬ්ගධරා හුත්වා සත්ථාරං දස්සනාය උපසඬ්ඛිතමිත්වා සත්ථරි පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෙ තත්ථ තත්ථ පංසුකුලානි ඡඩ්ඛෙත්වා අත්තතො පත්තවිචාරනෙව ගණ්ඨිංසු. සත්ථා සම්බහුලෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං සෙනාසනවාරිකං වරන්තො තත්ථ තත්ථ පතිතානි පංසුකුලානි දිස්වා පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “භික්ඛවෙ, ඉමෙසං නාම භික්ඛූනං ධුතඬ්ගසමාදානං න විරට්ඨිතිකං වකස්ස උපොසථකම්මසදිසං අහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා අහොසි. අටෙකො වකො ගඬ්ගානීරෙ පාසාණපිට්ඨෙ වසති, අථ ගඬ්ගාය මහොදකං ආගන්ත්වා තං පාසාණං පරික්ඛිපි. වකො අභිරුහිත්වා පාසාණපිට්ඨෙ නිපජ්ජී, නෙවස්ස ගොවරො අත්ථී, න ගොවරාය ගමනමග්ගො, උදකම්පි වඩ්ඪතෙව. සො වින්තෙසි – “මය්හං නෙව ගොවරො අත්ථී, න ගොවරාය ගමනමග්ගො, නික්කම්මස්ස පන නිපජ්ජනතො උපොසථකම්මං වර”න්ති මනසාව උපොසථං අධිට්ඨාය සීලානි සමාදිශිත්වා නිපජ්ජී. තදා සක්කො දෙවරාජා ආවජ්ජමානො තස්ස තං දුබ්බලසමාදානං ඤාත්වා “එතං වකං විහෙයෙස්සාමි”ති එළකරුපෙන ආගන්ත්වා තස්ස අවිදුරෙ යත්වා අත්තානං දස්සෙසි. වකො තං දිස්වා “අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ උපොසථකම්මං ජානිස්සාමි”ති උට්ඨාය තං ගණ්ඨිතුං පක්ඛන්දි. එළකොපි ඉතො විතො ව පක්ඛන්දිත්වා අත්තානං ගහෙතුං නාදාසි. වකො තං ගහෙතුං අසක්කොන්තො නිවන්තිත්වා ආගම්ම “උපොසථකම්මං තාව මෙ න භිජ්ජති”ති තත්ථෙව පුන නිපජ්ජී. සක්කො සක්කත්තභාවෙනෙව ආකාසෙ යත්වා “තාදිසස්ස දුබ්බලජ්ඣාසයස්ස කිං උපොසථකම්මෙන, ත්වං මම සක්කභාවං අජානන්තො එළකමංසං බාදිතුකාමො අහොසි”ති තං විහෙයෙත්වා ගර්භිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

148. “පරපාණරොධා ජීවත්තො, මංසලොහිතභොජනො;
වකො වතං සමාදාය, උපපජ්ජී උපොසථං.
149. “තස්ස සක්කො වතඤ්ඤාය, අපරුපෙනුපාගමි;
විතතපො අජ්ඣස්පත්තො, හඤ්ඡී ලොහිතපො තපං.
150. “එවමෙව ඉධෙකච්චෙ, සමාදානම්හි දුබ්බලා;
ලහුං කරොන්ති අත්තානං, වකොව අජකාරණා”ති. –

නිස්සොපි අභිසම්බුද්ධගාථාව.

තත්ථ උපපජ්ජී උපොසථන්ති උපොසථවාසං උපගතො. වතඤ්ඤායානි තස්ස දුබ්බලවතං අඤ්ඤාය. විතතපො අජ්ඣස්පත්තොති විගතතපො හුත්වා උපගතො, තං බාදිතුං පක්ඛන්දිති අත්ථො. ලොහිතපොති ලොහිතපායී. තපන්ති තං අත්තතො සමාදානතපං හින්දි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සක්කො අහමෙව අහොසි”න්ති.

වකජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුම්භවග්ගො පඤ්චමො.

තස්සුද්දානං –

වරකුම්භ සුපත්ත සිරිවිභයනො, සුවිසම්මත ඛින්දුසරො වුසහො;
සරිතංපති වණ්ඨි ජරාකපිනා, අථ මක්කට්ඨා වකකෙන දසාති.

අථ වග්ගුද්දානං –

සඬ්ඛප්පො පදුමො වෙව, උදපානෙන තතියං;

අභිභන්තරං සටහෙදං, තිකනිපාතමිහිලඬකතන්ති.

තිකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(දුතියො භාගො නිට්ඨිතො.)